ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்.

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யராலெழுதப்பட்ட

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில் - மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்

ஸி. முத்துக்ருஷ்ணாயுடு அவர்களாலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினல்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

பராங்குச திருவவதாராதி 4100-வது ஸம்வத்ஸரமான

விப்லவாவஸு ஸம்வத்ஸரத்தில்,

சென்னப்பட்டணம்:

ப்ரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிடப்பட்டது.

1905.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்.)

திருநெடுந்தாண்டகம்.

இந்தக்ரந்தம் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில் இரண்டாவது ஆயிரமான திருமொழியில்சேர்ந்த ப்ரபந்தம். இதையருளிச்செய்தவர் மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார். இவருடைய ப்ரபாவம் இச்சபையில் அச்சிட்ட திருவெழுகூற்றிருக்கையின் பீடிகையிலும், இதற்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளின பெரியவாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவம் இச்சபையிலச்சிட்ட தனி ஸ்லோக பீடிகையிலும் விசதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிக்கு
சிங்கப்பெருமாள்கோவில்
மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யர்.

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்			3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	,,	,,	0	5	0
ராமசரமஸ்லோகம்	,,	,,	0	3	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி			0	5	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்			1	2	0
முதல் திருவந்தாதி	,,	அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,,	,, ,,	0	12	0
மூன்றும் திருவந்தாதி	,,	,, ,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,,	,, ,,	0	14	0
திருவிருத்தம்	,,	அரும்பதப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்	3	12	0
திருவாசிரியம்	,,	,,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி	,,	ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
திருவெழுகூற்றிருகைகை	,,	,,	0	6	0
சிறிய திருமடல்	,,	,,	0	9	0
பெரிய திருமடல்	,,	,,	0	10	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,,	,,	0	5	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,,	,,	2	0	0
ராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்			0	15	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்			0	14	0
ஷண்மததர்சிநி			0	3	0

இப்படிக்கு,
காலபாடி - ஆழ்வாராய்ய,
கார்யதர்சி- தனதிகாரி.

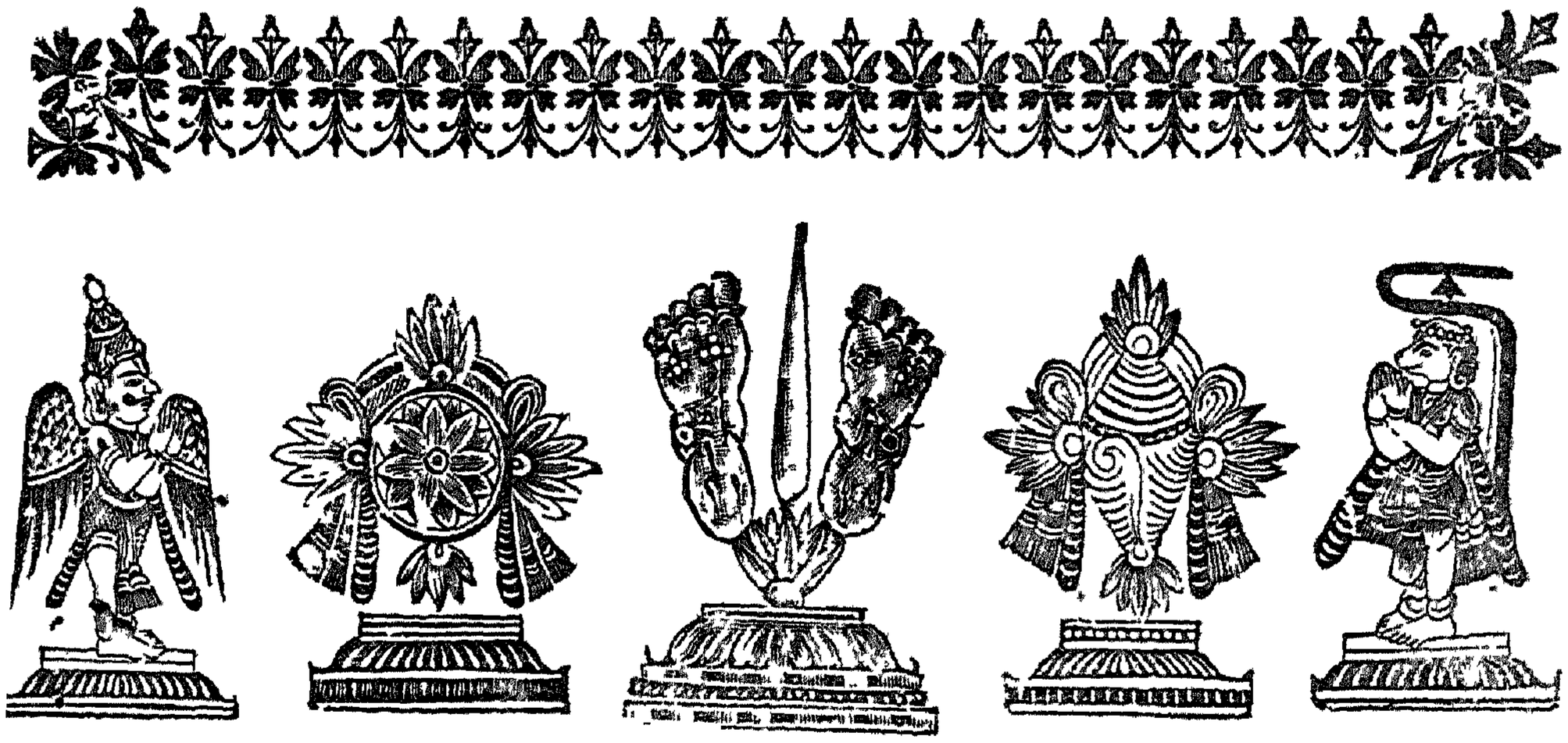

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்.

மூ.—மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய்முளைதெழுந்ததிங்கள்தாணுய்
பின்னுருவாய்முன்னுருவில்பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாயிறபபதற்கேயெண்ணுது, எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவில்பூதமைந்தாய்
புனலுருவாயனலுருவில்திகழுஞ்சோதி
தன்னுருவாயென்னுருவில்நின்றவெந்தை
தளிர்புரையுந்திருவடியென்தலைமேலவே. (க)

திருநெடுந்தாண்டகம்-க-பா-மின்னுருவாய் வ்யாக்யாநம்.

பதம்.—முன் உருவில், மின்னுருவாய், வேதம் நான்காய், விளக்கொளி யாய், முளைத்து, (நு) எழுந்த, திங்கள்தானுய், பின்னுருவாய், முன்னுருவில், பிணிமூப்புஇல்லா, (க0) பிறப்பிலியாய், இறப்பதற்கே யெண்ணுது, எண்ணும், பொன்னுருவாய், மணியுருவில், (கநு) பூதமைந்தாய், புனலுருவாய், அனலு ருவில்திகழும், சோதிதன்னுருவாய், என் உருவில்நின்ற, (உ0, எந்தை, தளிர் புனையும், திருவடி, என்தலைமேலவே. (உச)

உளை.—முன்னேயுள்ள (கண்ணுற் காணத்தகக ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத) பதார்த்தங்களில், மின்னினுடைய ஸ்வபாவத்தை (அஸ்தைர்யத்தை) ப்ர காசிப்பித்தவனுய், நான்கு வேதங்களை (உஜ்ஜீவநார்த்தமாகத்) தந்தருளுமவ னுய், விளக்கொளி இருளை நீக்குமாபோலே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி தன்ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பவனுய், (மலையில்) தோன்றி, (நு) (ஆகாசத்திலே) கிளம்பின, சந்த்ரனைப்போலே ஆஹ்லாத கரமான ஜ்ஞா நத்தை (எனக்குக) கொடுத்தவனுய்,(ஸ்ரவணமநந நிதித்யாஸந ஸாக்ஷாத்கார ப்ரதனுய்) பின்னை (இருபத்தைந்தாவது) தத்வமும், முன்னே தோன்றுகிற ப்ராக்ருதங்களினுடைய துக்கமும், வ்யாதியும் கிழத்தனமு மில்லாதவனும், (க0) ஜந்மமில்லாதவனுமான ஆத்மாவுக்கு நிர்வாஹகனுய், மரணத்தை (கை வல்யத்தை) ஆஸ்ரிதர்க்குக் கொடுக்க எண்ணுதவனுய், எப்போதும் மநஸம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமான, பொன்னி னுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையவ னுய், ஜலம்போலே ஸர்வஸுலபனுய், அக்நிபோலே ஒருவர்க்கும் கிட்டவொ ண்ணுத வடிவையுடையவனுய், ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபனுய், என்சரீரத் திலே நின்றவனுய், (உ0) எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரனுடைய, தளி ரையொத்த, திருவடிகள், என்தலையிலே யிராநின்றனவே (என்று ஈடுபடுகி ருர்.) (உசு) (க)

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை :— † ஆழ்வார் திருமங்கை யாழ்வாராகிருர், (க) "வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி வேற்கணுர் கலவியே கருதி" என்று - ஸர்வேஸ்வரன் விபூதியடைய இவர் தொடைக்குக் கீழே கிடக்கிறதோவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி அதிசயிதாஹங் காரராய், அதுக்கடியான தேஹாத்மாபிமாநத்தை யுடையராய்,

---

அநுபதவிளக்கம்.—மின்னுருப்ரவேசே: வக்த்ரு வைலக்ஷண்ய மருளி ச்செய்வாராக ஆழ்வாருடைய பூர்வாவஸ்தையை யருளிச்செய்கிருர் (ஆழ் வாரித்யாதி). ஆழ்வாராகிருர்-ஆழ்வார்களில் திருமங்கை யாழ்வாராகிருர் இப் படிப்பட்டவனென்றபடி.

(க) தி - மொ - க - க - சு.

அத்தாலே (க) "சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோள் புணை நின்ப வெள்ளத்தாழ்ந்தேன்" என்கிறபடியே ஆத்ம விஷயமாதல், ஈச்வர விஷயமாதல், ஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தாரொருவர். ஸர்வேச்வரன் இப்படி இவர்க்குண்டானவிஷயாதி ப்ரஸக்தியைக்கண்டு இவரை இதில் நின்றும் மீட்கும் விரகு தேடிப்பார்த்து விஷயப்ரவணரான விவரை சாஸ்த்ரத்தைக்காட்டி மீட்க வொண்ணாது, நம்மழகைக் காட்டி மீட்கவேணுமென்று பார்த்து, இவர்க்கு விஷயங்களிலுண்டான ரஸிகத்வத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு தன்னழகைக் காட்டிக் கொடுக்கக்கண்டு, (உ) வேம்பின் புழு வேம்பன்றியுண்ணாது, அடியேன்றான் பின்னுமுன்சேவடியன்றி நயவேன்" என்று - தமக்கு ஈச்வரவிஷயத்திலுண்டான போக்யதை தத்விஷய வைலக்ஷண்ய ப்ரயுக்தமன்றியே † ஸத்தாப்ரயுக்தமோ என்னும்படி இவ்விஷயத்திலே யவகாஹித்தார்.

†இவர், தன்பக்கலில் ஆழங்கால்படக்கண்ட ஈச்வரன், "இவர்க்கு நம்பக்கலுண்டான ப்ரேமம் இதர†விஷயஸாமாந்யத்திற்போலன்றியே ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வகமாகவேணும்" என்று கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக்கொடுப்பாரைப்போலே ஸ்வார்த்த ப்ரகாசகமான திருமந்த்ரத்தையும், ஸௌசீல்யாதி குணாதிக்யத்தையும் திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கெல்லைநிலமான திருப்பதிகளையுங் காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு, (ங) *வாடினேன் வாடி தொடங்கி, (ச) *ஒருநற் சுற்றமுளவும் உகந்தருளின விடமே ஆச்ரயணீயமும் ஸாதநமும் போக்யமுமென்று அநுபவித்தார்.

இப்படியே இவர் திருப்பதிகளிலே மண்டியநுபவிக்கிறபடியைக்கண்டு, "இவ்வநுபவம் அவிச்சிந்நமாம்படி ஒருதேச விசேஷத்தே கொடுபோகவேணும், அதுக்காக ஸம்ஸாரதிலுடைய தன்மையை அறிவிப்போம்" என்று பார்த்து அத்தை அறிவிப்பிக்க,

---

தம்முடைய ஸத்தாப்ரயுக்தம். இதுசரமப்ரபந்த மாகையாலே வந்த வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக, இதுக்கு முன்புள்ள ஐந்து ப்ரபந்தத்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்தன்பக்கலிலித்யாதி). (விஷய ஸாமாந்யத்திலென்றது) - ரூபாபாஸங்களில் ஆசைபோலே அநித்யமன்றியே என்றபடி.

(க) திரு - மொ - சு - ங - ச.
(உ) திரு - மொ - கக - அ - எ.
(ங) திரு - மொ - க - க.
(ச) திரு - மொ - ஈ0 - க.

'தபிதராய் (க) * மாற்றமுளவிலே, (உ) "இருபாடெரிகொள்ளியி னுள்ளெறும்பேபோல்" என்றும், (ங) "ஆற்றங்கனைவாழ் மரம் போல்" என்றும், (சு) "பாம்போ டொரு கூரையிலே பயின்றூற் போல்" என்றும் - இப்படி தம்முடைய பயத்துக்கு ஆநேகத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார். இப்படி இவர் கூப்பி டச் செய்தேயும், ப்ரஜை கூப்பிடா கிற்கச்செய்தேயும் ஆமமற்றுப் பசிக்குந் தனையும் சோறிடாததாயைபோலே, தன்னை அநுபவிக் கைக் கீடான விடாய் பிறக்கைக்கீடாக ஈஸ்வரன் முகங்காட்டா தொழிய, ஒருக்ஷணமும் தரிக்கமாட்டாத படியாலே, பெருவிடா ய்ப் பட்டார், நீரிலே விழுந்து நீரைக்குடிப்பது, நீரையேறிட்டுக் கொள்ளுவதாமாபோலே, இவரும் அவனை வாயாலே பேசியும்; தலையாலே வணங்கியும், நெஞ்சாலே நினைத்தும் தரிப்போமென்று பார்த்து அதிலே உபக்ரமித்தார் - திருக்குறுந் தாண்டகத்திலே. பெருவிடாய்க்குத் குடித்ததண்ணீர் ஆராதேவிடாயைப்பிறப்பிக்கு மாபோலே அதுபழைய அபிநிவேசத்துக்கு†உத்தம்பகமாய்த், திரு வெழுகூற்றிருக்கையிலே "தின்னடியிணை பணிவன் வருமிட ரகல மாற்றே வினையே" என்று ஆர்த்தராய்ச் சரணம் புக்கார்.

அநந்தரம் அபேக்ஷிதம் பெறுமையாலே கண்ணுஞ் சுழலையி ட்டுப், பெருமாள் முந்துறக் கடலைச் சரணம் புக்கு அவன் முகங்கா ட்டாவிட்டவாறே,(ஙு)"చాపమానయసోమిత్రే-சாபமாநயஸௌமித்ரே" என்று கொண்டு'தாராய்தக்காலை'என்னுமாபோலே வழியல்லாவழி யேமடலூர்ந்து இரண்டு தலையையு மழித்தாகிலும் முகங்காட்டுவித் துக் கொள்ளுவோமென்று மடலெடுக்கையிலே உபக்ரமித்தார். அதில் சிறிய திருமடலிலே-அவ† ஸ்வார்யத்தையும், (சு) "தேவுந் தன்னையும்" என்று தானான தன்மையாக வபிமாநித்திருக்கும் அவ காரங்களிலு முண்டான † நீசமையையு மழிக்கிறே னென்றார.

உத்தமபகம - கிளப்புகை.

ஐஸ்வர்யம் - பரத்வம், நீர்மை - க்ருஷ்ணாவதாரநீர்மை.

(க) தி - மொ - கக - அ.

(உ) தி - மொ - கக - அ - சு.

(ங) தி - மொ - கக - அ - க.

(சு) தி - மொ - கக - அ - ங.

(ஙு) ரா - யு - உக - உஉ.

(சு) திருவாய் - உ - எ - சு.

அதுக்கு முகங்காட்டிற்றிலன், அதுதான் பரதசையென்னும் படி நீர்மைக் கெல்லை நிலமான கோயில்களுண்டிறே யென்றிருந்தா னென்றுகொண்டு அவனுக்கும் தமக்கும் வைப்பான கோயில்க ளில் நின்றநீர்மையையும் அழிக்கிறே னென்றார் - பெரிய திருமட லிலே. இனிமுகங்காட்டா தொழியில் ஜகத்து அநீச்வரமாமென்று பார்த்து, ப்ரஹ்லாதாதிகளுக்கு முகங்காட்டுமாபோலே இவரு க்கு முகங்காட்டித், தானும் இவரும் *† ஜகத்திலுண்டாம்படி பண் ணினான்.

†சுகாதிகளும், முதலாழ்வார்களும், பரத்வத்திலே யூன்றியிருட் பார்கள்; நாகாதிகளும் திருமழிசைபிரானும் அந்தராத்மதையிலே ஊன்றியிருப்பார்கள்; வால்மீகாதிகளும், குலசேகரப் பெருமாளும், ராமாவதாரத்திலே யூன்றி யிருப்பர்கள்; பராசரபாராசர்யாதிக ளும், நம்மாழ்வாரும், பெரியாழ்வாரும், ஆண்டாளும், க்ருஷ்ணா வதாரத்திலே யூன்றியிருப்பர்கள்; நாரதாதிகளும், ஸ்ரீதொண்டரடிட் பொடியாழ்வாரும், திருப்பாணாழ்வாரும், †கோயிலிலே யூன்றியிருட் பாகள்; ஸ்ரீசௌநகபகவானும், இவரும் அர்ச்சாவதாரத்திலே யூன்றி யிருப்பர்கள்.

†அல்லாத ஆழ்வார்களைப்போலேயும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளை ப்போலேயுமன்றிக்கே ஸம்ஸ்லேஷாஸஹமான ஸௌகுமார்யத தையுடையரா யிருப்பர். அதாவது - விஸ்லேஷித்தபோது, (க) "நுட்மடியா ரெல்லாரோடு மொக்கவெண்ணி யிருந்தீரடியேனை" என்று, †மலையாளர் ஊட்டுப்போலே அநுபவிக்கவும் வல்லர்களாய்ப்

ஜகத்திலுண்டாம்படி பண்ணுகை. திருநெடுந்தாண்டகத்திலே.

தாம்பற்றின விஷயத்துக்கும் மற்றுமுள்ளார்பற்றின விஷயத்துக்கு வாசிகாட்டாநின்றுகொண்டு ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய் கிறார் (சுகாதிகளை மித்யாதி). கோயிலும அர்ச்சாவதாரமா யிருக்க அ தையும் பரத்வாதிகளோடே கூட்டினது, ஸ்வயம வ்யக்தமாகையாலும் எல்லாவற்றுக்கும் வேர்ப்பற்றுகையாலும், அவற்றோடே கூட்டிற்று.

கீழ்வகத்திலவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறவிடத்தில்-ஸ்வயத்நலப்தஜ்ஞ நாதிகரான ருஷிகளில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று; இங்கே - ஆழ்வார்களைப் ற்ற இவர்க்குண்டான ஸௌகுமார்யாதிகயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அல்லா, வாழ்வார்களையித்யாதி).

(மலையாளரூட்டு) உண்டாலும் ஒருகாலே பத்தெட்டு நாளைக்கு உ ணவுமாய், பட்டினி யிருந்தாலும் பத்தெட்டுநாள் இருக்கவுமவல்லராகை.

(க) நா - மொ - சு - கூ - சூ. * (பா) ஜகத்தும்.

காக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற திதத்வனையொழிய ஆத்மபரமேயாகக் கட வது. ஆனால் † தயாஜ்யோபாதேயங்களைச் சொல்லவமையாதோ, ஆத்மஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிற தென்னென்னில்; த்யாஜ்யோபாதேய ங்களுக்கு † நிர்ணயகப்ரமாணம் ஸ்வரூபமாகையாலே ஸ்வரூபாநு ரூபமான தயாஜ்யமின்னது, ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாதேய மின்ன தென்று அறியும்போது, ஸ்வரூபத்தை யறியவேணுமிறே; † ஸ்வரூ பயாதாதம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதபோது சரீரமாத்ரம் ஆத்மாவாய் புத்தி ரபஸ்வந்நாதிமாதர மூத்தேஸ்யமாதல், சரீரவ்யதிரிக்தம் ஆத்மாவா னபோது புத்ரபஸ்வந்நாதிகள் த்யாஜ்யமாய் ஸ்வர்க்கம் உத்தேஸ்ய மாதல் செய்யுமிறே. †சாஸ்த்ராபேக்ஷ சேதநனுக்கே யாகையாலே சேதநபரமாகக்கடவது. ஈஸ்வரன் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் அசித்தத்வம் ஜடமாகையாலும் §(ஸ்வார்த்தம்) சாஸ்த்ராபேக்ஷ யில்லை; இனி சாஸ்த்ரவஸ்யனுமாய் ஜ்ஞாதாவுமான சேதநனைப் பற்றி சாஸ்த்ரம் உதிக்கக்கடவது.✓ † இவ்விடத்தில் ஸ்வார்த்தபர காசகத்வத்தைப்பற்ற (வேதம்) என்கிறது. (க) † "மறையாய நால் வேதம்" என்கிறபடியே தன்னை அதிலங்கித்தார்க்கு ஸ்வார்த்த திரோதாயகமாயும் தன்பக்கலிலே † புபுத்ஸுக்களுக்கு ஸ்வார்த்த ப்ரகாசகமாயுமிருக்கும். (உ) "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிற ர்களுக் கரியவித்தகன்" என்கிற ப்ரமேயஸ்வபாவம் ப்ரமாணத்து க்கு மூண்டாயிருக்குமென்கை. இங்கு (வேதம் நான்கு) என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம், (ங) "வேதைச்சஸர்வைரஹ மேவவேத்யஃ-வேதைஸ்சஸர்

(த்யாஜ்யோபாதேயம்)-அசித்தும், ஈஸ்வரனும். (நிர்ணயகப்ரமாணம்) நிஸ்சயத்துக்குஹேதுவான விஷயம; இதுக்கு அநுகுணமாகவே நிஸ்சயிக் கவேணுமென்றபடி. அப்படியாலல் ஸ்வரூபமமையாதோ, யாதாத்மயஜ் ஞாநம் வேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபயாதாத்ம் யேத்யாதி). ஜ்ஞாதிருத்வாயத்தமான கர்த்ருத்வத்தாலே இஹலோகத்தில் போகமாதல்; இது அல்பமாகையாலே ஸ்வர்கலோகத்தில் போகமாதல் அபேக்ஷிக்கு மென்றபடி. வேதம் ப்ரதிபாதிக்கிற மாத்ரமன்றியே வேதத் தை யுண்டாக்கிற்றும இவனுக்காக வென்கிறார் சாஸ்த்ராபேக்ஷயித்யாதி). ஸ்ருதி, மறை, என்னுமல் "வேதம்" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கி றார் (இவ்விடத்திலித்யாதி). ப்ரகாசியாதவாகார முண்டோவென்ன அருளிச் செய்கிறார் (மறையாய வித்யாதி). "ஜ்ஞோஸ்மிஇச்சுஃபுபுத்ஸுஃ - போத்தும் இச்சுஃ புபுத்ஸுஃ" அறியவேணு மென்கிற இச்சையை யுடையவனென்றபடி.

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(உ) தி - வாய் - க ஈ - க.

(ங) தி - வாய் - ஈ - க - கo.

(ஈ) கீதை - கஞ - கஞ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-க-டா-மின் னுருவாய் வ்யாக்யாநம். கூ

வைரஹமேவவேத்யஃ'' என்று ப்ரதிபாத்யப்ரதிபாதக பாவஸம்பந்த நிபந்தநமன்று, (க) ''ஶுநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி-மாநம்ப்ரதீபமிவ காருணிகோததாதி'' என்கிறபடியே ப்ரதாத்ருப்ரதேயபாவஸம்பந்த நிபந்தநம்.

அநந்தரம், இந்த சாஸ்தராஜந்யமான ஜ்ஞாநத்தையும் எனக்கு உண்டாக்கினை னென்கிறார் (விளக்கொளியாய்) விளக்கொளியின் ஸ்வபாவத்தையுடைத்தாகையாலே, விளக்கொளியென்று-சாஸ்தர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாகிறது - தீபமாகிறது அந்தகாரத்தைப்போக்கிப் பதார்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பிக்குமாபோ லே அஜ்ஞாநதனைதப்போக்கி ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவ தாயிருக்கை. (உ) ''அந்தமஇவாஜ்ஞாநம் தீபவச்சேந்த்ரியோத்பவம்-அந்தம்தம இவாஜ்ஞாநம் தீபவச்சேந்த்ரியோத்பவம்'' என்றுஶ்ராவணஜ்ஞாநத தைதீபமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. (க) ''ஹர்த்துமதமஸ்ஸதஸீசவிவேக்து மிஶோமாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி - ஹர்த்துமதமஸ்ஸதஸீசவிவே க்து மீசோமாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி'' என்னக்கடவதிறே. இத்தால் - (ங) ''ஶ்ரோதவ்யஃ-ஶ்ரோதவ்யஃ'' என்று சொல்லுகிற ஶ்ர வணத்தைச் சொல்லிற்று. (மூளைத்தெழுந்த திங்கள்தாணுய்) என்று - (ங) ''மந்தவ்யஃநிதித்யாஸிதவ்யஃ, த்ரஷ்டவ்யஃ-மந்தவ்யஃ நிதித்யாஸித வ்யஃ, த்ரஷ்டவ்யஃ'' என்கிற மநநநிதித்யாஸந தர்சநங்களைச்சொல் லுகிறது.

(மூளைத்து) பர்வதாக்ரத்திலே தோன்றின சந்த்ரனைப்போலே, தீபத்ருஷ்டாந்தத்தால் சொன்ன ஶ்ராவணஜ்ஞாநத்திற் காட்டில் ப்ரகாசரூபமான மநநதசையைச்சொன்னபடி. (எழுந்து) பர்வதாக் ரத்தைவிட்டு ஆகாசத்தேயெழுந்த சந்த்ரனைப்போலே மநநாவஸ்த் தையிற்காட்டில் அதிப்ரகாசமான அநவரத பாவநையைச் சொன்ன படி. (திங்கள்தாணுய்) ஸாக்ஷாதகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்;-தானுன திங்களென்று-†ஆகந்துகமான களங்கமின்றியே

(விளக்கொளியாய், திங்கள்தாணுய்) என்கிறவித்தால்-ஶ்ரவணமநநங்க ளாலே பரமாத்மாவைக்காணுமாபோலே இவற்றாலே இங்கு ஜீவாத்மாவைக் காணும்படி சொல்லுகிறது. சந்த்ரனுடைய களங்கம் பூமியினுடைய சாயை ப்ரதிபலிக்கையாலே(ஆகந்துகமான களங்கமென்கிறது).சந்தரப்ரபாஸ்தாந தநிலே ஆத்மாவுக்குப்ரபாரூபமான தர்மபூதஜ்ஞாநம், இப்போது ஶ்ரவண

(ங) ர-ஸ்த-2-க. (உ) (ங) ப்ர-2-சா-சா-ஶ்ர.

யிருக்கின்ற சந்த்ரனைச்சொல்லுகையாலே ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்க்க ரஹிதமாக அற்று, †நிஷ்க்ருஷ்டமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொன்னபடி நிஷ்க்ருஷ்ட ஸ்வரூபத்தைக் கண்டாவிறே†ஸாக்ஷாத்காரம் ஸித்திப்பது.

சந்த்ரத்ருஷ்டாந்தத்தாலே - ஆத்மாவினுடைய ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமும், (க) "சந்த்ர-ஆஹ்லாதநே-சந்த்ர-ஆஹ்லாதநே" என்கிறபடியே-ஆஹ்லாதரூபத்வம் தோற்றுகைக்காகவும், பகவத்ப்ரஸாதலப்த்தமாகையாலே அநாயாஸஸித்தியால்வந்த அம்லாநதை தோற்றுகைக்காகவும் சந்த்ரன தருஷ்டாந்திக்கிறார். (உ)†"யதாஸூர்ய ஸ்தாஜ்ஞாநம்-யதாஸௌர்யஸ்ததாஜ்ஞாநம" என்று - ஸௌர்யனை த்ருஷ்டாந்தித்தது ஸாதகனுக்கு ஸ்வயத்நத்தால்வந்த க்லிஷ்டதை தோற்றுகைக்காக.

(பின்னுருவாய்) பின்னை தத்வமாய். (ங) †"பஞ்சவிம்ஶோயம்புருஷ:, பஞ்சவிம்ஶஆத்மாபவதி- பஞ்சவிம்ஶோயம்புருஷ:, பஞ்சவிம்ஶ ஆதமாபவதி" என்கிறபடியே இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மா ஸாக்ஷாத்க்ருதனைகையாலே சதுர்விம்சதிதத்வாத்மிகையான ப்ரகருதிக்கவ்வருகாய்ப்பிரிந்துதோற்றுகிறபடி. (ச) "தேஹேந்த்ரியமநப்ராண தீபோந்யோந்ய ஸாதநம், நித்யோவ்யாபீப்ரதிக்ஷேத்ர மாத்மாபிந்நஸ்வதஸ்ஸுகீ - தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராண தீப்யோந்யோநந்யஸாதந:, நித்யோவ்யாபீப்ரதிக்ஷேத்ர மாத்மாபிந்நஸ்வதஸ்ஸுகீ" என்னக்கடவதிறே.

மநநாதிகளைச்சொல்லுகிறது. (விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள்தாளுய்) ப்ரவணம்மநநநிதித்யாஸநஸாக்ஷாத்காரவிசிட்டாத்மாவாய். இது விதேயமன்று (பின்னுருவாய்) என்று மேலே விதேயமாகையாலே. ஸாக்ஷாத்கார விசிஷ்ட ஆத்மா என்று-ஸாக்ஷாத்காரத்தைத் தந்தவனென்றபடி. ப்ரவண விசிஷ்டாத்மா என்று கண்டுகொள்வது. நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபத்தைக் காணவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபேத்யாதி.) ஸாக்ஷாத்காரம் - பரமாத்மஸாக்ஷாத்காரம்.

ஸௌர்யனைத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிற தென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (யதாஸௌர்ய இத்யாதி).

ஆத்மாவை (பின்னுருவாய்) என்பா னென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார். (பஞ்சவிம்சோயமித்யாதி).

(க) ப்வாதி. (ங)

(உ) (ச) வி - டு.

அநந்தரம் இப்படிப்பட்டவாத்மவஸ்து வ்யாப்யகதமான தோஷங்களால் ஸ்பர்சிக்கப்படாவென்கிறார் (முன்னுருவில் பிணிமூப்பில்லாப் பிறப்பிலியாய்) முன்னுருவாகிறது - கீழே முன்னுருவென்று கொண்டுசொன்ன ப்ரத்யகூபரித்ருஷ்டமான ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களை. அதிலுண்டான பிணிமூப்புபபிறவிகளோடு ஸ்பர்சமில்லாத ஆத்மவஸ்து. பிணி - துக்கம். இத்தால்-அஜ்ஞாநாதிகளை உபலக்ஷிக்கிறது. மூப்புப்பிறப்பென்கையாலே - ஷட்பாவவிகாரங்களை உபலக்ஷிக்கிறது. (க) † "நிர்வாணமயஏவாய மாத்மா ஜ்ஞாநமயோமலः- நிர்வாணமய ஏவாயமாத்மா ஜ்ஞாநமயோமலः" என்று ஆத்மஸ்வரூபத்தை நிஷ்காஷித்து, (க) "ஸுகஜ்ஞாநமலாதர்மாः ப்ரக்ருதேஸ்தே சதாதமாः" என்று துக்காதிகள் ப்ரக்ருதி தர்மமாய் ஆத்மாவோடு ஸம்பந்தமில்லை யென்னக் கடவதிறே. ஸ்வதஸ்ஸுகியாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு துக்காஜ்ஞாநங்கள் கூடாதவோபாதி ஜடமானப்ரக்ருதிக்கும் துக்காஜ்ஞாநங்கள் கூடாதேயாகிலும், ஊமத்தங்காயினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ப்ரமம் வருகிறாப்போலே பரக்ருதி ஸமஸர்க்கத்தாலே ஆத்மாவுக்கு துக்காதிகள் வருகையாலே துக்காதிகள் ப்ரக்ருதி தர்மமேயாகக் கடவது.

(இறப்பதற்கே யெண்ணுது) இறக்கையாகிறது - மரிக்கை. மரணத்தையெண்ணுதே. கீழ் - ஷட்பாவவிகாரங்களில் தேஹாநுபந்தியான மரணத்தைச்சொல்லிற்று; இங்கு-ஸ்வரூபாநுபந்தியான மரணத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - கைவல்யம். ஸ்வதஸ்ஸுகியான ஆதமாவினுடைய அநுபவஸ்வரூபமாய்த் தனியே ஒரு புருஷார்த்தமாய் புநராவ்ருத்தியிலல்லாத கைவல்யத்தை மரண மென்னக்கடவதோ வென்னில்; மரணமாகிறது - ஆத்மவியோகமாக லோகத்திலே ப்ரத்யக்ஷியா நின்றதிறே; இதுவும் அப்படியே ஸாக்ஷாத் ஆத்மபூதனான பரமாத்ம வியோகத்தாலே மரணமாகக் கடவது. ப்ரத்யக்ஷமாக ம்ருதமான சரீரம் நஷ்டமாகிறாப்போலே இது

மூன்றற ஆத்மஸ்வரூபத்தைச்சொலலி, பின்பு ப்ரக்ருதிதர்மம் அதுக்கில்லை என்ற விடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிர்வாணமயேத்யாதி).

ஜடமானப்ரக்ருதிக்கு துக்காதிகள் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வதஸ்ஸுகீத்யாதி)

(க) வி-பு-சு-எ-22.

நகியாமையாலே இத்தை மரணமென்னலாமோ வென்னில்; ஸ்
ரூபாநுரூபமான போகமில்லாமையாலே†பரஹ்ருதயத்தாலே மர
மாகக்கடவது. (க) ''ம்ருகோதரித்ரஃபுருஷஃ-ம்ருகோதாதரித்ரஃபுருஷஃ
என்று போக்தாவானவன் தரித்ரனே ம்ருதனென்னுமாபோலே இ
தக்கைவல்யம் அந்நாதனுக்கு மரணமாய்த்தோற்றுகையாலே
மரணமென்கிறது. (எண்ணுது) இத்தைத்தருகைக்கு எண்ணுே
போந்தான். (உ) † ''ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே - ஜராமரண
மோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே'' என்று இத்தைப் புருஷார்த்த
மாகக்கொடுக்கக்கடவ வவன்கிடீர் இபபோது என்னை இப்படிகுழ
யிலே விழாதபடி இதனை எனக்கு எண்ணுதேபோந்தான். †அவனு
டைய எண்ணங்கொண்டே தமககு ஜீவநமாகையாலே (எண்ணது)
என்கிறார்.

இவ்வாபந்திவ்ருத்தியைப்பண்ணினதுக்கு மேலே தன்னுடைய
ஸ்வரூப ரூபகுணங்களை ப்ரகாசிபபித்தானென்கிறார்மேல். (எண்ணு
ம்பொன்னுருவாய்) என்று-திவ்யபாத்ம ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்
தானென்கிறார். (எண்ணும்)† போக்யதாதிசயகதாலே(ங) ''நேதி நேதி
நேதிநேதி'' என்கிறபடியே ''அது, அது'' என்னு மித்தனேபோக்கி
இதம் என்றுபரிச்சேதிக்கவொண்ணாதிருக்கை. (ச) ''ஏகைககுணாவதீ
ப்ஸயாஸதாஸ்ததிதாஃ''என்று ஓரோ
குணந்தானே அபரிச்சிந்நமாயிருக்க ஈத்ருசமாய் அஸங்க்யாதமான
குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபதைதப் பரிச்சேதிக்க வொண்
ணுதென்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ? (பொன்னுருவாய்) பொன்
னினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாகையாலே-ஸ்வரூபத்தைச் சொ
ல்லுகிறது. அதாகிறது - ஸ்ப்ருஹணீயமா யிருகையும், உண்டி

(பராஹ்ருதயம்) முக்தா ஹ்ருதயம. (எண்ணுது) என்னைக்கு, அவன்முன்
கொடுக்க நினைக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஜராமரணாத்யாதி.
தாது என்றுதே, (எணணுது) என்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார்
(அவனுடைய விதயாதி).

(எண்ணும்) என்கிறவர்த்தமாநத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (போக்ய
தாதிசயேத்யாதி). (நேதிநேதி இதிநஇதிந) - இப்படியன்று இப்படியன்று
எனறு ப்ருதிதானே பரிச்சேதிகக மாட்டிற்றில்லை யென்றபடி.

(க) ஸைதை - உ - உக.

(ங) ப்ரு - உ - ச - ங.

(ச) ஸதோ - ர - சக.

திருவெந்தாண்டகம்-க-பா-மின்னுருவாய் வ்யாக்யாநம். கநு

என்ன வுயிர் நிற்கையும், இத்தைக்கொண்டி ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை யும் ஸாதித்துக்கொள்ளலாயிருக்கையும், இத்தையுடையவன்காலி லே லோகமடங்க விழும்படியாயிருக்கையும்.

(மணியுருவில் †பூதமைந்தாய்) உபாதாநபூதமான பூதங்களைந் தாய். மணியுருவில் - மணியின்ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தான வடி வில் தேஜோமயமா யிருக்கையும், மாணிக்கச்செப்பிலே பொன் போலே தனக்காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வரூபாஶ்ரயமான குணங்களுக்கும் தான் சுத்தஸத்வமயமாகையாலே பரகாசகமாயிரு க்கையும், தான் ஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் போக்யமாயிருக் கையும். இதுக்கு உபாதாநபூதமான பூதபஞ்சகமாகிறது-பஞ்சோப நிஷத்து. ஒருமீதசவிசேஷமாகப் பஞ்சோபநிஷண்மயமாயிறே யிருப் பது. (க) "పరమేష్ఠీ పుర్ూ విశ్వో నివృత్తస్సర్వావహా - பரமேஷ்டீபுமாந் விஶ்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வாவஹா". "மணியுருவில் பூதமைந்தாய்." என் று-திரோதாயகமாயிருந்துள்ள சரீரத்துக்கு உபாதாநபூதமானபூத ங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதவா, மணியுருவிலும் வர்த்திக்கக்கட வணய் ப்ராக்ருதமான பூதங்களிலும் வர்த்திக்கக்கடவணயிருக்கை. இத்தால் - ஸாதாரணமான விகாரஹேதுத்வாதாபாதி இவையுட் விதே யமென்கை. பத்தவேதி பந்தகத்வாதி வாசியற இரண்டும விதேய மாகவேணுமிறே விமோசகனுக்கு. (உ) "ప్రధానపురుషేశ్వరః-ப்ரதாந புருஷேஶ்வராः" என்னக்கடவதிறே.

இப்படி விலக்ஷணனாயிருக்குமவன் தூலபணயிருக்குமோவெ ன்னில்; (புனலுருவாய்) வலிஷ்டட சண்டாளவிபாகமற ஒருதுறை யிலே விநியோகங்கொளளலாயிருக்கும் ஜலம்போலே ஸாவஸேஷ பண யிருக்குமென்கை.

இப்படி ஸ்வஸேஷபணனல் "என் வருகிறதே" என்று வயி றுபிடிக்கவேண்டாதபடி ஆஶ்ரிதஸேஷபணனேவாபாதி ப்ரதிகூலர் க்கு அக்நிபோலே அநபிபவநீயனாயிருக்குமென்கிறார் மேல். (அன

(பூதமைந்தாய்) என்று - பஞ்சோபநிஷத்தாதல்; பஞ்சபூதமாதல். பரமேஷ்மமூபுமாந் விச்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வாவஹி) என்கிறது - அஞ்சு உபநிஷத்து. பஞ்ச பூதங்களும விதேயமாக வேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பதத்தேழுடித்யாதி).

(க) பகவத்சாஸ். (உ)

லுருவில் திகழும்) (க) "அஹிதகரபாவகோபமம்" - அபிதகரபாவகோபமம்" என்று-†நினையாதபோது அந்தரங்கர்க்கும் அநபிபவநீயனு யிருக்குமவன், உகவாதார்க்கு அநபிபவநீயனு யிருக்குமென்னு மிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே.

(சோதிதன்னுருவாய்) †கீழே ஸ்பருஹணீயதையாலே, "பொன்னுருவாய்" என்று-ஸ்வரூபம் ஸ்வயம்பரகாசமா யிருக்குமென்கிறது. நாட்டில் ஜ்யோதிரபதார்த்தங்களுக்குஜ்யோதிஸ்ஸுண்டாகிறதுதன்னுட்டை ஸம்பந்தத்தாலேயாம்படியிருக்கை. (உ) "தஸ்ய பாஸாஸர்வமிதம்விபாதி" - தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி" என்னக்கடவதிறே. (என்னுருவில் நின்ற) என்னுடைய ஆத்மாவிலே நிற்கிலும் தனக்கு அவத்யாவஹமாயிருக்க எனக்கு த்யாஜ்யமானவடிவிலேவந்து நின்றுளென்கை. (நின்ற) இவர் மடலெடுக்கையாலே தன்னுடைய ஸத்தாஹாநிபிறக்கும்படியான கலக்கம் சமித்து, தரித்து நின்றபடி.

(எந்தை) ஸத்தையோபாதிசேஷித்வமும உதறிப்படித்தபடி. (தளிர்புரையும் திருவடி என் தலைமேலவே) (என்தலைமேலவே - தளிர்புரையும் திருவடி) இவர் தலையிலே ஸ்டர்சித்தபின்பு தளிர்புரையும் திருவடியாயிற்று; அல்லாதபோது திருவடிகள சருகாணற்போலே யிருக்கை. நெடுநாள் விஷயப்ராவண்யத்தாலே தம்முடைய ஸ்வரூபம்-வாடிணற்போலே தம்மோட்டை ஸம்பந்தமில்லாமையாலே திருவடிகள் வாடிக்கிடந்தபடி. (என்தலைமேலவே) (ங)* †அமராசென்னிபபூவானதிருவடிகள்கிடீர்எனக்குச்சிரோபூஷணமாயிற்று. ஆருடைய காவிருந்த தலையிலே ஆருடையதிருவடிகளிருக்கிறது; †இவர்தலையிலே திருவடிகளை வைத்ததுக்குபபின்பு அவன் ஸத்தையுமசேஷித்வமும் விக்ரஹமும் பெறாரூணயிருக்கிறபடி.

(நினையாதபோது)-பரதாழ்வானுக்குக் கார்யம் செய்ய- நினையாதபோது. (பொன்னுரு) என்றதை, இங்கு சோதியாவதேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கீழேஸ்ப்ருஹணீயதை யித்யாதி). அங்கு விரும்பப்படுமபடி, இங்கு ஸ்வரூபஸ்வபாவம் சொல்லிற்றென்றபடி.

(தளிர்புரையும் திருவடி) என்றதைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அமரரித்யாதி). அன்றிக்கே, திரு என்று - பிராட்டியாய், அத்தால் திருமார்பை உபலக்ஷித்து (அமரர் சென்னிப்பூ) என்கிற தென்னவுமாம். (நின்றவெந்தை திருவடி) என்றதைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (இவர்தலையிலித்யாதி).

(க) ரா - அ - கூகூ - உசு. (ங)

(உ)

ஆக, ✓ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களில் அஸ்தைர்யத்தைப்ரகாசிப்பித்த அவ்வளவு போராதோ? ✓ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்த வவ்வளவு போராதோ; ✓கைவல்யத்திற் புகாதபடி நோக்கினவவ்வளவு போராதோ? அதுக்குமேலே தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபப்ரகாசகமான விக்ரஹத்தையும் காட்டித் தந்தது போராதே? அதுக்குமேலே எனக்கு த்யாஜ்யமான சரீரத்திலே புகுந்து நிற்பதே! அதுக்குமேலே தன்னுடைய திருவடிகளே யென்தலையோடே பொருந்தவைப்பதே! என்று தமக்கு அவன்பண்ணின உபகாரபரம்பரைகளைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.✓

ஆக இப்பாட்டால்-தத்வத்ரயங்களினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டமான ஸ்வரூபமும், அவை✓மூன்றும்புருஷார்ததமென்னுமிடமும், அவற்றில் ஒன்றே ஸ்வரூபப்ராப்தமான முக்யபுருஷார்த்தம், அல்லாதவைகிஹீந†§(புருஷார்தத)மென்னுமிடமும், அந்தமுக்யபுருஷார்த்தபூதனான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யமும், அவற்றை ✓ஈஶ்வரன் ஆஶ்ரிதர்க்குக காட்டும்போது தன்பேறாகக் காட்டும்படியையுஞ் சொல்லுகிறது ... (க)

மூ.—பாருருவிநீரெரிகால்விசும்புமாகிப்
பல்வேறுசமயமுமாய்ப்பரந்துநின்ற
ஏருருவில்மூவருமேமெயென்னநின்ற
விமையவர்தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது
ஓருருவம்பொன்னுருவமொன்றுசெந்தீ
யொன்றுமாகடலுருவமொத்துநின்ற
மூவுருவுங்கண்டபோதான்முனேசாதி
மூகிலுருவமெம்மடிகளுருவந்தானே. (உ)

பதம்.—ஏருருவில், மூவருமே, என்னநின்ற, இமையவர்தம்திருவுரு, வேறெண்ணும்போது, (நி) ஓருருவம், பொன்னுருவம், ஒன்று, செந்தீ, ஒன்று, (கo) மாகடலுருவம், ஒத்துநின்ற, மூவுருவும், கண்டபோது, பாருருவி நீர்எரிகால்விசும்புமாகி, (கரு) பல்வேறுசமயமுமாய், பரந்துநின்ற, ஆம்சோதி, ஒன்று, முகிலுருவம், (உo) எம்மடிகளுருவம் (உக) (உ)

(மூன்றும் புருஷார்த்தமென்றது) - ஸாமாந்யேந தேஹாத்மாபிமாநிக்கும், கேவலனுக்கும், பகவத்பரனுக்கும் மூவர்க்கும் மூன்றுதத்வமும் புருஷார்த்தமா யிருக்குமென்றபடி. ஆத்மாவையும் (நிஹீநமென்கிறது)-கைவல்யத்துக்குறுப்பாகையாலே. (க)

---

§ குண்டலிதம் ப்ரகாஶிப்தம.

உரை.—அழகியசரீரங்க(ப்ராணிக)ளில், மூவருமேப்ரதாநர், என்னும்படியிருக்கிற, ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களுடையருபங்களை, வேருகப்பிரித்துப்பார்க்கும்போது, (நு) ஒரு (ப்ரஹ்மாவின்) வடிவு, பொன்னின்ஸ்வபாவம்; ஒரு (ருத்ரனுடைய) வடிவு, சிவந்த அக்நியின் வடிவு; ஒரு (ஸ்ரியஃபதியான நாராயணனுடைய) வடிவு, (கo) பெரியகடல்போலே ஸ்ரமஹரமான வடிவு; சேர்ந்துநிற்கிற, மூன்றுவடிவுகளையும், (ப்ரமாணத்தாலே) பார்க்கும்போது, கடினையான பூமி ஜலம் அக்நி காற்று ஆகாசங்களை ஸ்ருஷ்டித்தும், (கரு) பலவாய் வேறுபட்ட ஸமயத்தையுடைத்தாயிருகும் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தும், அந்தராத்மதயாவ்யாபித்து நிற்குமவனுய், தத்வஸ்த்திதியை ஆராய்ந்துபார்ககுமிடத்து, பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸப்தவாச்யனுய், ஒருவனுய்விளங்குகிற, காளமேகநிபஸ்யாமமானவடிவு, (உo) ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன்வடிவமாம். (உக) (உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (பாருருவி) முதற்பாட்டில்-தேஹாத்மாபிமாநராஹிதயம் தொடக்கமாக ப்ராப்தி பர்யந்தமாக ஈஸ்வரன் தமக்குப் பண்ணின உபகார பரம்பரைகளையருளிச்செய்தார்; இதில்-தமக்குத்ரிமூர்த்திஸாம்யப்ரமத்தையறுத்(த்துத்தந்)தபடியை அருளிச்செய்கிறார். (க) "எண்ணும்பொன்னுருவாய்" என்று. ஸ்வரூபலக்ஷணயத்தைச் சொன்னபோதே இதுவும் அதிலே அர்த்தாத் உக்தமன்றோவென்னில்; ஸிம்ஹாவலோகந்யாயத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன உபகாரங்களை மறித்துப்பார்த்து அல்லாத உபகாரங்களையுண்டாக்கிலும் இந்தத்ரிமூர்ததிஸாம்யக்†கூழ்ப்பையறுத்துத்தந்த உபகாரத்தை உண்டாக்கப்போமோ வென்று அதிஜுடைய ஆதிக்யதாலே திரியட்டுஞ்சொல்லுகிறார்.† விஷயாந்தர பராவண்யதில் நின்றும் மீட்ட உபகாரம்போலேயோ? கைவல்ய்மாகிற ஆபத்தில் நின்றும் மீட்ட உபகாரம்போலேயோ? இந்தஉபகாரமென்கிறார்.

இருவர் சேஷமாய் ஒருவன் சேஷியாய், இருவர் உத்பாதயராய் ஒருவன் உதபாதகனுய், இருவர் சரீரமாய் ஒருவன் சரீரியாயிருக்கிறபடியை எனக்குக்காட்டித் தந்தானென்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.—(பாருருவி) (கூழ்ப்பு) ஸம்சயம். ஆதிக்யமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்தரேத்யாதி).
(எருருவில்-ஆம்சோதியொன்றே) என்றதனைப்பற்ற திரும்பவும் ஓரவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (இருவர்சேஷமாயித்யாதி.) த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை அறுத்ததுவாகாரததாலே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இருவர்) என்றுமாம்

(க) ஸ்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(பாருருவி) கடினையானபூமி. † ஆரியச் சிதைவாகையாலே, உர்வியை (உருவி) என்கிறது. (பார்) என்று - பூமியைச் சொல்லுகிறதன்று, காடிங்ய பரம்; உருவி என்று - பூமியைச்சொல்லுகையாலே. இத்தால் - பூதாந்தரங்களிற காட்டில் வ்யாவர்த்தகமான காடிங்யத்தை யுடைத்தான பூமி என்கை. †"உருவில்" என்று பாடமானபோது - அண்டகாரணமான பதார்த்தங்களில் பார், நீர், எரி, கால், விசும்புமாகி-பஞ்சபூதங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து. அல்லாத அக்ஷீராவ்யக்த மஹதஹங்காரங்க ளென்கிற விவை அண்டத்துக்குக் காரணமன்றே வென்னில்; அவற்றிற் காட்டில் ஸ்தூலமாயிருக்கையாலும், அண்டத்துக்கு ஸாக்ஷாத் காரணமாயிருக்கையாலும், நிதய ஸ்ருஷ்டிக்குபயுக்தமாயிருக்கையாலும், விசேஷித்துப் பஞ்சபூத ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. ருஷியும், (க) "भूर्भुव: ण्मि-यूதேப்யோண்டம" என்றுரிறே. † பார்முதலாகச் சொல்லுகிறது - அப்யயக்ரமத்தைப் பற்ற. (ஆகி) என்றவிது - உண்டாகியென்று காட்டுமோ வென்னில்; - § வேதாந்திகளாகையாலே, (உ) "बहुस्याम्- பஹு-ஸ்யாம்" என்கிற ச்ருதிச்சாயையாலே யருளிச் செய்கிறார். (ங) "आकाशाद्वायुः, वायोरग्निः, अग्नेरापः, अद्भ्यः पृथ्वी-ஆகாசாத்வாயும், வாயோரக்நிः, அக்நேராபः, அத்ப்யஷ்ப்ருதிவி" என்று ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாகச் சொல்லச்செய்தே இவற்றுக்கெல்லாம் ஈச்வரனே உத்பாதகனென்னப் போமோவென்னில்; (ங) "तेजஐயத, ஆபஐக்ந-தேஜஐக்ஷத, ஆபஐக்ஷந்த" என்கிற ஈக்ஷணக்ரியை அசேதநத்துக்குக் கூடாமையாலே ததவஸ்த்தாபந்நனான ஸர்வேச்வரனே இவற்றுக்கு உத்பாதக னென்னுமிடம் தோற்றிற்றிறே. த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யப்ரம நிவர்த்தநமாகில் இப்பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம், ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுவா னென்னென்னில்; அண்டகாரணமான பூதங்களை ஸ்ருஷ்டிததவனுக்கு அண்டத்திலே உத்பந்நரான ப்ரஹ்மாதிகளோடி ஸாம்யஸம் பாவனையு மில்லையென்கைக்காக.

(ஆரியச்சிதைவு) - ஸம்ஸ்க்ருதத்தினுடைய அபப்ரம்ஶம்; - சிதிலமான சொல்லென்றபடி. (உருவில்) என்றது - பதார்த்த பரம். "ஆகாசாத்வாயுः" என்று - ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்திலே சொல்லவேணுமே என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பார்முதலாகவித்யாதி.)

(க) வி-பு-க-உ-ருரு. (உ) சாந்தோ-கு-உ-ங.
§ (பா) வேதாந்தங்களிலே. (ங) தைத்தி-ஆந-க.

(பல்வேறுசமயமுமாய்) கீழ் - †ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லிற்று; இத்தால் - † வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. பத்த சேதநர் பூதங்களிலே ஸமஷ்டிரூபேணைவயித்துப் போருகையாலே ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி யென்கிறது. பத்தாத்மஸமஷ்டிபூதனை ப்ரஹ்மாவின்பக்கல்நின்றும் பத்தசேதநர் பிந்நராய்ப பிறக்கையாலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி யென்கிறது. பலவாய் வேறுபட்டஸமயத்தையுடைதாயிருக்கும் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிதது. ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிபோலே † ஸங்க்யாதமாயிருக்கையன்றிக்கே அஸங்க்யாதரான ஆத்மாக்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே வ்யஷ்டி-ஸ்ருஷ்டியை (பல்) என்கிறது. வேறுபட்டிருக்கையாவது - ஒன்றோடொன்று தீண்டவும் துடைக்கவு மொண்ணாதபடி தேவாதிபேதத்தாலே அந்யோந்யம் அதயந்தம் பிந்நமாயிருக்கை. சமயமாகிறது-வ்யவஸ்தாநை. வ்யவஸ்தாதிஸ்வபாவமாயிருக்கை. தேவதைகள் ஆராத்யராயும் அமருதபுக்குக்களாயு மிருக்கையும், மநுஷ்யர் ஆராதகராயும் அந்நாசிகளாயுமிருக்கையும், திர்யக்ஸ்தாவரங்கள் ஆராதநோபகரணங்களாயும் ஆராதகனுக்கு உஜ்ஜீவநமாயும், அல்லாதனவு, அவனபிமாநத்திலேகிடந்து உஜ்ஜீவிக்கையும் வ்யவஸ்த்திதமா யிருகைகை. (க) "தாஸ்யஸுஹ்ருத்ஸகீ நாம்ப⁴வனேஷ்வஸ்ய பிகீடஜந்ம மே-தாஸ்யஸுகைகலங்கிநாம் பவநேஷ்வஸ்தவபி கீடஜந்மமே" என்னக்கடவதிறே.

(பரந்துநின்ற) பராக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் அநுபரவேசத்தாலே ஆத்மதயா வ்யாபிதது நிற்கை. அநுபரவேசமாவது-ஸ்தூலாகாரத்துக்கு அநுகூலமாகத் தன்னை யமைக்கை; ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டனை தான் ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்டனுகையிறே. (ஏருருவில்) ஆழகிய சரீரங்களில். (பரந்துநின்ற) என்று - ஆத்மதயாவ்யாப்தனை ஸ்ரீவரனுக்கு. (உ) "ஜக்த்ஸர்வம்ஶரீரம் தே-ஜகத்ஸர்வம்சரீரம்தே" என்று ஜகத்தடைய சரீரமாயிருகைகைபோலே (உரு) என்று - ஜகத்தைச்சொல்லுகிறது. த்யாஜ்யரான ஸம்ஸாரிகளை (ஏருரு) என்பானென்னென்னில்; முமுக்ஷுவுக்கு ஸம்ஸாரந்தான் பயஸ்த்தாநமுமாயிருக்கும், உததேஸ்யமுமா

தேவாதி பேதமினறிக்கே யிருக்கை - ஸமஷ்டி; தேவாதிபேதமுண்டாகை - வ்யஷ்டி. (ஸங்க்யாதம்) (ங) "அஷ்டௌப்ரக்ருதயஃஷோடஶவிகாராஃ- அக்டௌளப்ரக்ருதயஃ ஷோடசவிகாராஃ" என்கிற ஸங்க்யையை.

(க) ஸ்தோ-ர- (உ) ரா-யு-ககள. (ங)

யிருக்கும். கர்மநிபந்தநமாகப் பார்த்தால் பயஸ்த்தாநமா யிருக்கும்; (க) "ஜகத்ஸர்வம்ஶரீரம்தே-ஜகதஸர்வம்சரீரம்தே" என்கிறபடியே பக வச்சரீரத்வாகாரத்தாலே பார்த்தால் உத்தேஶ்யமா யிருக்கும். (மூவ ருமேயென்னநின்ற)பஹுநாயகம் ஜகத்து என்கிறத்தைத் தவிர்த்துக் † குறுகவிட்டு வைத்தார்களிறே - சிலவேதாந்திகள். ஆராத்யராய்த் தோற்றுகிறவர்க ளடைய நிஷேதிக்கவேண்டாதே நமக்கு நிஷேத் யர் இவராம்படி பண்ணித் தந்தாரென்கை. பூர்வகாண்டத்திலே (உ) "த்ரிம்ஶச்ச தேவாநவசாஸபர்யந் த்ரீணிஶதாத்ரீஷஹஸ்ராண்யக்நிம்-த்ரிம்சச்சதேவாநவசாஸபர்யந்த்ரீணிசதாத்ரீஷஹஸ்ராண்யக்நிம்" என் றது - மூவாயிரத்து முந்நூற்று முப்பதொன்பது தேவதைகளை ஆஶ்ரயணீயராகச் சொல்லக் கடவதிறே. வேதாந்திகள், ஜகத்கா ரண வஸ்துவே ஆஶ்ரயணீயம் என்றிறே சொல்லுவது; அதில் ஸ்ரு ஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்குக்கடவார் மூவராகையாலே இவர் கள்மூவருமே ஆஶ்ரயணீயரென்பார்கள். (என்னநின்ற) என்கையா லே - ஆபாதப்ரதீதியிலே ஸாம்யம்தோற்றுகையாலே ஆஶ்ரயணீய ராய்த் தோற்றுமித்தனையொழிய நிரூபித்தால் ஸாம்ய ஸம்பாவநையு மில்லையென்கை. (ங)†"ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேகஃ" என்று-ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேகஃ" என் றது-ஆபாத ப்ரதீதியிலே ஸாம்யம் தோற்றுகையும்,(ஙு) "ஜநார்தந-ஜநார்த்தநஃ" என்று - விஷ்ணுஶப்தத்தோடு † பர்யாயமான ஜநார்த்த நஶப்தத்தைச் சொல்லுகையாலே பரிஹ்ருதமாகக் கடவதிறே.

(இமையவர்) இதுவுமொரு ப்ரமஹேது. அநிமிஷதவாகாரம் ஒத்திருக்கையாலும், தேவஶப்தததாலே சொல்லுகையாலும், ஸாம் யப்ரமத்துக்கு ஏகாந்தமாயிருக்கை. அநிமிஷத்வம் தேவவர்க்கத் துக்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்கையாலும், (ச) "ஸாக்ஷாத்தேவஸ்ய புராணேஸௌ" என்று - நிரூபாதிகதேவ த்வம் ஒருவ்யக்தியிலேகிடக்கையாலும், ஸாம்ய ஸம்பாவநையில்லை.

(குறுகவிடுகை) - மூவருமேப்ரதாநரென்கை. மேலெழ ஸாமயமாய் விசார்யமாநே விஷ்ணுவொருவனுமேயாயிருக்குமோ வென்ன; அருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவாத்மிகாமித்யாதி). ஜநார்த்தநஶப்தம ரூடி யாக விஷ்ணுவாசகமாகையாலே (பர்யாயம்)என்கிறது.

(க) ரா-யு-கஎ. (ங) வி-பு-கூ-உ-சூசு.
(உ) யஜு-. (ச) வி-பு-

(தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது) அவ்வோருடைய †ஸ்வபாவங்களைபபிரிதது அநுஸந்திக்கும்போது ப்ரமயோக்யதை யுண்டென்கை. தமக்கு நிஷேத்யராயிருக்கிறவர்கள் சரீரங்களைப்பற்றி, (திருவுரு) என்று-ஸ்லாகித்துச் சொல்லுவானென்னென்னில்; அவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தோபாதி அவாகள் சரீரம் ஈஸ்வர சரீரமாகையாலே தத வாராபேசுகிறார். (வேறெண்ணும்போது) †கூட அநுஸந்திக்கும்போதே இருவர்சேஷமாய் ஒருவன் சேஷியாயிருப்பது. (க) †"அரியயனரனென்னு மிவரை † ஒன்ற நும்மனத்துவைத்து" என்னக்கடவதிறே.

(ஓருருவ மிதயாதி) பரமஹேதுவான அஸாதாரணஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறது. (ஓருருவம் பொன்னுருவம்) ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸ்வபாவம் பொன்னின்ஸ்வபாவம். பொன்னுவது - ஸர்வாபரணங்களும் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிறே யிருப்பது; அப்படியே சதுர்த்தச புவநத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கைக்கு யோக்யமென்று தோறறியிருககும்; பததாதம ஸமஷ்டி பூதனுகையாலே. ஸ்வசரீரத்தினின்றுமிறே ஸகலபதார்த்தங்களும் உத்பந்நமாவது. (ஒன்று செந்தீ) ஒருதத்வததினுடைய ஸ்வபாவம் காலாக்நியினுடைய ஸ்வபாவம். அகநிக்கு ஸ்வபாவம் ஸர்வத்தையும் தஹிக்கையிறே; அப்படியே ருதரனுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பார்த்தால் ஜகத்தை உப ஸமஹரிக்கைக் கிடாயிருக்கும். (ஒன்று மாகடலுருவம்) கண்டார்க்கு ஸ்ரமஹரமாயிருககையும், துஷ்டஸத்வங்களோடி அதுஷ்டஸத்வங்களோடு ரதநாதிகளோடு வாசியற ஸகலபதார்த்தங்களையும் தன்னுள்ளேயிட்டுவைத்து ரகூஷிக்கும் ஸ்வபாவமிறே - கடலின் ஸ்வபாவம்; அப்படியே ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்தையும்பார்த்தால் ஆஸ்ரயிததார்க்கு ஸ்ரமஹரமாயிருக்கையும், ஆஸ்ரயித்தாரைத் தன்னபிமாநத்திலே யிட்டுவைதது ரகூஷிக்கைக்கு யோக்யனென்று தோற்றியிருக்கையும். மூன்றுமுண்டானவிடதேயிறே - ஜகத்காரணத்வமுள்ளது; மூவர்பக்கலிலே மூன்றுஸ்வபாவமும் கிடக்கையாலே மூவரையும் ஜகத்காரணதயாபரமிக்கலாயிருக்கை.

(ஸ்வபாவம). ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம். (வேறெண்ணும்போது) - வேறு-தனித்தனியே. அவ்வவ்யாபாரத்தையிட்டு எண்ணுமம்போது ப்ரயோக்யமாய்(கூட) சரீரசரீரிபாவத்தாலே ஐக்யமாக அநுஸந்திக்கும்போது என்றபடி. ஐக்யமாக விசாரித்தால் ப்ரமமன்றிக்கே அவனேயாகத்தோற்றுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அரியயனிதயாதி). (ஒன்ற)-ஐக்யமாக.

(ச) தி-வாய்.

(ஒத்துநின்ற) சேர்ந்துநின்ற. அதாகிறது - அவ்வோஸ்வபாவங்கள் அவ்வோருடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களோடே சேர்ந்திருக்கை. அநந்தரம் பரமதிவ்ருகதிசொல்லுகிறது (மூவுருவுங்கண்டபோது) மூன்றுதத்வத்தையும் ப்ரமாணத்தாலே கண்டபோது. (ஒன்றும்சோதி) அவற்றில்வைத்துக்கொண்டு ஒன்றேயாம்சோதி. உத்பாதகமாயும், சரீரியாயும், சேஷியாயு மிருக்கும் தேஜஸ்ஸு ஒன்றே, அல்லாதவையிரண்டும் உத்பாத்யமாயும், சரீரமாயும், சேஷமாயுமிருக்கும். எங்கேகண்டோமென்னில்; (க) "ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்" என்று - ஜகத்காரணவஸ்துவைச்சொல்லி, (க) "ब्रह्मनेशानंनमेद्यावापृथिवी-ந்ப்ரஹ்மாநேசாநஂநேமேத்யாவாப்ருதிவீ" என்று அசேதநமான ப்ருதிவ்யாதிகளோடுபாதி பரஹ்மருதராதிகளையும் ஸம்ஹாரத்திலே †காமீபவிக்கச் சொல்லுகையாலும், (உ) "ब्रह्मशिवः-ஸப்ரஹ்மாஸிவஃ" இத்யாதிகளாலே இவர்களுடைய கூஷத்ரஜ்ஞத்வசேஷதவத்தைச் சொல்லுகையாலும், (ங) "ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மா-ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மா" என்று - ஸர்வசப்தத்தாலே க்ரோடீக்ருதமான வ்யாப்யபதார்த்தங்களிலே அந்யதமராகையாலும், கார்யத்வமும், †கூஷத்ரஜ்ஞத்வமும், சேஷத்வமும், சரீரத்வமும், ஸம்ப்ரதிபந்நமென்கை. (ஆம்சோதி)என்கையாலே-நிர்வாஹ்யஜ்யோதிஸ்ஸுக்களானஆத்மாக்களைவ்யாவர்த்திக்கிறது. சேதநரும்ஸ்வயம்ப்ரகாசராயிறே யிருப்பது.ஆகையாலிறே,(ச)"நாராயணபரோஜ்யோதிஃ-நாராயணபரோஜ்யோதிஃ" என்றும்,(ஞ) "ज्योतिषांज्योतिः-ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிஃ"என்றும் சொல்லவேண்டிறறு. † மூவுருவும் கண்டபோதொன்றுஞ் சோதி) என்கிறது - ஏகதத்ரவ்யவாதிகளுக்குச் சேருமாபோலேயிருக்கும், அது இவர்க்கு தர்சநமல்லாமையாலே பக்ஷமல்ல. இன்னமும், (ட) "மின்னுருவாய்" என்றும், (ட) "பின்னுருவாய்" என்

"மூவுருவும்" என்று - மூவருடையவடிவும் தோற்றுகையாலே ஸ்வபாவாநுகுணமானவடிவுங் கொண்டானென்றபடி. கர்மீபவிக்கை - விஷயமாகை. கூஷத்ரஜ்ஞனை இந்த்ரனேடே ஸஹபடிக்கையாலே இவர்களுக்கும் கூஷத்ரஜ்ஞத்வம்ஸித்தம். ஒன்று ஆம்சோதி என்று பிரித்துச் சொல்லாமல், (ஒன்றுஞ்சோதி) என்று மூன்றும் ஒன்றாய் விடுமென்று ஒன்றாகச் சொன்னாலோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மூவுருவுங்கண்ட போதித்யாதி).

(க) மஹோததி.
(உ) புருஷஸூ.
(ங) ஸுபாலோப.
(ச) புருஷஸூ.
(ஞ)
(ட) க.

றும், (க) "பொன்னுருவாய்" என்றும் - தத்வத்ரயங்களை அலகல காகப் பிரித்துச் சொல்லுகையாலும், இப்பாட்டிலே, (எருரு) என்று - சரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகையாலும், (உ) "இந்திரர் க்கும் பிரமர்க்கும் முதல்வன்றன்னை" என்று மேலேசொல்லுக யாலும் ப்ரகரணவிரோதமுமுண்டு.

(எம்மடிகளுருவம்-முகிலுருவம்) என்ஸ்வாமிகளுடைய வடிவு காளமேகநிபஸ்யாமமாயிருக்கும். அங்கு - † ரக்ஷகனென்னைக்காக, (ஒன்று மாகடலுருவம்) என்று - கடலினஸ்வபாவத்தைச் சொல்லி ற்று; இங்கு - வடிவைச் சொல்லுகிறது. இவ்வடிவிறே †ஸர்வாதி கத்வதத்துக்கு வுடையாளமாயிருப்பது. (தானே) (க) † "மணியுரு விற்பூதமைந்தாய்" என்ற வடிவுதான் காளமேக நிபஸ்யாமமாய்க்கி டீர் இருப்பது. அங்கு - "மணியுரு" என்றுசொல்லிறது - முன்தா னையிலே முடிந்தாளலாம்படி பவ்யமாயிருக்கையாலும், ப்ரகாசகமா யிருக்கையாலும், மஹார்க்கமா யிருக்கையாலும், போக்யமா யிருக் கையாலும்.

[எருருவில் மூவருமே யென்னநின்ற விமையவர்தம் திருவுரு வேறென்னும்போது - ஓருருவம்பொன்னுருவம்; ஒன்று செந்தீ; ஒன்றுமாகடலுருவம்; ஒதநின்ற, மூவுருவுங்கண்டபோது - பாரு ருவி நீரொளிகாலவிசும்புமாகிப் பல்வேறுசமயமுமாய்ப் பரந் தநின்ற, - ஒன்றுஞ்சோதி முகிலுருவம் எம்மடிக ளுருவந்தானே] என்றந்வயம். ... ... (உ)

மூ.—திருவடிவில்கருநெடுமால்சேயனென்றும்
திரேதைக்கண்வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தானென்றும்
பெருவடிவில்கடலமுதங்கொண்டகாலம்
பெருமானைக்கருநீலவண்ணன்றன்னை
ஒருவடிவதேதாருருவென்றுணரலாகா
ஆழிதோறாழிநின்றேறத்தலல்லால்
கருவடிவிற்செங்கண்ணவண்ணன்றன்னைக்
கட்டுரையேயாரொருவர்காண்கிற்பாரே. (ங)

கீழ் கடலுருவமென்றதே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனித் யாதி). வடிவுதான் சொல்லவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிசெய் கிறார் (ஸர்வாதிகத்வத்துக்கித்யாதி). அதுதானும் (மணியுரு) எனறதே என் ன; அருளிச்செய்கிறார் (மணியுருவிலிதயாதி). .. .. (உ)

(க) க- (உ) ச-

திருநெடுந்தாண்டகம்-ங-பா-திருவடிவில் வ்யாக்யாநம். உங

பதம்.—கரு, நீலவண்ணன்தன்னை, பெருமானை, திருவடிவில், கரு நெடுமால், (ஙு) திரேதைக்கண், சேயன்என்றும், பெருவடிவில், கடல், அமுதம் கொண்டகாலம், (கo) வாளஉருவாய், திகழ்ந்தான் என்றும், ஊழி தோறூழி,நின்றுஎத்தலல்லால், ஒருவடிவென்று, (கஙு) ஒருருவென்று, உணர லாகா, கருவடிவில், செம்கண்ணவண்ணன்தன்னை, யாரொருவர், (உக) கா ண்கிற்பார், கட்டுரை. (உஉ)

• உரை.—வர்ணங்களில், ஸ்வாபாவிகமான நீலவர்ணத்தையுடையனை, ஸர்வேச்வரனை, அஸாதாரணவிக்ரஹத்தில், நீலவர்ணஞ்சகொண்டு (ஆச்ரிதரிடத்தில்) பெரிய வ்யாமோஹத்தையுடையவன், (ஙு) த்ரேதாயுகத் தில், சிவந்த நிறத்தையுடையனு யிருப்பனென்றும், பலவடிவுகளையுடை யனுய்க்கொண்டு, ஸமுத்ரத்தில் நின்றும், அம்ருதமெடுத்த காலத்திலே (க்ருதயுகத்திலே), (கo) சங்கத்தினுடைய (வெண்மையான) ரூபத்தையுடை யனுய், விளங்குனென்றும், (இப்படி) ப்ரதிகல்பங்களிலும், இருந்து ஸ்தோ த்ரம செய்வதொழிய,ஒருபடிப்பட்ட விக்ரஹத்தையுடையவனென்றும்,(*ஙு) ஒருவிதமான நிறத்தையுடையவனென்றும், அறியப்போகாது; நீலமான தி ருமேனியையும், சிவந்த திருக்கண்களையுமுடைய அந்த ஸர்வேச்வரனை, யார்தான், (உக) காணவல்லார்? (ஓ! மநஸ்ஸே!) சொல்லிக்காண்.(உஉ) (ங)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (திருவடிவில்) முதற்பாட்டிலே - விஷயாந்தரபராவண்யநிவ்ருத்தி தொடக்கமாக ஸ்வரூபமான சேஷ சேஷித்வபர்யந்தமாக ஈச்வரன் தன்பேறுக ளாகஷாத்கரிப்பி த்த உபகாரத்தைக்கண்டு விஸ்மிதராஞர்;†தாம் அபேக்ஷிக்க அவன் கார்யம் செயயுமதிறே ப்ராப்தமா யிருப்பது, தாம் விமுகராயிருக்க அவன்றூனே மேல்விழுந்து கார்யஞ் செய்கையாலே விஸ்மயமா யிருக்குமிறே; இரண்டாம்பாட்டில் - அந்யசேஷத்வத்தை யறுத் துத் தந்தானென்றூர்; †த்ரிமூர்த்திஸாம்ய பரமத்தாலே பராமித்தது அந்யசேஷத்வமிறே: இப்பாட்டில் - (க) "மணியுருவில் பூதமைந் தாய்" என்றும், (உ) "முகிலுருவம்" என்றும் - ஸ்வரூபதத்துக்கும் ஸ்வரூபாச்ரயமான குணங்களுக்கும் ப்ரகாசகமாய் நிரதிசயபோக்

மூன்றும்பாட்டு. (திருவடிவில்) அவன் தன்பேறுகச் செய்யாநிற்க விஸ்மயப் படவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (தாம் அபே க்ஷிக்கவித்யாதி). த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யநிவ்ருத்தியன்றே, அந்யசேஷத்வநிவ்ரு த்தி எங்கே சொல்லிற்றென்ன; அருளிச்செய்கிறூர் (த்ரிமூர்த்திஇத்யாதி).

(க) க-

(உ) உ-

யமாய் காளமேக நிபஸ்யாமமா யிருக்கிற வடிவை ஆசாலேசமுடை யார்க்கு ருச்ய நுகுணமாக அழியமாறி உபகரிக்கும்படியையும், தமக்கு ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னையே நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே காட்டித் தந்தபடியையும் கண்டு, நான் கண்டாற்போலே யார்காண வல்லாரென்கிறார். † பதிவ்ரதையானவள் பர்த்ருஸம்ஸ்லேஷதிலே இழியுமாபோலே, சேஷதவஸிததியுண்டாய் அநந்யார்ஹதையுண் டானவள் பின்னை அநுபவதத்திலே இழியுமிதனையிறே. † ஸ்வரூபத் தைக் காற்கடைக்கொண்டு பற்றவேண்டும்படி யிருக்கும் குணங் கள், உபயத்தையுங் காற்கடைக்கொண்டு பற்றவேண்டும்படியிறே வடிவின்போக்யதை யிருப்பது. † § இததால் - வடிவை யநுபவிக் கிறார்.

(திருவடிவில்) வடிவிடையாட்டத்தில். கீழேஸேஷதவத்தினி டையாட்டமாகவும், அங்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தியினிடையாட்டமாக வும் செய்தவைபோலே இவ்வடிவிடையாட்டதில் செய்தவை இவைகிடீரென்கிறார். (திருவடிவு) விலக்ஷணமான வடிவென்னுதல்; திருவினுடையவடிவென்னுதல். (வடிவு) என்ன அமைந்திருக்க, (திருவடிவு) என்கிறது - (க) "அகலகில்லேன் இறையும்" என்கிறப டியே - பிராட்டி "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னும்படியிருக்கிற தூல பமான வடிவைக் கிடீர் நாடடார்க்கு அழியுமாறி முகங்கொடுத்தது என்று அவ்வடிவின் வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக.

அவ்வடிவை உபகரித்தபடியைச் சொல்லுகிறதுமேல். (கருநெ டுமால்) காளமேகநிபஸ்யாமமான வடிவையுடையனுய் உபயவிபூதி க்கும் அவவருகான பெரியமேன்மையையுடையவன். இத்தால்-வில க்ஷணவிக்ரஹயுக்தனுய், ஸ்வயம்ப்ரகாஸகனுய், ஸர்வாதிகனுயிருக் குமவன்கிடீர் இப்படியாரனென்கிறார். அதவா, (மால்) என்று - வ்யாமோஹமாய், அதிவ்யாமுக்தனென்னவுமாம். இத்தால் - இப் படியிருக்கிறவன் தன்னையழியுமாறி முகங்காட்டுகைக்குஹேது ஆஸ் ரித வ்யாமுக்தனுகையாலே என்று ஹேதுவாகவுமாம்.

சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையவர் அத்தலைக்கு அநிசயத்தைச் சிந்தியாமல் அநுபவ த்திலே யிழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பதிவ்ரதையானுவித யாதி). ஆனல் ஸ்வரூப்குணங்களிருகக விக்ரஹத்திலே யிழிவா னெனென் ன்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்தையித்யாதி). கீழ்வாகயத்தால பலித மருளிச்செயகிறார் (இத்தாலிதயாதி).

---

§ (பா) ஆகையாலே. (ச) நி-வாய்-சு-க0-க0.

(சேயனென்றும் திரோதைக்கண்) த்ரேதாயுகத்தில் வந்தால் சிவந்த வடிவையுடையவனு யிருக்கும். அக்காலத்திலே புருஷர்கள் ரஜஸ்ப்ரசுரராகையாலே சிவப்பிலேயாயிற்று ருசியுண்டா யிருப்பது; அந்தருச்யநுகுணமாகச் சிவந்தவடிவைக்கொண்டு முகங்காட்டும். † ரஜஸ்ஸு சிவந்திருக்கக்கடவதாய், ஸத்வம் வெளுத்திருக்கக்கடவதாய் தமஸ்ஸு கறுத்திருக்கக்கடவதாயிறே யிருப்பது. (க) "லோஹிதசுக்ல க்ருஷ்ணாம்-லோஹிதசுக்ல க்ருஷ்ணும்" என்றிறே - ப்ரக்ருதிக்கு அஸாதாரணமான குணத்ரயத்தையும் சொல்லிற்று. சிவந்தவடிவை ப்ரதமத்திலேசொல்லிற்று-"லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணும்" என்கிற ச்ருதிச்சாயையாலே யருளிச்செய்கிறொன்னுமிடந்தோற்ற. † சேஷியுகப்புக்கு அநுகுணமாகச் சேஷபூதன் தன்வடிவை அமைக்கையன்றிக்கே சேஷபூதனுகப்புக்கநுகுணமாகச் சேஷி தன்வடிவை யழிய மாறுகிறுனிறே; (உ) "தமருகந்ததெவ்வுருவம்" என்கிறபடியே. (என்றும், என்றும்) என்கிறவிவை (ஊழிதோறூழி நின்றேறத்தலல்லால்) என்கிறவிடத்திலே அந்வயிக்கக்கடவது.

(பெருவடிவில் கடலமுதங் கொண்ட காலம்) க்ருதயுகத்தில் வந்தால், "திரோதைக்கண்" என்றவோபாதி க்ருதயுகமென்னுமேத, (கடலமுதங் கொண்டகாலம்) என்கிறது - (திரோதைக்கண்) என்று †மலட்டுக்காலம்போலே யிருக்கையாலே பகவத் ஸ்பர்சியான காலமென்றருளிச்செய்கிறார்; அக்காலத்தில் பண்ணின வ்யாபாரம் தமக்கு அபிமதமாயிருக்கையாலே. †பெரியதிருநாளிலே ஆதரமுடை

சிவந்தவடிவைக் காட்டுகைக்கு ரஜஸ்ஸு சிவந்திருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரஜஸ்ஸுசிவந்தித்யாதி) (சேயன்) என்று ஈடுபட வேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேஷியுகப்புகத்யாதி.) சேஷியுகப்புக்கு அநுகுணமாக வமைக்கை - (ஈ) "நிவாஸசய்யாஸந - நிவாஸசய்யாஸந" இத்யாதி - (மலட்டுக்கால மென்றது) - த்ரேதா யுகத்திலும் பகவத்வ்யாபாரமுண்டாயிருக்க அத்தையிட்டு நிரூபியாதே, கேவலம், (திரோதைக்கண்) என்று யுகத்தையிட்டுச் சொன்னது தமக்கு மலட்டுக்காலம்போலே தோற்றியிருக்கையாலே, இங்கு யுகத்தையிட்டுச் சொல்லாமல் பகவத் வ்யாபாரத்தை யிட்டுக் காலத்தை நிரூபிக்கிறாரென்றபடி. த்ரேதாயுகத்திலே கடல் அடைத்தது, அதுண்டா யிருக்கவும் அத்தையிட்டு நிரூபிகவில்லை யென்றபடி. இப்படி பகவத் ஸ்பர்சத்தையிட்டுச் சொன்னவிடமுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருநாளி லித்யாதி).

க) ச்வேதா-சு. (உ) க-திரு-சு சு. (ங) ஸ்தோ-ர-சு0.

யார், பங்குனிமாஸத்துக்குப்பின்பு கார்யஞ்செய்கிறேமென்ன ப்ரா பதமாயிருக்கப், பெரியதிருநாளுக்குப் பின்பு கார்யம்செய்கிறே மென்னுமாம்போலே. ஆனால், "கடலமுதங் கொண்டகாலம்" என்ன வமையாதோ, (பெருவடிவில் கடலமுதங்கொண்டகாலம்) என்பா னென்னென்னில் ; பதினாயிரக்காதமாறு பரப்பையுடைத் தாயிறே க்ஷீராபதியிருப்பது. இபபரப்படங்கலும் விம்மும்படி யிறே (க) "தாளும் தோளும் முடிகளுமை சமனிலாத பலபரபி" எங்கிறபடியே கண்வளர்ந்தருளுவது; அவ்வடிவோடே யெழுந்தி ருந்து கடைகிறபோது ஒருகடல் சென்றேனின்று ஒருகடலைக்கடை ந்தாறபோலே யிருகைகயாலே யருளிச் செய்கிறார். ப்ரமஹரமாய் அபரிச்சிந்நமாயிறே கடலிருப்பது; அப்படியே ப்ரமஹரமாய் அபரிச்சிந்நமாய் போக்யமுமா யிருக்கிறபடி.

அதவா, (பெருவடிவு) என்று - அஸங்க்யாதமான வடிவாலே என்னவுமாம. மந்தரம் அழுந்தாமைக்குக் கூர்மரூபியாயும், மேலே கொந்தளியாமைக்கு ப்ருஹத்ரூபியாயும, தேவதைகளோடு அந்ய தமமான வடிவைக்கொண்டும அஸுரர்களோடு அந்யதமமான வடிவைக்கொண்டும், அவர்களுடையமத்தியின்றுவலித்தும், வாஸு கிக்கு பலகாலுய்ப் புகுந்தின்றும், (உ) "यन्न दृष्टंसुरासुरैः-பர்ந்தக்ருஷ்டம் ஸுராஸுரைः" என்று - மலையோடு தேவதைக ளோடு அஸுராகளோடு வாசியற வ்யாபித்து பலாதாநம்பண்ணுவ தாயும், இபபடி அநேகம் வடிவைக்கொண்டபடி.

(கடலமுதங்கொண்டகாலம்) துர்வாஸாவினுடைய சாபத்தா லே ஈஷடஶ்ரீகராய் அமருதத்தை யிழந்து தரித்ராராய், (ங) "शरणं त्वामनुप्राप्ताःसमस्तादेवதானவாः-சரணம்த்வா மநுப்ராப்தாः ஸம பதாமேதவதாகணாः" என்கிறபடியே - பிறிகதிர்படாதபடி ஸகல தேவதைகளும்வந்து சரணம்புகுர அவர்களுக்குக் கடலைக்கடைந்து அமருதத்தைக் கொடுத்தபடி. (கொண்ட) அவர்களுக்குக் கொடுத் தது தனமேபரூயிருக்கை. (கடலமுதங்கொண்டகாலம்) தேவதைக ளுக்கும தனக்கும எனக்கும கடலிலே யமுதத்தையுண்டாக்கின காலம். தேவதைகள் பந்தகமான அம்ருதத்தைக் கொண்டுபோனர் கள, தான் பெரியபிராட்டியாராகிற அம்ருதத்தை ஸ்வீகரித்தான்,

---

ப்ருஹத்ரூபி - ப்ரஹ்மரூபி.

(க) தி-வாய்-அ-க0-அ.
(உ) வி-பு-

(ங) வி-பு-க-கூ-சுஙு.

(க) * விண்ணவரமுதுணவமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட இவையிரண்டுமன்று இவர்க்கு போக்யம், (உ) "நாலதோளமுது" என்கிறபடியே கையும் திருவாழியுமர்ய்க்கொண்டு கடல்கடைந்தானேயாயிற்று இவர்க்கு போக்யம். தேவதைகளுமே தங்களபிமதத்தைப் பெற்றார்கள், அவனும் தன்னபிமதம் பெற்றான், நானும் என்னபிமதம் பெற்றேனென். (ங) "† பஶ்யதாம்ஸர்வதேவானாம்யயாவக்ஷஸ்த்தலம்ஹரேஃ" என்றபடியே - ஸகலதேவதைகளும் பார்த்திருக்கத் திருநாபீகமலத்திலே அடியையிட்டுத் திருமார்பிலே யேறினளாயிற்று. இவர்களோட பாராதே திருமார்பிலே யேறுவானெனென்னில்; †தன்னபிமதம் பெற்றுவிறே பிறர்க்கபிமதஞ்செய்வது; அங்ஙனன்றியே, †அவன கடாக்ஷமடியாகவிறே நம்முடைய கடாக்ஷமென்று அவன்முகத்தைபபாராதாள். இவ்விடத்திலே ஜீயர், பட்டனை, "தேவதைகளடங்க நிரபிக்கிடக்கச்செய்தே திருமார்பிலேயேறுகை ஸ்த்ரீதவத்துக்குப் போருமோ" வென்று கேட்க; "பார்த்ரு ஸம்ஶ்லேஷத்திலே யிழியும்போது †கலசப்பானை யெடுப்பார்க்குக் கூச்சவேணுமோ?" என்றருளிச்செய்தார். †ஸகலதேவதைகளும் (ச) "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருந்தாலும் இம்மிதுநத்துக்குக் கிஞ்சித்கரிக்க யோக்யமாயிறே ஸ்வரூபமிருப்பது. (அழுதங்கொண்டகாலம்) அதுவுமொருகாலமேயென்கிறார். அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு முகங்காட்டுகையன்றியே ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட வாழுங்காலமிறே. டேன்மையும், நீர்மையும், போக்யதையும், ப்ரகாசிக்கிற காலமிறே. ஸகலதேவதைகளும் வந்து சரணம் புகுருகையாலே மேன்மை பரகாசியாநின்றது; ப்ரயோஜநாந்தர பரர்கள், "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிக

(தன்னபிமதம) - பிராட்டிக்கு அவன் திருமார்பிலேறுகை அவளுக்கபிமதம்; அதுக்காக ஒருத்தனையும் பாராமலேறினள் என்றபடி.

(அவன்கடாக்ஷமடியாக) - அவன் நினைவறிந்து செய்கைக்காக. அவனுக்கு இஷ்டமானால் அவர்களைப் பார்க்கிறேரும், இலலாவிட்டால் வெறுமனேயிருக்கிறே மென்று அவர்களைப் பாராமல் மார்விலேறினள் என்று இரண்டாம் தாத்பர்யம். (கலசப்பானை யெடுப்பார்) - அந்தரங்கபரிசாரகர். அவர்கள் தாஸ்யரஸமறியார்களே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதேவதை 5ரு மித்யாதி).

(க) தி-மொ-சு-க-உ. (ங) வி-பு-க-கூ-
(உ) தி-வாய்-சு-க0-கூ. (ச) தி-மொ-சு-க-ச.

ளென்று பார்த்தல் தன்பெருமை பார்த்தல் செய்யாதே கார்யஞ் செய்கையாலே நீர்மை ப்ரகாசியா நின்றது; பிராட்டியும் தானும் சேர்ந்த சேர்த்தியாலே போக்யதை ப்ரகாசியா நின்றது. (வளையுரு வாய்த் திகழ்ந்தான்) என்று - க்ருதயுக புருஷர்கள் ஸத்வோத்தரா கையாலே வெளுப்பாயிற்று அவர்கள் உகப்பது; ஆகையாலே அவர்களுடைய ருச்யநுகுணமாக சுக்லவர்ணமான வடிவையுடையனா யிருக்கும். வளையுருவாய் - சங்கவர்ணனுய். (க) "श्वेतवर्णं तव हरे जञ्ञे-சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்" என்னக்கடவதிறே. கடல் கடைந்த காலம் க்ருதயுகமென்னு மிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்னென்னில்; श्वेतवर्णனென்கையாலே - க்ருதயுகமென்னு மிடம் தோற்றுகி றது. (உ) † "பாலினீரைமை.....நிறைந்தகாலம் நான்குமாய்" என்று நாலுயுகத்துக்கும் நாலுவர்ணமாக வருளிச்செய்தாரிறே ஒருவர். (திகழ்ந்தானென்றும்) தன்னை யழியமாறி அவர்களுக்கு முகங்கொ டுத்தால் அவர்கள் உஜ்ஜ்வலராகையன்றிமே தான் உஜ்ஜ்வலனை படி. தன்னை யழியமாறியும் முகங்கொடுக்கையாலே நீர்மைவிளங்கு நிற்குமிறே.

(பெருமானே) இப்படி ஆஸ்ரிதர்க்காகக் கொள்ளும்வடிவுக்குத் தோகையின்றிக்கே யிருக்கிறவனே. யுகங்கள் நாலானால் வடிவும் நாலாயிருக்குமத்தனையோ வென்னில்; அவ்வவயுகங்களுக்குத் தொ கையில்லாமையாலே வடிவும் அஸங்க்யாதமாயிறேயிருப்பது. த்வா பரயுகத்திலுள்ளார் ராஜஸதாமஸராயிருக்கையாலே அவர்களு டைய ருச்யநுகுணமாகச் சிவப்புமன்றியிலே நீலமுமன்றியிலே யிருக்கும்வடிவை யுடையனு யிருக்குமென்னுமிடம் அநுக்தமாலை யாலே அத்தையும் † ஸமுச்சயிக்கிறது. (உ) "பாசியின்பசும்புறல் ாலும் நீர்மை" என்னக்கடவதிறே.

ீலவண்ணன்றன்னை) கலிகாலத்தில் தன்பக்கல் அபிரு ிவேஷத்திலேருசிபண்ணுவாரில்லாமையாலே -

---

த ஶ்வேதவர்ணமென்னைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அ ாலின் நீர்மை) என்று. "திகழ்ந்தானென்றும்" என்கி த்தாலே ஸமுச்சயிக்கிற தென்றபடி.

ல் பகவத்ருசி யுடையாரில்லையோ வென்ன; அருளி

லோகம். (உ) திருச்சந்தவி-சஉ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-ஈ-பா-திருவடிவில் வ்யாக்யாநம். உகூ

ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னைக்கொண்டிருக்கும். (க) †"ఇళ్ళజగ

త్ప్రతిమ-కమలளజகத்பதிம்" இத்யாதி. - மைத்தோய! பட்டபாடு பா

ராயென்னுதல்; † இக்காலம் தட்டாதாய் நீயொருவனுமேயிறே யெ

ன்னுதல். கருமையென்று - கறுப்புக்கும் பேர்; வர்ணஸாமாந்யத்

துக்கும் பேர். நிறத்தில்வந்தால் நீலமான நிறத்தை யுடையவையிரு

க்கும்.

(ஒருவடிவத்தோருருவென்று உணரலாகா) நிறத்தையழிய

மாறுகையன்றியே வடிவையுமழியமாறும். இப்படி ஆஶ்ரிதார்த்த

மாக வடிவையும் வர்ணத்தையும் அழியமாறுகையாலே, இதுவ

டிவு, இது நிறமென்று ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கப்போகாது.

(உ) "సురనరతిరశ్చామ్-ஸுரநரதிரஶ்சாம்" என்கிறபடியே ஸர்வ

யோநியிலும்வந்து அவதரிக்கையாலே வடிவையுமழியமாறினனி

றே. (ஊ) "�యువాకుమారः-யுவாகுமாரः" என்கிறபருவம், கால

மேகம்போலேயிருக்கிற நிறம், ஸ்வாபாவிகமாயிருக்குமென்று பரிச்

சேதிக்கப்போகாதோவென்னில்; † புத்ரனையிருக்கவுங் காண்கையா

லே பருவத்தைப் பரிச்சேதிக்கப்போகாது;ஆஶ்ரிதருடைய ருச்யது

ணமாக வர்ணத்தைப் பரிக்ரஹிக்கையாலே நிறத்தைப் பரிச்சேதி

க்கப் போகாது. ஆனாலும் இவை ஆகந்துகம், நிலை நின்றவேஷமிது

வென்று பரிச்சேதிக்கைக்குக் குறையென்னென்னில்; ஆஶ்ரிதார்த்

தமாகக்கொண்ட வடிவையும் நிறத்தையும் பார்த்தால் † அதுதான்

ஆகந்துகமென்னும்படியாய், †அவை தன்னை யாதரித்திருக்கையாலே

பொருந்தியிருக்கும்படி. (ச) * இச்சாக்ருஹீதமிறே. (உணரலாகா)

பாசுரமிட்டுப் பேசிமுடியாமையன்று, நெஞ்சாலும் நினைக்கப்

போகாது.

(ஊழிதோறூழிநின்றேத்தலல்லால்) செய்யலாவது இதுவெ

ன்கிறார். அவன்கொண்ட ரூபபேதங்களையும் வர்ணபேதங்களையும்

செய்கிறார் (கலைளஜகத் பதிம் இத்யாதி). பராசரனுக்கு பவிஷ்யத்தான கலி

யுகம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே தோன்றுகையாலே (இக்காலம்) என்கிறார்.

ஒருவடிவு, ஒருரு. அத்து-அசை. "உரு" என்று - அழகாய், நிறத்தைச்

சொல்லுகிறது. (புத்ரன்)-ஸ்தநந்தயம். (அதுதான்) - ஸ்வாபாவிகமான வடிவு

தான். (அவைதன்னை) - ஆஶ்ரிதார்த்தமான வடிவையும் நிறத்தையும்.

(க) வி-பு-சூ-க-சகூ. (ஊ)

(உ) (ச) வி-பு-சூ-நி-அச.

பார்த்தால் காலதத்வமுளளதனையும் நின்றேறத்து மித்தனையல்லது பரிச்சேதிக்கடபோகாது.(கருவடிவில் செங்கண்ணவண்ணன்தன்னை) தமக்குக்காட்டின வடிவை யருளிச்செய்கிறார். தமக்கு ருசியுண்டாகிலிறே ருச்யநுகுணமான வடிவைக்கொண்டி காட்டுவது. நாம் பகவத்விமுகராய் விஷயப்ரவணராயிருக்கத், தன்னுடைய ருசியாலே ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னையேபாயிற்றுக்காட்டிற்று. காளமேக நிபஶ்யாமமான வடிவையும், அதுக்குப் பரபாகமாய் உள்வாயிலே கிடக்கிற வாத்ஸல்யாம்ருதவர்ஷியான திருக்கண்களையு முடையவனை. † இவையும் ஶ்ரியஃபதித்வத்தோபாதி தனிதனியே ஸ்வரூபதிகதவலக்ஷணமாயிறேயிருப்பது.

(கட்டுரையே யாரொருவர் காண்கிற்பாரே)†நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நான்கண்டுபேசிறற்போலே எவர்தாம் கண்டு பேசவல்லார்? நான்கண்டாற்போலே காணவல்லாருண்டோ? நான் பேசிறற்போலெ பேசவல்லாருண்டோ? அதவா, (கட்டுரையே) எல்லாரும் பேசியேபோமித்தனையொழியக் காணவல்லாருண்டோ வென்னவுமாம்.

†வேதங்களும் ஈஶ்வரனுடைய வடிவிருக்கும்படியை (க) "நீலதோயதமத்யஸ்தா-நீலதோயதமத்யஸ்தா" என்று கடக்க நின்று பேசிப்போமித்தனையல்லது கண்டதில்லை. (உ) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனிப்பெருமான்" என்றவர்களும் நான் கண்டாற்போலே கண்டார்களோ? நைஸர்க்கிகமான விரகதியையும் நைஸர்க்கிகமான பரமபத்தையுமுடையராயன்றே அவர்கள்கண்டது; நைஸர்க்கிகமான பகவத்வைமுக்யதனதையும் விஷயப்ராவண்யத்தையுமுடைய நான் †அவ்வாறு இவ்வாறுப்க்கண்ட காட்சிக்கு ஸத்ருசமுண்டோ? ஆன

ஶ்ரியஃபதி என்னுமல் நிறத்தையிட்டு நிரூபிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவையுமித்யாதி).

(கட்டுரையே) எகாரமாகையாலே, கட்டுரைப்பாராரார், காண்கிற்பாராரார் என்னுதல். அன்றியே, கட்டுரையே - கட்டுரைமாத்ரமே, காண வல்லாரில்லை யென்னுதல்.

ஆர் என்பானென், வேதங்களும் ஆழ்வார்களு மில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதி). அவ்வாறிவ்வாறு - விரக்த்யாதிகளாலன்றிக்கே அவிரக்த்யாதிகளாலே காண்கை.

(க) பு-ஸூ. (உ) தி-வி-கo.

திருவெந்தாண்டகம்-சு-பா-இந்திரர்க்கும் வ்யாக்யாநம். கக

பின்பு நான்கண்டகாட்சியை வேதங்கள் கண்டதோ? ஆழ்வார்கள் கண்டார்களோ?

(ஆரொருவர்காண்கிற்பாரே) ஸ்வஸாமர்த்த்யத்தாலே எவர்கள் காணவல்லார்? †ஸாதகனைபபோலே ஸ்வயத்நத்தாலே கண்டேனே? †ப்ரபந்நனைப்போலே ஸம்ஸாரபயபீதனுய்க் கண்டேனே? விஷயப்ரவணனைய்த் திரியச்செய்தேயன்றே நான்கண்டது. ... ()

மூ.—இந்திரர்க்கும்பிரமர்க்கும்முதல்வன்றன்னை
யிருநிலம்கால்தீநீர்விண்பூதமைந்தாய்ச்
செந்திறததமிழோசைவடசொல்லாகித்
திசைநான்குமாய்த்திங்கள்நாயிறுகி
அந்தரத்தில்தேவர்க்குமறியலாகா
வந்தணனையந்தணர்மாட்டந்திவைத்த
மந்திரத்தை,மந்திரத்தால்மறவாதென்றும்
வாழ்த்தியேல்வாழலாம்மடநெஞ்சமே. (சு)

பதம்.—இந்திரர்க்கும், பிரமர்க்கும், முதல்வன்றன்னை, இருநிலம்கால்தீநீர்விண் பூதமைந்தாய், செம்திறத்த, (நு) தமிழோசையாகி, வடசொல்லாகி, திசைநான்குமாய், திங்கள்நாயிறுகி, அந்தரத்தில், (கo) தேவர்க்கும், அறியலாகா, அந்தணனை, அந்தணர்மாட்டு, அந்திவைத்த, (கநு) மந்திரத்தை, மந்திரத்தால்மறவாது, வாழ்த்தியேல், மடநெஞ்சமே, என்றும், (உo) வாழலாம். ()

உரை.—இந்த்ரனுக்கும், ப்ரஹ்மாவுக்கும், காரணபூதனுய், பரிதான பூமி காற்று அக்நி ஜலம் ஆகாசம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களுக்கும அந்தராத்மதயா வ்யாபித்து நிற்குமவனுய், (தன்னை உள்ளபடியே காட்டும்) செவ்வையையுடைய, (நு) த்ராவிட வேதமான ப்ரபந்தங்களுமாய், ஸம்ஸ்க்ருத வேதங்களுமாய், நான்குதிகுக்களிலுமுள்ள பதார்த்தங்களுக்கு அந்தராத்மாவாய், சந்த்ர ஸூர்யர்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய், இப்படி அந்தராத்மதயாவ்யாபித்து நிற்குமிடத்தில், (கo) தேவாதிஸகல பதார்த்தங்களுகளும், அறியக்கூடாத, சுத்தஸ்வபாவனுய், ப்ராஹ்மணர்களுகளு தநடான வேதத்தினுடைய, முடிவிலே ப்ரகாசிக்கிற, (கநு) ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேச்வரனை, திருமந்த்ரத்தாலே, இடைவிடாமல், அநுபவிப்பாயேயாகில், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் நெஞ்சே! (உo) இவ்வாத்மாவுள்ளதனையும், நித்ய ஸூரிகள் நடுவேயிருந் தநுபவிக்கப்பெறுவாய். (உஉ) ... ... (சு)

ஸாதகனென்கையாலே - ருஷிகளையும், ப்ரபந்நனென்கையாலே - ஆர்த்ரபந்நனையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. இத்தால - பரகத் ஸ்வீகாரத்துக்கு முக்திகாரி தாமென்றபடி. (கூ)

வ்யா.—(நாலாம்பாட்டு) (இந்திரர்க்கும்) கீழ் மூன்று பாட்டு லும் - †அர்த்தமற்றதிறே. முதற்பாட்டில - சேஷசேஷித்வம் க் ஷாத்க்ருதமாயிற்று; இரண்டாம்பாட்டில் - அந்யசேஷத்வம் நிவ் த்தமாயிற்று; மூன்றும் பாட்டில் - போக்யதை குறைவற்றது; இ அநுபவதத்துக்கு ஸஹகாரிகளைத் தேடமித்தனையிறே. அதில் நி ஸஹாரிகள் தேசவிப்ரக்ருஷ்ட ராகையாலும், ஸம்ஸாரிகள் விஷயட வணராகையாலும் துணையாகமாட்டார்கள்; இனி தமக்கு அவர்ஜ் நீயமாயிருந்துள்ள திருவுள்ளமேயிறே ஸஹகாரியாவது. ஆகைய லே, நெஞ்சே! நாம் இவ்விஷயதத்தை யநுபவிகக பாராயென்கிறு

† கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷண விக்ரஹ விசிஷ்டனுடைய ஜகத்கா ணத்வப்ரயுக்தமான வைபவதத்தை ஸ்வரூபப்ரகாசகமான திருமந் ரமுகத்தாலே அநுபவிக்கப் பாராயென்கிறா. † இவர்தாம் திருமந் ரமுகத்தாலே அநுபவிக்கிறாராகில் அதுகது உபயவிபூதி நாதத் மும் ஸமஸ்தகல்யாண குணதமகத்வமுமன்றே † அர்த்தமென்னில் † அதுவும் ப்ரமாண ப்ராசுாயத்தாலே காரணதவத்திலே யொதுங் யிருக்கக்கடவது;

(க) † "ఏకోహవై నారాయణఆసీత్ - ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்" என்றும், (உ) "నరాజ్ఞాతిత్వ్ని-நராஜ்ஜாதாவி தத்வாவி என்றும், (ங) "ఆపోనారఇతిప్రోక్తాः-ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தாः என்று மித்யாதிகளாலே ஜகதகாரணத்வத்தை நாராயண சப்தார் தமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. † அதுதனக்குக் கருத்தென்னெ னில்; முறையழிந்துகிடக்கிறது இத்தேசமாகையாலே ப்ரமாணே வைஷயுளளது இத்தேசத்துக்கிறே. தன்காணியைப் பிறர் ஆரு போதிறே ப்ரமாணங் காட்டவேண்டுவது; ஆகையாலே சொல்ல கிறது. ஆகையாலே, நெஞ்சே! ஜகளை அநுபவிக்கப் பாராயெ கிறார்.

நாலாம்பாட்டு.—(இந்திரர்க்கும்) (அர்த்தமற்றதிறே) - திருமந்த்ரார்த் மற்றதிறே என்றபடி.

பாட்டுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமாக மீளவும் அவதாரிகை யருளிச்செய்ே ரூர் (கீழ்ச்சொன்னவித்யாதி). (அர்த்தமென்னில்) காரணத்வத்தைச் சொ ஆவானென், என்று சங்காபிப்ராயம். (அதுவும்) - திருமந்த்ரமும்.

காரணத்வத்திலே ஒதுங்கினபடியை அருளிச் செய்கிறா (ஏகோஹவை இத்யாதி). (அது தனக்குக்கருத் தென்னென்னில்) - அதுதான் காரணத் த்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதுக்குக் கருத தேதென்று சங்காபிப்ராயம.

(க) மஹோப- (உ) பாத்மோத்தரம-ச. (ங) மநுஸ்ம்ருதி-க-கo.

திருநெறிந்தாண்டகம்-ச-பா-இந்திரர்க்கும் வ்யாக்யாநம். கூகூ

வ்யா.—(இந்திரர்க்கும்பிரமர்க்கும் முதல்வன்றன்னை) (க)"மூவுருவுங் கண்டபோ தொன்றுஞ்சாதி" என்கிறவிடத்தில் சப்தத்தை நெருக்கியிறே பொருள்சொல்லுவது; அதுவே தமக்குக் கருத்தென்னுமிடந் தோற்ற அத்தை இங்கே வ்யக்தமாக்குகிறார். ஏகனேநிர்வாஹகனென்றுகிடீர் கீழ்ச்சொல்லிற்றென்கிறார். ஸம்ப்ரதிபந்ந சேஷித்ரஜ்ஞனை இந்த்ரனுக்கும், ஈச்வரனென்றுசங்கிக்கைக்கு யோக்யனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் உத்பாதகனைவனை. சங்கநீயனை ப்ரஹ்மாவை முற்படச்சொல்லி, பின்பு இவனைச்சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க இவனை முற்படச் சொல்லிற்று, இவனேபாதி அவனும் ஸ்ருஜ்யகோடிகடிதனென்னுமிடந் தோற்றுகைக்காக.

ஆனால் ருத்ரனும் ஈச்வரனை சங்கநீயனை பன்றே விருப்பது, அவனைச் சொலலாதொழிவா னென்னென்னில்; (உ) "ब्रह्मणश्चापि समाभतश्चिवश्चेत्यवधार्यताम् - ப்ரஹ்மணஶ்சாபி ஸம்பூதஶ் சிவ இத்யவதாயதாம்" என்று இத்பாதி ப்ரமாணங்களாலே அவனுக்கு ப்ரஹ்ம புத்ரத்வம் ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே, எல்லாரிலும் ப்ரதாநனை ப்ரஹ்மாவையும் கீழான இந்த்ரனையும் சொன்னபோதே †ப்ரத்யாஹாரந்யாயத்தாலே மத்யே அவனையும் சொல்லிற்றாகக்கடவது. இந்த்ரனுக்கும் பிரமனுக்கும் என்னுதே நேபாந்தமாகச் சொல்லிற்று - பூஜ்யதாபுத்தியாலன்று, கேஷபிக்கிறார். ஈச்வரனிலே ஸ்ருஜ்யனையிருக்கச்செய்தேகிடீர் "த்ரைலோக்யாத்யுக்ஷன் நான்" என்றிருக்கிறதும், "சதுர்த்தசபுவநமும்என்னிலே ஸ்ருஜ்யம், இத்தனைக்கும் நிர்வாஹகன்நான்" என்றிருக்கிறதும், கும்பிடிகொளளுகிறதும்.

(†முதல்வன்) தனக்கு உத்பாதகனின்றியே யிருக்கிறவன். (தன்னை) வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமான தன்னை யென்னுதல். (இருநிலமித்யாதி)-கீழ் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லிற்று; இத்

(ப்ரத்யாஹாரம்) - "ஆல்-அல்" என்று - அகாரத்தையும் லகாரத்தையும் எடுக்கவே நடுவுள்ள அக்ஷரங்கள் தன்னடையே ஸித்திக்குமென்கிற சப்தப்ரக்ரியாந்யாயம்; அப்படியே ஆத்யந்தங்களைச் சொல்லவே நடுவுள்ளதும் ஸித்திக்கு மென்றபடி.

(முதல்வன்) - தனக்கும்தானே காரணமென்னுதல், இவ்வருகுள்ளார்க்கும் காரணமென்னுதல். (கால், தீ, நீர்) என்கிற மூன்று பூதங்களும்

தால் † ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. முற்பட்வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லிப பின்பு ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகி றது, ஈஸ்வரத்வசங்கையுள்ளது இவர்கள்பக்கலிலே யாகையாலே; பூதங்களுக்கு ஈஸ்வரத்வசங்கையில்லையிறே. பூதங்களை அப்யயக்ர மத்தைச் சொல்லுதல், ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்தைச் சொல்லுதல் செய்யா தே அக்ரமமாகச்சொல்லிற்று ஒரு நியமைவப்பற்ற, ஸர்வாதாரமு மாய் அஸஞ்சாரியுமாய் அபாதகமுமா யிருக்கும் பெருமையைப் பற்ற,பூமியை முற்படச்சொன்னார்; அல்லாத பூதத்ரயங்களும் ஸஞ் சாரியுமாய் ரக்ஷகத்வ பாதகத்வங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கையா லே அக்ரமததிலே சொன்னார்; இததனைக்கும் அவகாசபரதாநம் பண்ணுமேற்றத்தைப் பற்ற ஆகாசத்தைப் பின்பே யருளிச்செய் தார். இவை நியமவல்லாதபோது இதுக்குப்ரயோஜநமில்லை. "முத ல்வன்தன்னை" என்றார் - கீழ்; இங்கே - (ஐந்தாய்) என்கிறார். ஆகை யாலே, இந்த ஸாமாநாதிகரண்யததுக்கு நிபந்தநம் - உதபாதயோ த்பாதகபாவஸம்பந்தமென்கை.

(செந்திறத்தவித்யாதி) மேல்சாஸ்த்ரவக்யருடைய ஸ்ருஷ்டி யைச் சொல்லுகைக்காக சாஸ்த்ரஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார். த்ராமிட ஸம்ஸ்க்ருதங்களை ஸ்ருஷ்டித்து. † ஆரியதததைச்சொல்லி ஆதிஜனுடைய சிததவாகையாலே பின்னைத் தமிழைச்சொல்ல ப்ரா ப்தமாயிருக்க இத்தைப்ரதமத்திலே உபாதாநம் பண்ணிற்று - இது ஸர்வாதிகார மாகையாலும, ஸ்வார்த்ததத்தைச் செவ்வேப்ரகாசிபபிக் கக்கடவதா யிருக்கையாலும், †தம்பாழி யாகையாலும், இன்னமும் அததோபாதி இதுவும் பரமாணமென்கைக்காக முற்படவருளிச்செ ய்கிறார். வேதங்கள் போலேயும், இதிஹாஸ புராணங்கள்போலேயு மன்றிறே - ஆழ்வார்கள்வார்தத; †அநுஷ்டடாதாவின் வார்த்தை யிறே- இது. †ஐஸ்வாயகைவல்யங்கள்த்யாஜயதபா புகுருமிதனையி றே - இவர்கள் பக்கல். (செந்திறததமிழோசை) திறம் - கூறுபா டுமை, பரகாரமும். ஸ்வார்த்ததத்தைச் செவ்விதாக ப்ரகாசிபபிக் கையே கூறுன த்ராமிட சப்தம; உபபருமஹணபேகஷையற்றிருக் கை. வேதங்களுக்கு உபபருமஹணபேகஷையுண்டிறே.

எகரூபமா யிருக்கையாலே ஸ்ருஷ்டிகரமததிலே சொல்லிறதென்றபடி.

(ஆரியம்) - ஸமஸ்கருதம. (தம்பாழி) - தம்துறை. ஆழ்வார்வார்த்தை யான த்ராவிடப்ரபந்தத்துக்கு ஆதிகயமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநு ஷ்டடாதாவித்யாதி). அநுஷ்டடாநமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ் வர்யேத்யாதி).

திருநெடுந்தாண்டகம்-ச-பா-இந்திரர்க்கும் வ்யாக்யாநம். நெடு

(ஓசை) என்று - பாட்டிக்கும் த்வநிக்கும்போர், ஸ்லக்ஷணயா சபதத்தைச் சொலலுகிறது, மேல்"வடசொல்" என்கையாலே. (வடசொல்) என்று - ஸம்ஸ்க்ருதத்தைச் சொல்லுகிறது. த்ராமிட பாஷை ஸஞ்சரிக்குந் தேசத்துக்கு வடவெல்லையாகத திருமலை யைச் சொல்லக்கடவர்களிறே. அதுக்கு வடக்கெல்லாம் ஸம்ஸ் க்ருதமேயிறே ஸஞ்சரிப்பது. அத்தேசத்தில் தமிழ்ஸஞ்சரியாது; உபயமும் ஸஞ்சரிக்குமேறறமுண்டிறே இத்தேசத்துக்கு. (ஆகில்) சாஸ்தரத்தை ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - ப்ரகாசிப்பிக்கை.

(திசைநான்குமாய்) நாலுதிக்கிலு முண்டான ஸகலபதார்த தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து. "మఞ్చాగ్నిర్దిశస్తి మంజాగ్రోశన్తి" இதிவத். இத்நால் - சாஸ்தரவச்யருடைய ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லு கிறது. (திங்கள்நாயிறுகி) (க)†"అగ్నా॥పాస్తాహుతిస్సమ్యగాదిత్యము పతిష్ఠతేఆదిత్యాజ్జాయతే వృష్టిఃవృష్టేరన్నంతతఃప్రజాః - அக்னௌபரா ஸ்தாஹுதிஸ்ஸம்யக் ஆதித்யமுபதிஷ்டட்டதே। ஆதித்யாஜ்ஜாயதே வ்ருஷ்டிஃ வ்ருஷ்டேரன்னம்ததஃப்ரஜாஃ" என்னக்கடவதிறே. ஸ்ருஷ் டிஸமாப்திதோற்ற (ஆகி) என்கிறது.

கீழ் - நாரசப்தார்த்தஞ் சொல்லிற்று; மேல் - அயநசப்தார்த் தம் சொல்லுகிறது. (அந்தரத்தில்) அந்தரணமிடததில், ஸ்ருஷ்ட மான ஸகலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்து நிற்குமிடத்தில்.(உ)"ద్యు ధివ్యా॥ న్తరఃఆత్మ॥నో॥న్తరఃப்ருதிவ்யா அந்தரஃ, ஆத்மநோந்தரஃ" என்று - அந்தரசப்தத்தாலே வ்யாப்தியைச் சொல்லக்கடவதிறே. (தேவர்க்குமறியலாகா) ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களுக்கு மறியவொண்ணாதிருக்கை.(உ) "యమాత్మా॥నమేవ-யమாத்மாநமேவ" என்று-யாவனைருவனே ஆத்மாவறியான், அவன் அந்தரணன அந்தர் யாமியென்னக்கடவதிறே. அதுதோற்ற தூர்ஜ்ஞேயனென்கிறார். ஆனால் (தேவர்க்கும்) என்று இவர்களை விசேஷித்து எடுபடா னென்னென்னில்; ஜ்ஞாநசக்திகளால் அதிகாரானவர்களுக்கும் அறி

லக்ஷணையாலே சப்தமாகவேணு மென்றபடி.

† சந்த்ராதித்யாகளை உண்டாக்க வேணுமென்னென்ன, லோகோப காரக ரக்ஷையாலே யென்கிறார் (அக்நௌ ப்ராஸ்தா ஹுதிரித்யாதி.)

(க) (உ) ப்ருஹ-உ-ந-உ.

யவொண்ணுதென்னைகக்காக வருளிச்செய்கிறார். (அந்தணனை) சுத்தனை. †ஆழ்வார்களெல்லாரும் இப்ரபத்தத்தாலே சுத்தியைச் சொல்லக்கடவதா யிருப்பதொரு ஏற்றமுண்டு. (க) "அறவனையாழிப் படையந்தணனை" என்றுரிறே - நம்மாழ்வார். † கையும் திருவாழியுமா யிருப்பாரொரு ப்ராஹ்மண னில்லையிறே. †கேவலனுக்கு சுபாஸ்ரயமாக வருளிச்செய்கிறு ராகையாலே அங்ஙனருளிச்செய்கிறது. †பகவத்ப்ராபதிகாமன்குணவிசிஷ்டமாக உபாஸிக்கக்கடவன்; குணங்களே ப்ராப்யமாகையாலே. ஆத்ம ப்ராபதிகாமன் சுத்திவிசிஷ்டனாக உபாஸிக்கக்கடவன்; (ச) *ஜராமரணமோக்ஷமே புருஷார்த்தமாகையாலே. ஆகில், இவர்க்குசுத்தி அபேக்ஷிதமோவென்னில்; கீழ் - ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லி, ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்துநிற்குமென்கையாலே, தத்தத் தாநாஷாஸ்பஸ்ருஷ்டனென்கை யபேக்ஷிதம்; அத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. (ங) "ஏஷஸர்வ்பூதா ந்தராத்ம உபஹதபாப்மா -ஏஷ ஸாவபூதாந்தராதமா உபஹதபாபமா" என்று - வயாபதியைச்சொன்ன ப்ரதேசங்களிலே ததகததாநாஷாஸம்ஸ்பருஷ்டத்வங்களையுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. †இதிறே இவர் திருவுள்ளத்தில கிடப்பது. பரமவைதிகர்களிறே - ஆழ்வார்களாகிறார்.

(அந்தணாமாட்டந்திவைததமந்திரத்தை) கீழ்உக்தமான இவ்வஸ்து வேதசிரஸ்ஸிலே குஹ்யமாயிருக்குமென்கிறார். (அந்தணர் மாடு) (ச) "ब्राह्मणानांछनंवेदः - ப்ராஹ்மணர்காம்தநம்வேதம்" என்கிறபடியே ப்ராஹ்மணர்க்குதநம் வேதமிறே. (ஙு) "धनंमदीयंतवपादपङ्कजम् - தநம்மதீயம்தவபாதபங்கஜம்" என்கிற ஈஸ்வரனன்று காணும் தநம், வேதமாயிற்று. † வேதைகஸமதிகம்ய

அந்தணன் - ப்ராஹ்மணனன்றே வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்களித்யாதி). அங்கும ப்ராஹ்மணனுலோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கையும்திருவாழியுமித்யாதி). அங்குசுத்தியாகக் கொள்ளவேணுமோவெனென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கேவலனுக்கித்யாதி). ஆனால் குணவிசிஷ்டமாக வன்றே உபாஸிப்பது, சுத்திவிசிஷ்டமாக வேணுமோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (பகவத் ப்ராப்திர்யாதிவாகயத்வயத்தாலே) (இதிறே) - சொன்னவேதார்த்தமிறே திருவுள்ளத்தில் பட்டதென்றபடி.

(க) தி-வாய்-க-எ-க.
(ங) ஸுபாலோப.
(ஙு) ஸதோ-ர-ஙo.
(உ) கீ.எ-எ-உக.
(ச)

திருநெடுந்தாண்டகம்-ச-பா-இந்திரர்க்கும் வ்யாக்யாநம். நூன

னென்றிறே - வஸ்துவுக்கேற்றம். பரமாணுமுகத்தாலே யிறே - ப்ர மேயபூதனை ஈச்வரனை தநம் என்றறிவது. (அந்திவைத்தமந்திர த்தை) வேதாந்தத்திலே ப்ரகாசிக்கிறரஹஸ்யததை. மாட்டந்தி - வேதத்தின்முடிவிலே; வேதாந்தத்தி லென்றபடி. மந்திரம் என் றும், ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றும் - பர்யாயம்போலேகாணும். ஈச் வரனை ரஹஸ்யமென்கிறது - தலைக்கடையையும் புழைக்கடையை யும் மிடைத்துக் கிழிச்சீலையை யவிழ்த்துப பார்ப்பானைபோலே அநு ட்கர்ணமாக உபதேசிக்கவும் அநுஸந்திக்கவும்வேண்டி இப்படி சிரியசரக்காயிருக்கையாலே.

அதவா,(மந்த்ரம்)என்று-ஈச்வரனுக்குத்திருநாமமாக ஸ்ரீஸஹ ஸ்ர நாமத்திலே சொல்லிற்று.(க) "मन्त्रश्चन्द्रांशुराभस्करद्युतिः மந்த்ரஸ்சந்த்ராம்ஶுர்ப்பாஸ்கரத்யுதிः"எனனகடவதிறே. "मन्त्रराजायतेइतिमन्त्रः-மந்த்ராரம்த்ராயதஇதிமந்த்ரः" என்கிற வ்யு த்பத்தியாலே, மந்த்ரமென்று - ஈச்வரனுக்குத் திருநாமமாகிறது. (அந்தணர்மாடு) என்கிறார்காணும் தாம் அதுக்கு அயோக்யரென் னுமிடந்தோற்ற. ஸர்வமும் திருவுளத்திலே ப்ரகாசியாநிற்க வாய் விடிலுகை மாயாதாஹாநி யென்றிருக்கிறாறே. தாம்பரமவைதிகராயி ருக்கச் செய்தே பிறர்தநமென்பானைபோலே அததோடி ஸம்பந் தமற வார்த்தைசொல்லுகிறாறே மர்யாதாஸ்த்தாபநார்த்தமாக.

(அந்தணர் மாட்டந்திவைத்த மந்திரத்தை மந்திரத்தால்-வாழ் தியேல) பாதிபாதயமும் அங்கேயாய் பரதிபாதகமும் அங்கேயாயி ருக்கிறபடி. (மந்திரததை - வாழ்தியேல்) ஜகத்காரணபூதனை, ஸர் வாந்தாயாமியாய், தூஜ்ஞேயனை, ததகதமேதாஷை ரஸம்ஸ்பருஷ்ட னையிருக்கிறவனை அநுபவிப்புதியாகில். (மந்திரததால்-வாழ்தியேல்) அவ்விஷயத்தை அநுபவிசகுமிடத்தில் வேதாந்தமுகத்தாலே யாதல் இதிஹாஸபுராண முகததாலே யாதல் அநுபவிக்கப் பாராதே தானி ழிந்ததுறையிலே யநுபவிக்கபபார்; திருமந்த்ரத்தாலே யநுபவிக்க பபார்; திருமந்த்ரத்தாலே அநுபவிக்குமாபோலே ஸகரமாயிராதி நே (உ)"सर्वमप्तोऽक्षरा न्तस्थम्-ஸர்வமஷ்டாக்ஷரான்தஸ்ததம்"-என் கிறபடியே ஸர்வார்த்தங்களையும் †திரளச்சொல்லுகிற மந்த்ரமிறே.

அவனன்றேதநம், வேதம் தநமானபடி எப்படி யென்ன ; அருளிச் செய்கிறார் (வேதைச்ஸமதிகயாதி).

†(திரள) - ஸகரஹமாக.

(க) ஸஹஸ்ரநா- (உ)

பகவந்மந்த்ரங்கள் அஸங்க்யாதங்களன்றோ, மந்த்ரம் என்னப் பெரியதிருமந்தரத்தைக் காட்டுமோவென்னில்; (க)"யாநிநாமாநி கௌண்யாநிநாமாதிகளணி" என்கிறபடியே அல்லாதவை குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே யிருப்பது. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு வாசகமாயிருபபதொரு சபதமில்லையிறே; ஆகையாலே காட்டும். அல்லாத வ்யாபகமந்த்ரங்கள் இதுக்கு வாசகமன்றோவென்னில்; அவைஇதைதபபற்ற †ஸாபேக்ஷமாகையாலே வ்யாபகாந்தரங்களையுங் காடடாது. அடியிலே இவர்தாம் (உ) "நான் கண்டு கொண்டேன்" என்று தலை சீய்த்தமந்தரம் இதுவேயிறே.

(மறவாது வாழ்தியேல்) விஸ்மரியாதே அநுபவிப்புதியேல். பகவதநுபவத்துக்கு விஸ்மருதிஹேது விஷயாந்தரஸ்பர்சமாகையாலே விஷயாந்தரம கலசாதபடி அநுபவியென்கிறதோவென்னில்; அது இவர்க்குச்சேராது, சரமதசையிலேலாகூடாத்கரித்து அநுபவிகிறவராகையாலே. இனி இவர்க்கு விஸ்ம்ருதி ஹேதுவென்னென்னில்; தாபத்ரயாஸ்ரயமான தேஹஸம்பந்தத்தோடேயிருக்கையாலே தேஹத்தைபபார்ர்ர், பூர்வவ்ருதததைப பார்ர், விஷய வைலக்ஷண்யத்தைப பார்ர், தந்நிவ்ருத்திக்கும் அபிமதஸித்திகு முறுப்பாக ஈஸ்வரனே உபாயமாக அநுஸந்திபபதொரு அநுஸந்தாநமுண்டி, அது பகவதநுபவத்துக்கு விஸ்மருதிஹேதுவாகககடவது. ஆகையாலே, பூர்வாதத்திலிழியாதே அநுபவிகபபார். இவர்தாம் த்வயநிஷ்டரன்றோ, இங்ஙனே சொலலுவானென்னென்னில்; அடியிலே ஒருகால ஈஸ்வரன்கையிலே நமகார்யத்தை ஸமர்பபிதமாட்டோமாகில் இனி ஸ்வாஜ்ஜீவநத்தைச் சிந்திகையாவது-†பிறகார்யதிலேயிழிகையிறே. † ஸ்வரக்ஷணத்தோடி ஜகத்வ்யாபாரத்தோடி வாசியில்லையிறே பராப்தியிலலாமைக்கு.

(ஸாபேக்ஷம்) - வ்யாப்யபதார்த்தாதிகள், அவை அத்யாஹரிக்கவேணும் அவற்றுக்கு; திருமந்த்ரத்துக்கதுவேண்டாவென்றபடி. (பிறர்கார்யம்) ஈஸ்வரனுடையகார்யம். ஈஸ்வரகார்யமான ஜகத்வ்யாபாரமன்றோ இவனுக்கு வேண்டாதது, ரக்ஷணசிந்தை பண்ணவொண்ணுதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரக்ஷணத்தோடித்யாதி).

(க) ஸஹஸ்ரநாமோபோதசாதம். (உ) திமொ-கூ-க-க.

(வாழ்தியேல்) அவனுடைய பாவநத்வத்திலும் ஸாதநத்திலும் இழியாதே போக்யதையிலேயிழிந்த அநுபவிப்புதியாகில். (வாழ்தியேல்) வாழ்ச்சி உன்னதிறே; நானும் உனக்கு ஸஹகாரி யித்தனையிறே. (வாழ்தியேல்) என்று - தமக்குக் கரணமான மநஸ்ஸை சேதநஸமாதியாலே கர்த்தாவாகப் பேசுகிறாரிறே; மநஸ்ஸாதாந்யந்தோற்ற. †யாவதாயுஷம் பகவதநுபவத்துக்குப் பரிகரமிதுவாகையாலே, தத்ஸாபேக்ஷணையிறே முமுக்ஷுவிருப்பது. (என்றும் - வாழுலாம்) நித்யஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருந்து யாவதாத்மபாவிவாழுலாம். எங்குமாக்க அநுபவமிறே இவனுக்குள்ளது. வைஷ்ணவனுகிறான்-ராஜகுமாரனிறே. (மடநெஞ்சமே) எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சே! விஷயப்ராவண்யநிவ்ருத்திவேளையோடு, உஜ்ஜீவநவேளையோடு, போகவேளையோடிவாசியற, என்பின்னே யொழுகும்படி எனக்குவிதேயமாகபெற்றேனென்று திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகிறார். (க) "நெஞ்சமே நல்லைநல்லை" என்னுமாபோலே. (ச)

மூ.—ஒண்மிதியில்புன லுருவியொருகால்நிற்ப
ஒருகாலுங்காமருசீரவுணனுள்ளத்து
ணெண்மதியங்கடந்தண்டமீதுபோகி
யிருவிசும்பினூடுபோயெழுந்து, மேலைத்
தண்மதியுங்கதிரவனுந்தவிரவோடித
தாரகையின்புறந்தடவியப்பால்மிக்கு
மண்முழுதுமகப்படுத்துநின்றவெந்தை
மலர்புனையுந்திருவடியேவணங்கினேனே. (தி)

பதம்.—ஒருகால், ஒண்மிதியில், புனலுருவி, நிற்ப, ஒருகால், (நு) காமருசீர, அவுணன், உள்ளத்தெண்மதியம் கடந்து, அண்டமீது, போகி, (கo) எழுந்து, இரு, விசும்பினூடுபோய், மேலைக்கதிரவனும், மேலை, (கந) தண்மதியும, தவிர வோடி, தாரகையின் புறந்தடவி, அப்பாலமிக்கு மண்முழுதும், அகப்படுத்துநின்ற, (உo) எந்தை, மலர்புனையும் திருவடி, வணங்கினேன். (உந)

உரை.—ஒருதிருவடி, ஓரடியிட்டமாத்ரத்தில், ஆவரணஜலத்தளவும் ஊடுருவிசென்று, (அப்புறம்போக இடம் பெறுமையாலே, அங்கே) நிற்க,

---

மநஸ்ஸுப்ரதாநமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (யாவதாயுஷமித்யாதி). ... ... (சு)

(க) தி - வாய் - க - கo - சு.

ஒருதிருவடி (நு) நல்ல (ஔதார்ய) ஸ்வபாவத்தை யுடையனை, மஹாபலி, தன் மநஸ்ஸிலே நிணைக்கும நிணைவைக்கடந்து, அண்டபித்திக்கும், அவ் வருகேபோகைக்காக, (கo) கிளம்பி, விசாலமான, ஆகாசத்தை ஊடுருவிச் சென்று, மேலேயிருக்கிற ஸூர்ய மண்டலத்தையும், அதுக்குமேலேயிருக் கிற, (கநு) குளிர்ந்த சநத்ரமண்டலத்தையும், கடந்துசென்று, (அதுக்குமே லேயிருக்கிற) நக்ஷத்ர மண்டலத்தையும் கடந்து, அதுக்குமேலே (ப்ரஹ்ம லோகத் தளவும்வ்யாபித்து) பூலோகம் முதலான பதிணன்கு லோகங்களை யும், அளந்துகொண்டு க்ருதக்ருத்யனைப்நின்ற,(உ)எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர் வேஸ்வரனுடைய, தாமரைமலைபோத்த திருவடிகளை, ஆஸ்ரயித்தேன். ()

வ்யா..—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒண்மிதியில்) கீழ்-ஜகத்காரணபூத னைய் ஜகச்சரீரியாயிருக்கிறபடியை யநுபவித்தா ; அநந்தரம் நாரா யண சப்தார்த்தத்தை நாராயணநுவாகமாகிற ஓலைப்புறத்தே கேட்டுபோகாதே கண்ணாலேகண்ட நுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீவாமந னை யவதரித்தது திருவுலகளந்தபடியை யநுபவிக்கிறார். †சேஷசேஷி த்வஸம்பந்தமிறே - நாராயண சபதார்த்தமாகிறது. † ஜகத்காரணத் வத்தாலும் - ஈஸ்வரனே இவ்வாத்மாவுக்குண்டான ஸம்பந்தத்தை யிறே சொலலுகிறது. †(க)"காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பே கிமிர்ந்த" என்று - ஸர்வலோகமும் இவ்வர்த்தத்தைக் கண்ணாலே காணலாம்படியிறே திருவுலகளந்தருளினது. ஆகையாலே நாரா யணசப்தாத்தமான தரைஷிக்ரமாபதாநத்தை யநுபவிக்கிறார். †யஜ்ஞவாடத்தே சென்றபடியையும் அர்த்தித்தபடியையும் சொல் லாதே எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்த இவ்வம்சத்தைச் சொல்லுகையாலே - சேஷசேஷித்வ ஸம்ப்ந்தத்தை அநுபவிக்கிறா ரென்று தோற்றுகிறதிறே.

(ஒண்மிதியிலித்யாதி) ஒருதிருவடிகளாலே பூமியையடங்கவள ந்தான், ஒருதிருவடிகளாலே ஊர்த்வலோகங்களை யடங்கவளந்தா

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒண்மிதி) த்ரிவிகரமாபதாநம் நாராயணசப்தார்த்த மெப்படியா மென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (சேஷசேஷித்வேத்யாதி). கார ணத்வம் சொல்லிற்றே, ஸம்பந்தமானபடி யெப்படி யென்ன ; அருளிச்செ ய்கிறார் (ஜகத்காரணத்வேத்யாதி). அப்படி அளந்தாலே வென்ன ; அருளிச் செய்கிறார (காண்மின்களித்யாதி). வாமநாவதாரத்திலே சீலமன்றே தோ ற்றுவது, ஸம்பந்தம் தோற்றும்படி யென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (யஜ்ஞவாடத்திலித்யாதி).

(க) தி - வாய் - சு - ரு - கக.

கந்தாண்டகம்-நு-டர்-ஒண்மிதியில் வ்யாக்யாகம். சுக

னகிறார். (ஒண்மிதியில்) †திருக்குமதொழிய, வகுத்ததுமாய்
மேலே திருவடிகளைவைத்தாயடிகளிமேற நந்தலையிலிருந்ததுளன்னும்
திருவடிகள்பதிங் காட்டில்லது) திருவடிகள் பூமியையளக்கவென்று
†அதுதானேயாயிற்று தரிதே † குசைதாங்கின வருணமெல்லாந்
தம் தார்யமாலும் தனிதினுடைய உத்யோகத்தைக்குசை §(போ
தான் தாரகனைவானன்றிமேற அவன்றனக்கேற்றம். (ஒருகார்யம்)
†தார்யமானது திருவடிகளை யநுபவித்தார் - கீழ்; இதனால் - ஊர்
மாட்டாது. †சரீ யளந்த திருவடிகளை யநுபவிக்கிறார். (ஒருகா
சரீரம் தாரகமாவடிகளும். மற்றகாலும் என்னுதே (ஒருகாலும்)
மா தாரகம், சு. "இதொன்றிருந்தபடி யென்!" என்கிறார். அந்
ல்லுகிறவிடதனையநுபவிக்கிறபோது இதுக்குமேற்பட்ட போக்ய
(மிதியில்லாகாதே யென்றிருந்தார், இந்தத திருவடிகளைக் கண்
க்கு மேற்பட்ட போக்யவஸ்து விலலையென்கிறார்.
மலங்கரிஷ்யதி, சரித்யாதி, மஹாபலியுடைய மகோரதரூபமான ஜ்ஞா
கயமே கதலி சரித்யாதி. († காமருசீரவுணன்) ஸ்ப்ருஹணீயஸ்வபாவ
மாகச் சொல்லி. ஜ்ஞாதாக்களடங்க இவனை "அஹங்காரக்ரஸ்தன்,
தங்களுக்குபயோகியாதி" என்று நிந்தியாநிற்க, இவர் "மஹாபாக்யவா
னாகையன்கிறார். அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; பிற்பாடரானநம்
(போலன்றியே ஸ்ரீவாமநனுடைய வடிவழகையும் சீலத்தையும்
கைக்கு லேகாணடபெறறவனன்றே, இவனைபாதிபாக்யவான்களு
டியேடாவென்றிருக்கிறார். நானும் "அடியேன்" என்றிருக்கிறத
தவிட்டி, பகவத்விபூதியை அபஹரித்து, ஔதார்யத்தை யேறிட்
டுகொண்டி யஜ்ஞத்திலே இழியப்பெற்றிலனேயென்கிறார். காம
ருதல் - விருமபுதல்.

(எண்மதியங்கடந்து)(க)"மூவடி" என்றவாறே அதனையொழி
த்தவிடம் நம்மதன்றேவென்றிருந்தான், பூமியையடங்க அளந்தவா
றே ஊர்த்வலோகங்களுண்டிறேயென்று நினைத்திருந்தான், அந்
தரிக்ஷத்தையளந்தவாறே மேலுள்ளலோக மிழந்தோமென்று நிவ்
ருத்தனன்; ஆகையாலே (கடந்து) என்கிறார். (அண்டமீதுபோகி)

(குசைதாங்குகை) - வேகத்திலே போகிற குதிரையைக்கடிவாளத்தை
விட்டு நிறுத்துமாபோலே நிறுத்துகை.

(காமருசீர்)* ஆசைப்பட்ட ஔதார்ய குணத்தையுடைய மஹாபலியி
ய ஹ்ருதயத்திலே எண்ணுகிற்கிற ஜ்ஞாநத்தைக்கடந்தென்று சத்தார்
த்தம்.

---

§குண்டலிதம க்வாசித்கம். (*) பெரி - திரு உ - 50 - எ.

ஒருதிருவடிகளே அண்டபித்திக்கு மவ்வருகேபோய். அளந்தக்
மத்திலேசொல்லாதேப்ரதமத்திலே (அண்டமீதுபோகி) என்ட
னென்னென்னில்; ஸ்ரீவாமநனுடைய விஜயத்தில் தமக்குண்டா
ஆதராதிசயத்தாலே அளக்கும்ப்ரதேசத்துக்குக் கொண்டை
கோல்நாட்டுகிறார். (க) "ஜித்வபகவாஜகத்-ஜிதம்பகவதாஜகத்
என்று † ஸ்ரீஜாம்பவாந் மஹாராஜர் அவனுடைய விஜயத்தில் தம
குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே சக்ரவாளகிரியைச் சூழப்பண
யடித்துக்கொண்டு திரிந்தாற்போலே. († மீதுபோகி) என்றது
மீதுபோகைக்காகவென்று அர்த்தத்தோடேசேர சப்தத்தை நி
மித்துச் சொல்லிபபோகக்கடவது. (உ) "திருவுடையடிகள்தி
நலங்கழலவணங்கி" என்றத்தை, (வணங்க) என்று அர்த்தத்தை
நியமித்துச் சொல்லக்கடவதிறே; அபபகூததிலும் முற்படச் செ
ல்லுகைக்கு ஹேது சொண்டைக்கோல் நாட்டுகிறரென்கிற வி
வாமித்தனே. (எழுந்து - இருவிசும்பிணூடுபோய்) என்றவ்வய
(எழுந்து) கையில நீர்விழுந்த ஸமநந்தரம் மஹாபலியினுடை
யஜ்ஞவாடத்தில்நின்றும் கிளமபி. இருவிசும்பு - பெரியவாகாசம்
பூமியைபபற்றப் பெரிதாயிருக்கையாலும் அவனுடைய வளர்த்
யில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலும் அந்தரிக்ஷத்தை (இ
விசும்பு) என்கிறார். (ஊடுபோய்) பூமிக்குமேலே ஸ்வர்க்கத்துக்கு
கீழே நூறுயிரக்காதமாறு ஓக்கத்தையுடைத்தான அந்தரிக்ஷமி
தனையும் விம்முமபடியாகத் திருவடிகளை நிமிர்த்தபடி. அந்தரிக்
ஸ்ருஷ்டி ஸபலமாயிறறென்கிறார். திருவடிகள் வ்யாபியாதபோது
பாழ்போலேகாணும்.

(மேலெய்தியாதி) அந்தரிக்ஷத்துக்கு மேலெல்லையாய், ஸ்வர்
கத்துக்குக் கீழெல்லையா யாயிற்று ஆதிதயபதமிருபபது; அதுக்கு
மேலே நூறுயிரக்காதமாறு - சந்த்ரபதம். ஆனால் ஆதிதய பத
தைச்சொலலி சந்த்ரபதத்தைச் சொல்லாதொழிவா னென்னெ
னில்; அஹங்காரக்ரஸ்தராய் பகவதவிமுகரா யிருக்கிறவர்கள்தம
யிலே அதயந்தஸுகுமாரமான திருவடிகளை வைகுகையாலே இவ

ஸ்ரீஜாம்பவாந் மஹாராஜர் வாமநன் திருவவதாரத்தை§ உடனே விஜ
த்தைக் கொண்டாடினரென்றபடி. (மீது, போகி) போயென்னுதல்; போன
க்காக என்றுதுமுனுதல். (போகி) என்றத்தை, போக என்ற நியமிக்க.

(க) (உ) தி - வாய் - க - ங - அ.

§ இங்கு சில அக்ஷரங்கள் பதிதமாயிருக்கலாம்.

திருவெடுந்தாண்டகம்-நி-பா-ஒண்மிதியில் வ்யாக்யாகம். சரி

சிசிரோபசாரம் பண்ணுகிறார். † அது தோற்றவிறே (தண்மதி) என்கிறது. † "வெங்கதிரோன்" என்றிலரே. வெறும் கதிரவனி றே - அங்கு. மேலத்தண்மதியும், கீழுக்கதிரவனும். மேலென் றது - கீழையுங் காட்டுமிறே. (தவிரவோடி) அதுக்குமேலேபோய். ஓடியென்று - திருவடிகளை அமைக்கவேண்டும்படியான த்வரை யிருக்கிறபடி. (க) "தாய்நாடுகன்றேபோல்" என்று சேஷபூதன் சேஷியைக் கிட்டுகைக்குண்டான த்வரையோபாதி போருமிற்ற - சேஷிக்கும் சேஷபூதனை லபிக்கைக்குண்டான த்வரையும். எல்லார் க்கும் தந்தாமபிமதஸித்தியிலே த்வரையுண்டாயிருக்குமிறே.

(தாரகையின் புறந்தடவி) நக்ஷத்ரபதத்தையும் வ்யாபித்து அதுக்குமேலேபோய். சந்த்ரபதத்துக்குமேலே நூறாயிரக்காதமாறு உண்டிறே - நக்ஷத்ரபதம்; நக்ஷத்ரபதத்துக்குமேலில்லை † சிம்சு மாரப்ரஜாபதியிறே; க்ருஹங்களோபாதி நக்ஷத்ரங்களிலே யொரு வனிறே; அவனும் பன்னிரண்டாயிரக் காதமாறுண்டிறே. (தடவி) கெடித்துத்தேடிவாரைப்போலே ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷ்யவர்க் கம் தேட்டமாயிருக்கிறபடி. இப்படி தடவித் திரிகிறவிடத்திலும் அகப்படாதே (கடந்து) என்கிறார். (உ) "புடைதான்பெரிதே புவி" என்கிறபடியே - த்ரைவிக்ரமாபதாநத்திலும் அகப்படாதே கிடப்ப தொருபுடையுண்டாவதே! (தடவி) அநுகூலமாகத் திருவடிகளை வைக்கையாலே ஸுகஸ்பர்சமாயிருந்தபடி யென்னவுமாம். (அப் பால்மிக்கு) ப்ரஹ்மலோகமவதியாக வ்யாபித்து. மஹாபலி அபஹ ரித்தது த்ரைலோக்யமன்றே, மேலுள்ளலோகங்களை அளக்கவே ண்டிவானென்னென்னில்; ஆர்யசேஷத்வத்தாலே த்ரைலோக்யமும் நசித்தவோபாதி ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே மேலுள்ளலோகங்களும் நசித்துக் கிடந்ததாயிற்று, (ங) "ஈஸ்வரோஹம்" என்றிருக்குமவர் களானகையாலே. ஆர்யசேஷத்வத்தால் வரும் அநர்த்தம்போலன்

சிசிரோபசாரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமென்னன; அருளிச்செய்கிறார் (அதுதேற்றவிறேயிதயாத). சந்த்ரனுக்குத் தட்பம் ஸ்வபாவமன்றே, அதுஜ் ஞாபகமானபடியெப்படியென்ன; அருளிச்செய்கிறார். (வெங்கதிரோனென் றிலரோ) எனறு. ஆதித்யனைச் சொல்லும்போது சிசிரோபசாரம கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வெறுங்கதிரவனிறேயங்கு) என்று.

சிம்சுமாரப்ரஜாபதி பதம் - நக்ஷத்ரங்களுக்கவ்வருகே பன்னிரண்டு லக்ஷம் காதமென்றபடி. §ஸ்வதந்த்ரனுக்காலால் அர்யசேஷமன்றே வென்ன;

(க) க - திரு - நூ0. (ங) கீதை - கக - கச.
(உ) பெரியதிருவந் - எஅ. § இங்கு சில அக்ஷரங்கள் மாறியிருக்கலாம்.

றே ஸ்வஸ்வாதந்தர்யத்தால் வருமகர்த்தம். † சேஷத்வத்தை யிசைந் தானிறே இவன்.

(மண்முழுதுமகப்படுத்து) சதுர்த்தசபுவநத்தையு மளந்துகொண்டு. மண்ணென்று பூமியைச்சொல்லி, முழுதும் என்கையாலே ஊர்த்வலோகங்களை நினைக்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, மண்ணென்று ஸ்தலமாய் மேலுண்டான ஸ்தலங்களைச் சொல்லுகிறது. அளந்து என்றதே (அகபடித்து) என்கையாலே - இவன் மேல் விழுக்காடும் அவாகள இருப்பும் தோற்றுகிறது. (நின்ற) க்ருத க்ருத்யனாய்நின்ற. சேஷபூதன் சேஷியைலபித்து க்ருதக்ருத்யனாறபோலேகாணும் - சேஷியும் சேஷவஸ்துவை லபித்து க்ருத க்ருத்யனைபடி. (எந்தை) ஸ்ரீவாமநனுடைய வடிவழகையும சீலத்தையுங்கண்டால் ராஜ்யத்தைக் காற்கடைகொண்டு மாபலியை க்க வெழுத்துவாங்கிக் கொடுக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, ராஜ்யத்தைக் கொண்டுபோனான் இந்த்ரன், மஹாபலி தன்னைவைத்து ராஜ்யத் தைக கொடுத்தான்; நான் என்னைக் கொடுத்தேனென்கிறார்.

(மலர்புரையு மித்யாதி) நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை அநுபவிக்கப் பெற்றேன். கீழே-(க) "தளிர்புரையுந்திருவடி" என் றார், இங்கே - (மலர்புரையுந்திருவடி) என்கிறார், இதுக்கு ஹேது வென்னென்னில்; ஆழ்வாருடைய விச்லேஷத்தாலே வாடினவன் அவருடைய தலையிலே திருவடிகளை வைக்கையாலே தளிரும் முறி யுமானபடியைச் சொல்லிற்று - அங்கு; இங்கு - போக்தாக்களாய் அநுபவிக்க இழிந்தவாறே போக்யமாயிருகிறபடியைச் சொல்லு கிறது. (மலர்புரையும்) † ஆஸ்ரிதர்வந்திதியிலே அலருந்தாமரை யிறே இது. (திருவடி) அநுபவிக்க இழியுந்துறையும் திருவடி களிறே. (திருவடியே) என்கிற அவதாரணத்தாலே - அவயவாந்தர ங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. மேன்மையும், நீர்மையும், வடிவழகும் §(மூன்றும்) குறைவற்ற விஷயமிறே. "ஈஸ்வரோஹம்" என்றிருப் பார்தலையிலுமகபடத் திருவடிகளைவக்கையாலே - மேன்மையில் குறையிலலை; தன்னுடைமையை லபிக்கைக்குத தான் அர்த்தியாய்ச் செலலுகையாலே - நீர்மையில் குறையில்லை; தஷ்ப்ரக்ருதியான

அருளிச்செய்கிறார் (சேஷத்வத்தையித்யாதி).

மலரோடொத்தால இந்தமலர் எதுக்கலருமென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரித்யாதி).

---

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

திருநெடுந்தாண்டகம்-சு-பா-அலம்புரிந்து வ்யாக்யானம். சள மஹாபலியையுமகப்பட எழுதிக் கொள்ளுகையாலே - வடிவழகில் குறையில்லை; ஆகையாலே புறம்புபோகவேண்டாவிறே.

(வணங்கினேன்) அநுபவிக்கப்பெற்றேன். (க) "நமஇத்யேவவா. திந:-நமஇத்யேவவாதிந:" என்று முக்தபோக்யதனதைச் சொல்லக்க டவதிறே. † இவர்க்கு ஆஶ்ரயணீயமும் திருவடிகளே, அநுபாவ்ய மும் திருவடிகளே. (உ) "உலகமளந்த பொன்னடியை யடைந்துய்ந்தேன்" என்றிறே ஆஶ்ரயணவேளையிலும அருளிச்செய்தது. † விழுகனை மஹாபலிக்கும் ருசியைப்பிறப்பிக்கும் ஸௌந்தாயதனதையுடையவனெயொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? தன்னுடைமை யை லபிக்கைக்குத்தான் அர்த்தியாய்ச்செல்லும் சீலவானெயொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? அதிதுர்லபமான விக்ரஹதனதை துஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்ணுக்குமகப்பட விஷயமாக்கும் ஸுலபனெயொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? சதுர்த்தச புவநத்தையுமளந்த ஸர்வஸ்மாத்பரனெயொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோவென்கிறார். ஸர்வஸ்மாதபரனை, சீலவானை, ஸுலபனை, ருசிஜநகனையிருக்குமவனிறே-ஆஶ்ரயணீயனுவானும் போக்யபூதனுவானும். (ங) "த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம்மதீயமூர்தானமலங்கரிஷ்யதி", என்றார் ஆளவந்தார்; (ச) "லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ-லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ" என்றார் உடையவர். ... (ஞ)

மூ.—அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கையமரர்வேந்தன்
அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகனவுணர்க்கென்றும்
சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்
தாணுகந்தவூரெல்லாந்தன்தாள்பாடி

வணங்குகை ஆஶ்ரயணமன்றே; அநுபவமோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (நம இத்யேவ வாதிந: இத்யாதி). திருவடிகளிலே வணங்குகை ஆஶ்ரயணமன்றே வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதி). அவதாராந்தரங்களை யொழிய இவனை ஆஶ்ரயணீயனும் அநுபாவ்யனு மென்கைக்கு அநுகுணமான குணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (விழுகனைவித்யாதி). அவ்வவதாரதனதை அநுபாவ்யமும் ஆஶ்ரயணீயமுமாகப் பற்றினபேருண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (த்ரிவிக்ரமேத்யாதி). ... ... (ஞ)

(க) பார - மோக்ஷ - (ஙு) ஸ்தோ - ர - ஙஂ.
(உ) தி - மொ - நி - அ - கூ. (ச) கத்யத்ரயம்.

சுஅ திருநெடுந்தாண்டகம்-சு-பா-அலம்புரிந்த வ்யாக்யாநம்.

நிலம்பரந்துவருங்கலுழிப்பெண்ணீயீர்த்த
நெடுவேய்கள்படுமுத்தமுந்தவுந்திப்
புலம்பரந்துபொன்விளக்கும்பொய்கைவேலிப
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே. (சு)

பதம்.—அலம்புரிந்த, நெடும், தடம், கை, அமரர் வேந்தன், (ரு) அம், சிறை, புள், தனிப்பாகன், அவுணர்க்கு,(க0) என்றும், சலம்புரிந்து, அங்கு, அருளில்லா, தன்மையாளன்தான், (கரு) உகந்தவூரெல்லாம், தன்தாள்பாடி, நிலம்பரந்துவரும், கலுழி, பெண்ணை, (உ0) ஈர்த்த, நெடுவேய்கள், படு, முத்தம், உந்த, (உரு) உந்தி, புலம், பரந்து, பொன்விளக்கும, பொய்கை, (ஙo) வேலி, பூம், கோவலூர், நெஞ்சே, தொழுதுமபோது. (ஙரு)

உரை.—(இரப்பாளர்)போதும்போதும் என்னும்படி கொடாநிற்பதாய், கீண்டு, பரந்திருந்துள்ள, திருக்கைகளை யுடையனாய், நித்ய ஸூரி நிர்வாஹகனாய், (ரு) அழகிய, சிறகை யுடைத்தான, பெரியதிருவடிக்கு, அத்விதீயனனபாகனாய், ராக்ஷஸர்களுக்கு, (க0) எந்தக்காலத்திலும், தீங்கிழைக்குமவனாய், அவர்கள் விஷயத்தில், தையின்மையையே, ஸ்வபாவமாகவுடையனனஸ் வேச்வரன், (கரு) உகந்தருளின நிலங்களிலெல்லாம், அவனுடைய திருவடிகளைப்பாடி, பூமியெங்கும் வ்யாபித்து வருமதாய், கலக்கத்தை யுடைத்தான, தகுதினை பிரகிருதியானது, (உ0) இழுத்துகொண்டு வருகிற, பெரிய மூங்கில்களில், உண்டாகிற, முத்துக்களை, (கழனிகளிலே கொணர்)தள்ள, (உரு) (கர்ஷகர் தங்கள் பயிருக்குக்களையென்று) தள்ளப்பட்டு, கழனிகளெங்கும், பரவியிருக்குமதாய், பொன்னை விளையாநின்றுள்ள, தடாகங்களை, (ஙo) சுற்றிலு முடையதாய், தாசநீயமான, திருக்கோவலூரை, மநஸ்ஸே ! அநுபவிப்போம் வருவாயாக. (ஙரு)

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (அலம்புரிந்த) (க) "மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல்" என்று † திருமந்த்ரத்தை ப்ரமாணதயாலே கண்டிபோகையன்றியே கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கலாம்படி வந்தவதரித்து எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்து முறையுணர்த்தின ஸம்பந்தத்தையும் தத்காலத்தில் செவ்வியையும், அதுக்குப் பிற்பாடிகையாலே அநுபவிக்கப்பெறாமலோமென்று விஷண்ணராக, "அவதாரத்துக்குப பிற்பட்டாரை அநுபவிப்பிக்கைக் குறுப்பாகவன்றோ நாம் செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலேவந்துநின்றது" என்று உகந்தருளினதேசத்தைக்காட்டிக்கொ

ஆரும்பாட்டு.—(அலம்புரிந்த) (திருமந்த்ரத்தை) மந்த்ரமென்று கீழே சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீவேச்வரனை. மந்த்ரார்த்தபூதன் ஈச்வரனன்றோ, ஊனை

(க) சு.

நிக்க, "நெஞ்சே! நமக்கு வாய்த்தது, அநுபவிக்கப்போராய்" என்கிறார்.† திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கெல்லை உகந்தருளின நிலங்களிறே. திருமந்த்ரதனை ப்ரதமத்திலே லபித்து அதினர்த்தத்தை யநுபவிக்கிறவிடத்திலே, (க) "சூழ்புனற்குடந்தையே தொழுது" என்றன்றே யநுபவித்தது. ஆனல், "புலம்பரந்து பொன்விளக்கும் பொய்கை வேலிப்பூங்கோவலூர் தொழுதும்" என்னவமையாதோ, கிழல் லம் சொல்லவேண்டுவ னென்னென்னில்; † உகந்தருளின நிலங்களுடைய † அடிப்பாடு சொல்லுகிறது. மேன்மையும் நீர்மையும்போலேகாணும் நாராயண சப்தார்த்தமாகிறது.

(அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை) இட்டீண்டகை என்கிறார். அர்த்திகள் "அலம்" என்னும்படியாகக் கொடுக்கை. பின்னைப் புறம்பொருவர்வாசலிலே செல்லாதபடி பர்யாப்தமாகக் கொடுக்கை. இத்தால் - ஈச்வரனைப்பற்றியிருக்கிறவன் வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் ஸாபேக்ஷனல்ல னென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. அதவா, (அலம்புரிந்த) ஔதார்யம்பண்ண உத்யோகித்தால் அவன் "அமையும்" என்றவாறே மீளுமித்தனை போக்கித் தன்கொடைக்கு அவதியின்றியிலேயிருக்கை. உழக்கிலே பதக்கைப் பொகடவொண்ணுமையாலே மீளுமித்தனை. † இவனுடைய ஔதார்யத்தைப் பார்த்தால் அவனுடைய மநோரதம் கடலில்குளப்படிபோலேயிறே யிருப்பது § (புரிகை - கொடுக்கையும் மீளுகையும்.) அலம்என்னக்கொடுக்கையாவது - பின்னையொருத்தன்பக்கலிலும் ஸாபேக்ஷனாதபடியாகக் கொடுக்கை. அநந்யப்ரயோஜநனுக்குத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் கொடுத்தால் பின்னைத் தனக்குக் கொடுக்க விரகில்லை, அவனும் அபேக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை, அவனும் அநுபவத்திலே யிழியுமித்தனை, இவனும் (உ) *என்செய்வனென்றே யிருந்துபோமித்தனை.

(நெடுந்தடக்கை) கொடுக்கையே விளைநிலமாகவளர்ந்தகை ரக்ஷகனுக்குவ்ருத்தி ரக்ஷணதர்மத்தாலேயிறே. ஔதார்யத்தைத்

அநுபவிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கி யாதி). வரலாறு சொல்லுகிறானென்னுதல்; மேன்மையும் நீர்மையும் அர்த்தமாகையாலே சொல்லுகிறானென்னுதல். இவற்றை வாக்யத்வயத்தாலே யருளிச் செய்கிறார் (உகந்தருளின நிலங்களித்யாதி.) (அடிப்பாடு) - வரலாறு.

(புரிந்த) புரிகை - கொடுக்கையாதல்; மீளுகையாதல். ஆசைபெருத்தன்றே விருப்பது, உழக்கு என்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இடையவித்யாதி).

(க) தி - மொ - க - க - உ. (உ) பெரி - திருவந் - ருஉ.

§ குண்டலிதம் அரும்பதத்தோடு புநருக்தம்.

பரிச்சேதிக்கவொண்ணுதகை என்னவுமாம் ; அர்த்திகளிருந்த
ளவும் செல்ல நீண்டகையென்னவுமாம். (தடக்கை) (க) "బా
ఛాయామవష్టబ్ధ- பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தத:"
லோகமடங்க ஏதுங்கிறலும் விஞ்சியிருக்கும்படியான தோள்.
ஸர்வாதிகாரமுமாய் ஆஸ்ரயணீயமுமாய்த் தானே ப்ரயோஜநமும
யிருக்குங்கை. தடக்கை - பரந்தகை.

(அமரர்வேந்தன்) இந்த ஔதார்யத்தை உபஜீவிக்குமவ
களைச் சொல்லுகிறது. அமரர் - மரணதர்மங்களில்லாதவர்கள்
நித்யஸூரிகளுக்கு மரணபரஸங்க முண்டோவென்னில் ; போ
விச்சேதத்திலே மூச்சடங்கு மவர்களாகையாலே மரணப்ரஸங்
முண்டி, அதில்லாமையாலே (அமரர்) என்கிறது. † அநுப
நிதயமானவாறே அவர்களும் நித்யராஜர்களித்தனையிறே. (வே
ந்தன்) அவர்களை அடிமைகொள்ளக்கடவதாக முடிதயித்திருக்கி
வன். வேந்தன் - அரசன். † அவன் அடிமைகொள்ளுகையிலே அ
ஷிகதனையிருக்கும் ; இவர்கள (உ) "అహం సర్వం కరిష్యామి- அஹ
ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று தாஸ்யத்திலே அபிஷிக்தரா யிருப்ப
கள் ; அபிஷேகம் இருவர்க்கு மொக்கும். (ங) "அரசமர்ந்தான
சூடுமரசு" என்னக்கடவதிறே.

(அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன்) அவர்களை யடிமைகொள்ளு
படிக்கு கருஷ்டாந்தமாக ஒருவ்யக்தியைப் பேசுகிறார். † அ
நியசிறகையுடைததான பெரியதிருவடிக்கு அத்விதீயனைபாக
வினையுள்ளபோதன்றே வாஹநாபேக்ஷையுள்ளதென்னில் ; வி
யில்லாதபோதும், ராஜாக்கள் அழகுசெண்டேறக் கடவ
யிறேயிருப்பது. (ச) "ஓடும்புள்ளேறி" என்னக்கடவதிற
பெரியதிருவடியுடைய செல்லாமையாலும் தன் செல்லா
யாலும் நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பிக்கைக்காகவும அழகு. செ
டேறக்கடவதாயிறே யிருப்பது (ஞ) "செழும்பறவைதானே

எடுத்தஸ்லோகத்துக்குத் தாதபர்ய மருளிச்செய்கிறார (ஸர்வாதிகார
மாயித்யாதி).

மூச்சடங்கும்படியாலல் நித்யரானபடி யெப்படி யென்ன; அருளிச்
ய்கிறார் (அநுபவமித்யாதி:. (முடியுடைடவானவர்) என்று அவர்களுக்கு முடி
ண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் அடிமைகொள்ளுகையித்யா
எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அழகியசிறகை
யாதி). தன் செல்லாமைக்குப்ரமான மருளிச்செய்கிறார் (செழும்பறவை

(க) ரா-ஸு-ந-ச-ந-க.
(உ) ரா-அ-ந-க-உ.
(ங) பெரு-திரு-க0-எ.
(ச) தி-வாய்-க-அ-க.
(ஞ) பெரியதிருவந்-அ

திரிவான்" என்னக்கடவதிறே. (அம்சிறை) பெரியதிருவடியை மேல்கொண்டால் திருப்பரியட்டத்தைக் கொய்து சாத்திறேபோ லே அங்குத்தைக்கு அலங்காரமா யிருக்கை. அதவா, அழகு சண்டேடறும்போதை ஆயாஸதத்துக்கு ஆலவட்டம் பணிமாறினற் போலே இரண்டு திருச்சிறகாலும் ஆற்வாஸகரண யிருக்கிறபடி யைச் சொல்லுகிறது. † (க) "வ்யஜனத்ரய்யாமய்ய:- வ்யஜனம் க்ரயீமய:" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றியே, பரதத்வத்தை ஆஸ்ரிதருடைய காற்கடையிலேகொண்டிவந்து சேர்க்கைக்கடி பான † பரிகரத்தையுடையவனென்னுதல்.

(புள்) பாடயோனியான ஜந்மம் அவர்களுக்குண்டோவென் னில்; பிராட்டியும் ஸ்வேஸ்வரனும் திருத்தினைக்குள்ளேயிருந் தால், நிலா, தென்றல் ஸஞ்சரிக்கும்போது. பிற்காலிக்க வேண்டும்படி யிறே அப்போதை ஜகாந்த்யமிருப்பது; அவ்வவஸ்தாநுகுணமாக † கூனர் † குறளர் ஸஞ்சரிகுமாபோலே அந்தரங்கலேவைக்கு அநுகூலமான வடிவைப் பரிக்ரஹிபபார்களென்னுக. † ஸரீஸ்ரூப ஜாதியோடி பகஷிஜாதியோடி ஸ்தாவரஜாதியோடிவாசியற பரிக்ர ஹிப்பர்கள், † ஸம்ஸாரி, கர்மபலாநுகுணமாக சரீரபரிக்ரஹம் பண் ணுகடவன்; † அவன் அவஸ்தாநுகுணமாக சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணக்கடவன். (தனிப்பாகன்) பாகன் என்னையாலே - அவனுக் குதான் பவ்யனுய் தனக்கு அவன் பவ்யனுயிருக்கிறபடியும் தோற் றுகிறது. ஆணையைத் தன் கிரீனவிலே நடத்தக்கடவனையும் அதுக்கு சேஷனையுமிறே பாகனிருப்பது ; பெரியதிருவடிமுதுகிலே நற்ற ரிக்கவிருந்து அவனைநடத்துகையிறே ஸ்வாதிகத்வலக்ஷணம்; அது புறம்பில்லாமையாலே அத்விதீயத்வம். அதவா, (தனிப்பாகன்) நித் யஸூரிகளுக்கு அத்விதீயநிர்வாஹகனென்னவுமாம். "அயர்வறு மமரர்களதிபதி" என்னக்கடவ

(அவுணர்க்கித்யாதி) இத்தால் - அத்தேசத்தில் விரோதிப்ர ஸங்கமில்லாண்மையாலே ராமக்ருஷ்ணரூபத்தாலே லாதுபரித்ரா

யாத.)(பரிகரத்தையுடையவன்)(பரி ரம) சிறகு."புள்தனிப்பாகன்"என்றது- நித்யஸூரிகளுகளும் உபலக்ஷணமாக்கி, அத்விதீயநிர்வாஹகத்வ மருளிச்செ யகிறார் (வ்யஜனமித்யாதி). (கூனர்) - வ்ருத்தர். (குறளர்) எக்கழிகள் - (ஸரீ ஸ்ரூபம)-பாமபு. ஜ்ஞலும் சரீர பரிக்ரஹமும கர்மபலமன்றேவென்ன; அருளி ச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரீத்யாதி). (அவன்) - பெரிய திருவடி.

க) ஸ்தோ ர - சக.

ணைர்த்தமாகவவதரித்து தத்விரோதிநிரஸநம் பண்ணினபடியை சொல்லுகிறது. துஷ்க்ருத்விநாசமும் அவதார ப்ரயோஜநமிரே †அவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் விரோதிநிவ்ருத்தியைப்பண்ணுவ யோவெணனில்; ப்ரதாநம் விரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலே சொல் கிறது. (க) "सर्व॰ஸ்வபூதோ மோக்ஷ்யிஷ்யாமி - ஸர்வபாபேபயோ க்ஷயிஷ்யாமி" என்னக்கடவதிரே. † ஸஹஜகைங்கர்ய மாகை லே ஆவிர்ப்பாவமிரே யுள்ளது; † ஸாதயம் விரோதிநிவ்ருத்தியி ஆகையாலிரே † இத்தையிட்டு † அதனை உபலக்ஷிக்கவேண்டி றது. (அவுணர்) இதனால் - அஸுரஜாதியைச் சொல்லுகிறதன் ஆஹங்கார மமகாரயுக்தராய், (உ) "ननमेयम्-நநமேயம்" என் ருக்குமவர்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனை, ஜந்மமதை யிருகசச்செய்தே, (ங) "उपमानमशेषाणां साधूनाम्-உப நமசேஷாணம் ஸாதூநாம்" என்னையாலும், ராக்ஷஸஜந்மமா யிரு கச்செய்தே ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானை, (ச) "विभीषण स्तुधर्मात्मा-விபீ ணஸ்து தர்மாத்மா" என்னையாலும், தேவயோநியாயிருக்கச்செ தே ஜயந்தன் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக் கிலக்காகையாலும் ஜாதிப ன்று, ஸ்வபாவபரம். (ஞ) "विष्णुभक्तिपरोदेवोविपरीत स्तुधाऽसुர விஷ்ணுபக்திபரோதேவோ விபரீதஸ்ததாஸுரः" என்னக்கட திரே.

(என்றும் சலம்புரிந்து) அவர்களுக்கு (உ) "ननमेयम्-நந யம்" என்றிருக்கை வ்யவஸ்ததிதமாறற்போலேயாயிற்று அ கள் திறததில் இவனுக்கும் க்ரோதம வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்கும்ப (புரிந்து) ஈச்வரனைக்கிட்டினார்க்கு வெறுமன்போகவேண்டா ணும். ஔதார்யத்தைப்பெற்றுப் போதல, க்ரோதத்தைப் பெ பம்போதல் செய்யுமித்தனைபோக்கி பரயோஜநசூந்யமாயிராது. வி ரோதம் ப்ரயோஜநமாயிருக்குமோவென்னில்; அவர்கள் நினை லே ப்ரயோஜநமன்றியிலே யிருந்தேயாகிலும் அதுதான் அ களுக்கு ஹிதமாய்த் தலைக்கட்டாநின்றதிரே. ஒருவன் தலை யறுத்துகொள்ளபுக்கால கையிலவாளைவாங்குகை ஹிதமா யி

இரணடும ப்ரயோஜநமானால் பரித்ராணமும் சொல்லவேண்டாதே என்ப சங்காபிப்ராயம். சரமஸ்லோகத்திலேதான் இவ்விடப்ராப்தி சொ திருப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஜகைங்கர்யேதயா (ஸாத்யம்)-ஸாதிக்கவேண்டுவது. (இத்தை)-விரோதிநிவ்ருத்தியை. (அத் கைங்கர்யத்தை.

(க) கீதை-க அ-சுசு- (ங)
(உ) ரா-யு-ஙசு-கக. (ச) ரா-ஆ-கள-உச. (ஞ) விஷ்ணு

திருநெடுந்தாண்டகம்-சு-பா-அலம்புரிந்த வ்யாக்யாகம். நிகு

க்குமாபோலே, பகவத்பாகவத நிந்தைக்கு உபகரணமான கரண த்தைப் போக்குகை உபகாரமாகக்கடவது. தலையையறுப்பது † ரக்ஷகனுடைய வ்யாபாரமாகையாலே ஸர்வமும் ரக்ஷணமாயிருக்குமிறே. (க) † "రామబాణాసనక్షి ప్త మావహత్పరమాంగతిమ్-రామబాణైరక்షిప్తమావహత్పరమాங்கதிம்" என்றும், (உ) "தலையை யுங்கேயறுப்பதே கருமம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. புரிகையாவது - க்ரோதகார்யமான நிரஸநத்தைபபண்ணுகை. புரிதல் - செய்தலென்று. தமிழர் சொல்லுவர்கள். சலத்தைப்பண்ணி என்றபடி. புரிதல் - செய்தலும், கொடுத்தலும்.

(அங்கருளில்லாத தன்மையாளன்) ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் தயை வ்யவஸ்த்திதமா யிருக்குமாபோலே அவர்கள்பக்கல் நிரத்தயத் வம் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்கும். †சீறறமும்தலையுமிரண்டிம விருத்த தர்மம், ஏகாஸ்ரயத்திலே வர்த்திக்கலாமிறே விஷயவிபாகத்தாலே. அசேதநமா யிருபபதொரு கல்லு, சந்த்ரஸந்நிதியிலே நீராகவும் அஸந்நிதியிலே கல்லாகவுங் காணுகின்றோமிறே. (தன்மையாளன்) இதுவே தனக்கு ஸ்வபாவமாக வுடையவன். ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் உதாரனைய் தயாவானையிருக்கையும், தத்விரோதிகளிபகல் க்ருத்தனைய நிர்த்தயனையிருக்கையுமே ஸ்வபாவனையிருக்கும்.

(தாணுகந்தவூர்) (அமரர்வேந்தன் தாணுகந்தவூர்) (அங்கருளில் லாத்தன்மையாளன் தாணுகந்தவூர்) நிரதிசய போக்யன் வர்த்திக்கிற தேசம்; விரோதி நிரஸநசீலன் வர்தத்திக்கிறதேசம். நித்யஸூரிகளும் தானுமாக உகந்ததேசமிறே பரமபதம்; ஸம்ஸாரிகள் விமுகராயிருக்கத் தானே யுகந்ததேசமிறேயிது. உடைமை நஷ்யாமைக்காகத தானே ஆதரித்துவந்து நிறகிறதேசமிறே. இத்தால் - உகந்தருளினநிலங்களை ஆஸ்ரயணீயமும் பராப்யமுமென்னுக. †(அமரர் வேந்தன்) என்கையாலே - ஸ்வாமித்வங் கணடோம், அத்தேசத்தைக் காற்கடைகொண்டு தோஷதூயிஷ்டமான இத்தேசத்திலே

விநாசமும ப்ரயோஜந மென்னைக்கு ஜனாபகமேதென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனுடைய வித்யாதி) ஹிம்ஸிக்கை உபகாரமென்னுமதுக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார் (ராமபாணஸமேத்யாதி). "వహ్రిప్రాపణే - வஹ ப்ராபணே" தாது; - அடைவிப்பிக்கை.

விருத்ததர்மம் ஏகாஸ்ரயத்திலே கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சீற்றமுமித்யாதி).

ப்ராப்யமும ப்ராபகமும் என்னைக்கு அவற்றுக்கு உபயோகியான குண

(க) ரா-கி-கௌ-கஅ. (உ) தி-மா-அ.

வந்து நிற்கையாலே வாத்ஸல்யங் கண்டோம், கீழ் உக்தமான சக்தி கிடக்கச்செய்தே "மூச்சில்லை" என்னும்படி தன்னை அவர்களிட்ட வழக்காக்கி வைக்கையாலே ஸுசீலதை கண்டோம், சரமாவ்விஷயமர் யிருக்கையாலே ஸௌலப்யங் கண்டோம். நித்யஸூரிகள் ஏற்றுஅம்கழுண்ண இங்கேவருகையாலே பராப்யபௌஷ்கல்யமுள்ளது இங்கேயிறே. (க) "வானவர் வானவர் கோனெடுஞ் சிந்து பூ கிழுந் திருவேங்கடம்" என்றுரிறே - நம்மாழ்வார்.

(க) [வானவர் வானவர்கோனெடும்] † அடியறப் போந்தபடி எல்லாரையும் போகவிட்டு அகம்பார்த்திருகிறுப்போலேகாணும் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன். (தானுகந்தவூர்) அவனுகந்ததாக வலமையும் போலேகாணும் இவராதரிக்கைக்கு.

(உளரெல்லாம) ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்பு, (உ) " அவரவ பணை முலைதுணையா " என்று ஜாதிகியதியின்றியிலே வரையாதே உத்தேச்யமானாப்போலே ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்பு திருப்பதிகளெல் லாம் உத்தேச்யமாயிருக்கிறபடி.. அநுபவிக்கப்போகிறது திருக் கோவலூராயிருக்க, (உளரெல்லாம) என்பானென்னென்னில்; ஓரூ ருகுகுப்போம்போது கீர்ச்சாய்வையும் கிழற்சாயலையும் பற்றி போவாரைப்போலே திருப்பதிகளிலே ஒதுங்கிப போகிறார். (ங) †வாஸுதேவதருவை அநுபவிக்கப் போம்போது (ங)*வாஸுதே தருச்†சாயையிலேயிறைஞ்சுதுங்கிபபோவது †"ஸாவம்வஸதிவாஸு தேவः" என்கிறபடியே - உகந்தருளினநிலங்களெல்லாம் வஸ்தவ பூமியிறே; தத்வயதிரிக்தங்களை மருபூமியாகவிறே இவர் திருப்பது. (தன்தாள்பாடி) வழிபோவாவாக்குப் பாம் மிறே. (ச) " ஶ்ரேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸஜ்ஜ்ருநாமருதம்- பாயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்தநாம்ருதம்" என்னக்கடவதிறே. ப்ர ங்களுணேடோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அமரர்வேந்த னித்யாத).

(அடியற) - எல்லார்க்கும ப்ரதாநரான ஸேனைமுதலியாரோடேகூட.

திருப்பதிகளிலே தங்கவேணுமோ, வேறொரு விடமாவாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவ தருவையிதயாதி). (தரு) ப்ராப்யம்; (கிழல் ப்ராபகம். உபாயோபேயம அவனே யென்றபடி. அவன சாயையிலே வை கைக்கு அங்கே வர்த்திக்கிறுமேலுமென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸாவம்வஸ யாத). ஸர்வசப்தத்தை தவ்ய தேசமாதரத்திலே ஒதுக்குகிறார்.

(க) தி-வாய்-ங-ங-எ. (ங)

(உ) தி-மொ-க-க-உ- (ச)

திருநெடுந்தாண்டகம்-சு-பா-அலம்புரிந்த வ்யாக்யாகம். நிநி

ப்யபராபகங்களிரண்டுமான தன்திருவடிகளை. தன்னைப்பாடி என்னுதே (தாள்பாடி) என்னையாலே, கீழ் (க) "ஒருகால் நிற்பவொரு காலும்" என்றதிருவடிகளாயிறறு இவர்க்குப் பாதேயம் (பாடி) ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க் கொண்டபாடி.

(நிலமித்யாதி) பெண்ணினையைக்காண்பதற்கு முன்புபோலேகா ணும் திருவடிகளைப் பாடுவது, பெண்ணினையைக்கண்டவாறே திரு வடிகளைமறந்து இத்தைக்கவிபாடத்தொடங்கினர். அதுக்குஹேது வென்னென்னில்; அததேசசத்திலே தமக்கு ஆதாரமுண்டானையா லே அத்தேசத்தை ஆதரிப்பாரும் தமக்குத் துணையாயிருப்பரிறே. (நிலம் பரந்துவரும்) †புருஷோத்தமனை ஒருஸ்த்ரீ அநுபவிக்க ப்§ போகிறு ளானையாலே அத்யாதரத்தோடே யாயிற்றுப் போகிறது. திருக்கோவலூரை அநுபவிக்கப்போகிற ப்ரீதிப்ரகர் ஷத்தாலே கரைக்குமீதேவழிந்து குடியிருப்புக்களை யழித்து, கரை யில் நிற்கிறவேய்களை † பீட்கன்றுக வேர்ப்பறறிலே குதறியெடித்து இழுத்துக்கொண்டு வருவதாய்க்கொண்டு பெரியகிளர்த்தியோடே வருகிறபடி. (கலுழி) கலக்கமும், †காறறும். ப்ரீதிபரகர்ஷத்தாலே கலங்கிப்போகிறபடி. பகவத்விஷயத்தை யநுபவிக்கபோபோதே அவன்விபூதியை யழித்துக்கொண்டுபோகலாமோ வென்னில்; விபூ தியினழிவுபாரான், இவளாதரத்தையிறே அவன் பார்ப்பது. கண் டாகர்ணன், "ருஷிப்பிணம் இப்போதுகொன்றது, இத்தை இப் போது அழுதுசெய்தருளவேணும்" என்றுனிறே. பிராட்டியைக்க ண்ட ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, முதலிகள் மதுவனத்தை யழிக்க அத் தைவந்து மஹாராஜர்க்குச் சொல்ல, "நங்கார்யம் க்ருதக்ருத்ய மா யிற்றது" என்று உகந்தார்களிறே-மஹாராஜரும் ராஜகுமாரர்களும். (உ) "த்ருஷ்டாஸீதா-த்ருஷ்டாவஸீதா" என்னமேண்டிவதில்லை. எம் பார் இவ்விடத்திலே "நடுவே மதுவனமொன்றில்லையாகில் முதலி களுடையகிளர்த்தி ராஜகுமாரர்களுடையமுதுகோடே போயித்த னைகாண்" என்று அருளிச்செய்வர்.

ஆற்றுக்கு ஆதாரமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறர் (புருஷோத்த மனையித்யாதி). (பீட்கன்றுக)-கீழ்க்கன்றுகளே. (காறறு)-காட்டருவிகள். ரமலோக்யாகவருளிச்செய்கிறர் (எம்பாரிதயாதி). (முதுகோடேபாகை)-ஸந்தோஷத்தாலே ஒருத்தரொருத்தராகத் திருமேனியைக் கட்டிக்கொண் டால் லைகுமாயத்தாலே ஸஹியாதென்றபடி.

(க) நி- (உ) ரா-பா-க-எஅ.

§ (பா)பார்க்கிறளாகையாலே. ப்ரார்த்திக்கிறளாகையாலே.

அநுபவத்துக்குறுபபா மித்தனையன்றே, பயப்பட வேண்டிவ
னென்னென்னில்; அநுபவிதாக்களான தம்படியாலும் அநுபாவ்
யவிஷயதத்தின்படியாலும் பயம் மேலிட்டது. அஸ்த்தாநே பயசங்
கைபண்ணும்படியாயிற்று இவர்தம்முடையப்ரேமாந்ததையிருட
பதுர்† பக்தி போகோபகரணமாகைதவிர்த்து,§ உபாயோபகரணமாப்
படியிறே இவருடைய ப்ரேமாந்ததை யிருபபது.† இவர் தமக்கு
அநுபாவயம் ஸௌந்தாயாதிகளிறே.—

இதில்ஸௌகுமார்யதத்தை யநுஸந்தித்தவாறே வயிறுபிடிக்க
வேண்டியிருக்கும். மஹாராஜர், ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் அநுகூ
லையவந்து சரணம்புகுராகிற்கத் தம்முடைய ப்ரேமாந்த்யத்தி
லே (க) "वध्यताम् वध्यताम्— வத்யதாம் வதயதாம்" என்று
ரிறே.† அஸுராராக்ஷஸராலே மிடைந்துகிடக்கிற தேசமாகையாலே
அதனைப் பார்த்தவாறேவயிறுபிடிக்கவேண்டியிருக்கும். இவர்பா
த்தாலே இழிந்தாலும் ரக்ஷகனுக்கு அவ்வோபயநிவ்ருத்தியைப்பி
ண்ணி யநுபவிப்பிக்கை பரமிறே. ஆகையாலே, மஹாராஜர் பய
தைப் பெருமாள் தம்முடைய ராஜநீதியைக்காட்டியும், சரணாக
விஷயத்தில் (உ) "नत्य जेयम्-நத்யஜேயம்" என்று பண்ணின
ப்ரதிஜ்ஞையைக்காட்டியும் சமிப்பிக்க வொண்ணுதென்றுபார்த்து,
தம்தோள்வலியைக்காட்டி பயநிவ்ருததிபண்ணினாறபோலே, தன்
டிக்கையும், காவலுறைப்பையும், தேசத்தினுடைய அரணுடைமை
யையும் புத்திப்ரதாந முகத்தாலேகாட்டிக் கொடுக்க நிற்பயராய
நெஞ்சே! நாம் அநுபவிக்கட்போரா யென்கிறார். அத்தலையில்ஸௌ
குமார்யத்தையநுஸந்தித்து பயப்படக்கடவன், சௌர்ய வீர்யா
களையநுஸந்தித்து நிற்பயராகக்கடவன்.

யும். ப்ரேமம் அநுபவத்துக் குடலன்றேவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பக்
போகோபகரணமித்யாதி). (உபாயோபகரணம்) - உபாயபூதனானவனை ரக்
க்கைக்கு உபகரணம். (அநுபாவ்யவிஷயத்தின்படியாலும்) என்றதைக் கா
டுகிறது (இவர்தமக்கித்யாதி).

(பழிகாகக்கூடுமோவென்ன;) அங்கு விரோதி பூயிஷ்டமாகையாலே ம
ராஜர் பயப்படுகிறார், இங்கு விரோதியுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கி
(அஸுராராக்ஷஸராலேஇத்யாதி). (ங) "विपरीत स्तु सुरः-விபரீதஸ்துதாஸுர
ன்கிற அஸுரர் இங்குமுண்டே. (ராஜநீதி) - தம்முடைய பூர்வர்கள் சர
கதனைரகுகித்துப்போந்தவை.

---

§ (பா)பயோபகரணமாய்.
(க) (ங) விஷ்ணுதர்மம்.
(உ) ரா-யு-கஅ-ங.
† குணடலிதம் அநந்விதம்.

(வற்புடையவித்யாதி) அநேகாவதாரீங்களிலுண்டான மிடுக்கையெல்லாங்காட்டி சமிபபிக்க வேண்டும்படி காணும் இவருடைய பயாதிசயமிருப்பது. (வற்புடையவரை நெடுந்தோள் மன்னர்) ஹிரண்யராவணாதிகளுடைய பலத்தைச் சொல்லுமாபோலே இவர்களுடைய பலத்தை யருளிச்செய்கிறது, அத்தலையில் மிடுக்குத் தோற்றுகைக்காக. பலத்தையும் மலைபோலே ஓங்கின தோள்களையுமுடையவர்கள். மலையிலே சிலபதார்த்தங்கள் வந்தடியுண்டால் அவைதான் நக்கனைந்துபோமத்தனையொழிய மலைக்குச் சிதைவில்லாதாற்போலே எதிரிகள் நசித்துப்போய் இவர்கள் தோளுக்குச் சலநமின்றிக்கே யிருக்கை. (மன்னர்மாள) †அநுகூலவேஷத்தைப பரிக்ரஹித்தாலும் ஆஸுரமளாவியிருக்குமாகில் ஈச்வரன் அழியச்செய்யுமென்கை. ரக்ஷகஜந்மமிறே யென்றுபாரான், அவர்கள் ஆஸுரமாயிற்றுப் பார்ப்பது. ஸஹஸ்ரபாஹ்வர்ஜுநன் முதலான ராஜாக்களெல்லாம் நிர்மர்யாதமாக நசிக்கும்படி.

இவர்கள் நசிக்கும்படி பண்ணின வ்யாபாரமேதென்னில்; (வடிவாய மழுவேந்தி) கையிலே மழுவையேந்த நரித்துக்கிடந்த தித்தனையாயிற்று. மழுவின்கூர்மையையும் பிடித்தபிடியையுங் கண்டு நசித்தவித்தனை; நரஸிம்ஹவேஷத்தைக்கண்டு ஹிரண்யன் ம்ருதனைறேபோலே. அங்ஙனன்றியே கையும் மழுவுமாயிருக்கிற விருப்பு தர்சநீயமாயிருக்கையாலே (எந்தி) என்னவுமாம். ரௌத்ரமான அஸ்த்ரமென்று வைஷ்ணவர்களெல்லாரும் இத்தை அநாதரியாநிற்க, இவர் (வடிவாயமழு) என்கிறார்; எத்தனை மோராயுதத்தைப் பிடிக்கிலும் இவர்க்கு தர்சநீயமாயிருக்குமிறே. திருவாழியும் அவன்பிடித்தவாறேயிறே தர்சநீயமாயிருக்கிறது. (உலகமாண்டு) ஸ்ரீபரசுராமாழ்வாணண்டதொரு ராஜ்யமில்லாமையாலே ராமாவதாரத்தை நினைக்கிறது. †தன்பிதாவை நலிந்தார்களென்னும் கோபத்தாலே ராஜாக்கள் தலையையறுத்து அவர்களுடைய ரக்தத்தாலே தடாகத்தை நிரப்பி உதகக்ரியை பண்ணிபபோலே னித்தனையிறே. ஆனாலும், (க) "ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத-ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத" என்னு

ராஜாக்கள் ரக்ஷகரன்றோ அவர்களை யழிக்கக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலவேஷேத்யாதி).

(மழு) என்கிறார், "இது கூடுமோ" என்று பூரிப்பது. ராஜ்யம பண்ணவிட்டால் நலிவானென் னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தன்பிதாவையித்யாதி).

(க)

மாபோலே, (ஏந்தி) என்கிற இந்த ல்யப்பு ஏககர்தருகமாகவன்றே இருக்கிற தென்னில்;வஸ்தவைக்யத்தாலே ஏககர்தருகமாகவும் தட்டில்லை, அர்தாநுபபத்தியாலே பிந்நவ்யக்திகமாகவும் தட்டில்லை †மேலே க்ருஷ்ணவதாரமா யிருக்க ஏக கர்தருகமாயிருக்கிறது-வஸ்தவைக்யத்தாலேயிறே. ஆகையாலே ஆகாரத்வயத்தாலும் (உலகமாண்டு) என்கிறவிது - ராமாவதாரத்தைக் காட்டுகிறது. † பரசுராமாழ்வான் பெருமாளைக் கண்டவாறே கையில மழுவைப்பொகட்டு வில்லையெடுகக, வில்லோடேகூட அவனுடைய சக்தியைவாங்கி அவ்வில்லாலே ராவணதிகண்டக நிராஸநபூர்வகமாகச் சிறியத்தைப் பெரியதுநலியாதபடி ராஜ்யதத்தை யாண்டபடியைச்சொல்லுகிறது.

(வெற்பிதயாதி) வெற்பைத தனக்குள்ளேயுடைத்தான மஹா ஸமுதரத்திலே அதவிதீயமான வேலைவிட்ட இளமறிப பேரானைப் ப்ரஹ்மண்யன். அதாவது - பர்வதங்களுடைய பக்ஷவத்தாய்க் கொண்டு § பறந்து லோகங்களையும் அழித்துக்கொண்டு திரிகையாலே இந்த்ரன், தன்கையில்வஜ்ரததாலே பக்ஷங்களைசசேதித்துப்பொகட, ஒருபர்வதம் அவனைத் தப்பிதெரியாதபடி ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே கிடக்க, தேவஸேநாபதியாகையாலே அதுகிடக்கிறவிடமறிந்து அழியச்செய்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (நெடுங்கடல்) இப்போது ஸமுதரத்தினுடைய மஹத்தையைச் சொல்லுகிறது-பர்வதம இன்னவிடத்திலே புக்கொளித்ததென்று ஒருவருக்கும நிலைநாடவொண்ணுதென்கைக்காக. (தனிவேலுய்த்த) வேலையெறிந்தால் தந்த்ரஸநத்துக்குப் பின்னை ஓராயுதம் விடவேண்டாதபடியா யிருக்கை. வேளென்று - காமனுக்குப் பேராயிருக்க, இவனை (வேள்). என்கிறது - பருவத்தாலும் வீர்யத்தாலும் எதிரிகளை யழியச் செய்கையாலே சொல்லுகிறது. (முதலாவென்றுளோர்) ஸ¯ப்ரஹ்மண்யன் முதலாகஜயித்த ஆண்பிள்ளை வர்தகிக்கிறதேசம். பாணயுத்தத்திலே ப்ரதாநயை முற்றூசியிலேவந்தான் இவனிறே. (க) "நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான்" என்னக்கடவதிறே. அப்போதுவந்து எதிரிட்டார்க்கும் தோற்றோர்க்கும் தொலைகயில்லாமையாலே (வேள்

வஸ்த்வைக்யத்தாலே எங்கே கூடிற்றென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மேலேக்ருஷ்ணவதார மித்யாதி). "ஏந்தி, ஆண்டு" என்ற சேஷத்தியைப்பற்ற ஐக்யபக்ஷத்திலே (பரசுராமாழ்வானிதயாதி). வில்லெடுத்து எதிராகவரத, தானும் ஏகமாகையாலே அத்தை வாங்கிப் பெருமாள் எய்தாரென்றபடி.

(க) நி-வாய்-எ-சு-அ. § (பா)புகுந்து.

முதலா)என்று †திரள்ப்பேசுகிறார்.(க)†"முண்டன்நீறன்" இத்யாதி. (வென்றூணார்) அங்கிருத்தாழ்வாரை பந்தித்தவளவிலே ஸ்ரீகாரதபஸ்வான் க்ருஷ்ணனுக்கு வந்து விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரியதிருவடி முதுகிலே புறப்பட்டு அழியச்செய்யக்கடவதாகச் சென்றால், க்ருஷ்ணன் ஒருதலையாலல் நமக்கு ஜயிக்கப்போகாதென்றறியாத மதிகேடனுகையாலே அவனை ரக்ஷிக்கக்கடவதாகப் பண்ணின பரதிஜ்ஞையைநினைத்துஎதிரிட,(உ) "நமேயம்-நகமேயம்"என்றிருக்கும் நிர்ப்பந்தம் இவர்களுக்கில்லாமையாலே "ஸ்வரோஹம்" என்றிருக்கைக்கடியான செருக்கைக்காட்டி ரக்ஷிக்கக்கடவதாகவந்து பாணனைக்காட்டிக்கொடுத்துத் தோற்று முதுகிட்டு ஓடும்படி பண்ணினையிற்று. பாணனையழியச் செய்யாதே அவன் செருக்குக்கடியான தோளகளைச் சேதித்துவிட்டது-உஷை, "நாம்பித்ருஹீநை" என்று கண்ணீர் பாய்ச்சவொண்ணுதென்னைக்காக. †அதுதான் † இரண்டொருகார்யமாயிற்று,"உன்னைரக்ஷகனைப்பற்றி நான்பட்டபாடே" என்றும், "உன்னை ரக்ஷிக்கக்கடவதாக ஏறிட்டுக்கொண்டு நான்பட்டபாடே" என்றும் அங்கோர்யம்கட்டிக்கொண்டு கதறுகைக்குறுப்பாயிற்று. (வென்றூணார்) இப்படிப்பட்ட வீரன்வர்த்திக்கிறதேசம்.

(விந்தைமேயவிதயாதி) காவலுறைப்பை யருளிச்செய்கிறார். (விந்தைமேய) விந்த்யாடவியிலே வர்த்தித்தவள. தர்க்கை என்னவமைந்திருக்க இபபோது இது சொல்லுகிறது, காவல்பூண்கைக் குறுப்பாக தபஸ்ஸுபண்ணினவரம் சொல்லுகைக்காக. †தான் அடிமை செய்ப ப்ராப்தையாலுலும் அவன் இரங்கிக்கொள்ளும்போது தபஸ்ஸுபண்ணவேணும்போலே காணும். இவருடைய வைபவமெல்லாம் அங்குத்தைரக்ஷைக்கு உறுப்பாகையாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(†கற்புடைய) கற்பு - ஜ்ஞாநம். கட்டும் கழற்று மறிந்துகாக்கவல்லஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையவள். கற்பென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய்,

---

(திரள) - ஸங்க்ரஹமாக, கூட்டியென்றபடி. அப்படி திரளாக வந்தார்களோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முண்டன்நீறனிதயாதி). (அதுதான்) - நிலையையறக்காமல் வைத்ததுதான். (இரண்டொருகார்யம்)-பித்ருஹீநையாகாமைக்கும், கட்டிக்கொணடமைக்குமுடலாயிற்றென்றபடி.

அடிமைக்கு ருசியமையாதோ; தபஸ்ஸுபணவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தான்அடிமையித்யாதி).

(கற்பு) - கலவியாய், ஜ்ஞாநமாதல்; ஸ்த்ரீத்வமாதல்.

(க) தி-ச-வி-எக. (உ) ரா-ய-சு-கக.

தந்தாமையழியமாறியும் ஸ்த்ரீத்வத்தை நோக்குமாபோலே னையழியமாறியும் அத்தை நோக்கக்கடவளாயிருக்கை. மடப்ப வது - பற்றிற்றுவிடாதொழிகை. ப்ரபல விரோதிகளுண்டானா விட்டுப்போகாதொழிகை. கன்னி - அநந்யபரையென்கை. (கா பூண்ட) பிறர் நியமிக்கக் காக்கையன்றிக்கே தன்னுதரதத்தாலே கை. (காவல்பூண்ட) † பரிவின்மிகுதியாலே ரக்ஷணதர்மத்திலே. வயித்தாளென்கை. காவலுக்கு அழிவுவருமிறே - இவள் போக வஸ்ணயாமாகில். † கன்னியென்று-அழிவிலலாததுக்குப் பேராகை லே, இவளுக்கு அழிவில்லாமையாலே ஊருக்கு அழிவில்லையெ படி. பிறந்தவன்றே நடைபோந்தவளாகையாலே என்றுமொக் பரிவையா யிருக்குமிறே. "தம்பிவளைக் காரியன்றே" என்று சீயரருளிச்செய்வர். ✓சேஷபூதனை யிருக்கச்செய்தே தன்பரி மிகுதியாலே ரக்ஷண தர்மதத்தையேறிட்டுக் கொள்ளுமிறே. "நின்செவ்வடிசெவ்வி திருக்காப்பு" என்றுரிறே - பெரியாழ்வ

(கடிபொழிலித்யாதி) பரிமளத்தை நிரூபகமாக வுடையி ழில். நித்யவஸந்தமான தேசமென்கை. இப்போது தேசதத்தின் க்யதை சொல்லுகிறதன்று - இவருடைய பயநிவ்ருத்திக்குறுப்பா வற்றைச் சொல்லுகிற ப்ரகாரணமாகையாலே; நம்மாசார்யர்கள் நிவ்ருத்திக்குறுபபாக வருளிச்செய்து போருவர்கள். ✓போக தே சஷங்களை பொழியப் புருஷார்த்த மில்லையிறே. பகவத்விரோதிக யிருப்பார் விஷயாந்தரபரவணரா யிருக்கையாலே அவர்களோத ணுடைய போக்யதாதிசயத்தாலே உள்ளுப்புகுராமே தன்பக்கலி தவக்கவற்றாயிருக்கை. உள்ளுபபுக்கு ஒருவனை அழியச் செய்ப ணுமோ, இந்தபோக்யதையை அநுபவிக்கவமையாதோ வென்னு படிபண்ணுகை. ✓

(நெடுமறுகில்) அத்தைத்தப்பிப்புகுந்தாரைத், திருவீதிகா ஆயாம விஸ்தாரங்களாலே தர்சநீயமாய்உள்ளுப்புகுராதபடி தா கவற்றாயிருக்கை. (கமலவேலி) பரப்புமாறப்பூத்த தாமரைகை டைததானதடங்களை யுடைததாயிருக்கை ஓடைகள் பரப்புமா பூத்துக்கிடக்கையாலே தர்சநீயமாய் அங்கே கால்தாழும்படிப ணுகை. இத்தால்-ஒருகாவல்வேண்டாதபடி அரணையுடைய தே மென்கை.

ரக்ஷ்யபூதையான தான் காவலிலே பூணக்கூடுமோ வென்ன; அரு செய்கிறார் (பரிவின்மிகுதியாலே யித்யாதி). அர்த்தாந்தரம் (கன்னியெ அழிவிலலாததுக்குப்பேர்) என்று.

(க) திருபல்லாண்டு-க- § (பா) கடலை.

(பொற்புடைய வித்யாதி) அரணின்றியிலே யொழிந்தாலும் கிட்டவொண்ணுத காவலுறைப்பிருக்கிறபடி. இத்தேசத்தோடே செறிவை யுடைய மலயமாருவர்களுக்கு ஆஸ்ரயணீயனானவன்வர்த்திக்கிறதேசம். தபஸ்ஸுபண்ணிவந்து காக்கையன்றியே நிலவராலே காக்கப்பட்ட தேசமென்னைக. அந்யோந்ய முண்டான செறிவைச் சொல்லுதல். அதாவது - எல்லாருமொக்க ஏகண்டராய்க் காக்குமிதேசமென்னைக. ஏகவசநம்-ஜாத்யபிப்ராயத்தாலே. (பணியகின்ற) ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயன் வர்த்திக்கிற தேசமென்னைக. (நின்ற) ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனை பின்புகாணும் க்ருதக்ருத்யனைய்த் தரையில் கால் பாவிற்று; சேதநர்பகவத்விஷயத்தில் போக்யதையளவுஞ்செல்ல அவகாஹித்தால் க்ருதக்ருத்யராமாபோலே. †விழுகராயிருக்கச்செய்தே நிர்ஹேதுகமாக ஸம்பந்தத்தை உணர்த்தினவன் ஸமபந்தாநுரூபமாக ஆஸ்ரயித்தால் க்ருதக்ருத்யனைச் சொல்லவேணுமோ?ட

(பூங்கோவலூர்தொழுதும்) அவனை யொழிய அத்தேசமே போக்யமாம்படியிறே - இவர்திருப்பதிகளிலேமண்டினபடி. (போதுநெஞ்சே) இவர்க்கு பயநிவ்ருத்தி பிறந்தவிடத்திலும் திருவுள்ளம் தலைபபட்டுக்கிடந்தது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமான தேசமாகையாலே நமக்கு பயப்படவேண்டா, நெஞ்சே! நாம் அநுபவிக்கப்போரா யென்கிறார். (தொழுதும்போது நெஞ்சே) "உண்ணப்போராய்" என்பாரைப்போலே அழைக்கிறார். *†தொழுதெழுவிறே; தொழாதபோது ஸத்தையில்லை, (தொழுதும்போது நெஞ்சே) என்கிறார். ... ... (எ)

மூ.— நீரகத்தாய்நெடுவரையினுச்சிமேலாய்
நிலாத்திங்கள் துண்டதாய்நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய், ஒண்துறைநீர்வெஃகாவுள்ளாய்
உள்ளுவாருள்ளத்தாய், உகலமேத்தும்
காரகத்தாய்கார்வானத்துள்ளாய்கள்வா
காமருபூங்காவிரியின்தென்பால்மன்னு
பேரகத்தாய், பேராதென்னெஞ்சினுள்ளாய்
பெருமானுன்திருவடியேபேணினேனே. (அ)

---

† (பொற்பு) செறிவு. இவன் ஆஸ்ரயித்தமட்டில் ஈஸ்வரன் க்ருதக்ருத்யனாகக் (டுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விழுகராயித்யாதி). ஊண்தாரகமா(ஞ்போலே தொழுகையும் ஸத்தாஹேதுவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தொழுதெழுவிறே) என்று. (எ)

பதம்.—நீரகத்தாய், நெடுவனாயின், உச்சிமேலாய், நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய், நிறைந்த, (ரு) கச்சி, ஊரகத்தாய், ஒண், நீர்த்துறை, வெஃகாவுள்ளாய், (கo) உள்ளுவா। உள்ளத்தாய், உலகம் எத்தும, காரகத்தாய், கார்வானத்துள்ளாய், கள்வா, (கரு) காமருபூம், காவிரியின், தென்பால், மன்னு பேரகத்தாய், என்நெஞ்சில், (உo) பேராதுள்ளாய், பெருமான், உன்திருவடியே, பேணினேன், (உச)

உரை.—திருநீரகத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனே! உயர்ந்த திருமேலயின், சிகரத்திலே நின்றருளினவனே! ஸகல கலைகளாலும் பூர்ணனை சந்த்ரனைப்போலே தாபத்தைப்போக்குமவனுய் (பூமியிலே) ஒருகண்டமான நிலாத்திங்கள் துண்டமென்கிற திருப்பதியிலே நின்றருளினவனே! அழகு நிறைந்த, (ரு) காஞ்சீபுரத்திலே, திருஊரகத்திலே நின்றவனே! அழகிய, தடாகத்தின் கரையிலே, திருவெஃகாவிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே! கo) (உன்னை சேஷியென்று) அநுஸந்திப்பாருடைய மநஸ்ஸிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! லோகத்தா ரெல்லாரும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமபடி, திருக்காரகத்திலே நின்றருளினவனே! திருக்கார்வானத்திலே வர்த்திக்குமவனே! (ஆஸ்ரிதர்க்காயிருக்கிற திருமேனியை அவர்களுக்குக்காட்டாத) கள்வனே! (கரு) மிக்க அழகை யுடைததான, காவேரியின், தென்கரையிலே, திருப்பேரகத்திலே பொருந்தி யெழுந்தருளியிருப்பவனே! என்னெஞ்சிலே, (உo) பேராதிருப்பவனே! ஸர்வஸ்வாமியான, உன்னுடைய திருவடிகளையே, காணவேணுமென்கிற ஆசையாலே கூப்பிடாநின்றேன். (உச)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (நீரகத்தாய்).“திருவுலகளந் தருளின படியைத் தக்காலத்தில் அநுபவிக்கப்பெற்றிலோம்” என்று விஷண்ணராக, “அச்செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலே வந்துநின்றேரும், அநுபவியீர்” என்ன; தம்முடைய திருவுள்ளதையுங் கூட்டிக்கொண்டு அநுபவிக்கவிழிந்தவர், ஆயனுடைய சௌர்யவீர்யாதிகளையும் விஸ்மரித்துத் தம்முடைய அநுபவத்தையும் விஸ்மரித்து முகப்பிலே ஸௌகுமார்யதத்தை யநுஸந்திததும் † தேஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்தும்“இவ்விஷயத்துக்கு என்னதிங்குவருகிறதோ?” என்று பீதரானர்.1 அவ்விஷயத்திலேஆசை பிறக்கையும் அங்குத்தைக்குபபரிகையும் ஆத்மதர்மமிறே. அவன் தன்னுடைய §சக்த்யாதிகளைக் காட்டித்தெளிவிகசத், திருவுள்ளத்தையுங் கூட்டி

எட்டாம்பாட்டு.—(நீரகத்தாய்) (தேசஸ்வபாவம்) - ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் மேலிட்டிருக்கை. ஆசைப்படுகிறதென், துஃகப்படுகிற தென்னென்ன; யஃளிச்செய்கிறார் (அவ்விஷயததிலே யிதபாதி).

---

§ (பா)வீர்யாதிகளை.

க்கொண்டு அநுபவத்திலே உத்யோகித்காராய் நின்றார் * கீழ்; இதில் - திருக்கோவலூரிலேபோய் அநுபவிக்க ஒருப்படுகிறார் †தா மாகையாலே போகவென்று ஒருப்பட்டவளவிலே பூர்பாதம் போர்ந்ததில்லை; ஆயனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுஸந்தித்து; (க) "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்கிறபடியே - கரணங்கள் சிதிலமாகையாலும், ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த அப்ர்ாப்தியாலும்.†ஆஸ்ரயணவேஷயோடு போகவேஷயோடி வாசிபற அவன் மேல்விழுந்து ஆஸ்ரயிப்பிக்க ஆஸ்ரயிக்கையும் அவன்மேல் விழுந்து புஜிபபிக்க புஜிக்கையுமிறே ஸ்வரூபம்.✓ (உ) "கூவுதல் வருதல் செய்யாய்" (ங) "என்திறஞ்சொல்லார்" என்னக்கடவதி றே. ஆக, கரணசைதில்யத்தாலும் அப்ரார்பதியாலும்தாம்போகமாட்டிற்றிலர்; தாம் இருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப்பெறாதிலர், கூப்பிடத்தொடங்கினார். திருக்கோவலூரை யநுபவிக்கப்பாரிதத வர் திருபபதிகளைப்பற்றிக் கூப்பிடுவானென்னென்னில்; கதிர்பொறுக்கிக் கூட்டுவாரைப்போலே ஆயனுடைய ஸ்வபாவம் திருப்பதிகளிலே ப்ரகாசிக்கையாலே அத்தைப்பற்றிக் கூபபிடுகிறார். (ச) "விஷ்ணோராஸத்ருசோவீர்யே- விஷ்ணுநாஸத்ருசோவீர்யே" என்னுமாபோலே.

(நீர்கத்தாய்) திருநீரகத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே! நீயினுடைய ஸ்வபாவதத்தை யுடையவன் வர்த்திக்கையாலே ததஸம் பந்தஸிபந்தநமாக (நீரகம்) என்று - திருப்பதியைச் சொல்லுகிறது. ஆதமஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்கச்செய்தே காமாநுகுணமாக தேவாதிஜாதிபேதமுண்டாய், §(ஜாத்யநுகுணமான புத்திபேதமுமுண்டாய்,)ததநுகுணமாக ஜீவநபேதங்களுண்டானாலும் ஸர்வாபஜீவ்யமாயிறே ஜலமிருப்பது.✓அபபடியே திருநீரகதது நாயனாரும் ஸர்வாபஜீவ்யராயிருக்கை. திருவுலகளந்த திருவடிகள் ஸர்வாப ஜீவ்யமாயிறே யிருப்பது; இஸ்ஸ்வபாவம் இத்திருப்பதியிலே பரகாசிக்கையாலே; வரையாதே எல்லார்க்கும அநுபாவ்யனை நீ -னக்குழுகங்காட்டாதொழிவதே! என்கிறார்.

(நெடுவரையினுச்சிமேலாய்) பூமியிலுள்ளார் அநுபவிக்கை றிக்கே ஊர்த்தவலோகங்களிலுள்ளாரும் அநுபவிக்கும்படி திரு

(தாமாகையாலே) - ப்ரேமாந்தரான தாமாகையால்லே. ஆஸ்ரயணத்துக்குரிய அநுபவத்துக்குத் தாம் மேல்விழ வேண்டாவோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரயணேத்யாதி).

(க) பெரியதிருவந்-கூச.
(உ) தி-வாய்-கூ-உ-கக.
(ங) தி-வாய்-அ-ந-எ.
(ச) ரா-பா-க-கஅ.
§ குண்டலிதம ப்ரகாஸிப்தம்.

மலையிலே நின்றருளினவனே! (க) "வானவர் வானவர்கோனெடு நமன்றெழுந்திருவேங்கடம்" என்னக்கடவதிறே. † ஊர்த்தவலோங்களை யளந்த திருவடிக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று - திருமலையின்நிலை. "ராஸ்வரோஹம்" என்றிருப்பார்க்கு மகப்பட முக கொடுக்கக்கடவ நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(நிலாததிங்கள் துண்டதாய்) இதுவும் நாயனார்ஸ்வபாவத்தை ப்பற்றத் திருபபதிக்குத் திருநாமமாகிறது. ஸகலகலைகளாலும் பூர்ண னை சந்தரனைப்போலே தாபத்ரயாதுரர்க்குத்தாபஹரணையும் அ- பவிப்பார்க்கு போக்யனையுமிருக்கிறவனே! (உ) "ஸூர்யாம்சுஜனித ஶாபம் நிஸ்ரோராபதிஸ்மமம்- ஸர்யாம்சுஜநிதம்தாபம் நிஸ்யேதாரா பதிஸ்ரமம்" என்கிறபடியே - ஆதிதயகிரணங்களாலே தபதாரை சேதநாக்கு சாந்திஹேதுவாயும் ஆஹ்லாதகரணையுமிறே சந்த னிருப்பது. (நிலாத்திங்கள்) † கலைகுறைந்தகாளில நிலாமழுங்கியிரு க்கையாலே (நிலாத்திங்கள்) என்கிறது. பூமியிலே ஒருகண்டமே திருப்பதியாகிறது; அத்தைப்பற்றத் (துண்டம்) என்கிறது இத்தால் - அல்லாத தேசங்களிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வ்ய வ்ருததிதோற்றச் சொல்லுகிறது. திருவுலகளந்தருளினபோதை வடிவில் ஸ்ரமஹரணதைக்கும் போக்யதைக்கும் ஸ்மாரகமா யிருக்கி றது. ஸர்வர்க்கும் ஸ்ரமஹரணய் ஆஹ்லாதகரணையிருக்கிற நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(நிறைந்தகச்சியூரகத்தாய்) அழகாலும் சீலத்தாலும் காஞ்சி புர மிதனையும் நிரம்பிச் சூழியாறுபடும்படி திருவூரகத்திலே நி றருளினவனே! திருவுலகளந்தருளினமையை பரதயபிஜ்ஞை பண் ணலாம்படியிறே அங்குநிற்கிறது. (நிறைந்தகச்சி) †(ங) "ஸ்ரோ ஭யஜ்ஞ ண்யஸ்ய- சோபயந் தண்டகாரண்யம்" என்னுமாபோலே தி

---

§ (ஆழவார்கள் நாயனாருடைய ஓரோகுண மென்றதுகுத்) திருமலையி நிலையிலே எந்தகுணம் ப்ரகாசிகிறதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஊர்தத் லோகேத்யாதி). இங்கு, (வானவர்)என்கிறது - இரண்டா மர்தததைப்பற் (வானவர்) - தேவர்கள்.

திங்கள் என்னவமையாதோ, நிலாவென்று விசேஷிப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கலைகுறைந்தநாளிலித்யாதி).

விவரணம் (சோபயந்இத்யாதி).

(க) தி-வாய்-நா-நா-எ.
(உ)
(ங) ரா-ஆ-ஸுஅ-கரு.
§ குண்டலிதம் ஸந்திக்தம்.

திருநெடுந்தாண்டகம்-அ-பா-நீரகத்தாய் வ்யாக்யாநம். சுள

க்கச்சியடைய இவர் நிழலீட்டாலே நிரம்பியிருக்கை. திருப்பதி களாலே நிறைந்தகக்சி யென்னவுமாம்.

(ஒண்துறை நீர்வெஃகாவுள்ளாய்) திருவெஃகாவில் அழகிய துறையைப்பற்றிக் கண்வளர்ந்தருளினவனே! அல்லாததுறைகளை ப்போலன்றியே ஆழ்வார்திருமழிசைப்பிரான் இழிந்து தீர்த்தமா டின துறையாகையாலே அழகிய துறையென்கிறது. தத்ஸம்பந் தத்தாலேயிறே அத்துறையைப் பற்றிக்கிடக்கிறது. ஆஶ்ரிதன்போ னபோது அவன்பின்னேபோயும் அவன் வந்தவாறே வந்து கால் கடைதலைமாடாகக்கிடந்தும் இப்படியிறே அங்குத்தை ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யமிருப்பது. (க) "இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடரெத்த வங்கள் செய்தார் கொலோ" என்று - வைஷ்ணவனிருந்ததேசம் வைஷ்ணவனுக்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்குமாபோலே ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶ முள்ள தொருதுறையும் ஈஶ்வரனுக்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறபடி. (உ) "வாசல்கடைகழியாவுள்புகா காமருபூங்கோவலிடைகழியே பற்றியினி" என்றவர்களோடேகூட நெருக்கிக்கொண்டு புகுந்திரு ந்து அவர்கள்போனவிடத்திலும் அவ்விடத்தை விடாதே யிருந்த படிக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று - திருவெஃகாவில்நாயனர் ஸ்வபாவம். ஆஶ்ரிதரோடே காற்கடை தலைமாடாகவிறே பரிமா றிக்கிடக்கிறது. சொன்னவண்ணஞ் செய்தார். ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமு ள்ள தொன்றைப்பற்றி விடாதே யிருக்கிற நீ உன்னையொழியச் செல்லாதவெனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(உள்ளுவாருள்ளத்தாய்) சேஷியொருத்தனுண்டென்று அநுஸ ந்திப்பாருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! † திரு ப்பதிகளிலையும் ஓராஶ்ரிதனுடைய ஹ்ருதயத் தைக்கணிசித்திறே. (ங) "நின்றதெந்தை" இத்யாதி. ஆசாலேச முடையாருடைய ஹ்ருதயத்திலே குடியிருக்கக்கடவ நீ உன்னையொழியச்செல்லாத வெனக்குமுகங்காட்டாதொழிவதே!.

(உலகமேத்துங்காரகத்தாய்) லோகமடங்க ஏத்தும்படியாகத் திருக்காரகத்திலே நின்றருளினவனே!. (ச) "త్రోకవిక్రాన్తచరణా- లోகவிக்ராந்தசரணை" என்று ஸ்வலோகங்களும் வழக்குப் பேசி ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி த்ரைவிக்ரமாபதாநம்பண்ணின ஆயனு

---

† திவ்ய தேசத்தை அநுபவிகிறவர் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தி லிருப்பைச் சொல் லுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருப்பதிகளித்யாதி).

(க) தி-மொ-
(உ) க-திரு-அசு.
(ங) தி-ச-வி-சுசு.
(ச) கத்யத்ரயம்-

டையுஸர்வஸமாஶ்ரயணீயதைக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறபடி. ஸர்
ஸமாஶ்ரயணீயனான நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(கார்வானத்துள்ளாய்) வர்ஷாகவலாஹகம்போலே திருக்கா
வானத்திலே வர்த்திக்கிறவனே! இத்திருப்பதிக்குத் திருநாமம் இ
நாயனார் ஸ்வபாவத்தைப் பற்ற வாயிற்று. மேகம் ப்ரயோஜநநிரபே
க்ஷமாக ஜலஸ்தலவிபாகமின்றிக்கே வர்ஷிக்குமாபோலே அர்
தித்வ நிரபேக்ஷமாக எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைவத்த ஆ
னுடைய ஔதார்யத்துக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது. ஆபேக்ஷாநி
பேக்ஷமாக ஔதார்யம் பண்ணக்கடவ நீ என்பக்கல் ஔதார்ய
பண்ணுதொழிவதே!.

(கள்வா) அபஹாரகனே! நாங்கள் (கள்வா) என்னமாட்டே
மே - இவரோபாதிபந்தமில்லாமையாலே. அபஹாரமாவது - ஒரு
னுக்காயிருக்குமத்தை அவனுக்காகாதபடி மறைக்கை. ஆஶ்ரிதனு
கநுபாவ்யமான வடிவை அவனுக்குக் கொடாதொழிகையிறே - ஈ
வரனுக்கு அபஹாரமாவது. அதிறே சேதநனுக்கும் ஆத்மாபஹா
மாகிறது, தாதர்த்யம் ஸ்வரூபமாயிருக்க, அத்தை இசையாதே
"ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்கையிறே - அபஹாரமாகிறது. என்
டைய ஆத்மாபஹாரத்தைத்தவிர்த்தது † உன்னுடையவாத்மாவை
அபஹரிக்கைக்கோ? தாதர்த்யத்தைஜ்ஞாபிபித்தது (க) "ப⁴க்தோஸ்மி
பக்தாகாம்" என்கிறதத்தை அழிக்கைக்கோ?..

(காமருபூமித்யாதி) ஸ்பருஹணீயமானவழகையுடைய காவே
யின் தென்பார்ஶ்வதத்தில் திருப்பேரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகி
றவனே! கோயிலே நடுவேயுடைத்தாகையாலே (காமருபூங்காவி
என்கிறார். † ரக்ஷ்யரக்ஷகஸ்வபாவமற இரண்டுதலைக்குமு உதவுதல்
மாயிறே கோயிலிருப்பது. (தென்பால்) கரைவழியேபோவாரு
டோவென்று கரையைப்பற்றிக் கிடக்கிறபடி. ஜீவநார்த்தமாக
கரையைப் பறறியிருப்பாரைப்போலே - ரக்ஷகத்வஸித்திக்காக
கரையைப்பறறிக் கிடக்கிறபடி. (மன்னு) ஸம்ஸாரம் கிழங்கெடு
தாலல்லது கிளம்போமென்று கிடக்கிறபடியிறே. "ஆரோகம்மை
வந்து கிடுவார்?" என்று அவஸாதப்ரதீக்ஷணைக்கிடக்கிற நீ எ

"ஆதமா தேஹே" என்கிறந்யாயத்தாலே (உன்னுடையவாத்மா) உ
திருமேனி. நடுவேயுடைத்தென்கைக்கு நமபெருமாள் கோயிலுக்கு ஆ
யுமேதன்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷ்யரக்ஷகேதயாதி).

(க) ஜி-ஸ்தோ-ரு.

க்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!. இதுவும் ஆஸ்ரிதனை யொழியச் செல்லாதே யிருக்கிற ஆயனுக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது.

(பேராதென்னெஞ்சினுள்ளாய்) உன்னைசகூஷர்விஷயமாக்கா தொழிந்தால் மநஸ்ஸுக்கு விஷயமாக்கவும் வேணுமோ? அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லும்படி பண்ணினால் புறம்பு †ஊத்தும் †சுவடுமற்றுக் கிடக்கவும் வேணுமோ? நெஞ்சுக்குவிஷயமாக்கா தொழிந்தாயாகில் மறந்து பிழைக்கலாயிற்றே!, (§கண்டு பிழைக்கலாயிற்றே.) கண்டுபிழைக்கப்பெற்றிலேன், மறந்துபிழைக்கப்பெற்றிலேன், முடிந்துபிழைக்கப்பெற்றிலேன். கண்டுபிழைக்கப்பெற்றிலர் - காட்சி அவன்பக்கலதாகையாலே; மறந்துபிழைக்க மாட்டிற்றிலர் - விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே; முடிந்து பிழைக்கப் பெற்றிலர் - இன்னமொருகால் காணலாமென்னும் நசையாலே. பிரிந்தாலும் "அது, அது" என்றுகிடக்கும்படியிறே விஷயவைலக்ஷண்ய மிருப்பது. விஷயாந்தரங்களாகிலிறே - நாளோட்டைத்தோடே மறந்து பிழைக்கலாவது; நாள்செல்லச்செல்ல ஆற்ருமை மிகுக்கும் விஷயமிறே இது. முடிந்து பிழைக்கமாட்டுகிறிலர் - ஸத்தை அவனதீநமாகையாலே. †பிராட்டிக்கு ஆற்ருமைமீதூர்ந்து வேண்யுத்கர்தநத்திலே யொருப்பட்டவிடதிலும் முடியபபோயிற்ற தில்லையிறே; தான் பிறர்சரக்காகையாலே. (க) "உயிரினுல் குறைவிலம்" என்றவிடத்திலும் முடியாமையாலே, (உ) "சாமாறே - பணி" என்று அவனை இரக்கவேண்டிற்றிறே.

(பெருமான்) இப்படிப்பட்ட திருப்பதிகளுக்குத் தொகையில்லாதவனே! ஆயன்ஸ்வபாவத்துக்கு ஸ்மாரகமான திருப்பதிகளுக்குத் தொகையில்லாமையாலும், அவை எல்லாவற்றையும் பேசத்தமகருச் சக்தியில்லாமையாலும், அநுக்தமான திருப்பதிகளை ஸமுச்சயிக்கிறார். அதவா, (பெருமான்) சேஷியானவனே! முறையறிந்து என்னகாயம் செய்தேதனென்கிறார். முறையறிந்திலேனுகில் ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விஷயப்ரவணனுய்க்களித்துத் திரியலாயிற்றே. தாபத்ரயதப்தரான ஸம்ஸாரிகளைப்போலேயாகப் பெற்றிலேனென்பா னென்னென்னில்; அஹங்காரமமகாரங்களடியாகவரும் துக்கத்தைப் பொறுக்கலாம், அதுபோலன்றே விரஹதாபம்.

(ஊத்து) - காஹளத்வநி. (சுவடு) - த்வஜாதி. ஸத்தை பராதீநமானுல் முடியவொண்ணுதேதாவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிக்கித்யாதி).

---

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(க) தி-வா-சு-அ-க0. (உ) தி-வாய்-சு-கூ-க.

(க) "सर्वंसहा - ஸர்வம்ஸஹே" (உ) நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணனென்னும் நாமம்" என்றது ஸுகமேஹதுவென்றிருந்தோம், துக்கமேஹதுவாய்த்தலைக்கட்டிற்றி யென்கிறார். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ஸ்வரூபாநுரூபமான ஜீவநம்பெற்றாலிறே ஸுகமுள்ளது; அல்லாதபோது துக்கமேஹதுவாமித்தனையிறே. † மாந்த்யமுடையவனுக்கிறே பசி உத்தேஶ்யமாவது; பசியனுக்குச் சோறுபெறுதபோது பசிதானே துக்கமேஹதுவாயிறே யிருப்பது. ஒன்றில் ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விஷயாநுபவத்தாலே களித்தேனல்லேன், முக்தரைப்போலே பகவதநுபவத்தாலே களித்தேனல்லேன், முமுக்ஷுக்களைப்போலே ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்து (ங) "ஶ ஶ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஸமர்த்தனாய" - தத்தஸ்யஸதருஶம்பவேத்" என்றிருந்தேனல்லேன். இவை யொருகோடியிலும் அந்வயியாதேயிருபப தொரு புடையுண்டாவதே! எனக்கு என்கிறார்.

தேஹாத்மாபிமாநிகளாய் விஷயபரவணராய்த் திரிகிற உமக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி, ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தையறிவிப்பித்து, நம்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களை ஸுகதுக்கமாம்படி புகுர நிறுத்தி, இப்படி நாம் பண்ணின உபகாரங்களெல்லாம் கிடகக க்ருதக்நரைப்போலே ஒன்றுஞ் செய்யாலோமாக நீர் இங்ஙனே கூப்பிடுவானென்னென்னில்; (உன் திருவடியேபேணினேனே) செய்த அம்சத்திலக்ருதக்நரைய்க்கூப்பிடுகிறேனலலேன், அவ்வம்சதத்தில் க்ருதஜ்ஞன், உன் திருவடிகளைக் காணவேணுமென்கிற வாசையாலே கூப்பிடுகிறேனென்கிறார். நாட்டில்காட்டில் ஒரு வ்யாவ்ருத்திபிறக்கையோ வெனக்குப் புருஷார்த்தம், உன்னைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கையன்றோ வெனக்கு புருஷார்த்தம். §உன்திருவடியைக் காட்டாதபடியாலே நீ பண்ணின தஶ்யக்ருஷியும்துக்கமேஹதுவாய்விட்டதித்தனை.

(உன்திருவடி) ப்ராப்யமும ப்ராபகமுமான ஸர்வாருண்யமாகக் அநேகம் திருப்பதிகளைச் சொல்லி, (உன்திருவடி) ஸித்திக்காகக் ஆயன்படியையே திருப்பதிகளிலு மநுபவிக்கிறோன் கிழங்கெடுத்ற்றுகிறது. (உன்திருவடி) ஏவம்விதமான ஸ்வபாவஶோநம்மை கிற நீ என உன்திருவடி. ... ...

ஸுகமேஹதுவான ஶேஷத்வஜ்ஞாநம துக்கமேஹதுவாமோ?) உன் அருளிச்செயகிறார் (மாந்த்யமுடையவனுககித்யாதி). லுக்கு ஆதிக்

(க) ஸ்தோ-ர-உநி. (ங) ர-ஸு-ங்க-ந0.

(உ) தி-மொ-க-க-ஞ- § (பா) உன்வழிவகைகாட்டி

திருவெந்தாண்டகம்-க-பாவங்கத்தால் வியாக்யானம்: எஸ்

மூ.—வங்கத்தால்மாமணிவந்துந்துமூக்கீர்
மல்லையாய்மதிட்கச்சியூராய்பேராய்
கொங்குத்தார்வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்
குலவரையன்மடப்பாவையிடப்பால்கொண்டான்
பங்கத்தாய்பாற்கடலாய்பாரின்மேலாய்
பணிவரையினுச்சியாய்பவளவண்ணா!
எங்குற்றாயெம்பெருமானுன்னைநாடி
ஏழையேனிங்ஙனமேயுழிதருகேனே: (கூ)

பதம்.—வங்கத்தால், மா, மணி, வந்து, உந்தும், (கூ) மூக்கீர், மல்லையாய், மதின், கச்சியூராய், பேராய், (கo) கொங்கு, ஆர்வளம், கொன்றையலங்கல், மார்வன், குலவரையன்மடப்பாவை, (கரு) இடப்பால்கொண்டான், பங்கத்தாய், பாற்கடலாய், பாரின்மேலாய், பணி, (உo) வாயினுச்சியாய், பவள வண்ணா, எங்குற்றாய், எம்பெருமான், உன்னை, (உரு) ஏழையேன், நாடி, இங்ஙனமே, உழிதருகேன். (உக)

உரை,—மரக்கலங்களாலே, பெருவிலையனை, ரத்நங்களைக், கொண்டுவந்து, தள்ளா நின்றுள்ள, (கூ) க்டற்கரையிலுள்ள, திருக்கடல் மல்லையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! திருமதிள்களையுடைய, கச்சிநகரிலேவர்த்திப்பவனே! திருப்பேரிலே வர்த்திப்பவனே! (கo) தேனையும், மிக்க பரிமளத்தையுமுடைத்தான, கொன்றைமாலையை, மார்விலேயுடையனாய், ஸ்லாக்யனான பர்வத ராஜன்புத்ரியான பார்வதியை, (கரு) இடதுபக்கத்திலேயுடையனான ருத்ரனை, வலதுபக்கத்திலேயுடையவனே! திருப்பாற் கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே! பூமியில் (உள்ளார்கு நன்மை செய்கைக்காகத்) திருவவதரித்தவனே! குளிர்ச்சியே வடிவான, (உo) திருமலையிலே நின்றருளின திருவேங்கடமுடையானே! பவளம்போலே போக்யபூதனான (காஞ்சீநகரத்திலேயிருக்கும்) பவளவண்ணனே! எங்கேபுக்காய், எனகு ஸ்வாமியானவனே! உன்னை, ஆதிசபலனைநான், தேடிக்கொண்டு, இவ்வண்ணமாகவே, அலைச்சல் (கூ)
தன்றேன். (உக)

ச்சயிக்கிறார்.ர.—ஒன்பதாம்பாட்டில். (வங்கத்தால்) தாமிருந்தவிடம் திருத்து என்னகாரகப பெருமையாலும், அவன் தாமிருந்தவிடத்திலே ஸம்ஸாரிகளைநோக்காட்டாமையாலும், அவன் வந்துமுகங்காட்டுகைக்கு ற. தாபத்ரயங்களான ஸ்வபாவங்களைப் பற்றிக் கூப்பிட்டாராய் நின்றார் - னென்பா லை - "திருவுலகளந்தருளினபோதைச் செவ்வியை யநுப
துர்கத்தைதப னுபவிக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டவர்க்கு அச்செவ்வியோடே திருக்
(ஊத்து) ரியிலே வந்து நின்றபடியைக் காட்டிக்கொடுத்தோமாகில்,
றடியவொணா தாரான தாம் நம்பக்கலிலேவந்து அநுபவிக்கு மதனையன்
§ குண் றென்று நினைத்திருந்தாரே லென்றும், நான் அயோக்யனென்
(க) தி-

ன்று முகந்தாரா திருந்தாலே வென்றும் சங்கித்து, அவன்படியை பார்த்தால் ஆசாலேசமுடையா ரிருந்தவிடத்தே சென்று முக கொடுக்குமவனே, யோக்யதாயோக்யதைபாராதேமுகங்கொடுக்கு வன்; ஆனகயர்லே அக்குறை அவனுக்குண்டாகமர்ட்டாது. இன் இழக்கைக்கடி என்பாபமிறே. ஆகையாலே யாதநாசரீரம்போலே முடியவுடபெறுதே தரிக்கவும்பெறுதே, கிடந்துழைக்குமிதுவே யாய்விட்டது என்காரியமென்று தம்முடைய அவஸ்தையை யநு ஸந்தித்து விஷண்ணராகிறார்.

(வங்கத்தாவித்யாதி) ஓராஸ்ரிதன் இக்கையிலே திருப்பளித்த மத்தைச்சமைதது "இச்செவ்விமாறுவதுக்கு முன்பேபோய்ச்சா தவேணும்" என்று நினைத்துக், கடல்வற்றினல்லல்லது நமக்கு வழ போகவொண்ணுதென்று கடலையிறைக்கத் தொடங்க, இவனுடை ஆதராதிசயத்தைதக்கண்டு கடற்கையிலே இவன் ஆக்கின திருவீ யாடி சூழலுக்குள்ளே வந்து தரைக்கிண்ட கிடந்தவிடமாயிற்று திருக்கடல்மல்லை. ஆனல் (முந்நீர்மல்லை) என்ன வமைந்திருக்க கீழில்விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; மரக்கலமு கிறது - த்வீபாந்தரவஸ்துவை த்வீபாந்தரத்திலே கொடுவந்த தல்லுமதிறே; அப்படியே பரமபத நிலயனைதன்னை லீலாவிபூதி யிலே கொடுவந்து பொகட்டதாயிற்று - ஆஸ்ரிதவாதஸல்யம். இத க்கு, மரக்கலஸ்தாரீயம்-ஆஸ்ரிதவாதஸல்யம். மாமணி - மஹார்க மானமணி. (க)"கையார் சக்கரத்தென்கருமாணிக்கம்" என்றும், (உ "வானவருச்சிவைத்த - பெருமணி" என்றுஞ் சொல்லுகிற மாணி கத்தையிறே கொடுவந்து தள்ளிற்று. (வங்கத்தும்) கொள்வார நிருக்கக் கடற்கரையிலே வந்து தள்ளிகிடக்கிறபடி. "மாணிக்க தின் சீர்மையறிந்து கிழிச்சீலையிலேயிட்டு ஆருமாபோலே ஸ போக்யமான்வஸ்து கடற்கரையிலேவந்து கிடக்கிறதென்று வாசி றிந்து பேணுவாரற்றிருக்கச்செய்தேகிடீர் கண்வளர்ந்தருளுகிற கிட்டினலும பரியோஜநதனைதக் கொடுபோடதேயொழிய தன்னை யாசைப்படுவாரில்லையே. (முந்நீர்மலலையாய்) மஹார்க்கமான த்வீ பாந்தரச்சரக்கு தவீபாந்தரத்திலேவந்து விலையுண்ணுதே போக சோம்பாதே கடற்கையிலேகிடக்கிறபடி. †அநந்தசாயிகிடீர், அவனை விட்டு ஆஸ்ரிதனுக்காகக் கடற்கையிலே தரைகண்டகிடகிறீர்

ஒன்பதாமபாட்டு.—(வங்கத்தால்) (மல்லையாய்) என்று - தரைக்கிட கிடக்கிறதைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார (அநந்தசாயியித்யாதி).

(க) தி - வ்யா - நி - க - க. (உ) தி - மொ - கூ - நி - ச்.

திருவெந்தாண்டகம்-கூ-பா-வங்கத்தால் வ்யாக்யாநம். எந்த

தித்யாநபாயிநியானபிராட்டியையும் விட்டுக்கிடீர் ஓராஸ்ரிதனுக்காகத் தனியே வந்துகிடக்கிறது. இவ்விசேஷணங்களாலே, அவன் சீர்மையறிந்து பேணுவாரில்லையென்று இத்தேசத்தினுடைய தண்மையைச்சொல்லுகிறது. ஆஸ்ரிதனிருந்தவிடத்தே வந்து முகங்காட்டும் வத்ஸலன்கிடீர் என்னற்ருமைக்கு முகங்காட்டாதொழிகிருன்.

(மதிட்கச்சியூராய்) கீழ்ச்சொன்ன திருப்பதிகளை இங்கே சொன்ருராகிலும் ப்ரயோஜநபேதத்தாலே புநருக்திதோஷமில்லை. திருக்கடல்மல்லைபோலே பேணுவாரற்றிருக்கையன்றியே இவ்விஷயத்தினுடைய சீர்மையையறிந்து சில தார்மிகர்மதிளிட்டு நோக்கப்பெற்ருமிறே யென்கிருர். அங்கு - இழவைப்பற்றக் கூப்பிட்டார்; இங்குப்பரிகிருர்.†இழவிலும்† அத்தலைக்கு என்ன தீங்குவருகிறதோவென்று பரியவேண்டும்படியிறே ஸ்வரூபமிருப்பது. அதவா, பரதிகூலர் கிட்டாமைக்கு இட்டமதிளென்றிருந்தோம், அதுபோய் அநுகூலர் கிட்டாமைக்கு இட்டமதிளாயிருந்ததே! என்கிருரென்னவுமாம். (மல்லையாய் மதிட்கச்சியூராய்) ஒருதுறையிலே வந்திறங்கினது, ஒருகரத்திலே விலைபெறுவது; அப்படியே திருக்கடல்மல்லைத் துறையிலேயிறங்கி காஞ்சீபுரத்திலே வந்து விலைபெற்றபடி. அத்தலையில் ஸௌகுமார்யத்தைப் பார்த்துப் பரிகையும், தண்மையைப் பார்த்துக் கிலாய்க்கையும் இரண்டும் ஆத்மதர்மமிறே

(போராய்) ஆஸ்ரிதரைக்கிட்டுமோவென்று அவஸரப்ரதீக்ஷணையிருக்கிறபடியிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; †இங்கு - (க) "திருமாலிருஞ் சோலைமலையென்றேனென்னைத் திருமால்வந்தென்னெஞ்சு கிறையப்புகுந்தான்" என்கிறபடியே - விழுகையுமூட்பட மடிமாங்காயிட்டு விஷயீகரிக்க வந்திருக்கிறவன்கிடீர் தன்னையொழியச் செல்லாதவென்னை வந்து விஷயீகரியாதிருக்கிருனென்கிருர். †இத்தால், ஆஸ்ரிதருகந்தவிடத்திலே தானேவந்து முகங்கொடுக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது.✓

இழந்து நோவுபடுகிறவர் பிரியக கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (இழவிலுமித்யாதி). பிரிந்தவர் வெறுக்கக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செயகிருர் (அத்தலையித்யாதி).

அவஸரப்ரதீக்ஷணையிருக்கையன்றிக்கே தானேமேல்விழும்படி சொலலுகிறது (இங்குத்திருமாலிருஞ்சோலைமலை யித்யாதி). (இத்தால்) - கீழ்ச்சொ

(க) தி - வாய் - க0 - அ - க.

மேல் அயோக்யதை பாராதே முகங்கொடுக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது (கொங்கித்யாதி) "நாயேகொள், † பேயேகொள்" என்கிற வடிவுகிடீர், அவ்வடிவை யொழியச்செல்லாதவெனக்கு அரிதாயிறறென்கிறார். தேனையும் பரிமளதத்தையும் செவ்வியையுமுடைத்தான கொன்றைமாலையாலே அலங்க்ருதமானமார்பையுடையவன் கொங்கு - தேன். ஆர் - மிகுதி. வளம் - அழகு; - புஷ்பத்துக்கு அழகு - செவ்விபெற்றிருக்கையும், பரிமளிதமாயிருக்கையுமிறே.

(குலவனாயித்யாதி) பார்வதியைத் தனக்கு பார்யையாகவுடையவன். ருத்ரனுக்குப் பார்ஶ்வத்தைக் கொடுத்து என்னவமைந்திருக்க, இவனை இங்ஙனம் †திருநாளெழுந்தருளுவிக்கிறது-இவனுடைய தர்மாநந் தோற்றுகைக்காக. திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதையாய் ஶ்ரியப்பதியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனேடேஸமமாகக் கொன்றைமாலையிட்டு, "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற தர்மாநிக்குக்கிடீ உட்பம்புகொடித்ததென்று தோற்றுகைக்காக.

(கொங்குத்தார் வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்) (க) * திருத்துழாய்மாலைமார்பனுக் கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி. ஈஶ்வரன் ஜகத்ரக்ஷணத்திலே தனிமாலையிட்டிருக்கிறபடியைக் கண்டு, நமக்கு ஈஶ்வராத்வஸிதத்தி யுண்டாம்போதைக்கு ஒருமாலை வேணுமென்று பார்த்து கொன்றையை மாலையாக இட்டிருக்கிறபடி. (குலவனையன் மடப்பாவை) (உ) * மலர்மகள் விரும்பும் நமரும்பெறலடிக்குக்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி. அவன் ஶ்ரியப்பதியாயிருந்தானே, நமக்கும் அதுஸித்திக்கும்போது ஒருமிதுநமாயிருக்க வேணுமென்று பார்த்து உமாபதியாயிருக்கிறபடி. (இடப்பால்கொண்டான்) (ங) வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கைக்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி.

(பங்கத்தாய்) (ச) "கூறுளுந்தனியுடம்பன்" என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாரோடே வழக்குப் பேசியிருக்கும்படியிறே உம்புகொடித்தது. நித்யாநபாயிநியான பிராட்டிக்குக் கொடித்த வும்பைக்கிடீர் - அந்யபரனுய் "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்குமவனுக்குக் கொடுத்தது. அவன் படியையும் இவள் படியையும் இவன் தன்

ன்ன மூன்று பதத்தாலும். (பேயே கொள்) - ருத்ரன் சுடுகாட்டுப் பே (திருநாளெழுந்தருளுவிக்கிறது) - குவாலாக விசேஷணங்கள்சொல்லுகிற

(க) தி - மா - ரு. (ங) திருப்பல் - உ.
(உ) தி - வாய் - ங - ங - க. (ச) தி - வாய் - சு + அ - க.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கூ-பா-வங்கத்தால் வ்யாக்யாதம். எது படியையுமன்று காணும் பார்ப்பது, ஸம்பந்தத்தையாயிற்றுப் பார்ப்பது. † "ஸ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற தர்மாதிகளுக்குக்கொடுத்த வடிவுகிடீர்-பரதந்த்ரனுய் அத்தை யொழியச்செல்லாதவெனக்கு (பாற்கடலாய்) குணக்ஷுத்ந்யாயமாய் ருத்ரனொருவனுக்கு மூடம்பூகொடுத்தவளவேயோ, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஓராபத்து வந்தபோது ரக்ஷகரானோம் தூரஸ்த்தராகவொண்ணுதென்று பரமபதத்தைக் காற்கடைகொண்டு க்ஷீராப்தியிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! அபேக்ஷையுடையவெனக்குமுகங்காட்டாதொழிகிறாய்.

(பாரின்மேலாய்) அஸுராராக்ஷஸராலே குடியிருப்பிழந்து ஸகலதேவதைகளும் வந்து சரணம் புகுரா ராமக்ருஷ்ணதிரூபத்தாலே தன்னை யழிய மாறிவந்தவதரித்து ரக்ஷித்தபடி சொல்லுகிறது. (க) "सहि देवैरुदीर्णस्य रावणस्यवधार्थिभिः । अर्थितो मानुषे लोके जज्ञिवान्सनातनः-ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபிः । அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞிவாந்ஸநாதநः." [सः - ஸः] தச்சப்தம் ப்ரக்ருதபராமர்சியிறே. (உ) "बभूवगुण वत्तरः - பபூவகுணவத்தரः" என்றிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; அப்படிப் பட்டகுணதிகளைகையாலே பிறந்தான் என்கிறார். † அநந்யப்ரயோஜநர்க்காகப்பிறக்கை குணமன்றிறே. *[ह्- ஹி] சப்தம்ஹேதுவிலே. [देवैः - தேவைஃ] வந்து பிறந்தது, திருவடி திருவநந்தாழ்வான் அர்த்திக்கவோ? ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் "ஸ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற தர்மாதிகள் அர்த்தித்த கார்யஞ் செய்யக்கிடீர். கார்யம்கொண்டஸமநந்தரம் எதிரம்பு கோக்குமவர்களிறே. [उदीर्णस्य रावणस्य वधार्थिभिः - உதீர்ணஸ்யராவணஸ்யவதார்த்திபிஃ] தன்னுடைய செருக்காலே லோகத்தையடைய அழித்துக்கொண்டுதிரியும் ராவண நிர

பிராட்டியோ டொக்க தர்மாதியான ருத்ரனுக்குக் கொடுத்த வுடம்பென்றுகூட்டி யோஜிப்பது. §(பராக்ஷகந்யாயம்) - உத்க்ருஷ்டனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறந்யாயம்.

ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகப் பிறக்கை குணமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறுந் (அநந்யப்ரயோஜநர்க்கித்யாதி).

(க) ரா - அ - க - எ. (உ) ரா - அ - க - சு [ணவிவ்வி.

§ இவ்வரும்பதாநுகுணமானபங்க்தி வ்யாக்யாநகோசங்களிலெங்கும் கா

ஸநார்த்தமாக. ஸம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்க அர்த்திக்கி
வாகள் ப்ரயோஜநாந்தரபராயிருக்க, அவர்களை யழியச்செய்கை
காகக் கிடீர்வந்து பிறந்தது. [ఆర్థితః - அர்த்திதஃ] இது கிடீர் அவ
கள் பண்ணினதபஸ்ஸா. [మానుషేలోకే - மாநுஷேலோகே
தேவதைகளுமகப்படக் கீழ்நோக்கி†முகம்நாட்டாததேசத்திலே கி
ர்வந்துபிறக்கிறது. [జజ్ఞే- ஜஜ்ஞே] நாட்டார் பத்துமாஸம் கர்ப்
வாஸம் பண்ணுவார்களாகில் பன்னிரண்டுமாஸம் கர்ப்பவாஸ
பண்ணிக் கிடீர் பிறந்தது. [విష్ణుః-விஷ்ணுஃ] வ்யாபக வஸ்துகிடீ
வ்யாப்யைகதேசத்துக்கு சேஷமாய்ப் பிறந்தது. [సనాతనః-ஸந
தநஃ] நித்யவஸ்துகிடீர் பிறந்தானென்னும்படி ஒருத்தனுக்குப்புத்
ணாய் வந்துபிறந்தது. இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு மகப்பட
தன்னையழியமாறிக்கார்யஞ் செய்கிறவன்கிடீர் அநந்யப்ரயோஜ
னனெனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறானென்கிறார்.

(பனிவரையினுச்சியாய்) ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு முகங்கொ
த்தவளவேயோ, (க) "கானமும் வாரமும் வேங்கடமே" வேங்கடம்
என்கிறபடியே நிஹீநஜாதிக்கு மகப்பட முகங்கொடுக்கத் திருமலை
யிலே வந்து நிற்கிறவன்கிடீரா எனக்கு முகங்கொடாதொழிகிறான்
(பவளவண்ணா) † அதுவுமாமிறே; க்ரமப்ராப்தியை ஸஹித்திரு
கலாம்வடிவு படைத்தாகில். அப்படி பெற்றோமாகில் வேண்
டினபோது முகங்கொடுக்கிறோ னென்று ஆறியிருக்கலாமிறே. ஸ்வ
ரூபத்தை யநுஸந்தித்து ஆறியிருக்கும்படியன்றே அவன்வடிவு
படைத்தது.

(பவளவண்ணாவெங்குற்றாய்) வடிவின்போக்யதையை * யநு
ஸந்தித்துக் கண்ணஞ்சுழலையிட்டு முன்னடிதோற்றாமையாலே
(எங்குற்றாய்) என்கிறார். (உ) "రామంమేనుగాదృష్టి రద్యాపినా
వర్తతే। నత్వాపశ్యామికాసల్యే సాధుమాపాణినాస్పృశ్.- ராமம்மே
நுகதாத்ருஷ்டி ரத்யாபி நநிவர்த்ததே। நத்வாபஶ்யாமி கௌஸலயே

(முகம்நாட்டாத) - முகம்வையாத.
(அதுவுமாமிறே) - முகங்கொடாமையுமாமிறே.

(க) சு - திரு . சுள. (உ) ரா - அயோ - சு உ - கா.

திருவெங்காண்டகம்-கூ-பா-வங்கத்தால் வ்யாக்யாநம். எனை ஸாதுமாபாணிநாஸ்ப்ருஹ." [మీదృష్టిः - రామమ్ - అనుగ్ర - మేத్రుష్టిः - రామం - అనుగతా] என்னுடைய கண்ணானது - அபிராமனையைப்பற்றிப் பெருமாள் பின்னே போயிற்று. ஆஸ்ரயத்தை விட்டு விஷயத்தின்பின்னேபோயிற்றது. பிறந்தகத்தில்ஸம்பந்தம் விஷயம் பெறுமளவும்போலே காணும். [మీదృష్టిः - మేత్రుష్టిः] என்று - கண்ணைக்கொண்டாடுகிறான். நான் விஸ்லேஷத்தாலே தளர்ந்து தரைப்பட்டுக் கிடந்தேன், கண் கூடப்போகப்பெற்றதிலே. கர்த்தாவாயிராதே கரணமாகப பெற்றிலே னென்கிறான். [అద్యాపినని వర్తే - அத்யாபிநநிவர்த்ததே] இவ்வளவிலும் மீண்டதில்லை; உன்னுடைய தர்சநத்தாலே ஆஸ்வஸிப்பிக்க யோக்யதை யுண்டானதசையிலும் மீண்டதில்லை. [నత్వాపశ్యామి - நத்வாபஸ்யாமி] ஆஸ்ரயமான நீர் இங்கே யிருக்கக் கண் அவர்பின்னேபோகையாவதென்னென்னில்; கார்யத்தைக்கொண்டு காரணத்தைக் கற்பித்தே னென்கிறான். வந்து கிற்க உன்னைக்காணப்பெற்றிலேனே, அத்தாலே சொல்லுகிறேன். நித்யாநுமேயமாயிறே இந்த்ரியங்களிருபபது. பதார்த்த தர்சநத்தாலே இந்த்ரியங்களுண்டென்றறிகையும், அவைதோற்றுதபோது இல்லை யென்றறிகையுமாயிறே யிருப்பது. [కైకేయ్యై - கைகேயியாயிட்டுக் காணுதொழிகிறேனன்றே. [సాధు మాపాణినాస్పృశ - ஸாதுமாபாணிநாஸ்ப்ருஹ] என்னுடைய அதிக்ரமத்தை நினையாதே தூக்கதியைப் பார்த்து "ஐயோ!" என்றிரங்கி உன்கையாலே என்னை ஸ்பர்சியாயென்கிறான். அபிஷேகத்தைப்பாரித்துக் காப்பைக் கட்டி வந்தேதறப்போகவிட்டேனென்றது பாராமல் "அவனைப் பிரிந்து முடியும்படியாய் விடுவதே!" என்றிரங்கி ஸ்பர்சியாயென்கிறான். "கண்ணானது அவன் பின்னே போயிற்று, த்வகிந்த்ரியம் போயிற்றோ இல்லையோவென்றறியும்படி உன்கையாலே தடவிப்பாராயென்கிறான்" என்று அருளிச்செய்வர்பட்டர்.

(பவளவண்ணர் வெங்குற்றாய்) (க) "భక్తానామ్ - பக்தாநாம்" என்கிறவடிவைக் கொண்டு எங்கே புக்காய். வடிவின்வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தது அவ்வடிவைக் கொண்டு ஒளிக்கவோ?

(க) ஜி - ஸ்தோ - நு.

எஅ திருநெடுந்தாண்டகம்-கூ-பா-வங்கத்தால் வ்யாக்யாநம்.

அதவா, (எங்குற்றாய்) ஸர்வதா இவ்வாற்றுமையில் அவன வாரா தொழியா னென்றும் தம்முடைய ஆற்றுமையே செப்பேடாக வரு மென்றும் நினைத்து (எங்குற்றாய்) என்று கையை நீட்டுகிறு ரென வுமாம். கையை நீட்டினவாறே கைக்கெட்டும், பிடித்துக்கொள் ளலாமென்றிருக்கிறார். உபக்நம் பெறுத கொடிபோலே தரைப்பட் டுக்கிடக்கிறவராகையாலே உபக்நம் தேட்டமாயிறே யிருப்பது படர்கொடியிறே ஆத்மவஸ்துவாகிறது. (எம்பெருமான் - எங்கு றாய்) உன்னுடைமை நோவுபடாநிற்க உடையநீயெங்கேபுக்கிரு கிறாய். உடைமை யிருந்த விடத்தே உடையவன் வந்து முகங்காட்டு மித்தனை யொழிய உடையவனிருந்தவிடத்தே உடைமைசெல்லவற் றோ? சோறிருந்த விடத்தே பசியன் செல்லு மித்தனையொழியப் பசிய னிருந்தவிடத்தே சோறுசெல்லவறதோ?

(உன்னைநாடி-) நிரதிசயபோக்யனுமாய் பராபதனுமாயிருக் கிறவுன்னைத் தேடி. † ப்ராப்தியும் த்வரைக்குடலா யிருக்கிறதிறே இவர்க்கு. அதவா, (உன்னைநாடி) அநாதிகாலம் (க)* எதிர்சூழல் க்குத்தேடித்திரிந்தவுன்னை நான்தேடும்படியாவதே!. (உ)†"ஓடினே னோடி" என்கிறபடியே விஷயாந்தரங்களிலேகைகழிந்த வெனக்கு நீயே மேல்விழுந்து முறையையுணர்த்தி உன்னை யொழியச்செ லாதபடிபண்ணி, (ங) "தளிர்புரையுந்திருவடி யென்தலைமேலவே" என்னும்படி பண்ணி உன்பேறுக என்தலையிலே யுன்திருவடிகளை வைத்தது, இன்று உன்னைப் பிரிந்து நோவுபட வந்துமுகங்காட்டு தொழிகைக்கோ?

அழகிது, நாமே மேல்விழுந்து கார்பஞ்செய்தோமென்னு படி யறிந்தீராகில் பின்னை மேலுள்ளதும் நாமேசெய்தபடிகண்டு (சு)"த த்ஸ்யஸத்ருசம்பவேத்"-தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்"என்றிருக்கை யன்றோப்ராப்தம், இங்ஙனே த்வரிக்கக்கடவீரோவென்ன: (ஏனை யேன்) அதுசெய்யவொட்டுகிறதில்லை யென்னுடையசாபலம்; அத

தேடவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தியுமி யாதி). பலிதமருளிச்செய்கிறார் - (ஓடினேனித்யாதி).

(க) தி - வாய் - உ - எ - சு. (ங) க.
(உ) தி - மொ - க - க - க. (சு) ரா - ஸு - நு - கு - நு0.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கo-பா-பொன்னுலகாளீர்வ்யாக்யானம். எக்க

சடலன் நானென்கிறார். நீசெய்ததத்தை யநுஸந்தித்து "மேலும் தா னே செய்கிறான்" என்று ஆறியிருக்கவொட்டுகிறதில்லை. (இங்ஙன மேயுழிதருகேனே) அவன் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரனல்லனென்னவொண் ணாது, அவன் போக்யதைபார்த்து முகந்தருவானென்னவொண் ணாது, இனி இழக்கைக்கடி என் பாபமிறே. இப்படி க்லேசித்தே போமிதத்தனையாகாதே!.

(இங்ஙனமே) (க) "அஹிபஶ்யஶரீராணி -அஹிபஶ்யசரீராணி" என்று - ஶ்ரீ தண்டகாரண்யத்தில் ருஷிகள் ராக்ஷஸர்கள் தின்ற சரீரத்தைக் காட்டினாற்போலே விரஹம்தின்றவுடம்பைக்காட்டுகி றார்.

(உழிதருகேனே) யாதநாசரீரம்போலே முடியவும்பெறாதே தரிக்கவும்பெறாதே துஃகாநுபவமே யாத்ரையாம்படிபண்ணுவதே! என்காரியமென்கிறார். ஒன்றில் பகவத் விஷயத்தை யநுபவிக்கப்பெ ற்றிலேன், ஒன்றில் ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்து (க) "ஸ த்ருஸ்ய ஸத்ருஶம்ப வேத் - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருக்கப்பெற்றி லேன், ஒன்றில் சிந்தயந்திபையும் சக்ரவர்த்தியையும் போலே முடி யப்பெற்றிலேன், எனக்குக்கூறு விரஹக்லேசாநுபவமேமயாய்விடு வதே! என்கிறார்! ... ... (கூ)

மூ.—பொன்னுலகாளீர்பொழிலேழுங்காவல்பூண்ட
புகழாளியிகழ்வாயதொண்டனேன்நான்
என்னையென்னையென்னலல்லால்
என்னறிவனேனழியேன், உலகமேத்துந்
தென்னையவடவானையுகுடபாலானைய்
குணபாலமதயானையிமையோர்க்கென்றும்
முன்னைப்பின்னைவணங்குஞ்சோதி
திருமூழிக்களத்தானைமுதலானையே. (கo)

பதம்.—உலகமேத்தும், தென்னைனை, வடவானை, குடபாலானை, குணபாலமதயானை,(நு) இமையோர்க்கு, என்றும், முன்னைப், பின்னைர், வணங்கும், (கo) சோதி, திருமூழிக்களத்தானை, முதலானை, பொன்னுலகாளீர், பொழிலேழும் காவல்பூண்ட, (கநு) புகழாளை, இகழ்வாய, தொண்டனேன் நான், என்னையென்னையென்னலல்லால, எழியேன், (உo) என்அறி வன். (உக)

(இங்ஙனமே) இப்படியே - இப்ப்ரகாரத்திலே யென்னுதல்; தேஹத்தை க்காட்டுதல் ... ... (கூ)

(க) ரா - ஆ - சு - ககூ. (உ) ரா - ஸு - நுகூ - நுo.

உரை.—லோகத்தார்ஸ்துதிக்கத்தக்கதான, தென்திருமாலிருஞ்சோ மலையிலே நின்றருளினவனே! வட திருவேங்கடத்திலே நின்றருளினவனே! மேற்றிசையிலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே! கீழ்த்திசையிலே திருக்கண்ணபுரத்திலே மதயானைபோலே செருக்குத்தோன்றநின்றவனே! (கு) நித்யஸூரிகளுக்கு, எக்காலத்திலும், கண்ணுற்கண்டநுபவிக்கலாம்படி முன்னேயிருப்பவனே! அவதாரத்துக்குப்பிற்பட்டவர்கள், ஆஸ்ரயிக்கத் தக்கதாக, (க0) தேஜோமயனுய், திருமூழிக்களத்திலே வர்த்திக்கிறவனே! ஜகத் காரண பூதனே! பொன்போலே எல்லாப்படியாலும் எனக்கு உபகரிக்குமவனே! ஸப்த லோகங்களையும ரக்ஷிக்கையால்வந்த, (கரு) குணப்ரதையையுடையவனே! இகழவையே வடிவாகவுடைய, தாஸபூதனானான், என்னுடைய ஆனுய் என்னுடைய ஆனுய் என்று சொல்லுமித்தனை யல்லது, உன் விஷயத்தில் அதிசபலனானான், (உ0) உன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களில் எத்தை யறிவேன்? (உக) ... ... (க0)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (பொன்னுலகாள்) இப்பாட்டால்-ஆஸ்ரிதரிருந்தவிடதேசென்று முகங்கொடுக்குமவனுய் யோக்யதாயோக்யதைபாராதே முகங்கொடுக்குமவனுயிருக்க ஸ்வதா நமக்கு முகங்காட்டாதொழிந்தது, அடியிலே, (க) "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல்வாழலாம்" என்று சொன்னவார்த்தையை ஸாதநதத்திலே அந்வயிப்பித்து வந்துமுகங்காட்டாதொழிந்தாலுகவேணுமென்று சங்கித்து, ஸம்பந்தஜ்ஞாபகமான திருமந்த்ரத்தை உபகரணமாகக்கொண்டு இங்கே அநுபவிப்பார்க்கு எங்கும் யாவதாத்மபாவி அநுபவிக்கலாமென்று காலக்ஷேபார்த்தமாகச் சொன்னவித்தனையொழிய, ப்ராப்யம் உன்னையொழியவேறுண்டென்று அறியிலன்றே - ப்ராபகம் உன்னையொழியவேறுண்டென்றறிவது, நான் என்னறிவனென்கிறார். "மந்திரத்தால்" என்கையாலே - ஒரு ஸாதநபாவமும், "மறவாது - வாழ்த்தியேல்" என்கையாலே - ஒரு கர்த்தவ்யமும், "வாழலாம்" என்கையாலே - ஒரு பலமுமாய்த் தோற்றுமிறே. இவருடைய * தோற்றமோன்பிருக்கிறபடி. (உ) "தோற்றமோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்" என்று - ஆகிஞ்சந்யத்தைச் சொல்லி, (உ) "ஆகிலும்தினை யுன்னைவிட்டொன்று மாற்கிலாதின்றிலேன்" என்று - ருசியில் குறைவற்றிருக்கிறபடியையும் மறுளிச்செய்தாரிறே.

பத்தாம்பாட்டு. (பொன்னுலகாள்) * (தோற்றமோன்பு). இப்பாட்டு.

(க) சு.

(உ) தி-வாய்-நு-எ-க.

(பொன்னுலகாள்) எனக்குப்ராப்யமானவனே! (க) "ருக்ஷாபம்ஸ்வ ஸ்ருதிர்கவ்யம்மே - ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம்" என்றும், (உ) "அவ்ய யஃ-நிதிஃ-அவ்யயோகிதிஃ" என்றும், (ங) "வைப்பாம்" என்றும் ச்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களிலே நிதிசப்தத்தாலே ப்ராப்யத் தைச் சொல்லக்கடவதிறே. தநமாவது - ஆபத்ஸகமாய், உண்டெ ன்ன உயிர் நிற்கும்படியாய், ஸ்வாநுபாவ்யமாயிறே யிருப்பது. † இப்போது இது சொல்லுகிறது - உன்னையொழிய வேறொருப்பா பயமுண்டென்றறியிலன்றே உன்னையொழிய வேறொருப்பாபகமு ண்டென்றறிவது என்கைக்காக. அங்ஙனன்றிக்கே, ப்ராபகாபே க்ஷையுள்ளது ப்ராபயஸித்திக்கிறே; அத்தைப்பற்றச்சொல்லிற்றாக வுமாம். (ங) "வைப்பாம்மருந்தாம்" என்றுமிறே - நம்மாழ்வாரும். † மேற்சொல்லுகிறஸாதநம் (ச) " அநந்யஸாத்யே-அநந்யஸாத்யே " என்கிற ஸாத்யத்துக்கநுரூபமென்கைக்காக ப்ரதமத்திலே உபாதாந ம்பண்ணுகிறதாகவுமாம். (ஆனைப்) நான்விஷயப்ரவணஞ்செய்திரியா நிற்க உன்னுடைய † வினைகேட்டாலே நீயே மேல்விழுந்து எனக்கு ருசியைப் பிறப்பித்து ப்ராப்யனுனைய், இதுதானன்றோசெய்தது.

(பொழிலேழும் காவல்பூண்ட புகழாளனை) இத்தால் - ப்ராபக மும் நீயேயென்கிறார். லீலாவிபூதிக்கு ரக்ஷகனானவனே! (பொழிலே ழும்) என்று - ஸப்தலோகங்களையுஞ் சொல்லுகிறது. இத்தால் - கீழுள்ள லோகங்களையும் உபலக்ஷிக்கிறது. (ரு) "ஈத்ருஶாநாம்- ஈத் ருசாநாம்" என்கிற அண்டாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். பொழில்- லோகம். (காவல்பூண்ட) ராஜாவாய் அபிஷேகத்தைப் பண்ணியிரு ந்து ஆளிட்டு ரக்ஷிக்கையன்றியே கையிலே ஆயுதத்தை யெடுத்து ஒருவனைநோக்குவாரைப்போலேயன்றே ஸகலலோகங்களையும்அவ தாநம பண்ணி ரக்ஷிப்பது. (பூண்ட) ரக்ஷணப்ரதிபந்தகமுண் டானாலும் அதில் குறையாதிருக்கை. அதாவது - எத்தனையேனும் அந்தரங்கமான மஹாராஜாப்ரப்ருதிகளும்" (சு) வத்ஸலாம்- வத்ஸ

அவனுடைய ப்ராபகத்வஞ் சொல்லுகிற விடத்திலே ப்ராப்யஞ் சொல் லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி). அநுரூபமான ஸாதநமென்கைக்காக ப்ராபகத்தை முன்னே சொல்லுகிறதென்று மூன்றும் பரிஹாரம், (மேற்சொல்லுகிற ஸாதநம்)-"காவல்பூண்ட" என்று சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வம். (வினைகேடு) - செயலமாட்சி.

(க) மநுஸ்ம்-க2-க2உ.
(உ) ஸுஹஸ்ரநா-சு.
(ங) தி-வாய்-க-எ-உ.
(ச)
(ஞ) வி-பு.உ-எ-உஎ.
(சு) ரா-யு-கஎ-உஎ.

தாம்''என்றுமாம் (க)''நத்யஜேயம்-நத்யஜேயம்'' என்னும்படியிறே-
ரக்ஷகத்வத்தில் மூட்கியிருப்பது. (உ) ''அபயம்சர்வபூதேப்யஃ-அப
யம்ஸர்வபூதேப்யஃ'' என்கிறபடியே † தன்கையிலும் தன்னைக் காட்
டிக் கொடாதேயிறே ரக்ஷிப்பது. † இத்தால் - என்னுடைய அவித்
யாகர்மவாஸநாருசிகளைப் போக்கி ரக்ஷித்தாய்நீயேயன்றோ வென்
கிறார். அதவா (மூண்ட) போக்யதையேயிறே வஸ்துவுக்கு வே
ஷம். †உபாயமாகிறது - கதிசூந்யதையாலேயிறே. பால் பித்தஹரி
மானாலும் கஷாயமாகாதிறே. இத்தால் - நீயே மேல்விழுந்தன்றோ
எனக்கு ப்ராபகனாயிற்றது மென்கிறார். (புகழாழி) இப்படிரக்ஷி
க்கையால் வந்த குணப்ரதையையுடையவனே!. (ங) ''யஶஸ்விநீ
ஸுபாஜநம்-யஶஸ்ஸைகபாஜநம்'' (ச) ''உலப்பில் கீர்த்தியம்மா
னே''என்னக்கடவதிறே. (ஞ) † ''யாநிநாமாநிகாநிசி-யாகிநாமாகி
கௌணாநி'' என்கிறபடியே - ரக்ஷணதர்மத்தால் வந்த குணசேஷ்டி
தங்களுக்கு வாசகமாயிறே திருநாம மிருபது.

(இகழ்வாய தொண்டனேன் நான்) இத்தால் - ப்ராப்யப்ராப
கங்களை ப்ராபிக்கவுரிய அதிகாரிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.
உனக்குப் புகழே வடிவா யிருக்கிறபோலேயன்றோ எனக்கு இக
ழ்வே வடிவாயிருக்கிறபடியும். †ஆகிஞ்சந்யமிறே அதிகாரம்; †ஸ்வ
தோஷம் ஸம்பாதிக்க வேண்டிவதில்லை; க்யாபநமே யபேக்ஷிதம்.
(சு) ''அஹமஸ்யபராதாநாமாலயஃ-அஹமஸ்யபராதாநாமாலயஃ''
(எ) ''ராவணோநாமதுர்வ்ருத்தஃ-ராவணோநாமதுர்வ்ருததஃ''(அ)''ஆம
ர்யாதஃக்ரூரஃ-அமர்யாதஃக்ரூரஃ'' என்கிறவிடத்திலும் க்யாபந
மேயிறே யுள்ளது, † ஸாத்யம் ஆகிஞ்சந்யமேயிறே. (தொண்டனே
ன்நான்) உன்பக்கலிலே அதிசபலனானான். இத்தால் - பராப்ய

(தன்கையிலும்)-சேதநனை தன்கையிலும். இதுக்குப் பலிதமருளிச் செ
ய்கிறார் (இத்தால்என்னுடைய வித்யாதி). கடைசியாயுற்றிருக்கையாலே,
எறிட்டுக்கொள்ளுகையாதல்.

* காவல் மூண்டஇன்னரென்று பேரைச்சொல்லாமல், (புகழாழி)
என்று குணத்தையிட்டுச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச் செய்கிறார்
(யாநிநாமாநீத்யாதி). (இகழ்வாய) என்று - தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யஞ் சொ
ல்லவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆகிஞ்சந்யமிறேயித்யாதி). ஆனவ்
தோஷம் பண்ணவேணுமோ என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதோஷமித்
யாதி). ஸாத்யம் - ஸாதிகவேண்டினது. ஆகிஞ்சந்யமுமருசியும் வேண்டு

(க) வி-யு-கஅ-ங
(உ) ரா-ப-கஅ-ங.
(ங)
(ச) நி-வாய்-ஈ-கo-க.
(ஞ) ஸஹஸ்-உபாத்.
(சு) பக-சா-
(எ) ரா-யு-கள-கo.
(அ) ஸ்தோ-ர-ஈஉ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கo-பா-பொன்னுலகாளீர் வ்யாக்யானம். அநு

ருசியைச் சொல்லுகிறது. ப்ராபகப்ராப்தனைக்கு † ஆகிஞ்சந்யமும் ஸ்வதோஷ க்யாபநமும் வேண்டினவோபாதி ப்ராப்யப்ராப்தனைக் கும் ப்ராப்யருசிவேணுமிறே. ஆகிஞ்சந்யமும் அவனை யொழியச்செ ல்லாமையுமிறே - த்வயத்துக்கதிகாரம். அதவா, (†இகழ்வாயதொ ண்டனேன் நான்) ஒருகடதாஸி ஸார்வபௌமனை யாசைப்பட்டால் நாட்டார் இகழுமாபோலேயும், மௌஷ்டிகன் அபிஷேகத்தை யா சைப்பட்டால் இகழுமாபோலேயுமன்றே, நித்யஸம்ஸாரியான நான் உன்னை யாசைப்படுகிறது.

(என்னுனையென்னுனையென்னலல்லால்) இத்தால் - இவ்வதிகா ரியுடைய காலக்ஷேபஞ் சொல்லுகிறது. காலக்ஷேபத்துக்காக உன் னுடைய குணங்களை யநுபவித்தே னித்தனை யொழிய என்னற்ற மையை ஸாதநமாக நினைத்திருந்தேனே ? ஆனையினுடைய ஸ்வபா வங்கள் ஈஸ்வரனுக் குண்டாகையாலே அந்தஸ்வபாவங்களைப்பற்ற (என்னுனை) என்கிறார். ஆனையானது "ஒருநாள் கண்டோம்" என் றிருக்கவொண்ணாதபடி நித்யஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கையும் பெரிய செருக்கையுடைத்தாயிருக்கையும், தான் நினைத்தபோது க்கக்கு எட்டினாரை யெடுத்துக் கழுத்திலேவைத்துக் கொள்ளக்கடவதா யிருக்கையும், தாந்தாமே ஏறவேண்டியிருப்பார்க்குப் படிந்து கொ டுக்கக்கடவதாயிருக்கையும், தான் உகவாதாரைக்கீண்டு பொகட் டால் ஆராய்ச்சியின்றிக்கே யிருக்கையும், தன்னைக் கட்டக்கயிறு தானேகொடுக்கக் கடவதுமாயிறே யிருப்பது; அப்படியே நித்யஸ்ப் ருஹணீயமாயிருக்கிற வடிவழகும், செருக்கால் பலித்த § ஸமாதிக ராஹித்வமும், ராஜா பாணிச்சிலையைத் தனக்கு மஹிஷியாக்கி வை த்தால் நிவாரகமில்லாதாற்போலே, ஒரு நித்யஸம்ஸாரிக்கும் தன்ப க்கல் ந்யஸ்தபரதையே ஹேதுவாகத் தன்னைக் கொடுத்தால் நிவார கமின்றியிலே யிருக்கும்படியான ஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஆனை தன் மேலே யேறப் படிந்து கொடுக்குமாபோலே ஸாதநாந்தர நிஷ்டட ருக்கு ஸேதாவாயிருக்கிற சிலமும், ஆஸ்ரித விரோதிகளை ஸம்பந்தங் கிடக்கச் செய்தே யழியச்செய்தாலும் நிவாரகமில்லாதபடியான விரோதிநிரஸநசீலமும், போகோபகரணபக்தியைத் தானே கொடுக்க

வானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆகிஞ்சந்யமும் மித்யாதி). (இகழ்வாய) இகழ்வென்று - தோஷமாய், தோஷமே வடிவென்னுதல்; எல்லாரும் இக ழும்படி யென்னுதல்.

---

§ (பா) ஸர்வாதிகத்வமும்.

க்கடவதான ருசிஜநகத்வமுமாகிற இஸ்ஸ்வபாவங்களாயிற்று - இவர்க்குக் காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயம் ✓(க) "எட்டிலேழிரண்டெனுங் கயிறு" என்று - பக்தியைக் கயிறாகச்சொல்லக்கடவதிறே. ஈச்வரனைப் புறம்புபோக வொட்டாதபடி மருஸ்ஸாகிற ஸ்தம்பத்தோடே பக்தியாகிற கயிற்றாலேயிறே கட்டுவது. வீப்ஸையாலே - அவ்வவஸ்வபாவங்களே காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயமாயிருக்கை. † நிவ்ருத்திதுர்ஜ்ஜகம். † விஷயாந்தரங்களில் இழியவொண்ணாது, அவற்றுக்கஞ்சிப்புகுந்தவராகையாலே; ஸாதநாந்தரங்களி லிழியவொண்ணாது, வேறொன்றை ஸாதநமாக ஸஹியாதவுபாயத்தைப் பரிக்ரஹிகையாலே; இனி இவ்விஷயாந்தன்னை † முகாந்தரத்தாலே யநுபவிக்கையிறே யுள்ளது.✓

(என்னலல்லால்) இப்படி தேவரீர்பாடிகளை யநுஸந்தித்துக் காலக்ஷேபம்பண்ணினேனித்தனையொழிய. (என்னறிவன்) நான் † அடைவுபட ஒன்றறிவனே? அமாநித்வாதயாதம குணங்களை யறிவனே? கர்மயோகதத்தை யறிவனே? ஜ்ஞாநயோகதத்தை யறிவனே? உபயஸாத்யமான பக்தியோகதத்தை யறிவனே? நான் எதனையறிந்தேன்? உறங்குகிறவனுக்கு விடிந்தாற்போலே விஷயாந்தரங்களை யொழியவேறொன்றறியாமே திரியச்செய்தே உன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக காட்டகண்டேனித்தனைபோகாகி ஸாதநாந்தரங்களை எங்கேகண்டேனென்கை.✓ "நாமேபராப்யபராபகங்களென்றிருந்தோமாகில், உமதுடைய கையில் முதலில்லை யென்றிருந்தோமாகில், நாம்செய்தபடி கண்டிருக்கையன்றோ ப்ராப்தம், 'முகங்காட்டாதொழிவதே' என்று கூபபிடக்கடவீரோ" என்ன; (எழுயேன்) சாபலபரோக்ஷனாகிய நான் செய்வதென்? அதயந்த சபலனேன். விஷயாந்தரங்களில் எனக்கோரடைவுண்டாகி லன்றோ இவ்விஷயத்திலும் எனக்கோரடைவுண்டாவது. ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகம் பண்ணவொட்டாத வென்னுடைய சாபலாதிசயதத்தாலே கண்டவற்றிலே காலத்தாழ்ந்து போந்தேன், இதத்தனையன்றோசெய்தது.✓ ஆற்றுமையை ஸாத

இதுவே விஷயமாகவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்திதுர்ஜ்ஜகம்) என்று. குணநுபவத்தில் நின்றுமம மீளப்போகாமையைப்பற்ற (துர்ஜ்ஜகம்) என்கிறது. விடப்போகாதபடி இதிலே யிழிவானென்வேறொன்றுகாதோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்தரங்களில்) இத்யாதிவாக்யதரயத்தாலே. (முகாந்தரம்) - ப்ராப்யாகாரம்.

(அடைவுபட) - சாஸ்த்ரக்ரமத்திலே. விஷயங்களிலே யுக்தாயுக்த விவேகமற பலமாறறபோலே இங்குமென்றபடி.

(க) நி-சு-வி-அ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-க0-பா-பொன்னுலகாளீர் வ்யாக்யாநம். அநே

மென்றுபறியிட்டு விடப்பார்க்கில் நித்யஸூரிகளை முற்படவிட்டுப் பின்னையன்றோ என்னை விடுவது.✓

ஆனையின் ஸ்வபாவங்கள் நமக்குண்டென்றறிந்தது சாஸ்த்ர முகத்தாலேயோ, ஆசார்யமுகத்தாலேயோவென்னில்; உகந்தருளின நிலங்களிலே கண்டறிந்தே னென்கிறார் (உலகமித்யாதி) † திருமங்கைமன்னன் கட்டினதிக்கஜங்க ளிருக்கிறபடி. (உலகமேத்தும் தென்னரையர்) † உபயவிபூதியும் வந்து ஆஸ்ரயிக்கும்படி தெற்குத் திருமலையிலே நின்றருளினவனே! இருந்தேகுடியாகத் தெற்குத்திக்கிலுள்ளார் வாழ்நிகையன்றிக்கே, (க) வலஞ்செய்யும்வானேர்மாலிருஞ்சோலை" என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகளும் ஏறாறு அஃகமுண்ணவரும்படியிறே திருமலையிலே நின்றருளிற்று. தெற்குத்திக்கிலாஞ்ய்.

(வடவானையர்) அப்படியேயிறே வடக்குத் திக்கிலும் நின்றருளிற்று. (உ) "வானவர்வானவர்கோனெடுத்து சிந்து பூமகிழுந் திருவேங்கடம்" என்றும், (ஊ) "வானவர்வானவர்கோனெடும் நமன்றமுழுந் திருவேங்கடம்" என்றும், (ச) "எலாவுலகுந்தொழுமாதிமூர்த்தி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நித்யஸூரிகளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு மநுஷ்யர்களோடு வாசியறவாழும்படியாகவிறே திருவேங்கடமுடையான் நின்றருளிற்று.

(குடபாலானையர்) கீழ்ச்சொன்ன ஆனைகளைப்போலே நிற்கையன்றியே மேலெத்திக்கிலே ஒரு மதஹஸ்தி சாய்ந்தாற்போலே யாயிற்று கோயிலிலே வந்து பெரியபெருமாள் கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி. (ரு) "வன்பெருவானகமுய்ய வமரருய்ய மண்ணுய்ய மண்ணுலகில் மனிசருய்ய" என்கிறபடியே ஸகலலோகங்களும் அநுபவித்து ஸத்தை பெறும்படியிறே கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது.

(குணபாலமதயானையர்) பெரியமுதலியார்பக்கல் தமக்குண்டான ஆதரத்தாலே மன்னனுடைய வடிவழகையும் செருக்கையும் நிலையழகையும் பற்ற உடையவர் (குணபாலமதயானையர்) என்று-மன்னனையருளிச் செய்வர்.(சு) "తిరియంకృష్ణనగరమ్ - த்ருதீயம்க்ருஷ்ணநகரம்" என்கிறபடியே பஞ்சக்ஷேத்ரத்திலே த்ருதீயக்ஷேத்ரமாகச்

ஆனை கட்டுகிறவன் ராஜாவாகையாலே - இங்குமம (திருமங்கைமன்னன்) என்கிறது. "உலகு" என்கிற ஸாமாநயத்தாலே - அவ்விபூதியையும் காட்டுகிறது.

(க) தி-வாய்-உ-க0-அ. (ச) தி-வாய்-ஊ-ஊ-ரு.
(உ) ,, ஊ - ஊ-உ. (ரு) பெரு-திரு-க - க0.
(ஊ) ,, ஊ - ஊ-எ. (சு)

சொல்லுகையாலும், (க) "கருவரைபோல் நின்றூனைக் கண்ணபுர தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ" என்றும், (உ) "கண்ணபுரமொ றுடையானுக் கடிமையெ னெருவர்க் குரியேனே" என்றும், (ங) "கற்ற சேர் கண்ணபுரம்" என்றும் - இவர்தாம் அத்தேசத்திலே மிகவு மண்டி யிருக்கையாலும் திருக்கண்ணபுரத்தை யருளிச செய்கிறா கவுமாம். (உலகமேதகும்) என்றது, எங்கும் அங்வயிக்கக்கடவது.

(இமையோரித்யாதி) இத்தால் - ப்ராப்யஸ்ததாநத்தையும் ப்ர பகஸ்ததாநத்தையு மருளிச்செய்கிறார். (இமையோர்க்கென்று முன்னுலை) நித்யஸூரிகளுக்கு என்று மொக்க ப்ரத்யக்ஷவிஷயம யிருக்கிறவனே! யாவதாதமபாவி ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமாயிரு கிறவனே!

(பின்னுரித்யாதி) பரமபதத்தோடு க்ஷீராப்தியோடு அவதா ங்களோடு, †அர்ச்சாவதாரங்களோடு வாசியற, † பிற்பட்டார்க்கு ஆஸ்ரயணீயனைக்கொண்டு திருமூழிக் களத்திலே வர்த்திக்கிற னைய். நாஸ்திக்யபராசுரரானவர்களுக்கும் ஆஸ்ரயணீயனைக்கிடை மேலே ஸமுதரக்கரையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறது அதவா த்ராவர்ணிகாதிகாரமாயிருத்தல், சதுர்த்த வர்ணதிகாரமாயிரு தல் செய்கையன்றியே, "இனியில்லை" என்னும்படி நீஹீநஜந்மு திலே பிறந்தவர்களுக்கும் ஆஸ்ரயணீயனு யிருக்கிறபடியைச் சொ விற்றாகவுமாம். தேசகாலங்களால் விப்ரக்ருஷ்டராணுரோடு ஜந்மு தால் விப்ரக்ருஷ்டராணுரோடு வாசியற ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனை கை. (சோதி) அந்தகாரத்தில் தீபம்போலே நிஹீநஜந்மாக்களு ஆஸ்ரயிகுகும்படி நிற்கையாலே ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயத்வத்தால்வ ஒளஜ்ஜ்வல்யம். (ச) "திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை" என் றும், (ஞ) "என்கண் பாசம்வைதத பரஞ்சுடர்ச்சோதி" என்று சொல்லக்கடவதிறே.

(முதலாலையே) †இவையெல்லாவற்றுக்கு மடியான † பரத ஸாக்ருதமானவனே! (சு) "த்வத்பாதகமலாதந்யந்ந மேஜந்மாந்தரேஷ பிநமி த்தம்குஶலஸ்யாஸ்தி - த்வதபாதகமலாதந்யந்நமேஜந்மாந்தரே வபி நிமித்தம் குஶலஸ்யாஸ்தி" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙன

மலையாளர், நாஸ்திகராய்க் கோயில் திருமலை வாசி யறியாமையா அர்ச்சாவதாரத்துகளும் (பிற்பட்டார்க்கும்) என்கிறது. (இவை யெல்லாவற க்கும்) தானே ப்ராப்யப்ராபகளுக வறிகையும், திவ்யதேசங்களில் அநுப மாகிற விவையெல்லாவற்றுக்கும் ஹேதுவானஸாக்ருத மென்றபடி.

(க) தி-மொ-அ-க - க. (ச) தி-வாய்-கூ-எ-கக.
(உ) ,, ,, கூ - ஙூ. (ஞ) ,, -ஙூ-ஙூ-சூ.
(ங) ,, ,, கo-ஞ. (சு) ஜி-ஸ்தே தா-கo.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கக-பா-பட்டுடுக்கும் வ்யாக்யானம். அன

றியே, ஜகத்காரணத்வத்தைச் சொல்லவுமாம். அதவா, (முதலா
னையே) அழகிதாக உத்பாதகனனையென்று †கிலாய்ப்போடே தலைக்
கட்டுகிறார் ... ... (கo)

மூ.—பட்டுடுக்குமபர்த்திரங்குப்பாவைபேணுள்
பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள்
*எட்டுணைப்போதென்குடங்காலிருக்ககில்லாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும்
மட்டுவிக்கிமணிவண்டுமுரலுங்கூந்தல்
மடமானையிதுசெய்தார்தம்மை, மெய்யே
கட்டுவிச்சிசொல்லென்னச்சொன்னுள்நங்காய்
கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்காப்பாராரே. (கக)

பதம்.—பட்டு, உடுக்கும், அயர்த்து, இரங்கும், பாவை, (கு) பேணுள், பனி, நெடு, கண், நீர், (கo) ததும்ப, பள்ளிகொள்ளாள், எட்டுணைப்போது, என்குடங்கால், இருக்ககில்லாள், (கரு) எம்பெருமான், திருவரங்கம், எங்கே யென்னும், மணிவண்டு, மட்டு, (உo) விக்கி, முரலும, கூந்தல், மடம், மானை, (உரு) இதுசெய்தாரதம்மை, கட்டுவிச்சி, மெய்யேசொல்லென்ன, கடல்வண் ணர், இதுசெய்தார்சொன்னுள், (நo) நங்காய், இதுகாப்பார், ஆர், (நந).(கக)

உரை.—(என்பெண்ணுனவள்) பட்டுச்சீலைகளை, அணையில்தரியாநின் றுள்; மோஹித்து, அலமராநின்றுள்; மடப்பாச்சியை, (கு) ஆதரியாள்; குளிர் ந்து, நீண்ட, கண்களில், சோகாஸ்ருக்கள், (கo) துளும்பும்படி (நின்றுள்); உறங்குகிறிலள்; க்ஷணகாலங்கூட, என்மடியிலே, உட்கார்ந்திருக்கவும் க்ஷமையாகிறிலள்; (கரு) என்னை அநந்யார்ஹையாக்கின ஸர்வேஸ்வரனு டைய, திருவரங்கமானது, எங்கேயென்று வாய்வெருவாநின்றுள்; அழகிய வண்டுகள், தேனைப்பானம்பண்ணி, (உo) (விடாயின்மிகுதியாலே) விக்கி, ஆலாபனை பண்ணுநின்றுள்ள, மயிர்முடியையுடையளாய், மடப்பத்தையும், மான்போன்ற கண்களையுமுடையளானவென்பெண்ணை, (உரு) இப்படியாக் கினவனை, கட்டுவிச்சியே!, உண்மையாகச் சொல்லென்றுசொல்லு; கடலின் நிறம்போலே ஸ்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேஸ்வரன், இப்ப டிச் செய்தாராகச்சொன்னுள்; (நo) என்னுயிர்த்தோழியே!, இத்தைப் பரி ஹரிக்கவல்லவர்கள், வேறேயாரிருக்கிறார்கள்? (நந) (கக)

வ்யா.—பதினேராம்பாட்டு. (பட்டுடுக்கும்) ஆற்றுமையோடே (க)"முதலானை" என்றார். அந்த †வெக்காயத்தோடே ஆண் பெண் ணை, அதுதன்னிலும் தம்வாயாலே கூப்பிடுகைக்கு யோக்யதையி ல்லாதபடி மோஹங்கதையாய் வேற்று வாயாலே கூப்பிடும்படியா ய்ச் செல்லுகிறதுமேல். அதாகிறது - இயற்கையிலேபுணர்ந்து பிரி

மேலுக்கநுகுணமாக (கிலாய்ப்போடே) என்றது ... .. (கo)
பதினேராம்பாட்டு. * (பட்டுடுக்கும்) ப்ரவேசை; (வெக்காயம்) பயம்.

(க) கo. * (பா) எட்டணைப்போது.

ந்து பிரிவாற்றுதாளொரு பிராட்டி மோஹமும் உணர்த்தியும் இவைமுதலான தசாவிசேஷங்களும் ஒருகால் பிறக்கையும், அது தான் † அக்ரமமாகப்பிறக்கையுமாய்ச் செல்லாநிற்க; பந்துவர்க்கத்திலுள்ளாரும் யுக்தாயுக்த நிரூபணம் பண்ணமாட்டாதேயிருக்க, இந்நோவுக்கு நிதாநமறியாதே † பேஷஜகுசலரும் மந்த்ரவாத குசலரும் புகுந்து பரவர்த்தியாநிற்கிறவளவிலே பகவதபரையாயிருப்பாளொரு கட்டிவிச்சி, "இவளுடையநோவுக்கு நிதாநமறிகிறோம், இவளுக்கு எம்பெருமானடியாகவந்தநோவு, இது அவனுக்கே பரிஹ்ருதமாகவேணும்" என்று அவள் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட திருத்தாயார், வினவவந்தார்க்கு, இப்பெண்பிள்ளையுடையபரவ்ருத்தியையும் கட்டுவிச்சிசொல்லுகிற வார்த்தையையும் சொல்லுகிற பாசுரத்தாலே தம்தசையை யருளிச்செய்கிறார்.

இவர் பிராட்டிதசையை ப்ராபிக்கையாகிறது அநுபபந்நமாகிறே வென்னில்; உபபந்நம். பிராட்டிமார்க்கும் இவர்க்கும் அந்யர்ஹ சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்த மொத்திருக்கையாலும், (க) "நடுக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்கு மின்பஹ" என்கிறபடியே போகஸமாநமாயிருக்கையாலும், (உ) "ஸஹ ரமபி ஜீவாமி-முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மதஸ்யாவிவே த்ருதெள" என்று - இளையபெருமாள் பிராட்டியோடே ஏகபரக்ருயாய்த் தம்மைச் சொல்லுகையாலே - வயதிரேகத்தில ஆற்றாயொதிருக்கையாலும், பிராட்டிதசையை பராபிக்கத்தட்டில்லை.

ஆனாலும் தாம் ஸ்த்ரீயென்கிறபுத்தி பிறக்கக்கூடுமோவெனில்; (ங) "ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வ பும்ஸ்த்வாதாஸ்ய ஸுகோசிதா † ஸ்வபோகதாஸத்வதேஹத்வ ஶேஷத்வஸ்த்ரீத்வதாயிந: - ஸ்வாமித்வாத்வ சேஷித்வபும்ஸ்தவாத்யாஸஸ்வாமிநோகுணா: । ஸ்வேப்யோஸதவதேஹத்வசேஷதவஸ்தரீத்வதாயிந:" என்கிறபடியே - புருஷோத்தமனுடைய பும்ஸ்தவமானது எதிர்த்தலைக்கு ஸ்தரீத்வதாயா யிருக்கையாலே, "நான் ஸ்தரீ" என்று புதிபிறக்கதுதட்டில்லை; ஸ்த்ரீயென்கிற புத்திபிறக்கையாவது தான்-ஸ்தரீகளோடி † ஆ

(அகரமமாச) - உணாந்து இரங்கியயராமல். அயர்த்திரங்குகை. (கு சலர்) - ஔஷதத்திலே ஸமர்த்தர்.

(ஸ்வேபயந்) - ஸ்வங்கள் பொருட்டுக் கீழ்ச்சொன்னவை யடையப் பெறயக் கொடுக்குமென்றபடி. (ஆகாரஸாம்யம்) - அவயவாகாரஸாம்யோகத்தை-வாய்-சூழ்-நு.

(க) [illegible] (உ) ரா-அ-நுகூ-நகூக. (ங)

திருநெடுந்தாண்டகம்-கக-பா-பட்டுக்கும் வ்யாக்யாநம். அகஸ்யாம்யத்தாலே பிறக்கும்புத்தியல்லே, §புருஷ விஷயத்தில், ஸ்த்ரீகளுக்குப் பிறக்கும் அநுராகவிசேஷபுத்தி பிறக்கை. ஸஜாதீயவிஷயத்தில் விஜாதீயபுத்திபிறக்க எங்கே கண்டோமென்னில்; (க) "పాఞ్చాల్యార్గపద్మపత్రాక్ష్యాః స్నాయన్త్యాజఘనంఘనమ్ । యూ స్త్రీన్ యోదృష్టవత్యస్తాః పుంభావంమనసాయయుః - பாஞ்சால்யாஃபத்மப த்ராக்ஷ்யாஃ ஸ்நாயந்த்யா ஜகநம் கநம் । யாஸ்ஸ்த்ரியோத்ருஷ்டவத்ய ஸ்தாஃ பும்பாவம் மநஸாயயுஃ" என்று எதிர்த்தலையில் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஸஜாதீயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு, ஸ்த்ரீகளைக்கண்டால் புருஷர்க்குப்பிறக்கும் அநுராகவிசேஷபுததிபிறந்ததிறே, அப்படியே, புருஷோத்தமவிஷயமாக இவர்க்கு ஸ்த்ரீகளுக்குப்பிறக்கும் அநுராக விசேஷம் பிறக்கத்தட்டில்லை. எதிர்த்தலையில் வைலக்ஷண்யமேயிறே விஜாதீய புத்திககு உத்பாதகம். ஆகையாலே, ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராபிக்கிறார்.

இன்னமும் இயற்கையில் புணர்ச்சி என்கிற விதுக்கு நினைவென்னென்னில்; - ஸர்வேஸ்வரனுக்குச் சேதநவிஷயத்தில் ஸ்வஸம்பந்தமே ஹேதுவாகவிஷயீகரிக்கும் நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தைச் சொல்லுகை. எங்ஙனேயென்னில்; பாஹ்யோபவநத்திலே ஒரு பிராட்டி புறப்பட்டுப் புஷ்பாபசயம்பண்ணுகிற ஸமயத்திலே அபிமதனைகாந்தனும் †ம்ருகயாவ்யாஜத்தாலேவர, தோழிமார்களும், அந்யபரைகளாயிருக்கிற தசையிலே தர்மிபரயுக்தமான ஸ்த்ரீத்வபும்ஸ்த்வங்களே ஹேதுவாக, ஜ்ஞாபகருமின்றிக்கே கடகருமின்றிக்கேயிருக்க ஸம்ஸ்லேஷத்திக்கையிறே - இயற்கைப் புணர்ச்சியாகிறது. ஸ்த்ரீத்வமாகிறது - ஒருவிஷயதத்துக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கையிறே. எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வமாவது - வகுத்த விஷயமுமாய் ஸர்வவிதகைங்கர்யமுமாயிருக்கையிறே. ஆகையாலே நிர்ஹேதுக விஷயீகாரதத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால், ஜ்ஞாபகராயிருப்பார்சில ஆசார்யர்களும், பொறுப்பித்துச் சேர்ப்பிக்கைக்குச் சில புருஷகாரபூதரும் வேண்டியன்றே ஈஸ்வர விஷயீகார மிருப்பதென்னில்; †அப்போது ஆசார்யன் ஜ்ஞாபகனாகிறதும் இந்த சேஷசேஷித்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, தேஹத்தில் ஆத்மபுததியையும் தத்ஸம்பந்த நிபந்தமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிவர்த்திப்பிக்கையிறே; புருஷகாரபூதை

(ம்ருகயா) - வேட்டைவ்யாஜம். (அப்போது) ஆசார்யக்ருத்யத்தையும் புருஷகாரக்ருத்யத்தையும் தானே யேறிட்டுக்கொண்டானென்றபடி.

---

§ (பா) புருஷோத்தம விஷயத்தில். (க) பாரதம்.

யான பிராட்டியும், பூர்வ வ்ருத்தத்தை சங்கமிப்பிப்பதும், இவ் ஸம்பந்தத்தையும் இதனடியாகவந்த வாத்ஸல்யாதிகளையும் முன் னிட்டிறே.

இன்னமும், பிராட்டியுடைய நோவுக்கு நிதாநமறியாதே மந் த்ரௌஷதாதிகளாலே வ்யாபரிக்கிறார்சிலரும் அத்தை நிஷேதிக் கிறாளொருகட்டுவிச்சிவார்த்தையுமாய்ச் செல்லுகிற விதுக்குக் கரு த்தென்னென்னில்; விஷயாந்தரப்ராவண்யமடியாகவந்த அவஸா தம், ஸாதநாந்தரநிவர்த்யம்; பகவத்ப்ராவண்யத்தால்வந்த அவஸா தம், அதுக்கு ஹேதுபூதனை யிருந்துள்ள விஸ்வரன்றானேவந்து முகங்காட்டிபபோக்கவேணும். † ததஸம்ஸ்லேஷம்யாவதாதமபாவி யாகையாலும், இந்தப்ரேமாதிசயம் ஸ்வரூபபராப்தமாகையாலும் அநிவார்த்யம்.

ஸ்வவாக்யத்தோபாதி திருத்தாயார்பாசுரத்தாலும் பேசுகிறா தாமாயிராநின்றது, இது ஸங்கதமாகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; ஓராறு பெருகிபபோகாநின்றுல் கரையைப்பற்றிபபோமளவன்றி கே பெருக்குமிக்கிருந்தால் கைவாய்க்கால்களாய்ப் போம்போக்கும் நிரம்பிப்போகாநிற்கத தானும் குறையாதேசென்று கடலிலே புகு மாபோலே, இவருடைய ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருததாயார்வார்த் தையும் குறைவற்றுச் செல்லாநிற்கச்செய்தே தம்வார்த்தையும் குறைவற்றுச் செல்லுகையாகிறவிது - ஸங்கதம்.

"இன்னமும் பெண்பிள்ளை மோஹங்கதையாயிருக்க,(க)"भृशंभ्व वधिमुद्गिलितः-ப்ருசம்பவதிதுஃகிதः" என்று அவளிலும் தான் அவ ஸந்நையாயிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்கத், தெளிந்து வார்த்தைசொல் லுகிறவிது யுக்தமோவென்னில்; பிராட்டியைப பிரிந்த ஸமயத்தில் சக்ரவர்த்திதிருமகனுருக்குப்பிறந்த அவஸாதத்திற்காட்டில் இவ் யபெருமாளுக்கும் அவருடைய அவஸாதத்தால் வந்ததும் தம்பு டைய காவற்சோர்வால் வந்த அவஸாதமுமாய்க்கொண்டு அவஸ தம் இரட்டித்திருக்க அவற்றைப் பொறுததுதெளிந்து வார்த்தை சொல்லவேண்டும் ஸமயமறிந்து பெருமாளுதிறறிறற்போலே இவளும் இபபெண்பிள்ளையுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாகத் தெளி திருக்கையுக்தம். † ரக்ஷ்யபூதர் அவஸந்நராயிருக்க வமையும், அ

பகவானடியாக வந்தவவஸாதம விஷயாந்தர மடியாக வந்தவவஸாத போலே ஸாதநாந்தரநிவர்த்ய மல்லாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செ ய்கிறார் (தத்ஸம்ஸ்லேஷமித்யாதி).

பரார்த்தமாகத் தெளிந்திருக்கை தானு மருமையென்றார், ரக்ஷ்யபூ தர்க்காகத்தெளிந்திருக்கைதானும் அருமையென்கிறார் (ரக்ஷ்யபூதரித்யாதி).

(க) ரா-அ-உ-சா0.

ஸாதமொத்திருக்கச்செய்தேயும் அத்தையறிந்துபொறுத்துத் தெளிந்திருந்து வார்த்தை சொல்லவேண்டும் அருமையுண்டிறே - ரக்ஷகர்க்கு.

† இவளுடைய வார்த்தை இவளுக்குஜ்ஜீவநஹேதுவானபடி யென்னென்னில்; † கட்டுவிச்சி வார்த்தை, பகவத்பரமா யிருக்கையாலும், இவள் தன்னுடையவ்யாபாரம் விரக்திபரமா யிருக்கையாலும், "இவளழகிலே அவன்படும்பாட்டை இவள் படிவதே!" என்று அவளைப்ரஸங்கிக்கையாலும், (க) * தீர்ப்பாரையாமினியில் கட்டுவிச்சிபோலன்றியே திருமடலில்கட்டுவிச்சிபோலே மஹாபாகவதையாயிருப்பாளொருத்தியாகையாலே ‡"நோவுதீர்கையன்றிகேகவர்த்திக்கிலும் அவள்ஸ்பர்சமமையும்" என்னும்படி யிருக்கிறவளை பரஸங்கிக்கையாலும், ஆஶ்வாஸ ஹேதுவாகத்தட்டில்லை.

இன்னமும் † முதல்பத்து, இவர் தம்முடைய வார்த்தை; இரண்டாம்பத்து திருத்தாயார் வார்த்தை; மூன்றும்பத்து பிராட்டியார் வார்த்தை. (உ) "मच्चित्ता मद्गतप्राणाः बोधयन्तः परस्परम् - மச்சித்தா மத்கத ப்ராணாः போதயந்தஃ பரஸ்பரம்" என்கிறபடியே மூன்று பத்துக்கும் மூன்றுவாக்யார்த்தம்; - [मच्चित्ताः-மச்சித்தாः] मदेकचित्ताः- மதேகசித்தாः. விஷயாந்தரம் கலசாதபடி அநந்யார்ஹராய் அநந்யபோக்யரா யிருக்கிறபடியைப் பேசுகையாலே-முதல்பத்து ஜ்ஞாநபரம்; இரண்டாம்பத்து- அந்த ஜ்ஞாநகார்யமான வைராக்ய பூர்வகமாக பகவத்ப்ராவண்யாதி சயதனைச்சொல்லுகிறது; ‡ ப்ரேமபூர்வகமாஞல் ப்ராப்தியளவும் செல்ல நிலைவரோடே காலக்ஷேபம் பண்ணும்படியைச்சொல்லுகிறது - மூன்றும்பத்து; இரண்டாம்பத்து [मद्गतप्राणाः - மத்கதப்ராணாஃ] என்றதிறே, தன் மூச்சடங்கித் தாயார் வாயாலே வார்த்தை சொல்லுகையாலே; [बोधयन्तः परस्परम्-போதயந்தஃபரஸ்பரம்] என்றதிறே, தோழியோடே வ்ருத்த கீர்த்தநம் பண்ணுகையாலே.

இதில் முதல்பாட்டில் திருத்தாயார் இவளுடைய § விரக்தியையும் கட்டுவிச்சிசொன்ன வார்த்தையையும் விளவவந்தார்க்குச் சொல்லுகிறாள். "அவர்களுக்குச் சொல்லுகிற வார்த்தையொன்றும் தன்னுடைய பாவவ்ருத்தி யொன்று மாயாயிற்றிருக்கிறது. "விஶ்லே

இவளுடையவார்த்தையாவது - கட்டுவிச்சிவார்த்தையை யநுவதிக்கையாலும், மகள் வ்யாபாரத்தைச்சொல்லுகையாலும், கட்டுவிச்சியிடையவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகையாலும். தாயாருடையவார்த்தை மகளுக்குஜ் ஜீவநஹேதுவென்று உத்தரம்.

மூப்பதுபாட்டையும் மூன்றுபத்தாகப்பிரித்து அருளிச்செய்கிறார்.

(உ) தி-வாய்-ச-சு. (க) கீதை.

‡ (பா) ப்ரேமபூர்ணமாஞல். § (பா) அசக்திகை.

ஷத்தில் இப்படி அவஸ்ந்ஸையாம்படி ப்ரணயதத்தில் தேஹிகையாவ
தே!" என்கிற உகப்பாயிற்று உள்வாயில் தனக்குச்செல்லுகிறது.

தனக்கு அபிமதமாயிருந்தால் அது தன்னை இவர்களுக்குச் சொல்லக்குறையென்னென்னில்; இயற்கையில் புணர்ச்சியாகையாலே அவர்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலள், கடகரடியாகப் பிறந்த ஸம்பந்தமாகிலிறேசொல்லலாவது; ஆசார்யோபதேசபூர்வகமாக பகவதஸம்பந்தயுக்தனுகிலிறே நமக்குக் கொண்டாடலாவது. † அஜ்ஞாநகார்யமான கலக்கம் யதாஜ்ஞாநத்தாலே நிவர்த்யம், யதாஜ்ஞாநகார்யமான கலக்கம் - யாவதாத்மபாவி அநிவர்த்யம் என்னுமதிறே - இப்பாட்டில் ப்ரகாசிக்கிறது.

(பட்டுடுக்கும்) † இதுவும் மேற்சொல்லுகிற அவஸ்தைகளோபாதி ஆற்றுமையிலே ஒரு அவஸ்தாவிசேஷம். † அவன் ஸம்ஸ்லேஷதசையில் அவயவசோபையைக் காட்டிலும் ஸமுதாயசோபையைக் காட்டிலும் உடையழகிலே யீடுபட்டு, "இதொரு உடையழகிருக்கும்படியே!" என்று அதிலே ஸக்தையிருக்கும்படியைக்கண்டு, அவன் வருகைக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறாள்; - புடைவை யுடுக்கதிதாடங்கினள். அவ்வுடையையுடுக்க "இத்தை யிழுக்கவொண்ணாதென்று அவன் வரும்" என்று அத்தை யுடுக்கத்தொடங்கினள். (உடுக்குமா) † அவன் ஆதரிக்கும் உடை அவன் வருமளவும் அழிப்பது உடுப்பதாகிறபடி. † அவனுக்கு உறுப்பாகத் தன்னுடம்பை அலங்கரிக்கையும் ப்ராப்தமிறே. † சேஷிக்கு அபிமதமானபோது நியந்த்ருத்வமு முத்தேஸ்யமாயிறேயிருப்பது.

(அயர்த்து) உடைவாய்த்தவாறே அவன் வருமென்று ஸந்துஷ்டையாயிருந்தாள், † அவ்வளவிலும் வரக்காணுமையாலே மேலும் ஹர்ஷகதையாளுள். அவன் வருகைக்குறுப்பாக அலங்கரிததாள்

கலகம் தயாஜ்யமன்றேவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (அஜ்ஞாநகார்யமித்யாதி).

* மோஹித்தவள் உடுக்குமேமோவென்ன; அருளிச்செயகிறார் (இதுவும் மேற்சொல்லுகிறவிதயாதி). அவஸ்தாவிசேஷத்திலேபலித்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸடஸ்லேஷ தஸ்சயிலிதயாதி). வர்த்தமாநத்தைத பற்ற அருளிச்செயகிறார் (அவனைகரிக்கும உடை அவன் வருமளவித்யாதி). தன்னுடம்பை அலங்கரிக்கையாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித யாதி). அவனுக்கு உறப்பாறலும் செய்யாதது செய்யலாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேஷிக்கபிமதமித்யாதி).

ஆற்றுமையாவது யென்னுதல்; ஸ்வரூபஹாநியாலேயென்னுதல்.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கக-பா-பட்டுடுக்கும் வ்யாக்யாநம். கூந

அதிலும் அவன் வரக்காணுமையாலே ஸ்வார்த்தமாய் விழுந்தது, ஸ்வரூபஹாநியாலே மோஹங்கதையாளள். † ஆற்றுமையால் வரும் மோஹம்போலன்றே - ஸ்வரூபஹாநி பிறந்தால் வரும் மோஹம்! (இரங்கும்) (க) "ப்ரலாப ஸ்தாஸமோஹ: - ப்ரலாபஸ்ததாஸம்மோஹ:" என்று இரக்கத்துக்குப்பின்பு மோஹமாகப்ராப்தமாயிருக்க அக்ரமமாகச் சொல்லும்படியிறே இவ்விஷயத்திலுடைய வைலக்ஷண்யமிருப்பதும், இவருடைய ஆற்றுமையின் வைலக்ஷண்யமிருப்பதும். இரக்கமாவது - அவனை யணையவேணுமென்னும் த்வநையாலேபிறந்தஅலமாப்பு. † மோஹம் ஸ்வஸ்த்த தசை என்னும்படியிறே இந்தஅலமாப்பிருப்பது.

அதவா, (பட்டுடுக்கும்) நக்நமாய்த் திரிகிறது லஜ்ஜாவஹமாய், பட்டுடுக்கும்படியான பருவங்கிடீரென்கிறாள். (பட்டு) வஸ்த்ரஸாமாந்யத்துக்கும் போர்; (க) "பொத்திப்புலியுகிர்ப்பட்டு" என்றாற்போலே வஸ்த்ரவிசேஷத்துக்கும்போர். (உடுக்கும்) அனையில்தொங்காதபடியாலே எடுப்பது உடுப்பதாகிறபடி. † (உ) "முலையோமுழுமுற்றும்போந்திலை மொய்பூங்குழல்குறிய கலியோ வணையில்லை - இவள்பரமே!" என்றிறே ஒருதிருத்தாயார் வார்த்தை. (அயர்த்து) பருவமிதுவாயிருக்க வ்யதிரேகத்தில் மூச்சடங்கும்படியிறே ப்ரணயத்தில் தசையானபடி. (இரங்கும்) † அதுதான் ஸ்வஸ்த்த தசையென்னும்படி, மோஹங்கதையான தசையிலே ஜ்ஞாநம்வந்து குடிபுகுந்து அவனை நினைத்து அரதியாய்ச் செல்லாநின்றதாயிற்று. மோஹத்தில் ஜ்ஞாநம் நடையாடாதபடியாலே துக்கமில்லையிறே. †

(பாவைபேணுள்) இவருடைய தசாவிசேஷத்தைக் கண்டு "இவளைத் தரிபபிக்கும் விரகேதோ" என்று பார்த்து, பண்டு ஒளஷதக்கமில்லாதபடி பாவையோடே போதுபோக்கக் காண்கையாலே பாவையைக்கொண்டுவந்துகாட்டிருள், அதுத்திருஷ்டிவிஷம்போலே

ஆற்றுமையாலே யென்னவுமையாதோ, ஸ்வரூபஹாநியாலு மென்னவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆற்றுமையால் வரும்தயாதி). மோஹித்தவள் இரங்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மோஹம் ஸ்வஸ்த்ததசையிதயாதி). மோஹத்திலேஜ்ஞாநமில்லாமையாலே துக்கமட்டமாய், இரங்குகிறவவஸ்த்தையிலே ஜ்ஞாநமுண்டாகையாலே துக்கமநுசயித்திருக்குமென்றபடி.

கலை அரையில் தொங்காதவவஸ்த்தையிலே ப்ரணயத்திலே விதக்த்தை பென்ற விடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார்(முலையோமுழுமுற்றுமித்யாதி). (இரங்கும்) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அதுவித்யாதி). (திருஷ்டிவிஷம) - கண்ணுக்குவிஷம்போலே அஸஹ்யமாயிருக்கை.

(க) (உ) தி-வி-சூ0.

யாயிற்று. பாவையை யொழியச்செல்லாதவள்கிடீர் பாவையை அநாதரிக்கிறாள். போகோபகரணங்களோடி தொற்றறும்படிகிடீர் ஒருவிஷயத்திலே அவகாஹித்தபடி. இத்தால் - பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹித்தார்க்கு விஷயாந்தரங்கள் தருஷ்டிவிஷம்போலேயிருக்குமென்னு பர்த்தத்தை வெளியிடுகிறார். † பகவத்விஷயத்தில் ப்ராவண்யம் பகவத்பரஸாத ஸித்தமானமோபாதி விஷயாந்தரங்களில் விரக்தியும் பகவத்ப்ரஸாத பலமிறே.

(பனிநெடுங்கண்ணித்யாதி) உறக்கமும் குடிபோயிற்று. (பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்ப) † ஆநந்தாச்ருவுக்கிலக்கானகண் சோகாச்ருவுக்கிலக்காவதே! ஸுகேக்ஷத்ரம் * வெள்ளங்கொண்டாற்போலே ஈச்வராபோக்யமானகண் படும்பாடிவரவே! இது. (பனிநெடுங்கண்) (க) "ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு: - ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு:" என்கிறபடியே ஸம்ச்லேஷதசையில் கண்ணீர் சீதளமாயிறே யிருப்பது. (நெடுங்கண்) † அல்லாத அவயவங்களிற் காட்டில் கண்ணழகிலே ஈடுபடுபடியிறே கண்ணின்போக்யதையிருப்பது. (உ) †† "ஏகைககுணாவதீப்ஸயாஸதாஸ்த்திதா:" என்றபடியே - பகவத்குணங்களில் ஓரோகுணங்களே அவதிகாணவொண்ணுதாற்போலே யாயிற்று - விபுவாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருக்கிற ஈச்வரனுக்கும் இவள்கண்ணீரின் போக்யதையை பரிச்சேதிகவொண்ணுதபடி. அவன் ஸ்வரூபத்தாலே அபரிச்சிந்நன்; இவள் போக்யதையாலே அபரிச்சிந்நை. அதவா, (நெடுங்கண்) உபயவிபூதி யுக்தனையுங்கூட ஒருபுடையிலே யடக்கவற்றாகண்ணென்னவுமாம். இத்தால் - ஜ்ஞாநவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது. (நீர்ததும்ப) சோகாச்ருவாலே தளும்புகையாலே.

(பள்ளிகொள்ளாள்) உறங்குகிறிலள். ஸம்ச்லேஷதசையில் ஆநந்தாச்ருவாலே யுறங்கப்பெறாள்; விச்லேஷ தசையில் சோகாச்

இப்படி அஸஹ்யபமாகைக்கு அடியேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பவத்விஷயதிலேயித்யாதி).

தாயாருக்கும் தனக்கும் அவனுக்கும் போக்யமானவாகாரத்தைப்பற்றாத்பர்யத்வய மருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தாச்ருவுக்கு) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. எல்லாமிருக்கக் கண்ணழகைச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதவவயவங்களிலித்யாதி). நெடுமை - அழகால் வந்த மிகுதியாதல்; கண்ணின்பெருமையாதல்.

---

* (பா) "வெள்ளங்கோத்தாற்போலே"

(க) விஷ்ணுதத்வம். (உ) ஸ்தோ-ர.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கக-பா-பட்டுடிக்கும் வ்யாக்யாநம். கூரி

ருவாலே யுறங்கப்பெறுள். † ஸம்ஸ்லேஷ தசையில் அவனுறங்கவொ
ட்டான்; விஸ்லேஷதசையில் விரஹம் உறங்கவொட்டாது. தன்வயி
ற்றில் பிறந்த இவள் உறங்காளென்ன ப்ராப்தமாயிருக்க, (பள்ளி
கொள்ளாள்) என்பானென்னென்னில்; வயிற்றிற் பிறந்தவளேயா
கிலும் ராஜமஹிஷியாகப் பட்டங்கட்டினால் "ஆழ்வார்" என்
றிறே சொல்லுவது. ~அப்படியே புத்ரனை சிஷ்யனை வாசி
யற அவர்களுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானால் உத்தேஸ்யதை தோ
ற்ற பூஜாவாசி சப்தங்களாலே சொல்லக்கடவதென்று பூர்வாசார்
யர்களநுஷ்டித்துப்போந்த சாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கடி இதிறே.~
இவளுடைய ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்து "உறங்காதொழி
வதே!" என்கிறாள்.

(எட்டிணைப்போதென் குடங்காலிருக்ககில்லாள்) இவள் உறங்
கக்காணுமைபாலே, முன்பு தன்மடியிலே யுறங்கிப்போகக் கண்ட
வாஸனையாலே தன்மடியைக் கொடுத்தாள்; அது நெருப்பிலே
அணைந்தாற்போலிருக்கையாலே துணுக்கென்னவெழுந்திருந்தாள்.
(எட்டிணைப்போது) ஸர்வகாலமும் என்மடி யொழியச்செல்லாத
வளுக்குக்கிடீர் க்ஷணகாலமும் பொருந்தாதொழிகிறது. (என்கு
டங்கால்) பெற்றதாயான வென்மடி பொருந்தாதபடி துஸ்ஸ்திகை
யைப் பண்ணின §(படியையுடைய) வனுரோ வென்கிறாள். † ரக்ஷ்
பத்தோடி ரக்ஷகையோடி வாசியற ஸம்பந்தமற்றபடி. அபிமதவிஷ
யங்களோடி பூஜ்ய விஷயங்களோடி வாசியற ஸம்பந்தமற்றபடி.

(இருக்ககில்லாள்) உறங்குகை அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே
*எழுந்திருந்தாகிலு மிருக்குமோ வென்னும் நசையாலே அணைத்து
மடியிலே யிருத்தப்பாத்தாள், அதுவும் பொருந்திற்றில்லை. (கில்
லாள்) சக்தையாகிறிலள். என்முகத்தில் பயிர்ப்பைக்கண்டு இருக்க
த்தேடினாலும் அதுக்கு சக்தையாகிறிலள். † ஏதேனுமளவிலும் தன்
மகளைக் குறைசொல்லுமவளன்றே; † நெருப்பிலே கிடக்க ஆசை
யுண்டானாலும் மடியிற்கிடக்கப்போகாதிறே.

இப்போது உறங்காளென்னுமல், கேவலம் (உறங்காள்) என்று ஸாமாந்
யேந உறக்கத்தை நிஷேதிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லே
ஷதசையிலித்யாதி).

ரக்ஷ்யம் மாநமாகையாலே, ரக்ஷகையானதாயோடு வாசியறவுறவற்றபடி.

தன்மடி அஸஹாயமா யிருக்க, (கில்லாள்) என்று இவளுக்கு அபேக்ஷை
தோற்றச் சொல்லுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமளவித்
யாதி). ஆசையுண்டானால் இருக்கக்கூடாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார்
(நெருப்பிலே யித்யாதி).

---

§ குண்டலிதம க்வாசித்கம். * (பா) எழுந்திருந்தாளாகி லிருக்குமோ.

கூசு திருநெடுந்தாண்டகம்-கக-பா-பட்டுடுக்கும் வ்யாக்யாநம்.

இத்தால் - ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களில் விரக்தி ஜ்ஞாததயாவ
தகன்று, ஸத்தாப்ரயுக்தமென்னை. பகவத்ப்ரேமம் ஸத்தாப்ரயுக்த
மானவோபாதி இதரவிஷயத்தில் விரக்தியும் ஸத்தாப்ரயுக்தமா
யிறே யிருப்பது.

அவ்வளவேயோ, (எம்பெருமானித்யாதி) என்னை அநந்யா
ஹமாக்கினவன்கோயில் எங்கேயென்கிறாள். பாணவையோடி தா
மடியோடிவாசியறப் புறம்புள்ளதுவக்கை யறுததவனூர் எங்கே
யென்ன நின்றாள். இன்னருடைய கோயிலெங்கேயென்று அவன்
பேரைச் சொல்லாதே (எம்பெருமான்) என்பானென்னென்னில்
இயற்கையில் புணர்ச்சியாகையாலே ஸ்த்ரீத்வ பும்ஸ்த்வங்களே வே
தவாகக் கலந்த தித்தனையிறே. ஜ்ஞாபகருண்டாய்க் கலக்கிலிறே
பேரறியலாவது. அவனூர் கோயிலென்றறிந்தபடி யென்னெ
னில்; ஸம்ஸ்லேஷதசையில் பிரிவைநினைத்து, "பிரியேன், பிரியே
தரியேன்" என்று பிரிவைபரஸங்கிக்கிற வளவிலே இவள் தரி
திருக்கவேணுமென்று, "நம்மூர்கோயில்" என்று ஊரை ப்ரஸங்கி
தான், அத்தாலே, ஊர்கோயில் என்கிறாள். (எம்பெருமான்) எவ
க்குத் தன்னை எழுதித்தந்து என்னை யெழுதிக்கொண்டவன். (தி
வரங்க மெங்கேயென்னும்) கோயில் மேற்கேயென்றறியுமே. எ
கே யென்பானென்னென்னில்; ஆற்றாமையாலே கண்ணுஞ் சுழ
யிட்டு திக்ப்ரமம் பிறந்தால் பின்னை திக்குத்தேடவேண்டியி
யிருப்பது.

(மட்டவிக்கியித்யாதி) அவனை இப்படி படுத்தக்கடவ மயிர்
டியையுடையவள்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய் இப்படி நோவுப
றாள். † செவ்வைப்பூசலிலேயிறே அவன் நோவுபடுவது, † வஞ்சந
தே அகப்பட்டாளா மித்தனை யென்கிறாள். (மட்டவிக்கி) பெரி
அபிநிவேசத்தோடே மதுபாநம்பண்ண விழிந்து விடாயின் மிகு
யாலே விக்கினபடியைச் சொல்லுதல்; மதுபானம்பண்ணி தேறி
ளையாகப் பாநம்பண்ணின விடததிலும் அபிநிவேசம் மாளாதப
யாலேதரித்து இறிய அவகாசமில்லாதபடியாலே விக்கினபடியை
சொல்லுதல்; ஸாரஸ்யததாலே உள்ளிழிச்சவும்மாட்டாதே உமி
வும்மாட்டாதே நடுவேநாக்கடியிலே வைத்திருக்கிறபடியைச் சொ

அவனுக்கு நோவில்லையோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (செவ்வைப்
சலிலேயித்யாதி). செவ்வைப்பூசல் - இவளழகு அவன் நெஞ்சிலே படுகை
(வஞ்சநம்)=அவனழகு இவள் நெஞ்சிலே படுகை. இத்தால் - இயற்கைப்பு
ர்ச்சியாகையாலே இவளழகு தன்னெஞ்சிலேபடாமல் தன்னழகு இவள்
ஞ்சிலேபடும்படி வஞ்சித்துக்கலந்தானென்றபடி.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கக-பா-பட்டுடுக்கும் வ்யாக்யாநம். கூரை

லுதல். † மநுஷ்யர்க்கு அந்நபாநங்களிரண்டும் தாரகமாகையாலே, அந்நத்தாலே விக்கிலல் நீராலே ஸமாதாநம்பண்ணலாம், மதுவ்ரத மாகையாலே மதுவாலே விக்கிலல் மதுவையிட்டு ஆச்வஸித்தல், தரிருதல் செய்யுமித்தனையொழிய த்ரவ்யாந்தரத்தால் ஆச்வஸிப் பிக்க வொண்ணாதிறே. (க)" † பரிம்விஶ்வஸ்ய - பதிம்விஶ்வஸ்ய" என் கிறபடியாலே ப்ரதிவ்ரதைக்கு வந்த ஆபத்தைப் பதிதானே போக் குமதொழிய விஷயாந்தரங்களாலே பரிஹரிக்கவொண்ணாதிறே. உ

(மணிவண்டு) ரஸாயநஸேவை பண்ணிறற்போலே நரை திரை மூப்பு அற்றிருக்கிறபடி. (உ)" அரும்பினையலரை" என்கிற விஷ யத்திற்கு ஸ்மாரகமா யிருக்கிறதாயிற்று. இவளுடைய மயிர்முடியை க்கண்டி (ங) "தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டி" என்கிறபடியே ஒரு *தெய்வவண்டி படி மலமாப்புக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று, இவள் குழலில் மதுவாலே வண்டிகள் படிமலமாப்பு. (முரலும்) மதுவைக்கழுத்தே கட்டளையாகப் பாரம்பண்ணின ப்ரீதிப்ரகர்ஷத் தாலே இருக்கிற விடத்திலே யிருக்கமாட்டாமையாலும், வாய்வி ட்டுக் கூப்பிடமாட்டாமையாலும ஆளத்திவைக்கிறபடி. (மடமானை) எனக்கு பவ்யையானவள் கிடீர் இப்போது அபவ்யையாயிருக்கி றாள். அங்ஙனன்றியே, மடப்பமென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், கிருபா கிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவளென்னவுமாம். தனக்கு ஆற்றாமை மீதூர்ந்தாலும் அது பிறர்க்குத் தெரியாதபடி யடக்கி அதிகருதை பாயிருந்து எதிர்த்தலையை விக்ருதமாக்கக் கடவ விவள்கிடீர், "எம் பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகிறாள். (இது செய்தார்தம்மை) இவளுடைய தசாவிசேஷம் பாசுரமிட் டுச் சொல்லப்போகாமையாலே கடலைக்காட்டுமாபோலே (இது) என்று கையாலேகாட்டுகிறாள். (இதுசெய்தார்) † பண்டுநான் ஒப்பி த்துவிட்டால் அவ்வொப்பனைகுறியழியாதேவரும்; இப்போது இக் குழலை ஆத்தஸாரமாக்கினவளோ வென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, இவள்மயிரில் பூவைச் சருகாக்கி வண்டுகளைப் பட்டினிகொண்டவ

விக்கிலல் வேறொன்றாலே ஸமாதாநம் பண்ண வொண்ணாதோ வெ ன்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யர்க்கித்யாதி). இத்தால் பலிதத்தை இவ ளிடத்திலேயேறிடுகிறாள் (பதிம்விஶ்வஸ்யேத்யாதி).

(இதுசெய்தார்) மூன்றுதாத்பர்யம்.

(க) புருஷஸூ. (உ) தி-மொ-எ-கஎ-க. (ங) தி-வாய்-கூ-கூ-ஸ்.

ணரோ வென்னுதல். (தம்மை) இவருடைய அவஸாத்தைக்
ண்டு அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைத நிலையிடுகிறாள். இவளை
பாடுபடுதின ஸௌபாக்யத்தை யுடையவருமொருவரே! (தம்
இதென்னஸௌபாக்யம். அவர் எம்மடிவிலே வளர்ந்தாரோ! (
மை) இவளை இப்படி ப்ரணயித்வத்தில் தேஹிகையாக்கின பா
ணயியாரோவென்கிறாள். † இவ்வாற்றுமையை விளைப்பித்தது
ஹ்யமாகில் இது செய்தவனைச் சொல்லவேணும், அது தமக்கு
மென்னுமிடம் ப்ரகாசிக்கிறதாயிற்று - (தம்மை) என்கையாலே

(மெய்யே கட்டுவிச்சிசொல்) யதார்த்தத்தைச்சொல். க
விச்சி, ஸத்யவாதியென்று ப்ரஸித்தை § யாயிருக்க யதார்த்
தைச் சொல்லென்பானென்னென்னில்; இயற்கைப் புணர்ச்
கையாலே நேராகச்சொல்லவொண்ணுதென்றிராதே, இது எ
கபிமதம், உள்ளபடி சொல்லென்கிறாள். †சிகித்ஸிக்கும்போது
ளபடி யறியவேணுமிறே. (சொல்லென்னைச்சொன்னாள்) நெடு
அநுவர்த்தித்துக் கேட்கவேண்டும் வார்த்தையை ஏவச்செ
னாள். எமபெருமானைபோலேயும் கீதோபநிஷதாசார்யரை
போலேயுங்காணும் இக்கட்டுவிச்சிவைபவமிருப்பது; - செவிதா
தார்க்கெல்லாம் வார்த்தைசொல்லிப் போந்தார் - உடையவர்;
யைப் பிறபபித்து வார்த்தைசொல்லிப்போந்தான் - கீதாட
தாசார்யன். (சொன்னாள்) தென்றலும் சிறுதுளியும்போலே இ
கோரார்த்தம்வேணுமோ? இப்பாசுரமே யமையாதோவென்னும்
காணும் வார்த்தைசொன்னசீர்மையிருந்தபடி. (சொன்னாள்) எ
குக் கேட்கை தேட்டமாறற்போலேகாணும் இவருக்குச் செ
லுகை தேட்டமாய்ச் சொன்னபடி. † ஆசார்யனுக்கு பகவத
ப்ரீதிக்குப் பரிவாஹராபேக்ஷை யுண்டாகையாலே ஆள் தேட்

(தமனை) வடிவின் வைலக்ஷண்யமாதல், அவன்ஸௌபாக்யமாதல்
ணயித்வத்தால் வந்தவைலக்ஷண்யமாதல். தாய்க்கு அபிமதமென்ன
ஜ்ஞாபகங்காட்டுகிறார் (இவ்வாற்றுமையித்யாதி).

உள்ளபடி சொல்லவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார்
த்ஸிக்குமபோதித்யாதி). § (இவளைத் தன்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்கு
அவன் இவருக்குப்பண்ணின சிகித்ஸாப்ரகார மென்றபடி.) கேட்டவு
சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆசார்யஜ
...

---

§ (பா) யாகில்.

§ குண்டலிதம் ஸந்திக்கத்தம்

திருநெடுந்தாண்டகம்-கக-பா-பட்டுக்கும் வ்யாக்யாநம். கூகூ

யிறே யிருப்பது. சிஷ்யன் கேட்டுத்தரிக்கக்கடவன், ஆசார்யன் சொல்லி தரிக்கக்கடவன். இவனுக்குக் கேட்டகை உஜ்ஜீவநஹேது; அவனுக்குச் சொல்லுகை போகஹேது.

(நங்காய்) அவள்சொன்ன வார்த்தை சொல்லலாம்படி புறம்பு கையொழிந்திருக்கும்படியான பூர்த்தியுண்டிறே. அவளுக்கு நான் தேட்டமாணைம்போலே காண் எனக்கு நீதேட்டமானபடி. அவள் சொன்ன வார்த்தைதானேதென்ன; சொல்லுகிறாள் (கடல்வண்ணனிதுசெய்தார்) † * எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே யென்றாள் - அவள்; இவள் (கடல்வண்ணனார்) என்று-பெரியபெருமாளைச் சொல்லுகிறாள். இங்கு கடலின் ஸ்வபாவத்தைசொல்லுகிறதன்று, நிறத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபத்திலே புகாதே குணத்திலே புகாதே வாயகனையிலே யழுந்திணைளென்கிறாள். ஒருகாலணைத்துவிட்டான்போலேகாணும், அவ்வடிவிலே யகப்பட்டாள். † ஸ்வரூபத்திலே இழிந்தார்க்கு குணங்களிலேயிழியவேணும், உபயத்துக்கும் பரகாசகமான விக்ரஹத்திலே யிழிந்தார்க்குப புறமபுபோகவேண்டாவிறே. ருசிஜநகமாயிருபபதும் வடிவே, ஆஸ்ரயணீயமாயிருப்பதும வடிவே, போக்யமாயிருபபதும் வடிவேயிறே.

(இதுசெய்தா) (க) * தீராநோய்செய்தார். (இது) நீறேறுண்டு மோஹித்தாளை வடிவிலே தெரியுமாபோலே நோய் இவள்வடிவிலே தோற்றுகிறபடி. இந்நோய் பெரும்பேறென்னுமிடந்தோற்ற (இது) என்கிறாள். (உ) * தெய்வநன்னோயிறே. தெய்வமடியாகவந்த நோயாகையாலே விலக்ஷணமான நோயிறே. † நாடாடார் புருஷார்தத மென்று ஸாதிக்கிற வித்தை நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே பெற்றவளன்றோ இவள். (ங) "ஜந்துர்நரஸமாஸ்ரேஷு-ஜ்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே ஸாதநாந்தர நிஷ்டர்க்கு அநேகஜந்மஸாத்யையான பக்தி இவளுக்கு நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸித்தித்ததிறே. † உபாஸகனுக்கு ஸாதநத்தினு

நாயகிகட்டுவிச்சி, இருவர்க்கும் நினைவொன்றென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எமபெருமானித்யாதி.)

ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹத்திலே யிழிவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்திலேயித்யாதி).

நோயென்று - பக்தியாய், அதுக்கு வைலக்ஷண்யமேதென்ன : அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டாரித்யாதி). ப்ரபந்நர்க்கு பக்திவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உபாஸகனுக்கித்யாதி).

(க) சிறியதிருமடல் - குஉ. (ங)
(உ)

டைய மேலெல்லையாய் ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராப்யத்திலுடைய முதல யாயிறே பரமபக்தியிருப்பது.

(கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்) ஒருவடிவைக்காட்டி ஒருவடிவை க்கொண்டார். (க) † "நஜீவேயம்க்ஷணமபி-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என கிற வடிவைக்காட்டி, (உ) "ஊர்த்வம்மாஸான்ன ஜிவிஷ்யே - ஊர்த்வ மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்கிற வடிவைக்கிடீர் கொண்டது. (காப்பா ராரோ) ரக்ஷகனல்வந்த ஆபத்தை உங்கள் வேராலும் மந்த்ரத்த லும் பரிஹரிக்கப்போமோ? † விஷயாந்தரங்களால் வந்தநோவு ப வத்விஷயத்தைக் கிட்டிப்போக்கலாம், பகவதவிஷயமடியாக வ நோவுஸ்வரூபபராப்தமாகையாலேயாவதாத்மபாவி அநிவர்தயமி

(கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்காப்பாராரோ) கடல்கொண்ட வ தவைக் கடலே * வீசவேண்டாவோ? (காப்பாராரோ) இவள பரிஹரிக்கப்போமோ? † உன்னல் பரிஹரிக்கப்போமோ? பிறரா பரிஹரிக்கப்போமோ? வேலிபே பயிரையழித்தால் வேலிதான் ரே க்குமித்தனையொழியப் பயிராலே நோக்கிக்கொள்ளபோமோ?

இத்தால், ஸ்வாபதேசமாயிற்றது - நிர்ஹேதுகவிஷயீகார தத்கார்யமான ப்ரேமாதிசயம், தத்கார்யமானவிரக்தி, ஆசார்யோ தேச பூர்வகமாக ஜ்ஞாநஸித்தி ஆகிறவிவை ... ... (க

மூ.—நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்பநிற்கும்சோரும்
நெடுதுயிர்க்குமுண்டறியாளுறக்கம்பேணுள்
நஞ்சரவில்துயிலமர்ந்தநம்பீயென்னும்
வம்பார்பூம்வயலாலிமைந்தாவென்னும்
அஞ்சிறையபுட்கொடியேயாடும்பாடும்
அணியரங்கமாடுதுமோதாழீயென்னும்
என்சிறகின்கீழடங்காப்பெண்ணேப்பெற்றேன்
இருநிலத்தோர்பழிபடைத்தேன்னபாவமே. (க

வடிவுக்கு வடிவு ஸமமாலல் துக்கமேதென்ன; அருளிச்செய்கி (நஜீவேயமித்யாதி). "ஊர்த்வம்மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்னுமபடியான வடிவைக்காட்டிக் கிடீர் "நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்று வாய்புலத்தும யான இவள்வடிவைக்கொண்டதுஎன்றுவாக்யத்தை அந்வயித்து யோஜிப்

விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தோபாதி இத்தைப்போக்க வொண்ணுமே (ஆர்-காப்பார்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்த ள்ளித்யாதி).

(காப்பாராரார்) என்று-கட்டுவிச்சி வார்த்தையாகையாலே தாயான ளல் பரிஹரிக்கப் போமோவென்றபடி. ... .

(க) ரா-ஸு-சுந்த-கo. (உ) ரா - ஸு-நகி-சுள.
* (பா) கரை யேற்றவேண்டாவோ.

பதம.—நெஞ்சு, உருகி, கண், பனிப்ப, நிற்கும், (நு) சோரும், நெடுதுயிர்க்கும். உண்டறியாள், உறக்கம்பேணாள், நஞ்சு, (கo) அரவில், துயில்அமர்ந்த, நம்பீயென்னும், வம்புஆர், பூ, (கநு) வயல், ஆவி, மைந்தாவென்னும், அஞ்சிறைய, புட்கொடி, (உo) ஆடும், பாடும், தோழீ, அணி, அரங்கம், (உநு) ஆடுதுமோ, என்னும், என்சிறகின் கீழ்அடங்கா, பெண்ணைப் பெற்றேன், இருநிலத்து, (ஙo)-ஓர்பழிபடைத்தேன், எபாவமே. (ஙஉ)

• உரை.—மநஸ்ஸானது, (நீர்ப்பண்டமாக) உருகி, கண்களினின்றும், தாரைதாரையாகவிழ, அசைவற்றுநிற்கிறாள்; (நு) மோஹங் கதையாகிறாள்; நெடு மூச்சு விடாநின்றாள்; போஜநம்செய்தறியாள்; உறக்கத்தை ஆதரியாள்; விஷத்தை உமிழாநின்றாள்ள, (கo) திருவனந்தாழ்வான்மேலே, யோகநித்ரைபண்ணுகிற, பூர்ணனே ! என்றுசொல்லாநின்றாள்; பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள, புஷ்பங்களையுடைய, (கநு) வயல்கள் சூழ்ந்த, திருவாலியி லெழுந்தருளியிருக்கிற, யுவாவானவனே! என்று சொல்லா நின்றாள்; அழகிய சிறகையுடைத்தான, கருடத்வஜத்தை, (உo) அநுகரிக்கும்; காநம்பண்ணும்; என் உயிர்த் தோழியே! (ஸம்ஸாரத்துக்கு) ஆபரணமான, கோயிலிலே போய், (உநு) அவனுடன் ஸம்ச்லேஷிக்கப் பெறுவோமோ, என்றுசொல்லாநின்றாள்; என்கைக் கடங்காத, பெண்ணைப் பெற்றேன்; இந்தமஹாப்ருதிவியிலே, (ஙo) ஒப்பற்ற பழியைலபித்தேன்; நான் செய்த பாபமே! (ஙஉ)

வ்யா.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (நெஞ்சுருகி) (க) "கடல்வண்ணர்" என்று கட்டுவிச்சி திருநாமத்தைச் சொல்லுகையாலும், அத்தைத் திருத்தாயார் அநுபாஷித்தும்; வினவவந்தார்க்குச்சொல்லியும், இவள்தான் வாய்வெருவிறற்போலே, (க) "எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று தன்வாயாலே திருநாமத்தைச்சொல்லுகையாலும், பூர்வாவஸ்தையிற்காட்டில் சிறிதுணர்த்திபிறந்தது, அவ்வளவிலும் அபிமதன் வந்து முகங்காட்டாமையாலே அதுவும் ஆற்றுமைக்குடலாய் இடைவிடாமல் கூப்பிடத் தொடங்கினள்; அத்தை வினவவந்தார்க்குச்சொல்லி இன்னதாகிறாள். இவளுடையக்லேசம்நின்ற நிலையிது, † ஸ்வரூபஹாநிநின்றநிலையிது, எனக்கு அவ்வையயானபடியிது, இத்தனைக்குமடி என்பாபமிறேயென்று அவர்களுக்குச் சொல்லி இன்னதாகிறாள். ‡ லோகாபவாதம் பரிஹரிக்கச்

பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (நெஞ்சுருகி) (நம்பீ) என்று நாமக்ரஹணம் பண்ணுகை ஸ்வரூபஹாநி. கீழ்ப்பாட்டில் இவளாற்றுமை ஹார்த்தமாக இவ்விடமாயிருந்தவள் இப்போது இன்னதாகவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (லோகாபவாதமித்யாதி).

சொல்லுகிறூளித்தனேபோக்கி அகவாயில் இவ்விஷயத்தில் இவரு டைய அவகாஹநம் தனக்கு அநிஷ்டமாயிருக்கிறதன்றிறே.

(நெஞ்சித்யாதி) கீழிற்பாட்டில் "இரங்கும்" என்ற இரக்கத்தி னுடைய வகைகளிருகிறபடி. (நெஞ்சுருகி) நிரவயவமான மநஸ் தத்வம் நீர்ப்பண்டமாகா நின்றது. அக்நிஸகாசத்திலே மெழுகு போலே விரஹாக்நியாலே த்ரவதரவ்யமாகா நின்றது. † லௌ கிகாக்நிக்கு உருகாதென்றால் விரகாக்நிக்கு உருகாதாழியுமோ? விரஹாக்நிக்குருகாதபோது § ஜ்ஞாநதவாரா பரஸ்ரமின்றியிலே யொழியக்கடவதிறே. (கண்பனிபப) அது உள்ளடங்காமையாலே பரீவாஹரூபத்தாலே புறபடுகிறபடி. அந்தஃகரணமுருகி பாஹ்ய கரணத்தாலே புறப்படுகிறபடி. (நிற்குமசோரும்) அவையிரண்டி னுடையகார்ய மிருக்கிறபடி. க்ருதயாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணமாட் டாமையாலே ஸ்தபதையாய்நிற்கும்; க்ருத்யாக்ருதயவிவேகத்துக் கடியான நெஞ்சழிகையாலே ஒரு வ்யாபாரசக்தமையன்றியே நிற் கும். (க) † "श्रुत्वा श्लोकं नरस्थितः - ஶத்ருகோநாநந்தரஸ்த்திதः" என்னக்கடவதிறே. † ஸ்வாமி தரைபபட்டுக்கிடந்து ப்ரலாபியா நிற்கச் சேஷபூதன் தரித்து நின்று னென்னை ஓர்த்தமன்றே. க்ருத் யாகருத்ய விம்வகம பண்ண மாடடாமையாலே ஸ்தபதையாய்நின்று னென்னை. இவனுடைய ப்ரலாபத்தைத் தவிர்க்கமாட்டான், டெ ருமாளை யழைகமாட்டான்; ஆகையாலே ஸ்தபத்தையாய்நின்றுனெ ன்னை. (சோரும) ஓராலம்பநம் பெறிலிறே ஸ்ததிதையாய் நிறக லாவது, அதில்லாமையாலே மோஹங்கதையானாள். க்ருத்யாக்ருதய் விவேக மின்றியிலேயொழிந்தாலும் ஒருபரவ்ருததி பண்ணலா வது † கண்ணுண்டாகிலிறே, அதழிகையாலே மூச்சடங்கினள்.

(நெடிதுயிர்க்கும) உள்ளுண்டான சோகாவேசததாலே ப மூச்செறியா நிற்கும். கோடரததிற்பற்றின அக்நிபோலே அந் கரணத்தையுருக்கி விடுமளவன்றியே தச்சேஷம் நெடுமூச்சாய்ப ட படாநின்றது. (உ) "दह नीलिवनिश्वासैः वृक्षान् पल्लवधारिणः-த் தீமிவநிஶ்வாஸைः வ்ருக்ஷாந்பல்லவதாரிணः" என்னக்கடவதிறே திருவடி, லௌகிகாக்நியாலே உளைச்சுட்டான், இவள் விரஹாக் யாலே அசோகவநிகையைச் சுட்டாள். (உண்டறியாள் உறக்க

நிரவயவமாய் அதனவ அதாஹயமான நெஞ்சு உருகக்கூடுமோவெ ன்ன; அருளிச்செய்கிறார் (லௌகிகாக்நிக்கித்யாதி).

க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகம் பண்ணமாட்டாமல் நின்றவிடமுண்டோவெ ன்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்ந இத்யாதி). கண்-சாடு.

"अन नरसिंह-அநந்தர ஸ்த்திதः" என்று தரித்துநிற்கையையன்றேகாட டுவது, ஸ்தப்த்தனுகையைக் காட்டும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறா

(க) ரா-அயோ. (உ) ரா-ஸு-க-உக.

§ (பா) ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமின்றியிலே.

பேணுள்) தன்காரியம் தலைக்கட்டினபடியிது, என்காரியத்தில் இவள் நின்றநிலையிது. இவளுடைய ஊணுமுறக்கமும்போலேகாணும் - தனக்கு உத்தேச்யம்.

(உண்டறியாள்) உண்கிறிலளென்கையன்றியே முதலிலே ஊணே மறந்தாளென்கிறாள். ஸம்ச்லேஷ தசையில், (க) "உண்ணுநாள்பசியாவ தொன்றில்லை" என்றும், (உ) "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர்தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங்கண்ணன்" என்றுமிருக்கையாலே ஊணில்லை; தத்விச்லேஷத்தில் உபவாஸக்ருசையாயிருக்கையாலே ஊணில்லை.

(உறக்கம்பேணுள்) நித்ரையைக் காற்கடைக் கொள்ளாநின்றாள். (ங) "பட்டுடுக்கும்" என்று - அவன் ஆதரித்த வுடையென்றன்றே நீ அவ்வுடை யுடுக்கத் தொடங்கிற்று, அவ்வோபாதி அவனாதரித்த உடம்பன்றே உன்னுடம்பு, அவன் வந்து முகங்காட்டினால் தண்போக்ய மழிந்ததென்று விஷண்ணைகாதபடி உன்னைளகுமார்யத்துக்கு அநுகூலமாக வருந்தியாகிலு முறங்கவேணுங்காணென்ன, அவற்றையும் அநாதரியாநின்றாள. (பேணுள்) என்கிறவிது - வருந்தியாகிலு முறங்கவேணுமென்று சொன்னதைதக காட்டுகிறதிறே. (ச) "அநாதிமாயயாஸுப்ர- அநாதிமாயயாஸுப்த" என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தைக்கிட்டுவதுக்கு முன்பு உணர்த்தி யறியாதாப்போலே பகவதவிஷயத்தைக் கிட்டினல்உறக்கமறியா திருக்கக்கடவ[1]

(நஞ்சித்யாதி) தன்ப்ரயோஜநமுங்கிடக்க என் ப்ரயோஜநமுங்கிடக்க ஸ்வரூப மழிந்தபடி பார்க்கலாகாதோ வென்கிறாள். [2]அபி மதவியோகத்தால்வந்த வாற்றுமையாலே அகவாயழியாநிற்கச் செய்தேயும் அதனைப் பிறரறியாதபடியடக்கிப பொறிபுறந்தடவி எதிர்த்தலையை யழிப்பிக்கையிறே ஸ்தரீதவலக்ஷணம், அது தவிர்த்து வாய்விட்டுக்கூப்பிடாநின்றாள். (ஙு)[3]"எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று அத்தை வாய்வெருவினளென்று நினைத்திருந்தோம், அதுபோய் இடைவிடாமல் வாய்புலத்தத் தொடங்கினள். முன்பு (ங) "திருவரங்கம்" என்று ஊரைச்சொன்னள; கட்டுவிச்சி,

---

(ஸ்வாமியித்யாதி). (அபிமதவியோகத்தாலித்யாதி). முன்னும் வாய்விட்டாளே, இங்குவாசியேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதி).

(க) பெரி-திரு-ங-க-சு.
(உ) தி-வாய்-சு-எ-க.
(ங) கக.
(ச) மாணே.
(ஙு) கக.

(க) "கடல்வண்ணர்" என்று - பெரியபெருமாளைச் சொன்னள்; இப்போது படுக்கையைச் சொல்லுகிறாள். முதல்படுக்கை கோயில் போலேகாணும் இவளுக்கு.

(நஞ்சரவில் துயிலமர்ந்தம்பீயென்னும்) தானழியாநிற்க எதிர்த்தலையைப் பேணுகின்றாள். (நஞ்சரவு) ப்ரதிகூலர்க்குக்கிட்டவொண்ணாதபடிக்கையாகப் பெறுவோமே!. (அரவு) படுக்கைக்குஸம்பாத்யமான லக்ஷணங்கள் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகப் பெற்றோமே. மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றமென்கிற விவை ஜாதிப்ரயுக்தமாயிறே ஸர்ப்பத்துக்கிருப்பது. சேதநமான படுக்கையுமாகப் பெற்றோமே. (உ) "ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞானபலைக தாமநி- ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபலைக தாமநி" என்கிறபடியே அவஸ்தாநுகுணமாகக், குழைய வேண்டுமிடத்திலே குழைந்து உறையவேண்டுமிடத்திலே யுறைந்து கொடுக்கும் படுக்கையாகப பெற்றோமே. (துயிலமர்ந்த) படுக்கைவாய்ப்பாலேவீசி வில்லிட்டெழுபபிணலும் எழுந்திராதபடியாயாயிற்றுப படுக்கைவாய்ப்பிருக்கிறபடி. †நிர்ப்பயமாகக் கண்வளரப்பெற்றோமே போகரூபமாகக் கண்வளாந்தருளப்பெற்றோமே. பொருந்திகண்வளரப்பெற்றோமே.

(நம்பீயென்னும்) திருவநந்தாழ்வான்மடியிலே சாய்ந்தபின்பு தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே அழகால் வந்த பூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது (ங) "ஸமயாபோதிதஶ்ரீமாந் ஸுகஸுப்தஃபரந்தபஃ" என்று ஆலத்திழிக வேண்டும்படியிறே உறங்கும்போதை யழகிருப்பது. அதவு (நஞ்சிதயாதி) ப்ரணயரோஷந்தோற்ற வாய்விடாகின்றாளென்கிறளாகவுமாம். நஞ்சரவு - ப்ரதிகூலர் கிட்டாமைக்கு நஞ்சை யுமிழ்கிறானென்றிருந்தோம், அதுவொருவ்யாஜமாய், அவ்வஸ்துவையொழியசெல்லாதார்கிட்டாதபடி நஞ்சையுமிழும்படியாவதே! பிராட்டிகையின் ஸ்வபாவம். அவனேது இன்னதாமதொழியப் படுக்கையேதுடின்னதாவானென்னென்னில; அவனேது தான் இன்னதாகைக்கு ஹேது அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமும் போக்யதையு மன்றோ; அவ்வோபாதி ததீயரோடும் அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமும் போக்யதையு முண்டாகையாலே படுக்கையிலிலயிறே. அவனுடைய அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வததிலே அந்தர்ப்பூதமிறே ததீயஶேஷதவமும்; அவனுடைய போக்யதையிலே அந்தர்ப்பூதமிறே ததீயருடைய போக்யதையும். ஆகையாலே படுக்கையோடு கிலாய்க்கை பராப்தம். (துயிலமர்ந்த

(நஞ்சரவு) என்றதைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (நிர்ப்பயமாகவித்யாதி

(க) ககக.

(உ) ஸ்தோ-ர-நகக.

(ங) ரா-ஸு-நஅ-உங.

இருவருக்குப் படித்த படிக்கை ஒருவர்க்குப் * பொருந்துவதே! எனக்குத் தாய்மடி பொருந்தாதிருக்கத் தமக்குப் படிக்கை பொருந்துவதே!.* பரமப்ரணயிகளாயிருக்கிற தம்முடைய ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமென்கிறாள். (நம்பீயென்னும்) இத்தலை வெறுந்தலையாயிருக்க அத்தலை குறைவற்றிருக்கிறபடி.

. (வம்பார்பூமித்யாதி) அப்படிக்கையோடேசேருகைக்கு பாணிக்ரஹணம்பண்ணின தேசதத்தைச் சொல்லுகிறது. பரிமள ப்ரசுரமான பூவை யுடைத்தான வயல். அவனுடைய யுவதவம் நித்யமாயிறேபோலே வயலும் நித்யவஸந்தமா யிருக்கிறபடி. தம்முடைய (க) "அரும்பினையலரை" என்கிற பருவதத்துக்கு அநுகூலமாக நித்யவஸந்தமான வயலாகப் பெற்றோமே. அதவா, நானிருக்கிற தேசம் நீரும் பூவும் பரிமளமுமினறிக்கே வறண்டு தரையாய்க்கிடக்கத், தானிருக்கிறதேசமகப்படத் தளிரும் முறியுமாம்படியாவதே!. அவனுடைய † செந்தளிப்பேயிறே அத்தேசத்துக்கும் செந்தளிப்பு. அப்படியே தன்னுடைய செந்தளிப்பாயிருக்குந் தேசமாகையாலே தான் உருவுகையாலே அத்தேசமுமுருவிக் கிடக்கிறதிறே. (மைந்தாவென்னுமே) என்னையுமேபகூஷிக்கப் பார்த்தால் தன் பருவத்தைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹ மாக்குவானென்? † அடியிலே நான் விஷயப்ரவணனுய்த் திரிய, (க) "வாடினேன்" என்று சொல்லும்படி உன் † போக்யதையைக்காட்டிப் புறம்புள்ளதுவக்கையறுத்து உன்னையொழியச் செல்லாதபடிபண்ணிற்று, இன்று என்னைக்கைவிடுகைக்கோ?

(அஞ்சிறையபுட்கொடியே யாடும்பாடும்) பாணிக்ரஹணம்பண்ணிவைக்கக்கொண்டுவந்த விஶ்வாமித்ரனைச் சொல்லுகிறது. அழகிய சிறகையுடைய பெரியதிருவடியாகிற த்வஜத்தை அநுகரியாகின்றுள். † வந்தால் ப்ரியப்படுகையன்றியிலே வருகிறானென்று தூரதத்திலே கண்டால் விஶ்வஸிக்கும்படியிறே பெரியதிருவடியுடைய ஔதார்யமிருப்பது. பெரியதிருவடி தூரத்திலே தோற்றி ஆஶ்வஸிப்பிக்கும்படியை நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள், அவன் வரக்காணுமையாலே அவனை யநுகரிக்கத் தொடங்கினுள். விடாய்த்தார் ஹஸ்தமுத்தரையாலே தண்ணீர்வேண்டுமாபோலே அவன்

(செந்தளிப்பு) - குளிர்த்தி. அநந்யார்ஹ யாக்கினபடியை அருளிச்செய்கிறார் (அடியிலே நானிதயாதி). பருவத்தால்வந்த போக்யதை.

விஶ்வாமித்ரனைப்போலே திருவடியும். (ஆடுகை) - அநுகரிக்கை. நாயகனை யநுகரியாமல் திருவடியை யநுகரிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வந்தாலித்யாதி.)

(க) தி-மொ-எ-கo-க.* (உ) தி-மொ-க-க-க.

வரவில் தனக்குண்டான ஆகாங்ஷையுந்தோற்ற அவன்வரும்படி...
ள்.

(புட்கொடியேயாடும்) † பெரியதிருவடிமுதுகிலே அவன்வ...
வரும்படியைப் பாவிக்கையன்றியே கொடியையே பாவியாநின்றுள்...
(பாடும்) அவனை அநுகரிக்கையாலே பிறந்த ஆஸ்வாஸத்தாலே...
வாய்திறக்க வல்லளாய் ஆர்த்திதோற்றக்கூப்பிடத் தொடங்கினள்...
† பாட்டாவது - கண்ணுங் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு கால் தாழ...
திருக்கும்படியான த்வனியிறே; அப்படியே இவளும் உரக்க ஆர்த்...
நாததாலே, (க) "மரங்களு மிரங்கும்வகை" என்கிறபடியே பி...
கால்தாழ்ந்து கண்ணுங் கண்ணீருமாயிருக்கையாலே (பாடு...
என்கிறது. †சோகரஸத்தோடு போகரஸதோடு வாசியில்லையிறே...
பிறரைக்கால்தாழப் பண்ணுகைக்கு.

(அணியரங்கமித்யாதி) இவளுடைய ஆர்த்தநாதத்தைத்...
ட்டதோழி, "தாயானவள் கடக்கநின்று ஹிதஞ்சொல்லுமவளாவ...
யாலே ஆஸ்வாஸகையாக மாட்டாள், நம்மூடைய ஸந்நிதி அ...
வாஸஹேதுவாமோ" என்று பார்த்து, (உ)"ஏகம்துக்கம்ஸுகஞ்சநௌ...
ஏகம்துக்கம்ஸுகஞ்சநௌ" என்றிருக்குமவளாகையாலே காய...
தலையும் க்ருசமானவடிவும் உருவினமுகமுமாய்க் கொண்டு தன்...
த்தியெல்லாம் வடிவிலே தோற்றும்படி முன்னே வந்துநின்று...
அவள்முகத்தைப்பார்த்துத், தோழீ! நாம்கோயிலிலேபோய்ப்...
ரியபெருமாளை யநுபவிக்க வல்லோமோ வென்கிறாள். (ங) "ஏஷ...

ஹ்ருப்ரவிஷ்டோ ஸ்ம்ருதீஸ்மீஹிதமிவஹ்ருதம் - ஏஷப்ரஹ்மப்ரவிஷ்டோவ...
க்ரீஷ்மேஸீதமிவஹ்ருதம்" என்று ஈஸ்வரனைத் தடாகமாகச்சொல்...
கடவதிறே. †தாபத்ரயாதுரர்க்குத் தாபஹரமாயிருக்கையாலும்...
ஹதாபாதுரர்க்கு விரஹதாபசாமகமா யிருக்கையாலும்(ஆடுதூ...
என்கிறாள். (அணியரங்கமாடுதுமோ) (ச)†"தொல்லை வேங்கடமு...
டவுஞ் சூழ்கின்றிலர்" என்று - கல்லைப்பொய்கையாகச் சொ...

அவதாரணத்தைப் பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடிமுதுகிலே...
த்யாதி). கூப்பீட்டைப் பாட்டாகச் சொல்லுவா னென்னென்ன; அருளி...
ய்கிறார் (பாட்டாவதித்யாதி). சோகமானகூப்பீட்டுக்குக் கால்தாழ்க்கக்...
மோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (சோகரஸத்தோடித்யாதி).

மதுரமாம்யமே தென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாபத்ரயாதுரரித்யா...

ஊர்மதுவாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தொல்லைவேங்கட...

(க) தி-வாய்-கூ-(ரு)-கூ.
(உ) ரா-கி-(ரு)-கஅ.
(ங) பார-மோகஷ-ச-(ரு...
(ச) தி-வி:அக.

வல்லவர்கள் ஆற்றைப் பொய்கையாகச் சொல்லச் சொல்லவேணு மோ? † அநந்யார்ஹராய் அநந்யபோக்யரா யிருப்பார்க்கிறே இவ்வு நில் புகுந்தால் ஒருமடுவிலே புகுந்தாற்போலே ஸ்ரமஹரமா யிருப் பது. (தோழீயென்னும்) அவள்முகத்தில் பயிர்ப்பைக் கண்டு, "நாம் போய்க்கோயிலிலே யநுபவித்து நம்முகம் பண்டுபோலே செந்தளித் திருக்க நாம் காண்பதெப்போதோ?" என்னும்.

உன்வயிற்றிற் பிறந்தவளை ஸ்வரூபஹாநியிலே இழியப்புக் கால் நியமிக்கக் குறை யென்னென்னில்; (என்சிறகின் கீழடங்காப் பெண்ணைப் பெற்றேன்) என்கைக் கடங்காத படியாளள். "ஆஸ்ர யணதசையில் அவன் மேல்விழுந்து ஆஸ்ரயிப்பிக்க, ஆஸ்ரயித்த வோபாதி, போகதசையிலும் அவன் செய்தபடி கண்டிருக்கை காண் ஸ்வரூபம், நீமேல்விழுகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராது காண்" என்று நானறிந்ததைச் சொன்னாலும் அத்தைக்காற் கடைக்கொள்ளா கின்றாள். (என்சிறகு) என்பகூத்திலே; என்னபி மாநத்திலேயென்றபடி. அவனபிமாநத்திலே யடங்கினவளாகை யாலே என்னபிமாநத்தை விட்டாளிறே. †ஸ்வரூபத்தை நோக்கினை ளல்லள், என்னபிமதஞ் செய்தாளல்லள், எனக்கு பவ்யையாளை ளல்லள். (பெற்றேன்) இதெல்லாம் இவள் குறறமாக்காதே பெறற தன் குற்றமாக்குகிறாள்.

(இருநிலத்து ஓர் பழிபடைத்தேன்) இவளைப் பெற்றதாலு ண்டான பேறு இதுவிறே. பஞ்சாசதகோடி விஸ்தீர்ணையானபூமிப் பரப்படங்கலும் வ்யாபதமாம்படியான பழியைப் படைத்தேன். தன்கார்யத்தே ப்ரவர்த்திக்கை குடிப்பழியாம்படியிறே இக்குடி யினுடைய வேற்றமிருப்பது. (ஓர்பழி) அத்விதீயமானபழி. (ஏ பாவம்) இவள் குறையுமன்று, அவன் குறையுமன்று, நான் பண் ணினபாபமே இதக்கு ஹேதுவென்கிறாள். (க) "நமந்தராயாஃ-நம ந்தராயாஃ" இத்யாதி. [நமந்தராயாஃ- நமந்தராயாஃ] இவ்வார்த்தத் துக்கெல்லாம் ஹேதுபூதை மந்தரையென்றுகொனையா, அவளுடைய தோஷமன்று; அவளவார்த்தைகேட்ட கைகேயிதோஷமென்று நினைத்தான்; [நசமாதுரஸ்யாஃ-நசமாதுரஸ்யாஃ] இவளுடையதோ ஷமுமன்று; இவள்வார்த்தைகேட்ட சக்ரவர்த்தி தோஷமென்று

யாதி). அப்படி மதிவாகத் தோற்ற வில்லையேயென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹராயித்யாதி).

கீழ்ப்பதங்களெல்லாவற்றையும் பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூப த்தை நோகக்கிளைல்ல ளித்யாதி).

(க) அயோத்யாகாண்டமென்று பகவத்விஷய ப்ரமாணத்திரட்டில்.

கினைத்தான்; [தோஷோநராஜ்ஞ:- தோஷோநராஜ்ஞ:] ராஜாவுகது ஏ
தோஷமுமில்லை, அவன்வார்த்தையைக்கேட்டுத் தமக்குவகுத்தவி
ஷேகத்தைப் பொகட்டுக் காட்டிலேபோனவவர்குற்றமித்தனை;
[நசராகவஸ்ய- நசராகவஸ்ய]†அவர்க்குத் தான் குற்றமென், அவ
ஆபிஷிக்தராயிருந்தால் அநுகூலவ்ருத்தி பண்ணக்கடவனாயிரு
அதுக்கல்லாத வென்பாபமே இவ்வநர்த்தத்துக்கெல்லாம் ஹே
தூதம்; [வநப்ரவேசேரகுநந்தநஸ்ய- வநப்ரவேசேரகுநந்தநஸ்ய] இ
குடி வாழப்பிறந்த செல்வப்பிள்ளை வநவாஸம் பண்ணுகைக்கு நி
த்தம் என்பாபமேயாமித்தனை.✓

✓கூனிசொன்னது கைகேயிக்குக் கேட்கவேண்டா, அவ
சொன்னது சக்ரவர்த்திக்குக் கேட்கவேண்டா, அவன் சொ
னது பெருமாளுக்குக் கேட்கவேண்டா. கூனிசொன்னது கேட்
வேண்டா தொழிகிறது - ✓அடியாட்டியாகையாலே; கைகேயி சொ
ன்னது சக்ரவர்த்திக்குக் கேட்கவேண்டா தொழிகிற தென்னை
னில்; ஸ்த்ரீ புத்ரவாத்ஸல்யத்தாலே சொன்ன வார்த்தைக
பர்த்தாவுக்குக் கேட்கவேணுமோ? சக்ரவர்த்தி சொன்னது பெ
மாளுக்குக் கேட்க வேண்டாமேவா வென்னில்; தர்மாபாஸத்தை
ஆலம்பநமாகக்கொண்டு ஸ்த்ரீபாரதந்த்ர்யத்தாலே ப்ரமித்து
சொன்னவார்த்தையைப் பெருமாளுக்குக் கேட்கவேணுமோ? இ
முடைய அந்வய வ்யதிரேகங்களில் நான்படும் பாடறிவர், தா
ராஜ்யப்ராபதரென்னுமிடமறிவர், ஆனபின்பு அவனைக்கட்டி இ
ழுவைத்து ராஜ்யத்தை யாளத் தட்டென்? அவன் சொன்ன வச
தை யநாதரிதது ராஜ்யத்தை யாண்டாராகில் தம்முடைய
திரேகத்தில் நான் முடியாதபடி ரக்ஷித்தாராகலாயிற்றதே; ஆ
யால் என்பாபமே ✓இதுக்கு நிமித்தமென்றுணிறே ஸ்ரீ பரத
வான்.✓... ... ... (க

மூ.—கல்லெடுத்துக்கன்மாரிகாத்தாயென்னும்
காமருபூங்கச்சியூரகத்தாயென்னும்
வில்லிறுத்ததுமெல்லியல்தோள்தோய்ந்தாயென்னு
வெஃகாவில்துயிலமர்ந்தவேந்தேயென்னும்
மல்லடர்த்ததுமல்லைபன்றட்டாயென்னும்
மாகீண்டகைத்தலத்தென்மைந்தாவென்னும்
சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச்சொல்லேயென்று
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. (க

பெருமாள் ஸத்யஸந்தராகையாலே - பித்ருவசந பரிபாலநம்பண்ணி
ணும், ஆகையாலே அவர்தோஷமன்று என்பாபமே யாமத்தனை யென்றபடி

பதம்.—கல்மாரி, கல்லெடுத்து, சாத்தாய்என்னும், சாமர், பூ, (நி) கச்சி, ஊரகத்தாய்என்னும், வில்லிறுத்து, மெல்லியல், தோள் தோய்ந்தாய்என்னும், (கo) வெஃகாவில், துயில்அமர்ந்த, வேந்தேஎன்னும், அன்று, மல்அடர்த்து, (கரு) மல்லைஅட்டாய்என்னும், மாகீண்ட, கைத்தலத்து, என்மைந்தாஎன்னும், தன்கிளியை, (உo) சொல்லெடுத்து, சொல்லென்று, துணைமுலைமேல், துளிசோர, சோர்கின்றாள். (உரு)

உரை—(இந்த்ரன் வர்ஷித்த) கல்வர்ஷத்தை,மலையெடுத்து,(தடுத்து) ரக்ஷித்தவனே! என்கிறாள்; ஆசைப்படத்தக்கதாய், அழகிதாயிருந்துள்ள,(நி) காஞ்சீபுரத்திலே, திருவூரகத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனே! என்கிறாள்; (ஜநகமஹாராஜன் பலபரீக்ஷார்த்தமாக வைத்த,) வில்லிறுத்தீ, ம்ருதுஸ்வபாவையான பிராட்டியுடைய, புஜங்களோடு ஸம்ச்லேஷித்தவனே! என்கிறாள்; (கo) திருவெஃகாவிலே, கண்வளர்ந்தருளுகிற, ராஜாவானவனே! என்கிறாள்; கம்ஸன் தன்னை நலிகைக்காக மல்லரை வாசலிலே காவலாக வைத்தவன்று, அவர்கள் பலத்தைப்போக்கி, (கரு) (சாணூர முஷ்டிகர்களாகிற) மல்லர்களை நிரஸித்தவனே! என்கிறாள்; குதிரை வடிவையுடைய கேசி என்னும் அஸுரனுடையவாயைக் கிழித்துப்பொகட்ட, புஜபலத்தையுடையனாய், யுவாவானவனே! என்கிறாள்; (இப்படி பலவகையாகக் கூப்பிட்டு) தன்னுடைய கிளியை(ப் பார்த்து), (உo) (அதுக்குத் திருநாமத்தின்) முதலெழுத்தையெடுத்துக்கொடுத்து, மேலுள்ளதை நீயே சொல்லென்றுசொல்லி, ஒன்றுக்கொன்று ரூப்பானஸ்தநங்களிலே, கண்ணீர்த்துளிகள் பாயத், துவளாநின்றாள். (உரு) ... ... (கஉ)

வ்யா.—பதின்மூன்றும்பாட்டு. (கல்லெடுத்து) திருத்தாயார் "இவள், திருநாமத்தைத்தன்வாயாலே சொல்லாநின்றாள், திருநாமம் ஸாத்மிக்குந் தசைபோலேயிருந்தது" என்று பார்த்து, "இவள் வார்த்தை கேளாதே உறுவிக்கிடக்கிற கிளியை இவள்கண்முகப்டே வைத்துத் திருநாமத்தைச்சொல்லுவிக்க இவளுக்கு ஆஶ்வாஸம் பிறக்கும்" என்றுநினைத்து இவள்முன்பே கிளியைக்கொண்டுவந்துவிட்டவிடத்திலும் அது பேசாதேயிருக்க, இவள் "திருநாமத்தைச் சொல்லீர்" என்றாள்; இவள்தசையைக்கண்டு உறுவியிருக்கையாலும், "சேஷபூதரான நாம் இவள் கற்பித்தவையேயாகிலும் இவள் ஸந்நிதியில் சொல்லக்கடவோமல்லோம்" என்னும் நினைவாலும் பேசாதேயிருந்தது; "ஆசார்யன் போக்கினவையேயாகிலும் தத்ஸந்நிதியிலே சொல்லக்கடவ தல்ல" என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் இவ்விடத்திலே வெளியிடப்படுகிறது. "நான் உச்சரிக்க அநந்தரம் உனக்கும் உச்சரிக்கலாமே" என்ன; அடியிலும் கற்பித்த ப்ரகார மதுவாகையாலே அதுக்கிசையத்தான் ஆதிக்ரஹணம்பண்ண அநந்தரம் சொன்னவாறே, † இது ஒருமுகத்தாலே ஸாத்மியாமையாலே தளர்ந்தாளென்கிறாள். ‡ திருநாமம் ஸாத்மிக்குந் தசையென்றும் ஸாத்

பதின்மூன்றும்பாட்டு. (ஒருமுகத்தாலே) - ஆபத்ஸகத்வம் முதலானவர்த்த முகத்தாலே.

மியாத தசையென்று முண்டோ வென்னில்; திருநாமந்தான் ஓரவஸ்த்தையில் பாவநமுமாய் ஓரவஸ்த்தையில் போக்யமுமாய் ஓரவஸ்த்தையில் ஸம்ஸாரபயநிவர்த்தகமுமாய், ஓரவஸ்த்தையில் ஸாதநமுமாய், ஓரவஸ்தையில் தாரகமுமாய், ஓரவஸ்த்தையில் நஞ்சுமாயிருக்கும். †தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கு அந்நம் இத்தனையு மாகாதின்றதிறே.। (ச) "ஆஹாரசுத்தௌ ஸத்வசுத்திः – ஆஹாரசுத்தௌளஸத்வ சுத்திः" என்கிறபடியே அந்நம் பாவநமுமா யிருக்கும், தாரகமுமாயிருக்கும், போக்யமுமாயிருக்கும், தாநாதிமுகத்தாலே புருஷார்த்தஸாதநமுமாயிருக்கும், அதிசயித்தவாறே நஞ்சுமாயிருக்குமிறே; அப்படியே, †"பரமேசஷம்ஆத்மா" என்றிருக்குமவனுக்கு, (ஏ) "பவித்ராணாம்ஹ்ருஷீகேசः பவித்ரம்பரமுச்யதே – பவித்ராணம் ஹ்ருஷீகேசः பவித்ரம்பரமுச்யதே" என்கிறபடியே ப்ரதமத்தில் பாவநமுமாயிருக்கும்; அநந்தரம் (ஈ) "புண்யானாமபிபுண்யோஸௌ- புண்யாநாமபிபுண்யோஸௌ" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவநஸாதநமுமாயிருக்கும்; (ச)"மங்களானாஞ்சமங்களம்–மங்களாநாஞ்சமங்களம்" என்கிறபடியே ப்ராப்யமுமாயிருக்கும்; (ஞ) "யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ மஹாபயாத்விமோக்ஷமாப்நோதி – யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ மஹாபயாத்விமோக்ஷமாப்நோதி" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரபயநிவர்த்தகமுமா யிருக்கும்; இது ருஷிகள் கோஷ்டியில்பரிமாற்றம்; ஆழ்வார்கள் கோஷ்டியிலுள்ள தொன்றுயிற்று; - திருநாமம் போக்யமென்றும், தாரகமென்றும், பாவநமென்றும், நஞ்சென்றும் சொல்லுகிற விது. (ஸ) "அச்சுதாவமரோரே ஆயர்தங்கொழுந்தே" என்று திருநாமம்போக்யமா யிருக்கிறபடியைச் சொன்னார்கள்; (எ) "நின்னைமங் கற்றவாவலிப்பு" என்று பாவநமென்னுமிடம் சொன்னார்கள்; (அ) "கோவிந்தன் குணம்பாடி - ஆவிகாத்திருப்பேன்" என்று - தாரகமென்னுமிடம்சொன்னார்கள்; (கூ) "கண்ணன் நாமமே குழறிக்கொள்ளீர்" என்றும், (கo) "பிழைப்பில் பெரும்பெயர்" என்றும் - நஞ்சென்னுமிடத்தைச்சொன்னார்கள்.

(கல்லெடுத்தித்யாதி) தான் ஆபந்நையா யிருக்கையாலே ஆபந்நிவர்த்தகமான திருநாமங்களை யெடுத்தாயிற்று அவற்றைச் சொல்லச்சொல்லுகிறது. (கல்லித்யாதி) ரக்ஷகனைவைத்த இந்த்ரன் பக்

ஒன்றுக்கே அநேகாவஸ்த்தை யுண்டாகக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செயல்கிறார் (தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கித்யாதி). பரமேசஷம்-ஈச்வரசேஷம்.

(க) (ங)

(ச) ஸஹஸ்ர-உபோ.
(ஞ)
(ஸ) தி-மா-உ.

(எ) தி-மா-க.
(அ) நா-தி-அ-ங.
(கூ) தி-வாய்.
(கo) உ-திரு-ஞo.

தகனைக, ரக்ஷ்யவர்க்கம் அவன்கையிலே பாத்யமாய்நிற்க, கிருபாதி கரக்ஷகன் ரக்ஷித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. திருவாய்ப்பாடியிலுள் ளார் வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனை ஆராதிக்கப்புக, க்ருஷ்ணன் அத் தை நிஷேதித்து, "நமக்கு ரக்ஷகம் காடும் மலையுமாயிற்று, அவ ற்றை யாராதிக்க வமையும்" என்றுசொல்ல, அவர்களும் அப் படியே மலையை யாராதிக்க, மலத்தெய்வமா யிருந்து அத்தை யழுது செய்தாணையிற்று.

தன்னபிமாநதத்தில் கிடந்தவர்கள் தேவதாந்த்ரபஜநம்பண்ணு கையாகிறவிது - ஸ்வஸ்த்ரீயைப் பிறர்க்குக் கொடுத்தாற்போலே யிருந்ததாயிற்று ஈஸ்வரனுக்கு. இவ்வளவிலே "'நமக்கு' என்றுநிலே நித்ததனை 'அபிமர்நோபஹதம்' என்று பாராதே அழுது செய்யப் பெறுவதே!" என்று அலைகளை வாங்கிவரப்ராப்தமாயிருக்க, "க்ரு ஷ்ணனையண்டைகொண்டு நமமுடைய யாகபங்கதைப் பண்ணினர் கள் இடையர்" என்று குபிதனாய்ஸம்வர்த்தகாகணங்களை யழைத்து, "கல்வர்ஷமாகச் சொரிந்து திருவாய்ப்பாடியை யழித்துப்போடுங் கள்" என்ன; திருவாய்ப் பாடியிலுள்ளாரும், (க) "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய பரம-கோகோபீஜநஸங்குலமதீவார்த்தம்" என்கிறபடியே ஆபந்நராக; அத்தசையிலே, "மலையை யாராதித்தோம், க்ருஷ்ணன் ரக்ஷித்தான்" என்னவொண்ணுதென்று பார்த்து, இவர்கள ஆரா திக்க மலைதன்னையேயெடுத்து ரக்ஷித்தபடி.

(கல்லெடுத்து) அவனெடுத்தது(உ) *சோலைசூழ்குன்றுயிருக்க, (கல்லெடுத்து) என்று - ஒருசிலாமாத்ரத்தை யெடுத்தாற்போலே ஓசழக்காகச்சொல்லுகிறாள், ஸ்ரீ கோவர்த்தநத்தை யெடுத்துபோ தை அநாயாஸத்தைக் கண்டிருந்தவளாகையாலே. இந்தசக்தியிறே இவளுடைய ஹ்ருதயத்தில் கிடப்பது. †"கிட்டுவதும் அநுபவிப்ப தும் பெறுவதும் ஈஸ்வரசக்தியாலே" என்றிருக்கு மவளிறே. † அசக்தாதிகாரமிது, சக்தாதிகாரம் ஸாதநாந்தரங்களென்கிற வார்த்தைகள் நம்மாசார்யர்கள்கோஷ்டியிலே புகுரக்கடவ தன்றி யேயிறேயிருப்பது. "சக்தரோடு அசக்தரோடு வாசியில்லை ஈஸ்வர சக்தியைக்கொண்டு தலையெடுக்கைக்கு" என்றிருக்கும் கோஷ்டி யிறே. (ங) "ஶ்ரீமஹாபுவஹாநூமத்ஃ-சீதாபவஹாநூமதஃ" என்கிறசக்தி

---

§ (வாங்க)எழுத்துவாங்க; இந்த்ரன் தன்னை யெழுதிக் கொடுக்கப்ரா ப்தமாயிருக்க. அவன்சக்தி ஹ்ருதயத்திலே கிடக்கவேண்டுவா னென்னென் ன்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கிட்டுவது மித்யாதி). அவன்சக்தியை யநுஸந்தி க்கை அசக்தர்கதோ, சக்தர்க்கு வேண்டாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அசக்தாதிகார மித்யாதி).

(க) வி-பு-நி-கக-கங. (உ) க-திரு-சுக. (ங) ரா-ஸு-நிங-உக.
§ இங்கு வ்யாக்யாநாரும் பதபங்க்திகளுக்கு ஆநரூப்யமில்லை.

ஸ்வாஸ்ரயத்திலேகிடக்க, (க) "நராவணஸஹஸ்ரஸம்மேயுத்³தே⁴ப்ரதிபூ⁴
பூ⁴வேத் – நராவணஸஹஸ்ரம்மே யுதே⁴ப்ரதிபலம்பவேத்" என்க
சக்தியுடையவன்†ஸஹகாரியாகத், தனக்கோராற்றுமை அதிசயித்தி
க்க, (உ) "த த்தஸ்யஸத்³ருʼஶம்பூ⁴வேத் -தத்தஸ்யஸத்ருʼஶம்பவேத்" என்
றே-ப்ரதமாசார்யையானபிராட்டியிருந்தது. "கன்மாரியாகையாலே
கல்லையெடுத்து ரக்ஷித்தான், நீர்மாரியாகில் கடலையெடுத்து ரக்ஷி
குங்காணும்" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். இதனால் - இன்ன
தைக்கொண்டு இன்னகார்யஞ் செய்யக்கடவோமென்னுமநி
யில்லை; ஸர்வசக்தனென்கை. பிறரால்வந்த ஆபத்திலோ ரக்ஷி
லாவது? உன்னல்வந்தவாபத்தில் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? கல்வர்ஷத்
லகப்பட்டாரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? (கூ) "பஹூநாஸ ந்ததமுத்
வர்ஷே-பஹூநாஸந்தததுர்தி³கவர்ஷிணி" என்கிற துர்தினவர்ஷத்திலகப்
ட்டாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ஒருவூராரகப்பட நோவுபட்டாரை
ரக்ஷிக்கலாவது? அவ்வூராகப்பட்ட நோவை ஒருததிபட்டால் ரக்ஷி
க்கலாகாதோ? என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கும் மலையையெடுக்கவே
ணுமோ? மலையையெடுத்த தோளைக் காட்டவமையாதோ?

(காமருபூமித்யாதி) அக்காலத்தில் பிற்பட்டார்க்கு முன்னே
ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவைக்கன்றே திருவூரகத்திலேவந்து நி
றருளிற்று. திருவூரகததில் த்ரைவிக்ரமாபதாநவேஷத்தோடே வ
துநிறக க்ருஷ்ணன்வந்து நின்றுகப் பேசுவானென்னென்னில்
வரையாதே எல்லாரையும் தீணடுகையும் தன்பேறுகக் காய்ந்
செய்கையும் இரண்டவதாரத்துக்கும் நிரூபகமா யிருக்கையாலே
தத்ஸாம்யத்தைப்பற்ற அபிநிவேசமாகப்பேசாநிற்பர்கள். (காமருபூ
கச்சி) ஆதரிக்கப்படுவதாய் தர்சநீயமாயிருக்கை. போக்யங்களி
லும போகோபகரணங்களாலும் ஸம்ருத்தமான காஞ்சீபுரமி
கை. திருப்பதிகளால்ஸம்ருத்தமாயிருக்கையாலே போக்யங்களா
ஸம்ருத்தமான தேசமென்கிறது. படைவீடாகையாலே போகோ
கரணங்களாலே ஸம்ருத்தமான தேசமென்கிறது; பரமபதத்துக்கு
ஏற்றம் இதுவேயிறே விழுகாக்கு ஸுலபமான திருவடிகள
ஆற்றுமையுடையவெனக்கு துர்லபமாவதே! என்கிறாள்.

அந்த தூளிதாநந்தான் ப்ராதேஶிகமாய்த்தான் ஆறியிருக்கிறே
னே; அக்காலதத்தில் பிற்பட்டார்க்கு முதலவவந்து நிறக அக்காலத்
திற்குப பிற்பட்டேனென்றுறியிருக்கிறேனே; ஒன்றில் அவதா
ங்களைச் சேர அநுபவிகிறிலர், ஒன்றில் திருபபதிகளைச சேர
அநுபவிக்கிறிலர்; கலசியாயிற்று அநுபவிக்கிறது.

(ஸஹகாரி) திருவடி.

(க) ரா ஸ-சஉ-நகி. (உ) ரா-ஸ-நெ-சுஉ. (கூ) ஸ்தோ-ர-சகூ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கஉ-பா-கல்லெடுத்து வ்யாக்யானம். ககஉ

அதுக்கு ஹேதுவென்னெனில்; பிடிதோறும் நெய்வார்ப்பாரைப்போலே திருப்பதிகளை யொழியத் தமக்குச் செல்லாதபடியாலே. திருப்பதிகளினுடைய அடிப்பாடு வேண்டுகைபாலேயிறே அவதாரத்தி லிழிகிறது. அல்லாத ஆழ்வார்களுக்கும் இவர்க்கு மூண்டானவாசி யிதுவிறே. அவர்கள் மேன்மையை யநுபவிக்கும் போது பராவஸ்த்தையைப் பேசுவர்கள்; நீர்மையை யநுபவிக்கும் போது அவதாரங்களைப் பேசுவர்கள்; அந்நீர்மையை ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்காகத திருப்பதிகளிலே யிழிவர்கள்; இவர், மேன்மையை யநுபவிபப்தும் திருப்பதிகளிலே, நீர்மையை யநுபவிப்பதும் திருப்பதிகளிலே, அத்தை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதும் திருப்பதிகளிலே.

(வில்லிறுத்தித்யாதி) பிராட்டியை லபிக்கைககு இடைச்சுவரான வில்லை முறித்து, அவ்வாண்பிள்ளைத் தனத்தைக்காட்டி ஸ்த்ரீத்வத்தால் வந்தவபிமாநதத்தையும்போக்கி, ப்ரக்ருத்யா ப்ருதுவாயிருந்துள்ளபிராட்டியோடேஸமஸ்லேஷித்தவனே! ஸ்ரீ ஜநகசக்ரவர்த்தி "இவ்வில்லை முறித்தார்க்கு இவளைக்கொடுக்கக்கடவோம்" என்றுப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகையாலே, வில்லையெடுத்து நாணியேற்றி வலிக்கப்புக்க வளவிலே வில்லுமுறிந்தது, அவ்வளவிலே பொற்கிண்டியைக்கொண்டுவந்து உதகம்பண்ணப்புக, "ராஜகுமாரர்களாலே வீரவாசி கொண்டாடவந்தோமித்தனையொழிய விவாஹம் தாழ்ந்துப் பெண்தேடிவந்தோமோ நாங்கள், அத்தை வஸிஷ்டாதிகளையும் ஐயரையுங் கேட்பதென்ன; வில்லைமுறித்த ஆண்பிள்ளைத் தனத்தையும் வார்த்தைசொன்ன சீர்மையையுங்கண்டு தனியளாளுள் பிராட்டி, அவ்வில் முறித்த ஆயாஸத்தால்வந்த ஸ்ரமஹரமாக அவள் தோளிலே முழுகினையிற்று.

(தோள்தோய்ந்தாயென்னும்) விபுதத்வம் ஏகாவயவத்திலே யட்ங்கினபடி. அல்லாத அவயவங்களும் ஆத்மகுணங்களும் தேஹகுணங்களும் குமரிருந்துபோமிதனை. இத்தால் நித்யாநபாயினியான பிராட்டியைபபிரிந்தாலும் உதகம் பண்ணுவாரும் சேர்ப்பாரும் வேண்டியிருக்கிறபடி. சேதநனுக்கும் இவளோபாதி அந்ந்யார்ஹத்வமஸ்வரூபதத்திலே யுண்டானாலும் ஆசார்யஸமாஸ்ரயணமும் புருஷகாராபேக்ஷையுமுண்டாயிறே ஈஸ்வர விஷயீகாரத்துக்கு இருப்பது. உன்னைப்பிரிந்து தனியிருப்பாருடைய ஆபத்தைப் போக்கின நீ என்தனிமையால்வந்த ஆபத்தைப் போக்காதொழிவதே!

---

§ (அடிப்பாடு) பிராட்டி யணைகவென்று பூரிப்பது.

§ இங்கு பங்கதியிலகூடாங்கள் ஸ்க்கலிதங்களாயிருகலாம்.

(வெஃகாவில் துயிலித்யாதி) பிராட்டியைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிவந்துகிடந்ததேசம் திருவெஃகாவாயிற்று.

(வேந்தேயென்னும்) ஒருராஜகுமாரன் வந்து கிடக்கிறானென்று ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணலாம்படியாயிற்றுத் திருவெஃகாவிலே நாயனார் கண்வளர்ந்தருளும்படி. இருவரும் சேர்ந்த சேர்த்தியிலே யநுபவிக்க வாசைப்பட்டு அதுகிடையாதே நோவுபடுகிற வென்னும் † அச்சேர்த்திக்குமென்ன ஸங்கதியுண்டி.

(மல்லடார்த்தித்யாதி) சாணூர முஷ்டிகர்களை நிரஸிக்கிறபோது ப்ரதமத்திலே அவர்கள் மிடுகையழிதது‌ப்பின்னையாயிற்று அவர்களை நிரஸித்தது. (க) "మృగమధ్యేయథాసింహా ×ర్వ్వలీలావతాకినా ம்ருகமத்யேயதாஸிம்ஹௌகர்வலீலாவலெளகிநெள" என்கிறபடியே-குவலயாபீடத்தை நிரஸிதது அதினுடைய கொம்பை இருவருடைய கையிலே பிடித்துக்கொண்டு சத்ருபக்ஷமென்று மதியாதே குதூஹலோத்ஸவும் தாங்களுமாய்ப பெரியசெருக்கோடே ரங்கமத்யத்திலே புகுந்தபோது ஒருமான் குழாத்தின் நடுவே இரண்டுஸிம்ஹம் புக்கதற்போலே யிருக்கையாலே தர்சித்தபோதே மிடுக்குபோயிற்று பின்னை ஆஸ்ரயத்தை யழித்துவிட்டானத்தனையாயிற்று. † அந்நவென்றியே, (மல்லடார்த்து) வரும் மல்லரை நிரஸிததபடியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். திருத்தோள்களின் மிடுக்கு "நான்குமரிருந்து போமித்தனையோ, என் தினவுதீர விஷயங்காட்டவேணும்" என்ன நெருக்கி விஷயங் காட்டிக்கொடுத்தபடி.

(அன்றிதயாதி) அன்றுமின்றுமபோலேகாணும் ஆபத்துவருகிறது. ஸ்ரீ வஸுதேவரும் தேவகிப்பிராட்டியும், "பிறந்தவன்று கண்டுவிட்டோம், ஸமாப்திவேளையிலேயாகிலும் பிள்ளைமுகத்திலே விழிக்கவல்லோமே" என்று ஆபந்நராய்க்கிடந்த அவர்களாபத்துத் தவிர்ப்பதற்கு நிதர்சநமா யிருக்கையாலே (அன்று) என்கிறான். இவர்கள் முகத்திலே சென்று விழித்துப் பின்னை விரோதிநிரஸநம் பண்ணப்ராப்தமா யிருக்க அது செய்யாதொழிந்தது, "விரோதி கிடக்கச்செய்தே சென்று விழிக்கிறவிதுக்கு ப்ரயோஜநமென்?" என்னும் நினைவாலே. விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாயிறே ப்ராப்தி விதியிருபபது. (மல்லரையன்றட்டாயென்னும்) மாதாபிதாக்களுக்கு வந்த ஆபத்தோ போக்கலாவது, ப்ரணயிநிக்கு வந்த ஆபத்

(அச்சேர்த்திக்கும்) என்துஃகத்தைப் போக்கிலுலன்றே அச்சேர்த்தி சேர்த்தியாவது-ஸுகமாவது; அதுஸுகமன்றென்றபடி.

மல்லடார்த்து-திருத்தோளில் மிடுக்கு விஷயத்தைக்காட்டென்று அடுக்க வரும்மல்லனை எதிர்த்து; - வருகிறமல்லனை யட்டானென்று இரண்டாம் தாத்பர்யம்.

(க) வி - பு - தி - உ0 - சரு.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கந-பா-கல்லெடுத்து வ்யாக்யானம். ககநி

துப்போக்கலாகாதோ? மஹாபாபிகளான சாணூர முஷ்டிகர்கள் பெற்றதோள், அத்தோளை யொழியச் செல்லாத வெனக்கு அரிதா வதே! என்கிறாள். நான் இவ்வாற்றாமையை விட்டு ப்ரதிகூலவேஷ த்தைக்கொண்டிவர்தேனகில் தோளையநுபவிக்கலாமே! என்கிறாள்.

(மாகீண்ட ஷித்யாதி) பஞ்சலக்ஷம்குடியிற் பெண்களுக்கும் தன்னை யநுபவிக்க வருகிற வழியிலுண்டான வன்னியமறுத்துக் கொடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறது கம்ஸப்ரேரிதனாய்வந்த கேசி இவனுடையபருவத்தையும்ஸௌகுமார்யத்தையுங்கண்டு, "இவன் ஒருபொருளா? எடுத்துவிழுங்குகிறோம்" என்றுவாயைத்திறந்து கொண்டுவர, சிறுபிள்ளைகள் த்வாரங்கண்டவிடத்திலே கையை நீட்டக்கடவர்களாயிறே யிருப்பது, அத்தாலேகையைநீட்டினான்; ரக்ஷகனுடைய கையாலேயாலே ரக்ஷணதர்மம் பெற்றவாறே வளர்ந்துகொடுத்தது; வெள்ளரிப்பழம் விரிந்தாற்போலே விரிந்து கிடந்தா னித்தனையென்கை. (என்மைந்தாவென்னும்) திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்கள் வசீகரித்த பருவத்தைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனே! என்னும். இப்படிக்கு ஆபத்ஸகமான திருநாமங்களை ஆதிக்ரஹணம்பண்ணி.

(சொல்லெடுத்து) சப்தோச்சாரணம் மலையெடுத்தாற்போலே யிருக்கிறது காணும் இவளுக்கு. †அவன் மலையை யெடுக்கிறபோது அவனுடைய சக்தியைகினைத்து, (கலலெடுத்து) என்றாள்; தன்னள விலே வந்தவாறே வாய்விடுகைக்கும் சக்தியறறிருந்தபடி. (தன்கிளி யை) தான் விரும்பிவளர்த்தகிளியை. (க) "பாவைபேணாள்" என்று அது போக்யமாய்த்தோற்றினவாறே பாவையை யநாதரித்தாள்; இதுக்குத் திருநாமஸ்பர்சமுண்டாகையாலே யாதரிக்கிறாள். பரிக்ர ஹங்களில் வந்தால் ஸ்வரூபேண த்யாஜ்யமுமில்லை, ஸ்வரூபேண உபாதேயமு மில்லையிறே. ப்ரதிகூலமானபோது ஸர்வமும் த்யாஜ் யமாகக்கடவது, † அநுகூலமானபோது ஸர்வமு முத்தேச்யமாகக் கடவது

(சொல்லேயென்று) திருநாமத்தைச் சொல்லீரென்று ஆதிக்ர ஹணம் பண்ணிக்கொடுத்தாள், அநந்தரம் அது சொல்லத தொடங் கிற்று. (துணைமுலையித்யாதி) கேட்பாரைப் பெற்றதில்லையென்கி றாள். ஸ்த்ரீத்வ †பாவனை யொழிய ஸ்மஸ்ருஷியோகமும்பிறந்து ஸ்த

சொல்லெடுக்கை ஆயாஸமாகில், (கல்லெடுத்து) என்று அநாயாஸமாகச் சொல்லும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன்மலையித்யாதி). அநுகூலம்-பகவத்ஸ்பர்சம்.

பாவனையொழிய - பாவிக்கைமாத்ரமன்றிக்கே, ஸ்த்ரீத்வம் முற்றிற்றே வென்றபடி.

(க) ககக.

நோத்பேதமும் பிறந்தபோதாவென்னில்; ஸ்மஸ்ரு ஸ்வதந்தரலக்ஷணம், ஸ்தநம் பரதந்த்ரலக்ஷணம், அந்தஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் பாரதந்தர்யத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸ்த்ரீகளுக்கு போகோபகரணமிறைமுலை. சேஷபூதனுக்கு, முலையென்கிற வித்தால் - பக்தியை நினைக்கிறது. இவனுக்கும் போகோபகரணம் பக்தி; அவனுக்கும் போகோபகரணம் பக்தி; (க) * ஜ்ஞாநிநஃ- பக்திக்ரீதனிறே.

(துணைமுலை) போக்தாவுக்கு போகோபகரணமிறே துணைமுலையாவது. அங்ஙனன்றிகே, ஒருமுலைக்கு ஒருமுலை துணையாமித்தனையொழியவேவெறுப்பின்றிக்கேயிருக்கை †அவனுடைய திருவடிகளைப் போலேயாயிற்று இவளுடையமுலையுமிருப்பது. †அல்லாத ஆழ்வார்களைப்போலன்றியே ஸுகுமாரராயிறே திருமங்கையாழ்வாரிருப்பது. மலையாளர் ஒருமாஸத்துக்கு ஒருகாலே யுண்ணவும் வல்லர்களாய் ஒருமாஸம்பட்டினிவிடவும் வல்லர்களாயிருக்குமாபோலே, ஸம்ஸ்லேஷதசையில் நெடுநாள் தரித்திருந்து அநுபவிக்கவும் வல்லர்களாய் விஸ்லேஷத்தில் நெடுநாள் தரிக்கவும் வல்லர்களாயிறே மற்றையாழ்வார்களிருப்பது; ஸம்ஸ்லேஷிக்கவும் மாட்டாதே விஸ்லேஷிக்கவும்மாட்டாதபடியாயாயிற்று இவருடைய ஸௌகுமார்யமிருப்பது. இவர் உண்ணவும்மாட்டார், பட்டினிவிடவும்மாட்டார். (உ)"நும்மடியா ரெல்லாரோடுமொக்கவெண்ணி யிருத்தீரடியேனை" என்னக்கடவதிறே. (துணைமுலைமேல் துளிசோர) ஸ்பர்சேந்த்ரியமும் த்ருஷ்டியும் ஸ்வபோகங்களை யிழந்து தன்னிலே கட்டிக்கொண்டுகிடந்து கதறுகிறபோலே யிருக்கிறபடி. கண்ணீர் அல்லாத ப்ரதேசங்களிலே விழாதே முலையிலே விழுகையாலே - கண்ணும் முலையும் தன்னிலே கட்டிக்கொண்டுகிடந்து கதறுகிறுப்போலேயிருக்கிறதாயிற்று. (சோர்கின்றுளே) போகோபகரணமான ஜ்ஞாந பக்திகளழிகையாலே தானும்சோரார்கின்றுள். "முன்பு திருநாமத்தைச்சொல்லுகையாலே ஆஸ்வாஸம் பிறந்தது; ஆகையாலே திருநாமம் ஆஸ்வாஸஹேதுவாமோ" என்று பார்த்து அதைச்சொல்லுகை தொடங்கினாள்; அதுக்குள்ளீடான வர்த்தமானத்தை யநுஸந்தித்து மோஹங் கதையாளள்; "ஆபத்ஸகனனவன் ஆபந்நயாவெனக்கு உதவாதொழிவதே!" என்று மோஹங் கதையென்றுமென்னுகை. ... ... (க)

துணைமுலை-போக்தாவுக்குத் துணையாதல்; ஒன்றுக்கொன்று துணையாதல். ஒப்பில்லாமைக்குத் திருவடிகள் த்ருஷ்டாந்தம். வேறுபோல்லையென்பானென், மற்றை யாழ்வார்களில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிருக்கிறார்களாதலால் வாழ்வார்களித்யாதி). ... ... (க)

(*) (உ) தி - மொ - சு - கூ - சு.

மூ.—முளைக்கதிரைக்குறுங்குடியுள்முகிலைமூவா
மூவுலகுங்கடந்தபபால்முதலாய்நின்ற
அளப்பரியவாரமுதையரங்கமேய
வந்தணனையந்தணர்தஞ்சிந்தையானை
விளக்கொளியைமரதகத்தைத்திருத்தண்காவில்
வெஃகாவில்திருமாலைப்பாடக்கேட்டு
வளர்த்ததனல்பயன்பெற்றேன்வருகவென்று
மடக்கிளியைக்கைகூப்பிவணங்கினளே. (கச)

பதம்.—முளைகதிரை, குறுங்குடியுள்முகிலை, மூவாமூவுலகுங்கடந்து, அப்பால், முதலாய், (கூ) நின்ற, அளப்பரிய, ஆரமுதை, அரங்கம், மேய,(கo) அந்தணனை, அந்தணர் தம்சிந்தையானை, விளக்கொளியை, திருத்தண்காவில், மரதகத்தை, (கஞ) வெஃகாவில், திருமாலை, பாட, கேட்டு, வளர்த்ததனல் பயன்பெற்றேன், (உo) வருக என்று, மடக்கிளியை, கைகூப்பி, வணங்கினள். (உச)

உளை.—பாலஸூர்யனையொத்தவனுய், திருக்குறுங் குடியில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமேகத்தை யொத்தவனுய், நித்யமான த்ரிவிதாத்மவர்கத்துக்கு மவ்வருகானவனுய், பரமபதத்திலே, (உபயவிபூதிக்கும்) காரணபூதனுய்க் கொண்டு, (கூ) எழுந்தருளியிருகிறவனுய், (ஸ்வரூபரூபகுணங்களால்) அளவிடக்கூடாதவனுய், அம்ருதக் கடல்போலே நிரதிசயபோக்யபூதனுய், கோயிலிலே, நித்யவாஸம பண்ணுகிற, (கo) பரிசுத்தனுய், பரிசுத்தராலுருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனுய், விளக்கொளிபோலே நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்குமவனுய், திருத்தண்காவிலே, § மரதகம்போலே குளிர்ந்தவடிவையுடையனை பச்சைவண்ணராய், (கஞ) திருவெஃகாவிலேகணவளர்ந்தருளுகிற, ஸ்ரீயபதியான ஸர்வேஸ்வரனை, ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே பாட, (ப்ரீதியுடன்) கேட்டு, உன்னைவளர்த்ததனலுண்டான ப்ரயோஜநத்தைப் பெற்றேன், (உo) இங்கேவாவென் றழைத்து, லஜ்ஜா விஷ்டமான கிளியை, அஞ்சலிபண்ணி, அதின்காலிலும் விழுந்தாள். (உச) (ஈச)

வ்யா.—பதிலைலாம்பாட்டு. (முளைக்கதிரை) திருநாமம்ஸாத்மியாதத்தசையும், ஸாதமிக்குமோவென்று †சங்கிக்குந் தசையும்,ஸாத்மிக்கும் தசையுமாயிருக்கிறபடியையிறே இம்மூன்று பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறது. "ஆபத்ஸகங்களான திருநாமங்களைத் தான் ஆதிக்ரஹணம்பண்ணித்தந்து சொல்லச்சொல்லுகையாலேசான்மேனும், அது மோஹஹேதுவாயிற்று" என்றுபார்த்து, கிளி, தன்னுடைய விவேகததாலே முன்பு தெளிந்தகாலத்தில் † தான் உஜ்ஜீவித்தப்ரகாரத்திலே கற்பிதத திருநாமங்களை அடைவே சொல்லக்கேடடுத் தரித்து,

---

* பதிலைலாம்பாட்டு.—(முளைக்கதிரை) சங்கிக்குந்தசை - (நெஞ்சுருகி) என்கிறபாட்டு. (தான் உஜ்ஜீவித்த) - நாயகியான தான்தரித்த.

---

§ இது காஞ்சீநகரத்தில் வடவெஃகாவிலிருக்கிற பச்சைவண்ணரென்று ப்ரஸித்தமான திவ்யதேச விஷயமென்பர்.

ககஅ திருநெடுந்தாண்டகம்-கச-பா-முளைக்கதிரை வ்யாக்யானம்

(வளர்த்ததனல் பயன் பெற்றேன் வருக) என்று கிளிவாக்கிடை
டாடுகிறாள.

(முளைக்கதிரித்யாதி) அடியில் †அவற்றைக் கற்பித்த திருநா
களுடைய அடைவிருக்கிறபடி. (முளைக்கதிர்) என்னீர், (குறுங்கு
யுள முகில்) என்னீர், என்றுயிற்றுக்கற்பித்தது. (முளைக்கதிர
உதிக்கிற ஆதித்யனைப் போலே கண்ணுலே முகந்து அநு
விக்கலாம்படி யிருக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவ
(க) "ப்ரஸன்னாதித்யவர்ச்சஸம்-ப்ரஸந்நாதித்யவர்ச்சஸம்" என்னக்க
வதிறே. தம்மை, அடியிலே அவன் விஷயாந்தரங்களினின்று மீட்
தும், ஸ்வவிஷயத்திலே ருசியைப பிறப்பித்ததும் வடிவைக்காட்
ஆகையாலே அத்தையாயிற்று இதுக்கு பரதமத்திலே யுபதே
கது. (உ)†"மணியுருவில் பூதமைந்தாய்" என்றன்றே அடியிலே வி
யோகரித்த வடிவைச் சொல்லிற்று, இங்கு (முளைக்கதிரை) என்பா
ன்னென்னில்; வஸ்து § தேஜஸ்யும் ப்ரயோஜகம், ப்ரகாசகத்வ
யாயிற்று ப்ரயோஜகம். ஆகையாலே தேஜோமயமான விக்ர
மென்கை. (குறுங்குடி யுள் முகிலே) இவ்வடிவை சாஸ்த்ரமூ
காலுமன்று, ஆசார்யோபதேசதாலு மன்று, திருக்குறுங்குடியி
யாயிற்று ப்ரகாசிப்பித்தது, இரண்டாம்பாட்டில், "முகிலுருவ
என்று - வடிவின் ஸ்ரமஹரணதையையும் ஔதார்யத்தையும் பற்ற வ
ரீச் செய்தார், அத்தை இங்கே சொல்லுகிறார் (குறுங்குடியு
முகிலே) இன்ன பர்வதத்திலேமேகம்படிந்ததென்றல் வர்ஷம் தப்
தென்றிருக்குமாபோலே திருக்குறுங் குடியிலே நின்றுனென்று
லோகமெல்லாம்க்ருதார்த்தமாம்படியாயாயிற்றிருப்பது. (உள்முகி
வந்து வர்ஷிதநுபமபோம் மேகம்போலன்ம்ற, ஸ்ததாயியாய்நிற்
மேகமாயிறறு இது.

திருக்குறுங்குடியில்வந்து நின்றருளின சீலாதிகளுடைய அ
ப்பாடு சொல்லுகிறது மேல் (மூவாமூவுலகித்யாதி) மூவாமூவுல
என்று - நித்யமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தை யருளிச்செய்கிறார். (க
ந்து) ஸகலசேதநாசேதநங்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்குமவன. (அ
பால்) பரமபதததிலே.

(அவற்றைக் கற்பித்த) - அந்தக்கிளியைக் குறித்தது கற்பித்த. (முளை
திர்) என்று முன்னே பரமபதநாதனை, (மணியுரு) என்று - நீலவர்ணனை
சொல்லி, இபபோது, (முளைக்கதிர்) என்று சிவப்பாகச் சொன்னல் கற்பிப்
சிவப்புமான இரண்டுவிக்ரஹ விசிஷ்டமான வஸ்து விரண்டுண்டோவென்
சங்காபிப்ராயம்.

(க) (உ) க.

§ (பா) ஆசார்யோபதேசத்தாலுத்தேஜஸ்யம். (பா) பேதம்ப்ரயோஜ

(மூதலாய்நின்ற) உபய விபூதிக்கும் ஸத்தாஹேதுவாய் நின்ற. நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யதையாலே ஸத்தாஹேதுவாய் ஸம்ஸாரிகளுக்குக் காரணகளேபரப்ரதாநத்தாலே ஸத்தாஹேதுவா யிருக்குமென்னை.

(அளப்பரியஆரமுதை) ஸ்வரூபரூபகுணங்களால் அபரிச்சிந்நையாய் அம்ருதஸாகரம்போலே நிரதிசயபோக்ய பூதனை யிருக்குமவனே. (அரங்கம்மேயவந்தணனே) அந்த அம்ருதஸாகரத்தில் நின்றும் ஒருகுமிழி புறப்பட்டு ஒரு தடாகத்திலே வந்து தேங்கினற் போலேயாயிற்று - கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந் தருளுகிறபடி. பெரியபெருமாளுக்கடி கூஷீராப்த்தியன்றுகாணும், பரமபதமாயிற்று. (க) "அண்டர்கோனணியரங்கன்" என்னக்கடவதிறே. (அரங்கம் மேயு) பரமபதத்திலிருபபு † பேருகைக்கு யோக்யதையுண்டி, அவதாரங்கள் தீர்த்தம் ப்ரஸாதிக்கயோக்யதையுண்டி, ஸம்ஸாரம் கிழங்கெடுத்தாலல்லது கிளம்போமென்றுகிடக்கிற கிடையிறே. கல்பாவஸாநத்திலும் விஷயமில்லாமையாலே போகிறவித்தனை. (அந்தணனை) தன்வடிவழகைக்காட்டி அஹங்காரமும் விஷயாந்தர ப்ராவண்யமுமாகிற அசுத்தியைப்போக்கும்படியான சுதந்தியையுடைய

(அந்தணர்தஞ்சிந்தையானை) சுத்தராருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை. †கோயில்வாஸமும் ராகாதிதூஷிதனன்றியே யிருப்பா ரொருசுத்தனுடைய ஹ்ருதயத்தைக் கணிசித்திறே (உ)"அன்று வெஃகணைக்கிடந்தது என்னிலாதமுன்னெலாம்" என்னக்கடவதிறே. (விளக்கொளியை) தன்வடிவழகைக்காட்டி அஹங்காரத்தையும் விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தையும் போக்கிவிடுகையன்றியே நெஞ்சிலே புகுந்து முறையுணர்த்தினவனை. (விளக்கொளியை) ப்ரகாசகனனவனை. அதாகிறது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களையும், தத்விரோதி ஸ்வரூபத்தையும், விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கும்படியான உபாய ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாசிபபிக்கை.

(அருமாமணிதன்னை) மரதகத்தை) "அருமணவனனை" என்னுமாபோலே (திருத்தண்காவில் மரதகம்) என்கிறார். இன்னதீவிலே

பேருகை - சலிக்கையாய் - அவதரிக்கைக்கு யோக்யதை யுண்டென்றபடி.

கோயிலே யநுபவிகிறவர் ஆஸ்ரித விஷயத்தி லிருப்பைச் சொல்லுவா னென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (கோயில்வாஸமுமித்யாதி).

அருமணவன் - த்வீபவிசேஷம். விளக்கொளி யெம்பெருமான் - பூர்வம் கண் வளர்ந்தவிக்ரஹம்.

(க) அமல-க0- (உ) தி-ச-வி-சு-ச.

பட்டவாஸை யென்றால் விலக்ஷணமாயிருக்குமாபோலே திருக்
காவில் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய வடிவென்றால் விலக்ஷ
மாயிருக்கிறபடி. (க) "பச்சைமாமலைபோல்மேனி" என்கிற
வையுடையவன். † வடதேசத்தினின்றும் பெருமாளைய நுபவிக்க
மவர்கள் நீளத்துவிழுந்தவிடத்திலே அவர்களை எதிர்கொ
அநுபவிபபிக்கக் கிடக்கிறகிடை.

(வெஃகாவில்திருமாலே) (திருத்தண்காவில் - மரதகம்) எ
வடிவிலே மினுக்கமுண்டானாற்போலேயாயிற்றுத் திருவெஃக
லேவந்து கண்வளர்ந்தருளின பின்பு ஸ்ரியஃபதித்வம்நிறம்பெ
படி. (உ) "வில்லிறுத்தது மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தா யென்
வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த வேந்தேயென்னும்" பிராட்டியைத்
மணம்புணர்ந்த மணக்கோலத்தோடுகூட நிருவரும்வந்து கிட
கிடையாக வருளிச்செய்தாரிறே - கீழே; ஆஸ்ரயணவேஷமே
போகவேஷமோடுவாசியற ஒருமிதுநமாக ஆஸ்ரயமாயிறேயி
டது. (பாட) திருநாமம் ஸாத்மிதபடியாலே அவகாசத்திலே
சித்கரிக்கப்பெற்றோமென்கிற ப்ரீதிபரகாஷ்டத்தாலேசொல்ல. (
ட்டு) ப்ரீதிப்ரேரிதையாய்க் கொண்டு கேட்டு. (சொல்லே என்று
சோர்கின்றாள்) என்று - முன்பு திருநாமஞ் சொன்னவிடத்
கேட்பாரைபபெற்றதில்லை; இப்போது ஸாத்ம்ய மாகையா
கேட்பாரைப்பெற்ற தென்கிறாள்; (ங) "செல்வன் நாரணனெ
சொல்கேட்டலும்" என்னுமாபோலே.

(வளர்த்ததனல் பயன் பெற்றேன்) இது சொன்ன திருநா
தனக்குதாரகமாயிருக்கையாலே உன்னை வளர்த்தப்ரயோஜநம்
றேனென்கிறாள். ஆபத்ஸகனனவன் ஆபத்தை நீளத்துப்போன
அத்தசையிலும் நீ ஆபதஸ்கமாகப் பெற்றே னென்கிறாள. (வ
என்று - †முன்கை முப்பதின்காதமா யிருக்கிறபடி. (மடக்கினை
லஜ்ஜாவிஷ்டமான கிளியென்னுதல்; பவ்யமான கிளியென்னுதல்

மரதகம் போல் வடிவையுடையார் அங்குக்கண்வளரவேண்டுவானே
னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வடதேசத்தினின்றுமித்யாதி).

போக வேஷமிலும் ஸ்ரியஃபதித்வம் சொல்லவேணுமோவென்ன; அ
ளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரயணவேஷமோடித்யாதி). இங்கேப்ரீதியோடே
கைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சொல்லேயென்று - சே
கின்றாளித்யாதி). ஸாத்ம்யமான - கடகையானபிராட்டியைச்சொல்லவ
பிராட்டிசேர்த்தியாலல் கேட்கலாயிருக்குமென்று மத்தை யருளிச்
கிறார் (செல்வன் நாரணனித்யாதி). கிட்டவிருக்கிறத்தை, (வருக) என்
னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (முன்கையித்யாதி).

(க) தி-மா-உ-
(உ) கங-
(ங) தி-வாய்-க-க0-அ.

(வளர்த்ததனல் பயன்பெற்றேன்) என்று - தன்னேட்டை ஸம்பந்தத்தை ஔபாதிகமாக்குவதே! என்றும், சேஷபூதரான நாம் ஸ்வரூபப்ராப்தமான கிஞ்சித்காரத்தைப்பண்ண உபகாரங் §கொண்டாரைப்போலே சொல்லுவதே! என்றும் லஜ்ஜாவிஷ்டமாயிருந்தது; †சேஷபூதன் ஸ்வரூபப்ராப்தமான கிஞ்சித்காரத்தைப் பண்ண, (க)"ధర్మ్యఃపరిరక్షితః- தர்மதஃபரிரக்ஷிதஃ" என்றுனிறே †சேஷி. பவ்யதையானபோது இவள்கொண்டாடப்புக்கவாறே தன்னுடைய சேஷத்வந்தோற்ற, (உ) "నిభృతగ్రహణత్వగ్రహ్యః-நிப்ருதக்ரஹணத்வக் ப்ரஹ்யஃ" என்கிறபடியே ஒதுங்கின படியைச் சொல்லு

(கைகூப்பிவணங்கினள்) அந்தஉபகாரஸ்ம்ருதியானது அவ்வளவில்பர்யவஸியாமையாலே அஞ்சலியைபபண்ணினள். இது லஜ்ஜை தன்னையுங்கைவிட்டது. அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; வாதஸல்யத்தாலே செய்ததுக்கு வழக்குப் பேசக்கடவோமோவென்னும் நினைவாலே. (வணங்கினளே) அஞ்சலி ஸாத்மித்ததிறே யென்னைக் காலிலே விழுந்தாள். †உடையவர், முதலிகளும் தாமுமாக நீராட வெழுந்தருளுகிறபோதை ஸமூஹத்தைக்கண்ட ப்ரீதியாலே பெரிய நம்பி தெண்டனிட, "விஷயம்பாவிப்போமாகில் தண்டனை ஸ்வீகரித்தோமாவுதோம்" என்று பேசாதே யெழுந்தருளினாரிறே. (கச)

மூ.—கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்சூழ்கச்சிமேய
களிறென்றும்கடல்கிடந்தகனியேயென்றும்
அல்லியம்பூமலர்ப்பொய்கைப்பழனவேலி
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவம்மானென்றும்
சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணைமுலைமேல்தாங்கித்
தூமுறுவல்நகையினறையேதான்றநக்கு
மெல்விரல்கள்சிவப்பெய்தத்தடவியாங்கே
மென்கிளிபோல்மிகமிழற்றுமென்பேதையே. (கந)

பதம்.—கல், உயர்ந்த, நெடு, மதின், சூழ், (ரு) கச்சி. மேய, களிறுளென்றும், கடல், கிடந்த, (கo) கனியேயென்றும், அல்லி, அம், பூ, மலர், (ஏரு) பொய்கை, பழனம், வேலி, அணி, அழுந்தூர், (உo) நின்று, உகந்த, அம்மான் என்றும், சொல்உயர்ந்த, நெடு, (உரு) வீணை, முலைமேல், தாங்கி, தூமுறுவல், நகை, (ஙo) இன்றயே, தோன்ற, நக்கு, மெல்விரல்கள், சிவப்பெய்தத்தடவி; (ஙரு) ஆங்கே, எனபேதை, மென்கிளி போல், மிகமிழற்றும். (ஙக)

கிஞ்சித்காரத்தை உபகாரமாகக் கொண்ட விடமுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார்(சேஷபூதனித்யாதி).திருவடியைப் பெருமான் சொன்னார், வாத்ஸல்யத்துக்கு வழக்குண்டோவென்றிருந்த பேருண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உடையவரித்யாதி). . . ... (கச)

---

§ (பா) கொண்டாப்போலே.

(க) ரா-கி- (உ) ரா-கி-

உரை.—கல்லாலே செய்யப்பட்டதாய், உயர்த்தியையும், விஸ்தாரத்தையு முடைத்தான, மதிளாலே சூழப்பட்ட, (கூ) கச்சிநகரில் (திருப்பாடகத்திலே), பொருந்தி வர்த்திக்கிற, யானெயென்றும், திருப்பாற்கடலிலே, கவளர்ந் தருளுகிற, (கo) கனிபோலே போக்யபூத ஞானவனே! என்றும், காமிக்கு, பரிமளத்தை யுடைத்தாய், தர்சநீயமா யிருந்துள்ள, புஷ்பங்களுடைத்தான, (கரு) தடாகங்களையும், நீர்நிலங்களையும், வேலியாகவுடைத்தழகிய, திருவழுந்தூரிலே, (உo) ஆஸ்ரிதர்க்காக நின்றருளி, (அவர்கள் ஆரயிப்பதற்கு) உகந்த ஸ்வாமீ! என்றும் (சொல்லி), நாதம்மிகவிருப்பதாய் இசைநீண்டிருந்துள்ள, (உரு) வீணையைத், தன்ஸ்தநங்களிலே தரித்துக்கொண்டு, பரிசுத்தமான (மந்த)ஹாஸத்தாலே, பற்களின்வரிசை, (ஊo) அப்படி ப்ரகாசிக்கும்படி, சிரித்து, (தன்னுடைய) மெல்லிய விரல்களானவை, சிவக்கும்படியாக (அவ்வீணையை)த்தடவி, (ஊரு) அதுக்குமேலே, என்பெண்ணைவள், கிளிப்பிள்ளைபோலே, பலபடியாகப்பாடாநின்றாள். (ஊக)

வ்யா. — பதினஞ்சாம்பாட்டு. (கல்லுயர்ந்த) கீழ்ப்பாட்டிலே - கிளி, திருநாமத்தைச் சொல்லக்கேட்டு ஆழ்வஸ்தையாலே அதின்பக்கலிலே உபகாரஸ்ம்ருதியும் கொண்டாடிஞளாய்நின்றது இதில் - அததனைபோய்த் தன்வாயாலே திருநாமததைச் சொல்லி அது தன்னை வீணையிலேயேறிட்டு †நுணுக்கிறாள், அந்த வீணையோட்டை ஸ்பர்சம் ப்ரத்யபிஜ்ஞா ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸம்ஸ்லேஷதசையில் தன்படிகளையும் அவன்படிகளையும் வீணையிலே பேட்டுவாசிக்கும்படிக்கு ஸ்மாரகமாக, அந்த வீணைமுகத்தாலே அவன்வடிவை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அந்த வீணையை அவனைக்கொண்டு அவனோட்டை ஸம்ஸ்லேஷதசையில் பண்ணும் வ்யாபார விசேஷங்களை இவ்வீணையிலே பண்ணுகின்றாள். இவள் உணர்ந்தாவென்னுய்விழப் புகுகிறதேதாவென்று இன்னுதாகிறாள்.

(கல்லுயர்ந்தவித்யாதி) திருநாமந்தான் ஆபத்ஸகமாயும் உஜ்ஜீவநஹேதுவாயும் போக்யமாயுமிறேயிருப்பது. அதில் அவையிரண்டும் கீழேசொல்லி போக்யமான திருநாமங்களை இங்கேசொல்லுகிறாள். (கல்லித்யாதி) உள்ளுகிற்கிற ஆனையினுடைய ஸ்லாக்யமெல்லாம் மதிளிலே தோற்றுகிறபடி. †ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷங்களாலே அப்ரயோஜகம், விஷயத்துக்குப் பரியுமதுவே பரியோஜகம்; சேதநவஸ்துவுக்கு அநுவ்ருத்திகாரம் சேஷியை அதிசயிப்பிக்குமித்தனை விறே. கல்லாலே செய்யப்பட்டு பரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபமான ஓக்கத்தையுடைத்தாய் ஆனைக்கு ஸ்வைரஸஞ்சாரம்பண்ணவொ

பதினஞ்சாம்பாட்டு.—(கல்லுயர்ந்த) நுணுக்குகை - வீணையிலே யிட்டு வாசிக்கை; ஆலாபித்தாளென்றபடி.

விஸ்லேஷதசையிலே பரியக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷங்களித்யாதி).

திருநெடுந்தாண்டகம்-கடி-பா-கல்லுயர்ந்த வ்யாக்யானம். கடக

டியான விஸ்தாரத்தையுமுடைத்தான மதிளென்கை. (கச்சிமேய களிறு) என்கிறது - திருப்பாடகத்து நாயனாரை. நித்ய ஸ்ப்ருஹணீயமாகவிருக்கையாலும் நிவாரகரில்லாத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் ஒரு மதஜலஸ்திபடிந்தாற்போலேயாயிற்று எழுந்தருளியிருப்பது. †சேஜ முதலியார் பெரியதிருவடி இவர்களுடைய நியமநமும் ஸ்வச்சந்தாநுவ்ருத்திகளாய்க்கொண்டு நியமிக்கிறார்களாகையாலே கிஞ்சித்காரத்திலே ஒருமுகபேதமாமித்தனையொழிய சேஷிகளாய்க்கொண்டு நியமிக்கிறார்களன்றிறே. ஸர்வஸ்ப்ருஹணீயனுயிருக்கிறவன் கிடீர் தன்பக்கலிலே ஸ்ப்ருஹாபண்ணினவெனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறான். செய்ததுக்கு நிவாரகரில்லாத ஸ்வதந்த்ரன்கிடீர் எனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறான்.

(கடல்கிடந்த கனியேயென்றும்) இவ்வாஸனைபிட்ட ஆகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபமான க்ஷீராப்ததியிலே பக்வபலம்போலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நிரதிசயபோக்யபூதனே! கனியானது கண்டபோதே நுகரலாயிருக்கையும், புஜிபபாரைப் பெறுதபோது தான் அழியும்படியுமாயிற்ற யிருபபது; அப்படியே, தன்னை அநுபவிப்பார் தேட்டமாய் அவர்களைப் பெறுதபோது தான் அழியும்படியாயிருக்கை. போக்தாக்களைக்குறித்து அவஸரப்ரதீக்ஷனை யிருக்கிறவன் எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!. போக்தாக்களைடபெறுதபோது அழியும்படியாயிருக்கிறவன் தன்னைப்பெறுதபோது முழியும்படியாயிருக்கிற வெனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(அல்லியம்பூ இத்யாதி) அவ்வாஸன ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணிவந்து கிற்கிற தேசத்தைச் சொல்லுகிறாள். †தாதுமிக்குப் †பரிமளிதமாய் தர்சநீயமாயிருந்துள்ள புஷ்பங்களை யுடைத்தான தடாகங்களையும் நீர் நிலங்களையும் வேலியாக வுடையதேசம். ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபமாய் அநுகூலர்க்கு ஸ்ரமஹரமாயிருந்துள்ள தேசமென்கை. (நின்றுகந்த)ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஆஸ்ரயணாததமாகநின்று, அவர்கள் தன் நிலையழகையும் அதுக்கடியான குணங்களையு மநுஸந்தித்துத் திருவடிகளைக் கிட்டினால் உகப்பானுந்தானே யாயிருக்கை.
† ப்ராபகனும் தானுய் ப்ராப்தியில் உகப்பானும் தானுயிருக்கை.

சேஜனமுதலியார்பிரம்பின்கீழிலும் பெரியதிருவடிமுதுகிலும் வராகிற்க நிவாரகரில்லை யென்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேஜ முதலியாரித்யாதி).

அல்லி - தாது. (அம்) என்றதற்காலே - பரிமளம். (நின்று) என்கையாலே - ப்ராபகம்.

ஆதமலாபம் ஈஸ்வரனதிறே. (நின்றுகந்த) நிற்கிறநிலை பணி
வாறே உகந்தபடி. அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; (அம்மானெ
றும்) உடையவனுகையாலே உடைமையை லபிக்கயத்நம்பண்
வானும்தாணுப் உகபபானும் தாணுயிறே யிருப்பது. † சேஷிக்கு
ஷிதவஸ்துவும் திருபபதிகளிலே, சேஷபூதனுக்கு சேஷத்வமு
யும் திருபபதிகளிலே யென்றுயிற்று இவரிருப்பது. (க) "நின்றவ
தையூரகத் திருந்த தெந்தைபாடகத் தன்றுவெஃகணைக்கிடந்தவ
னிலாத முன்னெலாம்" என்று - திருமழிசைபபிரான் அநுபவி
படியை இமமூன்றுஸ்தலதிலும் அநுபவிக்கிறுள் இவள்.

(சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணை) § ஸாமாந்யமானயாழிலும் கு
லுங் காட்டிலும் நாதம்மிக்கிருக்கையும் இசைநீண்டிருக்கையும். இ
நீண்டிருக்கையாவது-அகூரம் † நரம்பில்லாதபடி கனைத்து இ
யேயாயிருக்கை. அதவா (நெடுவீணை) கேட்டார்க்கு "அது, அ
என்று கிடக்குமிடபடியா யிருக்கையென்னுதல். (வீணைமுலை
தாங்கி) வீணையை ஸ்பர்சிததவாறே காந்தனைவன் ஸமஸ்தே
தசையில் தன்னுடைய போகயதையையும் இவருடைய போ
தையையும் வீணையிலே யேறிட்டு வாசிக்கும்படியை ஸாகூதி
த்து, அத்தைதத் தடவுங்கையை ஸாகூதகரித்து, அதுக்கு ஆல்
மானதோளை ஸாகூதக்கரித்து, அதுககாஸ்ரயமான வடிவை
கூதக்கரித்து, அவனை ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே தன்மார்பிலே யே
டுக்கொள்ளுமாபோலே வீணையைமார்பிலேயேறிட்டுக்கொண்டா
இவ்வீணையை அவளுகநினைக்கக்கூடுமோவென்னில்; (உ) "ஸ
ஶ்லாக்ஷ்யமானா ஸா பர்துஃ கரவிபூஷணம்மே । பர்தாரமிவஸம்ப்ர
ஜாநகீமுதிதாபவத்-க்ருஹீத்வாபரேகூஷமாணுஸா பார்தபகரவீ
ணம் । பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்" என்
பிராட்டி, பெருமாளை ப்ரதயபிஜ்ஞா பரதயக்ஷரூபதாலே அ
வித்தாளிறே. [ஸ்ரீஹ-க்ருஹீத்வா] தேசாந்தரம்போன
துக்களைக்கண்டாறுபோலே மேல்விழுந்தாள். [க்ஷேமாண-ப்ரே
மாணை] வைத்தகண்மாறுதே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். (
ஸா) இவன் வரவை ராவணன் வரவாக சங்கிததவள்கிடீர் இப்
மேல்விழுந்தாளென்கிறுன். [பர்துஃகரவிபூஷணம்- பர்தாரகர

இங்கே வந்தோ அம்மாணையிற்றது, அங்கில்லையோவென்ன; அரு
செய்கிறுர் (சேஷிக்கித்யாதி).

(நரம்பில்லாத) - தோற்றுதபடி.

---

§ (பா) ஸஜாதீயமான. (க) திருச்சந்தவி-கூசு. (உ) ரா-ஸு-நூசு-ச

ஷணம்] அடியில் தன்னைக் கைப்பிடிக்கிறபோது தன்கையில்†உறுத்தின மோதிரத்தை. அங்ஙனன்றியே, தானும் அவரும் ஸம்ஸ்லேஷிக்கும்போது போகத்தின்மிகுதியாலே ப்ரணயரோஷம்தலையெடுத்து ஒருவரையொருவர் முகம்பாராதே யூடியிருப்பார்கள், அப்போது இருவரையும்சேர்த்த மோதிரமென்னுதல். அதாவது - அப்போது நேர்முகம் பார்க்கையும் வார்த்தைசொல்லுகையும் இருவர்க்கும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்; வேறுசோப்பாரில்லையாகையாலே கையில் திருவாழிமோதிரத்தைக் கழறறிப் பெருமாள் தரையிலே விழவிடுவர், அபபோது தான் "அமமோதிரத்தை விழவிட்டீர் காணும்"என்னும் வார்த்தையை யுண்டாக்கின மோதிரமாகையாலே கடகமானமோதிரமென்கிறது. [భర్తారమివసంప్రాప్తా- பர்த்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா] திருவாழிமோதிரத்தைக் கண்டவாறே பெருமாள் கையை நினைத்தாள், அதுக்காஸ்ரயமான தோளையும் அதுக்காஸ்ரயமான வடிவையும் நினைத்தாள், ஸந்நிதியில் அவரைத் தழுவிக் கொளளுமாபோலே திருவாழிமோதிரத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள். [భర్తారమివ- பர்த்தாரமிவ] அவள் பெருமாளாகவே தழுவிக்கொண்டாள், இவன் பர்த்தாவைப்போலே யென்கிறன். [జానకీ ముదితాభవత్- ஜாநகீமுதிதாபவத்] ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் உகவாநின்றாள், † உதர்க்கத்தில் என்னுய்விழப்புகுகிறதோ வென்று பீதனாகிறன்ருஷி. தாங்கிலவத்தென்னுதே (தாங்கி) என்கிறது, ஸம்போகதசையில் (க) "అపూర్వవద్వ్యస్యమాదధానయా- அபூர்வவத் விஸ்மயமாததாநயா" என்கிறபடியே தன்போக்யதையாலே குமிழ்நீருண்டு தளர்ந்த தசையிலே அவனைத் தன்கையாலே யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்படி ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய் அவனைகனைத்து வீணையெடுத்து முலையிலே தாங்கினபடி.

(தூமுறுவல்) அவனை ஸ்பர்சிக்கையால்வந்த ஹர்ஷத்தாலும், எதிர்த்தலையைத் தோற்பிக்கையால வந்த ஹர்ஷததாலும் ஸ்மிதம் பண்ணினபடி. (நகைஇறையேதான்றநக்கு) தந்த பங்க்தி அல்பமே ப்ரகாசிக்கும்படி சிரித்தது. † அந்த ஹர்ஷம் ஸ்மிதத்தளவில் பர்யவஸியாதபடியாலே இளநிலாப்பாய்ந்தாற்போலே யிருக்கும்படியாக வாய்விட்டு ஹாஸம்பண்ணினபடி.(உ) "కాంత స్మితాలక్ష్మణజాతహాస- காந்தஸ்மிதா லக்ஷ்மண ஜாதஹாஸா" என்னக்கடவதிறே.

(உதாக்கத்தில்) - முதலில்; உளர்ந்துணரிலென்றபடி.

(தூமுறுவல்) என்று - ஸ்மிதஞ்சொல்லியிருக்கத் திரியவும் (நக்கு) என்று சிரிப்பைச்சொல்லுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அந்தஹர்ஷமித்யாதி).

---

† (பா) உறைத்திருக்கும். (க) ஸ்தோ-ர். (உ) రా-ఆ-சூ-க2.

(மெல்விரல்கள் சிவப்பெய்ததத்தடவி) † ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே காந்தன் முதுகிலே தான் படுததம் போகசிஹ்நங்களைநினைத்து நாணியைத்தடவினபடி. (மெல்விரல்கள்) அதிஸுகுமாரமான விரல்கிடீரென்கிறாள். (சிவபபெய்ததத்தடவி) ஸம்போகதசையிலே விபர்த்தம் ஸஹ்யமாயிறே யிருப்பது. † (சிவப்பெய்த) என்கையாலே ததகாலீநமான சிவப்பென்கை.

(ஆங்கே) அதுக்குமேலென்னுதல்; அத்தசையிலென்னுதல். (மென்கிளிபோல் மிகமிழற்றும்) முக்தமான கிளிபோலே மிகமிழறறுகின்றாள். † கிளியின்வாயிலும் திருநாமததைக்கேட்டவளாகையாலே அதிற்காட்டிலும் தன் மகளுக்குண்டான மார்த்தவத்தையும் மௌக்த்யததையுஞ் சொலலுகிறாள். (மிகமிழறறும்) பருவமிதுவாயிருக்க ப்ரணயததில்தேசிகையானபடி பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கிறாள். எதிர்த்தலையில் அபஜயத்தைக்கண்டு சிரித்து (க)"ஸ்வாமஹாஸீத்பஹுவாக்யஜாதம்-த்வாமாஹுரீதாபஹ்நுவாக்யஜாதம்" என்கிறபடியே நாங்கள ஸ்த்ரீகளன்றோ, அபலைகளன்றோ, நீர் ஆண்பிளளையன்றோ' என்று இப்புடைகளிலேசொல்லுகிற வார்த்தைகளுக்குத் தொகையில்லையென்கிறாள். (உ) † "நைவமாகிஞ்சிதபரவீத்" என்று - † அவன் வார்த்தைகேட்கையிலே வாய்தீரறும்படி கம்பீரையாயிருக்கக்கடவ தான் அந்த போகரஸதாலே காம்பீரயம் குலைந்து தன்வெற்றிதோற்ற விதக்த்தையாயின்று வார்த்தைசொல்லுகிறளிறே.

(என்பேதையே) என்வயிற்றிற் பிறந்த சிறுபெண், இவையெல்லாமெங்கேகற்றாள. இப்பருவத்தில் பரணயததில் வைதக்தமெல்லாமெங்கேகற்றாள். பருவமும காலமுமென்று ஒன்றில்லையாகாதே, பதித்துமவன்கையதாகாதே!. † சிறியவயிற்றிலே பெரியஜகத்தையடக்கின அகடிதகடநம்போலன்றியே அணுவுதன்பக்கல் விபுவானதான் ஸமாப்யவ்யாபித்த அகடிதகடநம் போலன்றியே

சிவப்புண்டாமபடி தடவஸஹிக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷதசையிலேயித்யாதி). ஸ்வபாவநதன்னிலே விரல்சிவந்தன்றோ விருப்பதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சிவப்பெய்ததவித்யாதி). (கிளிபோல்) என்ஞநிற்க, (மிக) எனபானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (கிளியின்வாயிலுமித்யாதி). (மிகமிழற்றும) கிளியைப் பற்றவும நன்றுகவென்னுதல்; அதோக வார்த்தைகளென்றபடி. பஹுவாத்தை சொன்னுளென்னைக்கு முன்பிருக்கும்படி தானேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நைவமாகிஞ்சித்யாதி). (அவன்) ஸுமந்த்ரன், "வடதளசாயி" இத்யாதிகளைப் பற்ற விது ஆஶ்சர்யமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சிறியவயிற்றிலே பெரியவித்யாதி). ... (கு

(க) ரா-ஆர-சுந-கஉ. (உ) ரா-அயோ-நிஅ-நாநி.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கசு-டா-கன்றுமேய்த்து வ்யாக்யாநம். கஉள

இதொரு அகடிதகடநமிருந்தபடியே! யென்கிறாள். (மென்கினி - என்பதையே) மௌக்த்தியவைதக்த்யங்களிரண்டும் ஏகாச்ரயத்தில் கிடப்பதே!. ... ... (கஞ)

மூ.—கன்றுமேய்த்தினி துகந்தகாளாயென்றும்
கடிபொழில்சூழ்கணபுரத்திதன்கனியேயென்றும்
மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாயென்றும்
வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தாவென்றும்
வென்றசுரர்குலங்களைந்தவேங்தேயென்றும்
விரிபொழில்சூழ்திருநறையூர்நின்றாயென்றும்
துன்றுகுழல்கருநிறத்தென்துணையேயென்றும்
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. (கசு)

பதம்.—கன்று, மேய்த்து, இனிதுஉகந்த, காளாய் என்றும், கடி, (கு) பொழில், சூழ், கணபுரத்து, என்கனியேயென்றும், மன்று அமர, (க0) கூத்தாடி மகிழ்ந்தாய் என்றும், வடதிருவேங்கடம் மேய, மைந்தாள றும், அசுரர் வென்று, குலம் களைந்த, (கஞ) வேங்தேயென்றும, விரி, பொழில், சூழ், திருந நறையூர், (உ0) நின்றாய்என்றும், துன்று, குழல், கருநிறத்து, என்துணையே யென்றும், (உஞ) துணைமுலை மேல், துளி, சோர, சோர்கின்றாள். (உக)

உரை.—கன்றுகளை, ரக்ஷித்து, மிகவும் ஸந்துஷ்டனாய், காளைபோலெசருக்குத்தோற்ற வர்த்திக்கிறவனே! என்றும், பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள, (கு) சோலைபோலே, சூழப்பட்ட, திருக்கண்ணபுரத்திலே, எனக்கு பரவசபலம் போலே போக்யபூதனானவனே! என்றும், நாற்சந்தியிலே பொருந்துமபடி, (க0) நர்த்தநம்பண்ணி மகிழ்ந்தவனே! என்றும், வடக்குத் திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, மிடுக்கனே! என்றும், (கரதூஷணாதி) அஸுரர்களைஜயித்து, (அக்)குலத்தை நிர்மூலமாக்கின, (கஞ) சக்ரவர்த்தித் திருமகனே! என்றும், விஸ்த்ருதமான, பொழிலாலே, சூழப்பட்ட, திருநறையூரிலே, (உ0) நின்றருளினவனே! என்றும், மிகவும்கருங்கின, குழலையும், கறுத்ததிருமேனியையுமுடையனாய், எனக்குத துணையானவனே! என்றும் சொல்லி, (உஞ) ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பானஸ்தநங்களிலே, கண்ணீர்த்துளிகள், அருவிபோலேபாயும்படி, தளராநின்றாள். (உக) (கசு)

வ்யா.—பதிநாறும்பாட்டு. (கன்றுமேய்த்து) "மென்கினிபோல் மிகமிழற்றும்" என்று-ஸம்ஸ்லேஷகாலத்தில தன்னுடைய ஜயமும் அவனுடைய அபஜயமும் தோற்ற மேலிட்டு வார்த்தைசொன்னவிடததில் அவனும் அப்படியே மேலிட்டு வார்த்தை சொல்லக்கேட்டிலள், அத்தாலே நின்றநிலைகுலைந்து தன்கர்வமும் தானுமவினையுமாய்விட்டது, கூப்பிடததொட்டங்கினாள், (க) "भर्तारमवसंप्राप्त

(க) ரா-ஸு-கசு-சு.

ஜாநகீமுதிதாபவத்- பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தாஜாநகீமுதிதாபவத்" என்றுஉகந்தஸமநந்தரம், (க)"ஹாராநுஹாலக்ஷ்மணஹாஸுமித்ரே-ஹாராம ஹாலக்ஷ்மணஹாஸுமித்ரே" என்று - பிராட்டிகூப்பிட்டாற்போலே. "ஹாராம" என்று - போக்யவஸ்துவை நினையா, "ஹாலக்ஷ்ண-ஹாலக்ஷ்மண" என்று - புஜிப்பாரைநினையா, "ஹாஸுமித்ரே-ஹாஸுமித்ரே" என்று - நிபித்தபூதனைநினையாகக் கூப்பிட்டாளிறே. அப்படியே வரையாதே ரக்ஷிக்கும்படியையும் முகங்கொடுக்கும்படியையும் சொல்லிக் கூப்பிட்டித் தரைப்படா நின்றாளென்கிறாள்.

(கன்றுமேய்த்து) ப்ரதமத்திலே வரையாதே ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (கன்றுமேய்ததித்யாதி) "ஸர்வரக்ஷகனைநீ ரக்ஷணத்தில்நின்றுங் கைவாங்கினையோ?" என்கிறாள் மேய்க்கை-ரக்ஷிகைக. நித்யஸூரிகளை ரக்ஷித்தவளவாய் ஆறியிருக்கிறேனே? ஸகாதிகளையும் காதாசித்கமாகரக்ஷித்தவளவாய் ஆறியிருக்கிறே ; ராமக்ருஷ்ணதிரூபததாலே வந்தவதரித்து இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத இடையரை ரக்ஷித்தவளவாயாறியிருக்கிறேனே? அறிவுகேட்டுக்கு மேலெல்லையான கன்றுகளை மேய்த்தவுன்னை விட்டு எங்ஙனே யாறியிருப்பேன்?

(கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த) †நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கை தட்டியிருப்பாய், கன்றுமேய்த்தபின்பு காணும் ஸார்வபௌமமநுபவிற்று. †ஸர்வரக்ஷகத்வம்புஷ்கலமாயிற்றது-கன்றுமேய்த்தபின்பிறே.(இனிதுகந்த) (உ)"திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப் புவத்தி" என்கிறபடியே-பசுக்களைமேய்த்து உகக்கும்; கன்றுமேய்தது இனிதுகத்தும். அவற்றுக்கு ரக்ஷகனபக்கல் "ரக்ஷகன்" என்கிறஜ்ஞாநமுண்டு; இவற்றுக்கு அதுவுமில்லையிறே. அஜ்ஞாநத்துக்குமேலெல்லையான கன்றுகளையு மகப்பட ரக்ஷித்த நீ உன்வாசியை யறிந்து உன்னையொழியச் செல்லாதவென்னை ரக்ஷியாதொழிவதே! யென்கிறாள். நானும் இவ்வாற்றாமையை விட்டு அஜ்ஞர் கோடியிலே அந்தர்பவிக்கப்பெற்றிலேன்.

(காளாயென்றும்) † தான்சோகாவிஷ்டையா யிருக்கச்செய்தேயும் தன்னை வடிம்பிடிம்பருவத்தில் தோற்றுச் சொல்லுகிறாள்.

பதிநான்காம்பாட்டு —(கன்றுமேய்த்து) காலை-மேலணிப்பாய், அத்தால்-ராஜாவாதல்; யுவாவாதல். முந்தினததை யருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கையித்யாதி). அங்குஸார்வபௌமத்வமிலலையோவென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகத்வமித்யாதி).

இரண்டாமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தான்சோகாவிஷ்டையாயித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-உ அ-அ. (உ) தி-வாய்-க0-ங-க0.

(க) † "తరుణోరూపసమ్పన్నా - தருணௌளரூபஸம்பந்நௌ என்று - பிணைந்தின்னியையுமகப்பட ஆழங்கால் படுத்தும்பருவம் இவனிடமோ? அவனேடகலந்து தான் இளகிபபதிக்க ஆசைப்படுகிறான்காணும். அதவா, † ரஸாயநஸேவபண்ணினாரைப்போலே கன்றுகளை ரக்ஷித்தபின்பு, வடிவு இளகிப்பதித்தபடி. மநுஷ்யர் அந்நமய ஸ்வரூபரா யிருக்கையாலே அந்நமே வ்ருத்திஹேதுவாமாபோலே ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷணதர்மமேயிறே இளகிப்பதிக்கைக்குஹேது.

(கடிபொழிலித்யாதி) அவ்வவகாலத்திற்பிற்பட்டாரையும் ரக்ஷிக்கவன்றோ திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து போக்யபூதனாய் நின்றருளிற்று; இது பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். "பசுக்கள் கைகழியப்போகையாலே அவற்றை மறிக்கட்போனவிடத்திலே ஸ்ரமஹரமாயிருப்பதொருபொழிலைக்கண்டு திருவாய்ப்பாடியாக நினைத்துப்புக்கான், அப்பொழில் (உ)* மயல்மிகுபொழிலாகையாலே கால்வாங்கமாட்டிற்றிலன்" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர். அதுக்குஹேது, அவதாரத்திலும் அர்ச்சாவதாரத்திலும் தமக்குண்டான ஸ்வரூபைக்யப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தார். (கடிபொழில்சூழ் கணபுரம்) பரிமளமே உபாதாநமென்னும்படியான பொழிலாலே சூழப்பட்டதேசம். (ங) † "सर्वगन्धः-ஸர்வகந்தः" என்கிற வஸ்துவையுங்கூடக் கால்தாழப் பண்ணும்படியிறே இப்பொழிலின் பரிமளமிருப்பது. (என்கனியே யென்றும்) அச்சோலபழுத்தபழமிருக்கிறபடி. எனக்கு பக்வபலம்போலே போக்யமாயிருக்கிறவனே! (என்கனியே) என்று - ஸ்வாதிகாரத்தை வெளியிடுகிறார். ஸாதநாந்தரநிஷ்டர்க்கு ஸாதநஸமாப்தியிலே அநுபவமாகையாலே அவர்களுக்கு அவன் காயாயிருக்கும்; ப்ரபந்நர்க்கு ப்ரபத்திபண்ணின ஸமநந்தரமேபிடித்து போக்யமாயிருக்கையாலே பக்வபலமா யிருக்கும். (என்கனியேயென்றும்)(ச)†"கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேன் ஒருவர்க்குரியேனே" என்றிருக்குமவரிறே; ஆகையாலே,

---

சோகாவிஷ்டையை யீடுபடுத்துமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தருணௌள இத்யாதி). (காண) என்று ஸ்வாபாவிகமானபருவத்தைச் சொல்லிற்றுகீழ்; அதுக்குப்பூர்வபாவியாக அருளிச்செய்கிறார் (ரஸாயநேத்யாதி).

பரிமளமே உபாதாநமென்கைக்குஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகந்தः இத்யாதி). ப்ரபந்நர்க் கெல்லாம் ஒத்தால் எங்கள்கனி என்னவேண்டாவோ, (என்கனி) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கண்ணபுரமொன்றுடையானித்யாதி). அல்லாதாரைப்போலன்றிக்கேதாப் இங்கேயற்றுத் தீர்ந்தவராகையாலே தமக்கே கனியென்கிறாரென்றபடி.

(க) ரா-ஆ,ர-கக-கஉ.
(உ) தி-வாய்-உ-க-ஙo.
(ங) சாந்தோ-ங-கச.
(ச) தி-மொ-அ-கூ-ஙா.

(என்கனியே) என்கிறார். (கனியேயென்றும்) இரண்டுதலையையு மழிக்கப் பார்க்கிறாயோ வென்கிறாள். கனிக்கு போக்தாவையொழி யச் செல்லாது, போக்தாவுக்குக் கன்யையொழியச்செல்லாது.

(மன்றமரக்கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும்) போக்தாவுக்கு போ க்யமா யிருக்குமளவன்றியே அம்பலத்திலே. அவல்பொதி யவிழ்ப் பானைப்போலே ஸமுதாயஸ்த்தலத்திலே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணிற் றிலேயோ? (மன்றமரக்கூத்தாடி) மன்றினது கூத்தேதாடே பொருந் தும்படியாகக் கூத்தாடினவனே! மன்று அமருகையாவது - கூத் தாடிவிட்டாலும் மன்றுநிருத்தகந்தியாயிருக்கை. "பெருமாளெழுந் தருளிப்புக்க திருவீதிபோலேகாண் திருவாய்ப்பாடியில் அப்பல மிருப்பது" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர். மன்று-நாற்சந்திக்கும் போ; அம்பலத்துக்கும்போ. இடையரெல்லாரும் திரள விருக்கிற விடமாயிற்று - அம்பலமாகிறது. அங்ஙனன்றியே, மன்றிலுள்ளா னைச் சொல்லிற்றாய், இடையரெல்லாரும் அநந்யார்ஹராம்படிக் கீடாக ஆடினபடியென்றுமாம். அதாவது - புறம்பு நெஞ்சுசெல் லாதே "அது, அது" என்று கூததிலேநெஞ்சுகிடக்கை.

(மகிழ்ந்தாயென்றும்) கூத்துக்கண்டவர்கள் உகக்கையன்றி யே உகப்பானும் தாணுயிருக்கை. அவர்களோத தன்கூத்தாலே எழு திக்கொள்வானும் தாணுய் உகப்பானும் தாணுயிருக்கிறபடி.

(கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும்) தன் போக்யதையையநுப விக்த தம்புரு நாரதர்கள்கூத்தாடக்கண்டு உகக்கக்கடவதான்கிறார் அத்தலையித்தலையாய், கூத்தாடுவானும் தாணுய் உகப்பானும தாண யிருக்கிறானென்கிறாள். குடக்கூத்தாடுகைதான் ஈச்வரத்வலக்ஷண மோவென்னில்; ப்ராஹ்மணர் ஐச்வர்யம் மிக்கால் பாகாதிகளைப் பண்ணுமாபோலேயும், விஷயப்ரவணர் ஐச்வர்யம் மிக்கால்§ அழித்த ழித்து விவாஹம்பண்ணுமாபோலேயும், இடையருக்கு ஐச்வர்யம் மிக்கால் செருக்குக்குப் போக்குவீடாக ஆடுவதாயிற்று குடக்கூத் தாகிறது. அந்தஸஜாதீயபாவத்தில் புரையறுதியாலேகுடக்கூததா டினபடியென்கை. ஊர்பொதுவானபண்டங்கிடீர் எனக்கரிதாயிற் றென்கிறாள். அங்காடிபண்டங்கிடீர் எனக் கரிதாயிறென்கிறாள்.

(வடதிருவேங்கடம் மேயமைந்தாவென்றும்) ஒருவூரில் மன்றி லே நின்று கொள்ளைகொடுக்கையன்றியே உபயவிபூதிக்கும் நா வாணமன்றிலேநின்று தன்னைக்கொள்ளைகொடுத்தபடியைச்சொல்லு கிறது. (க) "கண்ணுவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு" என் னக்கடவதிறே. (மைந்தாவென்றும்) திருமலையிலே நின்று தன்

---

§ (பா) களித்து.

(க) நி-வாய்-க-அ-கூ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கசு-பா-கன்றுமேய்த்து வ்யாக்யாநம். கநக

பருவத்தையாயிற்று கொள்ளைகொடுத்தது. (க) "வானவர் வான வர்கோளெடுமம் நமன்றெழுந்திருவேங்கடம்" என்றும், (உ) "கான மும்வாநரமும் வேடுமுடைவேங்கடம்" என்றும் சொல்லுகிறபடி யே - ஸ்வராபிமாநிகளோடு நிஹீநஜந்மாக்களோடுவாசியறக் கொள் ளாகொள்ளும்வடிவுகிடீர் எனக்கீர்தாயிற் றென்கிறாள். அதவா - (ங) †"భక్తానామ்-பக்தாநாம்" என்கிறவடிவு மதிகவர்ஜ்யமாயோ விருப்பதென்கிறு ளென்னவுமாம்.

(வென்றசுரரித்யாதி) தான் போக்யபூதனை யிருக்குமளவே யாய் விரோதிநிவ்ருத்தி ‡ பிறக்கையரிதாய்த்தா னிழக்கிறேனே? (வென்று) கரதூஷணைதிகளமுதலாக ராவணன்தானே தாணம்படி பரிகரத்தைக்கொன்று அஸுரவ்யதிகளைக்கிழங்கெடுதது, அவர்க ளுக்குக் கூடஸ்தனை ராவணனை யழியச்செய்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனே! † ஸுரவ்யதிரிக்தரிறே ராக்ஷஸரும், அத்தைப்பற்ற (அசுரர்குலங்களைந்த) என்கிறாள். (வேந்தேயென்றும்) (ச)"రామో రామోరామఇతి ప్రజానామభవత్కథాः-రామోరామోరామఇతిப్ర ஜாநாமபவங்கதாः" என்று அநுகூலர் வாய்புலத்தும்படியாய், தத் ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயிருக்கிறவன்கிடீர் எனகது முகங் காட்டாதொழிகிறாள். (ஞ)"தாயர் மகிழுவொன்னர் தளர" என்றும், (சு) "திண்கொளசுரனைத் தேயவளர்கின்றாள்" என்றுமிறே வஸ்து ஸ்வபாவமிருபபது.

(விரிபொழிலித்யாதி) அவ்வவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டார்க் கும் முகங்கொடுக்கைக்காக சகரவர்த்திதிருமகன் வந்துநிற்கிற தேசமாயிற்று - திருநறையூராகிறது. எகதாரவ்ரதன் வந்துநிற்கிறு ளென்று தோற்றும்படியாயிறேயிருபபது. விரியாநின்றிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழபபட்ட தேசம். நம்பியும் நாய்ச்சியாரும் கடா சுஷித்த அக்கடாசுஷமே விளைநீராக வளருகிற பொழிலாகையாலே நாள்தோறும்*வர்த்திதது்வரக்கடவதிறே. அக்கடாசுஷம் மாறிலிறே

(திருவேங்கடம்மேய) என்றதத்தைப்பற்றச் சொல்லிற்று - கீழ்; (மைந் தா) என்றதத்தைப்பற்ற (பகதாநாம் என்கிறவடிவு என்கிறது).

ராக்ஷஸரன்றோ இவர்கள், அசுரரென்பாளென்னென்ன; அருளிச்செ ய்கிறார் (ஸுரவ்யதிரிக்தரிறே யித்யாதி).

---

‡ (பா) பிறர்க்கு(஥)பரமாய்த்தான்.

(க) தி-வாய்-ஈ-ஈ-எ.

(உ) சு-திரு-சுள.

(ங) ஜி-ஸ்தோ-

(ச) ரா-யு-கஙக.

* వర్ధిత్తు.

பொழில்விரிவும் மாறுவது. (நின்றுயென்றும்) பிராட்டியைத்தேடி அலமந்து திரிந்தவன் அத்தேசத்திலே அவளைக்கண்டவாறே அங்கே தரித்துநின்றபடி. அங்நிலை உனக்கு ஸித்திக்கும்போது எனக்கு முகங்காட்டவேண்டாவோ?எனக்குமுகந்தாராதபோது அவள் முகம் உனக்குக் கிடைக்குமோ? வென்கிறாள்.

(துன்று குழலித்யாதி) இத்தாலும் நம்பியுடைய திருக்குழலையும் வடிவையுஞ் சொல்லுகிறது. அறநெருங்கி இருண்டகுழலையும், காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவையுமுடைய என்துணையே! (க)†* தோளுநான்குடைச் சுரிகுழல் கமலக்கட்கனிவாய்க்காளமேகத்தையிறே இவர்கள் துணையாகப் பற்றுவது. இந்தக்குழலிலும் வடிவிலும்போலே காணும் தானகப்பட்டது. † பிராட்டியைத்தேடித் திரிகிறகாலம் திருக்குழல்பிணைமையாலே ஜடையாய்க்கிடந்தது, கண்டவாறே அவள் கையாலே வகிர்ந்துபேணின குழலாகையாலே (துன்றுகுழல்) என்கிறது.

(என்துணையே) (உ) "ஸ்நிக்தநீலகுடிலகுந்தளம்" - ஸ்நிக்த நீல குடில குந்தளம்" என்கிற மயிர்முடியையும் வடிவில் ஶ்ரமஹர தையையுங் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனே! நான் விழுகையானதசையில் ஸத்தையைநோக்கி உன்வடிவழகைக்காட்டி அநந்யார்ஹமாக்கி என்னைடே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தது என்னையுமேபக்ஷித்துப் போகவோ? வென்கிறாள். (துணை) என்று - காந்தனையும் சொல்லக்கடவது, ரக்ஷகனையுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. (ங) "இலை துணை" என்னக்கடவதிறே. எனக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமான வனேயென்கை.

(என்றுந்துணைமுலைமேல் துளிசோரச்சோர்கின்றாளே) இப்படி சொல்லாநிற்கச்செய்தே தரைப்படாநின்றாள். (துணைமுலை) போகோபகரணமேயிறே போக்தாவுக்குத்துணை. † அவன்பிரிந்தசையிலும் முலை துணையாயிறேயிருப்பது. (துளிசோரச்சோர்கின்றாளே) † அது அழிகையாலேதானும்அழிந்தாளென்கிறாள்.(துணையே-

---

துணை-ரக்ஷகனுதல்; காந்தனுதல். அவற்றை வாக்யத்வயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார (தோளுநான்குடையித்யாதி). பிராட்டியைத் தேடுகையாவது - கூரோப்த்தியினின்றும்புறப்பட்டு மேதாவி மஹர்ஷியிடத்தில் திருநறையூரிலேவந்திருக்க இங்கே தேடிவந்தார் நம்பி என்கிறகதை.

அவனைத் துணையாகச் சொல்லியிருக்க முலை துணையானபடி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் பிரிந்ததசையித்யாதி).

(அதழிகையாலே) என்றது - அக்நிகணம்போலே கண்ணீர்விழ அத்தாலே அதிஸ்வவர்ண்யமாகத் தானுமழியா நின்றாளென்றபடி ... (கசு)

(க) தி-வாய்-க0-க-க. (உ) (ங) ச-திரு-அ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கள-பா-பொங்கார் வ்யாக்யாநம். கஉக

என்று சோர்கின்றாளே) விழுவார் "அம்மே!" என்றுவிழுமா போலே அவன் முகங்காட்டாமையால் வந்த ஆற்றாமையாலே நோவுபடா நிற்கச்செய்தேயும் அவனைத் துணையாகச்சொல்லித்தரைப் படாநின்றாள். துணையான நான், "என்முகம் பார்க்கவல்லளே" என்று பரார்த்தியாநிற்கத் தான் துணையாக நினைததவன் முகங்காட்டாதே யுபேக்ஷித்துப்போகாநிற்கப் பின்னையும் அவன்முகத்தை ஆகாங்க்ஷித்துத் தரைப்படா நின்றாள். இதுபோலேகாணும் பகவத்ஸம்பந்த யுக்தனிருக்கு மிருப்பு. விஷயாந்தரங்கள் தான் மேல் விழா நின்றாலும் அத்தைக்காற்கடைக்கொண்டி-ருக்கையும் அவன் உபேக்ஷைகளைலும் அவனை பொழியச்செல்லாதே யிருக்கையுமிறே-பகவத் ஸம்பந்தயுக்தன்படி. தாய்ரக்ஷகையாக வபிமாநியாநிற்கச் செய்தே அவளைக் காற்கடைக் கொண்டாளிறே. (கசு)

மூ.—பொங்கார்மென்னிளங்கொங்கைபொன்னேபூப்பப்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பபபோந்துநின்று
செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குபேசும்
சிறுகுரலுக்குடலுருகிச்சிந்தித்து, ஆங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைதகரும்பாடித
தண்கோவலூர்பாடியாடக்கேட்டு
நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோநன்மையென்ன
நறையூரும்பாடிவாள்நவில்கின்றாளே. (கள)

பதம்.—பொங்கு, ஆர், மென், இளம், கொங்கை, (நி) பொன்பூப்ப, பொரு, கயல், கண், நீர், (கo) அரும்ப, போந்து, நின்று, செங்கால, மடம், (கரு) ப்புறவம், பெடைக்கு, பேசும், சிறு குரலுக்கு, உடலுருகி, (உo) சிந்தித்து, ஆங்கே, தண்காலும், தண்குடந்தைதகரும், பாடி, (உரு) தண், கோவலூர், பாடி, ஆட, கேட்டு, (ஙo) நங்காய், நங்குடிக்கு, இது, நன்மையோவென்ன, நறையூரும், (ஙரு) பாடிவாள், நவில்கின்றாள். (ஙஎ)

உரை.—வளர்த்தி, மிக்கதாய், ம்ருதுவாய், இளையதான, ஸ்தநங்களிலே, (நி) வைவர்ண்யமுண்டாக, ஒன்றோடொன்றுபொருகிற, மத்ஸ்யம்போன்ற, கண்களிலே, நீர்த்துளிகள், (கo) அரும்பியாநிற்க, (தாயாரைவிட்டுப் புறம்பே) வந்து, தரித்துநின்று, சிவந்தகால்களையுடைய அறிவழிந்து கிடக்கிற, (கரு) ஆண் புறாக்களானவை, தம்பெடைகளுக்குச், சொல்லுகிற, சிறியகண்டத்வநிக்கு, மெய்கரைந்து (உo) அவன்முறைகெடப் பரிமாறும்படியை நினைத்து, அப்போதும், திருத்தண்காலையும், குளிர்ந்த திருக்குடந்தை தகரத்தையும் (ப்ரீதிக்குப் போக்கு விட்டுப்) பாடி (உரு) ப்ரமஹரமான, திருக்கோவலூரைப், பாடி, கூத்தாட, அதைக்கேட்டு, (ஙo) ஸ்த்ரீத்வ பூர்த்

தியையுடையவளே! நம்முடையகுலத்துக்கு, வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகிறவிது, கலக்காலை வென்று சொல்ல, திருநறையூரையும், கூடு) பாடுவதாகநினைத்து, ஆரம்பிக்கிறாள். (கூஎ) ... ... (கஎ)

வ்யா.—பதினேழாம்பாட்டு. (பொங்கார்) இவள் முழுமிடறு செய்து கூப்பிட்டு அதுதோடே தரைப்பட்ட படியைக்கண்டு, "கிளியும் வீணையும் ஆஸ்வாஸஹேதுவாமென்று அவற்றை முன்னைவைத்துப் பார்த்தோம், அவையும் அகிஞ்சித்கரமாயிற்று" என்று அவற்றை†ஒருங்கவிட்டு, "நாம் ஹிதம்சொன்னால் அது ஜீவிகையாமோ" என்று பார்த்தது, "நீ இங்ஙனே வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகையும் மோஹிக்கையுமாகிற விது உன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராது, இக்குடிக்கும் அவத்யம்" என்ன; "அவறறையோநான் இப்போது பார்த்திருக்கிறது" என்ன; "அதுதான் கிடக்க, நீதான் ஆதரிக்கிற விஷயந் தன்னைப்பேண வேண்டாவோ? 'ஆசாலேச முடையார்க்கு முகங்காட்டக்கடவவஸ்து தன்னை யொழியச்செல்லாமையாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகிற ப்ரணயிநிக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!' என்று நாட்டார் சொல்லும் அவத்யத்தைப் பரிஹரிக்கவேண்டாவோ?" என்ன; "எனக்கோடுகிறதனையை யறியாதே ஹிதஞ்சொல்லுகிறவிவள்முகத்திலேவிழியாதே, பிரிந்தார்படும் நோவையறியுமவன்முத்திலே விழிக்கவல்லேனே என்று அவனைப்பற்றிக் கூபபிடுகிறாள்.

(பொங்கித்யாதி) தான் படுகிறபாடித்தனையும் எதிர்த்தலையைப் படுத்தக்கடவதான பரிகரத்தையுடையவள்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய்த் தான்படுகிறாள். †வளர்த்திமிக்கு ம்ருதுவாய் இளையதானமுலை. பொங்கார்ந்தமுலை - மேலேமேலே வளராநிற்பதாய்ச் சுறறுடைத்தானமுலை. ஆர்ந்திருக்கையாவது-சுற்றுடைத்தாயிருக்கை. (மென்-கொங்கை) முலைக்குக் காடிந்யம் ஸ்வபாவமாயிருக்க, மென்முலை என்கிறது - விரஹஸஹமல்லாத முலையென்கைக்காக. (இளங்கொங்கை) உத்யோகித்தவளவா யிருக்கை †நரம்பில்லாத முலையென்கை. (பொன்னேபூப்ப) ஸுகேஷத்ரம் * மணல்மேட்டு றற்போலே அவனுக்கு போகோபகரணமானமுலையை வைவர்ண்

பதினேழாம்பாட்டு.—(பொங்கார்)* ஒருங்கவிட்டு - இரண்டையுங்கூட ஓரிடத்திலேவைத்து.

(பொங்கார்) ஆர்தல் - மிகுதியாதல், பரம்புதலாதல்; சுற்றுடைமையதல். இவற்றை யருளிச்செய்கிறார (வளர்த்திமிக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) (நரம்பில்லாத) - முற்றூத. வைவர்ண்யம் என்றுமல் (பூப்ப) என்பானை

---

* "வண்டலிட்டாப்போலே" என்றும்பாடம்.

யம்கொண்டுபோயிற் றென்கிறாள். (பொன்னேபூப்ப) † ஒருகற்பகக் கன்று † கோட்புக்காப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று-தனக்கு இவளுடைய முலையின் வைவர்ண்யம். †பண்டு அவளேட்டைக் கலவியால் ஆபரணம் பூட்டினாற்போலே இப்போது பிரிவுக்கு ஆபரணம் பூட்டினபடி. †வினவவந்தார்க்குத் தன்னள்ளவச்*சாதித்துச் †சொல்லுகிறாளித்தனையொழியத் தனக்கு இதுதர்சநீயமாயிறே யிருக்கிறது.

(பொருகயல்கண்நீரரும்ப) ஸ்தாதர்சநத்துக்கு உபகரணமான கண்ணும் அழிந்த தென்கிறாள். (பொருகயல்கண்) †அவனைப் பொருகிறகண்ணென்னுதல்; தன்னிலேபொருகிற கண்ணென்னுதல்.(கயல்கண்) கயல்போலே மிளிரா நின்றுள்ளகண். எப்போது மொக்க அலமாப்பேயாயிற்று இவள்கண்ணுக்குள்ளது. ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே ஹர்ஷத்தாலே அலமாக்கும்; விஶ்லேஷ தசையில் சோகத்தாலே யலமாக்கும். முலையிலே வைவர்ண்யம் குடியிருந்தாற்போலே கண்ணிலே சோகாஶ்ரு குடியிருந்தது. அவனுடைய ஸ்தாதர்சநத்துக்கு விஷயமான கண்கிடீர் சோகாஶ்ருவுக்கிலக்காயிற்றென்கிறாள். "துணைமுலைமேல் துளிசோர" என்றது-கீழ்; இங்கு-விரஹாக்நியாலே கீர்ப்பசையறும்படி உள்ளுலர்ந்து கிடக்கையாலே (அரும்ப) என்கிறது. †பதக்குப்பானையிலே உழக்குப்பாலைகாய்ச்சினால் ‡வாயாலே அறப்பொங்காநிற்கச் செய்தே கீழ் நீரறற்றிருக்குமாபோலே உள் அடியற்றிருக்கை.

(போந்து) "அவன் மேல்விழும்படியான முலையழகையும் கண்ணழகையு முடையநீ மேல்விழுகை ஸ்தரீத்வத்துக்குப் போராதுகாண்" என்று தாயார் சொன்னஹிதம் தனக்குஶ்ரவணகடுகமாயிருக்கையாலே நெருப்புப் பட்டவகத்தில்நின்றுமத்வரித்துப் புறப்படுமாபோலே அவளிருந்தவகதத்தில் நின்றும் புறபபட்டாள். ஶ்ரீ விபீஷணழ்வான் சொன்ன ஹிதத்தைக்கேட்ட ராவணன், (க) "ஸ்ரீமது

னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருகற்பகக் கன்றித்யாதி). (கோட்புகுகை) - புதுமரம் புதுசாகப்பூக்கை. ஸம்ஶ்லேஷதசையில நிறமன்றே போக்யமாயிருப்பது, இது போக்யமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதி). போக்யமானால் வெறுப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வினவவந்தார்க்கித்யாதி). (சாதிக்கை) - மறைக்கை.

அவனை, (பொருகை) - ஈடுபடுத்துகை. (அரும்ப) என்கைக்கு ஆற்றமமட்டமாயிற்றே வென்ன; அருளிச்செய்கிறார (துணைமுலைமேலித்யாதி). கீர்ப்பசையற்றால அருமபத்தான் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பதக்குப்பானையித்யாதி).

---

* ச்சாதிக்கும்.

(க) ரா-யு-கசு-உ.

‡ வாயிலேவர என்றும் பாடம்.

திக்குலபாம்ஸநம்-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்ன, (க) "ஆஜகாம மஹாஸ்தேந - ஆஜகாமமுஹாஸ்த்தேந" என்று - அத்தலையில் ஒரு க்ஷணமுந் தரியாதே சடக்கெனப் புறப்பட்டாற்போலே. (நின்று) அவள் ஸந்நிதியில் நின்றும் போந்தபின்பு தரித்து நின்றபடி. (உ) † "உத்தரம்தீரமாஸாத்ய க்ஷத்ரவ்யுஷ்டித-உத்தரம்தீரமாஸாதய கஸ்த்த ஏவவ்யதிஷ்டட்த" என்று மஹாராஜப்ரப்ருதிகள், (ங) "வத்யதாம்வ த்யதாம்-வத்யதாம்வத்யதாம்" என்றநிற்க, பெருமாள் விஷயீகரி யாதிருக்க, ஆகாசத்திலே தரித்துநின்றாற்போலே.

(செங்காலவித்யாதி) அவள் சொன்ன ஹிதம் தனக்கு பாதக மாகையாலே உள்ளுநின்றும புறப்பட்டாள், புறம்பு தருஷ்டிவிஷமா யிருந்தது, ஆகையாலே புறம்பு யாரிடத்திலும் புகல்பெற்றிலள். இத்தால் - ஸம்ஸாரம் உளளோடி புறம்போடி வாசியற ஸார்வத்ரிக மாக தர்சமாயிருக்கையாலே * போகஸ்த்தாநம் ஒருதேச விசேஷ மேயென்கை. (செங்காலமடப்புறவம்) ஸம்ஸ்லேஷ தசையில் தன் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளுமவன்காலுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிற படி. (மடப்புறவம்) மடப்பத்தால் - இப்போது அறிவின்மையைச் சொல்லுகிறதன்று, அக்காலத்தில் உணர்த்தி யழிந்து பரிமாறும் படிக்கு ஸ்மாரகமாய்நலிகிறபடி.

(பெடைக்குப் பேசுஞ் சிறுகுரலுக்கு) ஸம்ஸ்லேஷதசையில் அவன் தன்னைக்குறித்துப் பண்ணும நீசபாஷணங்களுக்கு ஸ்மாரக மாய்நலிகிறபடி. (சிறுகுரல்) ஸம்ஸ்லேஷதசையில் * பலஹாநியாலே சொன்னசொல்லென்னுதல்; அஷட்கர்ணமான சொல்லென்னுதல். † அத்தலைக்குத் தான்சொல்லும் நீசபாஷணங்கள் ஸதஸ்யமல்லாமை யாலே தன்செவியிலே யாயிறறு அவன் சொல்லுவது. (உடலுருகி) † அதின்வடிவைக்கண்டு நெஞ்சுருகிற்று, பேச்சைக்கேட்டு உடலுரு கிற்று. (சிந்தித்து) அத்தசையில் அவன் பண்ணும் வ்ருத்தி விசே ஷங்களைச் சிந்தித்தது; - பரியட்டம் மாறுடுவது, அஞ்சலியைப் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு முறையழியப் பரிமாறும்படியைநினைத்து

அபிமதம் பெறுமல் தரித்து நிற்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய் கிறார் (உத்தரம் தீரமித்யாதி)..

புறவம - மாடப்புறு.

அஷட்கர்ணமாகச் சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய் கிறார் (அத்தலைக்கித்யாதி). நெஞ்சுருகியே உடலுருகவேண்டுகையாலே அர்; தாத்ஸித்தம்.

---

* போகஸ்தானம்.
(க) ரா-யு-கள-க.
(உ) ரா-யு-கள-கo.

* பல.
(ங)

(ஆங்கே) அத்தசையில். இவை பாதகமாலை தாய்சொன்ன ஹிதத்தைக் கேட்கையிறே ப்ராப்தம், அத்தசையிலும். (தண்கா லித்யாதி) அவளுடைபரிமாறும் ஸங்கேதஸ்த்தலங்களைப் பற்றிக் கூப்பிடா கின்ற ளென்கிறாள். (தண்காலும்) திருத்தண்காவில் வர்த் திக்கிறவனுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பற்றி, (தண்கால்) என்று திருப் பதிக்குப் பேராகிறது. ஸ்ரமஹரமான காற்றென்கை. தென்றல் போலேஸுகஸ்பர்சமும்ஸ்ரமஹரமுமான வடிவையுடையவன் வர் த்திக்கிற தேசமாகையாலே "தண்கால்" என்று - திருநாமமாகி றது. தன்னை அவன் அடியில் அணைக்கிறபோது ஸ்ரமஹரமாயி ருக்கையாலும் ஸுகரூபமாயிருக்கையாலும் (தண்கால்) என்று கூப்பிடுகிறாள்.

(தண்குடந்தைநகரும்பாடி) ஆஸ்ரிதரோடு முறையழிய ஸம் ஸ்லேஷித்த விடமாயிறறுத திருக்குடந்தை. (க) "த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித ஶேஷபோஜினா-த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித சேஷபோஜிநா" என்கிறபடியே - சேஷி அமுதுசெய்தப்ரஸாதம் சேஷபூதன் ப்ரதிபத்திபண்ணுகை முறையாயிருக்க, ஆராவமுதாழ்வார், தமக்காக்கின திருபபோனக த்தை முற்படத் திருமழிசைப்பிரானை அமுதுசெய்யப் பண்ணிப் பின்னையிறே தாம் அமுதுசெய்தது; அவரும், வாத்ஸல்யாதிச யதாலே வந்ததாகையாலே வழக்குப்பேசமாட்டிறறிலர். இதால்- தனக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; தோழிமார்பேறும்தன்பேறு யிறே இவளுக்கிருப்பது.

(தண்கோவலூர்பாடி) ஆஸ்ரிதர்வந்து கிட்டினால் பின்னை அவர்களோடு முறையழியப் பரிமாறுகையன்றியே தான்மேல் விழுந்து ஸம்ஸ்லேஷித்தவிடமாயிற்று - திருக்கோவலூராகிறது. அவர்கள்மனமுகண்டு ஒதுங்க அவர்களிருந்தவிடத்திலேதானேசெ ன்று தன்னை அவர்கள்நெருக்கத தான்அவர்களைநெருக்க இப்படி பரிமாறிஅவர்கள் போனவிடத்திலும் அவ்விடத்திலே நிற்கிறானிறே (உ) "வாசல் கடைகழியாவுள்புகா" என்று. (பாடி) தனக்கு முகங் கொடுத்த தேசத்தையும், § தன்பேறுடையார்க்கு முகங்கொடுதத தேசத்தையும் நினைத்து முன் பட்டக்லேசத்தையும் மறந்து ப்ரீதி ப்ரேரிதையாய்க்கொண்டு சொல்லி. (ஆட) அவ்வளவில் பர்யவஸி யாத காயிகமான விக்ருதியைச் சொல்லுகிறது. *(கேட்டு) இவள்

தனக்கு முகங்கொடுத்தது திருத்தண்கால், இப்போதநுபவிப்பித்தவன் திருத்தண்காலூரானென்றபடி.

(க) ஸ்தோ-ர-

(உ) க-திரு-அசு.

§ தன்னுடையார்க்கு.

ஆடுகிறபடியைக்கண்டு பாடுகிறபடியைக் கேட்டென்கை. (பாடியாடக்கேட்டு) இவள் என்னபேறுபெற்றுத்தான் இங்ஙன் ஸம்ப்ரமிக்கிறதென்கிறாள்.

(நங்காய்) †*"முகரி" என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். அதாகிறது- அவன்றான் மேல்விழுகிறதாழிய நீ விதக்கதையாய் இபபடி மேல்விழுக்கடவையோவென்கை. அதவா, "பூர்ணையானவளே!" என்றும் பட்டாருளிச்செய்வர். (க) "த த்ஸ்யஸத்ருசம்பவேத்-தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்"என்றிருக்கும்பூர்த்தியன்றோ வுன்னுடையபூர்த்தி. அங்ஙனன்றியே, உன்பூர்த்திகொண்டு இக்குடிவாழவிருந்தபடிதிதுவோவென்னவுமாம். (நங்குடி) "ப்ரபந்நக்குடி" என்கிறவிது வேறெயொருகுடிபோலேகாணும். (நங்காய்) †அவனுக்கு ஸதாதர்சநம் பண்ணவேண்டும்படியான வடிவையுடையை; அவன்றானே வந்து மேல்விழும்படியான போகோபகரணங்களையுடையை; †அவிளம்ப்ய பலப்ரதமான ஸாதநத்தையுடையை;(க) த த்ஸ்யஸத்ருசம்பவேத் - தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்" என்றிருக்கும் ஜ்ஞாநத்தையுமுடையை. இப்படி யிருக்கிற நீ அபூர்ணைரைப்போலே கூப்பிடக்கடவையோ? (இதுவோநன்மை) தன்பூர்த்திகொண்டுவாழவிருப்பார்க்கு நீபண்ணும் நன்மையாகிறது - வாய்விட்டுக் கூப்பிடுமிதுவோ? இக்குடிவினங்கப் பிறந்த நீ இக்குடிக்கு அவத்யத்தை விளைக்கக்கடவையோ? (என்ன) இப்படி சொல்ல. மீளுகை தவிர்ந்து (நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றாளே) மீட்கவொண்ணாத விடத்தேபுக்கான். இன்னங் குடிகொண்டு உண்ணவிருக்கிறீர்களோ வென்று †ஆசிலே கைவைக்கப்பார்க்கிறாள்.

(நறையூருமித்யாதி) அவஸ்த்தையை யறியாதே ஹிதஞ்சொல்லுகிறவிவள்முகத்திலே விழியாதே பிரிவால் வந்த ஆற்றுமையறியும் வகுத்த தாய்முகத்திலேவிழிப்பதெப்போதோ வென்கிறாள். (உ) "அகலகில்லேனிறையும்" என்றிருக்குமவளாகையாலே ஆற்றுமையறியுமிறே. அங்ஙனன்றியே நம்பியைப்பற்றிக் கூப்பிடுகிறாளாகவுமாம். பிராட்டியைத் தேடித்திரிந்து கண்டவனுகையாலே ஆற்றுமை

(முகரி) என்று - ப்ரதாநையாய், அத்தாலே - வைதக்த்யத்தால் வந்த ப்ராதாந்யம். நங்காய் - வ்யங்க்யம். மூன்றுமர்த்தம். - கீழெல்லாப்பதங்களையும் பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு ஸதாதர்சநமித்யாதி). (அவிளம்ப்யபலப்ரதம்) - ஆற்றுமை; (ஆசிலே) - சாடு; பாடுகை - அர்த்தம்; ஆயுதத்திலே - த்வநி.

---

* முகரி.

(க) ரா-ஸ-நெ-சு.

(உ) தி.வாய்-சு-க0-க0.

திருநெடுந்தாண்டகம்-கஅ-பா-கார்வண்ணம் வ்யாக்யானம். கஉக

யறியுமிறே; என்னுற்றுமை யறியும் தாய்முகத்திலும் தமப்பன்முக த்திலும் விழிப்பதெப்போதோவென்கை. (பாடுவாள் நவில்கின்றா னே) பாடுவாளாக நினைத்து ஆளத்திவையாகின்றாள். † பாடுகையா வது - மடலெடுத்ததுவோபாதி யிறே. (நவில்கின்றாள்) நுணுகாகின் றாள். பாடுளாகிற் கடலேயிறே குடியென்கை. இத்தால் - ஆளத்தியிலே கருத்தறியும் தாயாருடைய † பாட்டில் நைபுண்யந் தோற்றுகிறது. ... ... (கள)

மூ.—கார்வண்ணந்திருமேனிகண்ணுமம்வாயும்
கைத்தலமூமடியிணையும்கமலவண்ணம்
பார்வண்ணமடமங்கைபத்தர்பித்தர்
பனிமலர்மேல்பாவைக்குப்பாவம்செய்தேன்
ர்வண்ணவென்பதையெனசெல்கேளாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும்
ர்வண்ணன்நீர்மலைக்கேபோவேனென்னும்
இதுவன்றோநிறைவழிந்தாகிற்குமாறே. (கஅ)

பதம்.—காவண்ணம், திருமேனி, கமலவண்ணம், கண்ணும், வாயும், (நி) கைத்தலமும், இணையடியும், பார்வண்ணமடமங்கை, பத்தர், பனி, (கo) மலர்மேற்பாவைக்கு, பித்தர், பாவஞ்செய்தேன், வர்வண்ணம், என்பதை, (கஙி) என்சொல், கேளாள், எம்பெருமான், திருவரங்கம் எங்கேயென்னும், நீர்வண்ணன், (உo) நீர்மலைக்கு, போவேனென்னும், நிறைவழிந்தார், நிற்கு மாறு, இதுவன்றே. (உநி)

உரை.—கறுத்த நிறத்தை யுடைய, திருமேனியையும், செந்தாமரை மலரையொத்த, திருகண்களையும், திருப்பவளத்தையும், (நி) திருக்கைத்த லங்களையும், பரஸ்பரஸத்ருசமான திருவடிகளையு முடையனாய், பூமியை ப்ர காரமாகவுடையளாய் மடப்பத்தை யுடையளான பூமிப்பிராட்டிக்கு, இட்ட வழக்கா யிருக்குமவனாய், குளிர்ந்த, (கo) செந்தாமரை மலரிலெழுந்தருளி யிருக்கிற பெரிய பிராட்டியார் விஷயத்தில், அதி வ்யாமுக்தனை ஸ்வேஸ் வரன் விஷயத்திலே, பாபத்தைப்பண்ணினேனென்; (அதென்ன வென்னில்;) - அழகியவழுவையுடைய, என் பெண்ணினவள், (கநி) என்னுடைய வார்த்தை யை, கேட்கிறாளில்லை. என்னை அநந்யார்ஹ யாக்கினவனுடைய, கோ யிலானது எங்கே யென்று கேட்கிறாள். கடலின் நீர்போன்ற நிறத்தையு டையவன் எழுந்தருளியிருக்கிற, (உo) திருநீர்மலைக்கு, போவே னென்கிறாள்; தம்முடையஸ்த்ரீத்வமழிந்தவர்கள், நிற்குமப்ரகாரம், இதுவன்றே? (உநி) ()

---

† பாடினால் விரோதமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பாடுகையாவது இத் யாதி) பாடவுத்யோகித்தவளவிலே இன்னபாட்டுபாடப் போகிறாளென்று தாயாறிகையாலே நிபுணையென்றபடி. (கள)

வ்யா.—பதினெட்டாம்பாட்டு. (கார்வண்ணம்) "நங்காய்நங்குடி க்கிதுவோ நன்மை யென்ன நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றிலே" என்று தான்சொன்னஹிதத்தைக்கடந்தபடியாலே, "இனி, இவளை ஹிதஞ்சொல்லிமீட்கையென்று நமக்கொன்றில்லை" என்று † கூடி உடன்பட்டு, "இவள்கருத்தைக் கேட்போம்" என்றுபார்த்து, "உன க்கோடுகிற தென்" என்ன; இங்கிருந்து கூப்பிடக்கடவேனல்லேன், அவனிருந்ததேசத்தேறப் போகக்கடவேன்" என்ன; "அளவுடையா ரும் குமிழிநீருண்ணும்விஷயத்திலே தான் மேல்விழுந்தநுபவிக்க கினையாகின்றாள், இதுவன்றே ஸ்தரீத்வத்தைப்பாராதேவிஷயவை பக்ஷண்யத்தைப்பார்த்தார்படியிருக்கும்படி" என்று வினவவந்தா க்குச்சொல்லுகிறாள். (கிறைவழிந்தார்நிற்குமாறு - இதுவன்றே) ன்று - இவளுக்கு ப்ரணயத்திலுண்டான தேசிகத்வம் தனக்கிஷ் மென்னுமிடம் ஹார்த்தமாய்ப் போந்தது, அத்தை இங்கே ப்ரகா சிப்பிக்கிறாள்.

இவ்விடத்திலே ஓரார்த்தத்தைத் தாயார் வார்த்தையாலே பூர் வபக்ஷித்து †மகள்வார்த்தையாலே ஸித்தாந்திக்கிறது. ப்ரதமத்தி லே ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்து பின்னை ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார் த்ததிலே யிழியவேண்டாவோவென்றுயிற்றுத் தாயார் ஸித்தாந் தம். அது வேண்டுகிறதென்னென்னில்; சாஸ்த்ரங்களில் ஸ்வர்க்கா திகளையும் புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபாநுரூ மான புருஷார்த்தமிதுவென்று நிர்ணயிக்கும்போது ஸ்வரூபம் மூன் ஞுக வேணுமென்கை. அதோரார்த்தமன்றுகாண், போகாநுரூப ஸ்வரூபமா மித்தனையொழிய ஸ்வரூபாநுரூபமாயோ போகமிரு பது என்றுயிற்று மகள்ஸித்தாந்தம்.

(கார்வண்ணந்திருமேனி) இவளுடைய ஸித்தாந்தமே ஸித்தா தமென்னுமிடத்தை வினவவந்தார்க்கு மூதலிக்கிறாள். † திருமந்த் த்தில் பாதமபதத்திலே யிழிந்து, பின்னை த்ருதீயபதத்திலே யிழி தவளோ விவள், ப்ரதமத்திலே வடிவிலே யன்றே இவளிழிந்தது †அநர்த்தஹேதுவாயிருக்கும் வடிவைப்பற்றிப் புருஷார்த்தமென் நின்ற வென்பெண்ணைத் தன்வடிவைக்காட்டியன்றே அவற்றில் து

பதினெட்டாம்பாட்டு.—(கார்வண்ணம் திருமேனி) (கூடி)-மகளோடே கூடி. (மகள் வார்த்தையாலே ஸித்தாந்திக்கையாவது):"கார்வண்ணம்" என் தொடங்கி, "பனிமலர்மேற்பாவைக்கு" என்னுமளவும் விஷயவைலக்ஷண்ய தைச் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட விஷயத்திலே முறைகெட இழியப்பார்க்கி ளென்கையாலே - போகாநுரூபமான ஸ்வரூபமே ஸித்தாந்தமென்கை.

போகாநுரூபஸ்வரூபமே ஸித்தாந்தமாகவேண்டுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலித்யாதி). ப்ரதமத்திலே த்ருதீயபதத்தி யிழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநர்த்தஹேதுவா யிருக்கு யாதி). அவன காட்டிக்கொடுக்கையாலே காண்பானென்றபடி. தவக்க

திருநெடுந்தாண்டகம்-கஅ-பா-கார்வண்ணம் வ்யாக்யாநம். கசக

க்கறுத்தது;- † ஸ்ரீபோக்யமானவடிவிலேயன்றே விவள்ப்ரதமத்

திலே யிழிந்ததென்கிறாள்.†(க)"ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூ

மத:. ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூமத:" என்று -

அடிமை செய்தார்க்குப் பரிசிலாகக்கொடுத்ததும் வடிவையிறே.

(உ) "மாமேகம்சரணம்வ்ரஜ- மாமேகம்சரணம்வ்ரஜ" என்றதும் -

உழவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் ஸோதூளிதூஸரிதமான திருக்

குழற்கற்றையுமாய் நின்ற வடிவைக்காட்டியிறே. † ப்ராப்யத்தில்

மேலெல்லையான வடிவன்றே விவளுக்கு விஷயாந்தரப்ராவண்ய

நிவ்ருத்திக்குப் பரிகரமாயிற்றது. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஒரு

தேசவிசேஷத்திலே செல்லுகிறதும் பூர்ணஷாட்குண்ய விக்ரஹத்

தை யநுபவிக்கைக்கிறே.

(கார்வண்ணம்) தாபத்ரயாதுரர்க்குத் தாபஹரமாய் விரஹதா

பாதுரர்க்கு விரஹதாபத்தைப போகக்கடவதா யிருக்கும் வடி

விறே. (கண்ணுமித்யாதி). அம்மேகம் பரப்புமாறத் தாமரை பூத்தாற்

போலேயாயிற்று - காளமேகநிபஸ்யாமமான வடிவுக்குப் பரபாக

மாய்க்கொண்டு திவ்யாவயவங்களிருப்பது. இபபடியிருப்பதொரு

மேகமுண்டாகிலிறே வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாவது. இது அபூ

தோபமை. (கண்ணும் வாயும கைத்தலமுமித்யாதி) † இவளுடைய

வாத்ஸல்யாதிகுணங்களிருக்கிறபடி. † ஸ்வரூபமடியாக விழிந்தபோ

ற ஸ்வரூபாஸ்ரயமான குணங்கள் உபாயமாவது, ரூபமடியாக

விழிந்தவளாகையாலே ரூபகுணங்களேயாயிற்று இவளுக்கு உபா

கும்படி போக்யமாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபோக்ய

மானவித்யாதி). கீழ்வாக்யத்தாலும் இத்தாலும் - விக்ரஹமே ப்ராப்யப்ராபக

மென்னு மிடம் சொல்லிற்று; அப்படி விகரஹமே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமா

யிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏஷஸர்வஸ்வபூதேத்யாதி வாக்ய

த்வயத்தாலே). ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹமே யிரண்டிக்கும் வேண்டி

வானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்தில் மேலெல்லை யித்யாதி

வாக்யத்வயத்தாலே). ப்ராப்யமான ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாகை

யாலே விக்ரஹத்தை எல்லையான ப்ராப்யமென்கிறது.

இவளுடைய வாத்ஸல்யாதியாவது - ஸ்வரூபத்தை ஆஸ்ரயிக்கிறவர்க

ளுக்கு ஸ்வரூபகுணமான வாத்ஸல்யாதிகளை முன்னிடவேண்டுமாபோலே -

விக்ரஹத்தை ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களுக்கும் விக்ரஹ குணமான ஸௌந்தர்யாதி

களை முன்னிடவேண்டுகையாலே அவயவங்களை (இவளுடைய வாத்ஸல்யாதி

யென்கிறது). விக்ரஹகுணம் உபாயமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்

கிறார் (ஸ்வரூபமடியாகவித்யாதி). ஸ்வரூபமடியாகவிழிய வேண்டாவோவெ

(க) ரா-யு-க-கச.

(உ) கீதை-கஅ-சுசு.

யம். † ஸம்ஸாரபயபீதிபூர்வகமாக ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை யுணர்ந்து, பூர்வ வ்ருத்தத்தையு முணர்ந்து, தத்பரிஹாரார்த்தமாக திவ்யாத்மகுணங்களிலே யடியிட்டிழிந்தவளன்றோ இவள்.

(கண்ணும்) (க)† தூதுசெய் கண்ணிறே. தன்பக்கல் விழுகராய்ப் போருவாரையு மகப்படக்காலிக்கட்டித் தவக்குவிக்கும் கண்ணிறே. § "ஜதம் தேபுண்டரீகாக்ஷ- ஜிதம்தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்று ப்ரதமத்திலே ருசிஜநகமாயிருப்பது கண்ணிறே; (உ) "புண்டரீகாக்ஷநஜாநேசரணம் பரம் - புண்டரீகாக்ஷநஜாநேசரணம்பரம்" என்று ருசிபிறந்தார்க்கு உபாயமாயிருப்பதும் கண்ணே; (ங) "தாமரைக்கண்ணனெவ்வுண்ணுறைர் பரவுந்தலைமகனே" என்று பராப்திதசையில் ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமாயிருப்பதும் கண்ணேயிறே. (வாயும்) அக்கண்ணிலே தவக்குண்டாரை நெடுங்காலம் திழந்த விழுவெல்லாம் தோற்றும்படியாக ஸாந்த்வநம பண்ணும்முறுவலும். "ஸாபராதரான நம்மளவிலே திருவுள்ள மென்னுடிருக்கிறதோ" என்று கூச்சத்தோடே கிட்டினால் "நிரபராதர் நாம்" என்று அவர்கள தாங்களே தங்களை நினைக்கும்படியாயாயிற்று முறுவலிருப்பது. அபராதத்துக்கு † நேர்ததாவுகொடுக்கும் முறுவலிறே.

(கைத்தலமும்) கிட்டினாரை (ச) "மாசுச:-மாசுச:" என்னும் கையும். (ஞ) "அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோ வடிச்சியோம் தலைமிசைசீயணியாய்" எனறு ப்ராப்யமாயிருப்பதும் நிக்கையிறே. (அடியிணையும்) அக்கையைக்கண்டு நிர்ப்பயராளார் அநுபவிக்க இழியுந்துறையான திருவடிகளும். (சு) "லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்று - ஆச்ரயணீயமாயிருப்பதும் திருவடிகளே. (எ) "த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்றும், (அ) "படிகளவாக நிமிர்ந்த நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே போக்யமாயிருப்பன்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸாரபயபீதியித்யாதி). போகபரையாகையாலே யெனறு பலிதம்.

ஸ்வரூபகுணங்களோபாதி விக்ரஹகுணங்களும் உபாயமுமாய் உபேயமுமா யிருக்குமென்னுமதனை யருளிச்செய்கிறார் (தூதுசெய்கண் இத்யாதி வாக்யங்களாலே).

(நேர்த்தரவு) - பொறுத்தோமென்கை.

(க) தி-வாய்-கo-ஈ-கூ.
§ ஜி-ஸ்தோ-க.
(உ) ஜி-ஸ்தோ-அ.
(ங) தி-வாய்-உ-சு-ங.
(ச) தீதை-கஅ-சுசு.
(ஞ) தி-வாய்-கo-ஈ-ஞ.
(சு) கத்ரத்ர-க.
(எ) ஸ்தோ-ர.
(அ) தி-தாய்-அ-உ-ஈ.

தம் திருவடிகளேயிறே. † முதல் உறவுபண்ணும் கண்ணும், அத்
தை ஸ்திரமாக்கும்முறுவலும், முறையுணர்ந்தாளைமேல்விழுந்த
ணைக்கும்கையும், அந்த ஸ்பர்சத்துக்குத் தோற்றுவிழும் திருவடிக
ளுமிருக்கிறபடி. (கமலவண்ணம்) தாமரையை ஒருபோலியாகச்
சொல்லுமதொழிய உத்தரகண்டத்திலே சருகாய்ப்போகுந் தாம
ரை, (க) * సద్రక్ரూప-ஸதைகரூபமாயிருக்கும் வடிவுக்கு திருஷ்
டாந்தமாகமாட்டாதென்கை. (உ) "கட்டுரைக்கில் தாமரைகின்கண்
பாதங்கையொவ்வா" என்று தாமரையை நிஷேதித்தாரிறே - நம்
மாழ்வார்.

(பார்வண்ணமித்யாதி) ஸமுத்ரத்தை, நிலவராயிருக்குமவர்கள்
முழுகிமண்கொள்ளுமாபோலே இந்தஸௌந்தர்ய ஸாகரத்தைத்
தலைநீர்ப்பாட்டிலே யநுபவிக்குமவர்களைச்சொல்லுகிறது. இப்
போது இதுசொல்லுகிறது-†இவர்களுமகப்படக் குமிழிநீருண்ணும்
விஷயத்திலேகிடீர் இவள் அநுபவிக்க விழுகிறதென்கைக்காக.

(பார்வண்ணமடம்ங்கை)பூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடைய
ளாய், அஸாதாரணமான ஸ்த்ரீத்வத்தையுமுடையளாய், (ங)"ஶீல
ஶீலவயோவ்ருத்தாம்-துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்" என்கிற பருவத்தை
யுமுடையளான ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி. (பார்வண்ணம்) என்கிற இவ்வி
சேஷணம் இப்போது சொல்லுகிறது - ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிதான்அபி
மதையாயிருக்கையன்றியே தத்ஸம்பந்திகளும் அபிமதமாயிருக்கிற
படி தோற்றுகைக்காக. (ச) "அடியாரடியார்"*என்று - அவனைட்
டைஸம்பந்திகள் இவளுக்கு உத்தேஶ்யராயிருக்குமாபோலேயிறே
இவளோட்டை ஸம்பந்திகளும் அவனுக்கு உத்தேஶ்யரா யிருக்கும்
படி. (மங்கை) (ஞ) "யுவாகுமாரஃ-யுவாகுமாரஃ" என்கிற பருவ
த்துக்குத் தகுதியான, (ஃ) "யுவதிஶ்சகுமாரிணீ-யுவதிஶ்சகுமாரி
ணீ" என்கிற பருவத்தையுடையவள்.

(பத்தர்) (எ) "భజ-ஸேவாயாம்-பஜ-ஸேவாயாம்" என்கிறபடி
யே ஸேவையைச்சொல்லுகிறது.தான் ஸேவ்யனைப் இவள் ஸேவகை
யாயிருக்கிறமுறையிலே பரிமாறுகையொழிய அத்தலை யித்தலையாய்

கீழில்லாவற்றையும் நிகமிக்கிறார். (முதலுறவித்யாதி).

இப்போது அவன் இவர்களுக்கு பவ்யனையிருக்கையாலே அதிலே யீடு
பட்டு இவர்களும் குமிழிநீராவர்களென்று அர்த்தாத்ஸித்தம்.

(க) வி-பு-க-உ,-க.
(உ) தி-வாய்-ஈ-க-உ.
(ங) ரா-ஸு-கஞ-ஙி.
(ச) தி-வாய்-ஈ-எ-கo.
(ஞ)
(ஃ)
(எ) ப்வாதி.

முறைகெட்ப் பரிமாறும்படியாயாயிற்று இவளுடைய போக்யதை யிருப்பது. (க) †"அஹம்சிஷ்யாச்சதாஸீச்சபக்தாச்ச புருஷோத்தம- அஹம் சிஷ்யாசதாஸீச பக்தாசபுருஷோத்தம" என்று அத்தலையில் பும் ஸ்த்வத்தை யநுஸந்தித்து, இவள்படும்பாடு இது; இவளுடைய ஸ்த் ரீத்வத்தை யநுஸந்தித்து (உ) "கிடந்திருந்து நின்றளந்து" என்கிற படியேயிறே இவன் படிவது. (பித்தர்பனிமலர்மேல் பாவைக்கு) அதுதான் முறையிலே பரிமாறிற்று என்னும்படியாயாயிற்று இவள் பக்கல் வ்யாமோஹமிருக்கும்படி. ஸ்ரமஹரமான தாமரைப்பூவில் பரிமளம் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கிற பிராட்டிக்கு அதி வ்யாமுக்தனை. (ங) "அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் கிற்கும்" என்கிறபடியே - அவன் குமிழிநீருண்ணும்படியிறே பிரா ட்டியுடைய போக்யதையிருப்பது.

(பாவஞ்செய்தேன்) வினவவந்தார்க்கு அழுதுகாட்டுகிறாள். † இவர்களைப்போலே இவளும் முறைகெடப் பரிமாறவன்றே புகு கிறது. அவ்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்யத்தை யமைக்கப்போகாது, இவளாற்றுமையை யமைக்கப்போகாது, என்பாபமேயாமித்தனை யிறே - இதுக்கடி. (ச) "மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்" என்று ஸ்ரீ பரதாழ்வான் அவள்வயிற் றில் பிறந்த பாபமென்றுற்போலே, இவளைப்பெற்றபாபமே யென்கி றாள். (பாவஞ்செய்தேன்) எனக்கும் †தனக்கு முதவாதபடி பிள்ளை பெற்றேன்.

இவள் இப்பாடுபடுகைக்கடி தன்னை உணராமையால் கிடாவென் கிறாள். (ஏர்வண்ண வென்பதை) இவள் தன்னையுணர்ந்தாளாகில் இப்பாடு எதிர்த்தலை படும்படியாயிறே யிருப்பது. தன்வடிவழகி லே அவன்படும்பாட்டைக்கிடீர் அத்தலை யித்தலையாய்த்தான்படுகி றாள். (ஏர்வண்ணவென்பதை) அவனுடைய கார்வண்ணம் இவ ளுடைய *ஏர்வண்ணத்துக்கு ஸத்ருசமன்றுகிடீர்; ஒருதருஷ்டாந்த மிட்டுச் சொல்லும்படியிறே அவன்வடிவிருப்பது; அழகியவடிவை ன்னுமித்தனையொழிய இவள்வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமில்லையிறே

இப்படி யிருவரும் ஒன்றுக்கொன்று போக்யதையிலேயீடுபட்டிருப்ப களென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அஹம்சிஷ்யாசேத்யாதி).

அழுதுகாட்டுகிறவளுக்கு ஹார்த்தமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறா (இவர்களைப்போலே யிவளுமித்யாதி). (தனக்குதவாதது) - தன் ஸ்த்ரீத்வ மழிகை.

---

* (க)
(உ) தி-வாய்-உ-அ.
(ங) தி-வாய்-ங-க0.
(ச)

"வடிவிணையில்லா" என்னுமித்தனையிறே. †பிராட்டிக்கு அவன்போக்யமாயிருக்கும், அவனுக்கு இவள் போக்யமாயிருக்கும். அம்மிதுநத்தை யநுப்விக்கு மேறறமுண்டு ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும். அந்தழைமுதாயதனை யநுபவிக்குமேற்றமுண்டிறே இவளுக்கு. போகம்மிக்கதனையும் அழகுமினுங்குமிதனையன்றே. (என்பதை) என்மகள். அவாகளிற காடடில் அபிஜாதையான வேற்றமுண்டே இவளுக்கு. (க) "பிறந்திட்டாள" என்னுமவளன்றே விவள்.

உன்மகளாகில் உனக்கு பவ்யையாயன்றே விருபபது, (பாலுஞ்செய்தேன்) என்னவேணுமோ? நீயமிக்கக்குறையென்னென்ன; (என்சொல்கேளாள்) நான் நியமிக்குமளவு கழிந்ததென்கிறாள். "க்ரமத்தாலே லபிக்குமதொழிய இங்ஙன் த்வரிக்கக்கடவதன்றுகாண்" என்று ஹிதஞ்சொன்னால் அது கேட்கிறிலள். (என்சொல்கேளாள்) அவன் சொல்லுக்கேட்டவளாகையாலே என்சொல்லைக் காற்கடைக் கொள்ளாகிற்கும். (உ) "మా మేకం శరణం వ్రజ-மாமேகம் ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அவன்வார்த்தையைக்கேட்டவளாகையாலே, க்ரமப்ராப்தியை ஸஹிக்கவேணுங் காண்" என்னும் வார்த்தையைஸ்வீகரியாளிறே. † க்ரமபராப்திவேண்டும்படியனேறஉபாயஸ்வரூபமிருப்பது. தனக்குக் கர்ததவ்ய முண்டாகிலிறே - க்ரமபராபதியுளளது.

(எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கேயென்னும்) என்வார்த்தைகேளாதவளவேயோ, அவனிருந்த தேசத்துக்குப்போக வழிதேடாநின்றாள். என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனுடைய கோயிலுக்குவழியெங்கே யென்னும். (எங்கே யென்னும்) நான்சொன்ன ஹிதத்தைக் காற்கடைக்கொண்டதுகிடக்கிடாய், கோயிலுக்கு வழியேதென்று என்னைக்கேளாநின்றாள். †அவன் பதற்றமைக்கு முறையுணர்த்திபோனன், அதுதானேபதறுகைக்கு ஹேதுவாயிற்று இவளுக்கு.

(நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கே போவேனென்னும்) கோயிலுக்குப்போவது திருநீர்மலையிலே புக்கு என்னைநின்றாள, இதுவன்றே நிறைவழிந்தார் நிற்கும்படியென்கிறாள். திருக்குறையவூரில்நின்றும் புறப்பட்டுத் திருநீமலையிலே புகுபபோலேகாணும கோயிலுக்கு

இப்படி அத்யந்தம் ஸுகுமாரமாகைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிக்கு அவனித்யாதி).

தன்வார்த்தை கேளாளாகில் அவள்சொல்லுமவார்த்தையேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (க்ரமப்ராப்தி வேண்டும்படியனேறயித்யாதி).

அநந்யாஹையாக்கினால் அப்போதுபதறுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் பதறுமைக்கிதயாதி).

(க) தி-வாய்-சு-நி-க்0. (உ) கீதை-ச-சுசு-

ப்போவது. இவளுடைய தங்கும்பயண மிருக்கும்படி.(க)"పాథేయం పుణ్డరీకాక్ష నామసఙ్కీర్తనామృతమ్- பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்கிறஸ்த்தாநத்திலே இவளுடையபாதேயமிருக்கிறபடி. திருப்பதிகளிலே தங்கியல்லது போகமாட்டாளிவள். "கோயிலுக்குப்போம்வழி திருநீர்மலை" என்னும்படியிவளுடையகலக்கம்.

(நிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு - இதுவன்றே) ஸ்வரூபத்தைப் பாராதே விஷயவைலக்ஷண்யதத்தைப் பாத்தாருடைய ப்ரகாரமிருக்கும்படி இதுவன்றே. (இதுவன்றே - நிற்குமாறு) நாம் இப்ரகாரமறிந்திலோமத்தனைபோக்கி ப்ரகார மிதுவன்றே. போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமென்னு மிதுவன்றே அர்த்தம். விஷயவைலக்ஷண்யத்தையும் உபாயம்ஸித்தமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்தாருடையபடி இருக்கும்படி இதுவன்றே. நமக்கு†இரண்டிலும் ஜ்ஞாநமில்லையே, ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தோமித்தனையிறே. (எம்பெருமான் திருவரங்கம்) இதயாதி. †"இப்பெண்பிள்ளை ஆற்றிலேகெடுத்துக் குளத்திலே தேடுகிறாள், இதுவன்றே நிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். † போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே. ஆண்டாள் க்ருஷ்ணனுக்கு இடைப்பெண்கள்பக்கலிலேநோக்கான போது † இடையுடையும் இடைமுடியும் இடைப்பேச்சுமா யிருப்பது, † யஜ்ஞபத்நிகள்பக்கலிலே நோக்கானவாறே மடிதாறுடுப்பதுமாயிற்று. ... ... (கஅ)

மூ—மூற்றூராவணமூலையாள்பாவைமாயன்
மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாளஃதுங்கண்டும்
அற்றாள், தன்னிறைவழிந்தாளாவிக்கின்றாள்
அணியரங்கமாடுதுமோதாழீயென்னும்

(இரண்டிலும்) - வைலக்ஷண்யமும் உபாயமுமான விரண்டிலும். திருநீர்மலை பம்பற்குளத்திலே யிருக்கையாலே குளத்திலேதேடுகிறாளென்று ரஹஸ்யம். ஸ்வரூபம் போகாநுரூபமானால் முறைகெடும், ஸ்வரூபாநுரூபபோகமானால் முறைகெடாதென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்கிறார் (போகாநுரூபமித்யாதி). சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் ப்ராஹ்மணியா யிருக்கச்செய்தேயும் போகாநுரூபமாகப் பரிமாறுகையாலே மடிதாறின்றிக்கே இடையுடையும் இடைமுடியும் இடைப்பேச்சுமாயிற்றென்றபடி. யஜ்ஞபத்நிகள் சேஷபாவத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பரிமாறுகையாலே மடிதாறுடுத்தார்களென்றபடி. (கஅ)

(க)

பெற்றேன்வாய்ச்சொல்லிறையும்பேசக்கேளாள்
பேர்பாடித்தண்குடந்தைதருகரும்பாடிப்
பொற்றூமணைக்கயம்நீராடப்போனாள்
பொருவற்றூளென்மகளும்பொன்னுமஃதே. (கக)

பதம்.—முற்றுஆரா, வனம், முலையாள், பாவை, என்மகள், (இ) மாயன், மொய், அகலத்துள், இருப்பாளஃதும், கண்டும், (கo) அற்றூள், தன்னிறை வறிந்தாள், ஆவிக்கின்றூள், தோழீ, அணி, (கரு) அரங்கம், ஆதியும் என்னும், பெற்றேன், பேச, வாய்ச்சொல், (உo) இறையும்கேளாள், பேர்பாடி, தண், குடந்தைதருகர்பாடி, பொன், (உரு) தாமரை, கயம், நீராடப்போனாள், பொரு வற்றூள், உம்பொன்னும், (ஊo) அஃதே, (ஊக)

உரை.—பூர்ணமாகச் சமையாத (இளமைதங்கிய) அழகிய, ஸ்தநங்களை யுடையளாய், நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளான, என் பெண்ணினவள், (இ) ஆஸ்சர்யபூதனான ஸர்வேச்வரனுடைய, அழகிய, திருமார்பில் நித்யவா ஸம்பண்ணும் பெரியபிராட்டியார் படியை, கண்ணுற்றுப்பார்த்தும், (கo) அத்தலைக்கே அற்றுத்தீர்ந்தாள்; தன்னுடைய பூர்த்தியழிந்தாள்; நெடுமூச்சு விடாநின்றூள்; என்னுயிர்த்தோழியே! (ஸம்ஸாரத்துக்கு) ஆபரணமான, (கரு) கோயிலிலேபோய், அவகாஹிக்க (அநுபவிக்க)க்கடவோம் என்று சொல்லாநின்றூள்; பெற்றதாயாரானநான், சொல்ல, என்னுடையவாய்வார்த் தையை, (உo) சிறிதேதனும்கேளாள்; திருப்பேர்நகரைப்பாடியும், குளிர்ந்த, திருக்குடந்தைநகரை வாயாற்சொல்லியும், அழகிய, (உரு) தாமரைமலர் களையுடைய, (அழகிய மணவாளனுகிற) தடாகத்திலே, நீராட (ஸம்ச்லே ஷிக்க)ப்போனாள், உபசாரமறப்பொருந்திவிட்டாள்; (தோழிமார்களே!) உங் கள் பெண்களுக்கும், (ஊo) இவள்படியோ? (ஊக) (கஙு)

வ்யா—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (முற்றுரா) தான்சொன்ன ஹிதங்கேளாமையாலே, "இதுவன்றூநிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு" என்று தானும் அதிலே யுடன்பட்டமைதோற்ற வார்த்தைசொன் னாள்; அவ்வளவிலே வினவவந்தவர்கள், "ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பார்த்தி லளேயாகிலும், ஆதரிக்கிறவன்றூன் ஒருவிஷயத்திலே † அந்யபரன், உனக்கு முகந்தரமாட்டான்" என்று சொல்லாவிட்டதென்?" என்ன; அதுவுஞ் சொன்னேன், அது விபரீதபலமாய் அதுவே ஹேதுவாக அவனிருந்தசத்தேதறப்போலே லென்கிறூள்.

(முற்றுரா வனமுலையாள்) அவனே † அந்யபரமாக்கும் விஷ யத்தைச்சொல்லுகிறது.(முற்றுரா-முலை)சுற்றும் வன்னியமறுத்துச்

பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (முற்றுரா) (அந்யபரன்) - பிராட்டிபக்கலிலே தத்பரன்.

(அந்யபரமாக்கும்) - இவளுக்கன்றிகே தனக்காக்கிக்கொண்ட.

சமையவளராததுமூலை. மூலைவன்னியமறுத்துச்சமையவளருகை யாவது - மூலை அடிக்கொள்ளுமிடத்தில் † தடையற்றிருக்கை. இததால் - விஷயத்துக்குத்துல்யமானபருவததைச்சொல்லுகிறது. (க) † "யுவாகுமாரः-யுவாகுமாரः" என்கிறபடியே - கௌமாரவஸ்த்தையில் நின்றும் கால்வாங்கி யௌவநாவஸ்த்தையிலே ஸ்த்திதித்தவளவா யிருக்கும் அவன்பருவம்; (உ) "யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" என்கிறபடியே - கௌமாராவஸ்த்தையிலே ஸ்த்திதையாய் யௌவநம் முகங்காட்டுமளவாயிருக்கும் இவள் பருவம். இதுவிறே (ங)* ஸதைகரூபமாயிருக்கும்வடிவு. பதினாராயிரமாண்டு ராஜ்யம்பண்ணினவிடததிலும் பிராட்டிக்கும் பெருமாளுக்கும் பருவம் இதுவாயிறேயிருந்தது. † அவர்களுக்கு பால்யாவஸ்ததை விக்ரஹத்தினுடைய பவ்யதையாலே வந்ததித்தனையொழிய பரிணாமத்தால் வந்ததன்றென்னை. ஜராவஸ்த்தை அநிஷ்டமாகையாலே வந்ததில்லை † அதுக்குஹேது ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கும் அபேக்ஷித மன்றியிலே யிருக்கையாலே பவ்யதையே யுள்ளதென்னுமிடம்கண்டோமிறே. ஏகாலத்திலே பால்யயௌவநங்கள் மாறுடிவருமிறே. (ங) † "உன்னையுமொக்கலையில்" இத்யாதி.

(வனமூலையாள்) அழகிய மூலையையுடையவளென்கை. ஸ்வாங்கஸுந்தரையாயிருக்க, (வனமூலை) என்று மூலையை விசேஷிக்கிறது, (ச) "மலராள்தனத்துள்ளான்" என்கிறபடியே அவன் இம்மூலைக்கவவருகு கால்வாங்கமாட்டாத போக்யதாதிசயம்தோற்றுகைக்காக. † உபயவிபூதி நிர்வஹணத்துக்கடியான ஜ்ஞாநசக்திகளின்

(தடையற்றுகை) - மூலைக்குள்ள ஸந்நிவேசமெல்லாம் வளராதே அவ்வளவும வளருகைக்கு அடிசகொள்ளுகிறப்படி. மூற்றூரா - மூற்றுதல், ஆராதே - போராதே யிருக்கிறபடி (யுவா, குமாரः) என்று பதத்தைப்பிரித்தருளிச்செய்கிறார் (யுவாகுமாரஇத்யாதி).

இப்படி எகரூபமானால் பால்யம் வருகைக்கும் ஜரை வாராமைக்கும் ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதி). பவ்யதை பெறறு அவர்களுக்கு அநுகுணமாகவிருக்கை. (அதுக்குஹேது) - அநிஷ்டமாகைக்குஹேது. பரிணாமமின்றிக்கே பவ்யதையாலே செய்யகண்டதெங்கேயென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுமித்யாதி). (ஒக்கலையில்கொண்டு) என்கையாலே-பால்யமும், (தங்கள் கருத்தாயினைசெய்துவரும்) என்கையாலே - யௌவநமும் தோற்றுகிறது.

எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உபயவிபூதித்யாதி).

---

*(க) (ங) வி-பு-க-உ-க.

(உ) (ச) ங-திரு-ங-

யுடையவன்கிடீர் தன்னுடையதான விஷயத்தில் ஏகதேசத்தையும் பரிச்சேதித்தநுபவிக்க மாட்டாதிருக்கிறான். நிருபாதிக ஸ்வதந்த்ர ஸ்வயம்நிரபேக்ஷனாயிருக்கிறவன்கிடீர் ஓரவயவத்தைக்குறித்துப் பரதந்த்ரனாய் ஸாபேக்ஷனாயிருக்கிறான். அல்லாத விவளுடைய, (க) "ஸுஸ்தோநரூபேணவிலாஸசேஷ்டிதை: - குணைகரூபேண விலாஸசேஷ்டிதை:" என்று சொல்லப்படுகிற விவை குமரிருந்துபோமித்தனை யாயிற்று. [உள்ளான்] விபுதத்வம் அணுவஸ்துவில் ஏகாவயவத்திலே யடங்கினபடி. (பாவை) நிருபாதிகஸ்தரீதவத்தையுடையவள். † அவனுடைய புருஷோத்தமத்வத்தாலும் மீட்கவொண்ணாதபடியிறே இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வமிருப்பது.

(மாயன்) ஆஸ்சர்யபூதன். நிருபாதிகஸ்வதந்தரன் பரதந்த்ரனவாஸ்சர்யம். ஸ்வதஸ் பூர்ணனவன் ஓரவயவத்தைக்குறித்து ஸாபேக்ஷனவாஸ்சர்யம். ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருக்கிறவன், ஏகாவயவத்தைப் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதவாஸ்சர்யம். (மொய் அகலத்துள்ளிருப்பாள்) மொய் என்று - அழகு அழகியமார்வையுடையவன். அவன், (க) "அகலகில்லேனிறையும்" என்னும்படியான இவளுடைய ஸ்தநத்தின்போக்யதை சொல்லிற்று - கீழ்; இத்தால்- இவள் (க)"அகலகில்லேனிறையும்" என்னும்படியான அவன்மார்வின்போக்யதைசொல்லுகிறது. அவன், மூலக்கவ்வருகுபோகமாட்டாதாப்போலே இவளும் மார்வுக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறாள். அவனைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாநசக்திகளையுடையவள்கிடீர் மார்வுக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறாள். உத்துங்கதத்வம் ஏகாவயவத்திலே யகப்பட்டு, "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னும்படியிருக்கிறவள்கிடீர ஏகாவயவத்துக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறாள். இவனுக்கு மொகுங்காணும், அல்லாத ரூபகுணங்களும் ஆத்மகுணங்களும் குமரிருந்து போமிதனை. மூலையையணைத்து அவன் பித்தேற மார்வையணைத்து இவள்பித்தேற இதொரு ப்ராந்தமிதுமிருந்தபடியென்!.

(இருப்பாள்) சேஷியானவவன் சேஷவஸ்துவில் ஏகாவயவத்துக்கு சேஷமாறற்போலே சேஷபூதையானவிவள் சேஷியுடைய ஏகாவயவத்துக்கு சேஷமாயிருக்கிறாளிறே. † நித்யமங்களவிக்ரஹ

(பாவை)-பும்ஸ்த்வத்தைக்காட்டி ஸ்த்ரீத்வத்தையழிக்கப்போகாதென்றபடி.

இன்னாள் என்று பேரைச்சொல்லாமல் மார்வையிட்டு நிரூபிபபானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நித்யமங்களவிக்ரஹேத்யாதி). இவள நிரூபகை

(க) ஸ்தோ-ர-ரூ அ. (உ) நி-வாய்-சு-கூ-க.

த்துக்கு நிரூபகபூதையாயிறே பிராட்டியிருப்பது. (க) †"ஸ்ரீவத்ஸ
கூநித்யஸ்ரீ:-ஸ்ரீ வத்ஸவக்ஷோநித்யஸ்ரீ:" என்று - ஸர்வேஸ்வரத்வ
சிஹ்நமிறே - ஸ்ரியபதித்வம். †தேவதாந்தரங்களை அவர தேவதை
யென்கிறதும் ஸ்ரியபதித்வமில்லாமையாலேயிறே. (உள்ளிருப்
பாள்) திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாயிருக்கையன்றி
யே திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கும் நிரூபகபூதையாயிருக்கிறபடி. †இதி
றே -ஆஸ்ரயண வேளையோடி போகவேளையோடி † ஸ்வரூபவேளை
யோடி வாசியற ஒரு மிதுநமே ப்ரதிஸம்பந்தியென்னைக்குஹேது.
அல்லாதநாய்ச்சிமாருக்கு விபூத்யந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது, இவளுக்கு
ஸ்வரூபரூபவிபவங்கள் மூன்றிலும் அந்வயமுண்டிறே.

(அஃதுங்கண்டுமற்றுள்) "அவள் அவன்பக்கலிலே பித்தேறி
அவன் அவள்பக்கலிலே பித்தேறி இருவரும் †ஊமத்தங்காய் தின்று
காணிருக்கிறது" என்று நான்சொல்ல, அது † விபரீதபலமாயிற்றென்
கிறாள். அந்யோந்யமொழியச்செல்லாதே யிருக்கிறபடியைக் கண்
டும்; (உ) "నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి-నகஸ்சிந்நாபராத்யதி" என்கிறவவள்
படியையும், (ங) "குன்றனைய குற்றஞ்செயினும் குணங்கொள்
ளும்" என்கிறபடியே - குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளும் அவன்
படியையும்பார்த்து அநந்யார்ஹையாளள், அவன்படியைக்கண்டு
மற்றுள், அவள்படியைக்கண்டு மற்றுள், சேர்த்தியைக்கண்டு மற்
றுள். (ச) "செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்னும்படியைப் பார்
த்து அங்கே அநந்யார்ஹையாளள்; (ஞ) "రాజసంశ్రయవశ్యానామ்-
రాజஸம்ஸ்ரயவஸ்யாநாம்" என்கிறபடியே குற்றத்தைக் குணமாகக்
கொள்ளும் அவளபடியைப் பார்த்து அநந்யார்ஹையாளை; சேர்த்
தியைப்பார்த்தது இருவரும் ஊமத்தங்காய் தின்றபோது தெளிந்திரு
ப்பாரொருத்தர் வேணுமென்று அநந்யார்ஹையாளள்.

யாக வேண்டுவானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷோ இத்
யாதி). ஸர்வேஸ்வரத்வசிஹ்நமிவள் என்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதன்ன; அரு
ளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தரங்களையித்யாதி). (இதிறே) - இப்படியிருக்கிற
பிராட்டி விக்ரஹத்தையும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும்பற்றி யிருக்கையிறே
யென்றபடி. ஸ்வரூபேணதன்னை மிதுநசேஷமென்றிருக்கை.

(ஊமத்தங்காய்) : பித்தேறியிருக்கையாலே உன்னைப்பாரார்கள்காண்
என்றபடி. (விபரீதம்) - பற்றுகைகூடலாகை,

(க) ரா-யு-கசை-கஞ. (ச) பெரி-திரு-சை-கூ-உ.
(உ) ரா-யு-கசகூ-சை. (ஞ) ரா-யு-கசகூ-கூஅ.
(ங) க-திரு-சை.

(அஃதுங்கண்டுமற்றுள்) †விடுகைக்குச்சொன்னகுற்றம் பற்றுகைக்குடலாயிற்று. "மார்வை ஒருத்திக்குப்படுக்கைப்பற்றுக்கினன்" என்றவாறே அது அடியாரதன்றேவென்ன (க) "என்திருமகள்சேர் மார்வனே யென்னு மென்னுடை யாவியே" என்னுகின்றாள். போகதூர்த்தியுள்ளது சேர்த்தியிலேயிறே.

(தன்னிறைவழிந்தாள்) அநந்யார்ஹையானவவ்வளவேயோ, அஸாதாரண ஸ்த்ரீத்வமும் அழிந்ததென்கிறாள். இவற்றில் ஒன்றே யமையுங்காணும் இவள்பூர்த்தியழிகைக்கு. எவ்வவஸ்தையிலும்தான் அவிக்ருதையாயிருந்து எதிர்த்தலையை விக்ருதமாக்கவல்ல தன்பூர்த்திகிடீர் அழிந்ததென்கிறாள். (தன்னிறைவு) கடல்வற்றிற்று என்கிறாள். அவள் பூர்ததி யழிந்தென்று நீயறிந்தபடியென்னென்ன, (ஆவிக்கின்றாள்) (உ)"எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே"என்று உத்தேஶ்யத்துக்குப்போக வழிதேடினவள அச்சேர்த்தியை யநுஸந்தித்தபோதே கிட்டாமையாலே நெடுமூச்செறியாநின்றாள்.

(அணியரங்கமித்யாதி) இவள்தசையைக்கண்டு,"அவனை முகங்காட்டிற்றிலன், தாயார்ஹிதபனையாகையாலே ஆஶ்வாஸஹேதுவாகமாட்டாள்" என்று பார்த்து தோழிவந்து ஸந்திஹிதையானாள், அவனைப்பிரிந்தபோதும் இவளமுகம் தனக்கு அபேக்ஷிதமாயிறே யிருப்பது, தன்னற்றமையே செப்பேடாகப் பேறுதப்பாதென்று தரித்து, தோழீ! நாம் கோயிலிலேபோய் அநுபவிக்கக்கடவோமென்று ஒருப்படுகிறாள். (ஆடுதும்) ஆடுவோமென்றபடி. தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் ஶ்ரமஹரமாயிருக்கையாலே அத்தேசத்தைப் பொய்கையாகப் பேசுகிறாளிறே.

(பெற்றேன்வாயித்யாதி) நான்வார்த்தைசொல்லில் அநுகூலபாஷணமேயாகிலும்கேளாள். (பெற்றேன்வாய்ச்சொல் - கேளாள்) அவன் சொன்னவார்த்தையையுங் கேட்கும், தோழிசொன்ன வார்த்தையையுங் கேட்கும், பெற்றதே குற்றமாக என்வார்த்தையைக் கேளாள். (இறையும் பேசக்கேளாள) நான் அநுகூலமாகச்சொல்லிலும் கேளாள், கோயிலிடையாட்டமாக வார்த்தைசொல்லிலுங் கேளாள். (கேளாள்) சொன்னகார்யஞ் செய்திலளேயாகிலும் செவிதாழ்க்கலாமிறே, அதுவுஞ்செய்திலள். அநாப்தி ஸம்ப்ரதிபந்நமாநல் விலக்ஷணமான வார்த்தையாகிலும் கேட்பாரில்லையிறே.

(போர்பாடியித்யாதி) உன்வார்த்தை கேளாத அவள்தன்னுடைய வார்த்தையிருந்தபடி யென்னென்ன; கோயிலுக்குப்போம்வழியில்

அற்றூள் - குற்றத்தை குணமாகக்கொண்டாள். ... ... (கக)

(க) தி-வாய்-எ-உ-கூ. (உ) கஅ.

பாதேயங்களைப் பேசாநின்றாள். நிறைவழிந்தார் செவ்வைவழியும் போவர்கள் போலேகாணும். (பேர்பாடி) கோயிலுக்குப் போகை யிலுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே திருக்குடந்தைக்குப பிற்படச் சொல்லக்கடவதிருபபேரை முற்படச்சொல்லுகிறாள். தடையற் றால் (க) "ஏதத்ஸாமகாயன்ஸ்ஸே-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" என்று ஆழிமூழையாய்ச் செல்லத்தட்டில்லையிறே.

(பொற்றூமனையிதயாதி) "பொற்றூமனைக்கயம்" என்கிற வி சேஷணங்களால் - அநுபாவ்யவிஷயஸ்வபாவதனைச் சொல்லுகி றது. தமிழர், "சுனையாடல்" என்றும், "நீராட்டு" என்றும் - ஸம் ஸ்லேஷத்தைச் சொல்லக்கடவர்கள்; அநுபவிக்கப போனென் கை. (போனாள்) கீழ்ப்பாட்டிலே - வழிகேட்டாள், இப்போது (போனாள்) என்பானென்னென்னில்; உடலன்றே இங்கிருக்கிறது, நெஞ்சுகுடிபோயிற்றென்கிறாள். மகள் (அணியரங்கமாடுதுமோ) என்று - உளைச்சொன்னாள்; தான் (பொற்றூமனைக்கயம்) என்று- பெரியபெருமாளைச் சொலலுகிறாள். (உ) "தயரதன் பெற்ற மரதக மணித்தடம்" என்றும், (ஙு) "வாசத்தடம்போல் வருவானே" என் றும் - தடமாகச்சொல்லுக்கட்வதிறே.

அவள்போகைக்கு நீ ப்ரதிபந்தகையன்றேவென்ன; (பொரு வற்றாள்) அத்தனைகடந்தாள். பொரு - சேர்த்தி. அவனோடு பொ ருந்தினபின்பு என்னோடு சேர்த்தியற்றாள். அதவா, (பொருவற் றாள் என்மகள்) என்மகள் உபமாநரஹிதையானாள். பொரு - ஒப்பு. கீழ்ச்சொன்னவனும் ஒப்பன்றென்கை. (ச) "பின்னைகொல் திலமா மகள்கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள்" என்னக்கடவதிறே. (உம்பொன்னுமஃதே) உங்கள் வயிற்றிற் பிறந்தார்க்கும் இவள்படி யுண்டோ? (உம்பொன்) என்கிறது-அல்லாத ஆழ்வார்களை. (ஞ) "மத் துறுகடைவெண்ணெய்களவினி லுரவிடையாபுண்டு" என்று - அவ தாரத்தை யநுஸந்தித்திறே அவர்கள் மோஹித்தது; அர்ச்சாவதார த்திலேயிறே - இவள்மோஹித்தது. (ஸு) "நங்கைமீர்" இத்யாதி. ()

மூ.—தேராளும்வாளரக்கன்செல்வம்மாளத்
தென்னிலங்கைமுன்மலங்கச்செந்தீயொல்கிப்
போராளவுயிரந்தாள்வாணன்மாளப்
பொருசுடலையரண்கடந்துபுக்குமிக்க

(க) ஸைதத்தி-ப்ரு-க0-ஞி.
(உ) தி-வாய்-க0-க-அ.
(ஙு) தி-வாய்-அ-ஞி-க.
(ச) தி-வாய்-சு-ஞி-க0.
(ஞ) தி-வாய்-க-உ-க.
(ஸு) தி-வாய்-ச-உ-ஸு.

பாராளன், பாரிடந்துபாரையுண்டு
பாருமிழ்ந்துபாரளந்துபாரையாண்ட
பேராளன், பேரோதும்பெண்ணேமண்மேல்
பெருந்தவத்தளென்றல்லால்பேசலாமே. (உ0)

பதம். தேராளரும், வாள், அரக்கன், செல்வம், மாள, (நு) தென், இல
ங்கை, முன், மலங்க, செம்தீவல்கி, (க0) பேராளன், ஆயிரந்தோள், வா
ன்,மாள, பொரு, (கநு) கடல், அரண்கடந்து, புக்கு, மிக்க, பாராளன், (உ0)
பார் இடந்து, பாரையுண்டு, பாருமிழ்ந்து, பாரளந்து, பாரையாண்டபேரா
ளன், (உநு) பேர், ஓதும்பெண்ணே, மண்மேல், பெருந்தவத்தளென்றல்லால்,
பேசலாமே. (ஈ0)

உரை. தேர் என்று பெயர்பெற்றவற்றையெல்லாமாண்டவனுய், வாளா
யுதத்தைக்கையில்தாங்கின, ராவணனுடைய, ஸம்பத்தானது, நசிக்கவும்,
(நு) அழகையுடைய, லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர், ராவணன்முன்னே, கலங்
கும்படி, (திருவடியையிட்டு) சிவந்த நெருப்பாலேகொளுத்தி, (க0) போர்
செய்யுந்தன்மையனை, ஆயிரந்தோள்களையுடைய பாணனுரனை, மாளச்
செய்து, அலையெறிகிற, (கநு) ஸமுத்ரமாகிறகோட்டையையுடைய (வாணா
புரத்திலே) புகுந்து, வீரஸ்ரீயால் மிகுந்தவனுய், பூமிக்குநிர்வாஹகனுய், (உ0)
(வராஹாவதாரத்தில்) பூமியை, (அண்டபித்தியிலிருந்தும்) குத்தியெடுத்து,
பூமியை (ப்ரளயகாலத்திலே) அழுதுசெய்து, பூமியை வெளிநாடுகாண உமி
ழ்ந்து, பூமியை (த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில்) அளந்து, இப்படி பூமியைரக்ஷித்தவ
னுடைய, (உநு) திருநாமங்களையெல்லாம், இடைவிடாமல் சொல்லவல்லளான
இப்பெண்ணே, பூமியில் பெரும்பாக்யமுள்ளவள் என்றல்லது, பேசப்போ
மோ? (ஈ0)

வ்யா.—இருபதாம்பாட்டு. (தேராளரும்வாளரக்கன்) "பொரு
வற்றுள்" * என்று - * ஊர்த்ததடைவிட்டால், அறுப்பது, கிடா
விவிலுதாய்க்கொண்டு ஆழிழுழையாய்ச் செல்லுமாபோலே, இவ
ளும் தாய்க்காவல் விட்டவாறே அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்
தை வாய்விட்டுப்பேசி காலக்ஷேபம பண்ணுகின்றுள, இவளை,
"மஹாபாக்யவதி" என்னுமதொழிய உபமையிட்டுச் சொல்லப்
போமோவென்கிறுள். மநுஷ்யர்க்கு உதவினபடியையும், போரனுக்கு
உதவினபடியையும், ராக்ஷகாபேக்ஷையுடையாரை ரக்ஷித்தபடியை
யும, அதுவுமில்லாதாரைத் தன்க்ருபையாலே ரக்ஷித்தபடியையும்,
தன்பக்கல் விமுகராயிருப்பார்க்கு மகப்பட தூளிதாகம்பண்ணின
படியையும் வாய்விட்டுப் பேசாநின்று ளென்கிறுள்.

முதற்பத்தில் - தாமானநிலையிலேநின்று திருக்கோவலூரை
யநுபவிக்கப்பாரித்து, தாமிருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப் பெரு

* "ஊர்க்கதிர்க்காவல்விட்டால்" என்றும் பாடம்.

மையால் வந்த ஆற்ருமையாலே கூபபிட்டவிடதது்ம அவன் வந்துமுகங்காட்டக்காணுமையாலே, (க) "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல் வாழலாம்" என்று-தாம் காலேகூபார் த்தமாக வநுபவிக்க விழிந்து அதுகிட்டாமையால்வந்த வாற்ருமை யாலே, "ஸாதநபுத்திபண்ணிவந்து முகங்காட்டாதொழிந்தாயே?" என்று சங்கித்து, (உ) "பொன்னுலகாள்" என்கிறபாட்டிலே ஈஸ்வர னுடைய புத்தி ஸமாதாநம்பண்ணினர்; இவ்விடத்தில் - வினவவந்த வர்கள் இவருடைய ஆற்ருமையிலே ஸாதநபுத்திபண்ண, தாயார் நிலையிலே நின்று அவர்களுடைய ஹ்ருதயதத்தை ஸமாதாநம்பண் ணித் தலைக்கட்டுகிறார். இததால - ஸிததஸாதநபரிக்ரஹம் பண் ணினவாகளுக்கு யாவதாயுஷம் பகவத்குணசேஷ்டிதங்கள் கால கேஷபதத்துக்கு விஷயமென்றதாயிற்று.

(தேராளுமித்யாதி) இப்போது இவனுடைய வைபவஞ்சொல் லுகிறது - இவனை அநாயாஸமாக அழியச்செய்த ஈஸ்வரத்வசக்தி தோற்றுகைக்காக. இத்தனை தேராண்டானென்று ஸங்க்யை சொல் லாதே (தேராளும்) என்கிறது-தேரென்கிற ஜாதி யத்தனையு மாண் டானென்கைக்காக. இது சதுரங்கபலத்துக்கும் உபலக்ஷணம். அதி ரத மஹாரதரென்று ப்ரதாநமாகச் சொல்லுவது தேராகையாலே அத்தையிட்டு அல்லாதவற்றையும் உபலக்ஷிக்கிறது. (வாளரக்கன்) சதுரங்கபலமு மழுகுக்குறுப்பாகக் கட்டிணைத்தனை யென்னும் படியான தனிவீரன். கையிலே வாளைக்கொண்டெழுந்திருந்தால் இந்த்ராதிகளை முதுகுபுறங்காணும்படியிறே அவனுடைய தனிவீர மிருபபது. (அரக்கன்செல்வம்) திருவடிமதித்த ஐஸ்வர்யமிறே ராவணனுடைய வைஸ்வர்யம். (ங) "யத்யஸ்தி-ர்நபலவாந்ஸ்யாத்" என்றிறே - திருவடியின்வார்த்தை. (மாள) பிணமுங்காணுதபடி நசிக்க.

(தென்னிலங்கை) அரணுக்கழகு - துஷ்ப்ராபமா யிருக்கை யிறே. கட்டளைப்பட்டலங்கையென்கை. சுற்றுங்கடலாய் அகந்த ரம்நாடாய் அகந்தரம்மலையாய் அதின்மேலே மதிளும் அட்டாலையு மாயிருக்கை. சூல்பெண் பெண்டாட்டிக்கும் எதிரிகளை ஜயிக்கலாம் படியிருகைக. (முன்மலங்க) அவன் தான் குறியழியாதிருக்க அவன் லக்ஷ்மியிலே ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படியாகக் கண்டு கலங்கு ம்படி. லோகமடங்க அவன்கையிலே படிம்பாடித்தனையும் அவன் லக்ஷ்மியிலே லங்கைபடிம்படியாயிற்று. (செந்தீயொல்கி) நெருப் பைக்கொளுத்தி. ஒருதனியாளைப் புகவிட்டு லங்கையை தக்தமா க்கி: (செந்தீ) ராவணனேவல்செய்து இரைபெருதே உடம்புவெளு

(க) ங - (உ) க0. (ங) ரா - ஸு - சு - க.

த்துப் போந்தவக்நி திருவடிவாலேயண்டைகொண்டு தன்னிறம்பெற் றுத் தேக்கமிட்டபடி. அங்ஙனன்றியே, (க) "தி ப்ரபாவதஸஜ்ஜடாதீ:- தீப்தபாவகஸங்காஸை:" என்கிறபடியே - சராக்நியாலே லங்கையை யழித்தான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனென்னவுமாம். † ஆனல் திருவடி லங்கையைச் சுட்டானென்பானென்னென்னில்; கையில் திருச்சக் கரம்செய்தது தான்செய்ததன்றியிலே யொழியுமோவென்கை. (உ) "யதா ராகவநிர்முக்தஸ்ஸர:" என்னக் கடவதிறே.

(போராளன்) ஜந்மப்ரப்ருதி யுத்தோத்முகனுய்ப்போந்தவன், தன்தோளில்தினவுதீரும்படியான எதிரிகளைப்பெறுமையாலே தான் அபாஸ்ரயமாகப்பற்றின ருதரன்பாடேசென்று, (ங) "பூராயமம ஸம்புஜ:-பாராயம்மகிம்புஜஸ்:" என்று - நான் இதத்தோள்சுமந்து திரிகிறவிதுக்கு ப்ரயோஜநமென், என் மிடுக்குக்கு ஸதருசமாயிருப் பதாரு எதிரியைக்காட்டித்தர வேணுமென்றுனிறே. அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (ஆயிரந்தோள்) ஸஹஸ்ரபாஹுவாயிருக் கையாலே. (ஆயிரந்தோள்) (ச) "யோத்ஸ்யாஜாகரூகரூ-யௌதத் தாஜாகரௌகரௌ" என்றும், (ஞ) "கையுலகந்தாயவனை யல்லதி தான்தொழா" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - கைகண்டது வதத்த விஷயத்தை அஜ்ஞலிபண்ணவிறே. அதில் இரண்டுகைதான் தனக் குறுப்பாகப்பெற்றிலோமே யென்கிறுள். ஒருகால் அஞ்சலிபண்ணி னும் ஐந்நூறஞ்சலியுண்டிறே. இத்தனையும் பரஹிம்ஸைக் குறுப் பாவதே! யென்கிறுள். அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (வாணன்) தஷ்ப்ரக்ருதியாலேயென்கை. (மாள) வாணனுடைய பாஹு வநத்தைச்சேதித்து அவனுடையவீரத்தை யழித்தானென்கை. †வீரனுக்குத் தன்னுடையவீரத்தை யழிக்குமதிற்காட்டில் தன்னை யழிப்பதிறே நன்றுயிருப்பது. (மாள) †வீரவாசியறியு மவளாகை யாலே பின்பிருந்தவிருபபு பிணமென்று நினைதிருக்கிறுள்.

இருபதாம்பாட்டு. (தேராளும்) (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி) - சங்காவாக் யம். மூநினவர்த்தத்திலே. அதாவது - மூலத்திலே (செந்தீயொல்கி) என்று- பெருமாளே சுட்டாரென்றிருக்க திருவடி சுட்டானென்பானென்னென் னில் என்றபடி.

வாணன்தோளைச் சேதித்தானென்று பலவிடங்களிலும் சொலலாந்றக (மாள) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (வீரனுக்கித்யாதி). பரி ஹாராந்தரம் (வீரவாசியித்யாதி).

(க) ரா - யு -
(உ) ரா - ஸ - க - ஈக.
(ங)
(ச)
(ஞ) க - திரு - கக.
† (யா) பலதனை.

(பொருகடலேயரண்கடந்துபுக்கு) † எதிரிகளுக்கு துஷ்ப்ராட மாம்படியான திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலாகிற அரணை க்கடந்து பாணபுரத்திலேசென்றுபுக்கு. தன்னில் தான் பொரக் கடவதான தரங்கங்களையுடைத்தான கடலென்னவுமாம். † இத கீழும் அந்வயிக்கக்கடவது. (மிக்க) வீரஸ்ரீயாலேமிக்கவன். விஜட மும் மிக்கு வீரஸ்ரீயும்மிக்கபடி. அவனுக்கு ரக்ஷகனைய் அபிமாநித் தெதிர்த்த ருத்ரனேநி அவனுக்குப் பரிகரபூதராளரோடி வாணன்ற ன்னேநி வாசியற அவர்களழியவழிய மேலே மேலே வீரஸ்ரீபணைத் தபடியைச்சொல்லுகிறது. (பாராளன்) பூபாரமான பாணனை யழி யச்செய்கையாலே பூமிக்கு நிர்வாஹகனானவன்.

(பாரிடந்து) தன்னிலைகுலையாமல் நிற்கச்செய்தே வந்த ஆபத் தைதப்போக்கி விட்டவளவன்றிக்கே, அவள்தான் பாதாளகதையான போது ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. தன்னிலைகுலையாமல் நின்று ஸங்கல்பத்தாலே ரக்ஷிக்கையன்றியே ஸ்ரீபோக்யமான வடிவை யழியமாறி ததநுரூபமானவடிவைக்கொண்டு ப்ரளயங்க தையான பூமியை உத்தரித்து. கீழ்-பிராட்டியை ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லிற்று; இவை யிரண்டாலும் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை ரக்ஷித் தபடியைச் சொல்லுகிறது. (பாரையுண்டு) பூமியைப்ரளயங்கொ ள்ளப்புக அந்த ஆபத்தே ஹேதுவாக திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷி த்து. (பாருமிழ்ந்து) அவ்வபேக்ஷையுமின்றிக்கேயிருக்க (க) * தய மாநமநாவாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டித்து. (பாரளந்து) அபேக்ஷையில் லாதவளவேயன்றிக்கே இவர்கள் விமுகராயிருக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர் யத்தாலும் அந்யசேஷத்வத்தாலும் ஸ்வரூபம் நசித்தபடியைக்கண்டு ஸ்வஸம்பந்தமே ஹேதுவாக எல்லார் தலைகளிலும் திருவடிகளைவை த்து முறையையுணர்த்தி. (பாரையாண்ட) இப்படியால் பூமியை ரக்ஷித்தவன். உண்டு உமிழ்ந்து அளந்து இடந்து என்னுதே, பலகால் (பார்) என்கிறது - அவ்வவ்வபதாநங்களில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே. (பேராளன்) இப்படிரக்ஷிக்கைக்கு ஹேது வான குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களுக்குத் தொகையில்லாதவன். இவனுக்கும் அத்தைப்பற்றியிறே திருநாம த்தோடி ஸம்பந்தம்.

பொருகடல் - பொருகிறகடலென்று சப்தார்த்தம். இன்னோடு என்னுமையாலே எதிரிகளோடே பொருகிறவென்று மூந்நினவர்த்தம். (இது கீழும் அந்வயிக்கக்கடவது) என்றது - (பொருகடலே யரண்கடந்து புக்கு - தென்னிலங்கை மூன்மலங்க) என்று அந்வயிக்கக்கடவதென்றபடி.

(க) ர - ஸ்த - உ - சு0.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பா-மைவண்ணம் வ்யாக்யாநம். கநிள

(பேரோதும்பெண்ணை) இப்படி அஸங்க்யாதமான திருநாமங்க ளித்தனையும் இடைவிடாமல் பேசவல்லவிவளை. காலக்ஷேபார்த்த மாக பகவத்குண சேஷ்டிதங்களித்தனையும் அவகாஹித்த நுபவிக்க வல்ல விவளை.

(மண்மேலித்யாதி) † நித்யஸூரிகள் திரளில்நின்றும் பிறிகதிர் பட்டுப்போந்தா ளென்னுமதொழிய வேறுபேசப் போமோ? † பூமி யிலே யிருக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகள்பரிமாற்றத்தையுடையளை ன்றல்ல நு பேசப்போமோ? (பெருந்தவத்தள்) என்று - பரமபதத் திலுள்ளாரைச் சொல்லக்கடவதிறே. நித்யஸூரிகள் பரிமாற்றத் திலே ஸாதநநுத்தி* பண்ணிலன்றே இவளுடைய ஆற்றுமையில் நமக்கு ஸாதநநுத்திபண்ணலாவது; ஸாதநநுத்யா த்ருணச்சேதத்து க்குப்ராப்தியில்லை, காலக்ஷேபார்த்தமாக விழிந்தால் அழுதுக்கெடி க்க வவஸரமில்லையென்கை. (மண்மேல் பெருந்தவத்தள்) † நித்ய ஸூரிகள் தங்களிலே இவள்தன்னை அந்யதமையாக வெண்ணப்போ மோ? (க) "விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்" என்னுமித்தனை ... (உ0)

மூ.—மைவண்ணநறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ
மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட
எய்வண்ணவெஞ்சிலையேதுணையாயிங்கே
இருவராய்வந்தாரென்முன்னேநின்றூர்
கைவண்ணந்தாமரைவாய்கமலம்போலும்
கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே
அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டுங்தாழீ
அவரைநாம்தேவரென்றஞ்சினேமே. (உக)

பதம். மைவண்ணம், நறு, குஞ்சி, குழல், பின்தாழ, (ரு) இருபாடு, மகரஞ்சேர்குழை, இலங்கி, ஆட, எய்வண்ணம், (க0) வெம, சிலையே, துணை யா, இங்கே, இருவராய்வந்தார், (கரு) என்முன்னேநின்றூர், கை, தாமரை வண்ணம், வாய், கமலம்போலும், (உ0) கண்ணிணையும், அரவிந்தம், அடி-யும், அஃதே, அவ்வண்ணத்து, (உரு) அவர்நிலைமைகண்டும், தாழீ, நாம், அவரை, தேவரென்று அஞ்சினேமே, (ரு0)

உரை. கறுத்தநிறத்தையுடைத்தாய், பரிமளம் மிக்கிருப்பதாய், அல கலகாயிருந்துள்ள, திருக்குழற்கற்றையானது, பின்னேயலைய, (ரு) இருபுறத் திலும், மகரகுண்டலங்களணிந்த திருச்செவிகள், ப்ரகாசித்துக்கொண்டு,

---

பெருந்தவத்தள் மண்மேல்போந்தாளென்றந்வயித்து உத்தரம் (நித்ய ஸூரிகள்திரளில்) இத்யாதி. அன்றிக்கே, "மண்மேல்பெருந்தவத்தள்" என் றிருந்தபடியேயாய் தாத்பர்யத்வயம். முன்தினது (பூமியிலேயிருக்கச்செய் தேயித்யாதி). இரண்டாவது (நித்யஸூரிகள் தங்களிலே இவள்தன்னை யிதயாதி). ... ... (உ0)

(க) தி - வி - எக.

நெடிய திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பாலைமைவண்ணம் வ்யாக்யானம்.

அசைந்துவர, எய்கையையே ஸ்வபாவமாகவுடைய, (ச0) வெவ்விய, தநஞ்ஜையே, துணையாகக்கொண்டு, இந்த திருமணங்கொல்லையிலே, (தாமும் இனியபெருமாளுமான) இருவராய்வந்தார்; (கரு) (வரவையெதிர்பார்த்திருந்த) என்முன்னே வந்துநின்றார்; அவருடைய திருக்கைகள், தாமரைபுஷ்பத்தின்நிறம், திருப்புவளமும், தாமரையையொக்கும், (உ0) திருக்கணைகளும், தாமரைமலரின்நிறம், திருவடிகளும், அம்மலரின்நிறமே; அப்படிப்பட்ட திருநிறத்தையுடையரான, (உரு) அவர் ஸ்திதியைக் கண்டுவைத்தும், பாங்கியே! அவரை, பரதேவதையென்றுபயப்பட்டோமே. (ஈ0) (உக)

வ்யா.—(இருப்தோராம்பாட்டு) (மைவண்ணம்) (க) "மச்சித்தாநுத்ருத ப்ராணாஃ போதயந்தஃ பரஸ்பரம் – மச்சித்தாமத்கதப்ராணஃ போதயந்தஃ பரஸ்பரம்" என்ற விதை ஸுகர்ஹமாக மூன்றுபத்துக்கும் வாக்யார்த்தமாக வருளிச்செய்வர் பட்டர்.

[மச்சித்தாஃ-மச்சித்தாஃ] மதேகசித்தாஃ-மதேகசித்தாஃ - விஷயாந்தரம்கலசாமே அவனை ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாக்குகை. (உ) "தாமரையாள்கேள்வனைருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்று - ஒருமிதுநத்தை விஷயீகரித்திருக்கு மதுவே ஜ்ஞாநத்துக்கு வேஷமென்றருளிச்செய்தார்களிறே - ஆழ்வார்கள். இத்தையொழிந்தவையெல்லாம் வ்யபிசாரமென்கை. தேவதாந்தரங்களைப்பற்றின ஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரம், ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களைப் பற்றினஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரம், இவ்விஷயந்தன்னைப்பிரிய ப்ரதிபத்திபண்ணும் ஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரமென்கை. [மத்ருத ப்ராணாஃ-மதகதப்ராணஃ] (ங) "ஆவியையரங்கமாலே" என்கிறபடியே தத்கதப்ராணனையுடையரா யிருக்கை. ப்ராணன்தத்கதமாயிருக்கையாவது - அவனைநிகூடினபோது ஸத்தையுண்டாய்ப் பிரிந்தபோது மோஹங்கதையா யிருக்கை. [போதயந்தஃபரஸ்பரம்-போதயந்தஃபரஸ்பரம்] (சு) "புல்லாணியெம்பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே" என்று - கேட்டுதரித்தல், (ஙு) "கோவிந்தன்குணம்பாடி - ஆவிகாத்திருப்பேனே" என்று - சொல்லி தரித்தலாம்படியாயிருக்கை.

தன்னுடைய வ்ருத்தகதநம்பண்ணி தரித்தும், தோழிமார் வார்த்தைகேட்டு தரித்துமிறே இப்பத்துச்செல்லுகிறது. முதல்பத்து - பராசரபாராசர்யாதிகளான ருஷிகளுடைய ரீதியாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநப்ரதாநராயிறே அவர்களிருப்பது: நவிற்பத்து - ஆழ்வார்களுடைய ரீதியாயிருக்கும்; தத்ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷைகளுகதுஃகராயிறே அவர்களிருப்பது: மூன்றும்பத்து - பிராட்டிமார்களுடைய ரீதியாயிருக்கும்; வ்ருதத்தகீர்த்தநரூபமாயிறே யிருப்பது.

(ச) கீதை - க0 - கூ.
(ஈ) திருக்குறு - கஉ.
(உ) க - திரு - சுஎ.
(சு) தி - மொ - கூ - ச - ரு.

இதுக்குக் கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கதியென்னென்னில்;-தான் சொன்ன ஹிதங்கேட்குமவஸ்தையல்லாமையாலே, "மண்மேல் பெருந்தவதாளென்றல்லால் பேசலாமே" என்று கொண்டாடிக் கட்டங்கின்றாள் தாயார்; அவன், இவ்வாற்றமை ஸ்வக்ருதியின் பலமாகையாலே அதிலே தருப்தனைய்க் கடக்க கின்றான்; இவள் தன் னாற்றமையாலே அவஸந்நையாய்க்கிடந்தாள்; இவளுடைய தசை யைகண்ட உயிர்த்தோழி,(க)"ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாம் சிந்தயித்வா" என்று திருவ்வி விசாரித் தாற்போலே இவளும், "இவளுக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகை அஸக்ய மாயிருந்தது, இனி இவளைத் தரிபபிக்கும் விரகேதோ?" என்று பல முகங்களையுஞ் சிந்தித்து வ்ருத்தமான ஸமஸ்லேஷத்தை ஸ்மரிப்பிக் கவே இவள தரிக்குமென்று பார்த்து, "இயறகையில் புணர்ச்சியோ கையாலே நானும் அஸங்கிஹ்நிதை, அவன்வந்தபடி யென், உன்னைநி கவந்தபடி யென், பின்புபிரிகிறபோது உனக்கு ஆச்வாஸமாகச் சொல்லிபோன வார்த்தை தானேது" என்ன; வ்ருத்தகீர்தநமா கையாலே தரித்து அவற்றை இவளுக்குச் சொல்லுகிறார்களாய்ச் செல்லுகிறது.

முதற்பாட்டில் - அவனுடைய வழகையும் சீலத்தையும் கண் மிவைத்து, கைப்பட்டவஸ்துவைக் கடலிலே பொகட்டாற்போலே அந்யதாபரதிபத்திபண்ணி யிழந்தோங் கண்டாயேதோழீ! யென்கி றாள். அவன் வந்தபடி யென்னென்று தோழிகேட்க, ப்ரதமத்திலே வந்தபடியைச் சொல்லுகிறாள். இப்பாட்டு சக்ரவர்த்தித் திருமகன் தலைமகளைப் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் தலைமகளாக ப்ரவ்ருத்தமா கிறது.

(மைவண்ணம்) †காளமேகநிபஸ்யாமமான வடிவை ஸ்ப்படிக மாக்கும்படியான திருக்குழலின் கறுபபிருந்தபடி. திருமேனிக்குப் பரபாகமாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) *நறுமை - பரிமளம். அதி பரிமளிதமானகுழல். தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வருக்கும் ஸ்ரமஹரமாம்படிகாண் திருக்குழலின் பரி மளம்மிருந்தபடி. (உ) "கேஶவஸ்க்லேஶநாஶநः- கேஶவஸ்க்லேசநாசந" என்னக்கடவதிறே. த்ருஷ்டிப்ரியமா யிருக்கையன்றிக்கே நெஞ் சில் ஸ்ரமமெல்லாம் போம்படிகாண் திருகுழலின்பரிமளம் மிரு ந்தபடி. (குஞ்சி) திரள்திரளாகக் குழனறிருக்கையன்றியே ஆல

இருபத்தோராம்பாட்டு. (மைவண்ணநறுங்குஞ்சி) குழலாகில் கறுத் தன்றே விருப்பது, (மைவண்ணம்) என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (காளமேக நிபேத்யாதி). மைவண்ணநறுங்குஞ்சி என் றது - கறுத்த நிறத்தை யுடைத்தாய் பரிமளிதமான குஞ்சியென்றபடி.

(க) ரா - ஸு - ஸுக - க. (உ)

கலகாகப்பிரிந்தென்னலாம்படிகாண் திருக்குழல் தனித்தனியே சுருண்டிருந்தபடி. (க) † "கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளினுள்கொண்டநீலநன்னூல் தழைகொல்" என்று ஓரிருளைசிக்ஷிதது அது ஸத்ருசமல்லாமையாலே, (க) "அன்று மாயன்குழல்" என்றுரிறே - நம்மாழ்வார். அஸ்த்ரமானவிருள் ஸைதகளுபமா யிருந்துள்ள குழலுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதிறே. திருஷ்டிப்ரியமாய் மநோஹரமாய் நித்யாநுபாவ்யமான குழலென் கை. (குழல் பின்தாழ) (உ) * ஸ்நிக்த்தநீலகுடிலகுந்தளமான திருக்குழற்கற்றை பின்னேயலைய. (பின்தாழ) நீ பின்கண்டபடி யென்னென்ன; பெருக்காறறை எதிர்செறிக்கமாட்டாதாற்போலே என்னுடைய ஸௌந்தர்யதரங்கங்களைக்கண்டு நேர்முகம் பார்க்கமாட்டாமையாலே முகததைத்திரியவைத்தார், அப்போதுகண்டேனென்கிறாள். முன்பு லலாடபர்யந்தமாய்ப் பின்பு அம்ஸாவலம்பியாயிறே திருக்குழலிருப்பது. ஸர்வசக்திக்கும் எதிர்செறிக்கவொண்ணாதபடியிறே இவருடைய போக்யதையிருப்பது.

(மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட) அக்குழலினிருட்சியாலே கண்களிருண்டு திருமுகம்தோற்றுதிருக்க அத்தசையிலே இரண்டுசந்த்ர னுதித்தாற்போலேகாண் திருமகரக்குண்டலங்களிருந்தபடி. திருவடி பிராட்டியைதேடுகிற தசையில் சந்த்ரோதய முதவிறே போலே திருக்குழலாலேயிருண்ட திருமுகத்துக்கு இவை ப்ரகாசகமாக விருந்தபடி. (இலங்கி) அந்யோந்யம் பராபாகததாலே வந்த விளக்கத்தைச் சொல்லுகிறது. திருமகரக்குண்டலங்கள் திருக்குழலுக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ? திருக்குழல்தான் திருமகரக்குண்டலங்களுக்கு ஆபரணமா யிருக்கிறதோ? வென்று தெரியாதபடியான பராபாகரஸத்தை நீ காணபெற்றிலைகாணென்கிறாள். (ஆட) † ஒரு கடல் அலைசந்து வந்தாற்போலேகாண் வருகிறபோது இரண்டாகும் திருமகரக்குண்டலங்கள் அகீசயவந்தபடி. † "அபிமதவிஷயத்தைக்கண்டால் முகததிலே சில அலைவுகளுண்டாகக்கடவது" என்று பட்டாரருளிச்செய்வர். † அங்ஙனன்றியே, "முன்பைக்காட்டிலுமது, பின்பைக்காட்டிலுமது, எத்தனைசெய்தான் இவள் ஸ்த்ரீத்வத்தையழிக்க" என்று நஞ்சீயாருளிச்செய்வர்.

ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லா தொழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கொள்கின்ற வித்யாதி).

(ஆட) என்றதுக்குத் தாத்பர்யத்ரயம்; - (வந்தார்) என்றதிலே நோக்காகப்ரதமம் (ஒருகடலித்யாதி). (நின்றார்) என்றதிலே நோக்காகத்விதீயம் (அபிமதேதத்யாதி). த்ருதீயம் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி).

(க) தி - வாய் - எ - எ - கூ. (உ)

கூடவந்தாராரென்ன; (எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா) கையும்வில்லும் துணையாகவந்தாரென்கிறாள். எய்கையேல்வபாவமான வெவ்வியசிலை. எய்கை வம்சதர்மமாயிருக்கிறபடி. முன்னம்மைச் சேரவிட்டது வில்லிறேயென்று விலக்ஷணதனுஸ்ஸாகக் கொண்டிவந்தார். (க) * வில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள்தோய்ந்தவரிறே. ஒருகாபுருஷனெடுக்கிலும் அவனைப் புருஷோத்தமனக்கவறாயிருக்கையும், புருஷோத்தமனுக்கல்லது எடுக்கவொண்ணாதிருக்கையும். ஜமதக்நிக்குப் பிறந்த பரசுராமாழ்வானுக்கும் புருஷோத்தமனெடுக்க வேண்டிற்றிறே. எடுத்து எய்யுமவனுடைய மநஸ்ஸறகாரமும் வேண்டாதவில்லு.

(வெஞ்சிலை) கையில்வில்லக்கண்டபோதே எதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியிருக்கை. கையும் வில்லுமாயிருக்கிற விருப்பைக் கண்டால் அநுகூலர் வாழுமபடியாய், பரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயிறே யிருப்பது. கையிலபிடித்த வில்லுந் தாமுமாய்வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனம் நீ காணப்பெற்றிலகாண். † வீரபத்நி அகப்படுவது வீரத்திலேயிறே. (உ) "தம்த்ருஷ்ட்வாசதருஹந்தாரம்...பரிஷஸ்வஜே-தம்த்ருஷ்ட்வாசதருஹந்தாரம்...பரிஷஸ்வஜே" என்னக்கடவதிறே.

(சிலையே துணையா) ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்கு எகாந்தமாம்படிவந்தார். † கண்டார்க்கு "இங்கு வந்ததென்" என்றல், "வேட்டையாடவந்தோம" என்றல் உத்தரமில்லாதபடி ததநுகூலமான வில்லேலாடேயிறே வந்தது, அவளும் புஷ்பாபசயத்தை வ்யாஜீகரித்திறே

(இங்கே) நான் நிதியெடுத்த ப்ரதேசம் இதுகாணென்கிறாள். கலந்துபிரிந்தபின்னும் மண்ணேமோந்து கிடக்கலாம்படிகாண் இலச்சினைப்பட நடந்தவடிச்சுவடிருந்தபடி. (இங்கே) என்று - திருமணங்கொல்லையைக்காட்டுகிறாள்.

(இருவராய்வந்தார்) "சிலையேதுணையா" என்றுவைத்து, (இருவராய்வந்தார்) என்கை அஸங்கதமன்றே வென்னில்; கையில் வில்லோபாதி இளையபெருமாளும் நிரூபகபூதரா யிருக்கையாலே சொல்லுகிறது. (ங) "ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹுः- ராமஸ்யதக்ஷிணேபாஹுः" என்னக்கடவதிறே. (இருவராய்வந்தா) என்று -

---

ப்ரணயிநியானவள் கையும் வில்லுமான ஆண்பிள்ளைத்தனத்திலே ஈடுபடக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வீரபத்நியித்யாதி).

(சிலையேதுணையா) என்றதுக்கு - கீழ்கடகமாகையாலே என்றருளிச்செய்து இங்கு ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு அநுகூல மாகையாலே என்றுதாத்பர்யம் (கண்டார்கதித்யாதி).

(க) .கள.

(உ) ரா - ஆ - ஈ0 - ஈக.

(ங) ரா - யு - உஅ - உஇ.

† பிரியச் சொல்லுவானென்னென்னில்; அணைக்குந் தோளோடே வந்தாரென்னவுங்காட்டில் பிரியச்சொல்லிற்றிலீர்கள்திறே. † ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்குவருகிறவன் படுக்கையோடேவருகை மிகையன்றிறே. (இருவராய்வந்தார்) † தைவமாநுஷ்யங்கலசிவந்தார். † சேஷியாய் வந்தாரல்லர், சேஷபூதராய்வந்தாரல்லர், உபயாகாரத்தாலே வந்தாரென்னவுமாம். † தம்முடையகாலை என்தலையிலேவைக்கக்கடவதாகவந்து என்காலைத் தம்தலையிலே வைத்துக்கொண்டாரென்கிறாள். † பாணிக்ரஹணம் பண்ணும்போது சேஷியாயிருக்கையும் படுக்கையிலே முறைகெடப் பரிமாறுகையுமாயிறே யிருப்பது. † வகுத்த ஸ்வாமியாகவும்வேணும், (க) "नश्स्ंनैव चक्रमः- நசாஸ்தரம் நைவசக்ரமः" ஆகவும் வேணுமிறே. அதவா, சப்தத்தை நியமித்து, இருவராட்படியாக வந்தாரென்னவுமாம். தாமும் நாமுமேயாம்படியாக வந்தாரென்கை.

(வந்தார்) தாமிருந்தவிடத்திலே நாம் மடலெடுத்துச்சென்றுகிட்டவேண்டும்படியாயிருக்க, நாமிருந்தவிடத்திலேகாண் தாம் வந்ததென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, கால்நடையிலும் அவர்நடையைக் காணப்பெற்றதில்லைகாணென்னவுமாம். நடைச்சக்ரவத்திப் பிடிக்கவேண்டும்படிகாண் நடந்த நடையிருந்தபடி.

(வந்தாரென்முன்னேநின்றார்) பெரியத்வரையோடேவந்தவர் கடல்கண்டுதேங்கிநிற்போலே என்னைக்கண்டு மேலிடமாட்டாதே தேங்கி "என்முன்னேநின்றார். "தாம் நேர்முகம்பார்ப்பதெப்போதோ" என்று நான்பார்த்துநிற்கப்ராப்தமாயிருக்க "இவள் நம்மை நேர்முகம்பார்க்கவல்லளே" என்று பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்காணென்கிறாள். (நின்றார்) கால்வாங்கமாட்டாதே நின்றார். †ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாக நின்றுரென்னுதல்; கந்தவ்யபூமியில்லாமையாலே நின்றுரென்னுதல்.

(பிரிய) ராமஸ்யேத்யாதிதக்ஷிணபாஹுர்வாகில் (இருவராய்) என்று பிரியச் சொலலுவா னென்னெனினிலென்றுகூட்டுவது. பிரியச்சொல்லிற்றிலீர்காமைக்கு ஹேத்வந்தரம் (ஸம்ஸ்லேஷிக்கவித்யாதி). அதாவது-திருவநந்தாழ்வாணைகயாலே படுக்கையென்றபடி. (இருவராய்) என்றசப்தத்துக்கு (தைவமாநுஷ்யம இத்யாதி). விவரணம் (சேஷியாயித்யாதி). சேஷசேஷித்வங்களாகிற விருத்ததர்மங்கள் ஏகாஸ்ரயத்திலே கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (தம்முடைய காலையித்யாதி). ஆனால் அவனுடைய சேஷித்வத்துக்குக் கொந்தையன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பாணிக்ரஹணமித்யாதி). உபயாதநம (வகுத்த ஸ்வாமியித்யாதி).

விவரணம் (ஸ்ததாவரப்ரதிஷ்டையாகவித்யாதி).

(கைவண்ணமிதயாதி) அந்தஸௌளந்தர்யஸாகரத்தில் தான் அகப்பட்டசுழிகளைச் சொல்லுகிறாள். பாதாதிகேசாந்தமாகச் சொல்லுதல், கேசாதிபாதாந்தமாகச் சொல்லுதல் செய்யாதொழிந்தது, தான் அநுபவித்தப்ரகார மிதுவாகையாலே. (கைவண்ணந்தாமரை) ப்ரதமத்தில் தன்னைமேல்விழுந்து பாணிக்ரஹணம் பண்ணினகையைச் சொல்லுகிறாள. (வாய்கமலம்போலும்) கையைப்பிடித்துத் தன் செல்லாமைதோன்ற "இதொருவடிவழகிருந்தபடியென், இதொருமுலையழகிருந்தபடியென், இதொருகண்ணழகிருந்தபடியென்" என்று இனசொல்லுச்சொன்ன திருவதரமிருந்தபடி.

(கண்ணிணையுமரவிந்தம்) இன்சொல்லுச்சொல்லத்தொடங்கி அநுகூலதர்சநத்தாலே விக்கினல் குறையும் தலைக்கட்டும்கண். இன்சொல்லுச் சொல்லத்தொடங்கிக் குறையுந் தலைக்கட்டமாட்டாதே இடையிலே விக்கிக் குறையுங்கண்ணுலே தலைக்கட்டினபடி. ஆதரஸூசகமிறே இன்சொல்லு. அவ்வாதரமித்தனையும் கண்ணிலே ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றுரென்கை.

(அடியுமம்மே) அந்நோக்குக்குத்தோற்று விழும்திருவடிகளைச் சொல்லுகிறாள். (க) "கண்ணுமம்வாயுமகைதலுமடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று கீழ்ச்சொன்னற்போலே இங்குஞ்சொல்லவமைந்திருக்க போக்யதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள்தோறும் தனித்தனியே தாமரையைத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறாள். அடியுந்தாமரை என்னுமே, (அம்மே) என்றது - உபேக்ஷாவசநத்தாலே, கீழ்ச்சொன்னவையும் ஸத்ருசத்ருஷ்டாந்தமன்றென்னுமிடதத்துக்கு ஸூசகம்.

வந்தவரவைக்கேட்டாற்போலன்றியே ஸாக்ஷாதகரித்தாற்போலேயிருந்ததீ! நீ பேசினபடியென்று தோழிசொல்ல; இதென்னன்பது, (அவ்வண்ணத்தவர்) என்னுமித்தனையென்கிறாள். பிசக்கிமோந்ததித்தனையொழிய வந்தப்ரகாரத்தையும் அவரையும் நம்மால் பேசப்போமோ? நீ கேட்கையாலே உனக்கொருத்ருஷ்டாந்தத்தைபிட்டுச்சொன்னேனித்தனையொழிய ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச்சொல்லலாம்படியன்றுகாண் அவர்வடிவிருந்தபடி. அப்ரகாரத்தையுடையரென்னுமித்தனைகாண். (நிலைமைகண்டும்) (உ) "ஸத்யஜ்ஞாந-ஸத்யஜ்ஞாயம்" என்கிறபடியே என்னைபபெற்றுதரித்தல், பெருமிடல் முடிதல்செய்யும்படியான ஸ்வபாவத்தைதக கண்டுவைததும். (அவர்நிலைமை) † அவர்வடிவழகிருந்தபடியது, சீலமிருந்தபடியது, வ்யவஸாயமிருந்தபடியது, இத்தனையுங்கண்டுவைததும். (கண்

தாத்பர்யம் (அவாவடிவழகிருந்தபடியித்யாதி).

(க) கஅ. (உ) ரா-யு-கஅ-ரு.

டும்) முன்பு உன்வாயிலேகேட்டுப்போந்தேனித்தனையிறே, கேட்டாற்போலேகண்டிலைவத்தும். (கண்டும்) † நெடுநாள் ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம்பண்ணிக் காணவேண்டும்விஷயம் அநாயாஸேந கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கச்செய்தேகிடாய் நழுவவிட்டது.

(தோழீ) அவர்வடிவழகிருந்தபடியும், வந்தவராவிருந்தபடியும், நின்றநிலையிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றதில்லைகா ணென்கிறாள். (அவரை) நம்மைமையொழியச் செல்லாதபடி நின்றவரை. (நாம்) அவரையொழிந்தபோது (க) "ஸந்நேவ-அஸந்நேவ" என்னும்படி யிருக்கிற நாமென்னுதல்; அவரையொழியச் செல்லாமையையுடைய நாமென்னுதல. "ஏகாதிரிக்தம் அநேகம்" என்று சொல்லுகையாலே தோழியையுங்கூட்டி (நாம்) என்கிறாள்.

(தேவரென்று) அதஸ்மிந் தத்புத்திபண்ணி நாம் பரதேவதையென்று ப்ரமித்தோமித்தனையொழிய, (உ) "ஆத்மாநம்மாநுஷம் மந்யே-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றுகாண் அவர் நினைத்திருந்தபடி. நாம் ஸஜாதீயவிஷயத்தே விஜாதீயபுத்திபண்ணிமைமித்தனை காண். (உ) "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்னும்அவர்நினைவைவிட்டு, (ங) "பவாந்நாராயணோ தேவ:-பவாந் நாராயணோதேவ:" என்று வழிப்போக்கர் வார்த்தையைப்பற்றி மைமித்தனைகாண்.

(அஞ்சிலேமே) இரும்த்தோமே. அபயஸ்த்தாநத்திலேகாண் பயபுத்திபண்ணிற்று. † "(நாமஞ்சிலேம்) என்று ஸ்ரீஜநகராஜன் றிருமகள் வார்த்தையாயிருந்தபடிகண்டாயே!" என்று நஞ்ஜீயரு ளிச்செய்வர். † இழவிலும்வாஸனைவிடாதிறே. (தோழீ!) உன்ஸ்

மேல்கூட்டித் தாத்பர்யம் (நெடுநாளித்யாதி).

(நாம்) என்றதை ஆத்மநிபஹுவசநமாக்கித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நாமஞ்சிலேமித்யாதி). விஸ்லேஷ வேளையிலே நாம் என்று - அஹங்காரம் தோற்றச்சொல்லக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இழவிலுமித்யாதி). ... ... (உக)

(தோழீநாம்) என்று தோழி கடக்கவிருக்கத் தானும் நாயகனும் கலந்துவந்த நாயகி தோழிக்கு வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுவதாயிருக்க, (நாம்தேவரென்றஞ்சிலேம்) என்று தோழியைக் கூட்டிச் சொல்லுவானென்னென்னில்; (தோழீ) என்றுநீங்களாகஸமபோதிக்கையாலே கூடிற்றல்ல. (நாமஞ்சிலேம்) என்கிற பஹுவசநம் உபலம்பத்திலே ஆத்மநிபஹுவசநமாய், நாம் இப்படி அபாயப்பட்டோங் கண்டாயே என்று லௌகிகமர்யாதையாலே முறைப்படுகிறளாகையாலே ஒருகுறையுமில்லை.

(க) தை-ஆந.
(உ) ரா-யு-கஉ0-கஉ.
(ங) ரா-யு-கஉ0-ஙா.

திதியில்லாமையிறே நானிழந்தது, அவன்படியையும் என்படியையு
மறியும்நீ கூடநின்றுயாகில் என்ப்ராந்தியைப போக்கலாயிற்றென்
றிறுள். ... ... (உக)

ஸ்ரீ மதேராமாநுஜாயநமஃ.

பட்டரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

కజ్జలాకార సౌగన్ధ్య వహాలకనికుమ్బనమ్ ।
వివృణోతిగురోర్ద్రాప్తం కలివిద్వేషికిఙ్కరః ॥

கஜ்ஜலாகார ஸௌகந்த்ய வஹாலகநிகும்பநம் ।
விவ்ருணோதிகுரோர்ப்ராப்தம் கலிவித்வேஷிகிங்கரஃ ॥

(மைவண்ணநறுங்குஞ்சியித்யாதி) நாயகனோடே கலந்து பிரி
ந்து பிரிவாற்றுமல் நோவுபடுகிறுளொருநாயகி, உபாயத்தாலே
உபவநத்திலே பூக்கொய்யவென்று புறப்பட, நாயகனும் வேட்டை
க்கென்று வர, அங்கே உபாயம்பலித்து ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்த
மாய்நாயகனும் போனவளவிலே இத்தைக்கடிப்பித்துத் தலைக்காவ
லாக நின்ற தோழிவந்துகிட்டி, "அவன்செய்தபடியென்" என்று"
கேட்க; அவளுக்கு, ப்ரவ்ருத்தமானபடியை நாயகிசொல்லுகிறுள்-
இப்பாட்டால்.

முதல்பத்து - ஆழ்வார் தாமானபாசுரம்; இரண்டாம்பத்து -
திருத்தாயார்பாசுரம்; மூன்றும்பத்து - பெண்பிள்ளைபாசுரம்.
முதல்பத்து - (க) "மச்சித்தாஃ- மச்சித்தாஃ" என்கிறது; இரண்
டாம்பத்து - (க) "மத்கதப்ராணாஃ- மத்கதப்ராணஃ" என்கிறது;
மூன்றும்பத்து - (க) "போதயந்தஃபரஸ்பரம்- போதயந்தஃபரஸ்
பரம்" என்கிறது. முதல்பத்தாலே - திருமந்த்ரார்த்தம் சொல்லி
ற்று; இரண்டாம்பத்தாலே த்வயார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே -
சரமஶ்லோகார்த்தம். முதல்பத்தாலே - பக்தி; இரண்டாம்பத்
தாலே - ப்ரபத்தி, மூன்றும்பத்தாலே - புருஷகாரம். முதல்பத்
தாலே - ப்ரணவார்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே - நமஶ்ஶப்தார்த்
தம்; மூன்றும்பத்தாலே - நாராயணசப்தார்த்தம். முதல்பத்தா
லே - அகாரார்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே உகாரார்த்தம்; மூன்
றும்பததாலே - மகாரார்த்ததம். முதல்பத்தாலே - (உ) "அதர்ஶ
நாதர்ஶநமாத்ரகாமாஃ- அதர்ஶநாதர்ஶநமாத்ரகாமாஃ" என்னுமர்த்
தம்; இரண்டாம்பத்தாலே - (உ) "த்ருஷ்டாஃ பரிஷ்வங்கரஸைகலோலாஃ-
த்ருஷ்டாஃபரிஷ்வங்கரஸைகலோலாஃ" என்னுமர்த்தம்; மூன்றும்
பத்தாலே- (உ) "ஆலிங்கிதாயாமபுனராயதாக்ஷ்யாமாஶாஸ்மஹேவிக்ர

§ கு-டிப்பித்து - (க) கீதை-க0-கூ. (உ)

ஹாரபேதம்-ஆனிங்கிதாயாம் பூநராயதாக்ஷ்யா மாசாஸ்மஹை விக் நஹரோபதம்" என்னு மர்த்தம் சொல்லிற்று.

முதலபத்து ஆழ்வார் பாசுரமானபடி யென்னென்னில்;-(க) "தளிர்புரையுந் திருவடி யென்தலைமேலவே" என்னும் பாசுரமாகை யாலே; இரண்டாம்பத்து திருத்தாயார்பாசுரமானபடி யென்னென் னில்;- (உ) "என்குடங்காலிருக்கசில்லாள்" என்றும், (ங) "பெற் றேண்வாய்ச்சொல்லிறையும் பேசக்கேளாள்" என்றுஞ் சொல்லு கையாலே; மூன்றாம்பத்து பெண்பிள்ளை பாசுரமானபடி யென்னென் னில்- (ச) "என்முன்னே நின்றூர்" என்றும், (ஞ) "தோழீ! அவ னை நாம் தேவரென்றஞ்சினேம்" என்றும், (ந) எவ்வளவுண்டிடம் பெருமான் கோயிலென்றேற்கு" என்றுஞ் சொல்லுகையாலே.

(ஈ) "மச்சித்தா:- மச்சித்தா:" என்றபடி யென்னென்னில்;- (எ) "இமையவர்தம் திருவுருவேறண்ணும்போது" என்றும், (அ) "அந்தணனையந்தணர்மாட்டந்திவைத்தமந்திரத்தை மந்திரத் தால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே" என் றுஞ் சொல்லுகையாலே; (ஈ) "மத்தப்ராண:- மத்தப்ராண:" என்றபடி யென்னென்னில்;- (கூ) "நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்ப நிற் குஞ்சோருங்" என்றும், (கo) "துணைமுலைமேல்துளிசோரச் சோர் கின்றூளே" என்றும் சொல்லுகையாலே; (ஈ) "போதயந்தழபரஸ்பரம்-போதயந்தழபரஸ்பரம்" என்றபடியென்னென்னில்;- (கக) "அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டுந்தோழீ" என்றும், (கஉ) "வரை யுருவில்மாகளிற்றைறத்தோழீ யென்றன்பொன்னிலங்கு முலைக்குவ ட்டில் பூட்டிக்கொண்டு" என்றுஞ் சொல்லுகையாலே.

திருமந்த்ரார்த்தம் சொன்னபடி யென்னென்னில்;- (க) "என் னுருவில் நினற வெந்தை" என்று சொல்லுகையாலே - ப்ரணவார்த் தம் சொல்லிற்று. (க) "தளிர்புரையுந்திருவடியென்தலைமேலவே" என்று சொல்லுகையாலே - நமஸ்ஸுப்தார்த்தம் சொல்லிற்று. (க) * மின்னுருவாய் முன்னுருவில் தொடங்கி, (க) * அனலுருவறுதி யாக-நாராயணசப்தார்த்தம் சொல்லிற்று.

த்வயார்த்தம் சொன்னபடி யென்னென்னில்; (கo) "வில்லி றுத்து மெல்லியள்தோள் தோய்ந்தாய்" என்றும், (கங) "திருமாலைப்

(க) க-
(உ) கக.
(ங) கஙூ. (ச) உக.
(ஞ) உஉ.
(ஈ) கூ - கo - கூ.
(எ) உ. (அ) ச.
(கூ) கஉ.
(கo) கங.
(கக) உக- (கஉ) உச-
(கங) கச.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பா-மைவண்ணம் வ்யாக்யாநம். ககூள

பாடக்கேட்டு" என்றும் - ஸ்ரீ மத்பதார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (க) "கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த காளாய்" என்று தொடங்கி, (க) "தண் துழல் கருநிறதெதன்துணையே" என்கிறவளவாக - நாராயண சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (உ) "அடியிணையும கமலவண்ணம்" என்று - சரணசப்தார்த்தமு சொல்லுகையாலும், (ங) "இது செய்தார்" என்றும், (சு) "போர்பாடி" என்றும் - ஶரணசப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (உ) "நீர்வண்ணன் நீர்மலைக்கே போவேன்" என்றும், (சு) "நீராடப்போனள்" என்றும் - "பரபத்யே" என்கிற வர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (சு) "பாவைமாயன்மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாள்" என்றும், (உ) "பித்தர் பனிமலாமேல் பாவைக்கு" என்றும் - உத்தரகண்டதில் ஸ்ரீ மச்சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (ஞ) "பாரையுண்டு" இத்யாதியாலே - உததரகண்டத்தில் நாராயண சப்தார்த்ததஞ் சொல்லுகையாலும், (உ) "போர்பாடித்தண் குடந்தை நகரும்பாடி" என்று - நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும்.

சரபஶ்ஶ்லோகார்த்தம் சொன்னபடியென்னென்னில்; (கூ) "கைவளையும் மேகலையுமகாணேன்" என்றும, (எ) "இருகையில் சங்கிவைநில்லா" என்றும், * सर्वधर्मान्परित्यज्य- ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய- வண்ணம்" என்றும், (எ) "ஒருகையில்சங்கொருகைமற்றுழியேந்தி-இங்கேவந்து" என்று - கையும்சங்குமாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதமாகையாலே "मामेकम्- மாமேகம்" என்கிற பதத்தினர்த்ததம் சொல்லுகையாலும், (அ) "என்றன்பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு" என்றும், (கூ) அன்றுயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை - அடிநாயேன் நினைந்திட்டேன்" என்றும் - "शरणम्, व्रज-ஶரணம், வ்ரஜ" என்கிற பதங்களில் உக்தமான வர்த்ததனை அநுஷ்டாந பர்யந்தமாகச் சொலலுகையாலும், (கo) "மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணா விண்ணவர்தம் பெருமானே" என்று - * ஸஹம்- அஹம்சப்தார்த்தம சொலலுகையாலும், (கo) "அருளாய்" என்றவிடத்திலே என்னையருளா யென்னவேண்டுகையாலே, "ஶு- தவா" என்கிறபததனி னர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (கo) "தொல்லைப்பழவினையை முதலரியவல்லார்தாமே" என்று - "सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्या- ஸர்வபாபேபயோ மோக்ஷயிஷ்

(க) ககூ.
(உ) கஅ.
(ங) கக.
(ச) கஙூ.
(ஞ) உo.
(ட) உஉ.
(ண) உச.
(அ) உஅ.
(கூ) உகூ.
(கo) ஙo.

யாமி'' என்கிறபதங்களி னர்த்தஞ்சொல்லுகையாலும், (க) ''அரு ளாய்'' - என்கிறத்தாலே - *மாஶுசஃ-மாசுசஃ வினர்த்தம் சொ ல்லுகையாலும்.

பக்திசொன்னபடி - (உ) ''இந்திரர்க்கும் பிரமர்க்கும் முதல் வன்'' என்று - (ங) '' காரண ஸ்துத்யேயஃ- காரணக்துத்யேயஃ'' என் றும், (ச) ''தஜ்ஜலாநிதிஶ் நஉபாஸீத- தஜ்ஜலாநிதிசாந்தஉபாஸீத'' என்றும் - காரணவஸ்து உபாஸ்யமென்னு மிடம் சொல்லுகையா லும், (உ) ''மந்திரததால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல்'' என்று - த்ருவாநுஸ்ம்ருதி- த்ருவாநுஸ்ம்ருதி சொல்லுகையாலும.

ப்ரபத்தி சொன்னபடி - (ஞ) ''அணியரங்கமாடுதுமோதோழீ'' என்று - நாயகஸம்ம்லேஷத்துக்கு உபாயம் சிந்தித்தாலோவென்று தோழியைக்கேட்கையாலும், (சு) ''பொற்றூமனைகயம் நீராடப்போ ளுள்'' என்று - சிந்திதத உபாயத்தை யநுஷ்ட்டிக்கையாலும்.

புருஷகாரம் சொன்னபடி; - (எ) ''பெருந்தவத்தர் அருந்த வதது முனிவர்சூழ - உலகுண்டபெருவாயரிங்கேகவந்து - புலவித ந்து'' என்று - ததீயர்புருஷகாரமாக ஸம்ம்லேஷித்தபடி சொல்லு கையாலே.

ப்ரணவார்த்தம் சொன்னபடி - (அ) ''என்னுருவில் நின்ற வெ ன்ஐதை'' என்றும், (கூ) ''மூவுருவுங்கண்டபோதான்முஞ்சோதி'' என்று-சேஷிசேஷசேஷிதவம் மூன்றும் ஓரக்ஷரமாய்நின்றபடியும், (கo) '' அகாரஉகாரமகாரஇதி '' என்று அக்ஷரத்ரயமும் ஒன்றுனபடி சொல்லுகையாலே.

நமஸ்ஸப்தார்த்தம் சொன்னபடி - (கக) '' என்குடங்காலிருக்க கில்லாள்'' என்றும், (ஙி) '' என்சிறகின் கீழடங்காப பெண்ணைப் பெறறேறன்'' என்றும் இப்புடைகளிலே சொல்லுகையாலே மமகா ரநிவ்ருத்தி சொல்லிற்று.

நாராயணசப்தார்த்தம் சொன்னபடி - (கஉ) '' மைவண்ணம்'' என்கிறபாட்டும், (எ) '' பெருந்தவத்தரருந்தவத்து முனிவர்சூழ, ஒருகையில் சங்கொருகை மற்றழியேந்தி'' என்றும் இப்புடைகளிலே ஆயுதாபரணவிக்ரஹம் நாராயணசப்தார்த்தமான பரதவஸைலப் யாதிகள் சொல்லுகையாலே.

அகாரார்த்தம் சொன்னபடி - '' வற்புடைய'' என்கிறபாட்டி லே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக, (கங) '' அவ - ரக்ஷதேணை'' என் கிற தாத்வார்த்தமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகையாலே.

(க) ஙo. (உ) ச. (ங) அதர்வசிகை (ச) சாந்தோ-ங-கச.
(ஞ) கஉ. (சு) ககூ. (எ) உச. (அ) க.
(கூ) உ. (கo) (கக) கக. (கஉ) உக. (கங)

உகாராத்தஞ் சொன்னபடி - (க) "நெஞ்சுருகி" என்கிறபடியாலே - அங்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக பகவதேகாந்தத்வஞ் சொல்லுகையாலே.

மகாராத்ததஞ் சொன்னபடி - (உ) "அவர்நிலைமைகண்டும்" என்றும், (ஊ) "தேவரென்றஞ்சிநேனும்" என்றும், (ஈ) "கண்டுன் கனமகரக்குழையிரண்டும்" இத்யாதிகளாலே - ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகள் சொல்லுகையாலே.

(ஸ) "அதர்சநேதர்சநமாத்ரகாமாஃ - அதர்சநேதர்சநமாதரகாமாஃ" என்கிறபடி யென்னென்னில்; - (ஙு) "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று - அவனைக் காணவேணுமென்றுசைப்படுகையாலே. ச) "த்ருஷ்டேபரிஷ்வங்காலைகலோலாஃ" என்றபடி யென்னென்னில்; - (சு) "முறைமுராவனமுலைபாள்" என்று துடங்கி நாய்ச்சியார் திருமார்பிலே அணைத்துக்கொண்டிருக்கிறதுகண்டு தானும்அப்படியிருக்கவேணுமென்று அறுதியிட்டானென்கையாலே. (ஸ) "ஆஶாஸ்ய ஹாவிக்ரஹாயோரபேதம்" - ஆஶாஸ்மஹே விக்ரஹயோரபேதம்" என்கிறபடி யென்னென்னில் - (எ) "யான்காண்பன் கண்டபோது புள்ளரங்கள்வா நீபோகேலென்பன்" என்று - என்னைவிட்டு நீ போகாதே கொள்ளென்று அபேக்ஷிக்கையாலே.

முதல்பதத்தில் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளைச் சொன்னபடி, முதற்பாட்டுதுடங்கி ஸ்பஷ்டம். இரண்டாம்பத்தில் விஶ்லேஷித்துக் கலங்கினபடி, (அ) "பட்டுடுக்கும்" என்றுதுடங்கி, பெண்பிள்ளையுடைய க்லேசம்சொன்ன தாயார் பாசுரத்தாலே கண்டுகொள்வது. மூன்றும்பத்தில் க்லேசந்தீர்ந்து ஸம்ஶ்லேஷ வ்யாபாரம் பண்ணினபடி * மைவண்ண கறுங்குஞ்சி துடங்கி, (ஈ) "எவ்வளவுண்டெம்பெருமான் கோயிலென்றேறுக - எழிலாவியென்றூர்தோம்" என்றும் (ஊ) "புனலரங்கமூரென்றுபோயினர்" என்றுமித்யாதிகளாலே சொலலுகையாலே.

(ஈ0) "गान्धर्वेण विवाहेन बहव्यो राजकन्यकाः।
श्रूयन्तेपरिणीतास्ताः पितृभिश्चाभिनन्दिताः-காந்தர்வேணவிவாஹேந பஹ்வ்யோராஜகன்யகாஃ। ஶ்ரூயந்தேபரிணீதாஸ்தாஃ பித்ருபிஶ்சாபிநந்திதாஃ" என்கிறபடியே உபயாநுரூபமாக நிபந்தநமாக நாயகநாயகிகளுக்கு ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாக இத்தைக்கேட்ட தாய்மார, (கக) "நங்காய் நங்குடிக்கிதுவோ நனைமையென்ன" என்றும, (கஉ) "தன்குடிக்கேதுந் தக்கவா கினையாள" என்றும,

---

(க) கஉ. (உ) உக. (ங) உஉ. (ச) (ஙு) கூ. (சு) ககூ.
(எ) உஙு. (அ) கக. (கூ) உச (ஈ0) (கக) கள. (கஉ) தி-மொ-உ-எ-சு.

(க) "என்சொல்லாருகவாதவர்" என்றும் பார்த்ஸிக்க ; (உ) "அன்னே யென்னேக்குமென்றஞ்சுகின்றேன்" என்றுபயப்பட்டு நாயகன்பக் கல் செல்லாதொழிய ; அவனும் ஸாசங்கனுய் இவள்பக்கல் நேர் கொடுநேரேவரக்கூசி இவளபிப்ராய மறியவேணுமென்று, ஸ்வயந் தாத்யமென்றும் பரதாத்யமென்று மிரண்டாகையாலே, முதல்கன விகலந்தபடியாலே பரதாத்யாபேக்ஷையில்லை, ஸ்வயந்தளத்யம் பண்ணத்தேடி ; (ங) "కుసుమాన్యపచిన్వన్తీ చచారమదిరేక్షణా குஸுமான்யபசிந்வந்தீ சசாரமதிரேக்ஷணை" என்றும், (ச) "సఖ్యుఃపురీపరిసరేపి - ஸக்யஷ்புரீபரிஸரேபி" என்றும் ஊனைச்சூழ்ந்த உப வநத்தே புறப்பட்டு இவள் பூக்கொய்யப் போகிறுளென்று கேட்டு, (ஙு) " తత స్త్వవనతంచాప మూదాయాత్ర విభూషణమ్ । ఆబధ్యచక్ లాపౌదా్ జగామోదగ్రవిక్రమః- ததஸ்த்வவநதம்சாப மாதாயா த்மவிபூஷணம்। ஆபதத்யசகலாபௌத்வள ஜகாமோதக்ரவிக்ரமः" என்று வேட்டை வித்யாதரனுக எடுத்துக்கட்டின மயிரும், பிடரி யிலே தழைந்தலைகிற குழலும், இறுகின சாணமும், கட்டினகச் சும், முன்னேயுடுத்த வுடைத்தோலும், இடக்கையிலே கட்டின கச்சும், வலத்தோளிலே இட்டமெத்தையும, பெருவிரலிலே பூட் டின சரடும், இடக்கையிலே நடிக்கொடுததுப்பிடித்த வில்லும், வலக்கையிலேதரிந்து பெருக்கினவம்பும், முதுகிலே கட்டின அம் பறுதாணியுமாய்க்கொண்டு வேடடைக்கென்று புறப்பட்டு இவள் பூக்கொய்கிற உபவநததேசெல்ல ; அவனும், (சு) కామఞ్చైవగుణో భవేత్ - காமஞ்சாஷ்டகுணேபவேத்" என்கிறபடியே புருஷனில் அதிசயிததவாசையை யுடையளாகையாலே, (எ) "எங்ஙனேயோ வன்னே மீர்காள்" என்கிறபாட்டை யநுஸந்தித்து, (எ) "செல்கி ன்ற தென்னெஞ்சமே" என்றும், (அ) "அன்னேயென் செய்யி லென் ஊரென்சொல்லிலென் - விடமிடே" என்று கலக்கற்றுமன் ருடி, (கூ) " அணியரங்கமாடுதுமோ தோழீ" என்று தோழியைப் பார்த்து, சூனையாடலென்றும் புனலாடலென்றும் - ஸம்போகத் துக்குப் பராகையாலே பயலானபேச்சாலே கேட்க; அவனும், இவளபிப்ராயஜ்ஞனுயாகையாலே பூக்கொய்யவென்று கொண்டு போய் விட்ட தாய்மாரும், ஊரவரும் வடம்பிடிகிறுர்களோவென்று தலைக்காவலாக வழியிலேபோய் நிற்க ; போகோபோத்காதமாக உபயாபிப்ராயஜ்ஞராகம்பிறந்து ஸம்ஸ்லேஷமும் ப்ரவ்ருத்தமாய்; (கo) "புனலாடுதுமென்று போயினர்" என்று, - நாயகனும்

(க) தி-வாய்-சு-உ-அ. (உ) தி-மொ-கூ-உ-க. (ங) (ச) (ஙு) (சு)
(எ) தி-வாய்-நு-நு-க. (அ) தி-வாய்நு-ங-சு. (கூ) கஉ. (கo) உச.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உகபர்மைவண்ணம் வ்யாக்யானம். கனக

போய் இவளும்மீண்டு, உயிர்த்தோழியானவள் "செய்தபடி யென்" என்று கேட்கப் பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தைத் தோழிக்குச் சொல்லு கிறாள் - இப்பாட்டில்.

* மைவண்ண நறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ மகரஞ்சேர்குழை யிருபாடிலங்கியாட எய்வண்ண வெஞ்சிலையேதுணையா - வந்தார் காண்; வந்தபோதிருந்தவமளிகாண்; ஸ்வாபாவிகமான வடிவழகும் வைசேஷிகமான வொப்பனையழகும் காவல்துடிப்புமான அப்பசுங் கூட்டுமிருந்தபடி காணென்கிறாள். அன்றிக்கே, அவன் சீலத்தை யும் அழகையுங்கண்டுவைத்துக் கைப்பட்டபொருளைக் கடலிலே கவிழ்ப்பாரைப்போலே அந்யதாப்ரதிபத்திபண்ணியிழந்தோம் கண் டாயே தோழீ என்கிறாளாகவுமாம்.

(மைவண்ணநறுங்குஞ்சி) அத்திருக்குழலின் நிறமும் மணமு மிருந்தபடிகாண். (மைவண்ணம்) (க) " கார்வண்ணந்திருமேனி " என்கிறவடிவின் நிறம் ஸ்ப்படிகமென்னும்படிகாண் திருக்குழலினி ருட்சியிருந்தபடி.

(மைவண்ணம்) (உ) "भूरूपः-பாரூபः" (ங) "तेजसांराशिम்-தேஜஸாம்ராசிம்" என்றும், (ச) "ஒண்சுடர்க்கற்றை" என்றுஞ் சொ ல்லுகிற தேஜோரூபமான திருமேனியில்நின்றும் கிளம்பினதொரு மைபோலேயிருக்கை. (மைவண்ணம்) இத்திருக்குழலைக்கண்டவர்க ளுக்கு ஸர்வமும் ப்ரகாசிக்கும்படி ஸித்தாஞ்சனமாயிருக்கை. (மை வண்ணம்) (ஞ) "பிङ्गजटोदेवः -பிங்களஜடோதேவः" என்றும், (ஈ) "ஒருருவம் பொன்னுருவமொன்று செந்தீ" என்றும்சொல்லு கிற ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் மயிர்போலே குராலாயமேறி ஓடியிருக்கையை ன்றிக்கே, (எ) "नीलकुञ्चितमूर्द्धजम्-நீலகுஞ்சிதமூர்த்தஜம்" என் றும், (அ) "குழலிருண்டு சுருண்டு" என்கிறபடியே - கண்டவர்கள் கண்களிலே அஞ்சனமெழுதிறற்போலே ஶ்யாமளமாயிருக்கை. (கூ) "ஶ்யாவ்யாதந்ண்டகாரண்ய்ம் தீப்தேனஸ்வேனதேஜஸா-சோபயன்தண்டகாரண் யம்தீப்தேநஸ்வேவதேஜஸா" என்கிறபடியே தன் நிறப்பாட்டாலே ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்தை மயிற்கழுத்துச் சாயலாக்காநின்றது என்று னிறே - ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும்.

கேவலம் ரூபஸம்ஸ்காரமேயாய் கந்தஸம்ஸ்கார மற்றிருக்கு மோவென்னில்; (நறுங்குஞ்சி) மல்லிகை செங்கழுநீர்தொடக்கமான

(க) கஅ.
(உ) சாந்தோ.
(ங) ரா.
(ச) தி-வாய்-க-எ-சு.
(ஞ)
(ஈ) உ.
(எ)
(அ) பெரி-திரு-ங-சு-கக.
(கூ) ரா-கி-ங அ-கஞ.

வற்றல் நாற்றங்கொளுந்துகை யன்றிக்கே ஸ்வபாவத ஏவ ஸுகந்தமாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) திருமேனியும் இருண்டு திருக்குழலும் இருண்டிருந்தால் வைஷம்யம்தெரியா திருக்கையன்றிக்கே நாற்றங்கொண்டறியலாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) பரிமளிதமான திருக்குழல். தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் ஸ்ரமஹரமாம்படிகாண் திருக்குழலின் பரிமளமிருந்தபடி. (க) "நரகேபச்யமானஸ்து யமேனபரிபாஷிதः।கிந்ந ஸ்யான்னார்ச்சோதேவः கேசவः க்லேசனாசனः-நரகேபச்யமானஸ்து யமேநபரிபாஷிதः। கிம்த்வயாநார்ச்சிதோதேவ: கேசவக்லேசநாசநः" என்னக்கடவதிறே. வெறும்த்ருஷ்டிப்ரியமேயாயிருக்கையன்றிகே நெஞ்சில் ஸ்ரமமும் போம்படிகாண் திருக்குழலின்பரிமளம் மிகுந்தபடி.

(நறுங்குஞ்சி) திருவடிகள் தொடங்கித் திருமுடியளவும் அபிரூபமாயிருக்க, முதலடியிலே இவள் திருக்குழலிலேயகப்படுவானென்னென்னில்; (உ) "பாதால ககபக்ஷ-லாஞ்ச்சிதஶிகாமேமாலிவ ஜ்ஞாவலீ - பாதாலக்தக பங்கலாஞ்சிதசிகாமே மௌலிபஞ்சாவலீ" என்றும், (ங)"த்வாமயமாபத்தாஞ்சலி தாஸஜநஸ்தமிமமார்த்தமார்த்தயதே-த்வாமயமாபத்தாஞ்சலி தாஸஜநஸ்தமிமமார்த்தமார்த்தயதே" என்றும் - ப்ரணயகலஹங்களிலே காலிலே விழுந்தபோதைச்செம்பஞ்சுக்குழம்பு அடையாளமாயிருக்கையாலே முற்பாடாக அதுகண்ணிலேதோற்றிற்றுகவுமாம். அன்றிக்கே, (நறுங்குஞ்சி) (ச) "நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்" என்கிறபடியே பரிமளபரசுரமாய்ப் பரத்வஸுசகமான திருத்துழாய்நாற்றம் கொடுபோய் மூட்டிற்றுகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று - தாம் சூடிக்கொடுத்த பூவின்பரிமளம் அழைத்துக்கொண்டதாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று - இவள் பூர்வஸம்ஸ்லேஷமேதொடங்கி, (ஞ) "துன்றுகுழல்கருநிறத்தென்துணையே" என்று வாய்வெருவி வாஸிதமாகையாலேயாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று ஸௌகந்தர்யம் அரைவயிற்றுயிருக்கை யன்றிக்கே விஞ்சித் தலைக்குமேலே போகையாலே என்னவுமாம்.

(குஞ்சி) (சு) "குடிலகுந்தலாலங்க்ருதம்-குடிலகுந்தலாலங்க்ருதம்" என்றும், (எ) "குஞ்சிதமூர்த்தஜம்-குஞ்சிதமூர்த்தஜம்" என்றும், (அ) "குழலிருண்டு சுருண்டேறியகுஞ்சி" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே கோணைபோலே நாலுகையன்றிக்கே பங்கிபங்கியாகவிளை

(க)
(உ)
(ங)
(ச) தி-பா-க0.
(ஞ) ஈக-
(சு)
(எ)
(அ) பெரி-திரு-ங-சு-ஈக.

ந்திருக்கை. அன்றிக்கே, (குஞ்சி) என்று - (க) "குஞ்சியுங் கொண்டையுங்குடுமியும்" என்று அளகாக்ரம் தள்ளித் தூரியிருக்கையாகவுமாம். (உ) "நெறிமென் கூந்தல் குழையல்" என்னக்கடவதிறே. (ங) "குஞ்சி, குழல், ஓதி" என்றும் மயிருக்குப் பேராகவும் சொல்லுவர்கள, இவ்விடத்துக்கு அது உசிதமல்ல, (மைவண்ண நறுங் குஞ்சி) என்று - குழலுக்கு விசேஷணமாகையாலே.

அன்றிக்கே (குஞ்சி) என்று-கேசஸாமாந்யத்தை நினைத்தபோது, மேலெடுத்துக்கட்டின மயிரையும் அதுக்குசேஷமாக நான்றபிடரிக்குழலையும் சொல்லுகையாலே குஞ்சிக்குழலென்னவொண்ணும். "குஞ்சிக்குழல்" என்றது கிடக்கையாலே விசேஷணமாகக்கடவது. திரள்திரளாகக் குழன்றிருக்கையன்றிக்கே அலகலகாகப்பிரித்தெண்ணலாம்படிகாண் திருக்குழல் தனித்தனியே சுருண்டிருந்தபடி. (ச) "கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ் சுருளினுள் கொண்ட நீலநன்னூற்றழைகொல்" என்று ஓரிருளைச் சிகூஷிதது அது ஸத்ருசமல்லாமையாலே, (ச) "அன்றுமாயன்குழல்" என்றிறே நம்மாழ்வார். அஸ்ததிரமான விருள், (ஞ) * ஸைதகநூபமான குழலுக்கு ஸதருசமாகமாட்டாதிறே. ஆக, த்ருஷ்டிப்ரியமாய் அதி மனோஹரமாய் அநுபாவ்யமான குழலென்கை.

(குழல்பின்தாழ) (சு) * ஸ்நிக்த்த நீலகுடிலகுந்தளமானதிருக்குழல் கற்றைகள் பின்னேதாழ. முன்பு லலாடபர்யந்தமாயும் பின்பு அம்ஸாவலம்பியாயுமிறே திருக்குழலிருப்பது. மயிரை ஏறவாரி முடித்தபடியாலே முதுகுமதலையும் வெற்றிமைப்பட்டு பருஷமாயிராதபடி பிறகுவாளிசாதத்திறற்போலே பிடரிக்கே குழலலையாநின்றது. (பின்தாழ) இவள்தான் மயிர்படமாளுவாளொருத்தி யாகையாலே முகப்பிலேநின்று க்லேசிப்பியாதே பிறகேயொதுங்காநின்றதாயிற்று. (எ) "అనుసఞ్చర - அநுஸஞ்சர" என்றும், (அ) "పృష్ఠతస్తుధనుష్పాణిర్లక్ష్మణోనుజగామహ-ப்ருஷ்டதஸ்ததநுஷ்பாணிஃ லக்ஷ்மணோநுஜகாமஹ" என்றும் - ஸ்வரூபப்ராப்தமாக இளையபெருமாள் ஸேவித்தாற்போலே பிறகே ஸேவியாநின்றதாயிற்று.

(பின்தாழ) ஸ்வரூப பாரதந்தர்யங்களிரண்டும் தோற்றும்படி பிறகேயாய்ததாழ்ச்சியு முண்டாயிருக்கிறபடி. (கூ) "அபிமு஖ேமயி ஸம்வ்ருதமீக்ஷிதம் - அபிமுகேமயிஸம்வ்ருதமீக்ஷிதம்" என்றும், (கo) "ஆயாந்தமதிஹார்ஷிதம் - ஆயாந்தமதிஹர்ஷிதம்" என்றும் இவளை

(க) (உ) (ங) (ச) திரு-வாய்-எ-எ-கூ.
(ஞ) வி-பு-க-உ-க. (சு) (எ) (அ) ரா-ஆர-கக-க.
(கூ) (கo)

நோக்கி எதிரே வருகிறபோது பிறகுங்குழலுங் கண்டபடி யென்னென்னில்; பெருக்காற்றை எதிர்ச்சென்றிக்க வொண்ணுதாபபோலே என்னுடைய ஸௌந்தர்ய தரங்கங்களைக்கண்டு நேரே முகம்பார்க்க மாட்டாமையாலே - முகத்தைத் திரியவைத்தார், அபபோதுகண்டேனென்கிறாள். ஸர்வசக்திக்கும் எதிர்ச்சென்றிக்க வொண்ணுதபடியிறே இவருடைய போக்யதையிருப்பது. அன்றிக்கே, எதிரே வந்து அவன் இவருடைய ஆபிஜாத்ய ஸௌந்தர்யங்களுக்குத் தோற்றுப் புரிந்தவளவிலே கண்டாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, (க) "యోవామృగంమృగయతేవిపినస్థేషు - யோவாம்ருகம மருகயதேவி பிநஸ்த்தஸேஷு" எனறு - வேட்டைக்கு வருகிறவனைகையாலே, செடிகள்தோறும் புரிந்துபுரிந்து ம்ருகம்தேடுகிறவளவிலே கண்டாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, களவின்கீழ் புணர்ச்சிக்காக வருகிறவனைகையாலே வேற்றுமனிச்சர் காண்கிறார்களோவென்னும்பயத்தாலே புரிந்து பார்க்கிறபோது கண்டாளாகவுமாம்.

இப்படி அவயவ சோபையிலே அகப்பட்டா யித்தனையோவென்ன, (மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட) என்று - ஆபரண சோபையிலும் அகப்பட்டேன்காண். (உ) "குழலழகர்" என்கிறவனுடைய திருக்குழலினழகிலல்ல வகப்பட்டது, பார்ஶ்வத்தில் திருக்காதுகளில்சாத்தின ஆபரணசோபையிலேகாண் அகப்பட்டேனென்கிறாள். அக்குழலிருட்சியாலே கண்களிருண்டு திருமுகமண்டலந் தோறுந்திருக்க அவ்விடத்தே இரண்டுசந்த்ரர்கள் உதித்தாற்போலேகாண் திருமகரக் குழைகளிருந்தபடி. (ங) "చన్ద్రోపస చివ్యమివాస్యకుగ్వంస్తారాగణైర్ధ్యగతోవిరాజత। జ్యోత్స్నావితానే నవిత్వలోకము త్పుల్లైనైకసహస్రశ్మి:- சந்த்ரோபிஸாசிவ்யமிவாஸ்யகுர்வந் தாராகணைர்மத்யகதோவிராஜந் । ஜ்யோத்ஸ்நா விதாநேநவிதத்யலோக முத்திஷ்டட்டதே நைகஸஹஸ்ரரஶ்மி:" என்கிறபடியே- திருவடிபிராடடியைத் தேடுகிற தசையிலே சந்த்ரோதய முதிவிறற்போலேகாண் திருக்குழலாலே இருண்ட திருமுகமண்டலத்துக்கு இவை ப்ரகாசகமாயிருந்தபடி.

(மகரஞ்சேர்குழை) குழை என்று - ஆபரணத்துக்குப்பேராய், அதுதான் மகராகாரமாயும் மயூராகாரமாயும் ஹம்ஸாகாரமாயும் பஹுவிதமா யிருக்குமாகையாலே, அதில மகராகாரத்தோடே சேர்ந்த வாபரணமாகையாலே (மகரஞ்சேர்குழை) என்கிறது. (மகரஞ்சேர்குழை) அந்தமயூராகாரம் ஸுப்ரஹ்மண்யாதி பக்தாகளுக்குச்சேருமத்தனைபொழிய பகவதபாகவதர்களுக்குசேராது.

(க) (உ) நா-திரு-கக-உ. (ங) ரா-ஸு.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பா-மைவண்ணம் வ்யாக்யானம். களநி

(மகரஞ்சேர்குழை) ஆனல் அதுதான் மகரஞ்சேர்ந்தபடி யென்னேயெனனில்; (க) "காமனுர்தாதை" என்னையாலே பகவத்புத்ரனை காமனுடைய கொடியாகையாலும், கூர்ரார்ணவஸஹசாரியாகையாலும், ப்ரதமாவதார ஸஜாதீயமாகையாலும் மிகவுஞ் சேர்ந்திருக்குமென்றபடி. (மகரஞ்சேர்குழை) அழகுக்குக் கொடியுஞ்ஞானமு முடைய காமனுக்கு அடையாளமான கொடியைப்பறித்துச் சாத்திறற்போலே யிருந்ததாயிற்று.

(உ) "ஒருகாது-சீலக்குதமலைப, ஒருகாது செந்நிறமேல்தோன்றிப்பூ" என்கிறபடியே - ஒன்றுக்கு மகரஞ்சேர்குழையும் ஒன்றுக்கு வேறே யொன்றுமாயிருக்குமோவென்னில்; (இருபாடிலங்கியாட) இரண்டருகும உஜ்ஜ்வலமாகக் கொண்டசையாநிறகை. (இருபாடிலங்கியாட) (ங) "மின்னுமணி மகரகுண்டலங்கள் வில்வீச" என்கிறபடியே-குந்தளத்திலழுதின முக்தாமணி ரதநங்கள் பங்க்திபங்க்தியாகப் பக்கஞ்செய்து தோன்றுகையாலே தன்னழகு காண்பார்க்குத் தானே கைவிளகுகாய்க்கொண்டு அசையாநிற்கை. (இருபாடிலங்கியாட) இதஸ்ததோதத்தத்ருஷ்டியாய்க்கொண்டு புரிந்துபார்க்கையாலே காதுப்பணியும் திரும்பிப் பூர்வபாகாபரபாகங்களிரண்டும் முஜ்ஜ்வலமாம்படி அசையாநின்றதாகவுமாம்.

(இலங்கியாட) ஹீநரோட்டைடஸம்ஸ்க்கத்திலிறே மாஸ்ருண்யமும் சொப்பமும் பிறப்பது; காமனைவிட்டு உடையவன் திருக்காதிலே சேரப்பெறுகையாலுண்டான உத்கர்ஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாகக் கூத்தாடா நின்றது. (இலங்கி) அந்யோந்யம் பரபாகத்தால் வந்த இலங்குதலைச் சொல்லுகிறது. திருமகரக்குழைகள் திருக்குழலுக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ, திருக்குழல்கள்தான் திருமகரகுழைக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ வென்று தெரியாதபடியான பரபாகரஸ்தத்தை நீ காணபபெற்றதில்லைகாணென்கிறாள். (ஆட) ஒருகடல் வடிவுகொண்டு நடந்துவந்தாற்போலேகாண் வருகிறபோது இரண்டருகும் திருமகரக்குழைகள அசையவந்தபடி.

இப்படி அவயவசோபையும் ஆபரணசோபையுமான சீர்மைக்குக் காத்தூட்டும்படியான பரிகரபலமில்லையோ வென்ன; (எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா - வந்தார்) புறக்காவலுங்கூடக் கொண்டுவந்தார்காண். (சிலையேதுணையா) என்று கையில்வில்லே துணையாகவந்தாரென்கிறாள். (எய்வண்ணவெஞ்சிலை) எய்கையே ஸ்வபாவமான வெவ்விய சிலை. அதாவது - ஒருதம்படைத்தால்

(க) தி-மொ-க-க-ங. (உ) பெரி-திரு-ங-ங-க. (ங) பெரியதிருமடல்-க.

கஸ்ரு திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பா-மைவண்ணம் வ்யாக்யாநம்.

எய்தல் செய்யவேண்டாதே, (க) "ஶரவர்ஷம்வவர்ஷ ஹ - சாவர்ஷம் வவர்ஷஹ" என்றும், (உ) "சார்ங்கமுதைத்தசரமழை" என்றும், (ங) "வானிமழைபொழிந்தசில" என்றும்-வில்லுதாமின எய்யவற்றுய், சத்ருக்கள் படுகையாலே அவர்களுக்குத்தாபகராமுமாயிருக்கை.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலை) ஒருகாபுருஷனெடுக்கிலும் அவனைப் புருஷோத்தமனுக்கவற்றுயிருக்கையும், புருஷோத்தமனுக் கல்லது எடுக்கவொண்ணுதிருக்கையும். ஜமதக்நிக்குப் பிறந்த பரசுராமன் முள்பட புருஷோத்தமனையெடுக்கவேண்டிறறிறே. (ச) "மழுவாளி சிலைவாங்கி" என்று பெருமாள் அவன்கையில்வில்லைவாங்கினவள விலே புருஷோத்தமத்வம்போய் பழையருஷிபுத்ரனுய் சாகியாயி றே போகிறபோதுபோனவெளிவரவு. இததால் - எடுத்தெய்யுமவனுக்கு மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாவென்கிறது.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையா) அன்றியே, திவ்யாயுதங்களுக்கு ஆயுதகோடியிலும் ஆபரணகோடியிலும் இருபடைமெய்க்காட்டாகையாலே திருமகரக்குழையோபாதி திருவில்லும் ஆபரணமாகத தரித்து வந்தாராகவுமாம். (ஞ) "சிலையிலங்கு பொனழிழித்திண்படை தண்டொண்சங்கம்" என்றும், (சு) "ஆழியொடும் பொன்னுர் சாரங்கமுடைய வடிகனை யின்னென்றறியேன்" என்றும் - சேர்த்தி யழகிலே ஆழங்கால்பட்டு அறிவுகலங்கி ஈடுபட்டார்களிறே. (எ) "தத ஸ்த்வவநதஞ்சாப மாதாயாத்மவிபூஷணம்" - ததஸ்த்வவநதஞ்சாப மாதாயாத்மவிபூஷணம்" என்னக்கடவதிறே.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலை) அன்றிக்கே, எய்யக்கடவதாய், (அ) "ததஸ்துதம்ஸம்யதிசித்ரகார்முகம்" - ததஸ்துதம்ஸம்யதி சித்ரகார்முகம்" என்றும், (சு) "எவ்வரிவெஞ்சிலை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நாநாவர்ணங்களாலே வரிவரியாகச் சித்ரிதமாய் தர்சநீயமாயிருக்கை.

(வெஞ்சிலை) கையும் வில்லுங்கண்டபோதே எதிரிகள குடல் குழம்புமபடியா யிருக்கை. (வண்ணவெஞ்சிலை) கையும் வில்லுமாயிருக்கிற விருப்பைக்கண்டால் அநுகூலா வாழும்படியாயும ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயுமிறே யிருப்பது. கையில் பிடித்தவில்லுங் தாமுமாயிருக்கிற வாண்பிள்ளைத்தனம் நீகாணப்பெறறதில்லையென்கிறுள். வீரபத்நி அகப்படுவது வீரத்திலேயிறே.

(கo) "தம்ஷ்ட்ரா-தம்த்ருஷ்ட்வா" இத்யாதி. [தம்ஷ்ட்ராஶ்ரது ஹாரமஹர்ஷிணாம்ஸுகாவஹம் । பபூவஹாஸ்ட்ராவைதேஹீபர்த்தாரம்பரி

(க) ரா-யு-கூசு-கஅ. (உ) தி.பா-சு. (ங) தி-வாய்-சு-கo-சு.
(ச) பெரு-திரு-கூ-கூ. (ஞ) தி-மொ-அ-க-க. (சு) தி-மொ-கo-கo-கூ.
(எ) (அ) ரா-ஸு- (கூ) பெரு-திரு-கo-ஙு. (கo) ரா-ஆர-ங-ஙகூ.

ஸ்ரஜே - தம்திருஷ்ட்வாசத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்! பபூவஹ்ருஷ்டாவைதேஹீ பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" ராக்ஷஸவேட்டையாடின பெருமாளுடைய யுத்தாயாஸஶ்ரம பரிக்லிந்தமான திருமேனியிலே ராக்ஷஸசரவ்ராத வ்ராணரோப திவ்யௌஷதமான காடாணிங்கநத்தைப்பண்ணி பிராட்டி ஸத்தைபெற்றாளென்கிறது. [தம்- தம்] ராக்ஷஸபூயிஷ்டமான தேசத்தில் உன்னைக்கொடு போக அஞ்சுவேனென்றவரை. (தம்-தம்) (க) "ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ரஹம்" என்று - பிராட்டியாலே ஆண்கள் முன்பாக எவுண்டவன்று தொடங்கி திருவுள்ளத்திலே கறுவியிருந்த பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரையும் ஆழிமூழையாகத்தறித்து ரக்தவெள்ளத்தேமிதக்கவிட்டுப் பிராட்டியைப்பிடித்துக்கொண்டு சேவகத்தை மூதலித்துக்காட்டியருளினவரை. [தம்- தம்] (உ) "ஆதித்ய ஸவதேஜஸ்வீ" - ஆதித்யஇவதேஜஸ்வீ" இத்யாதியாலே வீரப்பாட்டுக்குச் சிறுவிரல் மூடக்கும்படி அவதீர்ணரானவரை. [தம்-தம்] பங்கைத் தலையிலே விடுபூவிழுந்து திருமேனி சிவக்கும்படியான ஸௌகுமார்யத்தையுடையவரை. [தம்- தம்] உகப்பாலே அடித்தப்பார்க்கில் ராகமானதேஜஸ்ஸுக் கொலையும்படிடான திருமேனியையுடையவரை. [தம்- தம்] வீரஶ்ரீபரிணயமான மணக்கோலத்தோடே தர்சநீயமான ஸௌகுமார்யாதிசயத்தையுடையவரை. [தம்- தம்] ருஷிகளுக்குப்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை கடலோசையாகாதபடி அதுசெய்து தலைக்கட்டுகையாலே பூர்ணமநோரதரானவரை. [ஶத்ருஹந்தாரம்-சத்ருஹந்தாரம்] ரத்நகசிதமான பொன்னரிமாலைபோலே சத்ருசரவ்ராத வ்ராணங்கிதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையராயுள்ளவரை. [த்ருஷ்ட்வா - த்ருஷ்ட்வா] ஆதபாபிபூதருடைய சீதளதடாகப்ரவேசமபோலே ராக்ஷஸசரநிகராபிபூதமான திருமேனியைத் தன்பூர்ணகடாக்ஷமாகிற ஹிமஜலத்தாலே வழிய வார்த்தது. "ஶத்ருஹந்தாரம்-சத்ருஹந்தாரம்" என்றது-ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்தால்வந்த புகருடைமை. ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்

(க) ரா - அ - கூ0 - கூ. (உ) ரா - அ.

வேஸ்வரனுக்கு ப்ரதிபக்ஷமுண்டோவென்னில்; (க)"ஜ்ஞாநிநஸ்த்வாத்மை வ-ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" (உ) "மமப்ராணாஹி-மமப்ராணாஹி," (ங) "பத்தர்" இத்யாதி ப்ரக்ரியையாலே ஆஸ்ரிதவிரோதிகளே தனக்கு விரோதிகளாமித்தனையிறே. [மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம் - மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்] யுத்தப்ராரம்பம்தொடங்கி, "கிம்பவிஷ்யதி" என்று வயிறுபிடித்து தடுக்கிதராயிருந்த மஹர்ஷிகளுடைய பயம்தீர சத்ருக்களைக் கட்டடங்கக்கொன்றுவிட்டு அவர்களுக்கு ஸுகாவஹராயுள்ளவனை. [மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்- மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்] தம்முடைய போஷ்யகுடும்பத்துக்கு ஸுகத்தைப்பண்ணி, தம்முடைய ஸத்தைக்கு ஆபாதகமானவனை.

[பபூவ-பபூவ] மாலையும்மணமும்போலே அத்யந்த ஸுகுமாரமான விக்ரஹத்தையும் ஸ்வபாவத்தையுமுடையராயிருக்கிற பெருமாள், கடிநமான காத்ரங்களையும் ஸ்வபாவங்களையுமுடைய முரட்டு ராக்ஷஸரோடே யுத்தம்ப்ராரம்பித்ததபோதே தொடங்கி ப்ரேமாதிசயத்தாலே ஸத்தைமாண்டுகிடந்த பிராட்டி, திருமேனியிலே ஒரு தீங்கின்றியிலே நின்ற பெருமாளைக்கண்டு ஸத்தைபெற்றாளென்கிறது. [ஹ்ருஷ்ட-ஹ்ருஷ்டா] தர்மியுண்டாகில் தர்மம் பிறக்கக்கடவதிறே. ராமஸௌந்தர்யத்தை முழுக்கக்கண்டு திருவுள்ளத்தில் பிறந்தகளிபபுப் புறவெள்ளமிட்டபடி. [வைதேஹி-வைதேஹி] ஐயர் வயிற்றிலே பிறந்திலேனாகில் நமக்கிந்தப்பேறில்லையிறே. [வைதேஹி-வைதேஹி] இக்குடியில் பிறந்திலேனாகில் பெருமாள் என்னைக்கைப்பிடியாரே. [வைதேஹி-வைதேஹி] இந்நிலத்தில்பிறந்திலேனாகில் எனக்கு இவ்வில்லோட்டை ஸௌப்ராத்ரங்கிடையாதே; அவ்வில்லோட்டை ஸௌப்ராத்ரமில்லையாகில் வீர்யசுல்கமான விவ்வாகாரங்கூடாதே. [வைதேஹி - வைதேஹி] தநுர்ப்பங்கமாத்ரத்திலே என்னையும் தம்முடைய வம்சத்தையும் பெருமாளுக் கடிமையாக வெழுதிக்கொடுத்த ஐயர், இற்றைநாளை ஆகாரங்கண்டால் என்படுகிறாரோ? [வைதேஹி-வைதேஹி] (ச)"பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்-பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்

(க) கீதை-எ-கஅ.
(உ) பார - உ-
(ங)
(ச) ரா - அ-

திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பா-மைவண்ணம் வ்யாக்யாநம். கனகு

தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே-ஸர்வலோகாகர்ஷகமானஇந்நிலையை ஐயாவொழிய நான்காண்பதே!என்று பித்ருஸ்ம்ருதிபண்ணுகிறாள். [భర్తార-பர்த்தாரம்] பாணிக்ரஹணவேளைதொடங்கி, பதிவ்ரதி பத்தி பண்ணிப்போந்தேன், இப்போதிறே தாத்வர்த்தம் ஜீவித்தது. [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] [సస్వజే-ஸஸ்வஜே] ஆலிங்கநம் பண்ணினாள்; [పరిషస్వజే - பரிஷஸ்வஜே] பூர்ணமாகத் தழுவினாள். [పరిషస్వజే- பரிஷஸ்வஜே] பர்யாப்தமாகத்தழுவினாள். [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] திருமேனியில் தழும்புமாறுமளவும் தழுவினாள். [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] சரவ்ரணங்களால் வந்த தழும்பு மாறுமளவும் திருமுலைத்தடதாலே வேதுகொண்டாள். தான் கைகண்டமருந்திறே - சரவ்ரணங்களுக்கு ஆலிங்கநம். ஒள்ஷதமா மிடத்தில் * ஐந்துடனஞற்றுடன் வாசியில்லையிறே. அந்தரங்கன் உள்ளுறவெய்த புண்ணுக்கு மருந்தானவிது தோல்புரையே எய்த புண்ணுக்கும் மருந்தாகச்சொல்லவேணுமோ வென்றிருந்தாள். ஒருகொடியாகில் ஒருகொள்கொம்பைத் தழுவி யல்லது நில்லாதிறே. [పరిషస్వజే - பரிஷஸ்வஜே] நித்யஸம்யோகஸ்த்திதி ரூபமான பர்த்ருத்வாகாரம் ஒருகொள்கொம்புக்கு உண்டானால் ததாதாரமாகப் படர்ந்து அத்தைமூடி அக்கொள்கொம்பைச்சிறப்பித்துக் கொண்டா லல்லது கொடிக்கு ஸ்வரூப மில்லையிறே. [భర్తారంపరిషస్వజే-பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே]:(க)"భర్తారమవలమ్బ్యైవ భార్యాయాఃస్థితిరిష్యతే । అవలమ్బ్యద్రుమంవల్లీ త్వేధతేనవినాద్రుమమ்-பர்த்தாரமவலம்ப்யைவபார்யாயா ஸ்த்திதிரிஷ்யதே।அவலம்ப்யத்ருமம் வல்லீத் வேததே நவிநாத்ருமம்" என்னுமாபோலே.

"தம்-தம்" என்கிறபதம் பெருமாளுடைய ஸர்வாதாரத்வத்தைக் காட்டுகிறது. "దృష్ట్వా-த்ருஷ்ட்வா" என்கிற பதத்தாலே - பெருமாளுடைய ஆகாரங்களையெல்லாம் நேராகக் காணவல்லாள் பிராட்டியென்கிறது. "శత్రుహన్తారంమహర్షీణాంసుఖావహమ்-சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணம் ஸுகாவஹம்" என்கிறவற்றால்-தன்னைடு

---

* இங்குள்ள அசுத்தியைக் கோசாந்தரங்களால் பரிஷ்கரித்துக்கொள்க.

குடல்துடக்குண்டான சேதநர்க்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணினபோதல்லது அவரைக்காணக் கண்ணில்லையென்கிறது. "ஜ்ஞாந-பூர்வ" என்கிறவித்தால்-அவரைக்கண்டு ஸத்தைபெற்றுளென்கிறது. "ஹ்ருஷ்டா-ஹ்ருஷ்டா" என்கிறபதத்தாலே-தர்மியுண்டானவாறே தர்மம் குடிபுகுந்ததென்கிறது. "வை தேஹீ-வைதேஹீ" என்ற பதத்தாலே ஹேதுபூதர் பக்கல் உபகாரஸ்ம்ருதி சொல்லுகிறது. "ப்ருர்ய-பர்த்தாரம்" என்று - (க) "பதிவ்ரதாகுணம்மாத்ர-பிதுர்த்தசகுணம்மாத்ர" என்று புத்ராரக்ஷணத்திலுகப்பாலே புருஷகாரத்வஞ் சொல்லுகிறது. "பரிஷஸ்வஜே-பரிஷஸ்வஜே" என்று - ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தால் வந்த உகப்புக்குப் போக்குவீடு ஆலிங்கநமாய் அதுதான் பரமபரயோஜநமென்கிறது. இத்தால் - வீரபத்நி அகப்பட்ட வீரக்கோலஞ் சொல்லிற்று. இப்படியே இவளும் கையும்வில்லுமாக வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை நீகாணப்பெற்றில்லை காணென்கிறாள்.

(சிலையேதுணையா) இவ்விடத்தில் பிரிநிலையாலே (உ) "கொங்குண்வண்டேகரியாகிவந்தான்" என்னுமாபோலே போகத்துக்கு வருகிறவர் ஊரைத்திரட்டிக் கொண்டிவாராதே வில்லேதுணையாகக் குறியுடைமையோடே வந்தார்காண். (சிலையேதுணையா) ஆயுதச்சாலேபோலே சொட்டை, சுரிகை தொடக்கமான கருவிகளெல்லாம் கட்டிச்சுமவாதே வில்லொன்றையே கொண்டிவந்தார்காண். போகத்துக்கு வருகிறவர் ஸ்ரக்சந்தந தாம்பூலாதிகளான போகோபகரணங்களோடே வ்ருமித்தனபோக்கி வில்லுத்தானென்னென்னில்; பூர்வஸம்ஸ்லேஷதுக்குத் தாய்மாராகிற விடறுகட்டைகளாலே சிலவிரோதம் பிறந்து இன்னும் அடிதொடங்கி ஹ்ருதயபரீக்ஷபண்ணவேண்டுமாகையாலே, அதுவும் ஸ்வயம்தளத்யத்திலே யிழிந்து, அதுக்கு அவகாசம் பாஹ்யோத்யாநத்திலே நானும் தோழிமாரும் பூக்கொய்கிற விடத்திலே தாமும் வேட்டைக்கென்று ஏகாந்தமாகவரவேண்டி அதுக்கு வில்லபேக்ஷிதமாகையாலே கொடிவந்தார்காண். அன்றியிலே, (சிலையேதுணையா) என்று - (ங) "வில்லிறுத்து மெல்லியல் தோள் சேர்ந்தாய்" என்கிறபடியே தன்னையழியுமாறு எங்களைச் சேர்த்தக்ருதஜ்ஞதையாலே கைவிடமாட்டாமல் கொடு

(க) (உ) தி-மொ-கூ-ந-சு. (ங) கங.

வந்தாராகவுமாம். அன்றியிலே, (சிலயேதுணையா) என்று-என்பக்கல் வரும்போது - தண்ணீர்த்துரும்பான தாடகாகிரஸ பூர்வகமாக நிர்வாமித்ராத்வரத்ராணம் பண்ணவேணுமென்று கொடிவந்தாராகவுமாம். அன்றியிலே, என்னைக் கைப்பிடித்துமீண்டுவரும்போது வழியிலே பரசுராமாதிகள் தோற்றிஞ ருண்டாகிலும், (க)"క్షత్రకమ్-கண்டகேகைநவகண்டகம்" என்கிறபடியே ஒருவில்லை வாங்கவேண்டுகையாலே கொடிவந்தாராகவுமாம்.

அன்றிக்கே, (சிலயேதுணையா) என்று - (உ) " హతான్యేకేన రామేణ మానుషేణపదాతినా ! చతుర్దశసహస్రాణి రక్షసాంభీమకర్మణామ్ - ஹதாந்யேகேநராமேணமாநுஷேணபதாதிநா ! சதுர்த்தச ஸஹஸ்ராணிராக்ஷஸாம்பீமகர்மணம்" என்று- பதிலாயிரம் ராக்ஷஸரைத தாமொருவருமே கொன்றுவென்றிகொள்ளுகிற விடத்தில் தம்பியாரும் பிராட்டிக்குக் காவலாய்நிற்க அத்தனிவீரத்துக்குத்துணையாய்நின்று நிறுத்தறுத்துக்கொடுத்ததனிவில்லாகையாலே அத்தைக்கொடிவந்தாராகவுமாம். அன்றிக்கே, (சிலயேதுணையா) என்று - (ங) "అవష్టభ్యచతిష్ఠన్తందదర్శధనురూర్జితమ్-அவஷ்டப்யசதிஷ்ட்டந்தம்ததர்ஶதநுரூர்ஜிதம்" என்கிறபடியே - என்னைப்பிரிந்ததனத்திக்குத்தமக்கு ஊன்றுகோலாகக் கொடிவந்தாராகவுமாம். அன்றிக்கே, (சிலயேதுணையா) என்று (ச)*வன்துணைவானவர்க்காய்வரஞ்சிசற்றரங்கத்துறையுமின்துணைவனுக்கும் ஒருதுணையுண்டாயிற்றுக்காண். அன்றிக்கே, (சிலயேதுணையா) என்று - இது இப்படி துணைப்படுகைக்குக் காரணம் ப்ராவண்யமும் குணவத்தையுமிறே, மற்றுள்ளவற்றிற் காட்டில் ஏற்றம் வில்லுக்கென்கிறுளாகவுமாம். அன்றிக்கே, குணவிசிஷ்டவஸ்துவுக்கு குணவிசிஷ்ட வஸ்துவிறே துணையாயிருப்பதென்கிறுளாகவுமாம்.

இவர்க்கு அது துணைப்பட்ட தெங்கேயென்னில்; (இங்கே) கான் நிதியெடுத்ததவிட மிங்கேகாண். (இங்கே) பறிகொடுத்தவிடந்தன்னிலே காணப்பெற்றேன். (இங்கே) கலந்துபிரிந்தபின்பும்

(க)

(உ) ரா-ஆ-

(ங) ரா-கி-கஙு-உங.

(ச) நி-மொ-ங-எ-சு.

கஅஉ திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பா-மைவண்ணம் வ்யாக்யாநம்.

மண்ணேமோந்துகொடு கிடக்கலாம்படி காண், (க) "ஒருகாவில் சங்
கொருகாவில் சக்கரம்" என்றும், (உ) "ஶங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ர
லாஞ்சநம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - இலச்சினைபட நடந்த
வடிச்சுவடிருந்தபடி. அன்றிக்கே, (இங்கே) என்று - திருமணங்
கொல்லையைக் காட்டுகிறாள்.

(இங்கே) (ங) "அஸ்ந்யஸார்த்தமுதாரஶீலா-அஸ்மிந்மயாஸார்த்தமுதாரஶீலா" என்று பெருமாள் தாமருளிச்செய்தாற்போலே சொல்லுகிறாள். (இங்கே) (ச) "ஏதத்திஜ்ஞுதீமூலமிதமேவசதத்ருணம்-ஸ்மாபகஸ்கித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோகிரிः" என்று-பெருமாளும் பிராட்டியும் கூடியிருந்த திருச்சித்திரகூடம்போலே இவ்விடம் பண்ணின பேறுகாண்.

இவ்விடத்தில் அவர்செய்த தென்னென்ன, (வந்தார்) இவ்விடங் கைவிட்டுப்போகையன்றிக்கே உத்தேஶ்யபூமியாக வந்தார் காண். (வந்தார்) வருகிறாரென்று எழுச்சிகொட்டாதிருக்க நினைவின்றியிலே வந்துகொடுநின்றார்காண். (வந்தார்) (எ) "கஶ்ஸ்தலீநிவஸதி ஸசப்ராதரிஹாஷ்யதி" என்று வரக்கடவரென்றிருக்கையன்றிக்கே வந்துகொடுநின்

(க) பெரி-திரு-க-அ-சூ. (ங) ரா-ஆ-சூங-கஉ. (ஙி) ரா-அ- (எ) ரா-யு-
(உ) ஸ்தோ-ர-ஙக. (ச) ரா-அ- (சூ) ரா-அ-ஙக-கஉ.

றுர்காண். (வந்தார்) (க) "வரவாரெறுன்றில்லையால் வாழ்வினி தால்" என்றும், (உ) "நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்ற நாதன்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே இதுக்கடியாயிருப்பதொரு ப்ரவ்ருத்தி என்கையிலின்றிக்கேயிருக்க இப்படிபலித்துக்கொடு கிற்கக்கண் டேன். (வந்தார்) போக்குவரத்துக்கள் பொதுவா யிருக்கையன் றிக்கே, (ங) "இனிநான்போகலொட்டேன்" என்றும், (ச)"திருவா ணை நின்னாணைகண்டாய்" என்றும் - தடித்தும் வளைத்துங்கொள்ள லாம்படி கைபுகுந்தார்காண்.

இப்படி வருகிறவர் உன்னுடனே கலந்துமகிழ்ந்துபோகிற வன்றைக்கும் பிரிந்துகலங்கிவருகிறவன்றைக்கும் வாசியுண்டோ வென்ன ; (இருவராய்வந்தார்) உருவிரண்டுமேனியாய் வந்தார் காண். (இருவராய்வந்தார்) முன்பு என்னுடனே கலந்துபோகிற வன்று (ஞ) "புனைபூழுகளணிவுமாடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் நீனையும் நீர்மையதன்று" என்றும்,உருவியிருக்கிறபோது, (ட) "உண்ணைதுறங்காதொலிகடலை யூடறுத்துப் பெண்ணைக்கையாப்பு ண்டு" என்றும், (எ) "నమాంస్సంరాఘువోభు జ్కోనచాపిమధుసేపత్తే-நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே நசாபிமதுஸேவதே" என்றும், (அ) "నైవదంశ్ట నమశ్కాన నకీటాన నసరీసృపాన్-நைவதம்சாந்நமசகா ந்நகீடாந்நஸரீஸ்ருபாந்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - ஆஹார நித்ரைகளையுந்துறந்து ஊர்ந்தனவும் கடித்தனவுமறியாதே பிரிவாற் றாமல் மெலிந்திருக்கிற விருப்புபபேசுமளவல்லகாண்.

(இருவராய்வந்தார்) என்று - சரீரம் இருதண்டமாயாதல், இருபிளவாயாதல் வந்தாரென்கிறதல்ல, ஏகக்ஷணத்திலேஉத்பத்தி விநாசமாய் வைவித்த்யம் கூடுகிறதல்ல, (சிலயேதுணையா) என்று - போகைகாந்தமாகத் தனியேவருகிறவராகையாலே கூடச்சிலரைக் கொண்டுவந்தாரென்னக்கூடாது, ஜநகநந்யாக்ரஹணம்போலே கந்தி கைகள் பலருண்டாய்த் தமயன்தம்பி வேட்கவருகிறாரல்ல; இனி இருவராய் வருகையாவது - ஒருவன்தானே இரண்டாகாரத்தை யுடையனாய் வருகை. அதாவது - சோகஹர்ஷங்களையுடையராய் வருகை. (கூ) "सत्यंज्ञानमनन्तंब्रह्म-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ர

(க) பெரியதிருவ-ருசூ. (ச) தி-வாய்-க0-க0-உ. (எ) ரா-ஸு-கூசூ-சக.
(உ) தி-வாய்-க-எ-ஞ. (ஞ) தி-வாய்-அ-கூ-கூ. (அ) ரா-ஸு-கூசூ-சஉ.
(ஙு) தி-வாய்-க0-க0-க. (ஸு) நா-தி-கக-எ. (கூ) தை-ஆந-க.

ஹ்மம்" என்று - விசேஷ்யமானப்ரஹ்மம் ஒன்ற்றுயிருக்க பேதகம் விசேஷணம், பேத்யம் விசேஷ்யமென்று விசேஷணபேதாயத்த விசேஷ்யபேதத்தை அங்கீகரித்திறே - (க) "భిన్నప్రవృత్తినిమిత్తా నాం శబ్దానామేకస్మిన్నర్థే వృత్తిస్సామానాధికరణ్యమ్- பிந்நப்ரவ்ருத் திநிமித்தாநாம் சப்தாநாமேகஸ்மிந்நர்த்தே வ்ருத்திஸ்ஸாமாநாதிகர ண்யம்" என்று வ்யாகரணதிகள் சொல்லிற்று. அவ்வாகாரபேதங் கள்தான்பல்.

அவையாவன - (இருவராய்வந்தார்) அவயவசோபையோடும் ஆபரணசோபையோடும் வந்தார். மைவண்ண நறுங்குழல் - அவ யவசோபை; மகரம்சேர்குழை - ஆபரணசோபை. (இருவராய்வந் தார்) வீரஸ்ருங்காரங்களிரண்டுந் தோற்றவந்தார். சிலையேதுணையா வந்தது - வீரம். (உ) "రామేప్రమాదంమాకార్షీఃపుత్రభాతరిగచ్ఛతి- రామేప్రమాதம்மாகார்ஷீஃ புத்ரப்ராதரிகச்சதி" என்றும், (ங) "మత్తమాతఙ్గగామినమ్- மத்தமாதங்ககாமிநம்" என்றும், என்முன் னே நடந்தாரென்றது - ஸ்ருங்காரம். (இருவராய்வந்தார்) ப்ரண யித்வ தைர்யங்களிரண்டுந் தோற்றும்படிவந்தார். (என்முன்னே) என்றது - ப்ரணயித்வம்; (கின்றூ) என்றது - தைர்யம். (இருவ ராய்வந்தார்) விநயதெளத்யங்க ளிரண்டுந் தோற்றும்படிவந்தார். "கைவண்ணந்தாமரைவாய்கமலம்" என்னும்படி யிருந்தது விந யம். "கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே" என்று - தூதுசெய்கண் கள் கொண்டுபண்ணின வ்யாபாரமும் காலடிபுகுரகின்றதும் தௌ த்யம். (இருவராய்வந்தார்) இரண்டு கினைவோடேவந்தார். அதா வது - பெறில் உஜ்ஜீவிக்கையும் பெறுவிடில் முடிகையும். (இருவ ராய்வந்தார்) பரத்வஸௌலப்யங்களிரண்டுந்தோற்றும்படி வந்தார். "அவ்வண்ணத்தவர்கினைமை" என்றது-ஸௌலப்யம்; "அவரை நா ம்தேவர்" என்றது-பரத்வம். (இருவராய்வந்தார்) (ச) "మానుషాదే వరూపిణా-மாநுஷாதிவரூபிணா" என்கிறபடியே திவ்யமா நு ஷபாவ மிரண்டும்தோற்றும்படிவந்தார். "சிலையேதுணையா" என்று- மநுஷ்யர்க்குச் சேர்ந்த வில்லாலே மாநுஷபாவம். "கண்ணிணையு மரவிந்தம்" என்னுகையாலே-(ஞ) "యథాకప్యాసంపుండ్డరీకమేవమక్షిణీ- யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்று புண்டரீகாக்ஷத்வத் தாலே திவ்யபாவம். (இருவராய்வந்தார்) தூதருமாய் நாயகருமாய்

(க) (ங) ரா-அ-ங-உ அ. (ஞ) சாந்தோ-க.சு-எ.
(உ) ரா-அ-சு0-ஞ. (ச)

திருநெடுந்தாண்டகம-உக-பா-மைவண்ணம் வ்யாக்யாநம். கஅதி

ந்தார். ஸ்வயம்தேளத்யமாகையாலே தூதத்வம், வடிவின் போ

ய்தையாலே நாயகத்வம். (இருவராய்வந்தார்) (க) "யதృచ்ச

யோவஸம்ப்ராப்தோ சந்த்ரஸூர்யாவஸுந்தராம்- யத்ருச்சயேவ ஸம்ப்ராப்

தளசந்த்ரஸூர்யௌளவஸுந்தராம்" என்றும், (உ) "ஆதித்யஇவதேஜ

ஸ்வீ- ஆதித்யஇவதேஜஸ்வீ" என்றும், (ங) "லோகாந்நிஷ்க்ரியதா-

லோககாந்தஸ்ஸஸீயதா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே-சந்தரன்வந்

தாலே; ஆதித்யன்வந்தாலேவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி வந்தார்.

(ச) * மணிமகரகுண்டலங்கள் வில்வீசுகையாலே ஆதித்யசங்கை;

(ஞ) "குழலழகர்" என்று சொல்லுகையாலே சந்த்ரசங்கை. (இரு

வராய்வந்தார்) (ஜ) "గాంగశ్చావివదివఃపునర్వஸூ- காம்கதாவிவதிவஃ

புநர்வஸூ" என்கிறபடியே புநர்வஸூ நக்ஷத்ரமிரண்டும் சேர பூக

தமாணற்போலே வந்தார். (எ) "தீப்தேநஸ்வேந தேஜஸா- தீப்தேநஸ்வே

நதேஜஸா" என்கிற சுடருடைமை காரணம்.

(இருவராய்வந்தார்) (அ) "గజసింహగతీவிரா- கஜஸிம்ஹகதீவி

ரௌ" என்கிறபடியே, வருகிறபோதை நடையழகிருந்தபடி, ஆனை

பிசகிநடந்ததோ, ஸிம்ஹம் மதியாமே நடந்ததோ வென்னும்படி

வந்தார். அன்றியிலே, (அ) "శార్దూలవృషభోపమా- சார்தூலவ்ருஷ

போபமௌ" என்கிறபடியே புலி அரட்டோடே நடந்ததோ,

வ்ருஷபம் செருக்கோடே நடந்ததோவென்னும்படி வந்தாரென்று

மாம். (இருவராய்வந்தார்) உபாயம் தாமாயும் உபேயம் தாமாயும்

வந்தார். ம்ருகயாவ்யாஜத்தாலே வந்தது - உபாயம். "அவ்வண்

ணத் தவர்நிலைமை" என்னும்படியான போக்யத்வம் - உபேயம்.

(இருவராய்வந்தார்) ஸ்வரூபத்தாலே ஸ்வதந்த்ரராயும் குண

த்தாலே பரதந்த்ரராயும் வந்தார். (கூ) "ஆநீதவாதம்ஸ்வதயாததேதகம்" என்றும், (கo) "శ్రద్ధయూదే

வோதேவத்வమశ్నுతே-ஸ்ரத்தயாதேவோ தேவத்வமஸ்நுதே" என்றும்,

(க)

(உ) ரா-ஸூ-ஸு-உஅ.

(ங) ரா-ஸூ-ஸு-உஅ.

(ச) பெரியதிருமடல்-க்-

(ஞ) ந-தி-கக-உ.

(ஜ)

(எ) ரா-

(அ) ரா-

(கூ) யஜ்ஞ-

(கo) யஜ்ஞ-சா-ங-கo.

(க) "நத்வஹம்த்வாம்வினாஸீ தேஜீவேயம்ஹிகத²ஞ்சந - நத்வஹம்த்வாம் விநாவஸீத ஜீவேயம்ஹிகதம்சந" என்றும், (உ) "காரணேன நீயெ ன்னேயன்றியிலே" என்றும், (ங) "அந்யாதேவ்யாமந ஸ்ஸ்தி²தஸ்யசா ஸ்யாம்ப்ரதிஷ்டி²தம்। தேனேயம்சத²ர்த்தாமுஹூர்த்தமபிஜீவதி-அஸ்யாதேவ்யாமநஸ்தஸ்மிந்தஸ்யசா ஸ்யாம்ப்ரதிஷ்டி²தம் । தேநேயம்ஸசதூர் மாத்மாமுஹூர்த்தமபிஜீவதி" என்றும், (ச) "நசஸீதாத்வயாஹீநா நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்றும், (உ) "நானுன்னேயன்றியிலேன் கண் டாய் நாரணனே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நானுண்டாகில் தாமுண்டாய், நான் இல்லையாகில் தாமில்லையாம்படியும், தாமுண் டாகில் நானுண்டாய் தாமில்லையாகில் நானில்லையாம்படியுமான வாகாரத்வயத்தோடும் வந்தார்.

அன்றிக்கே, (இருவராய்வந்தார்) என்று - இளையபெருமாளும் தாமுமாகவந்தாரென்றுமாம். "சிலையேதுணையா" என்றுவைத்து இளையபெருமாளோடே வந்தாரென்கை சேருமோவென்னில்; கை யில்வில்லோபாதி இளையபெருமாளும் நிரூபகபூதரா யிருக்கிறது. (ஙு) "ராமஸ்யதக்ஷிணோபா²ஹுः- ராமஸ்யதக்ஷிணேபாஹுः" என்ன க்கடவதிறே. ஆனால் (இருவராய்) என்று பிரியச்சொல்லுவானே ன்னென்னில்; அணைக்குந்தோளோடே வந்தானென்னுங் காட்டில் பிரியச்சொல்லிற்றுகாதிறே. ஸம்ஶ்லேஷிக்க வருமவன் படிக்கை யுடனே வருகை மிகையல்லவிறே.

(இருவராய்வந்தார்) சேஷியாய்வந்தாரல்லர், சேஷபூதராய்வ தாரல்லர், உபயாகாரத்தோடே வந்தாரென்னவுமாம். தம்மூடை காலை என்தலையிலேவைக்கிறேனென்றுவந்து என்னுடையகாலை தம்மூடையதலையிலே வைத்துக்கொண்டா ரென்கிறாள். பாணிக் ரஹணம்பண்ணும்போது சேஷியாயிருக்கையும் படிக்கைத்தலையிலே வந்தவாறே முறைகெடப் பரிமாறுகையுமாயிறேயிருப்பது. வகுத் ஸ்வாமியாகவும்வேணும், (சு) *நஶ்ஸ்ரு²நைவசக்ரமுः- நஶாஸ்த்ர நைவசக்ரமः ஆகவும் வேணுமிறே. அன்றிக்கே, நாராயணர்க

(க)

(உ) சு-திரு-எ.

(ங) ரா-ஸ்ரு-கநி-நுஉ.

(ச) ரா-அ-நுங-ஙக.

(உ) ரா-யு-உ அ-உநு.

(சு)

போலே வந்தாரென்னவுமாம். அதவா, சப்தத்தை நியமித்து, இரு யாம்படி வந்தாரென்னவுமாம். இத்தால் - நானும் தாமுமே யாம் படி வருகையென்னை. (வந்தார்) தாமிருந்தவிடத்தே கான்மடலை தத்துச் சென்று கிட்டவேண்டியிருக்க, நானிருந்தவிடத்தே காண் தாம்வந்தாரென்கிறாள். அன்றியே, நாலடியிலும்வர நடந்த நடை யை நீ காணப்பெற்றில்லையென்கிறாளாகவுமாம். நடைச்சக்ரவத் தப் பிடிக்கவேண்டும்படி காண் அவர்நடந்த நடையழகிருந்தபடி.

இபபடி இவர்வந்து செய்த தென்னென்ன ; (என்முன்னே நின்றார்) பெரியதிவளையோடே வந்தவர், கடல்கண்டு தேங்கின திரு வடியைப்போலே என்னைக்கண்டு மேலிடமாட்டாதே தேங்கியென் முன்னேநின்றார். அன்றியே, "தாம் முகம்பார்ப்பதெப்போதா" என்று நான் நிற்கப்ராப்தமாயிருக்க "இவள் நம்மை நேரே முகம்பா ர்க்கவல்லளோ" என்று பாரித்துக்கொண்டு நின்றார்காணென்கிறாள். (என்முன்னேநின்றார்) மாஸோபவாஸிகளுக்குப பால்குழம்பு கொடு ப்பாரைப்போலே காணவேணுமென்கிற வென்னுடைய ஆசாநுரூப மாக அநுபவிக்கும்படி முன்னே வந்துநின்றார்காண்.

(என்முன்னேநின்றார்) (க) "தஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே। ஹ்ருதயக்ரந்திः தய்யதே - தஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே - பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திः" என்றும், (உ) "த்ருஷ்டஏவஹிநஶ்யேத்கம்அபநேஷ்யதிராகவः-த்ருஷ்டஎவஹி நஶ்யேத்கம மபநேஷ்யதிராகவः" என்றும், (ங) "அழைப்பன் திரு வேங்கடத்தானைக்காண" என்றும் ஆசைப்பட்ட வென்னபிநிவேசம் தீருமளவும் என்முன்னேநின்றார்காண். (என்முன்னேநின்றார்) தே க்கிட்டார்க்குச் சோறிடுகையன்றிக்கே பசித்தார்க்கிடுமாபோலே தர்சநமாத்ரத்தை யுகந்தவென்னுடைய அபிநிவேசம் தீரும்படி என்முன்னே நின்றார்காண். (என்முன்னே நின்றார்) ஆருடையமு ன்னே நிற்கத்தக்கவர் என்முன்னேநின்றார். (ச) "ஸதாபஶ்யந்திஸூரயः" என்று த்ரிபாத்விபூதியாக வநுப விக்கிறவநுபவத்தை நாலுருத்தியுமேயநுபவிக்கும்படி ஸர்வஸ்வ தாநம்பண்ணினார். (என்முன்னே நின்றார்) (ஞ) "நஸந்த்ருஶேதிஷ்ठதிரூபமஸ்ய மஸ்யநசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சைநம் - நஸந்த்ருசேதிஷ்ட்டதிரூபமஸ்ய

(க) முண்ட-உ-உ.
(உ) ரா - ஸு -
(ங) சு - திரு - ஙஉ.
(ச) ருக்வே -
(ஞ) நாரா-க.

நசக்ஷுர்வஷாடப்யதிகஶ்சநைநம்" என்றுதொடங்கி, § (நீவி) என்று மாம்ஸசக்ஷுர்ஸ்ஸுக்களுக்கு விஷயமல்லாததம்மைக்கிடீர் என்கண் ணுக்கிலக்காக்கிற்று. (என்முன்னேநின்றீர்) (க) "ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதீமமு ஷ்யாணாம்சக்ஷுரீதேநநிர்மிதே । ஏகேநாஹீநநேத்ரேணாஸ்யாத் த்வாப்யாமந்தஃப்ரகீர்த்திதஃ" என்று இர ண்டுகண்ணுமில்லாத வெனக்குக் கிடீர், (உ) "திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷுஃபஶ்யமேயோகமை ஶ்வரம்" என்று - கண்ணையும் காட்சியையுந் தருகிறது. (என்முன் னேநின்றீர்) மந்தாக்நிகளுக்குச் சோறிடுவானைபோலே தம்மு டைய தரமறியாத வென்முன்னேகிடீர் கால்வாங்கமாட்டாதே நின் றது. (என்முன்னேநின்றீர்) என்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்த் தால் தம்முடையமுன்னே நான்கைக்கட்டிக்கொண்டுநிற்க ப்ராப்த மாயிருக்க ப்ரணயித்வத்தாலே தாம் என்முன்னே கைக்கட்டிக்கொ ண்டுநின்றீர்.

(என்முன்னே நின்றீர்) தாம் என்னை இத்தனைபோது படுத் தின சிறுமையாலே வெட்டிதது உபேக்ஷித்திருக்கிறேனே, அன்றி க்கே, இவ்வளவிலே தான்வந்து உதவினத்திலே யுகந்தணைக்கிறே னேவென்று அளவிடமாட்டாதே அவர் நின்ற நிலைகாண். (என் முன்னேநின்றீர்) (ங) "அவனே நான்செய்வனகாணே" என்றும், (ச) "இன்னமென் கையகத்தீங்கொருநாள் வருதியேலென்சினந்தீர் வன் நானே" என்றும் - நான் அவர்பக்கல் கோலிவைத்த பாரிப் பெல்லாமறிந்துவைத்து அவர் என்முன்னேநின்ற ஸாஹஸங்காண். அன்றியிலே, (என்முன்னே நின்றீர்) நான்தானே கண்டிரங்கும் படி என்முன்னே நின்ற தைந்யங் காண் என்றுமாம். (நின்றீர்) ஸ்த்காவஸ்தாதிஷ்டையாக நின்றுகொண்டுதல், கந்தவ்யபூமிவேறில் லாமையாலே நின்றுரென்னுதல்.

இப்படி இரங்கும்படி அவர் அங்குவர்த்தித்தவளவில் மேல் செய்த தென்னென்னில்; என்னுருதயத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளுகை யாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்திலேயிழிந்திருந்து "போகபிரகாஶயிட

(க) (உ) கீதை-சக-அ.
(ங) நா-தி-டு-அ. (ச) பெரு-திரு-சு-அ.
§ இப்பிழையைக் கோசாந்தரங்களிலுல் திருத்திக்கொள்க.

வேணும்" என்று கையேற்றூர், அப்போது கையிருந்தபடி. (கை வண்ணந்தாமனை) மேலிருந்தகிறத்தே அகப்பட்டேனித்தனைபோக்கி அகவாயிலிழிய வேண்டிற்றில்லை, அவர்கையிலே யகப்பட்டேன் காண். (கைவண்ணந் தாமனை) (க) "రక్తాస్యనేత్రపాణిపాదः-ரக்தாஸ்யநேத்ரபாணிபாதः" என்றும், (உ) "செய்யகை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - ஸாமுத்ரிகலக்ஷணத்தையுடைத்தான கையில் சிவப்பிலே அநுரக்தையானேன். (கைவண்ணந்தாமனை) வண்ணமென்று - நிறம். அன்றியே, ப்ரகாரமாய் ஆகாரஸாம்யத்தைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். அல்லிபோலே உள்ளங்கையும், இதழ்கள்போலே விரல்களும் தாதுபோலே நகைகளும் விலக்ஷணமான கந்தமும் ம்ருதுவான ஸ்பர்சமும் புறவிதழ்போலே ஸ்யாமமான புறங்கையில் பசுமையும் ஏவமாதியானலக்ஷணங்களை யுடைத்தாயிருக்கை. (கைவண்ணந்தாமனை) (ங) "సకలఫలప్రదోஹவிష்ணుः-ஸகலபலப்ரதோஹவிஷ்ணுः" என்றும், (ச) "அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கை" என்றும் திருக்கை ஸகலபலங்களையும்கொடுக்கும்படிபோலே யிருக்கும்.

பின்பு செய்த தென்னென்னில்; "போகபிரகஷ்" என்று கையைக் குவித்தார், ததநந்தரம் நான் விரோதவசநம் பண்ணுதே யிருந்ததுகொண்டு, (ஞ) "அப்ரதிஷித்தமநுமதம்பவதி-அப்ரதிஷித்தமநுமதம்பவதி" என்றுபேசாதே யிருந்தது பாதியிசைவாகக்கொண்டு, (ஊ) "அயம்ஸதேதிஷ்டதிஸங்கமோத்ஸுகः-அயம்ஸதேதிஷ்டதிஸங்கமோத்ஸுகः" என்றும் (எ) "ஸ்வபஸிமயாஸுதநு-ஸ்வபஸிமயாஸுதநு" என்றும் சிலவேடுகூராக்திகளைப்பண்ணினர். (வாய்கமலம்போலும்) அப்போது செவ்விபெற மலர்ந்தாற்போலே அவ்வதரஸ்புரணமிருந்தபடிகாண்.

அதுக்கு நானொரு ப்ரத்யாக்யாநம்பண்ணுமையாலே அதுக்கு மேலேயொரு அபூர்வமாக (அ)* தூதுசெய் கண்களாலே சிலசேஷ்டைகளைப் பண்ணினர். (கண்ணினுணையுமரவிந்தம்) அந்தக்கண்கள் தானும் அவையாயிருந்தது. (கைவண்ணம்) என்று ஒருகையைச் சொ

(க)
(உ) தி-வாய்-சு-க-எ.
(ங)
(ச) சு -
(ஞ)
(ஊ)
(எ)
(அ) தி-வாய்-கூ-கூ-கூ.

ன்னர், (வாய்கமலம்) என்று ஒருவாயைச்சொன்னர், (கண்ணிணை) என்று இரண்டுகண்களையுஞ் சொல்லுவானென்னென்னில்; கைகள் தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரகரணம், கண்ணிரண்டுங் கூட ஏகஸாமக்ரி யா யாயிற்றிருப்பது, ஆகையாலே சொல்லுகிறது.

அபாங்கங்களாலே சிலஸங்கேதங்களைப் பண்ணினவிடத்தில் நான் இசைந்திருந்தபடியாலே நாலடிபுகுரகின்றார்; (அடியுமஃதே) நிலத்தாமரை மலர்ந்தாற்போலே அத்திருவடியிருந்தபடி காண்.

அன்றியிலே, விவாஹஸமாதியாலே சிலஸ்ருங்காரசேஷ்டைக ளைப்பண்ணி, (க) "गृहीत्वाकरपद्माभ्यां सीतायाश्चपादपङ्कजम् । अङ्गेन्यारोपयामास-क्रुद्धीत्वाकरपद्मापद्माभ्यां सीतायाः पादपङ्कजम் । அங்மன்யாரோபயாமாஸ" என்றும், (உ) "செம்மையுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி யம்மிமிதிக்க" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - என்காலைபபிடிப்பதாகச் சில அபிநயங்களைப் பண்ணினர். (கைவண்ணந்தாமரை) அப்போது கடினமானகல்லை மிதியாமே ம்ருதுவான கைத்தாமரை யிருந்தபடிகாண். அநந்தரம், (ங) "ஆதிஷ்மேமமங்நானம்-ஆதிஷ்டேமமஸ்மாநம்" என்று அவ்வ திஷ்ட்டாநப்ரகாசகமான மந்த்ரத்தை உச்சரித்தபோது, (வாய்கமலம்போலும்) (ச) "இவர்வாயில் நல்வேதமோதும் வேதியர்" என்னும்படி மதுகரஜ(ஞ)ங்கார முகரிதமான தாமரை மலர்ந்தாற்போலேயிருந்ததுகாண். அநந்தரமாக, (ஙி) "இமாம்ஸமேத்பஶ்யத-இமாம்ஸமேதபஶ்யத" என்கிற மந்த்ரத்தாலே என்னைக்காலேதொடங்கி கரியகுழலளவும் பார்த்தார்; அப்போது, (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) திருக்கண்களும் தாமரைபோலே யிருந்தது காண் ததநந்தரமாக, (ஞ) "ஸகாஸப்தபதாபவ - ஸகாஸப்தபதாபவ" என்றும் (எ) "துப்யமக்நேபர்யவஹாம்யர்யாம்வஹதுநாஸஹ - துப்யமக்நேபர்யவஹாம்யர்யாம்வஹதுநாஸஹ" என்றும், (அ) "தீவலஞ்செய்ய" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அக்நியை ப்ரதக்ஷிணமாக வருவதாக நடந்தார், என்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு முன்னே நடக்கிறபோது மாறி மாறியிட்ட திருவடிகளும் அத்தாமரைப்பூத்தாளையிருந்தபடி காண்

(க) ரா - பா -
(உ) நா - தி - கக - அ.
(ங)
(ச) தி - மொ - கூ - உ - க.
(ஞி) யஜ் -
(ஞ)
(எ)
(அ) நா - தி - சு - எ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பாமைவுண்ணம் வ்யாக்யாநம். ககூக

அன்றிக்கே, (க) "త్వామయమాబద్ధాఞ్జలిర్దాసజనః - த்வாமய மாபத்தாஞ்சலிர்தாஸஜநः" என்று அஞ்சலியைப் பண்ணுவது, (உ) "అజ్ఞానిధాయకరభోరుయధాసుఖన్తేసంవాహయామిచరణా - அங்கேநிதாயகரபோருயதாஸுகம்தேஸம்வாஹயாமிசரணௌ" என்றும் இத்யாதியில் படியே என் காலைப்பிடிப்பதாகக் கையைநீட்டுவித்தாய் சிலபாவங்களைப் பண்ணினர்; (கைவண்ணந் தாமரை) இப்பூவிலேயோ நான் காலைவைக்கப்போகிறதென்று கூசும்படி யிருந்ததுகாண். அநந்தரமாக, (ங) "కులేమహతిసమ్భావేధర్మజ్ఞేధర్మచారిణి। ஸ்ருணுஜானகி- குலேமஹதிஸம்பூதேதர்மஜ்ஞேதர்மசாரிணி।ஶ்ருணுஜா நகி" என்றும், (ச) "సీతేమహాకులీనాసిధర్మేచనిరతాసదా - ஸீதேம ஹாகுலீநாஸிதர்மேசநிரதாஸ்தா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - என்னைநோக்கிச் சில கைவாரங் கொள்ளத்துடங்கினர்; (வாய்கமலம்போலும்) அப்போது வாய்மணமிருந்தபடி - தாமரைமணத்தாற் போலே மணத்ததுகாண். (ஞ) "పశ్చాదేత్యశైగకరామ్బుజవృతేకు ర్యాతసాలోచనే - பஶ்சாதேத்யசைகராம்புஜவ்ருதேகுர்வீதஸாலோ சநே" என்று - ஓசைப்படாதபடி பிறகிட்டுவந்து கண்ணைப் புதைக்கிறாளோவென்று ஸாசங்காயப்புரிந்து பார்த்தார்; (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அப்போது இக்கண்களையோ நாம் நெருங்கப் புதைக்கப்புக்கதென்று தவிரும்படியான கண்களில் சிவப்பிருந்தபடிகாண். இங்கே சற்று ஆஸ்பதம் பெற்றபடியாலே மடியிலே யிருப்பதாகக் கோலி வேட்டைக்குப் போவதாகக்கோத்தமரவடியைக் கழற்றினர்; (அடியுமஃதே) இம்மெல்லடியைக்கொண்டோ காடுமேடையுமான பரப்பெல்லா மூலாவப் புக்கதென்று வயிறுபிடிக்கும்படியான அடியும் அவைதானையிருந்தது.

அன்றியே, (ட) "అభయంసర్వభూతేభ్యోదదామ్యేతద్వ్రతంమమ- அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்றும், (எ) "ఉపన్నాభయసత్రేషుదీక్షితాగఖలు-ஆபந்நாபயஸத்ரேஷு-தீக்ஷிதாः

(க)

(உ)

(ங)

(ச)

(ஞ)

(ட) ரர - யு - கஅ - ஙங -

(எ)

கலு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எனக்கு உகப்பென்று ரக்ஷிணை
தற்குக் கட்டின காப்பையுங் கையையு மென்மூன்னைகாட்டினர்.
இப்படி விரோதி நிவ்ருத்தி பண்ணுகிற அக்ஸகதனக்கு மார்த்தவ
மே ஸ்வபாவமாயிருந்தது, (கைவண்ணந்தாமரை). கட்டின காப்பு
க்கீடாக, (க) "సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి - ஸர்வபாபேப்யோ
மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்பது, (உ) "నయామిపరమాగతిమ్-நயாமிபர
மாங்கதிம்" என்பது, (ஊ) "అహం స్మరామిమద్భక్తమ్ - அஹம்ஸ்மரா
மிமத்பக்தம்" என்பதாய்க்கொண்டு சிலவார்த்தைகளைச் சொன்னர்;
(வாய்கமலம்போலும்) அவ்வார்த்தைக்குள்ள சுவடுகாண். (ஈ)
"మైథిలీసహస్వ-மைதிலீஸஹஸ்வ" (ஊ) "చక్షుషాశైవసౌమ్యేన
పూతా స్మిరఘునన్దన-சக்ஷுஷாசைவஸௌம்யேனபூதாஸ்மிரகுநந்தந"
என்றும், (ஈ) "అవలోకనదానేన-அவலோகநதானேந" என்றுஞ் சொ
ல்லுகிறபடியே கூசாமல் அபேக்ஷிக்கலாம்படியும் க்ருதஜ்ஞராம்ப
டியும் குளிரப்பார்த்தார், அப்பார்வைக்கு ஸௌமநஸ்ய முண்டாயி
ருந்தது;(கண்ணிணையு மரவிந்தம்) (ஊ) "శ్రుతిశిరసివిధీప్తే-ஶ்ருதிசிர
ஸிவிதீப்தே" என்றும், (எ) "యస్యూధ్ని కామే శ్రుతిశిరస్సుచభాతి - யஸ்ய
மூர்த்நிமேஶ்ருதிசிரஸ்ஸுசபாதி" என்றும்,((அ) "పాదేనకమలాభేన-
பாதேநகமலாபேந" என்றும், (கூ) "திருப்பொலிந்த சேவடியெ
ன்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (கo) "தளிர்புரை
யுந்திருவடியென்தலைமேலவே" என்றும், நின்றூர் நின்றபடிகளி
லே சொல்லலாம்படி தலையிலே புழுகுற விட்டாற்போலே, (கக)
"విష్ణోఃపదేపరమేమధ్వుత్సః - விஷ்ணோஃபதேபரமேமத்வுத்ஸஃ"
(கஉ) "தேனேமலருந் திருப்பாதம்" என்கிற திருவடியைக் கொண்
வைத்தார்; (அடியுமஃதே) அத்திருவடிகளுக்குப் பூவுஞ்செருந்
யாயிருந்தது.

(க) கீதை - கஅ - சுசு -
(உ) வராஹசர -
(ஊ)
(எ) ஸ்தோ - ர - சு.
(அ)
(கூ) பெரி - திரு - நி - சு -எ.
(கo) க -
(கக) வி - ஸ்ரீ.
(கஉ) தி - வாய் - க-நி-நி.
(ஈ)
(ஊ)
(நி) வி-பு-க-உo-கசு.
(சு) ஸ்ரீபாஷ்யம் - க.

(க) "ప్రాయుగ్రప్రపదనేపుంసాంపానగ్రపున్యంనివారయత్ - ப்ராயஃப்ரப தநேபும்ஸாம்பௌநஃபுந்யம்நிவாரயந்" என்றும், (உ) "செய் யேல்தீவினை" என்றும் ப்ரபத்தியில் ஸக்ருத்தொழிய த்விதீயபர்யா யம் தொடங்குகியுள்ள ப்ரவ்ருத்தியையும், பாபங்களில் ப்ரதமமே தடங்கியுண்டான ப்ரவ்ருத்தியையும், ப்ரபத்திக்கு முன்பு கழிந்த அக்ருத்யாநுஷ்டாநநிபந்தநமான சோகத்தையும் தடுப்பதாயிருக் கிற அக்கையைக்காட்டினர்; (கைவண்ணந்தாமரை) அப்போது ஆஸ்ரிதருடைய முகோல்லாஸத்தைக் கண்டு கரபத்மம் மலர்ந்தாற் போலேயிருந்தது. (ங) "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்புணி த்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை" என்றும், (ஙு) "தம்மையுகப்பா ரைத்தாமுகப்பர்" என்றும் அம்ருதம்போலே சிலவார்த்தைகளை அருளிச்செய்தார்; (வாய்கமலம்போலும்) வாய் அவ்வம்ருதத்துக் குப் பூண்கட்டினற்போலேயிருந்தது. (ச) "என்னையும்நோக்கி யென்னல்குலும்நோக்கி யேந்திளங்கொங்கையும் நோக்குகின்றார்" என்று - அவயவியுடன் என்னவயவங்களுடன் வாசியறப் பூர்ண கடாக்ஷம் பண்ணியருளினர்; (கண்ணிணையுமாவிந்தம்) அப்போது ஆகாசதிலே இரண்டுதாமரைபூத்தாற்போலே யிருந்தது. (ஞ) "பட்டுடுகுலமயர்த்திரங்கும் பாவைபேணுள் பனிநெடுங்கண்ணீர் ததும்பப்பளிகொள்ளான்" என்றும், (ஞ) "துணைமுலைமேல் துளி சோரச் சோர்கின்றாள்" என்றும் நான் அரதியாய் அவனிருந்தவூ ரைநோகுகிப் போகத்தேதிவது, அவசையாய் அதுதானும் மாட்டா தே க்லேசிப்பதாகிற வளவிலே, "இருவராய்வந்தாரென்முன்னே நின்றார்" என்று கமர்பிளந்த நிலத்திலே ஒருபாட்டம் மழைவிழுந் தாற்போலே என்முன்னேநின்றார். (அடியுமஃதே) இந்தளதில் தாமரை பூத்தாற்போலே விரஹஸந்தபதமான வித்தசையிலே திரு வடிததாமரைகளுண்டானபடிகாண்.

அன்றிக்கே, ப்ரதமத்திலே தன்னைப்பாணிக்ரஹணம் பண் ணின கையைச் சொல்லுகிறாள், (கைவண்ணந்தாமரை) என்று. (வாய்கமலம்போலும்) என்று - தன் கையைப்பிடித்துத் தன்செல் வமை தோற்ற "இதொருவடிவழகிருந்தபடியென்! இதொரு

(க)

(உ) தி - வாய் - உ - கூ - ஙு.

(ங) ஙா - தி - ஙக - ஙo.

(ச) தி - மொ - கூ - உ - க.

(ஞ) ஙக -

(ஞ) ஙகூ -

மூலையழகிருந்தபடியென்! இதொரு கண்ணழகிருந்தபடி யென்! இன்சொல்லுச் சொன்ன திருவதர மிருந்தபடியென்! என்னை. (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) இன்சொல்லுச் சொல்லதெதொடங்கி அது தன்னைத் தலைக்கட்டமாட்டாதே இடையிலே விக்கிக் குறையுங் கண்ணுலே சொல்லித் தலைக்கட்டினபடி. ஆதரஸுசகமாயிறே இன்சொல்லிருப்பது, அவ்வாதர மித்தனையும் கண்ணிலே ப்ரகாசிக்கும்படி கின்றுரென்னை. (அடியுமஃதே) (க) "ஜித ந்தே புண்டரீகாக்ஷ-ஜிதந்தேதபுண்டரீகாக்ஷ" என்று அங்நோக்குக்குத் தோற்றுவிழும் திருவடிகளைச் சொல்லுகிறுள்.

(உ) "கண்ணும் வாயும் கைத்தலமும் அடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று-கீழேசொன்னதற்போலே இங்குஞ் சொல்ல வமைந்திருக்க, போக்யதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள்தோறும் தாமரையை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறுள். அடியுந் தாமரை என்னுதே, (அடியுமஃதே) என்கிற உபேக்ஷாவசநத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவையும் விஸதருசத்ருஷ்டாந்த மென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகம்.

அவர்வந்தவாறை நீசொன்னவழகிருந்தபடி கேட்டதாயிராதே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலே யிருந்ததீ! என்று தோழிசொல்ல; தோழீ! இதெல்லாம் என்னன்புது, (அவ்வண்ணத்தவர்) என்னுமித்தனையென்கிறுள். பிரைசந்துமோஹந்தோ மித்தனையொழிய வந்தப்ரகாரத்தையும் அவனையும் நம்மால் பேசப்போமோ? நீகேட்கையாலே உனக்கொரு தருஷ்டாந்தத்தையிட்டுச் சொன்னேனித்தனையொழிய ஒரு த்ருஷ்டாந்தத்தை யிட்டுச் சொல்லும்படியன்றுகாண்வடிவிருந்தபடி..

(அவ்வண்ணத்தவர்) அந்தப்ரகாரத்தை யுடையவரென்னுமித்தனைபோக்கி வேறுபாசுரமிட வொண்ணுதுகாண். வேதங்களும், (ங) "வேதாஹமேதம்-வேதாஹமேதம்" என்று உள்ளபடி யறியக்கடவோ மென்றிழிந்து, (ச) "பராத்பரம்யந்மஹதோமஹாந்தம்-பராத்பரம்யந்மஹதோமஹாந்தம்" என்றும், (ஞ) "கஇதா வேத-கஇத்தாவேத" என்றும், (ட) "நேதிநேதி - நேதிநேதி" என்றுமு,

---

(க) ஜி - ஸ்தே தா - க.
(உ) கஅ -
(ங) பு - ஸ -
(ச) மு - உ -
(ஞ) மு - உ -
(ட) ப்ரு - ச - க -

திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பாமைவண்ணம் வ்யாக்யாநம். ககூநி

(க) "யஸ்யாமதம்தஸ்யமதம்-யஸ்யாமகம்தஸ்யமதம்" என்றும், (உ) "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ-யதோவாசாநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்றும், (ங) "யதோவேதாமநஸாஸ ஹ்நமநுப்ரவிசந்திதமோதமேநம்-யதோவேதாமநஸாஸஹ்நமநுப்ரவிசந்திதமோதமேநம்" என்றும், (ச) "அறிந்தனவேதவரும்பொருள் நூல்க ளறிந்தனகொள்க வரும் பொருளாதல்" என்றும் இப்படிசொல்லிவிட்ட வித்தனையிறே. (அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை) என்று, இவ்விடத்தில (அவ்வண்ணம) என்கிறவிசேஷணம் அவருக்கு விசேஷணமாகவுமாம், அவர்நிலைமைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். (அவ்வண்ணத்தவர்) என்றபோது வேதங்களிலே ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரகாரமான ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை யுடையவனென்று பகவத் ப்ரமாகவுமாம்; அன்றியிலே, அவருடைய அவ்வண்ணத்து நிலைமையென்று நிலைமைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். ஒன்று வ்யவஹிதாந்வய ப்ராப்தம்; மற்றையது ஸ்வதஸ்ப்ராப்தம். நிலைமையாவது - மர்யாதைகள். அதாவது - வ்யவஸ்திதஸ்வபாவங்கள். (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று - அந்தப்ரகாரதத்தை யுடையவருடையவ்யவஸ்திதங்கள்.

(அவ்வண்ணத்து) என்றும், (அவர்) என்றும் பிரிக்கவுமாம்; (அவ்வண்ணத்தவர்) என்று முழுச்சொல்லாகவுமாம். (அவ்வண்ணம்) என்று - ஸௌலப்யஸ்வபாவம். அதாவது (ஙி) "ஆலோலகுந்தளமநோஹரணாபிராமமாஜாநு தீர்க்கபுஜமாயதலோசநம்த்வாம் । லக்ஷ்மீஸஹாயமநிமேஷமபேதவிக்நம்பஶ்யேமதேவஶரதஶ்நதமேவமேவ" என்று - ஸௌலப்யாதிகளைக்காலதத்வமுள்ள வளவும் அநுபவிக்கலாயிருக்கை. (சு) "ப்ரஸாதபரமௌநாதை" என்று பரதவம் வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே கழறறவொண்ணுமே கிடந்தவித்தனை. (நிலைமை) என்று - அதின்

(க) கேநோப - ஙி -

(உ) ணை - ஆங -

(ங)

(ச) நி - வாய் - கூ - ஙி - ஙி.

(ஙி)

(சு) வி - பு - ஙி - ஙக - உக.

வகுப்பு. ஸௌசீல்யவாத்ஸல்ய காருண்ய ஸௌந்தர்யாதிகள். அவையாவன - வந்து, இங்கேவந்து, என்முன்னேவந்து நின்றுரை ன்கிறவை. (கண்டும்) குணம்கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே (கண்டும்) என்கிறபடி யென்னென்னில்; கண்ணென்று உட்கண்ணைய், ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரத்தைச் சொல்லுகிறது. அவன் பண்ணின தாழ்ச்சிகளை அநுபவித்திருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி..

அன்றிக்கே, (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று (க) "ராம ஸ்துஸீதயாஸார்த்தம் விஜஹ்ரே-ராமஸ்துஸீதயாஸார்த்தம்விஜஹார" என் று பிராட்டியுங்கூட அப்ரதாநையாய்ப்பிறகிடும்படி போகஸ்ரோதஸ் ஸுக்கு முன்னேட்டுக்கொடுத்த அவ்வவ வைவித்யங்களைஸ்மரிக்கி றது. (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) ஒருஸ்ரோதஸ்ஸுக்குநிலவராய் மற்றைஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு நிலவரன்றியிலே யிருக்கையன்றிக்கே, ஸ்ரோதஸ்ஸுதோறும் இதுவேநிலையென்னும்படி ஸார்வ்தரிகமான தேசிகத்வம் சொல்லுகிறது. (உ) "விதியினால் பெடைமணக்கும்" என்னுமாபோலே.

அன்றியிலே, (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று (ங) "வையா த்யம்ஸுரதேஷ்விவ- வையாத்யம்ஸுரதேஷ்விவ" என்கிறபடியே பஹு முகமான ஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு நிலவரா யிருக்கச்செய்தேயும் (ச) "ஶிரிஷமுத்வீம்-சிரீஷம்ருத்வீம்" என்று - என்னுடைய மார்த்தவத் தைக்கண்டு குசைதாங்கிநின்ற நிலைமைகாண். அன்றியிலே, (நிலை மைகண்டும்) என்று,(ஞ) "நத்யஜேயம்-நத்யஜேயம்" என்கிறபடியே என்னைப்பெற்றுத் தரித்தல் பெறுவிடில் முடிதல்செய்யும்படியான ஸ்வபாவத்தைக்கண்டு வைத்தும். (அவர்நிலைமை) அவர் வடிவழகி ருந்தபடியது, சிலமிருந்தபடியது, வ்யவஸாயமிருந்தபடியது, இத் தனையுங்கண்டுவைத்தும், (கண்டும்) முன்பு உன்பக்கலிலே கேட் டுப்போந்தே னித்தனையிறே, கேட்டாற்போலே கண்டுவைத்தும். (கண்டும்) நெடுநாள் ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிக காணவேண்டும் விஷயம். அநாயாஸமாகக் கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கச்செய்தே கிடாய் நழுவவிட்டது. காணுதபோது வெருவப்ராடதமா யிருக்கக்

(க) ரா - பா - எ -
(உ) தி - வாய் - க - ச - ஞ.
(ங)
(ச)
(ஞ) ரா - யு - கஅ - ங -

திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பா-மைவண்ணம் வ்யாக்யாநம். ககன கண்டுவைத்துங் கலங்கினேன். (க) "கண்டுந்தெளியகில்லீர்" என்

அதுக்கடி யென்னென்னில்; (அவனை) அதாவது - (உ) "ஸம்பாவ்யம்நமதிஸம்பதத்ரைர்த்யாவாப்ருதிவீஜநயந்தேவகீ:- ஸம்பாஹுப்யாம்நமதி ஸம்பதத்ரைர்த்யாவாப்ருதிவீஜநயந்தேவகீ:" என்றும், (ங) "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்பிறர்களுக் கரியனித்தகன்" என்றும் - ஸௌலப்யம் ஸ்வபாவமான வோபாதி பரத்வமும் ஸ்வபாவமாய் நின்று நிலைத்ததாகையாலே.

(தோழீ) அஞ்சினைப் புகலிடமாக உன்னையாகிலும் பெற்றேமிறே. (தோழீ) பால்யத்திலே பாம்ஸுக்ரீடைக்குத் துணையானாய், நாயகன்பக்கலிலே அபிலாஷஸென்றவளவிலே நெஞ்சில்கிடைப்பாடுஞ் சொல்லுகைக்கும் அவனைக்கிட்டவிக்கைக்கும் துணையானாய், விஸ்லேஷதசையிலே வ்ருத்தகீர்த்தநம்பண்ணி அதுமோதிக்கைக்குந் துணையானாய், ஸர்வவிதஸஹாயமும் நீயேயன்றோ. (தோழீ) (ச) * இவர் வாயில் நல்வேதமோதும் வேதியர் வானவராகையாலே, "அவர்" என்று - போக்யதையைச் சொல்லுவது; (ச) "என்னையும் நோக்கி என்னல்குலும் நோக்கி எந்திளங்கொங்கையும் நோக்குகின்றார்" என்று-நாயகாதுராகம்சொல்லுவது; (ச) "அன்னையென்நோக்குமென் றஞ்சுகிறேன்" என்று - பயஸ்தாநஞ்சொல்லுவது; (ச) "அச்சோ வொருவரழகியவா" என்று பின்னையும் விடவொண்ணுதபடியான ஆகர்ஷகம் சொல்லுகைக்கு உன்னையொழிய வேறுண்டோ? (தோழீ) அவர்வடிவழகிருந்தபடியும் வந்தவரிருந்தபடியும் நின்ற நிலையிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றதில்லை காணென்கிறாள்.

(அவனைநாம்) நம்மையொழியச் செல்லாதபடி நின்றவனை, அவனையொழிந்தபோது, (ஞ) "அஸந்நேவ-அஸந்நேவ" என்னும்படியிருக்கிற நாம். அன்றிக்கே, அவனை யொழியச்செல்லாமையால் வந்த வாற்றுமையையுடைய நாமென்னுதல். ஏகாதிரிக்தமஸஹகமாகையாலே தோழியையுங்கூட்டி (நாம்) என்கிறாள். (அவனைநாம்) (ஷ) "செல்வர் பெரியர்" என்றும், (எ) "அவனெவ்விடத்தான்"

(க) தி - வாய் - ச - க0 - ங.
(உ) யஜூ - க்ர -
(ங) தி - வாய் - க - ஙு - க.
(ச) தி - மொ - ஷ - உ - க.
(ஞ) தை - ஆந -
(ஷ) நா - தி - க0 - க0.
(எ) தி - வாய - ஞ - ஷ - எ.

என்றும் எட்டாதபடியாயிருக்கிறவனை, (க) "சிறுமானிடவர்" என்று எண்ணுகைக்குங் கூடப்பாற்றம் போராதபடியான நாம்.

இப்படி பர்வதபரமாணுக்களானவிடத்தில் நாம்செய்த தென்னென்ன; (தேவரென்றஞ்சிநேமே) நங்காவிலேவிழுவா ரொருவரல்லர், நாம் அவர்காவிலே விழுத்தக்காரொருத்தனென்று கூசினேம். (அவனை நாம்தேவரென்றஞ்சினேம்) ஸ்ரீவராஹ நாரஸிம்ஹங்களான திர்யகவதாரங்களாக நினைத்திலோம், மாநுஷரான ராமக்ருஷ்ணர்களென்று நினைத்திலோம், (உ) "అశ్వత్థస్సర్వవృక్షాణామ్-அஸ்வத்தஸ்ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம்" என்றும், (ங) "మేరుశ్శిఖరిణామ்-என்றும் ஸ்த்தாவராவதாரமான அஸ்வத்தமேருக்களாக நினைத்திலோம், (ச) "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத் தேவர்க்குந்தேவா" என்றும், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றும் ஸாரிகளுக்கு மெட்டாத பரதேவதையென்று நினைத்தோம். ஸ்ருங்காரகர்மஸமாராத்யரானவனை கர்மஸமாராத்யராக நினைத்தோம்.

அதவா, (அவனைநாம்தேவரென்றஞ்சினேம்) (ஞ) "దివ్యక్రీడావిజిగీషావ్యవహారద్యుతిస్తుతిమోదమదస్వప్న కాన్తిగతిషు-திவுக்ரீடாவிஜிகீஷாவ்யவஹாரத்யுதிஸ்துதிமோதமதஸ்வ பநகாந்திகதிஷு" † (ரு) "క్రీడాహారేరిదంసర్వంక్షరమిత్యవధార్యతామ్ - க்ரீடாஹரேரிதம்ஸர்வம்க்ஷரமித்யவதார்யதாம்" என்றும், (�எ) "క్రీడతోబాలకస్యేవచేష్టాంతస్యనిశామయ - க்ரீடதோபாலகஸ்யேவசேஷ்டாம்தஸ்யநிசாமய" என்றும், (அ) "అఖిలభువనజన్మస్థేమభఙ్గాదిలీలే - அகிலபுவநஜந்மஸ்த்தேமபங்காதிலீலே" என்றும் (கூ) "మోదతేభగవాఞ్ఛూతైఃబాలఃక్రీడనకైరివ-மோததேபகவாந்பூதைஃபாலஃக்ரீடநகைரிவ' என்றும், (க0) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்றும், (கக) "வீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்" என்றும் - விபூதியைக்கொண்டு லீலைபண்ணுவாரொருவனென்றும்.

(க) நா-தி-கஉ-ச. (ஞ) (கூ)
(உ) கீதை-க0-உசு. (சு) (க0) தி-வாய்-ஈ-க0-எ.
(ங) கீதை-க0-உங. (எ) வி-பு-க-உ-கஅ. (கக) நா-தி-கச-கூ.
(ச) தி - வாய்-அ-க-ஞ். (அ) ஸ்ரீபாஷ்யம்-க.

† இங்கு "தேவரென்று க்ரீடையாய்" என்றிருக்கவேணும்.

(தேவனொன்று) விஜிகீஷையாய், (க) "ஜிதம் தேபுண்டரீகாக்ஷ-ஜிதம் தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்றும், (உ) "ஜிதம்பகவதாஜகத் - ஜிதம்பகவதாஜகத்" என்றும், (ங) "சத்யேனலோகாஞ் ஜயதி" என்றும், (ச) "நாவிஜித்யனிவர்த்தே - நாவிஜித்யனிவர்த்தே" என்றும், (ஞ) "தோற்றோம் மடநெஞ்சம்" என்றும் - ஸ்வேதர வஸ்துக்களை நின்றநின்ற நிலைகளிலே தோற்பித்துவெற்றிகொள்வா ரொருவனொன்றும்.

(தேவர்) என்று வ்யவஹாரமாய், (ஸ) "யோவை வேதாம்ஶ்ச்ப்ரஹி ணோதி - யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதி" (ஏ) "பஞ்சராத்ரஸ்யக்ருத் ஸ்நஸ்யவக்தாநாராயணஸ்ஸ்வயம்- பஞ்சராத்ரஸ்யக்ருத்ஸ்நஸ்யவக்தா நாராயணஸ்ஸ்வயம" (அ) "பீதகவாடைப் பிரானர்பிரமகுருவாகி" என்றும், (ஸ) " திருவரங்கர்தாம்பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த் தை" என்றும், (கo) "மறையுணைத்த திருமால்" என்றும், (கக) "அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான்" என்றும் - ப்ரபுத்வம்கொண் டாடி வாய்திறவாதிருக்கை யன்றிக்கே - ஸகலஜகத்திதமாக வேத வைதிக ப்ரவசநம்பண்ணுவாரொருத்தர்.

அன்றிக்கே, வ்யவஹாரமென்று-வழக்காய், (கஉ) "ஈஶ்வரோஹ மஹம்போகீ - ஈஶ்வரோஹமஹம்போகீ" என்றும், (கஉ) "ஆஶ்சர்யோ ஜனவான ஸ்மிகோந்யஸ்ஸதृஶோமம-ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மிகோந்யோஸ் திஸத்ருமோமம" என்றும்-ஸம்ஸாரியானவன்நான் கடவேனென்ன; (கங) "பதிம்விஶ்வஸ்ய-பதிம்விஶ்வஸ்ய"என்றும், (கச) "ஸஈஶோஸ்யஜக தோநித்யஏவ -ஸஈசோஸ்யஜகதோநித்யஏவ"என்றும்,(கஞ)"ஈஶதேஶ கவானேக ஃ-ஈஶதேதபகவாநேகஃ"(கஸ)"நாஸ்தாவிஷ்ணுர் ஶேஷஸ்யஜகத ஃ-சாவ்

(க) ஜி-ஸ்தே-க.
(உ)
(ங) ரா-அ-
(ச) ரா-அ-
(ஞ) தி-வாய்-உ-க-ள.
(ஸ) ஸ்வேதா-ஸ-
(ஏ)
(அ) பெரி-திரு-ரு-உ-அ.
(க) நா-தி-கக-கo.
(கo)
(கக) தி-மொ-ரு-ள-ங.
(கஉ) கீ-கஸ-மொ-
(கங)
(கச)
(கஞ)
(கஸ)

தாவிஷ்ணுராதேசஷஸ்யஜகதஃ" (க) "ப்ரஶாஸிதாரம்ஸர்வேஷாம் - ப்ரசாஸிதாரம்ஸர்வேஷாம்" என்றும், (உ) "அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகதஃ ப்ரபவஃப்ரளயஸ்ததா" என்றும், (ங) "தேநசேதவிவாதஸ்தேமாகங்காம்மாகுருங்கமஃ" என்றும் - ப்ரமாணமான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளைக் கையிலேகொண்டு ஸம்ஸாரிகளோடே வழக்குச்சொல்லித் தம்மதாக்குவதொன்றும்.

(தேவொன்று) த்யுதியாய், (ச) "தமேவபா ந்தமனுபாதிஸர்வம்- தமேவபாந்தமநுபாதிஸர்வம்"(ஞ) "தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி-தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி" (ட) "அதயதஅதபரோதிவோஜ்யோதிர்தீப்யதே-அதயதஅதஃபரோதிவோஜ்யோதிர்தீப்யதே"என்றும், (ண) "நாராயணபரோஜ்யோதிஃ-நாராயணபரோஜ்யோதிஃ" (த)"நிறைந்தசோதிவெள்ளஞ்சூழ்ந்த" (ந) "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - கிரவதிகதேஜோரூபராயிருப்பரென்றும்.

(தேவர்) என்று ஸ்துதியாய், (ப) "ததோதேவாதுந்துபயோவதந்தி" என்றும், (ம) "தஸ்யருக்ஸாமசகேஷ்ணை" என்றும், (ய) "ஸ்தவ்ய ஸ்தவப்ரியஃ-ஸ்தவ்யஸ்தவப்ரிய" என்றும், (ர) "ஸமஷ்டியஸந்நதாஃ-ஸமஷ்டியஸந்நதாஃ" என்றும், (ல) "ஸ்துஷ்டுயஸ்ஸர்வாணம் திவிபூதலஸ்தேதாமநுஷ்யைர்கநேசகேசரைஃ-ஸ்துதஃ-ஸங்கைஸ்ஸராணம்திவிபூதலஸ்த்தை ஸ்தகாமநுஷ்யைர்கமநேசகேசரைஃ-ஸ்துதஃ" (வ) "ஏததவேழுலகம்" (ழ) "ஏத்தவேத்தவெங்கெய்தும்"

(க)
(உ) கீ-க0-அ.
(ங) மநு-அ-கூஉ.
(ச)கடோ-உ-ஞ-கஞ.
(ஞ) சாந்தோ-

(ட) பு-ஸூ-
(ண) ,, ஞ-ஞ-க0
(த) ஸ்ருஸ்ரு-
(ந) சாந்தோ-

(ப) ஸஹஸ்ர-
(ம)
(ய)
(ர)
(ல)திவாய்-உ-உ-கக
(வ) ,, ச-ங-க0

என்று திவ்யலோடு பௌமலோடுவாசியற ஸ்வைவஸ்ஸத்யஞ் பிரு க்குமென்றும், (தேவர்) என்று-காந்திகதிகளுக்குப் போராய், (க) "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம் - ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" என்றும், (உ) "மாம்வ்ரஜ - மாம்வ்ராஜ" (ங) "மாமேவைஷ்யஸி - மாமேவைஷ்யஸி" என்றும், (ச) "கதிகம்யஸ்சாவைஷஹரிஃ - கதிர்கம்யஸ்சாவைஷஹரிஃ" என்றும், (ஞ) "நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான்" என்றும், (சு) "இறைவா நீதாராய்பறை" என்றும், (எ) "உனக்கே நாமாட் செய்வோமே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபாயோபேயங்களிரண்டும் அவனே யென்றும், திவுதாதுவுக்கு ப்ரதிபாதயமான வர்த்தங்களேழும் பதார்த்தாந்தரங்களில் பரதயேகமேகதேசம் வர்த்திக்குமிதனை; அபடியேயன்றிக்கே உக்தப்ரகாரதத்திலே இங்கேயெல்லாம பூர்ணமாகவர்த்திக்கையாலே, (எ) "நதத்நமஸ்சாப்யதிகஸ்ச-நதத்ஸமஸ்சாபயதிகஸ்ச" என்றும், (அ) "நத்வத்நமோ ந்யதிகஃ குதோந்யோலோகத்ரயேபி" என்றும் - வேதவைதிகர் சொல்லுகிற மேன்மையை புத்தி பண்ணிநினைத்தனைகாண்.

அன்றியே, (தேவரென்று) அதஸ்மிந் தத்புததிபண்ணினேனும். பரதேவதையென்று ப்ரமிததேதாமித்தனை யொழிய (கூ "ஆத்மானம் மானுஷம்மந்யே - ஆதமாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றும், (க0) "தத்ர த்வம்மானுஷீபூத்வா - தத்ரத்வம்மாநுஷீபூதவா" என்றும், மண்ணிலேமயங்கி மனிசராயிருக்கிறவரை நாம்தேவரென்று பழியிட்டோம். ஆலோகாலாபாலிங்கநவிநயாதிகளைப் பண்ணித்தம்மைத்தாழவிட்டுநின்ற ஸஜாதீயவிஷயத்தை விஜாதீயபுதத்தி பண்ணினேனுமிதனைகாண். (கூ) "ஆத்மானம்மானுஷம்மந்யே- ஆதமாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்னும் அவர்நினைவவிட்டு, (கக) "ப்வானாராயணோதேவஃ-பவாந்நாராயணோதவஃ" என்கிற வழிப்போக்கர்வார்த்தையைப்பற்றினேனுமித்தனைகாண்;(கஉ)"அஹம்வோ பாந்தவோ ஜாதஃ-அஹமேவோபாந்தவோஜாதஃ" என்னுமவனை, (கங) "தேவோவாதானவோவாத்வம்-

---

(க) தை-ஆந-க.
(உ) கீதை-கஅ-சுசு-
(ங) கீதை-கூ-ஙகூ.
(ச)
(ஞ) தி-பா-க-
(சு) தி-பா-உகூ.
(எ) ஸ்வேதா-சு.
(அ) கத்யத்-க.
(கூ) ரா-யு-கஉ0-கஉ.
(க0)
(கக) ரா-யு-கஉ0-ககூ.
(கஉ) வி-பு-ஞ-கங-உ.
(கங) வி-பு-ஞ-கங-எ.

ஜீவிக்கையாயிற்றில்லையென்று மீளுமேவாமாகில் புறம்பு நமக்கு ஸர்வஸ்வம்மாயிருந்துள்ள வழுகையாதரிபபாரில்லை" என்கிற வயிமாநத்தாலும் கால்வாங்கமாட்டிற்றிலன். † உத்தமராஜகன்யைபக்கலிலே உத்தமராஜபுதரன் சென்று அழுகு ஜீவிக்கையாகாதே மீண்டானென்றால் புறம்பு ஜீவிக்கையாகாதிறே. † ருசியேதுடங்கிப் பிறரைவசீகரிக்கும் பரிகரமாகத்தான் நினைதிருப்பது அழகையிறே, அது நிஷ்ப்ரயோஜநமாஞல் அபிமாநம் கால் கட்டுமிறே; சக்தி கொண்டுகார்யங்கொள்ளிலும் விஷயமில்லாமையாலே மேல்விழுந் தணைக்க மாட்டிற்றிலன்; எதிர்த்தலையில் இசைவின்றிக்கே மேல் விழுந்தால் ரஸமில்லையிறே. "அழகும் சீலமும் கார்யகரமாயிற்றில்லை, சக்திகொண்டு கார்யங்கொள்ளும் நிலமன்றியிலேயிருந்தது, இனி இவளை வசீகரிக்கும்படி யென்?" என்றுபார்த்தான், முன்பு திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் தன்குழலோசையிலே வசீக்ருதரானபடியைக்கண்டபடியாலே "நம்முடைய மிடற்றோசையாலே வசீகரிடபோம்" என்றுபார்த்து ஒருபண்ணை நுணுங்கினன். இவனுடைய (க) *ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாம்-எவம்பஹுவிதாம்சிந்தா மிருக்கிறபடி. "ம்ருகயார்த்தமாகவந்தோ மாகையாலே 'பாடுகிறவனர்' என்றுகேட்பாரில்லை, இவளை வசீகரிக்கும் பரிகரமிது" என்று ஒருபண்ணை நுணுங்கினன், அதிலே யீடுபட்டு மேல்விழுந்து கலந்தேன், இதுகாண்செய்தபடியென்கிறாள. ம்ருகயையைக்குறித்துவந்தவர்கள் ஸ்ரமந்தீரஒருமாத்தின்னிழலிலே ஒதுங்குகையும் முகத்திலே நீரையேறிட்டுக் கொள்ளுகையும், கர்பூரகரத்தை வாயிலேயிடுகையும், ஒருபண்ணை நுணுங்குகையும ப்ராப்தமிறே.

(நைவளம்) கேட்டாரோடு சொன்னாரோடு வாசியற நைவீக்கும்படியான அழகையுடைத்தான பண்ணை நுணுங்கி. நட்டபாஷையை குணமியாகத்தால் (நைவளம்) என்று பேரிடுகிறது. (உ) "நுடங்கு கேள்வியிசை" என்னக்கடவதிறே. (ஒன்று) அல்லாத இசைகளிற்காட்டில் பிறரைவசீகரிக்கவற்றாயிருக்கையையும் இதுக்கு வசீக்ருதராகாவிட்டால் வேறுகதியறதிருக்கையையும் பற்ற அதவிதீய மென்கிறது. கர்மஜ்ஞாநங்களால் ஸாதயமல்லா

இருபத்திரண்டாமபாட்டு. (நைவளம்) ஒருத்திபக்கலிலே ஜீவமலையாகாமற்றாழ்ந்ததால புறம்பு ஜீவிக்கை யாகாதொழியவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உத்தமராஜைத்யாதி.)

அழகைத் தான் வசீகாரஸாதநமாக நினைத்திருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ருசியேதொடங்கியித்யாதி.)

(க) ரா-ஸு-ஸுந்த-க. (உ)

த்தை பக்தியாலே ஸாதிக்கலாம், பக்தியாலே ஸாத்யமல்லாதத்தை ப்ரபத்தியாலே ஸாதிக்கலாயிருக்கும்; அதுவும் பலியாவிட்டால் வேறு கதியில்லையிறே. சேஷபூதன் சேஷியை லபிக்கைக்குச் சரமமான உபாயதத்தைப் பற்றிறேபோலேகாணும் காந்தன் அபிமத விஷயத்தை லபிக்கைக்குச் சரமோபாயத்தைப் பற்றினபடி. (ஆராயா) நுணுங்கினன். (நம்மைநோக்கா) பண்ணை நுணுங்கினவாறே தான் அழிந்தான், "இனிதகப்பாதுஇவளழிகை" என்று என்முகத்தைப்பார்த்தான், "வயிரவுருக்கானது அரக்கையுருக்கச் சொல்ல வேணுமோ" என்றிருந்தான்; நம்முடைய பும்ஸ்த்வத்தையழித்த விது ம்ருதுஸ்வபாவையான விவருடையஸ்தரீத்வத்தை யழிக்கக் குறையில்லையென்று என்முகத்தைப்பார்த்தான். (நம்மை) என்று - ஆத்மநிபஹ்நவசநம்.

(நாணினோர்போலிறையே) அல்பமேநாணினோர்போலே. அவர் என்முகத்தைப் பார்த்தவிடத்தில் அவர் நுணுங்கினபண்ணிலே அகவாயழிந்திருக்கச்செய்தே பொரிபுறந்தடவி நானழிந்தமை அவர்க்குத் தெரியாதபடி அவிக்ருதையா யிருந்தேன், அத்தைக்கண்டு லஜ்ஜைபிறந்தது, "சரமோபாயத்தை யநுஷ்டிதேதாம், அது கிஷ்ப்பலமாயிறறு" என்று லஜ்ஜையிலே யிழிந்தார். நேராக நாணினோராகில் மேல்பண்ணும் பரவ்ருத்தி கூடாதிறே; ஆகையாலே நாணினோர்போலே பாவித்தாரென்கிறாள். அதாகிறது - லஜ்ஜித்தாற்போலே பாவியா நேர்முகம் பார்க்கமாட்டாதே சோலையைப் பார்ப்பது, பார்ஶ்வங்களைப் பார்ப்பதாநு ரென்கிறாள். ப்ரபந்நர், தன்னைலபிக்கைக்கு (க) * அழுவன்தொழுவனில பட்டபாட்டையெலலாம் அபிமத விஷயத்தைக குறிததுதான்பட்டபடி.

(பின்னும் நயங்கள் செய்வளவில்) பின்னும் நீசபாஷணங்களைப் பண்ணிலேயிட்டு நுணுங்குமளவில். (நயங்கள் பின்னும்) நம்முடைய மஹாவிஶ்வாஸம்போலே யாயிற்று அவனுடைய மஹாவிஶ்வாஸமிருக்கிறபடி. பண்ணின ப்ரபததி விபரீதபலமாநுமம அத்தையொழிய கதியற்றிருக்குமாபோலே தான் நுணுங்கினபண் பலிததிலலையென்றுவிடாதே பின்னையும் அத்தையே நுணுங்கினனென்கை. (நயங்கள) அவ்விசையிலே வைத்து நுணுங்கின நீசபாஷணங்களுகுத தொகையிலலைபெனகிறாள. (ஆராயா, நம்மைநோக்கா, நாணினோர்போலிறையே நயஙகள பினனும) என்றுகொண்டி அவன் பண்ணின ஸாரஸ்யங்களை நீயுங்கூடக் காண

(க) தி-வாய்-நு-அ-நு.

தேவாவாதாநவாவாதவம்" என்றுப்ரமித்தாற்போலே யென்கிறாள்.

இப்படி அவர்கள்வார்த்தையைப் பற்றிச்செய்தனென்னென்னில்; (அஞ்சினேனும்) (க) "அதஸோபயஜ்ஞோபவதி-அதஸோபயம்கதோபவதி" என்றும் (உ) "பயம்பயாநாமபஹாரிணீ-பயம்பயாநாமபஹாரிணி" என்றும், அபயஸ்தாநத்திலே பயபுத்தி பண்ணிற்று. * "(நாமஞ்சினேனும்) என்று-ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் வார்த்தையாயிருந்தபடி கண்டாயே"! என்று ஜீயரருளிச் செய்வர். இழவிலவந்தாலும் வாஸனை விடாதிறே. (நாமஞ்சினேனும்) (ங) "பீஷாஸ்மாத்வாதஃபவதே। பீஷோதேதிஸூர்யஃ। பீஷாஸ்மாதக்நிஶ்சேந்த்ரஶ்ச- பீஷாஸ்மாத்வாதஃபவதே।பீஷோதேதிஸூர்யஃ। பீஷாஸ்மாதக்நிஶ்சேந்த்ரஶ்ச" என்று தூர்மாங்கள் அஞ்சுமிடத்திலேயோ பக்தாபிமாநிகளானநாமஞ்சுவது? (நாமஞ்சினேனும்) (ச) "பாஹூராமஸ்யஸம்ஶிதா। நாஹாரயதிஸம்ஜ்ஞாஸம்-பாஹூராமஸ்யஸம்ஶிதா।நாஹாரயதிஸம்ஜ்ஞாஸம்" என்று கணயத்துக்குள்ளேயிருக்கிறநாமோ அஞ்சுவோம்? (நாமஞ்சினேனும்) என்று - (ஞ) "பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்ய தோயஸ்யலோகோமஹாத்மநஃ-பாஹுச்சாயாமவஷ்டப் தோயஸ்யலோகோமஹாத்மநஃ" என்று உபய விபூதிக்கும் அஞ்சிறன் புகலிடமானதோள் எனக்கொருத்திக்கும் பயஸ்தாநமாவதே!. (அவரை நாம் தேவரென்றஞ்சினேனும்) (சு) "வஸாமிபுத்திர்யோகம்தம் - ததாமிபுத்தியோகம்தம்" என்று உணர்த்தினையத் தந்தவரை, (எ) "தத்தத்ஏவமயாஜ்ஞாதஃ-தத்தத்ஏவமயாஜ்ஞாதஃ" என்றும் - அவன்பக்கலிலே அறிவுபெற்ற நாம் பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து ஸ்வரூபாநுகுணமாக வொதுங்கினேம். (நாமஞ்சினேனும்) தோழீ! உன் ஸந்நிதியில்லாமையிறே நாணிழந்தது, அவன்படியையும் என்படியையும் அறிந்த நீ கூடநின்றாயாகில் என் பராந்தினையப் போக்கலாயிற்றேயென்கிறாள்.

மைவண்ணநறுங்குஞ்சி வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

---

* இது பட்டர் வ்யாக்யாநமாகில் இவ்வாக்யம் அந்வயியாது. இது பட்டர் வ்யாக்யாநமன்றென்றே ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர் சொல்லுகிறார்கள்.

(க) தை-ஆ-ந-எ.
(உ) வி-பு-க-கள-ஸு.
(ங) தை-ஆந-அ.
(ச) ரா-அ-ஸு0-உ0.
(ஞ) ரா-ஸ-ஸு-கக.
(சு) தை-க0-க0.
(எ) ரா-ஸ-ஸுஅ-ச0.
(அ) தி-வாய்-உ-ஸு-உ.

மூ.—நைவளமொன்றூராயாநம்மைநோக்கா
நாணினுட்போலிறையேயநயங்கள்பின்னும்
செய்வளவிலென்மனமுங்கண்ணுமோடி
எம்பெருமான்திருவடிக்கீழணைய, இப்பால்
கைவளையும்மேகலையுங்காணேன்கண்டேன்
கனமகரக்குழையிரண்டுமகான்குதாளும்
எவ்வளவுண்டெம்பெருமான்கோயிலென்றேற்கு
இதுவன்றேவெழிலாலியென்றூர்த்தாமே. (உஉ)

பதம். ஒன்று, நைவளம், ஆராயா, நம்மைநோக்கா, இறைநாணினுள் போல், (நு) பின்னும்நயங்கள்செய்வளவில், என்மனமும், என்கண்ணும், ஓடி, எம்பெருமான்திருவடிக்கீழ்அணைய, (க0) இப்பால், கைவளையும், மேகலையும், காணேன், கனம, (கநு) மகரக்குழையிரண்டும், நான்குதாளும, கண்டேன், எம்பெருமான், கோயில், (உ0) எவ்வளவுண்டுஎன்றேற்கு, எழில் ஆலி, இதுவன்றேவென்றூர்த்தாமே. (உந) (உஉ)

உரை. அதிவிதீயமாக, நைவிக்கும் அழகையுடைய பண்ணை, ஆராய்ந்து (பாடி), நம்மைப்பார்த்து, கொஞ்சம் லஜ்ஜைப்பட்டவர்போலே, (நின்று) (நு)பின்னும் நீசபாஷணங்களைச் செய்யும்போது,என்மநஸ்ஸும்,என்னுடைய கண்ணும, ஓடி, எமக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலேகிட்ட, (க0) அதன்பின், கையில்தரித்த வளையையும், அரைநூல்மாலையையும், போனவிட மறிந்திலேன் ; ஸ்த்திரமான, (கநு) இரண்டுமகரகுண்டலங்களையும், நான்கு தோள்களையும், பார்த்தேன்; எமக்கு ஸ்வாமியே! (தேவரீரெழுந்தருளியிருக்குமம) ஸ்ரீரங்கம், (உ0) எவ்வளவு தூரமுண்டுஎன்றுகேட்டனக்கு, அழகியதிருவாலி, இது வன்றே வென்று தாமேசுட்டிக்காட்டியருளினர். (உஉ)

வ்யா.—இருபத்திரண்டாம்பாட்டு.—(நைவளம்) கீழ்ப்பாட்டில் "அவரை நாம்தேவரென்றஞ்சினேம்" என்று - அதஸ்மிந்தத்புத்திபண்ணினேனுங் கண்டாயேதோழீயென்றாள்; "நீ அகன்றாயாகில் அவன்உன்னைநெடு ஸம்ச்லேஷித்தபடியென்" என்ன ; அவன் வசீகரித்தபடியும் ஸம்ச்லேஷித்தபடியுமிதுகா ணென்கிறாள்: தன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் சீலத்தையுங் காட்டினவிடத்திலும் காய்யகரமல்லாமையாலே "போமித்தனை யோ" என்று நினைத்தான், ஸ்ரீபாதம் போந்ததில்லை, நிஷ்பலாம்பகஷமான விஷயத்தைக்குறித்து நிற்கையாவதென்னென்னில ; சேஷியாகையாலே, சேஷவஸ்துவகன்றால் இழவுதன்னதாய், லபித்தால பெறும் பேறும் தன்னதாயிருக்கையாலும், இவனை யொழியச்செல்லாத காதலுதவுதலாலும், "நம்மடிகள் இங்கு

ப்பெற்ற தில்லைகாணென்கிறாள். (செய்வளவில்) அத்தை நாணுங்கினவளவிலே.

(என்மனமும் கண்ணுமோடி) த்வஸ்தமாய்ப்போயிற்றென்கிறாள். பொரிபுறந்தடவி அடக்கிக்கொண்டிருந்தேன், என்னால் அடக்கப்போயிற்றதில்லை, கடலுடைந்தாற்போலேயுடைந்ததென்கிறாள். கண்ணால் கண்டவிடத்திலே யிறே நெஞ்சுசெல்லுவது, அம்முறை குலைந்ததென்கிறாள். நெஞ்சும் தனியேபோயிற்று, கண்ணும் தனியே போயிற்றென்கிறாள். ஹ்ருஷீகேசனைக் காணுமளவுமிறே இந்த்ரியங்களுக்கு இவற்றோடு ஸம்பந்தம்; † கர்ம நிபந்தமாகையாலே ஔபாதிகமிறே. (ஓடி) ஒன்றைநான்றுபின்பாராதே யோடிற்றென்கிறாள். என்னையும் பாராதே யோடிற்றென்கிறாள்.

(எம்பெருமான் திருவடிக்கீழணைய) நிரூபாதிகஸம்பந்தியானவன்பக்கலிலே போய்ப்புக்கதென்கிறாள். (எம்பெருமான்) † தன்மிடற்றுரைசையாலே என்னையெழுதிக்கொண்டவன். (திருவடிக்கீழணைய) அவன் நினைத்தவளவன்றுகாண் நான் அழிந்தபடியென்கிறாள். என்முலையைத் தன்மார்விலே நெருக்கித் தழுவிக்கொள்ளவாயிற்று அவன் நினைத்தது, நான் அவன்காலைத் தலையிலே வைத்துக்கொண்டேனென்கிறாள். அடங்கியிருக்குமாபோலே யிறே அழியும்போதழியுமபடி.

(இப்பால்) என்னைவந்துகிட்டினைக்கு அவன் பண்ணினவ்யாபாரங்கள் சொன்னேன், கலந்தபோது அவன் பண்ணின வ்யாபாரங்கள் ஒரு மஹாபாரதத்துக்குப்போரும், அத்தை அடைவுபடப்பேசுகைக்குவேண்டுந்தெளிவில்லாமையாலே பேச்சுக்குநிலமன்று, † இக்கதை ஸ்ரீராமாயணத்தே கேட்கலாகாதோ வென்கிறாள். † உபோத்காதஞ்சொன்னேன், பலச்ருதியைக் கேட்கலாகாதோ?

ஆத்மாவன்றோ இந்த்ரியங்களுக்கு ப்ரவர்தன் என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கர்மநிபந்தமாகையாலேயித்யாதி.)

தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தன்மிடற்றுரைசையாலேயித்யாதி.)

(இக்கதை) ஸ்ரீராமாயணத்தோடே கேட்கலாகாதோவென்கிறாளென்ற ஸம்யக்பாடீ. அதாவது - இத்தை ஸ்ரீராமாயணத்திலே பிராட்டியுடைய வ்யாபாரமே சொன்ற்போலே என்னுடையவ்யாபாரத்திலே அறிந்து கொள்ளுங்கோளென்றபடி. அதாவது - (கைவளையும மேகலையும) இத்யாதியாயிருக்கிற ஆகாரத்தைக்கொண்டே அவன் கலந்தபோது பண்ணினவ்யாபாரங்களெல்லாமறிந்து கொள்ளுங்கோளென்றபடி. விவரணம் (உபோத்காதமித்யாதி.)

திருநெடுந்தாண்டகம்-உஉ-பா-கைவளம் வ்யாக்யானம். உ0எ

(கைவளையுமித்யாதி) அகம் ஒடிக்குண்டுபோலவ் "கண்டதேது காணதேது" என்று கேட்பானைபபோலே அவன் வந்து கலந்தபோது கலஹியின் பலமாய்க்கொண்டு நீகாணதேது, கண்டதெதென்னச் சொல்லுகிறாள். த்ருஷ்டம் அத்ருஷ்டமாய் அத்ருஷ்டம் த்ருஷ்டமாயிற்று.

(கைவளையும்) வளைகழலுவது விரஹத்தின் பின்பன்றோ, வளை போயிறறு என்பானென்னென்னில்; ஸம்ஶ்லேஷ ரஸததாலே பூரித்து யெடுத்துப்போயிற்றென்கை. (மேகலையும்) மேகலைகண்டிலே னென்கை. அஸதஸ்யமன்றோவென்னில்; அத்தசையில் பரியட்டம் மாறுட்டத்தாலே என்பரியட்டப்பட்டுங் கண்டிலேனென்கை. அவன்பரியட்டம் தன்கையிலே யிருக்கக்கண்டா ளித்தனையிறே. (காணேன்) புக்கவிடமறிந்திலேன். இத்தால் - ஸ்வாபதேசத்தில் வந்தால் அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்று யிருக்குமிறே. ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறகும்போதில் விரோதியான அஹங்கார மமகாரங்கள், போகவேளையில் வந்தால் வஸ்தரமென்றும் வளையென்றும் பேரிடக்கடவதாயிருக்கும். நான் போக்தாவென்றிருத்தல், எனக்கு போக்யமென்றிருதல் செய்யுமதஸ்வரூபமன்றிறே; போக்யமாயிருக்கையிறே ஸ்வரூபம். (காணேன்) தான் விரோதியைக் கழித்துக்கொள்ளுதல் அவனைப்பற்றிப் போக்கித்தரவேணுமென்று அபேக்ஷித்தல் செய்தாலிறே விரோதிபோனதறிவது, தான் போகத்திலே அந்யபரையாயிருக்க அவன் போக்கப்போனவையாகையாலே கண்டிலேனென்கிறாள்.

(கண்டேனித்யாதி) இத்தலையிலுள்ள தொன்றுங்காணுதாற் போலே அத்தலையிலுள்ளதை நேராகக்கண்டேன். விரோதியை நேராகக் கண்டிலேன், போக்யதை குறைவற்றிருக்கக் கண்டேன். அணைத்தபோது உறுத்தின திருமகரக்குழைகளையும அணைத்த திருக்கைகளையுங் கண்டேன். (கனமகரக்குழை) ஸ்த்திரமான திருமகரக்குழை. இதயாநுபாவ்யமா யிருக்கை. கலந்தவன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனையிருக்க, (நான்குதோள்) என்கிறது - தன்னைத் தழுவுகையாலே தோள்கள் பணைத்தபடியைப்பற்ற. இத்தலையகப்பட்டபின்பு தன்னை வெளியிட்டபடியாகவுமாம். †தோள்களைக்கொண்டு காய்யங்கொள்ளுமிடத்தே மறைக்கவொண்ணுதிறே.

(எவ்வளவித்யாதி) அவிச்சிந்நமாக வநுபவிக்கவேணுமென்றுபார்த்தது "உம்முடைய வகம் எத்தனைதூரம்போரும்" என்று கேட்ட

---

† தருத்யதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தோள்களைகொண்டியாதி).

வெண்க்கு. (எவ்வளவுண்டு) சற்றிடமாகில கூடப்போவோமென்று நினைத்து "எவ்வளவுண்டு" என்கிறாள்போலேகாணும். (க) † "பருகிக்களித்தேன்" என்றவநந்தரம், (உ) "அடியார்களுழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று பரார்த்தித்தாற்போலே, இவனேடே ஸமஸ்லேஷிக்கப் பெற்றுவைத்து இவனுடைய வேண்டப் பாட்டைக்கண்டு இவனுக்குத தகுதியான பரிஜநத்தோடே அநுபவிக்கவேணுமென்னும் அபேக்ஷபிறந்தது. (எவ்வளவுண் டெம் பெருமான் கோயிலென்றேற்கு) (என்றேற்கு) நானெகிழா பிரிவை ப்ரஸங்கிதமேதனென்கிறாள்.

(இதுவன்றே வெழிலாவியென்றார்) திருமணங்கொல்லைக்கும் திருவாலிக்குமுண்டான ப்ரத்யாஸத்தி அங்குலிநிர்த்தேசம்பண்ணலா யிருக்கையாலே "இதுவன்றே" என்று கையைக்காட்டிநினென்கிறாள. அங்ஙனன்றியே, நீயிருந்தவிடமன்றே நமக்கு உத்தேச்யமென்று சொன்னவுமாம். சேஷியிருந்தவிடமே சேஷபூதனுக்குஉத்தேச்யமாமாபோலே. † பிள்ளைவேட்டகத்தையாசைப்படும், பெண்பிள்ளை புக்ககத்தை யாசைப்படுமிறே.

அதவா, (எவ்வளவித்யாதி) போகம் உண்மஸ்தகாஸமான வாறே ஸாதமிப்பித்து அநுபவிப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்து, "நாம் அகம்புக்கு வாராநின்றோம்" என்று பிரிவை ப்ரலங்கிக்க, (எவ்வளவுண் டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு - எழிலாவி - இதுவன்றே என்றார்) உன்காலேயன்றே நமகுத்தேச்யமென்று என்காலைக் காட்டிப்போலேநென்கிறாள். (தாமே) வருவாருந்தாமே, அநுபவிப்பாருந்தாமேயாய்விட்டதென்கிறாள். ... ... (உஉ)

மூ.—உள்ளுருகுஞ்சிந்தைதோயெனக்கேதந்தென்
னெளிவளையும்மாநிறமுங்கொண்டாரிங்கே
தெள்ளுருமிளந்தெங்கின்தேறல்மாந்திச்
சேலுகளுந்திருவரங்கம்நமமூரொன்ன

தாத்பாயம் (பருகிக்களித்தேனித்யாதி).

இவள் அவனிருந்தவூரைக்கேட்டால், நம்மூர் இன்னது என்றுசொல்லாதே நீ இருந்தவிடமென்பாரென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளைவேட்டகத்தையித்யாதி). ... ... (உங)

(க) தி-வாய்-உ-ங-க. (உ) தி-வாய்-உ-ங-க0.

கள்ளூருமம்பைந் துழாய்மாலையாஅனைக்
கனவிடத்தில்யான்காண்பன்கண்டபோது
புள்ளூருங்கள்வாநீபோகேலென்பன்
என்றூலுமிதுநமக்கோர்புலவிதானே. (உரு)

பதம். உள்ளூரும், கிந்தைதோய், எனக்கேதந்து, என்னுளிவனையும், ன்மாநிறமும, (ரு) இங்கே, கொண்டார், தெள், ஊரும், இளம், (க0)தங்கின்றேறல், மாந்தி, சேல், உகளும், திருவரங்கம் நம்மூர்என்ன, (கரு) ள்ளூரும், பைந்துழாய்மாலையானை, யான், கனவிடதில்காண்பன், கணட போது, (உ0) புள்ளூரும்கள்வா, நீபோகேல்என்பன், என்றூலும், இது, மக்குழோர்புலவிதானே. (உரு) (உரு)

உரை. அந்தகரணத்தையுங் கூட வ்யாபரிக்கும்படியான, மநோவ்யாதி யை, எனக்கேதந்து, என்னுடைய அழகிய கைவளையல்களையும், என்னுடை ய்லாகயமான நிறத்தையும், (ரு) இந்த திருவாலிதிருநகரியிலே, கொணடுபோ னார்; (அப்போது அவர்) தெளிந்து, பரவாநின்றுள்ள, இளமைதங்கிய, (க0) தென்னங் கள்ளைக், குழைத்து, மதஸ்யங்களானவை, ஸஞ்சரிக்கிற, ஸ்ரீரங்கம ன்ன, நம்முடையவூர் என்றுசொல்லிப்போக, (கரு) தேன்வெள்ள மிடாநின் றுள்ள, பசுமைதங்கிய திருத்துழாய் மாலையையுடைய வவரை, நான், கண் டிலே கண்டேன்; அப்படி அநுபவித்ததசையில், (உ0) பெரிய திருவடியை டத்துகிற க்ருத்ரிமனே! (என்னைவிட்டு) நீபோகாதேகொள்என்று (நான்) சொல்லாநிற்பன், இப்படிச் சொன்னலும், இத ஸம்ஸ்லேஷம், நமக்கு ஆற்றுமைக்கு உறுப்பாமதன்றே? (உரு) ... ... (உக)

வ்யா.—இருபத்துமூன்றுப்பாட்டு. (உள்ளூரும்) தானே க்ரு ஷிபண்ணிவந்துகலந்தவன் பிரிகிறபோது, "போகாதேகொள்" என்று ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டிற்றிலேயோவென்ன; அதுவுஞ் சொன்னேன், அது அகார்யகரமாயிறறென்கிறாள். உனக்கு பவ்ய னுயிருக்கிறவன் உன்வார்த்தை கேளாதொழியுமோ வென்ன; "நில மல்லாநிலததிலே நீளவிருக்கக்கடவதோ" என்று பெரியதிருவடி கொண்டுபோகபோனானென்கிறாள். † ரக்ஷகனுடைய வயாபாரமா கையாலே கூடினகையும் ரக்ஷகமாய்ப் பிரிகையும் ரக்ஷகமா யிறே யிரு பபது. போகம் உன்மஸ்தகமானால் அதைஸாத்மிபபித்து அநுபவிப

இருபதுமூன்றுமபாட்டு. (உள்ளூருஞ்சிந்தைதோய்) ஈச்வரன்றானே பிரிந்துபோனானென்று அர்த்தாந்தரத்தை விவக்ஷித்து, பரமதயாளுவாயிருக் கிறவன் நிர்த்தயமாகப் பிரியலாமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார (ரக்ஷகனு டையவித்யாதி). ஸாத்மிப்பித்து அநுபவிப்பிகைகாகப பிரிந்தானென்னு

பிக்கவேணுமென் றிருக்குமிறே அவன்; † ஸ்வரூபத்தில் சிந்தையில்லாமையாலே † கூடுகைக்குபபாரிக்கிறளிறே இவள்.

உபயவிபூதி யுக்தனுய் பரமோதாரனு யிருக்கிறவனுக்கு நீ ப்ரிய விஷயமாய்க்கொண்டிருந்தாயாகில் அவன் உனக்குத் தந்துபோயிற்ற தென்னென்ன; (உள்ளுருஞ்சிந்தைநோ யெனக்கேதந்து) அவன் தந்துபோனது இதுகாணென்கிறாள். உள்ளில்நோய், கண்கண்டு சிகித்ஸிக்கலாம் நோயன்றுகாண் தந்தது. பாஹ்யமான நோயாகிலி றே கண்கொண்டு சிகித்ஸிக்கலாவது. (உள்ளுருகும்நோய்) ஸர்ப்பம் ஊர்ந்தாற்போலே ஸஞ்சாரியா யிருக்கை. † கண்ணுக்குத் தெரியா திருந்தாலும் ஒருப்ரதேசத்திலேயாகில் அவ்விடத்தே அந்வேஷித்து சிகிதஸிக்கலாமிறே, அது செய்யவொண்ணுதபடி கழலைகரபபான்போலே எங்குமொக்க ஸஞ்சரிக்கும் நோயென்கை. † காதல் நோயாகையாலே கிலாய்ப்பைப்பற்றி நிற்குமோ, பந்தத்தைப்பற்றி நிற்குமோ, இன்னபடியிருக்குமென்று நிர்ணயிக்கவொண்ணுதபடி யாயிறே யிருப்பது. (சிந்தைநோய்) அபரிஹரணீயமான நோய். ஒருருக்கு நோவுவந்தால் வைத்யனுலே பரிஹரிக்கலாம், வைத்யனுக்கு ஒரு நோவுவந்தால் ஒருவராலும் பரிஹரிக்கவொண்ணுதிறே. (க) "அஜ்ஞோஜ சேதஸ:-அதோகூஜே தஸ:" என்கிறபடியே நெஞ்சுதெளிந்திருந்தால் கர்மக்ஷயமிறேயென்று தரித்திருக்கலாம், நெஞ்சில் வ்யாதிக்குப் பரிஹாரமில்லையிறே. (நோய்) † இபோமந்தான் அவஸ்தாநுகுணமாகப் புருஷார்த்தமாயிருக்கும், - போகோபகரணமா யிருக்கும், நோவுமாயிருக்கும்; - ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தார்க்குப் புருஷார்த்தமாயிருக்கும், போக்தாவுக்கு போகோபகரணமாயிருக்கும், விஸ்லேஷிததார்க்கு வ்யாதியாயிருக்கும்.

மதுதாமறிந்திருக்க மநோரதிப்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரக்ஷணத்திலித்யாதி). கூடினாக்குப்பாரிக்கையாவது - கீழில்பாட்டிலே, "எவ்வளவுண்டு" இத்யாதியாலே அவிச்சிந்நமாக அநுபவிக்கப்பாரிக்கை.

உள்ளில்நோய் என்றதிலே அபரிஹரணீயத்வம ஸித்தமாயிருக்க (ஊருநோய்) என்றதாலே பலித்தப்ரயோஜந மேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுக்குத் தெரியா திருந்தாலுமித்யாதி). சிந்தைநோயாகையாலும் அபரிஹரணீயமென்கிறார் (காதல்நோயாகையாலேயித்யாதி). (க) "அபிபூயமாநாவ்யஸநை: - அபிபூயமாநாவ்யஸநை:" என்றது இங்கு அபேக்ஷிதம்.

அநேகஜந்மஸாத்யமானப்ரேமத்தை (நோய்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்ரேமந்தானித்யாதி).

(க) பாகவ-கர-உ-கு.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பா-உள்ளுருகும் வ்யாக்யானம்.

(எனக்கேதந்து) எனக்கே கூறுகத்தந்து. கலவி இருவர்க்கு மொக்குமாகில் ஆற்றுமை இருவர்க்குமொவ்வாதோ வென்கை. (தந்து) என்பானென்னென்னில்; என்னைப்போலே யன்றியே பிறர் முகம்பார்க்கவேண்டாதபடியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுடையவர்; பிரிந்துபோகையாலே அவர்க்கில்லை என்னுமிடங்கண்டீலையோவென்கிறாள். (க) "ந்வதம்ஸாந்நமஸகாந்- ந்வதம்ஸாந்நமஸகாந்" என்கிறபடியே ஊர்ந்ததுங்கடித்தது மறியாதே அவன்படிம்பாடி தானறியாளிறே. (உ) "ஊர்த்வம்மாஸான்ன ஜீவிஷ்யே- மாஸாந் நஜீவிஷ்யே" என்னுமளவு தன்னது, (ங) "நஜீவேயம்க்ஷணமபி- நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னும்படி அவனுற்றுமை. எனக்கே யாயிற்றென்கிறாள்- †அவன் க்ருஷியாலேவந்ததாகையாலே. (எனக்கேதந்து) அவர்பெரியவரன்றோ, தமக்கென்னவொன்று வைக்கவல்லரோ? எல்லாம் (ச) "ப்ருத்யானாம்- பக்தாநாம்" என்றன்றோ அவரிருப்பது என்று க்ஷேபமாதல்.

(என்னெஞ்ஞெளிவீனையும் மாகிறமுங்கொண்டார்) நோவை விளைத்தவர்க்குமேலே நோவுக்கு ஆஸ்வாஸகரமாயிருக்குமத்தையும்கொண்டுபோனார். (என்னெஞ்ஞெளிவீனையும் மாகிறமும்) (ஞ) "மதீயஞ்சாகிலம்- மதீயஞ்சாகிலம்" என்றும், (சு) "த்வைவ- தவைவ" என்னும் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தை யுடைய விவள் தேஹாத்மாபிமாநிகளைபோலே சொல்லக்கடவளோவென்னில்; ஸம்ஸ்லேஷதசையில் இதொரு வளையிருந்தபடியென்! சேர்த்தியால்வந்த வொளியிருந்தபடியென்! வடிவில் நிறமிருந்தபடியென்! என்று கொண்டாடுமவையாகையாலேசொல்லுகிறாள். அவனுக்கு ஆதரணீயமானவை அவ்வழியாலே தனக்கு மாதரணீயமாயிருக்கையாலே "என்னது" என்னலாமிறே. (மாகிறம்) ஸ்லாக்யமானநிறம். (இங்கே) நான்வழிபறியுண்டதேசமிதுவென்கிறாள். நான் வழிபறிகவந்து வழிபறியுண்டேனென்கிறாள். (எ) "இங்கேயிருவராய்வந்தார்" என்றுநான்நிதியெடுத்ததேசமிதுவென்றாள் - அங்கு; பறிகொடுத்ததேசமிதுவென்கிறாள் - இங்கு.

ஆனால் அவன்போகிறபோது உம்முடைய வுளோதென்று கேளாவிட்டதென்னென்ன; அது நான்கேடகவேண்டிற்றில்லை; - வ்யவிஸ்லேஷத்தாலே தன்னைடையேவருகிறநோயை, (தந்து) என்பானென்னென்ன; ஸ்வாபதேசத்தையுட்கொண்டு (அவன்க்ருஷியாலே யித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-ந்ரு-சூ உ. (ச) ஜி-ஸ்தோ-ஞி. (எ) உக.
(உ) ரா-ஸு-ந்ரு-அ-சூ எ. (ஞ)
(ங) ரா-ஸு-ந்ரு-சூ-க0. (சு)

திரோகத்தில் தரித்திருக்கைக்காகத் தானேசொல்லிப்போலுரென்கி ரூள். (தெள்ளுருமித்யாதி) தெளிந்து பாயாகின்றுள்ள இளந்தெங் கின் தேனை நுகர்ந்து, சேல்களானவை உகளும்படியான தேசம். (இளந்தெங்கு) தேசவிசேஷத்தில்பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகராயிருக்கு மாபோலேயாயிற்று இத்தேசத்தில்ஸ்த்தாவரங்களு மிருப்பது. (தெள்ளுருமித்யாதி) தெளிந்து தெங்கினின்றும் வாராகின்றுள்ள தேறல் திருவீதிகளிலேபரவாகிற்குமாயிற்று. தேன்திருவீதியிலே பரவாதபோது சேல்பருகிற்றென்னக்கூடாதிறே. இது (க) "தேட் டருந்திறல்தே னினைத்தென்னரங்கனை" என்கிறதேனுக்குஸ்மாரக மாயிருக்கிறதாயிற்று. (சேலுகளும்) முக்தர் களித்துவர்த்திக்குமா போலே இத்தேசதத்தில் திர்யக்குக்களு மகப்படக் களித்து வர்த் திக்கிறபடி. (தேறல்மாந்திச்சேலுகளும் திருவாங்கம்) ஜந்மதேச மானஜலதனைதவிட்டு போகஸ்த்தாநத்திலே புகுந்து தேனை நுகர்ந்து களித்ததென்னை. முக்தன் ஸம்ஸாரத்தை நினைக்குமன்றிறே இவை தமக்கு ஜந்மபூமியான ஆற்றைநினைப்பது.

(இளந்தெங்கித்யாதி) ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றபோன முக்த னுக்கு ஸம்ஸாரஸ்பர்சமிலலாத நித்யஸூரிகள், (உ) "ஆண்மின்கள் வானகம்" என்று ஸ்வபோகத்தைக்கொடுக்குமாபோலே, ஆற்றிலே பிறந்துபுகுந்த கயல்களுக்கு ஊரில் ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டிதமான தெங்குகளா தன்னுடைய தேனைகொடுக்க அத்தை நுகர்ந்துகளிக் கிற கயல்களையுடையவூர், நம்மூரென்ன - நமக்குதேசமென்ன. எனக்குதேசமென்னில் "பக்தாநாம்" என்றதுவ்யாஹ்ருதமாம், உனக் குத் தேசமென்னில் தன்பாரதந்த்ர்யத்தோடு சேராமையாலே அவள் "உன்னையொழிய எனக்கொரு தேசமாவ தென்" என்னும், இரண்டுதலைக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாகையாலே, (நம்மூர்) என்கிறார். † இருவாஸத்தையையு முண்டாக்கும் தேசமிதுகாண். என்னை ப்ரணயியாகவி உன்னை ப்ரணயிநியாக்கும் தேசமிதுவென்கை; திரு மந்த்ரம்போலே இருவர்க்கும் பொதுவான வூர். இருவரும் விஷ யார்த்திகளாகையாலே இருவர்க்கும் தேசமிதுவிறே.

(கள்ளுருமிதயாதி) தோளிலேயிட்டதனிமாலையும் தாமுமாய் வந்தவரவை நீகாணபபெற்றதில்லைகாண். புழுகுநெய்பூசிக் கொண்டு வருவாரைபபோலே நானுகந்தபடியே ஒப்பித்துவந்தார். (கள்ளுருரும்பைந்தழாய் மாலையானை) அவனார் பட்டதத்தனையும்

"நம்மூர" என்றதுக்கருளிச்செய்கிறூர் (இருவர்ஸத்தையையுமித்யாதி.)

(க) பெரு-திரு-உ-க. (உ) தி-வாய்-கo-கூ-சு.

நடுந்தாண்டகம்-உரு-பா-உள்ளுருவும் வ்யாக்யானம். உருவ

பிங்காண் அவனுடம்பு. ரஸஸிரைகள் திறந்து மது வொழுகாநின்
றுள்ள திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனனவனே. (கள்ளூ
ரும்) தன்னிலத்திற காட்டில் திருமார்விலே ஸ்பர்சித்தபின்பு செவ்
விபெற்றபடி. (பைந்துழாய்) திருத்துழாய் குளிர்ந்திருந்ததென்று
யேறிந்தபடி யென்னென்ன; என்னை யணைக்கையாலே பறிந்தே

(கனவிடத்தில்) இந்த்ரஜாலமென்றும் கனவென்றும் அஸ்த்
திரங்களைச்சொல்லக்கடவது; அஸ்த்திரமான தேசத்திலே † தா
ரும் ஸந்நிஹிதராய் அநுபாவ்யவிஷயமும் ஸந்நிஹிதமாயிருக்க
தேசாந்தரம் வேண்டுகிறது-தேசமும் தேஹமும் அஸ்த்திரமாகையா
லேயிறே. (கனவிடத்தில்) கனவென்று-ஸம்ஸ்லேஷத்தில் அஸ்த்தை
ர்யத்தைச் சொல்லவுமாம்; முன்பு அநுபூதமானதொன்றைக் கால
ளைத்தாலே ஸ்வபநம் கண்டமாத்ரமென்று சொல்லக்கடவதிறே.
(யான்காண்பன்) அவனையொழியச்செல்லாதபடியான ஆற்றுமை
யையுடையநான் காண்பன். (நான்) அநுபவித்தேன், என்னபிழை
சத்துக்குங் குறையில்லை. அநுபவத்துக்கும் குறையில்லை;

ஸம்ஸ்லேஷத்தில் புரையில்லையாகில் அதுதசையில் உனக்கு
அவன்கையாளாயன்றேவிருபபது, "போகாதேகொள்" என்று ஒருக்
தியாலே விலங்கிட மாட்டிற்றிலையோவென்ன; அதுவும் செய்தே
னென்கிறாள். (கண்டபோது) அநுபவித்ததசையிலே. (புள்ளூருங்
கள்வா) பெரிய திருவடியை நடத்துகிற க்ருத்ரிமனே! பெரியதிரு
வடியைப்பதிப்படையாக வைத்துவந்து புகுந்து கலந்து, இத்தலை
யகப்பட்டவாறே அவன் கடிமைபோராதெனறு அசேதநமான தே
ரை நடத்துமாபோலே பெரியத்வனையோடே பெரியதிருவடியை
நடதுதுகிறக்ருத்ரிமனே! † *வந்தபோதே போகையாலே பெரியதிரு
வடியைப் பதிபபடையாகக் கடத்திவந்தக்ருதரிமனே யென்கிறாள்.
வந்தபோது * சிலையே துணையாகவந்தானனல் பெரியதிருவடி வரு
கையாவதென், கொண்டு போகையாவ தென்னென்ன; ராஜாக்கள்
அபிமதவிஷயத்தைப் பற்றக் கறுப்புடித்துப புறப்பட்டால் மந்த்ரி
கள் வரவுங் கொண்டுபோகவுங் கடவதா யிருக்குமாபோலே பெரிய

அஸ்த்திரமென்னைக்கு நியாமகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தா
ரும்ஸந்நிஹிதராயித்யாதி). பதிப்படையாக வைத்துவந்தானனறு இவள்
அறிந்தபடியென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வந்தபோதே யித்யாதி).

திருவடிவந்து கொண்டுபோனன். (புள்ளுருங்கள்வா) † "வந்தகார் யந்தலைக் கட்டிற்றுகில் எழுந்தருளலாகாதே" என்று பெரியதிருவடிசொல்ல அவனை மேற்கொண்டுபோனனென்கிறாள். (புள்ளுரும்) தேறுர்ந்தா னென்னுமாபோலே. அதாகிறது - பெரியதிருவடியும் குழைச்சரக்காம்படிகாண் போனகதியை யிருந்தபடியென்கிறாள். † பெரியதிருவடி சிறகிலும், திருவநந்தாழ்வான்படியிலும், சேனைமுதலியார் பிரம்பிலும், பிராட்டிகடாக்ஷத்திலும் வளரும் தத்வமாகையாலே தான் நினைத்தபடி செய்யபோகாதிறே. (க) * வானிளவரசிறே. (நீபோகேலென்பன்) நீ உன்னைக் கண்ணழிப்புறத்திலுங் கண்டறியாயோ? "நாம் பிரியில் இவள் தரியாள்" என்றிருக்கவேண்டாவோ? (நீபோகேல்) என்னையுங்கூட்டிக்கொண்டு போதல், இங்கே கூடவிருத்தல்செய்யுமதொழியத் தனியே போகக்கடவையோ? (என்பன்) நிஷ்ப்ரயோஜநமான வார்த்தையைச் சொன்னேன். அவன்ஸ்வரூபத்தோடேசேரும் வார்த்தையைச் சொன்னே னல்லேன், என்ஸ்வரூபத்தோடேசேரும் வார்தையைச் சொன்னே னல்லேன், பலிப்பதொன்றைச் சொன்னேனல்லேன். அவன் போகத்தேட நான் தடிக்கையாவது அவனுடைய ப்ரணயித்வத்துக்குஞ் சேராது, (உ) "தத்தஸ்யஸத்ருஶம்ப வேத்" - தத்தஸ்யஸத்ருபம்பவேத" என்றிருக்கைஸ்வரூபமாயிருக்க போகாதேகொளனென்கை என் ஸ்வரூபத்துக்குஞ் சேராது.

(என்றுமிம்) இப்படி இருவருடைய ஸ்வரூபதத்துக்கும் சேராத வார்த்தையைச் சொன்னவிடத்திலும். (இது நமக்கோபுலவி தானே) இந்தஸம்ஸ்லேஷம் நமக்கு ஆற்றுமைக்கு உறுப்பாய்விழுந்தது. அவனைப பேணினேனல்லேன், என்னைப்பேணினேனல்லேன், அபிமதம் பெற்றேனல்லேன், இத்தால் - துக்கமே சேஷித்து விட்டதென்கிறாள். புலவி - துக்கம். (நமக்கு) அவன் அபிமதங் கைபட்டதென்று ஹ்ருஷ்டனைப்போனன், நமக்கு துக்கமே பலித்துவிட்டது. (தானே) நாட்டார்க்கு ஸுகஹேதுவானதுதானேகிடீர் நமக்கு துக்கஹேதுவாயிற்றென்கிறாள். (ஓபுலவி) ஸ்வரூபஹாநியால் வந்த துக்கமும் அவனைபபிரிகையால் வந்த துக்கமுமாய் இரட்டித்திருக்கையாலே அத்விதீயமென்கிறாள். (உங)

அவதாரிகையில் முந்தின தாத்பர்யத்துக்கு அநுகுணமாகத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வந்தகார்யம தலைக்கட்டிற்றுகிலித்யாதி). இரண்டாமர்த்தத்திலே (பெரியதிருவடிசிறகிலுமித்யாதி). தாத்பர்யம் (உன்னையித்யாதி). (உங)

(க) பெரி-திரு-ங-கா-ங. (உ) ரா-ஸு-ங-கா-ங0.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உசு-பா-இருகையில் வ்யாக்யாநம். உகஞ்

மூ.—இருகையில்சங்கிவைநில்லாவெல்லே பாவம்
இலங்கொளிநீர்ப்பெரும்பௌவம்மண்டியுண்ட
பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்ப்ர்வண்ணம்
பெருந்தவத்தரருந்தவத்துமுனிவர்சூழ
ஒருகையிற்சங்கொருகைமற்றுழியேந்தி
உலகுண்டபெருவாயரிங்கேவந்து, என்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்புலவிதந்து
புனலரங்கமூன்றுபோயினரோ. (உசு)

பதம். உலகுண்ட, பெருவாயர், இங்கேவந்து, பொரு, கயல், (நு) என் கண், நீர், அரும்ப, புலவிதந்து, இலங்கு, (கo) ஒளி, நீர், பெரும்பௌவம், மண்டியுண்ட, பெரு, (கநு) வயிற்ற, கருமுகில், வண்ணம், ஒப்பர், பெரும் தவத்தர், (உo) அருந்தவத்து, முனிவர, சூழ, ஒருகையில்சங்கு, மற்றொருகை ஆழி, (உநு) ஏந்தி, புனல்அரங்கம், ஊன்றி, போயினர், இருகையில், (ஙo) சங்கிவைநில்லா, எல்லேபாவம். (ஙஉ)

உரை. ஸமஸ்தலோகங்களையும் (ப்ரளயகாலத்திலே) அமுதுசெய்த, பெரிய வாயையுடையவர், இவ்விடத்தேவந்து, ஒன்றோடொன்றுபொரா நின்றுள்ள, மத்ஸ்யங்களையொத்த, (நு) என் கண்களிலே, நீர்த்துளிகள், ப்ரவஹிக்கும்படி, துக்கத்தைவிளைத்து, ஒளியையும், (கo) சப்தத்தையும், நீரையுமுடைய, மஹாஸமுத்ரத்தை, அவகாஹித்துப் பருகினதாய், இடமுடைத்தான, (கநு) வயிற்றையுடைத்தான, காளமேகத்தின் நிறத்தை, வடிவழகிலே, ஒத்திருப்பவர், பரமபக்தி யுக்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், (உo) மஹாதபஸ்விகளாய், மஹர்ஷிகளானருஷிகளும், சூழ்ந்துநிற்க, ஒரு திருக்கையில் பாஞ்சஜந்யாழ்வானையும், மற்றொருதிருகையில் திருவாழியாழ்வானையும், (உநு) தரித்தவராய், (தாம்பிரிந்தால் நான் தரித்திருக்கைக்காக), ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீரங்கம், தம்மூரொன்றுசொல்லி, நம்மைப்பிரிந்து போனர்; (அவர்போனபோதே) (என்னுடைய) இரண்டுகைகளிலும், (ஙo) சங்குவளையல்களானவை கழன்றுபோயின; என்னமஹாபாபமோ! (ஙஉ) (உசு)

வ்யா.—இருபத்துநாலாம்பாட்டு. (இருகையில் சங்கு) பெரிய திருவடிகொண்டுபோனகில், (க) "యస్యైతత్సత్వధనమ్- యస్యైతదస్యతత్ధనం" என்கிறபடியே †அவன்றன்உனக்கு பவ்யனாயிருந்தாகில் அவனுக்குசேஷபூதனான பெரியதிருவடி உனக்கு

இருபத்துநாலாம்பாட்டு. (இருகையில் சங்கு) தாத்பர்யம் (அவன்றன்) த்யாதி).

(க) பார.

சேஷமாயன்றே விருப்பது, அதுகிடக்க மஹிஷீவர்க்கத்துக்கு ஸ்வரூபேண தாஸபூதனையன்றே அவனிருப்பது, (க) "தாஸஸ்ஸா-தாஸஸ்ஸகா", இரண்டாலும் அவனே "நீபோகேல" என்றுநியமிக்கக்குறை யென்னென்ன; அவனொருவனுமே யாகிலன்றே அது செய்யலாவது, நிதயவிபூதியிலுள்ளாரடங்கவந்து சூழ்ந்துகொண்டார்கள், அவர் தாம் பண்டுபோலன்றியே வடிவில பௌஷ்கல்யத்தாலும் மேன்மையிலும் அநபிபவநீயராயிருந்தார், அத்தாலே சென்று கிட்டவும் வார்தைதசொல்லவுமாயிருந்ததில்லைகாணென்கிறாள்.

(இருகையிற் சங்கிவைகில்லா) தாம்போகையன்றிக்கே தாம் போலை ஆஸ்வாஸஹேதுவாயிருகுமவையும. எனகுத் துணையாகாதபடிகாண் பண்ணிபபோயிற்று. (கையிற்சங்குகிலலா) அவன் போனபோதே ஆற்றுமை குடிபுகுந்தது, கையில் வளையைப் பார்த்தாள், வளை அவனுக்குமுன்னேபோய் நின்றது. அவன் போனலும அவன் போகோபகரணங்கள கிடந்ததாகில் அத்தைப் பாத்துத தரிக்கலாமிறே, "அது கையின் கார்ஶபதாலே வந்ததோ" என்று மற்றக் கையைப்பார்த்தாள, (இருகையில சங்குகில்லா) அதுவும் அதுகுமுன்னேபோய்க் கிடந்தது, ஆகையாலே, (இருகையில் சங்கிவைகில்லா) என்கிறாள். (இவைகில்லா) அவன் கில்லாதொழிந்தால் இவையும கிலலாதொழியவேணுமோ.? சேஷியாகையாலே அவன்போகிறான், எனக்கு சேஷமானஇவையும் போகவேணுமோ.? சேதநனுகையாலே இத்தலையிலே ஒருகுறை கண்டுபோகலாம அவனுக்கு, அசேதநமானஷிவையும் போகவேணுமோ.? வந்து கலந்தவனுகையாலே போகிறான் அவன், ஸஹஜமானவிவையும் போகவேணுமோ.? (இவைகில்லா) நங்கைக்கடங்காதவனுகையாலே போனான் அவன், நங்கைக்கடங்கின விவையும் போகவேணுமோ.? (இவைகில்லா) அவன் கிற்கிலும் இவைகிற்கிறனஷில்லை. (கிலலா) போகேலென்னப போனற்போலே பலகால் எதிதெதித்துக்கையிலேயிடக்கழலுகையாலே (கில்லா) என்கிறாள்.
(உ) "ஶ்ரீதிலயமுபயாந்தா ஶுக ரேஷுவலயாந்யபி- சைதில்யமுபயாத்யாசுகரேஷு வலயாந்யபி" என்னக்கடவதிறே.

(எலலே) என்னை.! சிதசித்விபாகமற மத்ஸம்பந்தமே யனைமையுமாகாதே! உதவாதொழிகைக்கு; "மமேதம" என்னவமையுமாகாதே உதவாதொழிகைக்கு. அவன் உதவாதொழிகைக்கு ஹேது மதஸமபந்தமேயிறே. (பாவம) அவன்போனகில்போகிறான், கைபட்டதும் போகைக்கடி என் பாபமேயிறே. (எல்லேபாவம்)

(உ) ஸேதா-ர-ஈக.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உ-பா-இருகையில் வ்யாக்யாநம். உகன அவன்புண்யத்துக்கு ஓரவதியில்லாதவோபாதி என்பாபத்துக்கு மோரவதிகண்டிலோமீ! தானேவந்துகலந்தவனை அநுபவிக்கப் பெறுதபாபத்துக்குமேலே ஆஸ்வாஸஹேதுவான இவையும்உதவா தொழியும்படியிறே யென்பாபாதிசயம்.

(இலங்கொலிநீரித்யாதி) தன்னைக்கலந்துபிரிந்துபோகிறபோது அவன்வடிவிற் பிறந்த புதுக்கணிபபுச் சொல்லுகிறாள். இத்தலை வெறுந்தரையாம்படி விவர்ணமாயிறே கிடக்கிறது. (இலங்கித்யாதி) இவளை வெறுந்தரையாக்கின ப்ரகாரதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தஞ்சொல் லுகிறது - "பெருவயிற்ற" என்னுமளவுஞ் செல்ல. (இலங்கொலி நீரித்யாதி) § லவண்ணதிகளாலே அளாவின வொளியன்றிக்கே ஸ்வா பாவிகமான ஒளியையும் காம்பீர்யத்தையு முடைத்தான நீரையு டைய மஹாஸமுத்ரத்தை வெறுந்தரையாகப் பருகினதொரு கால மேகமபோலேகாண் போகிறபோது அவர்வடிவிருந்தபடி. (க) "என்னெளிவரியும் மாநிறமுங்கொண்டார்" என்கிறபடியே என் வடிவிலொளியும் காம்பீர்யமும் அவர்பக்கலிலே குடிகொண்ட தென்னும்படிகாண் வடிவிருந்தபடி. (பெருமபெளவம்) என்று ஸ்தத்வீபங்களையும் விளாக்கொலைகொண்ட சுத்தஜலஸமுத்ரத் தைச் சொல்லுகிறது. (மண்டியுண்ட) மணலோடபருகினவென் னுதல்; பெரியவபிநிவேசத்தோடே மேல்விழுந்து பருகினவென்னு தல். இவளோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்க வருகிறபோதையில் அபிநிவேச மும் இதலையில் ஸௌந்தர்யஸாகரதத்தை ஆத்தஸாரமாக்கினபடி யும் வடிவிலே தோற்றியிருக்கிறபடி.

(பெருவயிற்ற) இத்தலையிலுள்ளது நேராக க்ரஹித்த பின் பும் அபிநிவேசம் மாளாதேயிருந்தபடி. (கருமுகிலேயொப்பர்வண் ணம்) இத்தால் - ஸ்வரூபகதநம்பண்ணுகிறதன்று, தாதகாலீநமான வழகைச் சொல்லுகிறது. ஒருகாளமேகத்தை ஒருமின்தழுவினற் போலே ஸ்வாபாவிகமானவெழிலுக்குமேலே இத்தலையிலெழிலும் அங்கே குடிகொள்ளுகையாலே வடிவு இரட்டித்திருக்கிறபடி. (மண்டியுண்ட) பாவியேன்! மேகம் முகக்கும் கடலாகாதே, பெய் யுந்தரையாகப் பெற்றிலேன். (பெருந்தவத்தரித்யாதி) வடிவில் பௌஷ்கல்ய மிருந்தபடியும், பரிகரவத்தை யிருந்தபடியும், மேன் மையிருந்தபடியும நீகாணப்பெற்றிலேகாண். (பெருந்தவதத ரித யாதி) ஒருவரிருவராய்ச்சென்று கிட்டுகிறோரோ, அமருதத்தை அமரர் கள சூழநின்று காக்குமாபோலே காண் என்னைப்பிரிந்த ஸமநந்தரம்

(க) உகூ.

§ (பா) ரதநாதிகளாலே.

பரிகரம்வந்து சூழ்ந்துகொண்டபடி இதுகாணென்கிறாள். (க) "భక్తిర్భగవత్తిస్సహా - பக்திதர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்றும், (உ) "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்" என்கிறபடியே - நித்ய ஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. (பெருந்தவத்தர்) பகவத்ப்ரேமத்தாலே அதிசயித்தவர்கள். (ங) "வணக்குடைத்தவநெறி" என்று - பக்தியைத் தபஸ்ஸுப்பத்தாலே சொல்லக்கடவதிறே. (அருந்தவத்துமுனிவர்) † அவனும் அவர்களுமாய்க்கொண்டு பரிமாறும் பரிமாற்றமே தங்களுக்குப் போகமாயிருக்குமேற்ற முண்டிறே - இவர்களுக்கு. (சூழ்) அதுவுமாமிறே, தங்களுடைய சேஷத்வத்தையும் அவனுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் உணர்ந்திருக்குமவர்களாகில், பரிவராய்க்கொண்டு ஒருவர்கிட்டவொண்ணுதபடி எங்கு மொக்கச் சூழ்ந்து நிற்கையாலும் கிட்டப்போயிற்றில்லை.

(ஒருகையித்யாதி) பரிகரத்தை ஒருபடி நீங்கிச் சென்றுமேயாகிலும் கிட்டவொண்ணுதபடி காண், (சு) "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு" என்கிறபடியே அவர் தாம் அநுபிபவநீயராயிருக்கிறபடி. (ஒருகையில்சங்கு ஒருகைமற்றுழியேந்தி) என்றிறே மேன்மைக்கெல்லை. (ரு) "வடிவார் சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்ற பெரியாழ்வானைப்போலேகாணும் இவர்களும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறபடி. (ஒருகையிற் சங்கித்யாதி) என்கையைப் பிடித்தகையும் என்காலைப் பிடித்தகையுங்காண் அவர்களுக்கு ப்ராப்யமாயிறறென்கிறாள். அக்கைக்கு என்னவயவங்கள் ப்ராப்யமாறற்போலே காண் அவர்களுக்கு அக்கை ப்ராப்யமா யிருந்தபடி. கலந்தபோதைநீர்மைபோலேகாண்பிரிந்த போதைமேன்மையிருந்தபடி. அப்போதை நீர்மைக் கெல்லையில் லாதாப்போலேகாண் போகிறபோது மேன்மைக்கு எல்லையற்றிருந்தபடி.

(உலகுண்டபெருவாயர்) இத்தால் - ப்ரளயாபத்ஸகனைச் சொல்லுகிறதன்று; வந்துகலந்தான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனைகையாலே தத்ஸ்வபாவத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. ப்ரளயகாலத்திலே ஜகத்துக்குத் தம்மையொழியச்செல்லாதாப்போலேகாண் என்றேடு கலக்கவருகிறபோது அவர்வந்தபடியென்னை. (இங்கேவந்து) அவர்

(பெருந்தவத்தர்) என்றதைப்பற்ற - குணநிஷ்டரான முனிவர்க்குப் பெறுதற்கரிய தபஸ்ஸேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் § (அவனும் அவர்களு மித்யாதி). ... ... (உசு)

(க) ஸை-பு.
(உ) தி-வாய்-கo-கூ-கூ.
(ங) ,, க-கூ-ஙி.
(சு) தி-வாய்-ஙி-ஙி-கo.
(ரு) தி-பல்-உ.
§ இங்கு பங்க்திவிட்டுப்போயிருக்கலாம்

திருநெடுந்தாண்டகம்-உரு-பா-மின்னிலங்கு வ்யாக்யானம். உகக வரவாலே அவரை யநுபவிப்பதென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. விஷமிகரிக்கைக் கவதரித்தாற்போலே போகமும் அவ்வரவாலேயெனகை.

(பொருகயல் கண்ணீரரும்பப் புலவிதந்து) அவ்வந்து கலந்ததால் நான்பெற்றபேறு இதுகாணென்கிறாள. (பொருகயல்கண்) ணுன்றுக்கொன்று உபமாநமாவ தொழிய வேறுபமாநரஹிதமான கண்கள். (கயற்கண்) என்று - ஸம்ஸ்லேஷதசையில் ஹர்ஷத்தாலே வந்த அலமாப்பைச் சொல்லுகிறது. (நீரரும்ப) சோகாஸ்ருவுக் கிலக்காயிறறென்கிறாள். (அரும்ப) விரஹாக்நியாலே உள்ளுலர்ந்து கிடக்கிறபடி. (புலவிதந்து) தன்னைக்கிட்டினாள, (க) "வீவினின் பம் மிகவெல்லை நிகழ்ந்தனம்" என்கிறபடியே ஆநந்திப்பிக்கக்கடவ வவன்காண் எனக்கு துஃகத்தை விளைத்தான். (தந்து) அவர் தம் முடைய கிழிச்சீலையினின்றும் அவிழ்த்துத் தந்த தநமிதுகாணென் கிறாள். தான் ஸாதித்ததென்றன்றியே ஈஸ்வரனுடைய ஔதார் யத்தாலே வந்ததாகையாலே (தந்து) என்கிறாள். (புனலரங்கமித் யாதி) தாம்போலே நான் தரித்திருக்கவேணுமென்று பார்த்து, (நம்மூர்கோயில்) என்று போனர்.

[உலகுண்டபெருவாய நிங்கேவந்து என் பொருகயற் கண்ணீ ரரும்பப் புலவிதந்து, இலங்கொளி நீர்பபெரும் பௌவம்மண்டி யுண்ட பெருவயிறற கருமுகிலே யொப்பர் வண்ணம் - பெருந்தவத் தாருந்தவத்து முனிவர்சூழ - ஒருகையிற் சங்கொருகைமற்றழி யேந்தி - புனலரங்கமூனென்று போயினர் - இருகையிற்சங்கவை யில்லா எல்லேபாவம்] என்றந்வயம். ... ... (உச)

மூ.—மின்னிலங்குதிருவுருவும்பெரியதோளும்
கரிமுனிந்தகைதலமுங்கண்ணும்வாயும்
தன்னலாந்தநறுந்துழாய்மலரின்கீழே
தாழ்ந்திலங்குமகரஞ்சேர்குழையுங்காட்டி-
என்னலனுமென்னிறைவுமென்சிந்தையும்
என்வளையுங்கொண்டென்னையாளுங்கொண்டு
பொன்னலர்ந்தநறுஞ்செருந்திபொழிலினூடே
புனலரங்கமூனென்றுபோயினரோ. (உந)

பதம். மின்இலங்கு, திருவுருவும், பெரியதோளும், கரிமுனிந்த, கைத்தல மும், (நு) கணணும், வாயும், தன், அலர்ந்த, நறும், (கo) துழாய்மலரின் கீழே, தாழ்ந்து, இலங்கு, சேர், மகரக்குழையும்காட்டி, (கந) என்நலனும், என்நிறைவும், என்சிந்தையும், என்வளையும்கொண்டு, என்னைஆளுங்கொ

(க) தி-வாய்-சு-நு-ங.

ண்டு, (உ0) பொன்அலர்ந்த, நறு, செருந்திப்பொழிலினூடே, புனல் அரங்கம, ஊனொன்றுபோயினா. (உரு)

உரை. மின்போலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமேனியும், பெரிய திருத்தோள்களும், (குவலயாபீடமென்கிற) யானையை நிரஸிதத, திருக்கைகளும், (ரு) திருக் கண்களும், திருவதாரும், தன்னிலத்திற் காட்டில், செவ்வி பெற்று, மிக்க பரிமளத்தையுடைத்தான, (கம) திருத்துழாய் மாலையின்கீழே, திருத்தோ ளளவும் வரத்தாழ்ந்து, விளங்கா நிற்பதாய், ஒன்றே டொன்று பொருந்தியிருந்துள்ள, திருமகரகுண்டலங்களையுங்காட்டி, (கரு) என்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும், என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தையும், என்னுடைய மநஸ்ஸையும், என வஸீகரியுங்கொண்டு, என்னையடிமையுமாகக்கொண்டு, (உ0) பொன்போலே யலர்ந்ததாய், பரிமளிதமாயிருந்துள்ள (பூவையுடைத்தான), செருந்திப் பொழிலிலே, ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீ ரங்கம், நம்மூரொன்று சொல்லிப்போய்விட்டார். (உரு) ... (உங்)

வ்யா.—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னிலங்கித்யாதி) அத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக்காட்டி இத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக் கொண்டுபோனனென்கிறாள.

(மின்னிலங்கு திருவுருவும்) மின்போலே விளங்கா நின்றுள்ள திருமேனியும் † (க) "கார்வண்ணந் திருமேனி" என்றும், (உ) "கருமுகிலேயொபபர் வண்ணம்" என்றும் ஔதார்யத்தையும் ஸ்ரமஹரதையையும பற்றச்சொல்லிற்றுக் கீழ்; இங்கு அநபிபவநீயதையபபற்றச சொலலுகிறது. † ஆனையும் வடிவுக்கு நிறம் அதுவன்றே †வென்னில்; † காளமேகத்தை அருணகிரணதாலே வழியவட்டிநிறம்போலே திருவாழி யாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸை திருமேனியெங்குமொக்கப பரவியிருக்கையாலே சொல்லுகிறது. (ஈ) "வடிவார்சோதி வலததுறையுஞ் சுடராழி" என்னக்கடவதிறே. (க) † "ஒருகையிற்சங்கு ஒருகைமற்றுழியேந்தி" என்று

இருபதஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னிலங்கு) (க) "காவண்ணந்திருமேனி" என்றும், (உ) "பெருவயிற்றகருமுகிலே யொப்பர்வண்ணம்" என்றுஞ் சொல்லிவைதது, இங்கே மின்னிலங்ககூடுமோ வென்ன; பரிஹாரத்ரயம்; ப்ரதமம் (கார்வணணமித்யாதி). த்விதீயம் (காளமேகத்தையித்யாதி). வடிவுக்கு நிறம் அது என்றாலுமென்று அந்வயித்துக்கொள்வது. (என்னில்) என்றசங்கையிலே தாத்பர்யமிலலை. இப்பாட்டில் திருவாழி யாழ்வான் ப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருகையில் சங்கித்யாதி). இந்தபாத

(க) கஅ.
(உ) உச.
(ஈ) திருப்பல்-உ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உரி-பா-மின்னிலங்கு வ்யாக்யாநம். உஉக

றே கீழே; (க) † "தமஸஃபரமோதாதா ஶங்கசக்ரகதாதரஃ- தமஸ்பரமோதாதா சங்கசக்ரகதாதரஃ" என்கிற பெரியமேன்மையைக் காட்டினபடி. (மின்னிலங்கு திருவுருவும்) † கிட்டினபோது, (உ) "பெருவயிற்றகருமுகிலே" எனமுள; போரின்றவாறே பளபளத்துத் தோற்றினபடி. (பெரியதோளும்) காலதத்வமுள்ளதனையு மதுபவியா நின்றுள்ளம் அவயவாந்தரங்களில் போகவொட்டாதபடியான போக்யதையையும் காவல்துடிப்பையும் சொல்லுகிறது. † ஒதுங்குவார்க்கு நிழல்மிக்கிருக்கை (ஈ) "பரிகூபமாஃ ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹாஃ-பரிகோபமாஃ ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹாஃ" என்கிறபடியே-வீரசிஹ்நதையும்போகசிஹ்நதையுமுடைததான தோளென்கை. (சு) "சக்ஸத்மி-சகாஸதம்" இதி". (ரு) "கைவளையும் மேகலையுங் காணேன்" என்று - விரோதிநிவர்த்தகத்வதையும், நான்குதோளும்" என்று - போக்யதையையும இவள்தானே றே.

(கரிமுனிந்த கைதலமும்) குவலயாபீடத்தை வேண்டாமென்று நிஷேப்பிட்டகையும். † கம்ஸனையும் சாணூரமுஷ்டிகர்களையும் நிரஸிக்கிறபோதை வ்யாபாரமெல்லாம் இதுக்குவேண்டிற்றில்லையிறே. இத்தால் - வீரசிஹ்நதையும்போகசிஹ்நத்தையுமுடைதான கையென்கை. (சு) "புகர்ச்செமுகதத களிறட்டபொன்னழிக்கை" என்கிறபடியே. (கையும்) அறுகாழியோடேகூடியிருக்கிறகையாலேயிறே குவலயாபீடததை நிரஸித்தது. (எ) "எய்வண்ணவெஞ்சிலையேதுணையா" என்று - வீரசிஹ்நதையும், (எ) "கைவண்ணந்தாமனை" என்று - போகசிஹ்நதையுங்காட்டினன்.

(கண்ணும்) கிட்டினனை ஓடியெறியுங்கண்ணும். (எ) "கண்ணினிணையும் துரவிந்தம்" என்றுளிறேதானே. (வாயும்) அழகுக்குத் தோற்று அநந்யார்ஹமானனைக் குறித்துத் தான் அநந்யார்ஹமானமைதோறற ஸாந்த்வவாதம் பண்ணும் திருவதரமும். (எ) "வாய்கமலம்போலும்" என்றுளிறே.

(தன்னலர்ந்த) இத்தால் - ஒப்பனையழகு சொல்லுகிறது. தன்னிலத்திற்காட்டில் செவ்விபெற்று அதிபரிமளிதமான திருத்துழா

த்துக்கு அர்த்தம் - (தமஸஃபரமோதாதா இத்யாதி). தர்ஶநீயம் (கிட்டினபோதித்யாதி). காவல்துடிப்புஎன்றதின்விவரணம் (ஒதுங்குவார்கஹித்யாதி). சிஹ்நத்வயத்துக்கும் ப்ரமாணம் (சகாஸதம்) என்று.

(முனிந்த) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (கம்ஸனையுமித்யாதி).

(க) ரா-யு-ககச-கரு.
(உ) உச.
(ங) ரா-கி.
(ச) ஸ்தே தா-ர-ஙங.
(ரு) உஉ.
(சு) தி-வாய்-அ-க0-சு.
(எ) உக.

யாலே அலங்க்ருதமானவளையத்தின்கீழே. (மலரின்கீழேதாழ்ந்தில
ங்கு மகாமித்யாதி) வைத்தவளையத்தின்கீழே திருத்தோளளவும்
வரத தாழ்ந்து பரபாகரூபததாலே விளங்காநின்றுள்ள திருமகர க்
குழையையுங் காட்டி. பிரிந்ததுக்குமேலே † திருவடிதிருத்தோ
ளிலேயேறி இவள்முன்னே சாரிகைவந்து தனக்குள்ளத்தையடை
யக் காட்டி இங்குள்ளதையடையக் கொண்டானென்கிறாள். இத்
தால் - ஒப்பனையோடு ஆபரணத்துக்குண்டான சேர்த்தியழகு சொ
ன்னதாயிற்று.

(என்நலனுமித்யாதி) ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவானைப்போலே
வந்து ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினனென்கிறாள். (என்னலனும்)
என்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகந்தய ஸௌகுமார்யாதி ரூபங்களை
யும். நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்கிற ஆத்மகுணங்களையும்.
நலம் - குணம். என்நலம் - ஒருவரா லழிக்கவொண்ணுத நலம்.
எதிர்த்தலையைத்தானழிக்கு மித்தனையொழியத் தன்னை ஒருத்த
ராலு மழிக்கவொண்ணுதபடி யிருக்கை. (என்நிறையும்) என்னு
டைய ஸ்த்ரீத்வமும். எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை யழிக்கும்படி
யிறே இவளுடைய ஸ்த்ரீதவ மிருப்பது. (நிறைவு) அடக்கம். (என்
சிந்தையும்) அதுக்கடியான மநஸ்ஸையுமம். (என்வளையுங்கொண்டு)
தான்போலே ஆஸ்வாஸஹேதுவா யிருக்கிற வளையுங்கொண்டு.

(என்னையாளுங்கொண்டு) †என்ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக்
கொண்டுபோகையன்றியே சுமையாளும் நானேயாகவேணுமோ?
ஒருவனகத்தேபுக்கு நேராகவொடுக்கி அவன்தலையிலே சுமையை
வைத்துக்கொண்டு போமாபோலே. அங்ஙனன்றியே, அவனேடு
கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றத்தை அடிமையாக நினைத்திருக்கை
யாலே என்னை யடிமையுங்கொண்டா னென்கிறாளாகவுமாம். (க)
"கொம்மைமுலைகளிடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர் குற்றேவல்" என்
னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றியே, ஸர்வஸ்வத்தையுமபஹரித்துக்
கொண்டு போகாநின்றாள் "தன்னுடைமையைத் தானேகொண்டு
போகிறானிகில் நீயென்" என்னும்படி என்னை அநந்யார்ஹமாக்கியும்
போனனென்கிறாள்.

(உ) "புள்ளூருங்கள்வா" என்றத்தைப்பற்ற (திருவடி திருத்தோளிலே
யித்யாதி)

(என்னையாளுங்கொண்டு) என்றதுக்கு மூன்றினவர்த்தம் - என்னையடி
மைகொள்ளவேணுமோவென்று வெறுப்பிலே;

(க) நா-தி-கா-கூ. (உ) உகூ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உசு-பா-தேமருவு வ்யாக்யானம். உஉங

(பொன்னித்யாதி) ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினேனும், ஐத்தை கடக்கவேணுமே யென்று உளைச்சொல்லிப்போனென்கிறாள். தன்ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுரூபமாகச் சோலையூடேபோனன். பொன்போலேயலர்ந்து பரிமளிதமாயிருந்துள்ள பூவையுடைத்தான செருந்திபொழிலினூடே ப்ரமஹரமான கோயில் நம்மூரென்று போயினர். † திருநகரியில் நின்றும் கோயிலளவுஞ் செல்லப்பொழிலாய்க் கிடந்ததேதாவென்னில்; "ஒருகாளமேகம் வர்ஷித்துக்கொண்டு போகாநின்றுல் கண்டவிடமெங்கும் தளிரும் முறியுமாகாதோ" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். † பிரிந்தார் இரங்கும் நிலத்தில்மரம் செருந்தியிறே.

(போயினரோ) முன்பைக் காற்கடைகொண்டு பெறவேண்டும் படிகாண் போகிறபோது அவர் பின்புறமிருந்தபடி. (புனலரங்கம்) ப்ரமஹரமானதேசம். நித்யஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணலாம்தேசம். (போயினரோ) பரமபந்துவாயிருந்துவைத்து இப்படிசெய்தார்காணென்னும் இன்னுப்பாலே, பிரியாதேகூடவிருத்தல் போகிறபோது கூடக்கொண்டுபோதல் செய்யவேண்டாவோ வென்கிறளாகவுமாம். (பொன்னித்யாதி) புஷ்பாபசயம் பண்ணுகைக்கும் ஜலக்ரீடைபண்ணுகைக்கும் எகாந்தமான தேசம் நம்மூரென்று போயினரென்னவுமாம். (பொழிலினூடேபுனல்) மேல்செருந்தியாய் கீழ்நீராயிருக்கை. போகிறபோது அவர்பின்பிருந்தபடி காணப்பெற்றதில்லைகாண்நீ. † விக்ரமசோழதேவன், "உங்கள் தலைமகள் பிரிந்தவிடத்தில் சொன்னகவியென்" என்ன; "'அவள், எலும்புஞ் சாம்பலுமுடையவன்' என்றுள்; இவள் 'மின்னிலங்குதிருவுருவம்' னன்றுள்" என்ன; "தன்காலிலே துகை யுண்டவனைத் தோழிக்குச்சொல்லாகிற்க (திருவுரு) என்பதே! இவள் தலைமையுடையவள்; அவள் பிணந்தின்னி" என்றுன். ... ... (உஇ)

மூ.—தேமருவுபொழிலிடத்துமலர்ந்தபோதைத்
தேனதனைவாய்மடித்துஉன்பெடையும்நீயும்
பூமருவியினிதமர்ந்துபொறியிலார்ந்த
அறுகாலசிறுவண்டேதொழுதேனுன்னை

திருநகரியென்றது - திருவாலி திருநகரியென்றபடி. அல்லாதமரங்களுமுண்டாயிருக்க வழியெல்லாம் செருந்தியாயே யிருக்கிறதென்று இவள் சொல்லும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிரிந்தாரிரங்கும் நிலத்திலித்யாதி).

ப்ராஸங்கிகம் (விக்ரமசோழனித்யாதி.) ... ... (உஇ)

ஆமருவினைமேய்த்தவமரர்கோமான்
அணியழுந்தூர்நின்றுணுக்கின்றேசென்று
நீமருவியஞ்சாதேநின்றேர்மாது
நின்னையந்தாளென்றிறையேயியம்பிக்காணே. (உசு)

பதம். தேமருவு, பொழிலிடத்து, மலர்ந்தபோதை, தேனதனை, வாய் மடித்து, (நு) உன்பெடையும், நீயும், பூமருவி, இனிதமர்ந்து, பொறியிலூர்ந்த, (கo) அறுகால, சிறுவண்டே, உன்னைத்தொழுதேன், அமரர்கோமான், ஆனை, (கநு) மருவிமேய்த்த, அணியழுந்தூர்நின்றுணுக்கு, இன்றேசென்று, நீமருவி, அஞ்சாதேநின்று, (உo) ஓர்மாது, நின்னயந்தாளென்று, இறைஇயம்பிக்கான். (உசு)

உரை. எப்போதும்தேன்பரிபூர்ணமாயிருக்கிற, பொழிலையுடைய தேசத்திலே, பூஅலர்ந்தபோதுண்டான, தேனைப், பானம்பண்ணி, (நு) உன்னுடைய ஸ்த்ரீயும், நீயும், புஷ்பங்களிலே பொருந்தி, ஸுகமாகஸம்ஸ்லேஷித்து, புள்ளிமிக்கிருப்பதாய், (கo) ஆறுகால்களையுடைய, சிறியவண்டே! உன்னையாஸ்ரயித்தேன்; நித்ய ஸூரி நிர்வாஹகனையிருக்குமவனுய், பசுக்கூட்டங்களை, (கநு) பொருந்திரக்ஷித்தவனுய், திருவழுந்தூரிலே நின்றவனுக்கு, இன்றைக்கே போய், நீ அவனிடத்தில் பொருந்தி, அஞ்சாமல் எதிரேநின்று, (உo) ஒரு ஸ்த்ரீயானவள், உன்னை ஆசைப்படாநின்றுளென்று, ஒருவார்த்தை சொல்ல வேணும். (உரு) .. .. (உசு)

வ்யா.—இருபத்தாறும்பாட்டு. (தேமருவு)அவன், இவனுடைய வாற்றுமை ஸ்வக்ருஷியின் பலமாகையாலே அதிலே முகமலர்ந்து கடக்கநிற்கையாலும், தாயார், ஹிதஞ் சொல்லு மளவல்லாமையாலே ஸ்லாகித்துக் கடக்க நிற்கையாலும், தோழி, "இவ்வளவில் இவளை ஆஸ்வஸிப்பிக்கும் விரகேதோ?" என்று பார்த்து, பூர்வவ்ருத்தத்தைக் கேட்க, வ்ருத்தகீர்த்தநமாகையாலே தரித்து அத்தை இரண்டுபாட்டாலே இவனுக்குச் சொன்னுள்; பின்பும் அங்கே ஓரவகாசங்கண்டு "இபபடி உனக்கு பவ்யனையிருந்தால் பிரிகிற போது 'போகாதேகொள்' என்று ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டிற் றிலேயோ?" என்ன; "அதுவுஞ் சொன்னேன், அவன் பரப்ரேரிதனைப்போகையாலே இது கார்யகரமாயிற்றில்லை" என்றுள், மூன்றும்பாட்டாலே; "கொண்டுபோனவன் றன்னை நியமிக்கமாட்டிற்றிலேயோ?" என்ன; "ஒருவரிருவரோ? பரிகரமெல்லாம் வந்து சூழ்ந்துகொண்டது" என்றுள், நாலாம்பாட்டாலே; அது தன்னை நிகமித்துவிட்டாள்; அஞ்சாம்பாட்டாலே - "ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுவானைப்போலேவந்து அத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக்காட்டி

இத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகவபஹரித்துக்கொண்டு போகிறவர் என்னத்தைதகிடக்கவேணுமென்று ஊரின்பேரைச் சொல்லிப்போ னர்" என்றாள்; ஆரும்பாட்டாலே-ப்ரஸ்நமில்லாமையாலே ப்ரதி வசநமில்லையாய்ப் பழையவாற்றுமைதலையெடுத்து "நம்முடையவாற் றுமை யறியாமையாலே வாராதொழிகிறுனித்தனை, அத்தையறிவிக் கவே ஸர்வதாவரும்" என்று பார்த்துச் சிலவண்டுகளைத் தூது விடுகிறாள்.

தன்னுடைய பந்துவர்க்கம் தனக்குமுன்னே தலைப்பட்டுக் கிடக்கையாலும், சேதநர் தூதுபோனவிடத்தில் அது கார்யகரமாகக் காணுமையாலும், ராமாவதாரத்திலே திர்யக்குக்கள் தூதுபோன விடத்தில் கார்யகரமாகக்காண்கையாலும், திர்யக்குக்களைத் தூது போகவிடுகிறாள். பரமசேதநனை க்ருஷ்ணன் தூதுபோனவிடத்தில் ஊர்ப்பூசல்விளைத்துவந்தானித்தனையிறேசெய்தது. ஆனால் குரங் கைத் தூதுவிடாதே வண்டைத் தூதுவிடுவானென்னென்னில்; அங்கு-பெண்தூதாகையாலே விரக்தனுமாய் ஸமர்த்தனுமாயிருப்பா ளொருத்தன் தூதுபோக வேண்டிற்று; இங்கு-விஸ்லேஷத்திலாற்று மையறிவானைப் போகவிடவேண்டுமாகையாலும், இவை தன்னு டைய ஸந்நிதியிலே கலந்து ஸுகித்திருக்கக் காண்கையாலும் இவற் றைத தூதுவிடுகிறாள். ஆனால் கலவியிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறவிவை போகக் கூடுமோவென்னில்; ஆத்மஸாம்யத்தாலே சொல்லுகிறாள். தானுமவனும் ஸம்ஸ்லேஷிக்குமளவில் சிலதூஷிகள் கூடினால் (க) "ब्राह्मणेभ्योविशेषतः - ப்ராஹ்மணேப்யோவிசேஷதः" என்று அவர்கள்கார்யத்தை முடித்தபின்பிறே தங்கள்போகத்தி லிழிவது. ப்ரதமத்தில் வண்டுகளைக்கொண்டாடுகிறாள் தனக்கிரங்கிக் கார்யஞ் செய்கைக்காக. (உ) "प्रत्यूहे गुरवः स्तुत्याः-ப்ரத்யூஹே குரவஃஸ்துத்யாஃ" என்று கடகளை ஸ்துத்யராகச் சொல்லக்கடவதிறே.

(தேமருவுபொழிலிடத்து) தேன்மாறுத வொழிலையுடையதே சத்திலே. மருவுகையாவது - † என்றுமொக்க வுண்டாயிருக்கை யும், ஸம்ருத்தமாயிருக்கையும். பொழிலென்கையாலே - ஸ்ரமஹர மையைச் சொல்லுகிறது. பரமபதத்துக்கு மேற்றம் என்று மொக் வுண்டாயிருக்கையும், ஸம்ருத்தமாயிருக்கையும், தாபஹரமாயிரு

இருபத்தாறும்பாட்டு. (தேமருவுபொழில்) (தேமருவு) என்றவர்த்தமா த்தாலே - என்று மொக்கவுண்டாயிருக்கை.

(க) ரா - ஆர - கo - ககூ. (உ)

க்கையுமிறே. உங்களுக்கு அந்தபோகஸ்த்தாநத்திலிருப்பு போகமாவது என்னையும் போகஸ்த்தாநத்திலே யிருத்தினலன்றோவென்கை. (மலர்ந்தபோதைத் தேனதனைவாய்மடித்து) அபிநவமாய் அதிரஸமாயிருந்துள்ளதேனைப் பாநம்பண்ணி. கழியவலர்ந்தால் பர்யுஷித மாய்த் தேன் அல்பமுமாய்ப் பழசுமாயிருக்கும்; கடிமொட்டாயிருந்தால் தேன் உத்பந்நமாகிறவளவாகையாலே அல்பமுமாய், வழிய வலர்த்துகையாலே ஸாரஸ்யமுங்குறைந்திருக்கும்; ஆகையாலே அலருகிறபோதைத் தேனென்கை. காற்றுலே அலரக்கடவ புஷ்பம் இலை செல்லும்போதாக வலருமோ வென்னில்; முன்பு தொட்டாரோடே தோஷமாம்படி பக்வமாயிருக்கையாலே இவற்றின் சிறகின்காற்றுலும் உச்வாஸத்தாலும் மலருமென்கை. (க) "பூவிரிய மதுநுகரும்" என்னக்கடவதிறே. செவ்வியறியாதே பொகட்டுப் போனவனைப்போலேயன்றியே நீங்கள் செவ்வியறிந்து அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கை. என்னையுஞ் செவ்வியழியாதே அவனேடே சோத்தபோதன்றோ நீங்கள் செவ்வியறிந் தநுபவித்திகோளாவது. (வாய்மடித்து) பார்த்ருபார்யைகள் ஒருகலத்திலே உண்பானைப்போலே அத்தேனை வாயிலேகொண்டி. அந்யோந்யம்வாயிலே கொடாகிற்கை; அந்யோந்யம்போகத்துக்கு வர்த்தகமாயிறே தேனிருப்பது. என்னையும் அவனேடே சேர்த்து, (உ) "இதம்மேத்யமிதம்ஸ்வாது" என்னும்படி பண்ணவேண்டாவோவென்கை.

(உன்பெடையும் நீயும்) உனக்கு பவ்யமானபெடையும் அதுக்கு பவ்யமான நீயும். உன் (ஞ) சந்தத்தை யநுவர்த்திக்கும் பெடையும் அதின் (ஞ)சந்தத்தை யநுவர்த்திக்கும் நீயும். அவனைப்போலேசந்தத்தை யறியாதொழிகையன்றியே நீங்கள் சந்தாநுவர்த்திகளாய்ப் பரிமாறப்பெற்றதே! (உன்பெடையும் நீயும்) சேரவிருப்பார் பிரிந்திருப்பார் கார்யஞ்செய்யவேண்டாவோ? நீங்களும் †என்னைப்போலே பிரிந்திருந்து உங்களைச் சேரவிடவேண்டாதே போரப்பெற்றதே! என்கிறாள். மஹாராஜர் ராஜ்யதாரங்களை யிழந்திருக்கையாலே அத்தைச் சேரவிட்டுக் கார்யங்கொள்ளவேண்டிற்றிறே.

(பூமருவி) அக்நியிலே அணைவானைப்போலே இதென்னஸாஹஸமென்கிறாள். (ஈ) * மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாயிறே தனக்கிருப்பது. அக்நிஸ்தம்பநமூடையார்க்குச் செய்யலாமிறே. அக்நி

(உன்பெடையும் நீயும்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயித்யாதி).

(க) தி - மொ - ரு - கூ - க. (ஈ) தி - வாய் - கூ - க - ச.
(உ) ரா - அயோ - கூசு - உ.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உசு-பா-தேமருவு வ்யாக்யாநம். உஉள

ஸ்தம்பநம்மாவது - மிதுநமாயிருக்கையிறே. படிக்கைபொருந்தாதே தரைக்கிடைகிடக்கிற வென்காரியஞ்செய்தாலன்றோ உங்களுக்குப் படிக்கைபொருந்திற்றுவது. "ஸ்ரமஹரமானசோலை போகஸ்தாநமாகவும், மதுபோக்யமாகவும், பூபடிக்கையாகவும், தம்பதிகள்சேரவிருக்கவும்பெறுவதாய் இதொரு ஆஸ்சர்யமிருந்தபடி யென்!" என்றாள். (இனிதமர்ந்து) இனிதாகவமர்ந்து; ஸுகரூபமாக ஸம்ஸ்லேஷித்து. துஃகரூபமான கலஹியிறே தன்னது. ஸம்ஸ்லேஷாநந்தரம் விஸ்லேஷிக்கையாலே, (க) "இது நமக்கோர் புலவிதானே" என்றுரைக்கிறே. உங்களுக்கு அது ஸுகரூபமாவது என் துஃகத்தைப்போக்கினலன்றோ?

(பொறியிலார்ந்த) பொறியென்று - புள்ளி. புள்ளிமிக்க. ஸம்ஸ்லேஷத்தால் வடிவிற்பிறந்தபுகரைச்சொல்லுகிறது. (உ) "யுவகுமாரः-யுவாகுமாரः" (ங) "யுவதிஶ்சகுமாரிணீ - யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" என்கிற பருவத்தையுடைத்தாயிருக்கை. உபவாஸக்ருசையாய்(ச)"பூஷணார்ஹாநஶோபதே-பூஷணார்ஹாநமோபதே"என்னும்படியிருக்கிற வெனக்கு அழகையுண்டாக்கினலன்றோ உங்களுக்கு அழகாவது. (அறுகாலசிறுவண்டே) "த்விபாத்தாயிருத்தல், சதுஷ்பாத்தாயிருத்தல் செய்கையன்றியே, கமநஸாதநமான கால்கள் ஆறுண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்" என்று பூர்வர்கள் நிர்வஹம். "வண்டுக்கு கமநஸாதநம் சிறகாகையாலும், மேலே, (தொழுதேன்) என்கையாலும், என்தலையிலே வைக்கைக்கு ஆறுகாலுண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (சிறுவண்டே) ஏற்கவே சிறியையாய்; திருவடியைப்போலே கார்யகாலத்திலே சிறுகவேண்டாவே யுனக்கு. (வண்டே) திருவடியைப்போலே ஆராய்ச்சிப்படவேண்டாதபடி வஸ்யத்தேயாதலை, தோளில் மாலையிலே யாதலிருந்து வார்த்தைசொலலும்படியான ஜந்மமன்றோ உன்னது. அந்யோந்ய ஸம்ஸ்லேஷ ஸுகத்தாலே மதிகெட்டுக்கிடக்கிறவற்றின் செவியிலே ஆர்த்ததத்வநிபட்டவாறே அக்நிகணங்களைத் தூவிணற்போலே அவைதுணுக்கென்று எட்டிப்பார்த்தன. (தொழுதேனுன்னை) உன்காலிலே, தொழுதேன் - விழுந்தேன். கடகர்போலேகாணும் ஸ்துத்யரும், நமஸ்கார்யரும். (உன்னை) அவனைத்தொழுகிறேனலலேன், அவன் பொகட்டபோன தசையிலும் அறிதல் பிணைக்கவிருக்கிற வுன்னைத்தொழுதேன். அவனுமுண்டாய் காணு

(க) உங.
(உ)
(ங)
(ச) ரா - ஸு - கஷ - உசு.

மூண்டாயிருக்கப் பிரிந்து க்லேசப்படாநின்றேன், சேரவிட்ட நீயன்றே ஸ்துதிக்கப்படுவாயும் நமஸ்கரிக்கப்படுவாயும். இவருடைய (க) * அத்ரபரத்ரசாபி-அத்ரபாத்ரசாபி இருக்கிறபடி.

என்னைத் தொழுகிறதென், கார்யத்தைச் சொல்லலாகாதோ வென்னச், சொல்லுகிறாள், (அமரர்கோமான்) * அயர்வறுமமரர்க ளதிபதிக்குச் சென்று அறிவியுங்கோள். அவனை எங்களால் கிட்ட லாமோவென்ன; (ஆமருவினைமேய்த்த) அம்மேன்மை கிடக்கச் செய்தேகாண் பசுக்களோடே பொருந்திப் பசுக்களைரகூஷிப்பது. நித்ய ஸூரிகளுக்குத் தன்னை யொழியச்செல்லாதாற்போலேகாண் பசுக்களையொழியத் தனக்குச் செல்லாதே குடியிருக்கும்படியும். அவர்களுக்குத் தன்னையொழியச்செல்லாதபடியாலே முகங்காட்டுகிறானித்தனை; பசுக்களோடேகாண் அவனுக்குப் பொருத்தம்.

அது பின்னை யொருகாலத்திலன்றே வென்ன; (அணியழுந்தூர் நின்றானுக்கு) அக்காலத்தில் பசுக்களை ரகூஷித்தாறபோலே அக்காலதத்துகுப் பிற்பாடராய்ப் பசுஸமரா யிருப்பாரையும் ரகூஷிக்கைக்காகத் திருவழுந்தூரிலே நின்றான், அவனுக்கறிவியுங்கோள். அவன் பிரிகிறபோது, (உ) "புனலரங்கமூர்" என்று சொல்லிக் கோயிலிலே போயிருக்கத, திருவழுந்தூரிலே தூதுவிடுகை, (ங) "కృష్ణపాలపై కటించాలయతి-கார்ணஸ்ப்ருஷ்டேகடிம்சாலயதி' என்கிறபடியேஅஸங்கதமன்றே வென்னில்; அவனும் சேதநனுகையாலேன்னுற்றுமையவனுக்கு முண்டாயிருக்கும், ஒருகார்யப்பாட்டாலே பிரிந்தானித்தனை, முடியப்போகமாட்டான், திருவழுந்தூரிலே பிற்காலித்து நிற்கக்கூடும், அங்கே சென்றறிவியுங்கோளென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, கோயில் போகஸ்தாநமாகையாலே என்னை யொழிய அங்கு தரிக்கமாட்டான், அத்தாலே எதிரே திருவழுந்தூராளவிலே வரும், அங்கே செல்லுங்கோளென்கிறாளாகவுமாம்.

(நின்றானுக்கு) அவ்வருகுபோகமாட்டாமையாலே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டைபோலே நின்றானென்னுதல்; கோயில்நின்றும் வந்து தான் மேல்விழுமாட்டாமையாலே "இத்தலையில் நின்றும் ஆள்வருவார்" என்று பார்த்து நின்றானென்னுதல். (இன்றேசென்று) நாளைச்செய்கிறேனென்னவொண்ணாது, நாளைக்கு நானில்லையென்கிறாள். நானில்லாமையாலே அவனுமில்லை, இரண்டுதலையும் பிழைக்கவேண்டியிருந்திருக்கோளாகில் இன்றேசெல்லுங்கோள். இரண்டுதலையும் அழிகை

(க) ஸ்தோ - ர - உ. (ங)

(உ) உசு.

யாவது - ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கையிறே. (நீமருவி) * ஆமருவி நினைமேய்த்தவனுகையாலே திர்யக்ஜாதியான உனக்கு முகந்தரும், நீசென்றுகிட்டி. (நீமருவி) என்னைப்போலே அவனுடைய சீலாதிக்யதனைக்கண்டிவைத்தும், (க) "அவனை நாம் தேவனென் றஞ்சினமே" என்று - அவர்பக்கலிலே * அதஸ்மிந்தத்புத்திபண்ணிப் பிற்காலியாதே அவனேடொருந்தி. (அஞ்சாதேகின்று) * அமரர் கோமானுயிருக்கிறபடியைப் பாத்து அஞ்சாதே * ஆமருவி நினைமேய்த்தபடியைப்பார்த்து, தரித்து நின்று. அங்ஙனன்றியே, (அஞ்சாதேகின்று) "மஹிஷிபக்கல்நின்றும் வந்தார்கள்" என்று தோற்றும்படி மேலிட்டு நின்று வார்த்தைசொல்லுங்கோ ளென்கிறளாகவுமாம். மேலிட்டு வார்தனைசொன்னபோதே என்பக்கல் நின்றும் வருகிறார்களென்றிருக்கும்.

அவனுக்கறிவிக்கும் வார்த்தையேதென்னச், சொல்லுகிறள் மேல், (ஓர்மாது) போர்சொல்லவேண்டா, "ஒருத்தி" என்னவமையும், தாமேயறிவர். "ஒருகாட்டிலே ஒருமான் அம்புபட்டுக்கிடந்துதுடியாகின்றது" என்றுல் எய்தவன் அறியுமிறே. அதவா, (ஓர்மாது) அதவிதீயையாயிருப்பாளொருத்தியென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறள். "அத்விதீயையானமாது" என்றபோதேயறியும். † ஸம்ஸாரிகளுக்குங் கூட்டன்றியே, முக்தருக்குங் கூட்டன்றியே, முமுக்ஷுக்களுக்குங்கூட்டன்றியே, (உ) "பிறந்திட்டாள்" என்னும்படியிறேயிருப்பது.

(நின்நயந்தாள்) சென்றபோதே யறியும், வார்த்தைசொல்லவேண்டிற்றில்லை, ஓர்மாது என்றபோதேயறியும், இவ்வளவு போராது என்றிருந்தாயாகில் ஒருவார்த்தை சொல்லென்கிறள். (நின்நயந்தாள்) படுகொலைபட்டாளென்று சொல்லுங்கோள். † ஒருகாபுருஷனையோ ஆசைப்பட்டது, ? வ்யதிரேகத்தில் ஆற்றவொண்ணுதபடியான வைலக்ஷண்யத்தையுடைய உன்னையன்றே வாசைப்பட்டதென்று சொல்லுங்கோள். (நின்நயந்தாள்) "† பர வ்யூஹ விபவங்களிலே யாசைப்பட்டாளோ ஆறியிருக்கைக்கு" என்று சொல்லுங்கோள். (இறையே யியம்பிக்காணே) நீங்கள வார்த்தைசொல்ல உப

(ஓர்மாது) என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளுக்கு மித்யாதி).

தாத்பர்யம் (ஒருகாபுருஷனையோவித்யாதி.) த்ருதீயதாத்பர்யம் (பரவ்யூஹேத்யாதி). ... ... (உசு)

(க) உக.

(உ) நி - வாய் - சு - நு - க0.

க்ரமித்தபோதே உங்களை முடியச்சொல்லவொட்டான், அவன்றான் உங்களைக்கொண்டாடுமென்கிறாள். (இறையேயியம்பி) "ஓர்மாத" என்று சொன்னபோதே அவனறியும், (நின்றயந்தாள்) என்கிற வித்து வும் மிகையாம்படியா யிருக்குமென்னவுமாம். (காணே) நீ இவ்வள வுஞ்சொன்னபோதே அவன் உன்னைஸத்காரமெல் லாம் காணவன்றேபுகுகிறாய். (க) "த்ருதஃபரிரக்ஷிதஃ-தர்மதஃபரி ரக்ஷிதஃ" என்பது, (உ)"ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்துபரிஷ்வங்கஃ-ஏஷஸர்வஸ்வ பூதஸ்துபரிஷ்வங்கஃ" என்று தழுவிக்கொள்ளுவதாகவன்றே புகுகி றான். (காணே) நான் காணப்பெறுத வடிவையன்றே நீகாணப்பு குகிறாயென்னவுமாம். (உசு)

மூ.—செங்காலமடநாராயின்றேசென்று
திருக்கண்ணபுரம்புக்கென்செங்கண்மா லுக்கு
என்காதலென்தூணைவர்க்குரைத்தியாகில்
இதுவொப்பதெமக்கின்பமில்லை,நாளும்
பைங்கானமீதெல்லாமூனதேயாகப்
பழனமீன்கவர்ந்துண்ணதருவன்,தந்தால்
இங்கேவந்தினிதிருந்துன்பெடையும்நீயும்
இருநிலத்திலினிதின்பமெய்தலாமே. (உன)

பதம்.—செங்கால, மடம், நாராய், இன்றேசென்று, திருக்கண்ண புரம்புக்கு, (ரு) என் செங்கண், மாலுக்கு, என் தூணைவர்க்கு, என்காதல், உரை த்தியாகில், (கo) எமக்கு, இதுவொப்பது, இன்பமில்லை, நாளும், இது, (கரு) பைங்கானமெல்லாம், உனதேயாக, பழனம், மீன், கவர்ந்து உண்ண, (உo) தருவன், தந்தால்,உன்பெடையுமநீயும், இங்கேவந்து, இனிதிருந்து, (உரு) இருநிலத்தில், இனிது, இன்பம் எய்தலாம். (உஅ)

உரை.—சிவந்தகால்களையும், மடப்பத்தையுமுடைய, நாரையே! இன் றைக்கே போய், திருக்கண்ணபுரத்திலே ப்ரவேசித்து, (ரு) என்னுடைய புண் டரீகாக்ஷராய், ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்தராய், எனக்குவல்லபரானவரிடத்திலே, எனக்கு (அவர்பக்கலுண்டான) வ்யாமோஹத்தைச், சொல்லுவாயே யாகில், (கo) (அவரைப் பிரியில்தரியாத) எமக்கு, இதுக்கு ஸத்ருசமான, ஸுகமி ல்லை; (நீயுள்ள) காலமெல்லால், இந்த, (கரு) பரப்பையுடைத்தான சோலைசூழ் ந்தகாட்டையெல்லாம், உனக்கே உரித்தாம்படிசெய்து, நீர் நிலங்களிலுள்ள, மத்ஸ்யங்களை, மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாக, (உo) (விருப்பத்தோடே) கொடுப்பேன்; தருவேனேயாகில், உன்மனையாட்டியும்நீயும், இவ்விடத்தில் வந்து, ஸந்துஷ்டசித்தராயிருந்து, (உரு) (இந்த) மஹாப்ருதிவியிலே, அநுகூல ஸுகத்தையடையலாம். (உஅ)

(க) (உ) ரா - யு - க -

வ்யா.—இருபத்தேழாம்பாட்டு. (செங்கால) கீழிற்பாட்டில்-வண்டுகளைத் தூதுவிட்டாள்; அதுசென்று சொல்லி மறுமாற்றங் கொண்டு வருமளவும் தரித்திருக்கச் சக்தியில்லாமையாலே ஒரு நாரையைத் தூதுவிடுகிறாள். (க) "திக்ஷுஸர்வாஸுமார்க்ஷ்வே-திக்ஷுவாஸர்வாஸுமார்க்கந்தே" என்று பிராட்டியைத்தேடுகைக்கு ஸ்ரீவாநரஸைந்யமடையவெனிற்போலே இவளும் கண்டவற்றையடைய வெவுகிறாள். ராமாவதாரத்தில் வாநரஜாதி ஸ்லாக்யமானாற்போலே காணும் ஆழ்வார்களைத் தோற்றி பக்ஷிஜாதி ஸ்லாக்யமானபடி.

(செங்காலமடநாராய்) †ஸம்ஸ்லேஷதசையில் தன்காலை அவன் கொண்டாடக்கண்டிருந்தவளாகையாலே அல்லாத அவயவங்களை விட்டுக் காலைக்கொண்டாடுகிறாள். "இதொருகாலும் சிவப்புமிருந்தபடி யென்" என்கிறாள். ஒரு சிவந்தகாலோடே வாஸனையுண்டுபோலேகாணும் இவளுக்கு. "அபிமதனுடைய கால்போலேயிருந்ததீ! உன்காலும்" என்கிறாள். கருமுகைமாலையைச் சும்மாடுகொண்டாற்போலே தூதுவிலைகமிகையாய் ஸ்தாதர்சநம்பண்ணலாயிருந்ததீ! உன்காலிருந்தபடியென்கிறாள். அவன்காலோடொக்குமென்னுமிடம் தப்பச்சொன்னேனன், தன்காலைத்தருமித்தனையிறே அவன் செய்வது, அவன் காலையுந் தந்து உன்னையுந் தருமேற்றமுண்டே இக்காலுக்கு; நீயும் ஸுலபமாயிருந்து அவனையும் ஸுலபனைக்குமேற்றமுண்டேயுனக்கு.

(மடநாராய்) அறிவுகெட்டநாராய்! (மடம்) என்று-இங்கு அறிவின்மையைச் சொல்லுகிறது. ஸ்தோத்ரம்பண்ண விழுந்தவள் இங்ஙன் சொல்லக்கடவளோவென்னில்; நிந்தாஸ்துதிபோலே இதுவுங் கொண்டாட்டத்திலேயொன்றுயிருக்கிறது. நிந்தாஸ்துதியாவது - ஆபாதப்ரதீதியிலே நிந்தைபோலேயாய், விழுக்காட்டிலே ஸ்தோத்ரமாயிறேயிருப்பது. ஸம்ஸ்லேஷதசையில், (உ)"நஞ ஸ்ம்ஸ்நேவசக்ரமः-கஶாஸ்த்ரம்ஸ்நேவசக்ரமः" என்கிறபடியே, அறிவழிந்து முறைகெடப் பரிமாறுகையிறே ப்ரணயித்வத்தில் உனக்குண்டான கௌசலமென்கிறாள். முறையிலே பரிமாறில் ஸ்வரூபத்தை நோக்கிற்றிலுமித்தனை யொழிய ப்ரணயியன்றிக்கே யொழியுமிறே. †என்னிழவு தீரும்படியான பூர்த்தி உனக்குண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்.

இருபத்தேழாம்பாட்டு. (செங்காலமடநாராய்) காலைமுற்படக் கொண்டாடுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷதசையிலித்யாதி).

(மடப்பம்) என்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், அத்தை - அல்லாத ஆத்மகுணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிழவுதீரும்படியானவித்யாதி).

(க) ரா - ஸு - கo - கூ. (உ)

(நாராய்) என்கிற உக்தி, அம்மே! என்பாளைப்போலே யிருக்கிறதா யிற்று. வழிபறியுண்கிறதசையிலே தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போ லேயாயிற்று அவஹேளப்பிரிந்து நோவுபடுகிறதசையிலே இதின் ஸந் நிதியுண்டானவிது. (க) "పమ్పాతీరేహనుమతాసజ్ఞతః-పம்பாதீரே ஹநுமதாஸங்கதஃ" என்று பிராட்டியைப்பிரிந்து ஸ்மாரக பதார்த் தங்களின்கையிலே பெருமாள் நோவுபடுகிறதசையிலே திருவீடி வந்து ஸந்நிஹிதனானவிது வழிபறியுண்டதசையில் தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போலே யிருந்ததிறே பெருமாளுக்கு. (நாராய்) என்ற போதையார்த்தி இசையிலேயிறே தோற்றுவது; ராஜமஹிஷியாகை யாலே கைக்கூலிதந்து கார்யஞ் செய்யவேண்டும்படி யன்றே வென் னுடைய வேற்றமிருப்பது.

நீ அபேக்ஷிக்கவேணுமோ, கார்யத்தைச் சொல்லலாகாதோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். (இன்றேசென்று) நாளைச்செய்கிறேனெ ன்னுமதன்று. அவன்படியைப்பார்த்தாலும் நாளைச்செய்யுமதன்று, என்படியைப்பார்த்தாலும் நாளைச்செய்யுமதன்று.(உ)"నజీవేయంక్షణమపి-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னும்படியாயிற்று அவன்படி; (ங) "జలాన్నత్స్యవివోద్ధృతౌ-ஜலாந்மதஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்னும் படியாயிற்று என்படி.

(திருக்கண்ணபுரம்புக்கு) ருஷிகளும் அல்லாத ஆழ்வார்களும் சொல்லுமாபோலேயன்றுகாணும்- இவர் திருக்கண்ணபுரமென்றுளி ருக்கும்படி. அவர்களளவன்றே இவர்க்கு அவ்வூரிலுண்டான பாவ பந்தம். அநந்தாழ்வான் "திருவேங்கடமுடையான்" என்னுமாபோ லேயும், பட்டர் "அழகிய மணவாளப்பெருமாள்" என்னுமாபோ லேயும், சோமாசியாண்டான் "எம்பெருமானாரசரணம்" என்னு மாபோலேயும் இராதிறே நாம் திருநாமங்களைச் சொல்லும்போது. (கண்ணபுரம்புக்கு) திருவழுந்தூரிலே தூதுவிட்டாளாகில் பின்பும் அங்கே விடமதொழிய இங்கே விடிவானென்னென்னில்; திருவழுந் தூரில் அவன் தரிக்கமாட்டான், வண்டும் தானும் அரைகுலையத் தலைகுலைய எதிரேவந்து ஒருபயணம் புகுராநிற்கும், அங்கே செல் லுங்கோளென்கிறாள்.

(என்செங்கண்மாலுக்கு) (என்மாலுக்கு) உபய விபூதியும் தாமி ட்ட வழக்காயிருக்கிறவர், நானிட்ட வழக்காமபடி என்னபிமாநதே

(க) ரா - பா - க - நிஅ. (ங) ரா - அ - நிங - ஙக.

(உ) ரா - ஸு - சுசு - கo.

படங்கியிருக்கிறவர்க்கு. (செங்கண்மாலுக்கு) கண்ணழகைக்காட்டி என்னை "ஜிதம்" என்னப்பண்ணித் தம்மபிமானத்தேஷியிட்டுக்கொண்டவர்க்கு. (செங்கண்மாலுக்கு) (க) †"அஸ்த்ரஸ்ஸதம்ராமஃ-அக்ஷத்ரஸ்ஸதம்ராமஃ" என்கிறபடியே என்னைப் பிரிகையாலே அவர்க்கு உறக்கமில்லை, அத்தாலே கண் குதறிச் சிவந்திருக்கும், அது உங்களுக்கு அடையாளமென்கிறளாகவுமாம். (மாலுக்கு) பெரும் பித்தர்க்கு. தம்முடைய பிதற்றைக்காட்டி என்னைப்பிச்சேற்றினவர்க்கு. பிச்சேறியிருக்குமத்தனையிறே இதற்குள்ளது, பிச்சேறியிருக்கையும் எதிர்த்தலையைப பிச்சேறறுகையும் அத்தலைக்கேயிறேஉள்ளது. (உ) "மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியை மாலேசெய்யும் மணாளனை" என்னக்கடவதிறே.

(என்காதல்) தம்முடைய காதல்போலன்றென்று சொல்லுங்கோள். (ங) "மின்னிலங்கு திருவுருவு" என்று- உடம்பு குறியழியாதபடியன்றே நீர் காதல்பண்ணிற்று, (ச) * பொங்கார்மென்னிளங்கொங்கை பொன்னேபூக்கும்படியன்றே அவள்காதல்பண்ணினற்று என்னுங்கோள். (என்காதல்) (ஞ) †"யாபீதிரவிவேகானாம் விஷயேஷ்வநபாயினீ-யாப்ரீதிரவிவேகானாம் விஷயேஷ்வநபாயினீ" என்கிற § (படியே) நாட்டார் காதல்போலன்று, முக்தர்காதல்போலன்று காணும் இவளுடையகாதல். ஜ்ஞானம்பிறந்தவாறே த்யாஜ்யமானகாதலிறே ஸம்ஸாரிகளது, ஸுகஹேதுவான காதலிறே முக்தரது.

(என்துணைவர்க்கு) எனக்கு அவர்ஜீவனபத்துவாயிருக்குமவர்க்கு; எவ்வவஸ்த்தையிலும் எனக்குத்துணையாயிருக்குமவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். விழுகமானதசையிலே ஸத்தையைநோக்கிப்பின்பு ஆபிமுக்யத்தைப் பிறப்பித்து, ஸம்ஸ்லேஷித்துப் பிரிந்தபின்பும் ஸத்தைகிடக்கும்படியிறே அவர்துணையாயிருக்கும்படி. (என்துணைவாக்கு) † இவ்வாற்றுமையைப் பரிஹரிக்குமவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். (உரைத்தியாகில்) சொல்லுவதியாகில். (ஆகில்) என்றுகடகரை இரக்குமதொழிய நியமிக்க ப்ராப்தியில்லையிறே; அத்தாலே திருவுள்ளமாகில என்கிறள். (உரைத்தியாகில்) † அவரழகிலேகால் தாழ்ந்து போனகார்யத்தைமறவாதே என்தசையை அறிவிப்புதியாகில். (உரைதந்தி) (சு) "வாசாதர்மமாவ்நுஹி-வாசாதர்ம

(செங்கணைமால்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அஸ்த்ரஸ்ஸதமித்யாதி). வ்யாவ்ருத்யந்தரம் (யாப்ரீதிரித்யாதி).

தாத்பர்யம் (இவ்வாற்றுமையித்யாதி). அர்த்தாந்தரம் (அவரழகிலேயித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-நகு-சகு. (ங) உஞ. (ஞ) வி-பு-க-உ0-கக.
(உ) நா-தி-கச-ஙு. (ச) கள. (சு) ரா-ஸு-நக-க0.
§ குண்டலிதம் அதிகம்.

மவாப்நுஹி'' என்கிறாள். உனக்கு ஒருவார்த்தை, நான்பெறுகிறது ஸத்தையென்கிறாள்.

(இதுவொபபதெமக்கின்பமில்லை) எனக்கு இத்தோடொத்த ப்ரியமில்லை; நீ உரைக்கையாகிற விதுக்குமேற்பட்ட ஸுகமில்லை. அவனோடு ஸம்ச்லேஷித்தாலன்றோ ஸுகளித்தியுள்ளது, அறிவித்தமாத்ரத்திலே ஸுகளித்தியுண்டாமோவென்னில்; ''அறிவிக்குமது வேவிலம்பம், வரவு தப்பாது'' என்றிருக்கையாலே சொல்லுகிறாள். (நாளுமித்யாதி) எனக்கு உபகரித்துவிடுமளவுபோராது, உபகாரஸ்ம்ருதியாலே நான் பண்ணும் கிஞ்சித்காரத்தையும் அங்கீகரிக்கவேணுமென்கிறாள். (நாளுமிதயாதி) ஆசார்யன் ஒருகால் உபகரித்துவிடுமித்தனை, சிஷ்யன்யாவதாயுஷம் அநுவர்த்திக்கக்கடவனென்கை. (பைங்கானமீதெல்லாம்) தன்னபிமாநத்தில் கிடந்ததைக் கொடுக்குமத்தனையிறே செய்யலாவது, பரப்பையுடைத்தான கடற்கரைச்சோலையடைய. பிரிந்தாரிரங்குமிடம் நெய்தலாகையாலே கடற்கரையிலே தானிருக்கிறதாகையாலே ''பைங்கானமீதெல்லாம்'' என்கிறாள். (ஈதெல்லாம்) தன்கண்ணற்கண்ட பரதேசத்தை யடையக்கொடுக்கிறாள். என்விபூதியடங்கலும் தருவனென்கிறாள். இது-உபயவிபூதிக்கு முபலக்ஷணம். (க) ''பொன்னுலகாளீரோ புவனி முழுதாளீரோ'' என்னக் கடவதிறே. (உனதேயாக) எனக்கும் உனக்கும் பொதுவாகவன்றியே உனக்கே சேஷமாம்படி தருவேன். (பழனமீன்) நீர்மாறுதேயிருக்கையாலே மத்ஸ்யங்களும் ஆனைக்கன்றுபோலேயிருக்குமிறே. (உ) '' यदन्नःपुरुषो भवतितदन्नाःस्तस्यदेवताः-यतन्नःपुरुषोपवदितततन्नास्तस्यतेवताः'' என்கிறபடியே தனக்குளித்திக்க அம்சத்தைக்கொடுக்கலாவது அவனுக்கிறே, கடகர்க்கு, அவர்களுகந்தது தேடிக் கொடுக்கவேணுமென்கை. (கவர்ந்துண்ணத்தருவன்) மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாக ஸாதரமாகத்தருவேன்.

(தந்தால் இங்கேவந்து) உங்கள்பூர்த்தியாலே நான் பண்ணின கிஞ்சித்காரத்தைஸ்வீகரித்துகோளாய்ப் போகையன்றியே என்ஸந்நிதியிலே புஜிக்கவேணும். (வந்து) அவனைப்போலே உபகரித்தபின்பு வாராதொழியாதே நானிருந்தவிடத்தே வந்து புஜிக்கவேணும். (உன்பெடையும் நீயும் இனிதிருந்து) ஏகாகியாய் வந்திருக்கவொண்ணாது, அபிமதவிஷயத்தோடேகூட வந்திருக்கவேணும். அது தனக்குத் தேட்டமிறே. (இருநிலததிலினிதின்பமெய்தலாமே) (க) * ஸந்த்ருஷ்டிபோஜநம்-அந்தக்லேசபாஜகமான ஸமஸாரத்திலே (ச) * அந்தமில் பேரின்பத்தை பராபிக்கலாம். (ஞ) ''நல்ல

(க) நி - வாய -சு-அ-க. (ச) நி-வாய்-கo- கு -கக.
(உ) ரா-அ-கoங-கஞ. (ஞ) ,, அ-கo-கக.
(ங) ஜி-ஸ்தோ-ச.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உ அ-பா-தென்னிலங்கை வ்யாக்யானம். உநநி

பதத்தால் மனைவாழ்வர்'' என்கிறபடியே வாழப்பெறலாம். † வை ஷ்ணவர்கள் சரீரஸம்பந்தயுக்தராகையாலே அபேக்ஷித்ததசைகளி லே அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுத்து வர்த்திக்கும்கார்ஹஸ்த்யத்தால் வந்தவேற்றமில்லையிறே நிதயவிபூதியில் ... ... (உன)

மூ.—தென்னிலங்கையரண்சிதறிபவுணன்மாளச்
சென்றுலகமூன்றினையும்திரிந்தோர்தேரால்
மன்னிலங்குபாரதத்தைமாளவூர்ந்த
வனையுருவின்மாகளிற்றைத்தேழீ, என்றன்
பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில்பூட்டிக்கொண்டு
போகாமைவல்லேனைப்புலவியெய்தி
என்னிலங்கமெல்லாம்வந்தின்பமெய்த
எப்பொழுதும்நினைந்துருகியிருப்பன்நானே. (உஅ)

பதம்.—தேழீ, இலங்கை, தென், அரண், சிதறி, (இ) அவுணன், மாள, சென்று, உலகமூன்றினையும், திரிந்து, (கo) மன், இலங்கு, பாரதத்தை மாள, ஓர்தேர்ஊர்ந்த, வனையுருவின், (கஇ) மா, களிற்றை, வல்லேனை, என் றன், பொன்இலங்கு, (உo) முலைக்குவட்டில், போகாமை, பூட்டிக்கொண்டு, புலவியெய்தி, என்னிலங்கமெல்லாம், (உஇ) வந்து, இன்பமெய்த, எப்பொழு தும், நான், நினைந்து, (ஈo) உருகியிருப்பன். (ஈக)

உரை.—என் உயிர்ப்பாங்கியே! லங்காநகரத்திலே, தர்சநீயமான, கோ ட்டையை,அழித்து, (இ) ராவணஸஞ்சாரன், முடியும்படியாக, (அந்நகரத்திலே) ப்ரவேசித்து, மூன்றுலோகங்களையும், ஸஞ்சரித்து, (திருவடிகளாலேயளந்து), (கo) அரசர்கள் விளங்காநின்றுள்ள, பாரதஸமரம்முடியும்படி, ஒருதே ரை (ஸாரதியாய்நின்று) நடத்தின, மலைபோலேயிருந்துள்ள நிறமையையு டைய, (கஇ) பெரிய, யானைபோலேயிருந்துள்ளவனை, ஸமர்த்தையாய்க்கொ ணடு, என்னுடைய, வைவர்ண்யத்தையுடைத்தான, (உo) ஸ்தநங்களாகிற ஸ்தம்பத்திலே, (அவன்) புறம்புபோகாதபடி, சேர்த்துக்கொண்டு, (அவனைப் பிரிந்து படுமை) க்லேசத்தை (அவன் ஸந்நிதியிலே) யடைந்து, என்னுடைய ஸர்வாவயவங்களும், (உஇ) என்னிடத்தே வந்து, ஆநந்தத்தை யடையும்படி யாக, ஸர்வகாலத்திலும், (விச்லேஷாஸஹையான) நான், (அவனை) நினை த்து, (ஈo) அழிந்துவிடுவேன். (ஈக) (உஅ)

வ்யா.—இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (தென்னிலங்கை) நம்மாழ் வார் (க) * வைகல்பூங்கழிவாயிலே தூதப்ரேஷணம் பண்ணி அநந்த ரம் அவன் வந்து முகங்காட்டக் காணுமையாலே ப்ரணயரோஷம்

''நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர்'' என்றதுக்கர்த்தம் (வைஷ்ணவர்களி த்யாதி). . ... (உஎ)

(க) தி - வாய் - சூ - க -

தலையெடுத்துளடிறற்போலே இவளும் தூதுவிட்டு இதிலே யூடு கிறாள். தூதபரேஷணம் பண்ணும்படியான ஆற்றுமைக்கு மவ்வ ருகே ஒருதசாவிசேஷமிறே ப்ரணயரோஷமாகிறது; அப்படியே அத்தசையிலே வெள்ளிடி விழுந்தாற்போலே மநப்பரஸாதம் பிற ந்து தெளிந்து, "நம்மாற்றுமை யிருந்தபடியாலும் தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகையாலும் சுபநிமித்தங்கள் செய்கையாலும் அவன்வரவு தப்பாது" என்று நிர்ணயித்து, "அவன்வந்தால் முகங்கொடுக்கக்கட வோம லல்லோம்" என்று அதயவஸித்தாள். அதுக்கு ஹேது வென் னென்னில்; "அவனுடைய ஸம்ஸ்லேஷம் விஸ்லேஷாந்தமா யல்ல திராமையாலே இன்னமொரு விஸ்லேஷத்துக்கு இலக்காயிருந் தக்லேசபடுமதிறகாட்டில் அவன் வந்தால் முகங்கொடாதே அவன் ஸந்நிதியிலேமுடிந்துபிழைக்கக்கடவோம்" என்று பார்த்தாள்; தாந் தாம் முடியவினைபபார் வெற்றிலேதின்பது, பூச்சூடுவது, சிரிப்ப தாமாபோலே, அகவாயழியாநிற்கச் செய்தே இவள தெளிந்திருக்க, அத்தைக்கண்ட தோழியானவள், "ப்ரணயரோஷம் தலையெடுக் கும்படியான ஆற்றுமை செல்லாநிற்கச்செய்தே நிஸ்ஸங்கமாக இவள் தெளிந்திருந்தாள், இதுக்குஹேதுவென்?" என்றுபார்த்து, "நெஞ்சி லோடுகிறதென்?" என்று கேட்க; "அவன்வந்தால் பண் டுபோலே முகங்கொடுக்கக்கடவேனல்லேன், அவன்ஸந்நிதியிலே முடியக்கடவேனை அதயவஸித்தேன்" என்ன; "கெடுவாய்! மலை யோடே மல்பொருத மல்லருண்டோ,? உபய விபூதி நாயகனை ஸர்வ சக்தியா யிருக்கிறவனோடே அபலையான நீ எதிரிடுகையாவ தென்?" என்று, தோழிக்கு இவள் தன்னிலுங் காட்டில் ரோஷம் கனத்திருக்கையாலே, "ப்ரணயிகளோடு செய்யுமத்தை ப்ரபுக் களோடு செய்யக்கடவதோ?" என்ன; "அவர்ப்ரபுத்வமும் நாடா னும்படியும் என்கையிலே படும்பாடுபாராய்" என்ன; "இவளத் யவஸாய மிருந்தபடியால் முடியும்போலேயிருந்தது, ப்ரணயரோ ஷததவிலேயாய் முடியாதபடிநோக்கவேணும்" என்று பார்த்து, "ஆஸ்ரிதர்க்கு அவன் முகங்கொடுக்கும்படி இதுகாண்" என்று சொலல; "அமையும், எலலாம்பகட்டுக்காண், நான் முடிகைதவி ரேன்" என்கிறாள். ப்ரணயிநி யான இவளோழியத் தோழிக்கு ரோஷம் தலையெடுக்கக்கூடுமோவென்னில்; வீதராகனைச் சரணி லதின்று போந்த ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் பிராட்டியைக்கண்டு,

---

இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (தென்னிலங்கை) அவதாரிகாவாக்யங்களுக்கு நிதாநம (வையுநவின்மாகளிற்றை) என்றது.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உ அ-பா-தென்னிலங்கை வ்யாக்யாநம். உநன

(க) "ஹீநோயதநயாப்ரபுஃ-ஹீநோயதநயாப்ரபுஃ" என்று பெரு மாள் நாடாளவும் ஆனைகுதிரை கட்டவும் கற்றூரித்தனேபோக்கி ப்ர ணயித்வத்தில் புதிய தண்டிலராகாதே! என்றூனீறே. முற்படத் தோழி, அவன் ஆஶ்ரிதர்க்கு முகங்கொடித்த ப்ரகாரத்தைச்சொல்ல, அத்தை யநுபாஷித்து அவையெல்லாம்பகட்டுக் காணென்கிறூள்.

(தென்னிலங்கையரண்சிதறி) மேல், "வனையுருவின்மாகளிற் றை" என்கையாலே † யானையினுடைய வ்யாபாரமாகப் பேசுகி றூள் - இவ்வபதாநங்களேயெல்லாம். லங்கையில் தர்சநீயமான வர ணச்சிதறி. அரணின்வலியிறே வீரர்களுக்குத் தர்சநீயமாயிருப்பது. திருவடி பிராட்டியைத்தேடி லங்கையிற்சென்றபோது லங்கையி னரணையும் ராவணனுடைய பலத்தையும்பார்த்து, "இவ்வரணிருந் தபடி-யால், நான் புகுதல், என்தமப்பனை வாயுபுகுதல், வைநதேய ன்புகுதல் செய்யுமித்தனே யொழிய வேறொருத்தரால் புகுரவொ ண்ணாது, அதுதன்னிலும் ராத்ரி புகுருமதொழியப் பகல் புகுரவொ ண்ணாதாயிற்று அரணிருந்தபடி; இதுக்கு அத்யக்ஷனைவன் றன்னு டையபலமிருந்தபடி யென்னென்னில், வெளிநிலத்திலே எதிரிகளைத் தனியேஜயிக்கவல்லவனுயிருந்தது, இப்படிப்பட்டதேசத்திலே ஸை குமாரரான ராஜகுமாரர்களைக் கொண்டுவரதேடாகின்றூம்" என் று திருவடிநெஞ்சுளுக்கும்படியிறே அரணிருந்தபடி. (சிதறி) ஓர ணமணற்கொட்டகத்தைச்சிதறினாற்போலே அநாயாஸேநவழித்து. ஒருகல்லும் மரமுமாகிலிறே "இடறி" என்பது, பெருமாளுடைய வீரத்தைக் கேட்டிருந்தமாத்ரதைக்கொண்டு, (க) "ய்ஹ்நைக்த ஸம்ஹ்ருஸ்யதாஸைகதமம்பஸி' என்று ஓரரண மணற்கொட்டகத் தை யழிக்குமாபோலேகாண் பெருமாள்கையில் கீயும் உன்பரிகர மும் அழியுண்ணப்போகிறபடி என்றூரிறே ஸ்ரீ விபீஷணழ்வான். (அவுணன் மாளச்சென்று) ராவணன்முடியும்படிசென்று. சென்ற செலவிலே ம்ருதனுனன், பின்னைப்பிணம்வெட்டி வாள்முறிந்த வித் தனையாயிற்று. அதாகிறது-ஒருமதஹஸ்தி வழிபோகாகின்றூல் முன் கண்டவற்றையடையக் கையாலுங் காலாலு மழித்துக்கொண்டுபோ மாபோலே கரதூஷணப்ரப்ருதிகளை நிரஸித்து, தன்னை வாலிலேகட் டிக்கொண்டுதிரிந்த வாலியை நிரஸித்து, கடற்கரையிலே சென்று விட்டு லங்கைக்கரணைகடலே அணைசெயது, லங்கையைச்சென்று

(சிதறி - மாள) என்கையாலே - யானையினுடைய வ்யாபாரமாகப் பேசுகிறூனென்றபடி.

(க) ரா-ஸு-கி-நி.

(உ) ரா - யு -

அடைமதிட்படுத்தினபடியைக் கண்டபோதே ம்ருதனுனென்னை. ஒருப்ரணயிநிக்காக அவன் பண்ணின வ்யாபாரமிதுவன்றோவென்ன; அவன் பரமப்ரணயியன்றோ, அபலைகளாயிருப்பார் அகப்படினைக்காகச்செய்த தொன்றுகையாலே அதுவும் பகட்டிக்காணென்கிறாள்.

(உலகமூன்றினையுந்திரிந்து) சதுர்த்தசபுவநத்தையுமளந்து ஓருமதஹஸ்திஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுமாபோலே எல்லார்தலைகளிலும் ஸ்வைரமாகத் திருவடிகளைவைத்தபடியாலே (திரிந்து) என்கிறது. பரணயிநிக்கு முகங்கொடுக்கையன்றியே அந்யசேஷத்வதாஹும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாஹும் விமுகராயிருப்பார் தலைகளிலுமகப்படாத திருவடிகளை வைக்கும் ஸ்வபாவனன்றோவென்ன; அவன் விசேஷஜ்ஞன்காண், விமுகர்தலையிலே திருவடிகளைவைக்குமதொழிய (க) "எம்பெருமான்திருவடிக்கீழணைய" என்றிருப்பார்க்கு முகங்கொடுக்குமவனன்றுகாணென்கிறாள்.

(ஓர்தேரால் மன்னிலங்கு பாரதத்தைதமாளவூர்ந்த) (ஓர்தேரால்) எதிரிகள், "க்ருஷ்ணன் ஆயுதமெடுக்கவேண்டா" என்றவித்தனையொழியத் "தூதுபோதல், ஸாரத்யம்பண்ணுதல் செய்யவேண்டா" என்றிலர்களே, ஆகையாலே ஸாரதியாய் நின்று ஒருதேராலே யழியச்செய்தான். "இன்னதனைக்கொண்டு இன்னகார்யஞுசெய்யக்கடவோம" என்னும் நியதியில்லையிறே. (உ) "கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து" என்னகடவதிறே. (மன்னிலங்குபாரதத்தை) அதிரதமஹாரதரான பீஷ்மாதிராஜலோகங்கள முன்துரகியிலே ஐஞ்சரிக்கும்படியான பாரதத்தை. (மாளவூர்ந்த) பிணமுங் கண்காணாதபடியாகத் தேரைநடத்தின. (ங) "ஆடியமாநெடுந்தேர்படைநீறெழச்செறறபிரான்" என்கிறபடியே தேர்க்காலிலே துகையுண்டு தூளியாய்ப்போம்படியாயிற்றுத் தேரைநடத்தினபடி. தன்னை யொழியசெல்லாதேயிருபபாளொருதநியுடைய குழல் முடிபபிக்கைக்காக அவன் பண்ணின வ்யாபாரமிதுவன்றோவென்ன; "ஒருதநி குழலைமுடிப்பிக்கைக்காகத் தன்னையழியமாறி வ்யாபரிப்பதே!" என்று காட்டானைப்பகட்டிகைக்காகச்செய்தானித்தனை, தன்னையொழியச்செல்லாதாகுழலை விரிபபிக்குமவன்காணென்கிறாள்.

(வனாயுருவின்மாகளிற்றை) மலைபோலேயிருந்துள்ள திண்மையையும் செருக்கையுமுடைத்தான ஆனைபோலேயிருந்துள்ளவனை. ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் திண்ணியனையிருக்கையும், ஆஸ்ரிதர்

(க) உஉ.
(உ) தி - வாய் - சு - உ - ங.
(ங) தி - வாய் - சு - அ - ங

திருநெடுந்தாண்டகம்-உ அ-பா-தென்னிலங்கை வ்யாக்யாநம். உருக

காரியஞ்செய்த ப்ரீதியாலேவந்த செருக்கையுமுடையவனே. (தோழீ) என் கையாலே அவன்படும்பாடு காணவிறேபுகுகிறாய். அங்ஙனன்றியே, (க) "ஏகந்து: கஂஸுகஜ்ஜ நா-ஏகம்துகூலம்ஸ-கஞ்சநெள" என்றிருக்கிறவளாகையாலே நீ விலக்காயாகில் அவன்படும்பாடு பாராயென்னுதல். (தோழீ) நீ விலக்காதொழியவேணும்.

(என்றனித்யாதி) என்கையில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமிருக்க ஜயிக்கவொண்ணுதகிலமுண்டோ? (என்றன் பொன்னிலங்குமுலை) நாட்டார்முலையெழுந்தாற்போலேயோ என்முலையெழுந்தபடி. அவன் முலையெழுந்தாற்போலேயோ என்முலையெழுந்தபடி. (பொன்னிலங்குமுலை) அவனுடைய பும்ஸ்த்வம்போலேயோ என்னுடைய ஸ்த்ரீதவமிருப்பது. வ்யதிரேகத்தில விவர்ணமாம்படியன்றே வென்னுடைய ஸ்த்ரீத்வம். (உ) "மின்னிலங்குதிருவுரு" என்று-வ்யதிரேகத்தில் வடிவு ஏகரூபமாயிருக்கும்படியன்றே அவனுடைய பும்ஸ்தவமிருப்பது. ஸதைகரூபமான வடிவையுடையவனுக்கு §வாவுண்டோ? (முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு) முலையாகிறஸ்தம்பதேதாடே சேர்த்துக்கொண்டு. ஸ்தம்பத்தேதாடே சேர்க்கையாவது-தன்னுற்ருமையை ஆவிஷ்கரிக்கை. (போகாமல்-பூட்டிக்கொண்டு) என்பக்கல் முகம்பெருமையாலே போகத்தேதுமேபோது என்னுற்ருமையை யடங்க ஆவிஷ்கரிக்கக்கடவேன். (முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு) † * வையுருவின் மாகனிருகையாலே ஒரு மலையிலே சேர்க்கவேணுமிறே. (வல்லேணை) இதொன்றுமே குறை யென்கிறாள். என்மநஸ்ஸு-ஸஹகரிக்கப்பெறில்; அவன் வந்து முகங்காட்டினால் நெஞ்சு மேல்விழாதொழியப்பெறில்; நீயும் நிஷேதியாதேஸஹகரிக்கப்பெறில். நெஞ்சிலுங்காட்டில் அந்தரங்கையிறேதாழி. (புலவியெய்தி) அவனைப்பிரிந்து படும் க்லேசத்தை யெல்லாம் அவன் ஸந்நிதியிலே படக்கடவேனென்கிறாள். அதவா, (புலவியெய்தி) அவனைப் பிரிந்து நாம் பட்டபாடிதனையும் அவன்றான் என்ஸந்நிதியிலே படும்படி பண்ணக்கடவேனென்கிறாளாகவுமாம்.

(என்னிலங்கமெல்லாம் வந்தின்பமெய்த) இன்னமொரு விஸ்லேஷத்துக்கிலக்காயிராதபடி அவன் ஸந்நிதியிலே முடிந்து பிழைக்கக்கடவேன். (என்னிலங்கமெல்லாம்) "இதொரு கண்ணிருந்தபடியென், இதொரு மூறுவலிருந்தபடியென், இதொருமுலையிருந்தபடி

(குவடு) என்றதுக்கு (மலை) என்று அருளிச்செய்கிறார் (வையுருவின் மாகனிருகையாலேயித்யாதி). . . .. (உ அ)

(க) ரா கி - நு - கஅ. (உ) உநு. § (பா) வாயுண்டோ.

யென்" என்றுற்போலே அவன் கொண்டாடும்படி அவனுக்கு ஆத ரணீயமான வென்னுடைய ஸர்வாவயவங்களும். (இன்பமெய்த) "கூடாமகாலத்தில் குடும்பியாயிருக்குமவன் குடும்பத்தினுடைய பகி யும் தன்பகியும் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ஸகுடும்பமாய் ஆற் றிலே புக்குமுடியும்" என்னுமாபோலே என் அவயவங்களோடே கூட முடியக்கடவேன். (வந்து) கன்றுவேறு, தாய்வேறுக்கும்விஷ யமிறே, ஸ்ரீபரதாழ்வானையும்கைகேயியையும் போலே; ஆகையாலே, தனித்தனியே சேதநஸமாதியாலே அவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயி றேயிருப்பது. அவை அங்குநின்றும் மீண்டி ஆஸ்ரயபூதையான என்னிலேடகூடிமுடிகையிலே உத்யோகிக்கை. (இன்பமெய்த) முடி யக்கடவேனென்னுமதனை (இன்பமெய்த) என்கிறாள் - முடிகை தான் பரமபதஸ்தாநீயமாம்படியானவாற்றுமையாலே. (எபபொ ழுதும்) எவ்வவஸ்தையிலும். "அவன் வாராதபடியாலே சொல் லுகிறாய், வந்து முகங்காட்டினவாறே, (க) 'மைவண்ணம்' இதயா தியிற் சொல்லுகிறபடியே அவன் ஸௌந்தர்யத்தைக் கண்டவாறே நீ மேல்விழுகிறாய்" என்ன; அத்தசையிலும் முடியக்கடவேன். (எபபொழுதும்) சேஷித்வத்தால் வந்த ப்ராப்தியைக்காட்டிலும் முடியக்கடவேன்.

(நினைந்துருகியிருப்பன்) நினைத்தமாதரத்திலே யழிந்திருப்பன். அவன் வந்து ஸந்நிஹிதனாய், தன் செல்லாமையைக் காட்டினால் அழிகையன்றியே மநோரதித்தமாத்ரத்திலே யழியும்படியாயிற்று இவளுடைய *ஸௌந்தர்யமிருப்பது. நம்மாழ்வாருக்கு ப்ரணயரோ ஷம் தலையெடுத்தபோது அவன்வந்து முகங்காட்டினவளவிலும் தோழியுந்தானுமாக அவனுக்கும் புகுரவொண்ணுதபடி ப்ரணய ரோஷமாகிற மதிளையிட்டுக்கொண்டுநிற்க க்ரமத்தாலே தன்செல் லாமையைக் காட்டிப் ப்ரணயரோஷத்தை யழிதலுக் கிட்டவேண் டிற்று, இவர் நினைப்பதுக்குமுன்னே யழிந்தார். (நானே) "புறம்பு கண்டறியோமீ!" என்ன; என்ப்ரக்ருதியிருக்கும்படி யிதுவென்கி றாள். அல்லாதார் ஒன்றை ஸங்கல்பிததால் அத்தைமுடிய நடத்த வும் வல்லர்களாயிருபபார்கள், ஸங்கல்பிததபோதே யழியுமபடியா யாயிற்று நானிருபபது. ... ... (உஅ)

மூ.—அன்றுயர்குன்மகளுக்கணையன்றன்னை
அலைகடலைக்கடைந்தடைத்தவம்மான்றன்னைக்
குன்றுதவலியரக்கர்கோனைமாள
கொடுஞ்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்துகுலங்களைந்து

---

* ஸௌகுமார்யமென்றும் பாடம். (க) உக.

திருநெடுந்தாண்டகம்-உக-பா-அன்றுயர் வ்யாக்யாநம். உசக

வென்றுனைக், குன்றெறிந்ததோளினனை
விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும்
நின்றுனைத், தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை
நெடியானையடிநாயேன்நினைந்திட்டேனே. (உக)

பதம்.—அன்று, ஆயர்குலமகளுக்கு, அரையன்றன்னை, அலைகடலை, கடைந்து, (ரு) அடைத்த, அம்மான்றன்னை, குன்றுதவலி, அரக்கர்கோனை, (க0) மாள, கொடுஞ்சிலைவாய், சரம், துரந்து, குலம், (கரு) களைந்து, வென்றுனை, குன்று, எடுத்த, தோளினனை, (உ0) விரி, திரை, நீர், விண்ணகரம், நாளும்மருவினின்றுனை, (உரு) தண், குடந்தை, கிடந்த, மாலை, நெடியானை, (ந0) அடி, நாயேன், நினைந்திட்டேன். (நந)

உரை.—கும்பர்எழுருஷபங்களைக் கந்யாசுல்கமாக வைத்தவன்று (அவற்றை நிரஸித்து), இடைக்குலத்திலவதரித்த பெண்ணை நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு, வல்லபனைவலியவனாய், அலைகளையுடைத்தானஸமுத்ரத்தை, (அம்ருதத்துக்காக) மதநம்பண்ணி, (ரு) (ராமாவதாரத்தில்) ஸேதுபந்தம்பண்ணினவனாய், ஸர்வஸ்வாமியாய், ஒருகாலும் கூயியாதபலத்தையுடைய, ராக்ஷஸஜாதிக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனான ராவணன், (க0) முடியும்படியாக, க்ரூரமான வில்லிலே, பாணங்களை, ப்ரயோகித்து, ராக்ஷஸகுலத்தை, (கரு) நிர்மூலமாக்கி, ஜயித்தவனாய், (பசு நிரைகளையும் இடையனையும் ரக்ஷிக்கைக்காக,) கோவர்த்தநபர்வதத்தைக், குடையாகவெடுத்த, திருத்தோளையுடையனாய், (உ0) விஸ்த்ருதமாகாநின்று, அலைகளையுடைத்தான, ஜலஸம்ருத்தியையுடைய, திருவிண்ணகரிலே எக்காலமும் பொருந்திநிற்குமவனாய், (உரு) க்ரூரமான, திருக்குடந்தையிலே, கண்வளர்ந்தருளின, ஆச்ரிதவ்யாமுக்தனாய், இப்படிப்பட்டவனென்று அளவிடற்கரியனாய் இருக்கிற ஸர்வேச்வரனை, (ந0) அடிமையையே நிரூபகமாகவுடையனாய், நாய்போலேதண்ணியனானநான், நினைத்தேன். (நந) ... ... (உக)

வ்யா.—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (அன்றுயர்) முதல்பத்தில் - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை நிர்ணயித்து, ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தை நிர்ணயித்து, தத்விரோதியையும் நிர்ணயித்து, விரோதிநிவ்ருத்திக்கும் புருஷார்த்தஸித்திக்கும் அநுரூபமான உபாயதத்தை நிர்ணயித்து, இத்தனைக்கும் வாசகமான திருமந்த்ரத்தை வாகிந்த்ரியத்துக்கு விஷயமாக்கி, இவ்வர்த்ததத்தை நெஞ்சுக்கு விஷயமாக்கித் தெளிந்து காலக்ஷேபம் பண்ணினார்; நடுவிற்பத்தில்-காலக்ஷேபார்த்தமாக வநுஸந்தித்த அநுஸந்தாநத்தளவிலே பர்யவஸியாதே கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு, கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கும்படியானவாற்றாமைவிளைந்து, தான்நினைத்தபடி யநுபவிக்கப் பெறாமையாலே அப்ரக்ருதிங்கதராய்ப் பிறர்வாயாலே வார்த்தை சொல்ல

வேண்டும்படியான மோஹமேமயாய்ச் சென்றது; மூன்ரும்பத்தில் - இவள்தசையைக்கண்டதோழி இவளை ஆச்வஸிப்பிக்கவேணுமென்று பூர்வஸம்ச்லேஷத்தை முன்னிட, வ்ருத்தகீர்த்தநமாகையாலே தரித்துநின்று பேசினாள்; பின்னை பரச்ந ப்ரதிவசநங்களில்லாமையாலே பழையவாற்ரூமையேமேலிட்டு தூதப்ரேஷணத்திலே அந்வயித்தாள். அநந்தரம் அவன் வந்து முகங்காட்டக் காணுமாலே ப்ரணயரோஷந் தலையெடுத்தது; நம்மாழ்வானைப்போலே ப்ரணயரோஷம் கிலேநிற்கிலிதேற அவன்வந்து முகங்காட்டுவது, அது செய்யாதே நடுவே வெளிமைப்பட்டுப பழையப்ரக்ருதியிலே விழுந்தார், விழுந்தவிடத்திலும் தரித்திருக்கலாவது அவன் வந்து முகங்காட்டினேறே, அதில்லாமையாலே, நம்மாழ்வாருக்கு (க) * முனியேநான்முகனிற்பிறந்த பரமபக்தி இவர்க்குப் பிறந்து தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தையும் ஸ்வதோஷதூயஸ்தவத்தையும் முன்னிட்டு "ப்ரணயியான நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!" என்றுகூப்பிடுகிரூர். நம்மாழ்வார் பரதவத்தையும் அவதாரத்தையும் பற்றிக் கூப்பிட்டார்; இவர்க்கு பராவஸ்த்தையும் அவதாரமாகையாலே அவதாரத்தையும் அர்ச்சாவதாரத்தையும் பற்றிக் கூப்பிடுகிரூர்.

(அன்றித்யாதி) ப்ரணயிகளுக்கு முகங்கொடுத்தபடியைச் சொல்லுகிரூர். ப்ரதமத்தில் நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினபடியையருளிச்செய்கிரூர். (அன்று) அன்றுமின்றுபோலேகாணும் ஆபத்துள்ளது. அதாகிறது - நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்கண்டு "இவளைக் காத்தூட்டவல்லாரெருஸமர்த்தன் வரைகவேணும்" என்றுபார்த்து ருஷபங்களைமுன்னிட்டு "இவற்றை நிரஸித்தவனுக்கு இவளைக் கொடுக்கக்கடவோம்" என்று ஸங்கல்பிக்கையாலே க்ருஷ்ணன்வந்து முகங்காட்டுவதுக்கு முன்பு "அந்யார்ஹமாகப் புகுகிரூமோ?" என்று நடுங்கின நடுக்கமிதேறே அவளது. (ஆயர்குலமகளுக்கு) ஆபிஜாதையானநப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு. இவளுடைய ஆபிஜாதயத்துக்கு ஸத்ருசமான குலத்திலே பிறந்தாலலது இவளை லபிக்கவொண்ணுதென்று பார்த்திதேறே ஸ்ரீநந்தகோபர்க்குப் பிள்ளையாய்வந்துபிறந்தது. (அனையன்றன்னை) ஒருநாட்டைவன்னியமறுத்து அத்தேசத்தையநுபவிப்பித்தவோபாதிபோருமாயிற்று இவளுடைய விரோதி வர்க்கத்தினுடைய கனமும் போக்யதையினுடைய பெருமையும். அவளுடைய விரோதி வர்க்கத்தைப்போக்கி அவளுக்கு உதவினாற்போலே எனக்கு முகந்தரவேண்டாவோ வென்கிரூள்.

(க) தி - வாய் - க0 - க0.

(அலைகடலித்யாதி) பிராட்டிக்கு உதவினபடியை யருளிச்செய்கிறார். இவ்விரண்டு அபதாநத்திலும் பிராட்டியை லபிக்கைக்காகக் கடலைக்கடைந்தது. அவளுடைய தனிமையைத் தீர்க்கைக்காகக் கடலையடைத்தது ; அம்ருதப்ரதாநமும் குடியிருப்புக்கொடுக்கையும் ஆநுஷங்கிகமிறே. அவனுடைய திருவுள்ளத்தை அடியொத்தின ஆளவந்தார், (க) "యదర్థమాభిరమన్థ్యబన్ధిచ- யதர்த்தம ம்போதிரமந்த்யபந்திச" என்றருளிறே. (அம்மான்றன்னை) உன்னுடைய ப்ரணயித்வத்தை இழக்கையன்றியே, ஆநுஷங்கிகமாகக்கொண்டு துர்வாஸஶ்ஶாபத்தாலே நஷ்டஶ்ரீகரான இந்த்ராதிகள்வந்து சரணம்புகுர அவர்களுடைய அஶ்ரீயைப்போக்கி அம்ருதப்ரதாநம் பண்ணுகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகள் ராவணனாலே குடியிருப்பிழக்க அவர்களுக்குக் குடியிருப்புக்கொடுக்கையாலும் வந்த பரத்வத்தை யிழக்கக்கிடாய்ப் புகுகிறுயென்கிறாள்.

(குன்றுதவலி) தோள்வலியாகிலிறே போதுசெய்வது, வரபலமாகையாலே போதுசெய்யாதிறே. (அரக்கர்கோனைமாள) அவ்வரபலத்தையே ஆலம்பநமாகக்கொண்டு பரஹிம்ஸையே யாதனையாயிருக்கும் ராக்ஷஸஜாதிக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவணனை நசிப்பிக்கும்படியாக. (கொடுஞ்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்து) கண்டபோதே எதிரிகள் மண்ணுண்ணும்படியான ஶ்ரீசார்ங்கத்தாலே திருச்சரங்களைநடத்தி. (கொடுஞ்சிலை) (உ) †" தீப்தபாவகஸஜ்காஶைः-தீப்தபாவகஸங்காஶைः" என்கிறபடியே திருச்சரங்களுக்குண்டான வேற்றுமும், (ஈ) * రామబాణాసనక్షిప్తమ్ - ராமபாணஸநக்ஷிப்தமாகையாலே. (குலங்களைந்து) ராக்ஷஸஜாதியாக வழியச்செய்து. ஶ்ரீவிபீஷணழ்வான், தன்னினைவாலும் ராவணனுடைய நினைவாலும் பெருமாள் நினைவாலும் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யனிறே; தான்சொன்னஹிதம் அவன் கேளாமையாலே (ஊ) "నిశాచర-நிசாசர" என்றுன் தான்; (ரு)"శ్వాంతుధికుల-ஶ்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்"என்றுன் ராவணன்; ஶ்ரீவிபீஷணழ்வான்றன்னை,(எ)"రాక్షసానాంబలాబలమ్-ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்" என்று பெருமாள்கேட்டார்; (ஏ) "రాక్షసానాంవధేసాహ్యమ్- ராக்ஷஸாநாம்வதேஸாஹ்யம்" என்று-ராக்ஷஸ

இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (அன்றுயர்) சரங்களுக்கன்றே கௌளர்யமுள்ளது, வில்லுக்குக்கௌளர்யமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (தீப்தபாவகஸங்காஶைரித்யாதி).

(க) ஸ்தோ - ர - ஙஎ.
(உ) ரா - யு - கசு - உஉ.
(ஈ) ரா - ஆ - கள - அ.
(ஊ) ரா - யு -
(ரு) ரா - யு - கசு - சஞ.
(எ) ரா - யு - சக - க.
(ஏ) ரா - யு - கக.

வதத்திலேஸஹகரிக்கக்கடவேனென்ரூன் தான்; ஆகையாலே ராக்ஷஸஜாதிக்குக் கூட்டல்லவென்கை. ராவணனொருவனும் அபராதம் பண்ண ராக்ஷஸஜாதியாக நசிக்கும்படியிறே அவன் பண்ணின அபராதத்தினுடைய கனம். ஒருதன் அநுகூலனனல் அவனுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமடங்க உஜ்ஜீவிக்குமாபோலே யிறே ஒருவன் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினல் அவனுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமடங்க நசிக்கும்படியும். ராவணன்பக்கல்சீற்றம் ராக்ஷஸஜாதியாகமுடிந்தது, மஹாராஜர்பக்கல் ஸ்நேஹதத்தாலே வாநரஜாதியாக வாழ்ந்தது. (வென்ரூனை) ராக்ஷஸஜாதியை நிர்மூலமாக நசிப்பித்தாற்போலே யாயிற்று - ஸ்ரீவாநரவீரரிலே ஒருத்தனுக்கு ஒருவாட்டம் வாராதபடிக் கிடாகவென்றபடியும்.

(குன்றெடுத்தகோனினை) பஞ்சலக்ஷங்குடியிற் பெண்களுக்கும் தன்னையொழியச்செல்லாதபடியான வாற்ரூணமையை விளைத்து அவர்களை யநுபவிப்பித்தவனை. இத்தால்-உன்னையொழியச்செல்லாதபடியான வாற்ரூணமையை விளைவித்தநீ உன்னை யநுபவிபபிக்கவேண்டாவோவென்கை.

(விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவி) அவ்வவதாரத்துக்குப்பிற்பாடராய் தூதப்ரேஷணத்திலே யங்வயிப்பது, ப்ரணயரோஷத்திலே யங்வயிபபதாரூர்க்கு உதவுகைக்காகவன்ரூ திருவிண்ணகரிலேநித்யவாஸம்பண்ணுகிறது. (விரிதிரைநீர் விண்ணகரம்)ஸௌகுமார்யத்துக்கநுகூலமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய தேசம். (மருவி) பரமபதத்தைவிட்டு (க)* அநந்தக்லேசபாஜநமான ஸம்ஸாரத்திலே பொருந்தி வர்த்திக்கிறது - ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே யிறே. கர்ஷகனுக்கு அகத்திற்கிடையிற்காட்டில் மடைத்தலையில் கிடையிறே பொருந்தியிருப்பது. (நாலும் நின்ரூனை) கல்பாவஸாநமாகநிற்கிறவனை.

(தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலே)நின்ரூல் கந்தவ்யபூமியுண்டென்னுமிடந்தோற்றுமிறே, அதுசெய்யாதபடி "ஸம்ஸாரங் கிழங்கெடுத்தாலல்லது போகோம்"என்று ப்ரமஹரமான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளினவனை. இப்படி இத்தேசத்திலே நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகைக் கடியென்னென்னில்;(மாலே) ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தனகையாலே யென்கை. (நெடியானே) இவன் ஆஶ்ரிதர்க்கு முகங் கொடுக்கும்படி என்னல் பேசபடபோமோ? அபரிச்சிந்நனென்னுமித்தனையென்கிரூள். அதவா, (நெடியானே) இப்படி ஸர்வஸுலபனையிருக்கிறவன்கிடீர். எனக்கு எட்டாப்பூவாயிருக்கிரூன்.

(க) ஜி - தோ - சு.

திருநெடுந்தாண்டகம்-நம-பா-மின்னுமாமழை வ்யாக்யாநம். உசநி

(அடி நாயேன்நினைந்திட்டேனே) அவனுடைய உத்கர்ஷத்துக் கவதியில்லாதாப்போலே யிறே என்னுடைய நிகர்ஷத்துக்கு அவதி யில்லாதபடி. (நாயேன்) திறந்த வாசலெல்லாம் நுழைந்து திரிகை யும், நுழைந்தவாசலெல்லாம் பரிபூதமாய்ப் புறப்படுகையும், உடை யவனே உகந்துதொடிலும் ஸ்நாநம்பண்ண வேண்டும்படியானஜந்ம தீதிலேபிறந்தவன். (அடிநாயேன்) ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக நீமுகம் பார்த்தால் ஒழிதல் செய்யுமதொழியப்புறம்புகதியில்லாதவன். ஆஶ் ரயணவேளையோடுபோகவேளையோடு வாசியற ஆகிஞ்சந்யமும் ஸ்வ தோஷக்யாபநமுங் காணும் இவருக்குள்ளது. (க) "நாயேன் வந்த டைந்தேன்" என்றார-ஆஶ்ரயண வேளையிலே; இங்கே-(அடிநாயே ன்) என்கிறார்; இதிறே இவர் தம்மை நினைந்திருந்தபடி. † தமக்கு ண்டான நன்மையடங்கலும் போகோபகரணமாக நினைத்திருக்கும வரிறே.

நம்மாழ்வார்,(உ) "அதனிற் பெரியவென்னவா" என்று தலைக் கட்டினார், இவர் (அடிநாயேன்) என்று தலைக்கட்டினார், அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; அவர்க்கு விரக்தி நைஸர்க்கிகமாகையாலே ப்ரேமத்தைவிளக்கையாயிற்று க்ருத்யம், ஆகையாலே (உ) "அதனி ற்பெரியவென்னவா" என்னும்படிக்கீடாகப் பண்ணினான்; இவர் (ங) *வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி வேல்கணார்கலவியே கருதிநின்றவாகில்லாநெஞ்சினையுடையராய்ப் போருகையாலே இவ னை (அடிநாயேன் நினைந்திட்டேன்) என்னப்பண்ணுகையாயிற்று க்ருத்யம்; ஆகையாலே இவனை (அடிநாயேன்நினைந்திட்டேன்) என் னப்பண்ணினான். (நினைந்திட்டேனே) அடியிலே நிர்ஹேதுகமாகவி ஷயீகரித்ததொரு விஷயீகாரமுண்டு, அது யாவதாத்மபாவியாகவே ணுமென்று நினைத்தேன். இயற்கையிற் புணர்ச்சி யாவதாத்ம பாவி யாகவேணுமென்று நினைத்தேனென்கை. (உங)

ஆ.—மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணன்
விண்ணவர்தம்பெருமானேயருளாயென்று
அன்னமாய்முனிவரோடமரர்போற்ற
அருமறையைவெளிப்படுத்தவம்மான்றன்னை

வ்யதிரேகத்தில் தரியாமை. அப்ராப்தவிஷயங்களில் ஜுகுப்ஸைதா டக்கமான நன்மைகளுண்டாயிருக்க (அடிநாயேன்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தமக்குண்டான நன்மையடங்கலுமித்யாதி.) ... (உங)

(க) தி - மொ - க - கூ - க. (ங) தி - மொ - க - க - சு.
(உ) தி - வாய் - க0 - க0 - க0. (ச)

மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்
மானவேல்பரகாலன்கலியன்சொன்ன
பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார்தொல்லைப்
பழவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. (கூ0)

திருநெடுந்தாண்டகம் முற்றிற்று.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.—முனிவரோடு, அமரர், ஏத்த, அன்னமாய், அருமறையை, (கு) வெளிப்படுத்த, அமமான்றன்னை, மன்னு, மாமணி, மாடம், (க0) மங்கை வேந்தன், மானவேல், பரகாலன், கலியன், மின்னும்மா (கரு) மழைதவழும், மேகம, வண்ணர, வினைவர்தம் பெருமானே, (உ0) அருளாயென்றுசொன்ன, பன்னிய, நூல், தமிழ், மாலை, (உரு) வல்லார், தொல்லை, பழவினையை, முதலரிய, தாமேவல்லார். (கூ0)

உரை.—ருஷிகளோடேகூட, ப்ரஹ்மாதிகள், ஸ்தோத்ரம்பண்ண, ஹம்ஸரூபியாய், பெறுதற்கரிய வேதத்தை, (கு) ப்ரகாசிப்பித்த, ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக, நிலைபெற்ற, விலையுயர்ந்தரத்நங்களால் செய்த, மாடங்களையுடைத்தான, (க0) திருமங்கைக்கு ராஜாவாய், பெருமைதங்கிய வேலையுடையராய், ப்ரதிபக்ஷத்தைவென்றவராய், கலிதோஷத்தைப்போக்கின ஆழ்வார், மின்னலையுடைத்தாய், (கரு) தர்சநீயமாய், வர்ஷியாநின்றுள்ள, மேகத்தினுடைய, வடிவையுடையனுய், நித்யஸூரி நிர்வாஹகனேவனே! (உ0) க்ருபை செய்தருளவேணுமென்று அருளிச்செய்த, (ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை) ப்ரதிபாதிப்பதாய், லக்ஷமிணுபேதமாய், தமிழ்பாஷையாய், மாலாரூபமான இப்ரபந்தத்தை, (உரு) அர்த்தத்தோடே கற்கவல்லவர்கள், அநாதிஸித்தமான, ப்ராரப்த்தகர்மத்தை, முதலோடே அரிந்துவிடுகைக்குத், தாங்களே ஸமர்த்தராவர்கள். (கூ0)

வ்யா.—மூப்பதாம்பாட்டு. (மின்னுமாமழை) நிகமத்திலேஸ்வ - லாபத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, இப்ரபந்தத்தைஅத்யவஸித்தவர்களுடைய ஸாம்ஸாரிகமான ஸகலதுக்கங்களையும் தாங்களே முதலரியவல்லாரென்கிறார்.

(மின்னுமாமழையித்யாதி) மின்னிமுழங்கிவில்லிட்டு தர்சநீயமாய் வர்ஷியாநிற்பதொரு வர்ஷாகவலாஹகம்போலேயிருந்துள்ள வடிவையுடையவனே! ஒருநீர்ச்சாலியிலேஒருகாளமேகம்வர்ஷித்தாற்போலே (க)"அடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே"என்று இவருடைய ஆர்த்தநாதத்தைக்கேட்டு இவருடைய தாபமெல்லாம்நீங்கும்படியாகக் குளிரநோக்கிக்கொண்டு காளமேக நிபஶ்யாமமானவடிவோடே

(க) உசு.

திருநெடுந்தாண்டகம்-நூ-பா-மின்னுமாமழை வ்யாக்யாநம். உசன

வந்து முகங்காட்டினபடியைச் சொல்லுகிறது. கீழிற்பாட்டிலே - பரோக்ஷநிர்த்தேசம்பண்ணியிருக்க இங்கே அபரோக்ஷித்துச்சொல் லுகையால் - வந்து முகங்காட்டினமைதோற்றுகிறது. ப்ரணயரோ ஷம் அகிஞ்சித்கரமான தசையிலும் ஸ்வதோஷக்யாபநம்கார்யகரமா னபடி. நம்மாழ்வார் ஜகத்காரணத்வத்திலேயுபக்ரமித்து, (க)"அவா றறச்சூழாரியையயனையரனே"என்று-ஜகதகாரணத்வததோடேதலைக் கட்டினார்; † இவ்வடிவிலேஉபக்ரமித்து"மின்னுமாமழைதவழும்" என்று வடிவோடே தலைக்கட்டினார்.

(விண்ணவர்தம்பெருமானே) இவ்வடிவைப் படியிட ஜீவித்தி ருக்குமவர்களைச் சொல்லுகிறது. * அயர்வறுமமரர்களுக்கு உண்ணை யநுபவிக்கக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனே! கடலிலே வர்ஷித் தாற்போலே அவர்களுக்கு உன்னைக் கொடுக்குமது ஓரேற்றமோ? அவர்கள் உன்னை ஸதாதர்சநம் பண்ணுமாபோலே நானும் உன்னை சரீரஸம்பந்தமற்று ஸதாதர்சநம்பண்ணும்படி க்ருபைபண்ணியருள வேணும். (அருளாய்) பரமபக்தி பர்யந்தமானவிடாய் பிறந்தவிட த்திலும் இரக்கமே ஸாதநமென்றிருக்கிறார். (உ) "ஆழியானருளே" என்று விஷயாந்தர நிவ்ருத்திக்கும் இரக்கமே ஸாதநமென்றார், பகவதநுபவத்துக்கும் இரக்கமே ஸாதநமென்கிறார்.

(அன்னமாயித்பாதி) தமக்கு அவன்வந்து தன்னைக்கொடுத்த படிக்கு த்ருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார்: ப்ரஹ்மாவுக்கு ப்ரமாணத் தை வெளியிட்டாற்போலே யாயிறறு தமக்கு ப்ரமேயபூதனை தன்னை வெளியிட்டபடியும். (முனிவரோடமரரேத்த) ருஷிகளோ டேகூட ப்ரஹ்மாதிகள் "வேதசக்ஷுஸ்ஸையிழந்தோம்" என்று தன்னையாஸ்ரயித்து ஏத்த. ருஷிகளுக்கும் ஆத்மோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ப்ரமாணமேபேக்ஷையுண்டு, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபார த்துக்கு ப்ரமாணமேபேக்ஷையுண்டு. (அன்னமாய்) அபௌருஷேயத் வங்குலையாதபடி ஹம்ஸரூபியாய். (அருமறை) பெறுதற்கரியவே தம். பெறுதற்கரியது ப்ரமேயமன்று, பரமாணமாயிற்று. (வெளி ப்படுத்த) † ப்ரமாணத்துக்கு உத்பத்திவிநாசமாவது-ப்ரகாசாப்ரகா

மூப்பதாம்பாட்டு. (மின்னுமாமழை) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" என் றத்தைப்பற்ற (இவர் வடிவிலேயித்யாதி).

(ரு) "வாங்மந்ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்வயம்புவா"இத்யாதி யாலே வேதத்துக்கு உத்பத்திசொல்லாநிற்க (வெளிப்படுத்த) என்பானென் னென்ன; (ப்ரமாணத்துக்கு உத்பத்தியித்யாதி).

(க) தி - வாய் - கo - கo - கக. (ரு)
(உ) தி - மொ - க - க - கூ -

சங்கனென்னை. (அம்மான்றன்னை) ஸர்வேஶ்வரனை இவர்களுக்கு வேதப்ரதாநம்பண்ணுகைக்கடி உடையவனுகையாலே யென்னை.

(மன்னுமாமணிமாட மங்கைவேந்தன்) இவர் தரித்தவாறே ஊரும் ஸ்த்திரமானபடி. கல்பாவஸாநத்தளவும அழிவின்றிக்கே ஶ்லாக்யங்களான ரத்நங்களாலே செய்யப்பட்டமாடங்களையுடைத்தான திருமங்கை. (மங்கைவேந்தன்) பகூஷியின்காவிலேவிழுந்தவர் திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகராஞர். (மானவேல்பரகாலன்) வேலெடுக்கவும் கூடுமராஞர்; கிஞ்சித்கரிக்கவும் பெற்ருரென்னை. † அத்தலையில் பரிவாலே யெடுத்தவேலிறே. (மானவேல்) காபுருஷனெடுக்கிலும் திருமங்கைமன்னனுக்கவல்லவேல். † மானவேற்பரகால னென்னுதல். (பரகாலன்) கையில் வாளாலும் ப்ரதிபாதநத்தாலும் ப்ரதிபக்ஷத்தைவென்று வைதிகமர்யாதையை ஸ்த்தாபித்தவர். (கலியன்) உபயத்துக்கும் அடியான மிடுக்கைச்சொல்லுகிறது. கலி - மிடுக்கு. அங்ஙனன்றியே, கலிகாலத்தைக் கடிந்தவரென்னுதல்.

(பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார்) பன்னுதல் - பரம்புதல். ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிக ளித்தனையும் விளாக்கொலை கொண்டிருக்கை. நூல்-ஸர்வலக்ஷணலக்ஷணபதமாயிருக்கை. பின்பு லக்ஷணங்கட்டுவார்க்கும் இதுவே கொண்டு செய்யவேண்டும்படியிருக்கை. தமிழ்-ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கை. (மாலை) ஈஶ்வரனுக்கு சிரஸாதார்யமாயிருக்கை. (தொல்லையித்யாதி) கார்யகாரணரூபத்தாலே அநாதியாய் வருகிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களைத்தாங்களே ஸவாஸநமாகப போக்கவல்லவர். (வினை) அதாகிறது - புண்யபாபரூபமான கர்மத்வயம். இதுதான் பூர்வோத்தராகப்ராரப்தரூபமாயிருக்கும். இதுதான் அல்லாத ஜ்ஞாநாநுதயம், அந்யதாஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்மரூபமான அசித்ஸம்பந்தம், வாஸநாருசிகளுமாகிற விரோதிவர்க்கத்துக்குமுபலக்ஷணம்.

(தொல்லைப்பழவினை) என்கிறது - இவைதான் † பழையதாயிருக்கையும் அடிகாணவொண்ணுதிருக்கையுமாகிற அதிசயத்தைப் பறறச்சொல்லுதல்; அறவும் பழையதானவினையென்னுதல். (தாமே)

வேலெடுக்கை கிஞ்சித்காரமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலையில் பரிவாலேயித்யாதி). (மானம்) என்றது பரகாலனுக்கு விசேஷணமான பகூஷத்தில் - தாஸ்யாபிமாநத்தையுடையரான பரகாலனென்றபடி.

(தொல்லை) என்றும், (பழமை) என்றும் சொன்னது புநருக்தமன்றோவென்ன; கார்யகாரண ரூபத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (பழையதாயித்யாதி).

திருநெடுந்தாண்டகம்-கூ0-பா-மின்னுமாமழை வ்யாக்யாநம். உசகூ

இப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் தாங்களே ஸவாஸநமாகப் போக்கவல்லார். ஈச்வரன் முழங்கைத்தண்ணீர்வேண்டாவென்கை.

† (அருளாயென்று-முனிவரோடமரேத்த) என்று, அவர்களுக்கு விசேஷணமானபோது - எம்பெருமானைக் கண்டபோதே, (க) "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே" என்னசக்தரல்லாமையாலும், கீழிற பாட்டுப்போலே இப்பாட்டில் இயலின்பலஹாநி தோற்றியிராமையாலும், எம்பெருமான் திருமேனி வர்ஷாகவலாஹகம்போலேயிருந்ததென்கையாலும, * அயாவறுமமரர்களுக்குத் தன்னை புஜிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்படியைச் சொல்லுகையாலும், தாமே வேலெடுக்க சகதாராகையாலும், ப்ரதிபக்ஷத்தை நிரஸித்தபடியை யருளிச்செய்கையாலும, இப்படியுள்ள பேச்சுக்களெலலாவற்றாலும் - தம்முடைய பலஹாநிபோய்த தம்முடைய விபக்ஷிதபெற்று தருப்தராநாரென்னு மிடம இப்பாட்டிலே வ்யக்தம்.

[முனிவரோடமரேத்த - அன்னமாய் அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான்றன்னை மன்னுமாமணி மாடமங்கை வேந்தன் மான வேல்பரகாலன் கலியன் - மின்னுமாமழை தவழும் மேகவண்ணவிண்ணவர்தமபெருமானே யருளாயென்று-சொன்ன - பன்னிய நூற்றமிழ்மாலைவல்லார் தொல்லைப்பழவினையை முதலரியவல்லார் தாமே] என்றந்வயம். (கூ0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டக வ்யாக்யாநம்

முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

(மின்னுமாமழைதவழும்) இத்யாதியெல்லாம ஸ்வரஸமாக ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு விசேஷணமாகத் தோன்றியிருக்க, சப்தத்தைதெருக்கி இவருக்கு விசேஷணமாக யோஜிக்கிறதுக்குக் கருத்தென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அருளாயென்று முனிவரோடமரேத்தவென்றித்யாதி). (கூ0)

அரும்பதம் முற்றிற்று.

(க) தி - வாய் - க0 - க0 - க0.